

162:20

I.
FAMILIÆ
BYZANTINÆ.
II.
CONSTANTINOPOLIS
CHRISTIANA.

impression anastatique
CULTURE ET CIVILISATION
115, AVENUE GABRIEL LEBON
BRUXELLES
1964

HISTORIA BYZANTINA

DUPLICI COMMENTARIO
ILLUSTRATA.

PRIOR

FAMILIAS AC STEMMATA IMPERATORUM
Constantinopolitanorum, cum eorundem Augustorum
Nomismatibus, & aliquot Iconibus;

Præterea FAMILIAS DALMATICAS & TURCICAS complectitur:

ALTER

DESCRIPTIONEM URBIS CONSTANTINOPOLITANÆ,
qualis extitit sub Imperatoribus Christianis.

*Auctore CAROLO DU FRESNE Domino DU CANGE, Regi à Consiliis,
& Francia apud Ambianos Quæstore.*

LUTETIÆ PARISIORUM,

Apud LUDOVICUM BILLAINE, Bibliopolam Parisiensem.

CID. IDC. LXXX.

Cum Privilegio Regis Christianissimi.

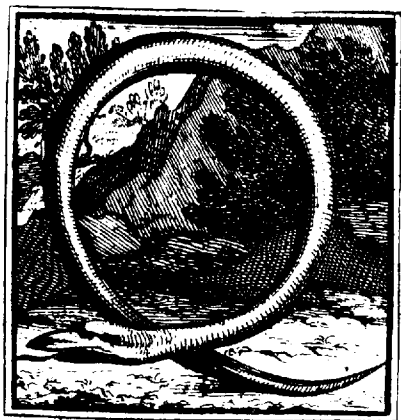
Du Cange, Charles du
Historia Byzantina

* 2 6 8 2 6 *

ILLUSTRISSIMO VIRO DOMINO D.
**IOANNI BAPTISTÆ
 COLBERT**
 REGI AB INTIMIS CONSILIIS
 ET SECRETIORIBUS MANDATIS,
 GENERALI ÆRARIII MODERATORI,
 SUMMO REGIORUM ÆDIFICIORUM PRÆFECTO,
 REGIORUM ORDINUM QUÆSTORI,
 Marchioni de Seignelay, Baroni de Seaux, &c.
 CAROLUS DU FRESNE F.

*TUAM lucubrationem aggredior
 edere in lucem, VIR ILLUSTRIS-
 SIME, diu anceps non hæsi cuius
 illam nomine commendarem, præsi-
 dioque committerem: occurrit mihi
 euestigio Tuum; quippe quæ si
 quid habet singulare & exquisitum, debere se ultrò Tibi*
 Famil. Byzant. ã ij

E P I S T O L A.

agnoscit, palamque profitetur. Accedit quod argumenti dignitas, quam dissimulare non possum, ad vastam illam quâ præstas mentis & ingenii amplitudinem jure merito mihi visa est in primis pertinere. Cùm enim LUDOVICI Regis, omnes inter Europæ Principes Maximi, consiliis quotidie intersis, inde si quid subripere possis otii, hucque oculos reflectere, liceat Tibi non absimili studio, nec degeneri occupatione, Augustorum qui Romano jus orbi olim dixere non aulam modò palatiumve subire, sed & arcanis adesse consessibus, reique politicæ quas observare rationes rimari ac penitus inspicere. Quod cùm feceris, tum verò utriusque principatus, Romani scilicet, vel Græcanici potius, (quando de illo hîc præsertim sermonem instituimus) atque Francici inita comparatione, Francicum Romano haud inferiorem esse facile deprehendes, seu vires ac potentia, seu publicæ rei administrandæ ratio, seu denique insignia Principum qui imperare, ornamenta spectentur. Nam licet fugiat neminem sui fines Imperii longè latèque amplificasse Romanos Augustos, quis etiam nescit Galliarum Reges ad extremas usque mundi regiones conduxisse victores exercitus, universumque ferè Orbem nominis sui famâ ac terrore implese? adè ut quod hi deinceps Occidentale excitarant tenueruntque Imperium, Orientali nec viribus, potentiâ, opibus, nec ipsarum amplitudine provinciarum vix ac ne vix quidem concessisse videatur. Quòd si utriusque Principes Imperii conferre inter se quis velit, ut de nostris dicere fusiùs prætermittam, quorum præstantia, magnitudo, generositas, cæteræque virtutes in omnium ore versantur, non dissimulandum

EPISTOLA.

Romanos aliquot, egregias ob dotes, seu civiles seu bellicas, resque præclare ac fortiter gestas, non mediocrem sibi gloriam peperisse. At unà fatendum extitisse longè plures, qui iniqua Imperii usurpatione infames, vitam subinde indecoram, nullaque hominum justa commendatione dignam traduxerunt. Atque hîc attendas, oro, VIR ILLUSTRISIME, quantum differant principatus, quibus præsunt ii quos clandestina præcipitis electionis consilia, vel conjuratorum manus, vel militaris denique tumultus ad Imperatorium evexere apicem, ab his quibus imperare solent adsciti ex præscripta rataque natalium prærogativa Principes. Licet enim, ut dictum à nobis est, Romanum Imperium illustres interdum rexisse viros negari haud queat, illud certè etiam concedendum non tam meriti quàm obsecundantis fortunæ beneficio, eam sibi plerosque laudem fuisse consecutos; alios porrò rapinis, incendiis, cædibus, atque omni scelerum genere ad summæ fastigium dignitatis sic evectos, ut tyranni potiùs, quàm eorum quibus vitam cum dignitate semper auferebant, legitimi successores haberentur. Hinc passim legimus nulla virtutis vel natalium habita ratione, promiscuè ad thronum ascendisse cujuslibet generis homines, adeò ut ex infima etiam plebe numerari inter illos aliqui possint. Ex qua quidem tam fortuitæ ad Imperium successionis, illiusque adipiscendi ratione, nihil utique tam consequens erat, quàm ut variae identidem exorirentur procerum factiones, intestinaque bella, quorum in tumultu dum invicem illi quasi in scelerum præmium decertabant, vel dum id attendebant unum, ut malè partam auctoritatem adversus sui

E P I S T O L A.

similes tuerentur, invasere Principes exteri celebriores ditioresque provincias, infelici adeò tandem Romanæ gentis exitu, ut quæ universo penè Orbi jus antea dixerat, diuque steterat in Imperio, extincta penitus ac deleta in barbarorum ditionem turpiter abierit. At istud constat accidisse longè rarius iis in regnis, quibus hi præsent Principes, quos ad supremam illam dignitatem jura splendorque natalium naturali quasi ordine promovent: cum iis populi, qualescunque nasci contigerit, se se ultro subjiciant, eosque vel ab ipsis cunabulis, quasi cælo delapsos, sibi que divinitus concessos, non minori observantia & summissione animi venerentur, quàm ipsos Principes, qui adulta jam ætate statim imperio atque auctoritate potiuntur. Unde fit ut tranquillo cursu ut plurimum cuncta inibi gerantur, motus si qui excitari possint seditioesque confestim ac facile conquiescant, cum certos & indubitatos, quin & quasi à Deo datos Principes vereri nemo non amet, & religioni quodammodo ducat. Atque ut id exemplo evidens fiat, num Francorum nostratium super ea re moderationem Græci olim demirati sunt, cum capto à Bulgarorum Rege inter pugnandum Balduino Constantinopolitano Imperatore, Flandriæque Comite, per annum integrum resciri certò non potuisset, superstes ne an cæsus in prælio, Princeps cui jure natalium debebatur nascentis Imperii successio, Vicarii seu Procuratoris titulo ac vice rem publicam duntaxat administravit, donec de Balduini vita aut morte constitisset. Et certè quàm id ab ipsorum moribus esset alienum, haud ita pridem innotuerat, cum Romano Diogene Imperatore à Turcis medias inter acies

EPISTOLA.

pariter abducto, unus è proceribus expectato neutiquam Augusti reditu, neglectaque eiusdem libertate, se se continuo in thronum intrusisset. Ex qua quidem arripendæ apud illos tyrannidis ambitione, factum deinceps ut rariùs Imperatores suam ipsi in posteros transmiserint dignitatem: quod si interdum id acciderit, haud ea diu frui potuerint. Illud porrò ipsum, ex hac quam Tuis sub auspiciis exponimus lucubratione, VIR ILLUSTRISIME, licebit in primis colligere, ubi variae describuntur Imperatorum familiae, quam quidem non modò ipsorum antiquis aliquot iconibus ac figuris, sed & numismatibus, cum Regio ex Archeio, tum ex Tuo praesertim depromptis, Regisque ipsius mandato nostrâ curâ sat pridem in æs incisus adornavimus. Huic verò conficiendæ rei cum studium Tuum impendere haud renueris, tabellasque ipsas æreas benignè nobis ac libenter subministrari curaveris, quid æquius quàm ut illustre Nomen Tuum in hujus quasi fronte Operis appareret, quo vel inde agnoscant viri eruditi quantum Tibi debeant, qui inter serias illas quas publicis negotiis horas assiduè impertis, concepta dudum ab invictissimo Rege de reparandis & in pristinum splendorem collocandis literarum studiis consilia tam sedulus exequeris. Quæ quidem quantopere diligas, & in oculis habeas, testis est favor ille insignis, quo viros eruditos prosequeris, curæque illæ nobiles, quas sub Christianissimi Regis, cujus in omnibus gloriæ velificaris, auctoritate, in eorum gratiam tam liberaliter impendis. Testis & illa exquisita Bibliotheca Tua, non ex editis modò præstantioribus libris, sed & innumeris cujusvis linguæ

EPISTOLA.

manu scriptis codicibus conflata, quam aliunde literato cuilibet tanta cum humanitate communicas. Unde spes affulget fore deinceps ut Rex, post fractos tot conjuratorum hostium conatus, post amplificatos undequaque Regni fines, post expugnatas tot urbes ac provincias, sancitâ tandem ubique, & impositâ potius quàm compositâ pace, præcipiat Tuis inductus consiliis, inter Palatini otii negotia, ut Regia prorsus illa Byzantinorum Scriptorum editio, quam suspiciunt ubique gentium exteri ut eximium Gallicæ magnificentiae monumentum, tandem absolvatur. Porro cùm in eadem illustranda historia, huc usque in primis nostra desudavit industria, emissis in lucem aliquot de hoc argumento Commentariis, præter eum qui nunc prodit de Familiis Augustis Constantinopolitanis; cùmque istius quasi fundus historiae sit Urbs ipsa Constantinopolis, primarium quippe præcipuarum, quæ in Imperio gestæ sunt, rerum quasi theatrum, in ea describenda explanandaque operæpretium mihi visum est parte altera hujus voluminis immorari: ex quo simul patefiet Christianis omnibus consilium potentissimi illius Orientalis Imperii invasoris, qui hanc sibi civitatem in tyrannidis suæ quasi solium arcemque præelegit, eò nimirum, ut cùm Christianissimæ aliàs Urbis ædificia publica penè omnia, quorum plurima Orbis inter quædam miracula censebantur, cùm magnificas etiam illas ædes sacras, quæ totidem erant Augustorum vel Byzantium Procerum pietatis argumenta, diruerit in dies, soloque æquaverit, simul & omnia Christiani nominis insignia ad ipsas usque reliquias funditus evertat. Quod certè

EPISTOLA.

conficiat, ni superioris alicujus genii, heroicæque prorsus virtutis, Princeps aliquis Christianus Abominationem hanc desolationis, ut sacris utar Literis, quàm fieri poterit citò, è loco aliàs tam sancto eliminet, ac prorsus expellat. At quis alius ad tanti expeditionem ponderis sub feliciori, ut aiunt, stella ac faustioribus auspiciis natus esse videri possit, quàm LUDOVICUS MAGNUS? Num ille ipse est, in quem divinum illud, quod ipsi jactitant Turci ac simul reformidant, oraculum jure merito cadat, non ab alio quàm à Francico Principe Mahumeticam tyrannidem aliquando exscindendam? Verum enimverò qui seriò attenderit ad tot inaudita hætenus patrataque recentibus in bellis scientiæ ejus militaris, prudentiæ, fortitudinis ac felicitatis quasi miracula, augurabitur is dubioprocul, si quis esse debet è Francicis istis Principibus Mahumeticæ dominationis ac superstitionis everfor, Christianæque ibidem religionis assertor ac vindex, vix ac ne vix quidem sperari posse alium à LUDOVICO, in quem omnia simul confluunt perfecti undequaque Principis ornamenta. Sed quocumque id vertat, liceat mihi certè faustos conceptorum votorum exitus occupare & adprecari, ad immortalis Regis invictissimi gloriam, ac Tuæ proinde, VIR ILLUSTRIS-SIME, cumulum felicitatis.

Datum Lutetiæ Parisiorum Kal.
Januarii 7^æ vés 7^{tois} MDCLXXX.

PRÆFATIO

A D

FAMILIAS AUGUSTAS BYZANTINAS,

*DE GENEALOGICÆ SCIENTIÆ COGNITIONE,
ac ejus utilitate.*

UM rerum Byzantarum Scriptores complures, paucique ex iis, pro eâ quâ par est dignitate, notationibus illustrati, quæ lucem scilicet afferant insolenti nec protritæ scriptioni, typis verè regiis prodierint : huic labori ita semper incumbendum existimavi, ut prolixiori semel commentario, & qui omnibus ejusdem argumenti lucubrationibus posset accommodari, primùm ii adornarentur, adjun-

ctis deinde ad auctores ipsos, in locis qui editorum industriam postularent, peculiaribus observationibus, ne quod in omnibus fermè occurrit, repetitâ ac inutili, ut fieri solet, lectione lector ipse fatigetur.

Quod enim peculiare habet Historia Byzantina, & à cæteris diversum, aut Imperatores, virosque illustres, ac Græcicas familias spectat : aut Urbis Constantinopolitanæ descriptionem : aut Palatinas & Ecclesiasticas dignitates : aut denique voces barbaras ac semi-barbaras, quarum penès solos istius ævi scriptores usus est. Ac in dignitatibus quidem recensendis & explicandis utilem operam hæcenus impenderunt viri doctissimi Jacobus Gretzerus & Jacobus Goarus, superioribus editis ad Codini librum de Officiis Ecclesiæ & Aulæ Constantinopolitanæ commentariis. Neque minori diligentia ac successu vocabulorum insolentium, quæ Historicos Byzantinos subobscuriores reddere, lectoresque remorari solent, notionibus investigandis insu-

Famil. Byzant.

A

darunt viri de re literariâ perinde optimè meriti, Rigaltius, Meurfius, Fabrotus, & aliquot alii, Glossariis editis, quæ reverà non minimo aliorum vocabulorum accessu ex scriptoribus, quos non viderant, suppleri possunt ac locupletari: adeò ut optandum sit ut & addantur nova, & quæ in variis voluminibus dispersa sunt Glossaria, in unum corpus redigantur ac cogantur.

Cujac. ad L. 7.
de Aquad.
Thuan. lib. 11.
Hist.
Prunet. in Eras.
ad S. Basilii Pa-
trist. lib. 2. Ob-
serv. c. 101.
Thevet. lib. 14.
c. 6.
Sammarth. in
Eleg.

Ita Familiæ Byzantinæ, & Urbs ipsa Constantinopolis supersunt illustrandæ, quod nemo hæctenus datâ operâ & adhibito accurato satis studio aggressus est: tamen fatendum, Petrum Gyllium, quem Cujacius, Thuanus, Sammarthanus, aliique, ob singularem eruditionem tantopere extollunt, in Urbis Constantinopolitanæ descriptione haud indiligenter versatum, libris quatuor editis, in quibus ita rem pertractavit, ut pleraque Urbis loca ab Historicis recensita coram inspexerit & contulerit, antequam quod veterum ædificiorum supererat, à Turcis, ejusmodi antiquorum monumentorum osoribus, necdum esset eversum; diu Constantinopoli moratus, quò à Francisco I. Francorum Rege Codicum Græcorum comparandorum gratiâ missus fuerat. Verùm accurata satis quantumvis sit hæc descriptio, atque ad auctorum Byzantinorum nodos difficiliore dissolvendos non minimè conducatur; non tamen est ejusmodi, ut locorum omnium meminerit, vel positiones aut origines describerit, cum id præsertim consili Gyllio fuerit, quæ ævo adhuc suo stabant, antiquæ urbis reliquias cum scriptoribus comparare. Sed cum infinita propemodum alia, seu ædificia, seu locorum aut tractuum nomina, in iisdem occurrant, quæ ille non recensuit, vel quòd id esset extra operis institutum, vel quòd auctores, qui eorum meminerunt, nondum erant editi cum scripsit; non inutilem omnino aut injucundam fore operam confidimus, si universa Constantinopolis Christiana methodo aliâ adornetur, Scriptorum scilicet factâ invicem collatione, ex quâ positiones, origines, ac nomenclaturæ ædium locorumque ita possint retegri, ut lumen inde ipsis Scriptoribus affulgeat hac in re interdum obscurioribus. Id porrò quaecunque est operis, quatuor in libros sumus partiti: in quorum primo Byzantii veteris continentur origines; ejus præterea incrementa, quæ debentur Constantino Magno, novâ inditâ appellatione, Urbeque productis muris ampliata, Turribus, Arcibus, Portibus, Regionibus, Foris, Aquæductibus, Nymphæis ac Cisternis instructâ cum ab ipso Constantino, tum ab aliis Augustis. Alter cætera ædificia publica, Circos scilicet, Theatra, Porticus, Horrea, Palatia, ac ædes regias & privatas, atque adeò Urbis tractus: Tertius Ædem Sophianam: Quartus denique ædes alias in Urbe sacras, & ipsius Urbis Suburbana, eorumque omnium origines complectitur.

Altera verò Byzantinæ Historiæ pars, quæ peculiarem exigit commentarium, Stemmata spectat Imperatorum Constantinopolitanorum: horum enim præstat nosse natales ac familias, ut & cognationum gradus atque affinitates; cum ex iis quædam latè ramos suos propagarint, aliæ etiam cum illustrioribus ex Latinis familiis connubiorum nexu devinctæ sint.

Ac Imperatoriis quidem familiis adjungi etiam fortasse debuerint non tam stemmata, quàm series genealogicæ ac historicæ Principum aliquot Dalmaticorum, quibuscum crebra habuere bella Constantino-

politani Augusti, quotumque frequens occurrit mentio apud Scriptores Byzantinos. Ejusmodi sunt Reges Dalmatiæ & Serviæ, Croatiæ, Bosniæ; Despotæ Serviæ ac Rasciæ, Duces Spalati & S. Sabæ, Celmenses & Uscenses Comites, Zentæ, Joanninæ, Ætoliæ, Montis nigri Toparchæ, ut sileam Castriotarum, Dragafensium, Spanorum, Ducaginnorum, & similia stemmata, quorum notitia ad auctores, qui inclinantis jam Imperii tempora attigerunt, omnino est necessaria. Quas quidem familias etsi aliquâ ex parte attigerint Maurus Orbinus Ragusinus, & Joannes Lucius Dalmata, non ita tamen rem pertractarunt, ut ex iis quæ obscura ac intricata sese passim offerunt apud hosce scriptores, tam facilè enucleari queant, cum vix fieri id possit, nisi collatis eorundem locis, ac invicem comparatis.

Sed & ad Historiæ Byzantinæ partem illam, quæ Francorum nostrorum in Syriam militares expeditiones spectant, Regum ac Principum, atque adeò familiarum, quæ iis in provinciis fixere sedes suas, stemmatum non minùs videtur necessaria cognitio: cum & crebra cum iis bella susceperint Constantinopolitani Imperatores, invicemque interdum connubiorum affinitates intercesserint, quæ quidem ab eorum Historicis subinde ita enarrantur, ut nisi ejusmodi Principum stemmata lectori aliunde plana sint, vix certo pede in eorum lectione progredi possit. Latina enim familiarum nomina ita deturpata ac perperam inflexa sunt à Græcis scriptoribus, ut rerum etiam nostratium utcumque peritus, in iis quidpiam vix possit subodorari: quod quidem non modò ex Notis nostris ad Nicephori Bryennii, Annæ Comnenæ, & Joannis Cinnami Historiam Comnenicam, sed & ex Historiâ nostrâ Gallo-Byzantinâ, unâ cum Villharduino editâ, abundè percipi potest. In quâ quidem hanc Historiæ Byzantinæ partem aliam, quæ Francorum nostrorum militares in Græcos Constantinopolitanos expeditiones spectant, & in hac urbe Orientis præcipuâ, ac in cæteris Imperii Græcæ provinciis stabilitam diu dominationem, haud inutili fortasse operâ, adornare pro virili sumus conati. Utrumque porrò, de Dalmaticis scilicet & Hierosolymitanis familiis, pridem à nobis adornatum est opus, ac editioni paratum.

Fatendum interea ad plenissimam Historiæ lucem nihil esse tam utile, quàm δ̄ ἡμερολογικόν, quod præcipuam illius esse partem scribit Polybius. Historia quippe quatuor potissimùm constat partibus, quarum prior, quam *πραγματικῶς* Scriptores, atque in iis idem Polybius, vocant, argumentum est totius narrationis, quòd circa res de quibus agitur, tota versetur: altera notioni locorum, in quibus eadem peractæ addicta, *τοπικῆ*: tertia, quæ tempora, quibus intervenire singulæ, discriminat, *χρονικῆ*: quarta denique ἡμερολογικῆ appellatur, quæ hominum, quorum meminit, stemmata ac familias perstringit, vel certè indicat. Atque tres hæ quidem postremæ Historiæ partes priori, quæ, ut diximus, totius narrationis fundamenti vicem præstat, ita accedunt, ut extremam quadamtenus manum apponant scriptioni, quam suis numeris reddunt absolutam, accuratâ scilicet locorum, temporum & personarum observatione.

Verùm quæ primâ sui origine Historiæ tantùm partes erant, singulæ deinceps ab ipsâ, vel ab eâ parte, quam *πραγματικῶς* dicunt, divulsæ, argumenti speciem seorsim confecerunt; adeò ut viri literati, tum è ve-

teribus, tum è recentioribus, de Geographiâ, de Chronologiâ, ac de Genealogiâ libros conscripserint. Ut porrò tres istæ cognitiones ad formandam rectèque exarandam Historiam necessariæ sunt, ita ex his postrema sui utilitate in primis commendari debet. Nam si Jure-consulti aiunt, *parum esse Jus nosse, si personæ, quarum causâ constitutum est, ignorentur*: longè potiori ratione fatendum, eorum qui in Historiis primas agunt partes, & in hujus mundi scenam prodeunt, nosse genus ac natales, esse pernecessarium. Quod quidem nequaquam rectè omnino percipi potest, nisi Genealogicæ scientiæ subsidio, quæ ad familiarum stipites retrogreditur, harum origines investigat, & agnationum vel cognationum gradus accuratè describit. Familias quippe à familiis discernit, patrem à filio, agnatum ab agnato, affinitates & inita connubiorum fœdera indicat, ita ut à personarum confusione cuiusvis facilè sit sese expedire, dum hac munitus cognitione, ad Historiam vel conficiendam vel legendam accedit; quâ qui carebit, nullo prorsus fructu ac compendio operam collocabit. Hinc è veteribus non pauci Genealogicæ scientiæ totos addixere sese, ejusdemque argumenti libros conscribere; ac præ cæteris quidem Judæi seu Hebræi. Prostant enim Mosis libri, in quibus tantâ accuratone primorum parentum descripsit stemmata ad suam usque ætatem, ut absque hoc præsidio, horum ignorarem nomina & progeniem; & tempora etiam quibus vivere, manerent incerta, nullaque superessent Chronologis annos à Mundo condito certa statuendi fundamenta: ex quo à Prudentio & Fortunato Pictaviensi Episcopo *Genealogi* epitheto donatur. Mosis deinde exemplo Judæi cæteri ita scientiam hanc amplexati sunt, ut ad servandam familiarum suarum antiquitatis memoriam Genealogias contexerent, quas in templi Hierosolymitani archivis, majoris causâ securitatis & fidei, deponebant; cum gentis suæ nobilitatem tanto haberent in pretio, ut cum gentibus aliis extraneis connubio jungi prorsus recusarent. Hinc Elidram cæterosque Prophetas Genealogiis studium contulisse quidam volunt, ut Judæos à Gentilibus discernere, Judæosque ipsos à summis Pontificibus. Quæ quidem sedula ac diligens in perscrutandis familiarum originibus cura ad id temporis usque perstitit, quo Herodes Antipatri filius Regiam adeptus est dignitatem; qui cum esset natione Idumæus, genteque minùs illustri, ne antiquioribus deteriori haberetur conditione, omnia familiarum, quæ suo florebant ævo, antiquitatis ac nobilitatis monumenta igne consumpsit. Tradunt alii ideò Judæorum genealogicas tabulas igni mandasse Herodem, ut sibi liberum esset quem luberet ad summum Sacerdotium provehere: quod quemadmodum scribit Josephus, qui hoc vellet fungi munere, matre Hebræâ natum se probare necesse haberet, idque certissimis ac authenticis monumentis, testibusque omni exceptione majoribus: unde apud Judæos præcipuum nobilitatis erat argumentum, cum quis à summis Pontificibus prognatum se probaret, ut qui à gente purâ, quæque nullam Gentilitatis maculam per extraneum aliquod connubium contraxisset. Ut igitur majori cum fide generis & natalium probarentur origines, decreto sancitum est, ut eorum qui nuptias inibant nomina & uxorum familiarum in templi archivis describerentur, etiam testibus adhibitis. Sed cum publica ista familiarum monumenta ab Herode igne consumpta essent, quæ supererant domestica, singulis servare curæ post-

S. ult. Instit. de
Iure nat.

Prudent. in A-
poth. v. 18.
Fortunat. lib. 1.
de vita S. Mart.

Honer. Augustod
in Gemma anima
lib. 3. c. 53.

Euseb.
Saidus Barricid.

Io. Selden, de Suc.
Pontif. Ebraor.
lib. 2. c. 3.

Joseph. l. 1. adv.
Apion. l. 13. orig.
c. 8.

Idem de vita sua.

modum fuit: quæ quidem *ιδιωτικὰ ἀπογραφαί*, & *βίβλοι τῶν ἡμερῶν* appellan-
 tantur ab Africano, ex quibus haustum quicquid de Christi genea-
 logiâ exinde traditum est. Verùm cùm ejusmodi Ephemerides,
 & domestica documenta haud adeò certæ, imò sublextæ pænè fi-
 dei haberentur, accidit, ut cùm de familiarum & natalium anti-
 quitate sermo fieret, variæ super hac re orirentur sententiæ, defi-
 cientibus monumentis authenticis, quæ rem controversam dirime-
 rent ac dijudicarent, ita ut ad conjecturas & incerta argumenta
 recurrere necessum esset, quæ ut vera & indubitata obstinatius quis-
 que tuebatur. Sed & sanctum Ambrosium volunt alii rectè exi-
 stimasse, controversias ac disceptationes, quæ super genealogiis orie-
 bantur, & quas ut inutiles ac nullius compendii damnat Apo-
 stolus, eas esse, quæ post consumpta igne natalium monumenta
 illius ævi nascebantur, quas *ἀσφάλυνες* vocat; quòd, ut antiquitas fa-
 miliarum proderetur, plerique confugerent ad fabulas, ut à anti-
 quiori gentis stipite prognatos se firmarent. Quæ certè senten-
 tia cum eo aliquatenus convenit, quod ab Olympiodoro refertur,
 Judæos, cùm libros sacros interpretabantur, fabulas, genealogias &
 traditiones amplecti solitos, cùm hæc eorum auctori, & à quo di-
 ctati fuerant, prorsus adversarentur.

*Africanus apud
Euseb. l. 1. Hist.
c. 7.*

*S. Ambr. in Epist.
ad Timoth.*

*Olymp. in Eccl.
c. 12.*

Neque minori curâ in perscrutandis familiarum originibus stu-
 dium impendêre Græci, quod eorum de iis conscripti libri testan-
 tur, quorum titulos saltem ac lemmata posteris servarunt qui non
 intercidêre scriptores. Legimus quippe^a Epimenidem, ^bPherecidem
 Atheniensem, Philistum, ^cAndronem, Cynæthonem Lacedæmo-
 nium, & Hecatæum, scriptores antiquissimos, Genealogicos libros
 conscripsisse. Laudat non semel ^dPausanias Asium Genealogum.
^eSimonides cognomento Melicertes, tres Genealogiarum libros edi-
 disse dicitur. ^fÆacidarum Stemma contexuit Philoxenus, ^gut Græ-
 corum procerum, qui bellis ad Trojam interfuere, Pollio. Me-
 minit denique ^hPhotius Pherecidis Syri Genealogiarum scriptoris,
 ut & ⁱScholiastes Apollonii, & Suidas Acusilai, qui ex æneis ta-
 bulis Genealogias conscripsit.

^aLært. lib. 1.
^bDion. Halyc. lib.
 1. p. 10.
^cSchol. Apollon.
 p. 3. Suid.
^dAthen. lib. c. 4.
^ePausan. in Co-
 rinth. in Messen.
^fSuid.
^gIdem.
^hPhot. Bibl. p.
 1187.
ⁱSchol. Apoll. l.
 sect. 17.

Quinetiam Latinos ac Romanos iis incubuisse potissimum, satis de-
 clarant Commentarii, quos, ut auctor est Servius, de Familiis Roma-
 nis Varro conscripsit: quem præterea voluminum suorum fœcunditati
 non nomina tantùm septingentorum Illustrium, sed & imagines in-
 feruisse tradit Plinius. In primis verò Pomponius Atticus, Tullio
 Oratori admodum familiaris, quod ejus crebræ ad eundem Atticum
 scriptæ testantur Epistolæ, in Genealogiis versatissimus fuisse perhibe-
 tur à Cornelio Nepote, ut qui familiarum Romanarum origines, quas
 apprimè callebat, literis mandaverit: Sic, inquit, *familiarum originem sub-
 texuit, ut ex eo clarorum virorum propagines possimus cognoscere. Fecit hoc idem
 separatim in aliis libris, ut M. Bruti rogatu Iuniam familiam à stirpe ad hanc
 ætatem ordine enumeraverit, notans qui, à quo ortus, quos honores, quibus-
 que temporibus cepisset. Pari modo Marcelli Claudii de Marcellorum, Corneli,
 & Fabii Maximi, Fabiorum, & Æmiliorum quoque: quibus libris nihil potest
 esse dulcius iis qui aliquam cupiditatem habent notitiæ clarorum virorum.* Quæ
 quidem Nepotis verba quibusdam persuasere, tradita in Epistolâ ad Pa-
 pirium Pætum, de Gente Papiriâ, inde eundem Tullium transcripsisse:

Servius.

Plin. lib. 35. c. 2.

*Cornel. Nep. in
Vita. Attic.*

*Cicrol. 9. Epist.
fam. 21.*

Agell. lib. 13. c.
18.

Messala Corvin.
de prog. Aug.

Varro apud Non.
Marcell. c. 2. n.
70.
Quintil. lib. 1.
c. 17.

Tacit. de morib.
Germ.
Magnus Odonell.
de vita S. Colum-
bani.

Lucan. lib. 1.

Vvill. Malmesb.
Aiberic. Chron.

Leon. Tact. c. 4.
S. 6.

Vide Glossar. in
Ministellus.

Silv. Girald. in
Topogr. Cambr.
Zuarius Boxorn.
in Orig. Gall.

Isocrat. in Encom.
Bulir.

ut & Commentarios de familiâ Porciâ ab Agellio laudatos, ejusdem esse Artici: qui quidem simili ratione possent etiam adscribi Messallæ seni, qui teste Plinio, volumina de Familiis Romanis composuit, quas inter fortè Genealogias illa extitit Augusti, quam præ manibus habemus, ejusdem Imperatoris præcepto exarata, in quâ ab ipso Ænea natales ejus arcessit. Et sanè, si quibusquam aliis, familiarum cognitio necessaria Romanis fuit, qui tanto studio majorum suorum imagines colebant, ut eas in ædium vestibulis, atriis atque porticibus collocarent, ubi lineis quibusdam, quæ ad singulas discurrerent, natalium gradus ac ordo religiosius observabatur, ex quibus unde orti, quorum erant, facilè dignosceretur, ita ut tabulam genealogicam quodammodo formarent; quod disertè testatur Plinius, ubi de ejusmodi imaginibus agit: *Stemmata verò lineis discurrebant ad imagines pictas.* Romanos denique Genealogiis impensius operam dedisse arguit omnino idem Varro lib. 11. de Vita Populi Romani, scribens, *in conviviiis pueros modestos cantasse carmina antiqua, in quibus laudes erant majorum, & assâ (i. solâ) voce & cum tubicine:* quod quidem facere minimè potuissent, nisi prius Genealogicæ scientiæ elementis fuissent imbuti.

Pari sanè argumento conjicere est, Gallos nostros veteres eidem etiam studium suum præsertim addixisse, cùm legamus proprium fuisse apud illos Bardorum institutum, ut carminum, quæ majorum continebant laudes ac præclara in bellis facinora, relatu, quem ab iis Barditum vocabant, suorum ad prælia prodeuntium accenderent animos, ut apud Lucanum:

*Vos quoque qui fortes animos, belloque peremptos,
Laudibus in longum vates admititis ævum,
Plurima securi fudistis carmina Bardis.*

Atque hic quidem mos apud Francos etiam derivatus est, apud quos solemne erat *canitlenâ Rollandi*, hoc est recitatione vel cantu gesta Palatinorum nostrorum Comitum complectente, milites ante prælia ad eorum imitationem provocare: cujusmodi etiam fuere apud Græcos Byzantinos ii, quos *ῥητορικὴς κληῖρας* vocabant, *ἢ λόγων διεργεῖτες ἢ γραπτῶν ῥητῶν τοῖς ἀγωνίας*, ut est apud Leonem in Tacticis. Neque aliud fuit histriionum, quos *Ministillos* vocavit inferior ætas, apud nostros munus. Ii quippe coram Regibus & Magnatibus majorum ac summorum virorum præclare gesta recitatione vel cantu prædicabant, quò & animos excitarent ad gloriam, & ad propositam tot rectè factorum imitationem in rebus totâ vitâ suâ gerendis impellerent, cùm nihil æquè animum permoveat, quàm avitæ virtutis recordatio. Quin porro in ejusmodi majorum laudibus recitandis Genealogices cognitio necessaria fuerit, nemo, opinor, inficiabitur. Sed & scribit Silvester Giraldus in Guallenfi, seu Cambrensi Britannicæ provinciâ, cujus incolæ etiamnum, ut plerique censent, idioma vetus Gallicum servant, Bardos Cambrenses in commentariis librisque, Principum suorum genealogias ac stemmata descripta habere, quæ, cùm se offert occasio, recitant coram ipsis Principibus. Plura de istius cognitionis utilitate perinde ac necessitate congeri possent, quæ consultò præterimus: hoc tamen silere nefas quod à Græco scriptore traditum est, Oratori etiam esse necessariam, maximè cùm virorum illustrium elogia ac panegyricos aggreditur, in quibus artis est Rethoricæ natalium attingere origines, & ma-

jorum obiter gesta perstringere: *Aut enim respondisse nobilitati pulcrum erit, aut humiliter genus illustrasse factus.* Quò spectant ista Paulini Nolani Episcopi scribentis ad Severum: *Opinor & hoc ad cumulum divina gratia pertinere, quòd sanctitatem laudandam de laudibus generis prædicare ordior. Sed hunc ordinem non à Rethoricis institutis magis quàm de Evangelicis exemplis usurpari doctissimus Lucas mihi testis est, qui baptistæ beati meritum ab originis claritate detexit.* Et mox: *Es uxor, inquit, illi erat de filiabus Aaron. Auxit meritum Sacerdotis commemoratâ nobilitate conjugii; & laudaturus vitam, genus antè laudavit, ut venerabilior existeret, qui sanctis parentibus responderet sanctitate ingenii, quasi quâdam justitiæ hæreditate, &c.* Habent igitur viri præsertim nobiles in recensione familiæ suæ ferè semper quorum laudes prædicent: habent in avorum revocatâ memoriâ, quasi præ oculis, virtutes præclaraque gesta quæ imitentur, quorum etiam gloriam vindicare sibi fas erit, si ab iis non degenerent. *Non extranea selectur exempla, cui domestica succedunt magna præconia,* inquit Senator.

Verùm Genealogicæ scientiæ non minimè infirmavit auctoritatem inepta ac insulsa quorundam Scriptorum impudentia, & effrenis, quam sibi fabulas confingendi arrogarunt, licentia. Primi autem plus æquo in hoc scribendi genere sibi Poëtæ indulserunt, Theogoniis, seu Deorum genealogiis conscriptis, quibus omnibus præivit quodammodo Orphei Poëtæ antiquissimi Theogonia, cujus ipsemet in Argonauticis meminit, quæque laudatur à Fulgentio & Tzetze ad Lycophronem, qui præterea observat quam is conscripsit Theogoniam à Musæo furatum, vel certè mutuatum. Eiusdem sunt argumenti libri Musæi alterius Atheniensis, Epimenidis, Dromocridis, Æmilii Macri, & aliquot alii, quibus idem lemma ab iis præfixum est. Theogoniam etiam conscripsit Hesiodus, quam Acusilaus emendare aggressus est. Denique ad id scriptionis genus referri possunt eorum qui de Diis inscribuntur Commentarii, ac è Græcis quidem, Simonidis, Cleanthis, Orapionis, Antiochi, Seleuci, Theophrasti, Apollodori, & aliorum aliquot; è Latinis verò Hygini præsertim Augusti liberti. Eundem præterea Hesiodum Heroum genealogias conscripsisse aiunt, quorum natales ab ipsis Diis arcessit: atque hi sunt *Genealogi antiqui*, quorum meminit Tullius, ubi de Diis agit; qui ferè semper invicem discrepabant, ut observat Pausanias. Mirum itaque videri non debet, si Asclepiades in libris de Grammaticâ genealogiam historiæ fabulosæ accensuit; cum veræ, partes tres attribuat: priorem quidem, quæ in laudibus ac elogiis Deorum, Heroum & virorum illustrium versatur: alteram, quæ locorum ac temporum cognitionem spectat: tertiam demùm, quæ res ipsas gestas commemorat. Quod verò ad falsam seu fictitiam pertinet, unicam speciem statuit Genealogiam, quod ejusmodi, quas diximus, Theogoniis studium plus æquo cuncti impertirent, quas Joannes Chrysostomus eas esse opinatur genealogias, quas damnat Apostolus ut mera figmenta, & quæ suâ ætate veræ-ne essent an falsæ, inutiles agitandi controversias occasiones præberent.

Hiscæ sanè fabulosis genealogiis videntur adscribi posse, quas de antiquis majoris Britannicæ Regibus contexuere Anglici aliquot scriptores, quorum stemma ab ipso mortalium parente auspiciantur, quibus non admodum curæ est, an in fictitiis generationum gradibus, quos statuunt, duorum aut trium millium annorum intercedant anachronismi.

Quintil. l. 3. c. 9.

Paulin. epist. 10. p. 122. 123.

Cassiodor.

^a Orph. Argon. p. 17.

^b Fulgent. lib. 3.

^c Myth. p. 147.

^d Tzetze. in Lycoph.

p. 71.

^e Laert. in Pro-

amio.

^f Idem lib. 1.

^g Fulgent. lib. 2.

p. 141.

^h Macrobi.

ⁱ Joseph. lib. 1.

contra App.

Suidas.

^k Laert. Suid.

^l Tzetze. in Lyc.

p. 38. 51.

Lib. 3. de Nat.

Deor.

Pausan. in Arc.

p. 280.

Asclepiad. Gram.

apud Maussacum

ad Plutarch. de

Fluminib. p. 176,

177.

Chrysostom. in 1.

Epist. ad Tim.

Vuill. Malmesb.

Roger. Houed.

Flavius Angelus.

Ejusmodi etiam sunt stemmata alia, quæ hujus sæculi Græculi, omni posito pudore, composuere, ubi Imperatorum, aliorumque gentis suæ procerum, à quibus se prognatos frustra persuadere conantur, indices genealogicos ab ipso perinde Adamo confinxerunt.

Enimverò longè ab hocce fabuloso scriptionis genere abest illud quo in stemmatibus contexendis hodie utimur. Nihil quippe temerè vel absque probatione ingeritur: in delineandis, vel potius firmandis generationum gradibus domestica adhibentur monumenta, vel diplomata ex Regiis aut Monasteriorum tabulariis desumpta, vel Scriptorum denique cujusque ætatis proferuntur auctoritates. Quæ porro ipsi aggredimur stemmata, non ea sunt, ut tabulis antiquis compluribus fulciri queant, cum provinciæ ac regiones, quas Imperatores vel Principes, quorum in hocce opere perstringuntur natales aut elogia, olim possederunt, nationis prorsus barbaræ, & implacabilis domesticorum documentorum hostis imperio hodie subjaceant, quæque veteris Christianorum pietatis quicquid superest monumentorum delere amat. Ea propter non tam genealogiæ in eo exarantur, quàm familiarum descriptiones, cum quæ ad genealogias conscribendas necessaria sunt, desint monumenta.

Festus.

Scitum autem in quo differant apud Latinos Gens & Familia: ut enim Gentem variis constantem populis, nationem appellabant; ita postmodum Familiæ, quæ diversis constarent stirpibus, id nominis adscripserunt: familiam verò proprio nomine appellarunt stirpem, quæ à communi stirpitate derivaretur: quod quidem vocabulorum discrimen attigit Festus, scribens *gentem Æliam appellari, quæ ex multis familiis conficitur*; quia in Æliâ gente alii *Pati*, alii *Ligures*, *Cati*, *Lamia*, *Tuberones* dicebantur, qui totidem unius gentis vel stirpitis formabant familias, cum ex eadem haberentur gente; unde & *Gentiles ex eodem genere orti* eidem Festo nuncupantur, non tamen ex eadem familiâ, ex quâ qui erant,

Livius lib. 38.

Familiares appellati. Hocce præterea discrimen firmat Livius, cum ait *P. Nasicam orationem habuisse plenam veris decoribus, non communiter Cornelia gentis, sed propria familia sua.* Et Suetonius, ubi ait *ex gente Domitiâ duas familias claruisse, Corvinarum & Ænobarborum.* Contra Græci *Ἰῶος*

Suet. in Nerone.

Salmastus in Obs. ad Ins. Attic. p. 120. & seqq. Men. Valejus ad Hist. Euseb. lib. 1. c. 7.

appellarunt, *Φαργελαί* verò quod Latini gentem. Ejusmodi igitur domesticorum documentorum defectu, uti cogimur publicis, veterum scilicet & recentiorum Scriptorum libris, cum ad firmandos Principum, quorum exarantur stemmata, cognationum gradus; tum ad eorum recitanda gesta, & accuratam temporum quibus vixere, obiere, vel regnare, observationem. Ne verò in recensendis iisdem, qui subinde laudantur, Scriptoribus abrumperetur sermonis contextus, ad margines locos remittere satius visum est: quæ quidem scribendi ratio quibusdam minùs fortasse probabitur, ut qui non adeò inauspicatum fore opinantur Scriptorem, dum absurdum nihil, aut à vero abhorrens commemorat, ut ex se fidem integram non obtineat à legentibus; neque ut inutiles duntaxat ejusmodi Auctorum respuunt citationes, sed & persuasum habent non eas apponi, nisi ad unicam multifariæ lectionis ostentationem. Quicquid sit de aliis, longè nobis sanè aliud est consilium. Ut enim hoc scribendi genere uteremur, impulit omnino viris eruditus fœcundum, quo vivimus, sæculum, qui nisi adsint certa rerum positarum argumenta, haud temerè fidem commo-

dant

FAMILIÆ
AUGUSTÆ
BYZANTINÆ,
SEU
STEMMATA IMPERATORUM
CONSTANTINOPOLITANORUM,

Ex Græcis ac Latinis scriptoribus, veteribusque
monumentis accuratè descripta:

QUIBUS ACCEDUNT

*Eorundem Augustorum Icones aliquot, ex tabellis Græcanicis,
ac Codicibus manuscriptis.*

Præterea Nomismata aurea, argentea, ærea, à Constantino M. ad
Constantinum Dragazen, ex Regis Christianissimi aliorumque
Gazophylaciis, per singulas familias digesta.

INDEX STEMMATUM

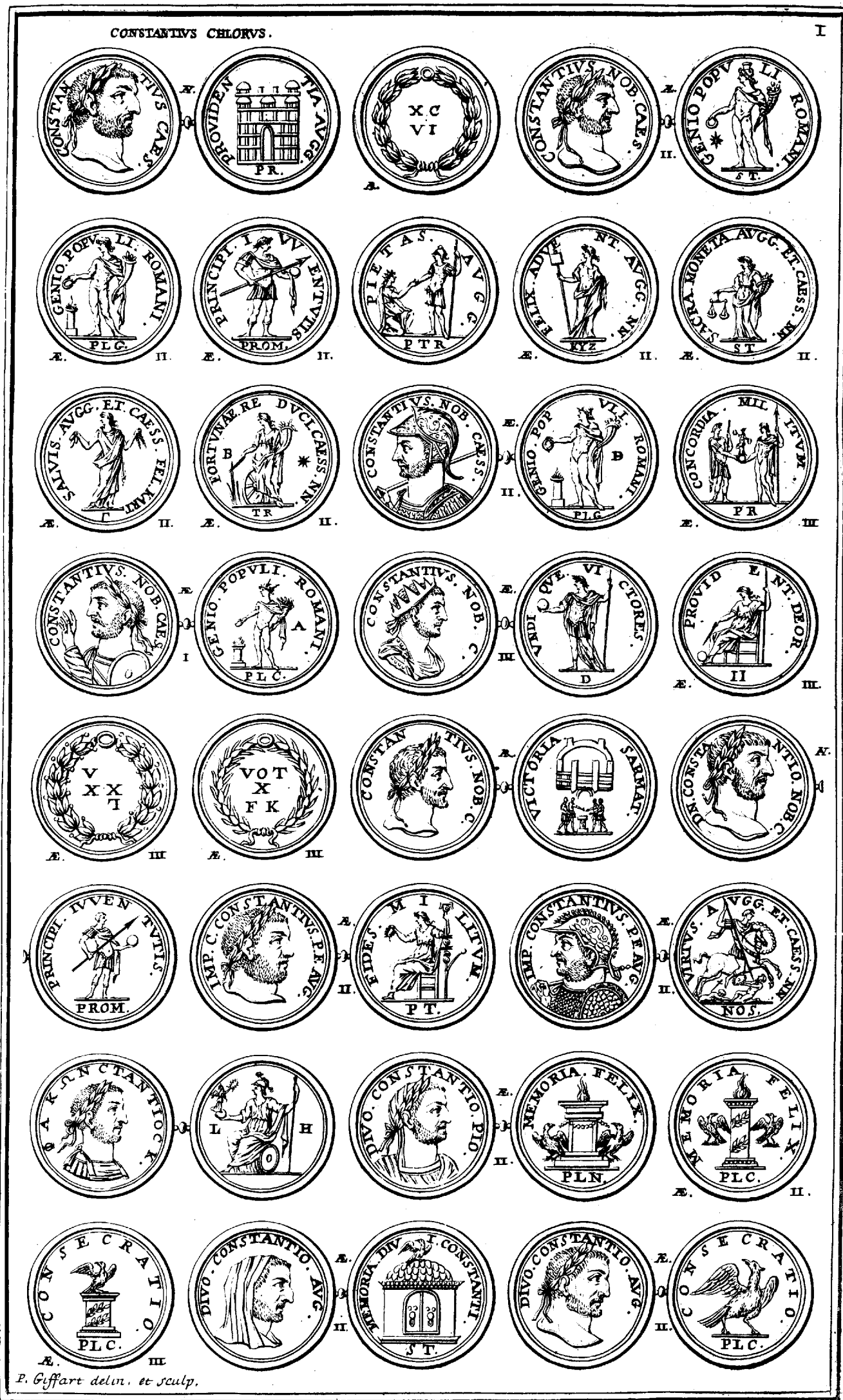
IMPERATORUM CONSTANTINOPOLITANORUM,

Quae in hoc opere describuntur.

I.	Familia Constantini M. A.
II.	Familia Joviniani A.
III.	Familia Valentiniani A.
IV.	Familia Theodosii A.
V.	Familia Leonis M. A.
VI.	Familia Zenonis A.
VII.	Familia Anastasii A.
VIII.	Familia Justini & Justiniani AA.
IX.	Familia Tiberii A.
X.	Familia Mauricii A.
XI.	Familia Phocæ A.
XII.	Familia Heraclii A.
XIII.	Familia Leonis Isauri A.
XIV.	Familia Nicephori Generalis A.
XV.	Familia Michaëlis Rhangabe A.
XVI.	Familia Leonis Armenii A.
XVII.	Familia Michaëlis Balbi A.
XVIII.	Familia Theodoræ A. Theophili Imp. uxoris.
XIX.	Familia Basilii Macedonis A.
XX.	Familia Romani Latapeni A.
XXI.	Familia Nicephori Phocæ A.
XXII.	Familia Sclerorum.
XXIII.	Familia Joannis Zimisæ A.
XXIV.	Familia Argyrorum.
XXV.	Familia Argyrorum Italicorum.
XXVI.	Familia Ducarum.
XXVII.	Stemma Ducaginarum.
XXVIII.	Stemma Comnenorum.
XXIX.	Stemma Imperatorum Trapezuntinorum ex gente Comnenica.
XXX.	Stemma Comnenorum Arianitarum.
XXXI.	Familia Comnenorum Sabaudica.
XXXII.	Familia Angelorum.
XXXIII.	Familia Angelorum Drivastensis.
XXXIV.	Familia Angelorum Nivernensis.
XXXV.	Familia Branarum.
XXXVI.	Familia Imp. Constantinopolitanorum ex gente Francica.
XXXVII.	Familia Lascarica.
XXXVIII.	Familia Vatazarum.
XXXIX.	Stemma Comitum Intemeliensium in Liguribus, qui Lascari-
cum cognomen assumpserunt.
XL.	Stemma Palæologorum.
XLI.	Stemma Marchionum Monferratensium ex gente Palæolo-
gorum.
XLII.	Familia Palæologorum Bissypatorum.
XLIII.	Familia Cantacuzenorum.

FAMILIÆ CONSTANTINI M. NOMISMATA.

Familiaē CONSTANTINI M. Imp. Nominatum Tabella 1.

CONSTANTIUS CHLORUS.

CONSTANTIUS CAES. *Constantius laureatus.*
PROVIDENTIA AVGG. *Edificium, seu castra*
pratoria, uti vult Occo, infra, P. R.

CONSTANTIUS NOB. CAES. *Constantius laureatus.*
^{xc}
^{vi} *in corona quercea aut laurea, in medio nummo.*

GENIO POPVLI ROMANI. *Genius nudus, dex-*
trā pateram, sinistrā cornucopia, sub patera, stel-
lula, infra, ST. Martianus Capella l. 2. Populi
genius, cum generalis poscitur, supplicat, & unus-
quisque gubernatori proprio dependit obsequium.

GENIO POPVLI ROMANI. *Genius, ut supra,*
stans ante aram accensam, infra, PLG.

PRINCIPI IVVENTVTIS. *Imperat. paludatus*
stans, dextrā spiculum, sinistrā globum, infra,
PROM.

PIETAS AVGG. *Figura militaris, sinistrā spicu-*
lum tenens, dextrā figuram stolatam erigens, in-
fra, PTR. Vide Tristanum p. 395.

FELIX ADVENTVS AVGG. NN. *Figura stolata*
stans, dextrā labarum, infra, KYZ.

SACRA MONETA AVGG ET CAESS NN. *Dea*
Moneta, dextrā bilancem, sinistrā cornucopia,
infra, ST.

SALVIS AVGG ET CAESS FEL KART. *Figura*
stolata, dextrā papavera, sinistrā spicas, infra, T.
Martianus Capella lib. 6. de Carthagine: In-
elyta pridem armis, nunc felicitate revocanda. Et
Porphyrius in Paneg.

Nunc se felicem, nunc se sub nominis arce
Tutam, quod Karthago decus venerabile gestat.
Vide Tristanum to. 3. p. 86. 252.

FORTVNAE REDVCI CAESS NN. *Figura sto-*
lata, sinistrā cornu Amalthea, dextrā gubern-
*aculum: ad pedes rota, ad latera, B, *, infra, TR.*

CONSTANTIUS NOB CAES. *Constantius cum casside*
& hasta.

GENIO POPVLI ROMANI. *Genius stans ante*
aram accensam, infra, PLG.

CONCORDIA MILITVM. *Dua figura militares*
stantes, tenentes globulum cui insistit figura alia,
utrique sertum porrigens, infra, PR. Vide Tri-
stanum p. 395.

CONSTANTIUS NOB CAES. *Constantius laureatus,*
sinistrā clypeum, dextrā erecta.

GENIO POPVLI ROMANI. *Genius stans ante*
aram accensam, ad latera, A, infra, PLC. Vide
Tristanum p. 392.

CONSTANTIUS NOB C. *Constantius cum corona ra-*
diata.

VNDIQVE VICTORES. *Imp. habitu militari,*
& paludatus stans, dextrā globum, sinistrā ha-
stam, infra, D. Similis typi ac inscriptionis oc-
currit Numeriani Imp. nummus. Vide Ocon.
p. 511.

PROVIDENT DEOR. *Figura stolata sedens,*
dextrā baculum, sinistrā hastile, ad pedes glo-
bulus, infra, II. Vide Tristanum p. 394.

^v
^{xx} *in corona quercea, in medio nummo, infra, T.*
VOT X EK *in corona quercea, in medio nummo.*
Id est, Vota Decennialiorum, & Felix Karthago.
Vide Tristanum.

CONSTANTIUS NOB C. *Constantius laureatus.*

VICTORIA SARMAT. *Castra pratoria, infra,*
quatuor figura exigua ante aram. Ad hanc victo-
riam referri debet quod tradit Anonymus Vale-
sianus, Constantinum cum bello Sarmatico cum
patre prima militiae exerceret rudimenta, iuve-
nisque equestris militaret, ferocem barbarum capillis
rentis raptum ante pedes Galerii Imp. adduxisse.
VIRTVS MILITVM. *Castra pratoria, ut supra.*
In tabella secunda collocatur. Vide Tristanum
p. 397.

CONSTANTIUS NOB C. *Constantius cum corona ra-*
diata, habitu Consulari, dextrā scipionem, cui insi-
stet aquila.

VIRTVS AVGG. *spolia inter duos captivos, in-*
fra, B. Ex tabella secunda.

DN CONSTANTIO NOB C. *Constantius laureatus.*
PRINCIPI IVVENTVTIS. *Imp. habitu milita-*
ri stans, dextrā spiculum, sinistrā globum, infra,
PROM.

IMP C. CONSTANTIVS PF AVG. *Caput nudum Imp.*
laureatum.

FIDES MILITVM. *Figura stolata sedens, dex-*
trā sertum, sinistrā signum militare, infra, PT.

* FL VAL CONSTANTIVS NOB C.
PROVIDENTIAE CAESS. *Edificium, infra,*
RQ. Occo.

* GENIO POPVLI ROMANI. *Occo.*

* VOT X. *in corona quercea, infra, FF. Occo.*

* VICTORIA BEATISSIMORVM CAESS. *Victo-*
ria sedens cum clypeo, cui inscript. VOT X. Occo.

IMP CONSTANTIVS PF AVG. *Imp. cum casside,*
spicilo, & clypeo.

VIRTVS AVGG ET CAESS NN. *Imp. eques, si-*
nistrā clypeum, dextrā spiculum in duos captivos
contorquens, infra, NOS.

* FIDES MILITVM. *Figura stolata sedens, dex-*
trā labarum, sinistrā signum militare, infra,
ST. Occo.

* FIDES MILITVM AVGG ET CAESS NN. *Fi-*
gura stolata stans, utraque manu tenens signum
militare, infra, AQS. Occo.

* SACMON YRB AVGG ET CAESS NN. *Dea Mo-*
netia, infra, AP. Occo.

ΦA KONSTANTIOC K. *Imp. laureatus.*
Figura stolata spoliis insidens, dextrā victoriolam
cum sero, sinistrā hastile, ad latera, L. H. Vide
Tristanum p. 398.

DIVO CONSTANTIO PIO. *Imp. velatus & laurea-*
tus.

MEMORIA FELIX. *Ara, inter duas aquilas, in-*
fra, PLN. Constantii ^{Sancti} ^{Sancti} ^{Sancti}, quæ in hoc &
sequentibus nummis describitur, attigere Por-
phyrius in Paneg. & Euseb. l. 8. Hist. Eccl.
c. 26.

Ead. inscriptio, & eadem Ara, sed alterius fi-
gura, infra, PLC.

CONSECRATIO. *Ara, cui insistit aquila, infra,*
PLC.

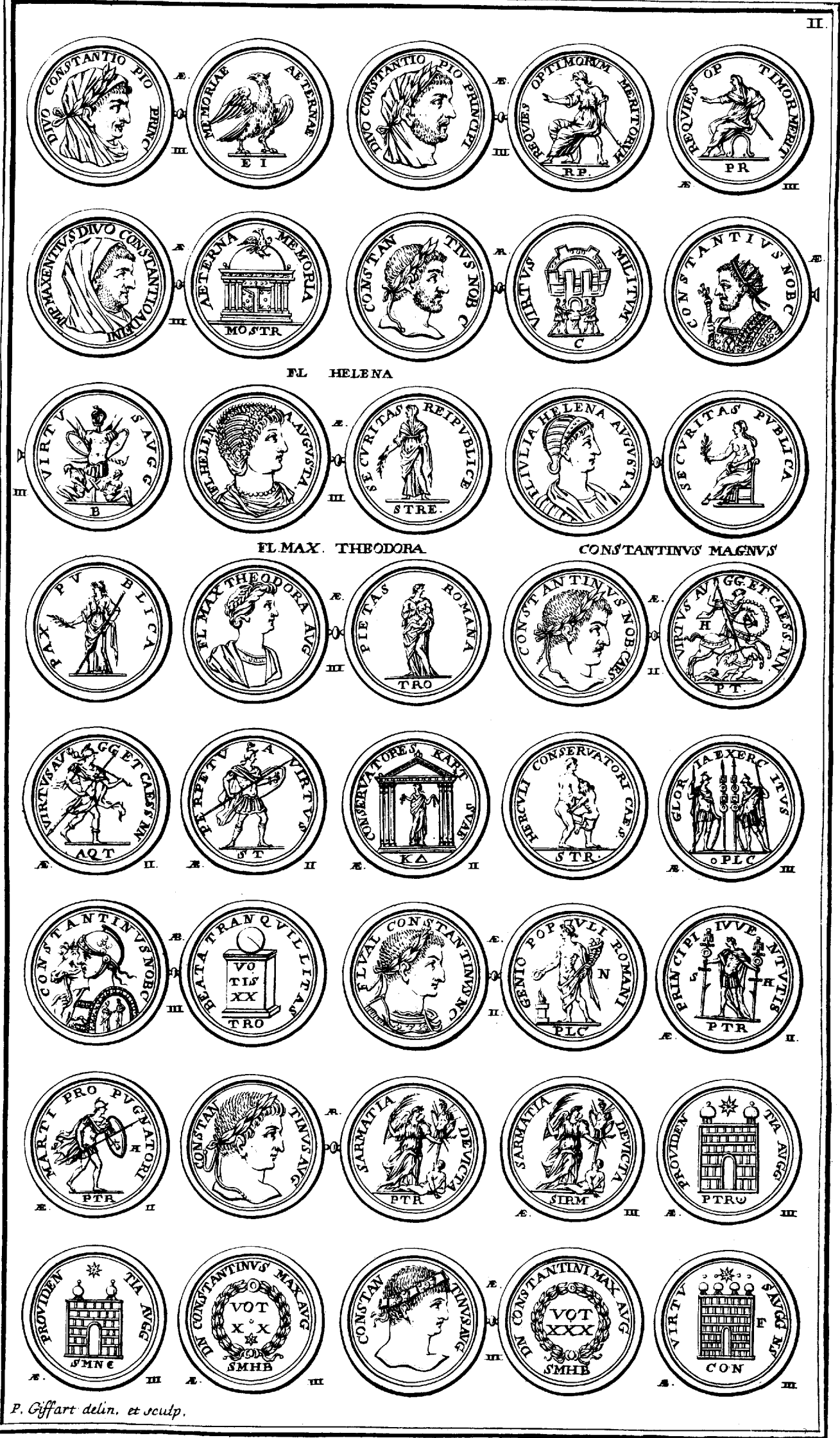
DIVO CONSTANTIO AVG. *Imp. velatus.*

MEMORIA DIVI CONSTANTII. *Templum, cui*
insistit aquila, infra, ST.

DIVO CONSTANTIO AVG. *Imp. laureatus.*

CONSECRATIO. *Aquila, infra, PLC.*

FAMILIÆ CONSTANTINI M. Nomismatum Tab. 11.

DIVO CONSTANTIO PIO PRINC. *Constantius velatus & laureatus.*

MEMORIAE AETERNÆ. *Aquila, infra, E I.*
Alium proferunt Trist. p. 399. & Pat. p. 448.
ejusdem inscript. in quo Leogradiens effictus.

DIVO CONSTANTIO PIO PRINCIPI. *Constantius velatus & laureatus.*

REQUIES OPTIMORVM MERITORVM. *Figura stolata sedens, dextra protensa, sinistra bacillum, infra, RP.*

REQUIES OPTIMOR MERIT. *Eadem figura velata, infra, PR.*

IMP MAXENTIVS DIVO CONSTANTIO ADEINI. *Constantius velatus.*

AETERNA MEMORIA. *Templum cui insistit aquila, infra, MOSTR.* Quod Constantii Chlori adfins memoriæ, in benevolentia & necessitudinis argumentum præstitit in nummo Maxentius, id ipsum paulò antè præstiterat Maximiano socero, in nummis aliis, qui hosce characteres præferunt: *Divo Maximiano patri Maxentius Aug. & Imp. Maxentius divo Maximiano socero.* Quod etiam testatus est in filium, *Imp. Maxentius divo Romulo Aug. filio.* Hic omittimus duos sequentes nummos, qui in tabella proxima descripti sunt, ut & Helenæ Constantii uxoris, quod in tabella decima quinta rursus ii describantur.

FL. MAX. THEODORA.

FL. MAX. THEODORA AVG. *Theodora, PIETAS ROMANA. Figura muliebris infantulum in manibus tenens. Vide Trist. p. 420. & Patinum p. 450.*

CONSTANTINUS M.

CONSTANTINVS NOB CAES. *Constant. laureatus. VIRTUS AVGG ET CAESS NN. Constantinus eques, sinistra clypeum tenens, dextra spiculum in duos captivos vibrans, infra, PT.*

VIRTUS AVGG ET CAESS NN. *Figura militaris gradiens, dextra hastile, sinistra signum militare ad humerum, infra, AQT.*

PERPETVA VIRTUS. *Figura militaris gradiens, dextra hastile, sinistra clypeum, infra, ST.*

CONSERVATORES KART SVAB. *Figura stolata stans in templi porticu, dextra ac sinistra spicas aut papavera, infra, KD.*

HERCVLI CONSERVATORI CAES. *Figura nuda, leonem suffocans, infra, STR.* Vide Trist. p. 528. & Patinum p. 464.

* *Eadem inscriptio. Jupiter stans, infra, SMAL.* Patinus p. 464.

GLORIA EXERCITVS. *Dua figura militares*

cum hastili & clypeo, inter duo signa militaria: infra, PIC. al. SHHB. al. PCONS alius unicum signum militare præferi.

CONSTANTINVS NOB C. *Const. galeatus, dextra equum freno tenens, sinistra clypeum, in quo efficta dua figura stolata. Vide Dissert. n. 14.*

BEATA TRANQVILLITAS. *Cippus in quo scriptum, VOTIS XX. supra cippum globus, infra, TRO.*

FL VAL CONSTANTINVS NC. *Const. laureatus.*

GENIO POPVLI ROMANI. *Genius dextra patenam ad avam protendens, sinistra cornucopia, ad latus, N. infra, PIC.*

PRINCIPI IVVENTVTIS. *Figura militaris paludata stans, dextra & sinistra duo signa militaria tenens, ad latera, S. A. infra, PTR.*

MARTI PROPVGNATORI. *Figura militaris gradiens, dextra hastile, sinistra clypeum, infra, PTR.*

* IMP CONSTANTINVS AVG. *Imp. cum diademate, dextra fascem spiculorum, vel sagittarum, vel denique quatuor sceptrorum, ut vult Trist. n. 14, sinistra spiculum, vel sceptrum.*

IOVI CONSERVATORI. *Jupiter nudus stans, dextra globum, sinistra spiculum, ad latera, lunula, & B. infra, SMAL. Trist. p. 529.*

CONSTANTINVS AVG. *Imp. laureatus.*

SARMATIA DEVICTA. *Victoria stans, dextra palmam, sinistra spolia, pede captivum proterens, infra, PTR.* Vide Patinum p. 466. Constantini M. de Sarmatis victoriam, post bellum Cibalense narrant Zosimus lib. 2. extremo, Eusebius de vita Constantini lib. 4. cap. 5. 6. & Sozomenus lib. 1. cap. 8. Hanc etiam attigit Porphyrius in Panegyrico:

*Tantum merita statues captiva tropha
Victor Sarmatia totiens.*

Bellum illud Sarmaticum peractum annis 319. 320. 321. & 322. ex variis legibus Codicis Theodosiani colligit Jacobus Gotofredus: victoriam verò Sarmaticam fastis inscriptam 6. Kal. Aug. docemur ex Bucheriano Kalendario. *Eadem inscriptio & figura, infra, SIRM.*

PROVIDENTIA AVGG. *Edificium, cui imminet stellula, infra, PTR. al. PTRE.* Vide Anton. Augustin. dial. 2. & Patinum p. 466.

Ead. inscriptio & figura, infra, SMNE.

DN CONSTANTINVS MAX AVG. *deinde, VOT*

XX. in corona quercea, infra, SMHB.

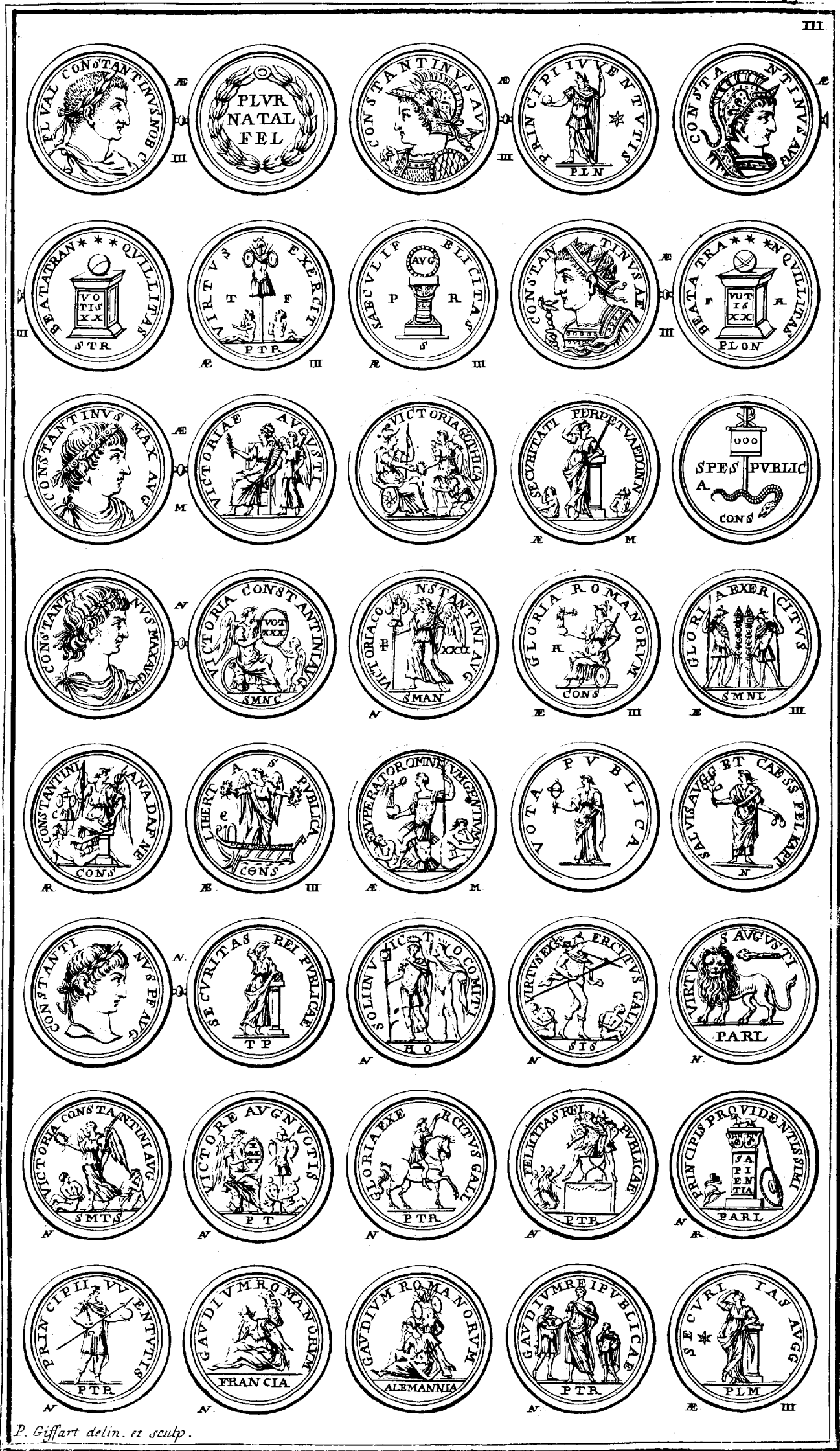
CONSTANTINVS AVG. *Caput nudum Constantini cum diademate ex lapillis.*

DN CONSTANTINI MAX AVG. *deinde, VOT*

XXX. in corona quercea, infra, SMHB.

VIRTUS AVGG NS. *Edificium cui imminet stellula, ad latus, E, infra, CON. al. PCONST.*

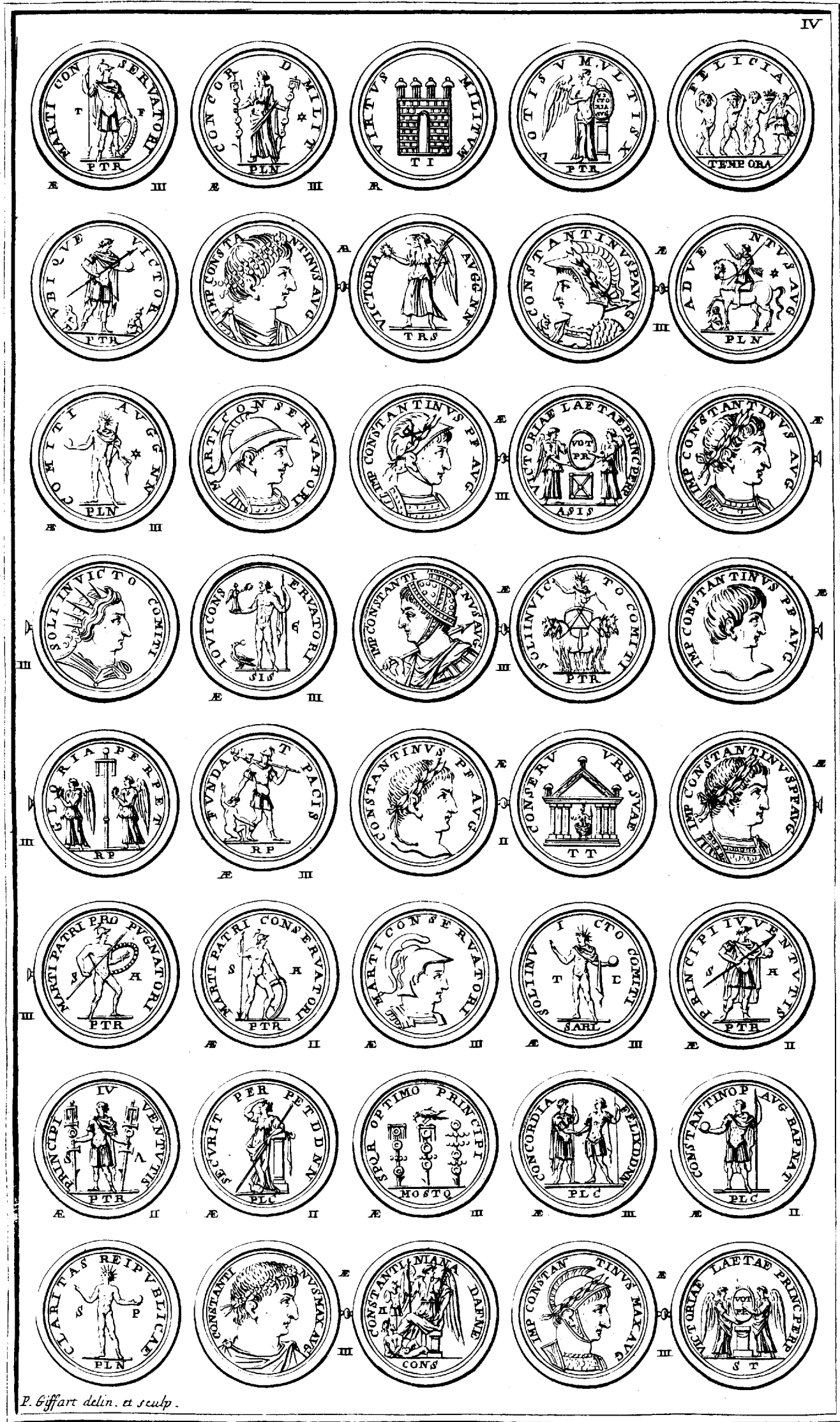
P. Giffart delin. et sculp.

Famil. Byzant.

C

Familiaē CONSTANTINI M. Imp. Nominatum Tabella III.

- FL VAL CONSTANTINVS NOB C. *Const. laureatus. PLVR NATAL FEL. In corona quercea. Vide Dissert. n. 41.*
- * PMTR PPP COS IIII PROCOS. *Figura muliebris sedens, sinistra baculum, dextra . . . infra, PTR. Vide Spanheimium p. 711.*
- * CONSERVATORI AFRICAE SVAE. *Figura togata stans, dextra labarum, sinistra cornucopia inversum, sub pedibus animal, infra, n. & SEF. Occo.*
- CONSTANTINVS AVG. *Imp. cum galea, dextra spiculum ad humerum, sinistra clypeum.*
- PRINCIPI IVVENTVTIS. *Imp. habitu militari paludatus stans, dextra globum, sinistra hastam, ad latus stellula, infra, PLN.*
- CONSTANTINVS AVG. *Imp. galeatus.*
- BEATA TRANQVILLITAS. *Cippus in quo scriptum VOTIS XX. supra cippum globus, cui imminet tres stellula, infra, STR. al. PTR. al. PLC. al. PLGN.*
- VIRTVS EXERCIT. *Trophaum inter duos captivos, ad latera T. F. infra, PTR. al. STR. Vide Patinum p. 459. 466.*
- * *Ead. inscript. labarum in cruce desinens, a quo pendet siparum, in quo script. VOT XX. inter duos captivos, infra, PLN. Tristan. p. 550.*
- * SAPIENTIA EXERCITVS. *Altare cui noctua insidet, ad latus dextrum clypeus, ad sinistrum galea, in medio sceptrum seu hastile, infra, AS. Tristan. p. 552.*
- SAECVLI FELICITAS. *Cippus sustinens circum, in quo script. AVG. ad latera, P. R. infra, S.*
- CONSTANTINVS AVG. *Imp. cum diademate radiato, dextra scipionem cui imminet aquila.*
- BEATA TRANQVILLITAS. *Cippus, ut supra, cum ead. inscript. ad latera, F. R. infra, PLGN.*
- CONSTANTINVS MAX AVG. *Imp. cum diademate ex lapillis.*
- VICTORIAE AVGVSTI. *Figura stolata sedens, dextra spicas, sinistra cornucopia, a tergo victoria seruum eius capiti imponens. Victoriarum ejusmodi coronas porrigentium crebra in nummis visitur delineatio. Salust. l. 2. apud Non. c. 2. Transenna demissum victoria simulacrum cum machinato strepitu coronam capiti imponebat.*
- VICTORIA GOTHICA. *Figura stolata & galeata spoliis insidens, sinistra hastile, dextram porrigit victoria seruum offerentis, & captivum adducenti. Vide Zoizimum lib. 2. pag. 680. Vitam Constantini lib. 1. c. 8. Anonymum Valesian. p. 474. 476. & Calendaria Hervagianum & Bucherianum, prid. Non. & 5. Id. Febr.*
- SECVRITATI PERPETVAE DO NN. *Figura muliebris cippo innixa, inter duos captivos, dextram capiti apponens, sinistra tenens scipionem.*
- SPES PVBLICA. *Labarum cujus hastile in Christi monogramma desinit, in siparo tres globuli, sub labaro serpens, ad latus, A. infra, CONS. Vide Baron. an. 325. n. 206. Gretzer. p. 1803. Sadam in Append. ad Anton. August. & c.*
- * SALVS REIP. *Pons, cui insistant tres figura, prima militari habitu, hastam dextra: secunda, victoria sinistra trophaum: tertia supplicis, sub ponte Danubii fluvii effigies, cum inscr. DANVBIVS. Ant. August. dial. 3. Thevetus l. 19. c. 4.*
- * FELICITAS PERPETVA AVG ET CAESS NN. *Imp. sedens paludatus, cui adstant dua figura militares. Vide Stradam p. 173. Occo. p. 538.*
- CONSTANTINVS MAX AVG. *Imp. cum diademate ex lapillis.*
- VICTORIA CONSTANTINI AVG. *Victoria spoliis insidens, utraque manu clypeum tenet, quem sustinet genius, in quo script. VOT XXX. infra, SMNG.*
- Ead. inscriptio. Victoria stans, dextra trophaum, sinistra palmam, ad latera, Christi monogramma, & XXII. infra, SMAN.*
- GLORIA ROMANORVM. *Figura stolata & galeata, spoliis insidens, dextra globum, cui insidit victoriola, sinistra scipionem, infra, CONS.*
- GLORIA EXERCITVS. *Dua figura militares cum hasta & clypeo, inter duo signa militaria, infra, SMNL. Vide Anton. August. dial. 1. Bar. an. 312. n. 26. & Gretz. to. 3. l. 1. c. 6.*
- CONSTANTINIANA DAFNE. *Victoria sedens, dextra scipioni innixa, lava laurum, ad latus dextrum, trophaum, ad pedes captivus, infra, CONS. Vide Jac. Gotofredum ad leg. 2. Cod. Th. de Aqueductu. & Valesium ad l. 19. Ammiani, praeterea Bar. an. 350. n. 14. Oct. Stradam p. 214. Gretzer. to. 3. lib. 5. c. 31. Occo. p. 537. Patinum p. 466. & c.*
- LIBERTAS PVBLICA. *Victoria navi insidens, utraque manu seruum, infra, CONS.*
- EXPERATOR OMNIVM GENTIVM. *Figura militaris spoliis insidens inter duos captivos, dextra globum cum victoriola, sinistra hastili innixa. Vide Lampridium in Commodio.*
- VOTA PVBLICA. *Dea Isis stans cum sistro. Vide Tristanum p. 534. & Patinum p. 465.*
- SALVIS AVG ET CAESS FEL KART. *Figura muliebris stans, dextra papavera, sinistra fructus, infra, n. Vide Tristan. p. 535.*
- CONSTANTINVS PF AVG. *Caput Const. laureatum.*
- SECVRITAS REIPVBLICAE. *Figura muliebris, sinistra cippo innixa, dextram capiti apponit, infra, TR.*
- SOLI INVICTO COMITI. *Imp. militari habitu & paludatus, dextra labarum, sinistra scipionem, cui adstat figura nuda seruum capiti imponens, infra, AQ.*
- VIRTVS EXERCITVS GALL. *Figura nuda & galeata gradens, inter duos captivos, dextra hastile, sinistra trophaum ad humerum, infra, SIS.*
- VIRTVS AVGVSTI. *Leo plena facie, supra, clava, infra, PARL.*
- VICTORIA CONSTANTINI AVG. *Victoria stans inter duos captivos, dextra seruum, sinistra palmam, infra, SMTS.*
- VICTORE AVG N VOTIS. *Victoria spoliis insidens, clypeum tenens, cui inscr. VOT X MVL XX. huic adstat trophaum inter 2. captivos, infra, PT.*
- GLORIA EXERCITVS GALL. *Imp. habitu militari eques, dextram protendens, infra, PTR. Vide Dissert. n. 53. 54.*
- FELICITAS REIPVBLICAE. *Imp. habitu militari pro tribunali sedens, cui adstant duo milites, infra dua figura flexis genibus coram tribunali, infra, PTR.*
- * FELICITAS AVGG NN. *Figura stolata sedens, cum stellula, infra, PLN. Aereus.*
- PRINCIPI PROVIDENTI SSIMI. *Cippus, vel columna, cui insidit aquila vel noctua, cippo inscript. SAPIENTIA. ad latera, galea, & clypeus cum hastili, infra, PARL. Vide Tristan. p. 535. & Patinum p. 116.*
- PRINCIPI IVVENTVTIS. *Imp. habitu militari stans, dextra spiculum, sinistra globum, infra, PTR.*
- GAVDIVM ROMANORVM. *Trophaum, ad cujus pedes mulier sedens, dextro innixa brachio, infra, FRANCIA. V. Dissert. n. 55.*
- Similis inscr. & figura, infra, ALEMANNIA.
- GAVDIVM REIPVBLICAE. *Imp. paludatus stans, dextra globum porrigit figura militaris exigua, a tergo adstat alter parvulus, infra, PTR.*
- SECVRITAS AVGG. *Figura muliebris cippo innixa, ad latus stellula, infra, PLM.*
- * FELIX PROCESSVS COS VI. *V. Spanh. p. 705.*

Famil. Byzant:

Familie CONSTANTINI M. Imp. Nominatum Tabella I V.

- MATRI CONSERVATORI. *Figura militaris stans, dextrâ hastile, sinistrâ clypeo innixa, ad latera, T. F. infra, PTR. Vide Patin. p. 464.*
- CONCORD MILIT. *Figura militaris stans, utraque manu duo signa militaria, infra, PLN. Vide Baron. an. 307. n. 15. Patinum p. 459.*
- VIRTUS MILITVM. *Ædificium, infra, TI.*
- VOTIS VLTIS X. *Victoria stans, clypeum, cui inscript. VICTORIA AVG. cippo innixum tenens.*
- FELICIA. *Quatuor pueruli, quatuor anni tempora designantes, infra, TEMPORA.*
- VBIQUE VICTOR. *Figura militaris paludata stans, dextrâ spiculum, sinistrâ globum, ad pedes duo captivi, infra, PTR. Vide Tristan. p. 536. & Patinum p. 465.*
- IMP CONSTANTINVS AVG. *Imp. cum diademate ex unionebus.*
- VICTORIA AVGG NN. *Victoria stans, dextrâ serium, sinistrâ palmam, infra, TRS.*
- CONSTANTINVS P AVG. *Const. galeatus, dextrâ spiculum ad humerum, sinistrâ clypeum.*
- ADVENTVS AVG. *Imp. eques dextram protendens, sinistrâ scipionem, à tergo stellula, ad equi pedes, captivus, infra, PLN. Vide Calendar. Bucherian. 15. 12. Kal. Aug. & 4. Kal. Nov. Complures Imp. nummos cum ead. inscript. habent Occo, Strada, Spanheimius, & alii.*
- COMITI AVGG NN. *Figura Solis nuda stans, dextrâ globum, sinistrâ scipionem, à tergo stellula, infra, PLN.*
- MARTI CONSERVATORI. *Caput galeatum. Vide Tristanum p. 530.*
- IMP CONSTANTINVS PF AVG. *Constant. cum galea, cui adpictum Christi monogramma.*
- VICTORIAE LAETAE PRINC PERP. *Due victoria stantes, tenentes clypeum, cui inscript. VOT PR. sub clypeo, cippi species, infra, ASIS. Vide Anton. August. dial. I. Baron. an. 312. n. 31. Gretz. to. I. de Crucel. lib. 2. c. 51. to. 3. lib. 1. c. 6.*
- IMP CONSTANTINVS AVG. *Imp. laureatus.*
- SOLI INVICTO COMITI. *Caput Solis cum corona radiata. Vide Trist. p. 532. & Pat. p. 464. præterea Passionem S. Caloceri Mart. n. 2.*
- IOVI CONSERVATORI. *Figura nuda stans, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ hastam, ad pedes, aquila rostro sertum tenens, à tergo E, infra, SIS. Vide Patinum p. 459.*
- IMP CONSTANTINVS AVG. *Imp. cum camelancio, dextrâ spiculum ad humerum.*
- SOLI INVICTO COMITI. *Figura nuda radiata, dextram protendens, sinistrâ flagellum, in curru triumphali sedens, infra, PTR.*
- * GENIO POP ROM. *Genius stans ante aram, dextrâ pateram, sinistrâ cornucopia, infra, PLC. al. PLN.*
- IMP CONSTANTINVS PF AVG. *Caput Constantini nudum.*
- GLORIA PERPET. *Due victoria gradientes, dextrâ sertum, inter utramque stat labarum, infra, RP.*
- FVNDAT PACIS. *Figura militaris gradientis, sinistrâ trophæum ad humerum, dextrâ captivum per capillos trahens, infra, RP. Vide Tristan. p. 539 & Patinum p. 465.*
- CONSTANTINVS PF AVG. *Caput Const. laureatum.*
- CONSERV VRB SVAE. *Templum, in cuius medio seu janua, exigua figura, infra, TT.*
- * MARTI CONSERVATORI. *Mars galeatus, dextrâ hastam, sinistrâ clypeum, ad latera, T. F. infra, PTR. Æreus.*
- IMP CONSTANTINVS PF AVG. *Caput Const. laureatum.*
- MARTI PATRI PROPVGNATORI. *Figura nuda galeata gradientis, dextrâ hastile, sinistrâ clypeum, ad latera, S. A. infra, PTR.*
- MARTI PATRI CONSERVATORI. *Figura nuda galeata, dextrâ hastile, sinistrâ clypeo innixa, ad lat. S. A. infra, PTR. al. PLN.*
- MARTI CONSERVATORI. *Caput galeatum. Vide Tristan. p. 530.*
- * Ead. inscriptio. *Mars gradientis, dextrâ spiculum, sinistrâ scutum, ad lat. S. A. infra, PTR. Æreus.*
- SOLI INVICTO COMITI. *Figura nuda radiata, sinistrâ globum, ad lat. T. D. infra, SARL. al. PTR. al. PLN. al. PLC. Vide Cholum & alios.*
- PRINCIPI IVVENTVTIS. *Imp. habitu militari, paludatus stans, dextrâ spiculum, sinistrâ globum, ad lat. S. A. infra, PTR.*
- Ead. inscriptio. *Figura militaris stans, utraque manu duo signa militaria, ad lat. S. A. infra, PTR.*
- SECVRIT PERPET DD NN. *Figura muliebris dextram ad caput erigens, sinistrâ hastile, & cippo innixa, infra, PLC.*
- SIQR OPTIMO PRINCIPI. *Tria signa militaria, infra, MOSTQ.*
- CONCORDIA FELIX DD NN. *Due figura militares cum hastili, dextrâs jungunt, infra, PLC.*
- CONSTANTINO P AVG BAP NAT. *Figura militaris paludata stans, dextrâ globum, sinistrâ hastili innixa, infra, PLC.*
- CLARITAS REIPVBLICAE. *Figura nuda radiata, sinistrâ globum, ad lat. S. P. infra, PLN. Vide Tristanum p. 539 & Patinum p. 465.*
- CONSTANTINVS MAX AVG. *Caput Const. cum diademate ex lapillis.*
- CONSTANTINIANA DAFNE. *Typus ut in alia ejusd. inscript. Tab. 3.*
- IMP CONSTANTINVS MAX AVG. *Caput Const. galeatum.*
- VICTORIAE LAETAE PRINCIPVM. *Due victoria clypeum supra cippum tenentes, in quo inscript. VOT PR. infra, ST.*
- * IMP CONSTANTINVS MAX PF AVG. *Imp. globum dextrâ tenens, cui insistit victoriola.*
- SALVS ET SPES REIPVBLICAE. *Tres figura, una provincia stolata & radiata dextram Imp. tenentis globum cum victoriola porrigenis, à tergo victoria sertum capiti Imp. imponens. Occo.*

BYZANTINÆ.

P. Giffart delin. et sculp.

C III

Familiaē CONSTANTINI M. Nominatum Tab. v.

- IMP CONSTANTINVS MAX AVG. *Imp. cum came-
lancio, dextrā spiculum ad humerum.*
VICTORIAE LAETAE PRINC. *Dua victoria
clypeum cui inscript. VOT PR. supra cippum te-
nentes, infra, PTR. Vide Tristan. p. 545. &
Patinum p. 466.*
- CONSTANTINVS MAX AVG. *Caput Constant. cum
diademate ex lapillis.*
GLORIA SAECVLI VIRTVS CAESARIS. *Fi-
gura nuda galeata spoliis, insidens, sinistra hastili
innixa, cui figura militaris globum cui avis ra-
diata seu phoenix insistit, porrigit, ad cuius pe-
des est canis, infra, PR.*
- IMP FL VAL CONSTANTINVS PF AVG. *Caput
Constantini laureatum.*
IOVI CONSERVATORI AVGG. *Figura nuda,
dextrā globum cum victoriola, sinistra hastam,
ad pedes aquila cum serio in rostro, infra, SMAT.*
SOLI INVICTO. *Figura stolata & palliata, si-
nistra caput hominis tenens, ad lat. z. *. infra,
ANT.*
- DN CONSTANTINVS PF AVG. *Const. cum diademate
ex lapillis.*
VICTORIA AVGGG. *Imp. habitu militari, dex-
trā labarum, sinistra globum cum victoriola, pede
captivum proculcans, ad latera A. R. infra,
KONOB.*
* VIRT EXERCIT. *duplex xx. cui figura insistit,
sinistra globum tenens. Gretzer. l. 1. c. 7.*
- FL VAL CONSTANTINVS PF AVG. *Caput nudum
Constantini laureatum.*
IOVI CONSERVATORI AVGG. *Typus ut in alio
ejusd. inscript. infra, MKVI.*
FEL TEMP REPARATIO. *Imp. habitu militari
navi insistent, dextrā globum cui phoenix insistit,
sinistra labarum, à tergo victoria navim regens,
infra, PT.*
- DN CONSTANTINVS PF AVG. *Imp. cum diademate
ex unionum filo duplici.*
VICTORIA AVGG. *Imp. habitu militari, dextrā
labarum, sinistra globum cum victoriola, pede ca-
ptivum proterens, infra, TROBS.*
VICTORIA AVGGGG. *Figura muliebris sedens,
dextrā victoriolam, sinistra hastile, infra, CON.*
- * DN CONSTANTINI MAX AVG.
SALVS REIP. DANVBIVS. *Pons supra Danu-
bium, cum tribus figuris. Occo.*
- VICTOR CONSTANTINVS AVG. *Imp. laureatus.*
DEBELLATORI GENT. *Imp. habitu militari
eques spiculum in captivum contorquens, infra,
BARBARR. Vide Euseb. lib. 2. de vita Const.
cap. 19. & Gruter. 159. 6. 284. 2.*
Caput nudum Constantini laureatum, absque inscript.
VICTORIA CONSTANTINI AVG. *Victoria spo-
liis insidens, clypeum quem genius sustentat te-
nens, cui inscriptum, VOT XXX. infra, SMNC.*
CONSTANTINVS AVGVSTVS. *Victoria gradiens,
dextrā serium, sinistra palmam.*
*Caput nudum Constantini diadematum, absque inscri-
ptione.*
GLORIA CONSTANTINI AVG. *Figura militaris,
sinistra spolia ad humerum, dextrā captivum per
capillos irahens, sinistro pede captivum alterum
proculcans, infra, SIS.*
*Caput nudum Constantini laureatum, absque inscri-
ptione.*
CONSTANTINVS AVG. *supra, corolla laurea,
infra, SMANTS.*
* VICTORIA CONSTANTINI AVG. *Victoria spo-
liis insidens, clypeum, quem sustinet genius, in
quo scriptum VOT XXX. infra, SMNC. Aureus.*
Caput nudum Constantini cum fascia.
CONSTANTINVS CAESAR. *Tres spica, supra
stellula, infra, R.*
Caput nudum Constantini cum fascia.
CRISPVS CAESAR. *Victoria gradiens, dextrā
serium, sinistra palmam, infra, SIRM.*
* CONSTANTINVS MAX AVG. *Imp. cum diademate
ex duplici unionum filo.*
IVL CRISPVS NOB CAE. *Crispus cum diade-
mate, clypeo & spiculo. Spanheimius p. 682.*
* IMP CONSTANTINVS PF AVG. *Imp. cum corona
radiata.*
CRISPVS ET CONSTANTINVS IVN NOB CAES.
Crispus & Constantinus cum diademate, infra,
SIS. Spanheimius p. 681.
- POP ROMANVS. *Caput Const. laureatum, cum cor-
nucopia ad humerum.*
CONS. navis, ni fallor, duabus turribus instrum-
ta. Vide Patinum p. 465.
CONSA. *supra stella, in corona quercea.*
- VRBS ROMA. *Caput galeatum.*
Lupa cum Remo & Romulo, supra, dua stellula,
Idem typus, infra, PFQ. al. TRP. al. TRS.
- CONSTANTINOPOLIS. *Caput galeatum, cum hastili
ad sinistram.*
VICTORIA AVGG NN. *Figura muliebris sedens,
dextrā spicas, sinistra cornu Amalthea, à tergo
victoria lauream capiti imponens. Vide Tristan.
p. 557. & Choliium p. 181.*
VICTORIA AVG. *navis in mari, in cuius puppi
figura sedet, in medio duo signa militaria, cum
remigibus in puppi victoriola cum hastili & serio.
Victoria dextrā hastile, sinistra clypeo innixa,
pede rostro navis insistente, infra, TROS.*
* RESTITVTORI ORIENT. *Figura militaris ga-
leata stans, sinistra hastile, dextrā figuram coro-
natam & ingenua procumbentem erigens, à tergo
captivus. Oct. Strada p. 182.*
* GLORIA EXERCITVS. *labarum desinens in lit.
p. inter duas figuras militares, cum hastili & cly-
peo. Gretzer. to. 1. lib. 2. c. 37. 51.*
* MEMORIA FELIX. *Ara inter duas aquilas, in-
fra, PTR. Choliium pag. 7. Vide eundem pag.
278.*
- DN CONSTANTINVS PF AVGG. *Caput Const. vela-
tum.*
*Figura currui à quatuor equis tracto insistent, à
dextram alteri manui porrigens, supra, stellula,
infra, SMANS. in alio, SNANB. Vide Baron. an-
337. n. 18. Anton. August. dial. 1. & Tristan.
p. 418. 553.*

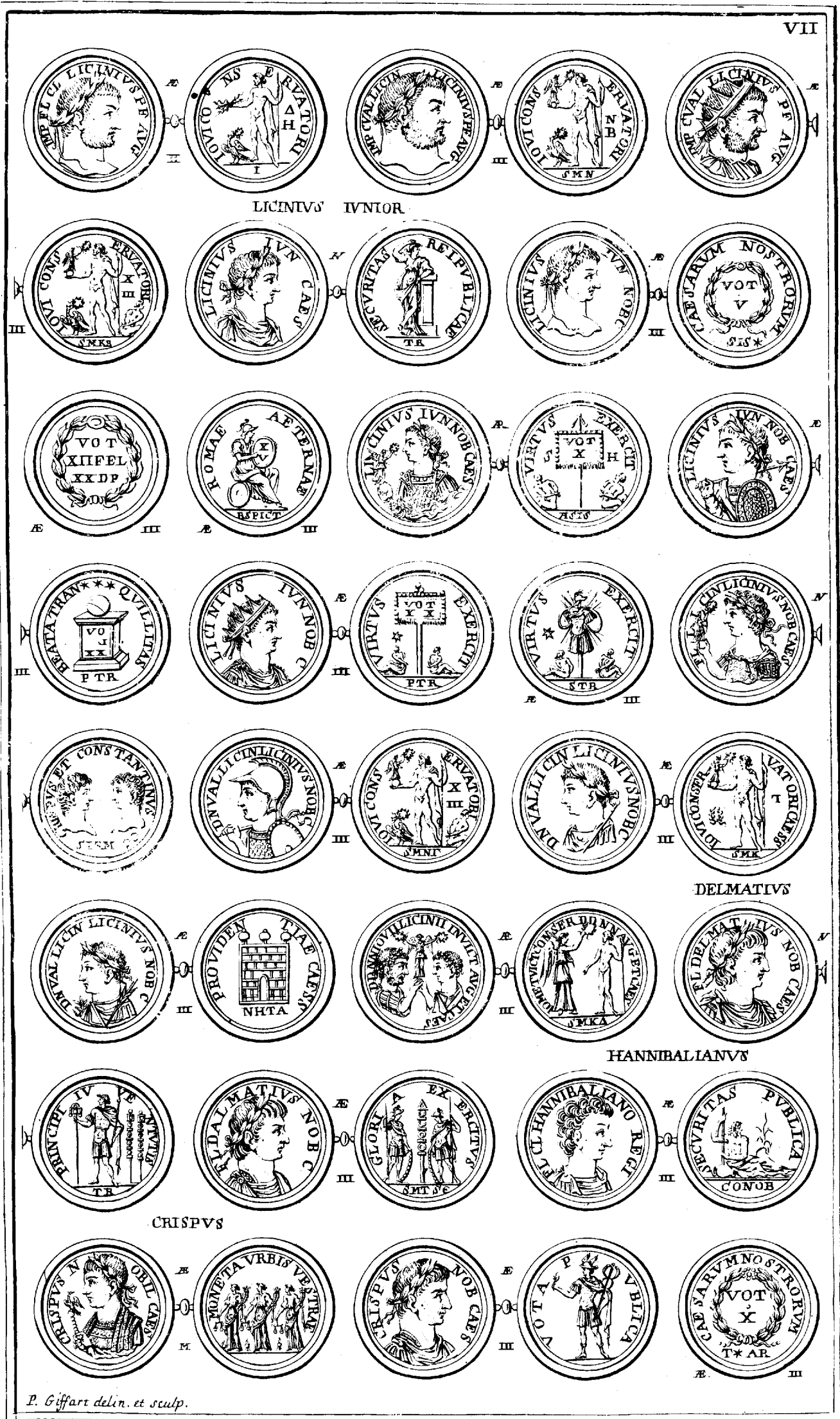

Familiaē CONSTANTINI M. Nomifmatum Tab. VI.

- Idem typus qui in priori nummo, absque sella, infra, SMANR.*
- DV CONSTANTINVS PT AVG. *Caput velatum. Figura muliebris stans, ad latera, VN. MR. infra, SMNLB. Vide Tristan. p. 553. & Dissert. n. 69.*
- FAUSTA.
- FLAV MAX FAVSTA AVG. *Augusta. SALVS REIPUBLICAE. Mulier stans, infantulum in sinu tenens. Vide Patinum pag. 468. & Stradam p. 185. SPES REIPUBLICAE. Ead. figura, infra, PTR. SECVRITAS REIPUBLICAE. Mulier stans, dextrâ laurum, sinistra limbum tunica tenens, infra, PTR.*
- * PIETAS AVGVSTAE. *Icon pietatis sinistra puerum ad humerum tenens, puerulo alicui nescio quid porrigens, utraque manu illud excipienti. Ex Gazaoregio. Vide Spanh. p. 639. & Oct. Strad. p. 174.*
- MARTINIANVS.
- DN MARTINIANO PF AVG. *Imp. cum corona radiata. IOVI CONSERVATORI. Jupiter nudus stans, dextrâ globum cum victoriola, sinistra hastam, ad pedes aquila ferum rostro tenens, à tergo Iovis, captivus, infra, SANB.*
- DN MARTINIANVS PF AVG. *Imp. cum corona radiata. IOVI CONSERVATORI. Idem typus qui supra, à tergo Iovis in medio nummo, XIII. infra, SMNA. Vide Tristan. p. 474. & Strad. p. 179.*
- LICINIUS.
- * LICINIUS NOB CAESS. *Licinius habitu Consulari, dextrâ volumen, sinistra scipionem. CONCORDIA AVGG DD NN AET. Duae figurae militares paludatae, sinistra hastam, dextris unâ globum tenent cui insidit victoriola, utriusque ferum porrigens, inter utrumque cippus seu araignita & stellula, cui inscr. VOT PV. Ex Oct. Strada p. 178.*
- LICINIUS AVG. *Imp. cum corona laurea. VICTORIAE LAETAE PRINC PERP. Duae victoriae clypeum cippo insistentem tenentes, cui inscr. VOT X. infra, PR.*
- LICINIUS P AVG. *Imp. galeatus. VIRTVS EXERCIT. Trophaum inter duos captivos, infra, PTR.*
- VAL LICINIANVS LICINIUS PF AVG. *Caput nudum & laureatum Imp. GENIO IMPERATORIS. Genius stans, dextrâ pateram, sinistra cornu Amalibea, infra, MKV.*
- IMP LICINIUS AVG. *Imp. laureatus, dextrâ fulmen, sinistra hastile. IOVI CONSERVATORI. Jupiter cum fulmine & scepro, aquila insidens. Vide Patinum p. 459.*
- IMP LICINIUS AVG. *Caput nudum & laureatum Imp. DN LICINI AVGVSTI. deinde VOT XX. in corona quercea, infra, SA.*
- IMP LICINIUS AVG. *Imp. laureatus, habitu Consulari. IOVI CONSERVATORI AVGG. Jupiter, ut supra, ad pedes palma, à tergo E. infra, SMN. Vide Cholium p. 64.*
- IMP LICINIUS AVG. *Imp. laureatus. IOVI CONSERVATORI. Jupiter aquila insidens, infra, PARL. Vide Ant. August. dial. 5. Trist. p. 483. & Patinum p. 459. CONCORDIA MILITVM. Duae figurae stantes, altera stolata, altera nuda cum hastili, globum cum victoriola tenentes, sub globo stellula, infra, XII T. Vide Patinum p. 459. VIRT EXERC. Vallum, cui insidit figura, sinistra globum, infra, TS.*
- IMP LICINIUS AVG. *Imp. laureatus, habitu Consulari. PROVIDENTIAE AVGG. Edificium, infra, SHB. Vide Tristanum p. 489. & Henr. Noris de duobus Diocletiani & Licinii nummis p. 55.*
- IMP LICINIUS AVG. *Imp. galeatus. VIRTVS EXERCIT. Labarum in cuius sparo inscript. VOT XX. inter duos captivos, al. ad lat. PA. infra, PTR. al. BSIS. Vide Trist. p. 484. ROMAE AETERNAE. Figura stolata & galeatus spoliis insidens, clypeum tenens, in quo inscript. VOT V. ad latera, P. R. infra, RS.*
- IMP LICINIUS PF AVG. *Imp. laureatus. GENIO POP ROM. Genius stans, dextrâ pateram, sinistra cornucopia, al. ad latera, T. F. al. S. C. infra, PT. al. PTR. al. PLN. SOLI INVICTO COMITI. Sol stans, sinistra globum, infra, MOSTQ.*
- IMP LICINIUS PF AVG. *Imp. ut supra. SPQR OPTIMO PRINCIPI. Tria signa militaria, infra, PS. VOTA PVBLICA. Figura seminuda stans, dextrâ globum.*
- IMP LICINIUS PF AVG. *Caput nudum & laureatum Imp. GENIO AVGVSTI. Genius stans, dextrâ globum cum victoriola, sinistra cornucopia, infra, AN. al. SMK. Vide Tristanum p. 182.*
- * IMP LICINIUS PF AVG. *Licinius laureatus. IOVI CONSERVATORI. Jupiter ut supra, à tergo H. infra, SIS.*

VII

P. Giffart delin. et sculp.

Famil. Byzant.

D

Familiaē CONSTANTINI M. Imp. Nomismatum Tabella VII.

IMP FL CL LICINIUS PF AVG. Caput Imp. nudum & laureatum.

IOVI CONSERVATORI. Jupiter nudus stans, dextrâ fulmen, sinistrâ hastam, ad pedes, aquila cum sermo, à tergo Jovis, ΔH, infra, I.

IMP C VAL LICIN LICINIUS PF AVG. Caput Imp. nudum & laureatum.

IOVI CONSERVATORI. Jupiter ut supra, à tergo, NB, infra, SMN.

IMP C VAL LICINIUS PF AVG. Imp. cum diademate radiato.

IOVI CONSERVATORI. Imp. stans ut supra, ad pedes captivum, à tergo, XIII, infra, SMKE.

* GENIO AVGVSTI. Genius calashum florum in capite deferens, sinistrâ cornucopia, dextrâ pateram, sub qua ara. Trist. p. 482.

* LICINIUS AVG OB DV FILII SVI. Licinii protome, plena facie, absque diademate.

IOVI CONS LICINI AVG. Jupiter sedens, sinistrâ hastam, dextrâ victoriolam, ad pedes aquila cum sermo, in tribunali cui insidet Jupiter, scriptum, SIC X SIC XX, infra, SMNF. Aureus ex Gazæo Leopoldi Cardinalis Medicei, illustratus ab Henrico Noris Augustiniano an. 1675. qui has literas, OB DV, oblatio devota, interpretatur.

LICINIUS JUNIOR.

LICINIUS IVNIOR CAES. Licinius laureatus.

SECVRITAS REIPUBLICAE. Figura stolata, dextram capiti apponens, leva cippo innixa, infra, TR.

LICINIUS IVN NOB C. Caput nudum Licinii laureatum.

CAESARVM NOSTRORVM. In medio nummo, VOT V, in corona quercea, infra, SIS*.

VOT XII FEL XX DP. in corona quercea.

ROMAE AETERNAE. Figura stolata & galeata spoliis insidens, clypeum, in quo script. XV, infra, RSPICIT. Vide Patinum p. 460.

LICINIUS IVN NOB CAES. Licinius laureatus, dextrâ globum cum victoriola.

VIRTVS EXERCIT. Labarum, in cuius siparo script. VOT X, inter duos captivos, ad latera, S. H, infra, A SIS. Vide Patinum p. 460.

LICINIUS IVN NOB CAES. Licinius laureatus, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum.

BEATA TRANQVILLITAS. Globus cippo insidens, cui inscript. VOT XX, infra, PTR.

LICINIUS IVN NOB C. Licinius cum stemmate radiato.

VIRTVS EXERCITVS. Labarum inter duos captivos, in cuius siparo script. VOT XX, infra, PTR.

Ead. inscript. trophaum inter duos captivos, ad lat. stellula, infra, PTR.

FL LICINIUS IVN NOB CAES. Licinius laureatus, dextrâ globum cum victoriola.

CRISPVS ET CONSTANTINVS CC. Duo capita aduersa nuda adulescentium, infra, SIRM. Vide Trist. p. 492. & Stradam p. 181.

DN VAL LICIN LICINIANVS NOB C. Licin. ga-

leatus, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum.

IOVI CONSERVATORI. Jupiter stans, cum victoriola, aquila, & captivo, ut supra, à tergo XIII, infra, SMNF. Vide Patinum p. 460.

DN VAL LICIN LICINIUS NOB C. Licinius laureatus, cum scipione ad levam.

IOVI CONSERVATORI CAESS. Jupiter stans, cum victoriola & hastili, ad latera sermum, & T, infra, SMR. al. SMK.

DN VAL LICIN LICINIUS NOB C. Licinius simili fere schemate quo in priori nummo.

PROVIDENTIAE CAESS. Edificium, infra, NHTA.

DDNN IOVII LICINII INVICT AVG ET CAES. Protoma Licinii A. & Licinii C. manibus victoriam utrique lauream porrigentem tenentium.

IOVI INVICT CONSER DDNN AVG ET CAES. Jupiter nudus stans cum hastili, cui victoria adstat sermum porrigens, infra, SMKΔ.

DELMATIUS.

FL DELMATIVS NOB CAES. Delmat. laureatus.

PRINCIPI IVVENTVTIS. Figura militaris paludata stans, dextrâ labarum, sinistrâ scipionem, à tergo duo signa militaria, infra, TR. Vide Trist. p. 499.

DELMATIVS NOB C. Delmat. laureatus.

GLORIA EXERCITVS. Dua figura militares paludata cum hastili & clypeo, inter signum militare, infra, SMTSE. al. R*. Vide Trist. p. 499. Patinum p. 462. & Stradam p. 186.

HANNIBALIANUS.

FL CL HANNIBALIANO REGI. Hannibal. absque diademate.

SECVRITAS PVBLICA. Fluvii figura scipioni innixi, cum arundine, infra, CONOB. Trist. p. 501. Valesius ad Ammian. & Patinus p. 462. Vide præterea libellos editos à Sirmondo & cod. Tristano super hoc nummo an 1650.

CRISPVS.

CRISPVS NOBIL CAES. Crispus laureatus, habitu Consulari, dextrâ scipionem cum aquila.

MONETA VRBIS ROMAE. Tres figura mulieres, dextrâ bilancom, sinistrâ cornucopia. Vide Oct. Stradam p. 181.

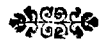
* CRISPVS NOB CAES. Crispus eodem fere habitu quo in priori, dextram protendens, sinistrâ scipionem cum aquila.

SALVS ET SPES XR PVBLICAE. Figura stolata sedens, dextram protendens, sinistrâ crucem, huic adstant dua figura militares, infra, SP. Vide Baron. an. 314. n. 16. & Gretzerum lib. I. de Crucé c. 8.

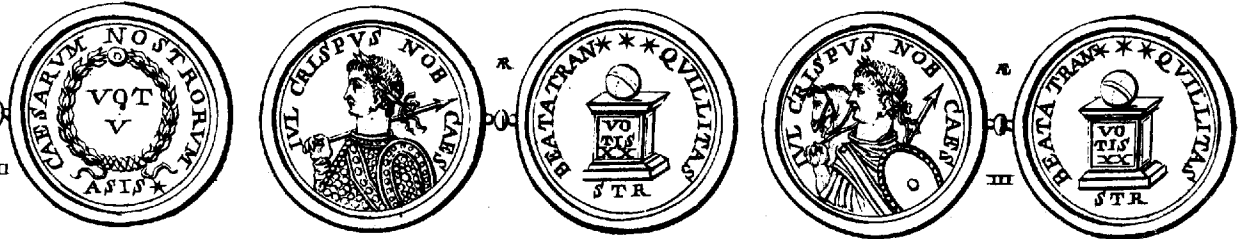
CRISPVS NOB CAES. Crispus laureatus.

VOTA PVBLICA. Mercurius.

CAESARVM NOSTRORVM. in medio nummo corona quercea, VOT X, infra, T*AR. al. PSC. al. PLGV. al. PSIS. Vide Cholium p. 275.

VIII

CONSTANTINVS IVNIOR

Famil. Byzant.

D ij

Familiaë CONSTANTINI M. Nomismatum Tab. VIII.

- CRISPVS NOB CAES. *Crispus cum galea.*
VIRTVS EXERCIT. *Trophaum inter duos captivos, infra, STR.*
- * DOMINORVM NOSTRORVM CAESS. *Stella in corona quercea.* Chifflet. in Anastasi Childerici p. 278. 281.
- IVL CRISPVS CAESAR. *Crispus laureatus, cum spiculo & clypeo.*
VIRTVS EXERCIT. *Labarum in cuius siparo script. VOT X. inter duos captivos, ad latera s. f. infra, P. SIS. Vide Tristanum p. 568. & Patinum p. 467.*
- IVL CRISPVS NOB C. *Caput nudum Crispi laureatum.*
CAESARVM NOSTRORVM. *In medio nummo in corona quercea, VOT V. infra, ASIS. Vide Patinum p. 467.*
- IVL CRISPVS NOB CAES. *Crispus laureatus, cum spiculo & clypeo.*
BEATA TRANQVILLITAS. *Cippus cui inscript. VOT XX. super cippum globus, cui imminent tres stelle, infra, STR. al. PTR. Vide Pat. p. 467.*
- IVL CRISPVS NOB CAES. *Crispus dextrâ equum fieno, sinistra spiculum & clypeum tenens.*
BEATA TRANQVILLITAS. *Ut supra.*
- FL IVL CRISPVS NOB CAES. *Crispus laureatus cum spiculo & clypeo.*
CONCORDIA AVGG NN. *Figura stolata sedens, dextrâ buccum, sinistra cornu Amalthee.*
- FL IVL CRISPVS NOB CAES. *Crispus laureatus.*
SOLI INVICTO COMITI. *Sol ut supra, ad latera, s. f. infra, PTR.*
CLARITAS REIPUBLICAE. *Sol ut in priore nummo, ad latera, T. P. infra, ATR. Ead. inscriptio, sol ut supra, sinistra globum & flagellum, ad lat. T. F. infra, ATR.*
PRINCIPI IVVENTVTIS. *Figura militaris paludata, dextrâ spiculum, sinistra globum, ad lat. F. T. infra, BTR.*
- * VBIQUE VICTORES. *Figura habitu militaris stans, inter duos captivos, dextrâ hastam, sinistra globum, in quo script. VOT XX. Occo.*
- * ALEMANNIA DEVICTA. *Aventinus. Vide in Constantino juniore.*
- * ALEMANNIA CAPTA. *Goltzius.*
- CRISPO NOB CAES. *Caput nudum Crispi laureatum.*
VIRTVS EXERCIT. *Labarum, in cuius siparo script. VOT XX. inter duos captivos, ad lat. C. R. al. SCN. al. SL. al. SFN. infra, PLC. al. PSIS. Vide Tristanum p. 595 & Gretzerum to. I. de S. Cruce l. 2. c. 37. to. 3. l. 1. c. 8.*
- CRISPVS NOB CAES. *Crispus laureatus.*
PRINCIPI IVVENTVTIS. *Figura militaris galeata & paludata, dextrâ hastile, sinistra clypeum, a tergo fertum, infra, AS.*
- DN CRISPO NOB CAES. *Crispus laureatus, habitu Consulari.*
VICTORIAE LAET PRINC PERP. *Due victoria tenentes clypeum innixum cippo, in quo script. VOT XX. infra, P. L. inter duas aves aduersas.*
- DN CRISPO NOB CAES. *Caput nudum Crispi laureatum.*
VIRTVS EXERCIT. *Labarum in cuius siparo script. VOT XX. inter duos captivos, ad lat. C. R. infra, PLC.*
- * IVLIVS CAESAR. *Caput Crispi laureatum.*
SOLI INVICTO VOMITI. *(sic) Sol dextrâ globum. Æreus Vefontione repertus. Vide Petr. Franc. Chifflet. in Dissertat. de conversione M. Constantini p. 189.*

CONSTANTINUS JUNIOR.

- FL CONSTANTINVS IVN NC. *Caput Const. absque diademate.*
PRINCIPI IVVENTVTIS. *Ut in nummo Crispi ejusdem inscript.*
CLARITAS REIPUBLICAE. *Ut in nummo Crispi ejusd. inscript.*
VOTA VICENNALIOR. *Figura stolata sedens, dextrâ caput hominis, sinistra scipionem.*
CAESARVM NOSTRORVM. *In medio nummo in corona quercea, VOT X. infra, ASIS.*
- CONSTANTINVS IVN NOB C. *Const. laureatus.*
PROVIDENTIAE CAESS. *Ædificium, cui imminet stella, infra, STR. al. STRF.*
- * VIRTVS CAESS. *Ædificium cum stellula, ad latera, s. f. infra, ARLT. al. T CONST. Vide Ant. August. dial. 2.*
- CONSTANTINVS NOB C. *Const. laureatus.*
VIRTVS CAES. *Const. eques duos captivos proculcans.*
ROMAE AETERNAE. *Figura stolata & galeata spoliis insidens, clypeum tenens cui inscript. X V. infra, ST.*
VIRTVS AVGG. *Vallum, cui figura exigua insistit, sinistra globum, infra, TSR.*
VIRTVS CAESS. *Ædificium, cui imminet stella, ad latera s. f. infra, RPLT. Vide Tristanum p. 586.*
ALEMANNIA DEVICTA. *Victoria stans, captivum pede calcans, dextrâ spoliis, sinistra laurum, infra, SIRM. Vide Baron. an. 363. n. 79. & Patinum p. 472.*
GLORIA EXERCITVS. *Due figure militares cum hasta & clypeo, inter duo signa militaria, infra, SMKVB. Vide Tristanum p. 587. & Patin p. 470.*
GLORIA EXERCITVS. *Dua figura militares, tenentes hastam, & signum militare, inter utramque crux ad pedes, infra, AQS. al. AQN.*
- * CONCORDIA MILITVM. *Imp. stans habitu militari, paludatus, cuius capiti imminet stellula, utraque manu duo labara cum Christi monogrammate, ad lat. III. infra, ASIS. Vide Baron. an. 337. n. 13.*

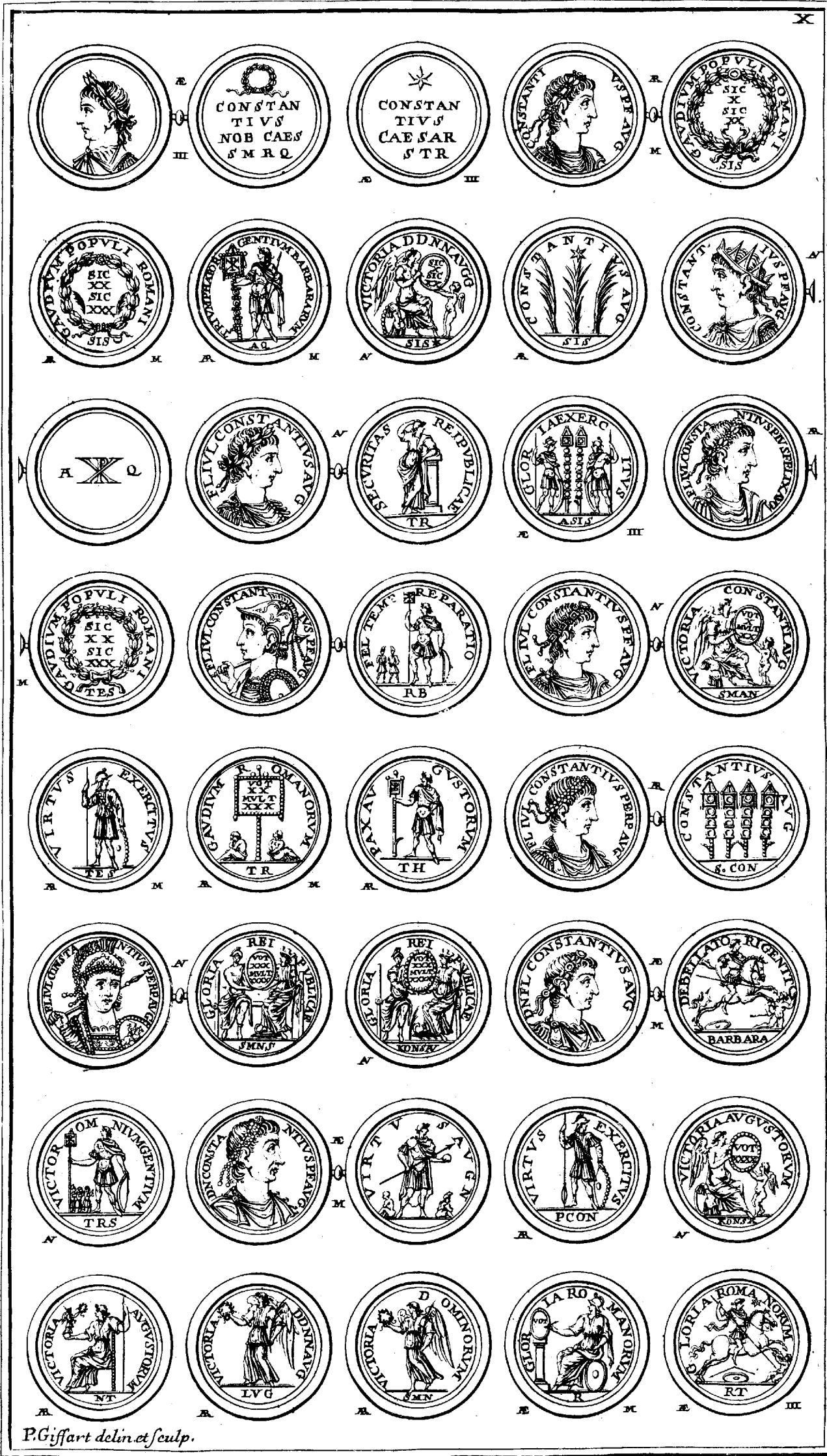

Familie CONSTANTINI M. Imp. Nominatum Tabella I X.

- VICTORIA CAESS NN. *Victoria gradiens, dextrâ sertum, sinistra palmam, infra, TSR.*
- VICTORIA BEATISSIMORVM CAESS. *Victoria sedens super delphinum, clypeum tenet, in quo script. VOT V. Vide Trist. p. 584: & Patinum p. 470.*
- CLARITAS REIPUBLICAE. *Sol stans, sinistra flagellum, infra, AQT. Vide Patinum p. 470.*
- VBIQUE VICTORES. *Figura militaris paludata stans, dextrâ spiculum, sinistra globum, ad pedes duo captivi, infra, TR.*
- CONSTANTINVS IVN NOB CAES. *Const. laureatus.*
- VICTORIA CONSTANTINI AVG. *Victoria spoliis insidens, clypeum tenet in quo scriptum VOT X.*
- VICTORIA BEATISSIMORVM CAESS. *Victoria spoliis insidens, clypeum tenet in quo script. VOT X.*
- FL CL CONSTANTINVS IVN NC. *Caput nudum Const. laureatum.*
- PRINCIPI IVVENTVTIS. *Figura militaris paludata stans, dextrâ hastile, sinistra globum, infra, PTR.*
- CAESARVM NOSTRORVM. *In medio nummo, VOTIS V. infra, QA.*
- CONSTANTINVS IVN NOB CAES. *Const. cum fascia seu diademate.*
- PRINCIPI IVVENTVTIS. *Figura militaris paludata, dextrâ labarum, sinistra scipionem, à tergo duo signa militaria, infra, TR.*
- VICTORIA AVGG. *Figura stolata sedens, dextrâ globum cum victoriola, sinistra hastile, ad pedes crux, infra, TRS. Vide Trist. p. 594.*
- CONSTANTINVS IVN NOB C. *Const. laureatus, habitu Consulari, dextrâ globum cum victoriola, sinistra...*
- BEATA TRANQVILLITAS. *Cippus cui inscript. VOT XX. super cippum globus, cui imminent tres stellulae, infra, STR. Vide Trist. p. 597. & Patinum p. 470.*
- * GLORIA EXERCITVS. *Dua figura militares cum hasta & clypeo, inter duo signa militaria. Strada p. 181.*
- VIRTVS EXERCIT. *Labarum in cuius siparo script. VOT X. inter duos captivos, ad latera s FK. infra, I SIS*.*
- Caput Constantini jun. *absque inscriptione.*
- CONSTANTINVS CAESAR SMANTE. *suprà, stella.*
- Dua protoma adversa Crispi & Constantini Caesarum cum diademate, inter utramque stella.*
- DN CONSTANTINVS IVN AVG. *Imp. cum diademate ex margaritis.*
- VICTORIA AVGGG. *Figura militaris paludata stans, pede captivum calcans, dextrâ labarum, sinistra globum cum victoriola, infra, TROBS.*
- CONSTANTIUS.
- CONSTANTIUS NOB CAES. *Caput nudum Constantii, stella in corona quercea.*
- FL IVL CONSTANTIVS NOB CAES. *Constantius absque diademate.*
- GLORIA ROMANORVM. *Dua figura stolata sedentes, prior dextrâ globum cum victoriola, altera fortune urbis, uti in nostra Constantinopoli describitur, infra, TES.*
- * *E ad. inscript. Constantinus M. cum tribus filiis. OCCO.*
- * FELICITAS ROMANORVM. *Quatuor armati & paludati hastila tenentes. OCCO.*
- DN FL CL CONSTANTIVS NOB CAES. *Caput nudum Constantii.*
- GLORIA ROMANORVM. *Victoria gradiens, dextrâ sertum, sinistra palmam.*
- FL CONSTANTIVS IVN NOB CAES. *Caput nudum Constantii laureatum.*
- PRINCIPI IVVENTVTIS. *Figura militaris paludata stans, dextrâ spiculum, sinistra globum, infra, TR.*
- FL IVL CONSTANTIVS NOB CAES. *Constantius cum corona radiata.*
- Absque typo & inscriptione.*
- FL IVL CONSTANTIVS NOB CAES. *Const. laureatus.*
- CONSTANTIUS CAES. *Victoria gradiens, dextrâ sertum, sinistra palmam, infra, CONS.*
- VIRTVS CAESS. *Figura militaris paludata stans, sinistra hastile, dextrâ trophaum capiteo insistens.*
- GLORIA EXERCITVS. *Figura stolata cippo innixa, dextrâ laurum, sinistra hastile, infra, CON. Vide Patinum p. 476.*
- VIRTVS CAESS. *Edificium cum stella, ad latera, s F. infra, CONST.*
- * PROVIDENTIAE CAESS. *Idem edificium cum stella, ad latera, A. I. infra, SMAL. al. ATR. AERUS. 2. In alio aereo habetur tantum, FL CONSTANTIVS NOB C.*
- FL IVL CONSTANTIVS NOB C. *Const. laureatus.*
- VICTORIA BEATISSIMORVM CAESS. *Victoria spoliis insidens, cum clypeo, cui inscript. VOT X.*
- * CONCORDIA MILITVM. *Dua figura militares tenentes victoriolam.*
- DN CONSTANTIVS NOB C. *Const. absque diademate & laurea, à tergo, A.*
- HOC SIGNO VICTOR ERIS. *Figura militaris paludata stans, dextrâ labarum cui inscriptum Christi monogramma, à tergo victoria dextrâ sertum capiti Constantii imponens, sinistra palmam tenens, ad latera III. infra, ASIS. Vide Anton. August. dial. 1. Baron. an. 353. n. 3. Patinum p. 476. & Occonem p. 551. 552.*

P. Giffart delin et sculp.

Familiæ CONSTANTINI M. Nominatum Tab. X.

Constantius laureatus, absque inscriptione.

CONSTANTIUS NOB CAES SPQR. *suprà, corolla quercea.*

CONSTANTIUS CAESAR STR. *suprà, stella.*

CONSTANTIUS AVG. *Imp. cum diademate ex lapillis.*

GAVDIVM POPVLI ROMANI. *in medio nummo in corona quercea, SIC X SIC XX. infrà, SIS.*

GAVDIVM POPVLI ROMANI. *in medio nummo in corona quercea, SIC XX SIC XXX. infrà, SIS.*

TRIVMPHATOR GENTIVM BARBARARVM. *Figura militaris, paludata, laureata, stans, dextra signum militare seu labarum, cuius siparo inscriptum Christi monogramma, infrà, AQ.*

VICTORIA DD NN AVG. *Victoria spoliis insidens, clypeum quem genius sustentat, in quo scriptum, SIC X SIC XX. infrà, SIS.*

CONSTANTIUS AVG. *Tres palma, suprà, stella, infrà, SIS. Vide Tristanum p. 678.*

CONSTANTIUS PF AVG. *Constantius cum corona radiata.*

Christi monogramma, inter A & Ω, vel Q. Vide Choliun p. 187.

FL IVL CONSTANTIVS AVG. *Imp. laureatus.*

SECVRITAS REIPVBLICAE. *Figura muliebris cippo innixa, dextram capiti apponit, infrà, TR.*

GLORIA EXERCITVS. *Dua figura militares cum hastili & clypeo, inter duo signa militaria.*

FL IVL CONSTANTIVS PIVS FELIX AVG. *Imp. cum diademate ex lapillis.*

GAVDIVM POPVLI ROMANI. *in medio nummo in corona quercea, SIC XX SIC XXX. infrà, TES. Vide Tristanum p. 682.*

FL IVL CONSTANTIVS PF AVG. *Imp. galeatus, cum spiculo & clypeo.*

FEL TEMP REPARATIO. *Figura militaris paludata stans, dextrâ labarum cum Christi monogrammate, sinistrâ clypeo innixa, ad pedes dua figura exigua stantes. infrà, RB. al. SMKAR. al. ANT. Vide Tristanum p. 679.*

FL CONSTANTIVS PF AVG. *Imp. cum diademate ex lapillis.*

VICTORIA CONSTANTI AVG. *Victoria spoliis insidens, cum clypeo quem sustentat genius, cui inscript. VOT X MVLX XX. infrà, SMAN.*

VIRTVS EXERCITVS. *Figura militaris galeata stans, dextrâ hastile, sinistrâ clypeo innixa, infrà, TES.*

GAVDIVM ROMANORVM. *Labarum inter duos captivos, in cuius siparo script. VOT XX MVLX XXX. infrà, TR.*

PAX AVGVSTORVM. *Figura militaris paludata*

stans, dextrâ labarum cum Christi monogrammate, infrà, TH.

* FL IVL CONSTANTIVS PF AVG. *Constantius laureatus, dextrâ spiculum cum clypeo in quo effictus circus, sinistrâ equum.*

MONETA VRBIS ROMAE. *Tres dea Moneta, infrà, tritremis in mari. Oct. Strada p. 183.*

FL IVL CONSTANTIVS AVG. *Imp. cum diademate ex margaritis.*

CONSTANTIUS AVG. *Quatuor signa militaria, infrà, S CON.*

FL IVL CONSTANTIVS PERP AVG. *Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum cui inscriptus equus.*

GLORIA REIPVBLICAE. *Dua figura sedentes, altera habitu militari, altera Fortuna urbis, clypeum senentes, cui inscript. VOT XXX MVLX XXXX. infrà, SMNS.*

Ead. inscriptio, & idem typus, infrà, XONSAV.

DN FL CONSTANTIVS AVG. *Imp. cum diademate ex lapillis.*

DEBELLATORI GENTI. *Imp. habitu militari equus, in captivum spiculum contorquens, infrà, BARBARA.*

VICTOR OMNIVM GENTIVM. *Figura militaris paludata stans, dextrâ labarum cum Christi monogrammate, sinistrâ clypeo innixa, inter labarum & Imp. tres exigua supplicum figura, infrà, TRS.*

DN CONSTANTIVS PF AVG. *Imp. cum diademate ex margaritis.*

VIRTVS AVG N. *Figura militaris paludata gradiens, dextrâ spiculum, sinistrâ globum, inter duos captivos.*

VIRTVS EXERCITVS. *Figura militaris stans, dextrâ spiculum inversum, sinistrâ clypeo innixa, infrà, P CON.*

VICTORIA AVGVSTORVM. *Victoria spoliis insidens, cum clypeo quem genius sustentat, cui inscriptum, VOT XXXX. infrà, KONSA.*

VICTORIA AVGVSTORVM. *Figura muliebris galeata sedens, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ hastam, infrà, NT.*

VICTORIA DD NN AVG. *Victoria gradiens, dextrâ fersum, sinistrâ palmam, infrà, LVG.*

VICTORIA DOMINORVM. *Idem typus, infrà, SMN.*

GLORIA ROMANORVM. *Figura muliebris galeata spoliis insidens, dextrâ clypeo cippo innixa, graphio inscribit VOT infrà, R.*

GLORIA ROMANORVM. *Imp. equus spiculum in captivum contorquens, sub equo clypeus jacens, infrà, RT.*

XI

Sapphirus

CONSTANS

P. Giffart. delin. et sculp.

Famil Byzanti

Familiaë CONSTANTINI M. Numismatum Tab. XI.

- VOT XX MVLT XXX. in corona quercea, infra, SMANT.
- VOTIS XXX MVLTIS XXXX. in corona quercea, infra, P CON.
- MONETA AVG. Tres figura muliebres, dextrâ bilancem, sinistrâ cornucopia, infra, R.
- DN CONSTANTIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.
- FELICITAS PERPETVA. Victoria gradiens, dextrâ serium, sinistra trophaum, infra, AQ.
- * LARGITIO. Imp. sedens cum tiara inter duas figuras, alteram militari habitu, galeatam, sinistrâ spiculum: alteram cum corona radiata, dextram Constantio porrigentem, aut ab eo aliquid accipientem. Spanheim. p. 823. ex Chiffletio qui nummum referebat ad Constantii libertatem, qua Arsacem Armeniæ Regem, qui hîc effingitur, profecutus dicitur apud Ammianum lib. 10.
- FEL TEMP REPARATIO. Figura militaris galeata, sinistrâ clypeum, dextrâ spiculum in equitem prostratum, cui insistit, contorquens, ad laevam, A, infra, CLC.
- Ead. inscriptio. Figura militaris paludata stans, pede captivum proculcans, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ labarum cum Christi monogrammate, ad latera, G. *. infra, SE. Vide Anton. August. dial. 1. 17. Tristanum p. 679. & Patinum p. 476.
- Ead. inscriptio. Globus cui insistit phoenix radiatus.
- SALVS AVG. Christi monogramma, inter A. & Q. infra, TRO. al. TPR. Vide Gretzer.
- VIRTVS EXERC. Vallum cum exigua figura militari.
- * GLORIA EXERCITVS. Dua figura militares stantes cum hasta & clypeo, inter utramque labarum. Vide Gretzer.
- DN CONSTANTIVS PF AVG. Caput nudum Imp. cum diademate ex margaritis.
- GLORIA REIPUBLICAE. Dua figura sedentes, quarum altera Fortuna urbis, clypeum tenentes, cui inscript. VOT XXXX. infra, *TES. al. TR. Vide Gretzer. l. 1. c. 9.
- DN CONSTANTIVS PF AVG. Caput nudum Imp. cum diademate ex lapillis.
- VOTIS XX MVLTIS XXXX. in corona quercea, infra, LVG. Vide Chifflet. in Anastasi Childerici p. 271.
- DN CONSTANTIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis, dextram protendens.
- VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria stans, dextrâ palmam, sinistrâ figuram militarem paludatam deducens, dextrâ globum, sinistrâ hastam tenentem.
- DN CONSTANTIVS PF AVG. Imp. laureatus, dextrâ globum.
- FEL TEMP REPARATIO. Imp. habitu militari eques spiculum, in duos captivos vibrans, infra, KE. Vide Patinum p. 476.
- * Ead. inscript. Figura militaris, navi quam remigat victoria, insistens, dextrâ avem, quam Phœnicem esse volunt, sinistrâ labarum cum Christi monogrammate. Vide Anton. August. dial. 1.
- DN CONSTANTIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex margaritis, dextrâ globum.
- FEL TEMP REPARATIO. Figura militaris paludata stans, dextrâ labarum cum Christi monogrammate, sinistrâ clypeo innixa, labaro adstant dua exigua figura stantes. Vide Tristanum p. 679.
- VICTOR OMNIVM GENTIVM. Imp. habitu militari stans, dextrâ labarum, sinistrâ clypeo innixus, inter labarum & Imp. tres figura genuculata, infra, TRS. Aureus, apud Tristan. p. 681.
- * IMP CONSTANTIVS PF AVG. Imp. eod. habitu quo Constantinus in tab. 4. n. 18.
- VICTORIA AVGG NN. Victoria spoliis insidens, clypeum tenens, cui inscribit VOT XX. Vide Oët. Stradam p. 168.
- CONSTANTIVS AVG. Sapphirus.
- ΚΑΙΖΑΡΙΑ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ. Vide Sapphiri istius expositionem post Dissert. nostram.

CONSTANS.

- CONSTANS PF AVG. Caput Imp. nudum cum diademate ex lapillis.
- BONONIA. Figura militaris galeata, dextrâ hastam, sinistrâ clypeum, navi insistens quam victoriola, cum serio & palma in propria regit, ad puppim duo signa militaria, infra, OCEANEN. Vide Dissert. n. 38.
- VOT XX MVLT XXX. in corona quercea.
- CONSTANS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.
- SPES REIPUBLICAE. Figura militaris paludata stans, dextrâ labarum cum Christi monogrammate, sinistrâ scipionem, cuius capiti à tergo victoria, sinistrâ palmam tenens, dextrâ serium imponit, infra, SIS.
- VICTORIAE AVG NN. Victoria spoliis insidens, clypeum, cui inscript. VOT X.
- VICTORIAE DD AVGG Q NN. Dua victoria adversa, dextrâ serium, altera sinistrâ palmam, inter utramque HR. al. D. infra, ASIS. al. TRP.
- VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, utraque manu ferta, à tergo Christi monogramma, infra, ASIS.
- * VIRTVS AVG. Miles paludatus, dextrâ hastile, sinistrâ globum, ad pedes captivos. Oët. Str. p. 215. Thevet. lib. 19. c. 4.
- CONSTANS AVGVSTVS. Imp. cum diademate ex margaritis.
- VICTORIAE DD NN AVGG. Dua victoria tenentes clypeum, in quo script. VOT X MVLT XX. infra, TR.
- FL IVL CONSTANS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.
- VIRTVS EXERCITVS. Imp. habitu militari paludatus stans, dextrâ spolum, sinistrâ clypeo innixus, ad pedes utrimque duo captivi, infra, TES.
- VICTORIA CONSTANTIS AVG. Victoria pede captivum proculcans, clypeum tenet cui inscript. VOT V MVLT X. infra, MH R.
- VICTORIAE DN AVG. Dua victoria tenentes clypeum, cui inscript. VOT X MVLT XV. infra, TR.
- VICTORIAE DD NN AVGG. Dua victoria tenentes clypeum, cui inscript. VOT X MVLT XX. infra, SIS.
- VICTORIA DD NN AVGG. Victoria gradiens, dextrâ spolum, sinistrâ palmam, infra, TES.
- VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria gradiens, dextrâ serium, sinistrâ palmam, ad pedes, palma, infra, SIS.
- OB VICTORIAM TRIVMPHALEM. Dua victoria tenentes clypeum, cui inscript. VOT X MVLT XX. infra, SMAQ.
- TRIVMPHATORI GENTIVM BARBARARVM. Figura militaris paludata, dextrâ signum militare seu labarum cum monogrammate, sinistrâ hastile, infra, SIS. Vide Tristanum p. 609 & Patini Theaur. numism. p. 94.

XII

NEPOTIANVS

VE TRANIO

MAGNENTIVS

P. Giffart delin. et sculp.

Fam. Byzant.

E 1j

Familiaē CONSTANTINI M. Imp. Nomismatum Tabella XII.

FELICITAS PERPETVA. Tres figura stolata scorsim in uno tabulato sedentes, prior & altior cum nimbo circa caput, dextrā erectā, ad cuius suppedaneum script. VOT V. alia dextrā pectori admotā: omnes verò sinistra eorum, aut stola limbū tenent, infra, SIS.

TRIVMPHATORI GENTIVM BARBARARVM. Figura militaris stans, dextrā labarum, sinistra clypeo innixa, infra, TES.

GAVDIVM ROMANORVM. Labarum inter duos captivos, in cuius sparo script. VOT X MVLT XX. infra, TR.

GAVDIVM POPVLI ROMANI. in corona quercea in medio nummo, SIC V SIC X. infra, SIS. Vide Tristanum p. 607.

Ead. inscript. in corona quercea, SIC X SIC XX. inter duas palmas, infra, SIS.

CONSTANS PF AVG. Tria signa militaria, infra, TES.

CONSTANS AVG. Quatuor signa militaria, infra, SMTR.

ROMA AETERNA. Figura stolata & galeata clypeo insidens, dextrā globum cum victoriola, sinistra hastam.

FL IVL CONSTANS PIVS FELIX AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.

FELICIA DECENNALIA. Duo genii corollam querceam tenentes, in cuius medio script. VOT X MVLT XX. infra, TES. Vide Tristan. p. 615.

GAVDIVM POPVLI ROMANI. Corona quercea, SIC V SIC X. infra, TSE.

Ead. inscript. & idem typus, infra, TES.

FL IVLIVS CONSTANS PIVS FELIX AVG. Imp. cum diademate ex lapillis, dextrā spiculum, sinistra clypeum.

GLORIA REIPUBLICAE. Dua figura stolata una sub eodem tabulato sedentes, quarum capita nimbo adornantur, inter utriusque capita, Christi monogramma. Utriusque adstant figurae due alie stolatae, laurum dextrā tenentes, infra, SIS. Vide Tristanum p. 616.

DN CONSTANS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.

GLORIA ROMANORVM. Victoria stolata & galeata, dextrā duos ramos laureos, sinistra labarum, pede captivum calcans.

FEL TEMP REPARATIO. Figura militaris paludata, navi, quam victoria deducit, insidens, dextrā globum cum victoriola, sinistra labarum cum Christi monogrammate, ad latera III. & stella, infra, ASIS. Vide Tristanum p. 619.

Ead. inscript. & idem typus, infra, RQ.

* Eadem inscriptio. Imp. navi insidens. Vide Patinum p. 472.

FEL TEMP REPARATIO. Avis rostro sertum tenens, & pyramidi insidens, infra, NSIS. Vide Tristanum p. 610. & Patinum p. 472.

DN CONSTANS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis, dextrā globum.

FEL TEMP REPARATIO. Figura militaris galeata, sinistra hastile, dextrā militem ex antro educens, infra, AQS. al. RE. Vide Tristanum

p. 620. Oct. Stradam p. 185. & Patinum p. 472.

DN CONSTANS PF AVG. Caput nudum Imp. cum diademate ex lapillis.

GLORIA EXERCITVS. Dua figura militares, cum hastili & clypeo, inter signum militare, infra, NVA. Vide Patinum p. 472.

DN FL CONSTANS AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.

VRBS ROMA BEATA. Figura muliebris galeata clypeo vel spoliis insidens, dextrā globum cum victoriola, sinistra hastile.

DN FL CONSTANS AVG. Imp. laureatus.

DEBELLATORI GENT. Imp. habitu militari eques, captivum equi impetens pedibus, sub eodem equo captivus alius jacet, infra, BARBAR.

CAESAR. Caput nudum Constantis.

Corona quercea, infra, CONST.

AVGVSTVS. Caput Constantis, cum diademate ex lapillis.

CAESAR, in corona quercea.

NEPOTIANVS.

FL POP NEPOTIANVS PF AVG. Imp. absque diademate & laurea.

GLORIA ROMANORVM. Imp. eques spiculum in captivum comorquens, infra, RS. Vide Tristanum p. 626.

VRBS ROMA. Figura muliebris galeata clypeo vel spoliis insidens, dextrā globum cum victoriola, sinistra hastile. Vide Tristanum p. 627. & Stradam p. 191.

VETRANIO.

DN VETRANIO PF AVG. Imp. cum diademate ex unionibus.

CONCORDIA MILITVM. Figura militaris paludata stans, cuius capiti stelula imminet, dextrā & sinistra duo labara cum monogrammate, infra, B SIS. Vide Tristanum p. 634. & Oct. Stradam p. 190.

GLORIA ROMANORVM. Figura militaris paludata, dextrā labarum cum Christi monogrammate, sinistra scipionem, infra, B SIS. Vide Tristanum p. 633.

HOC SIGNO VICTOR ERIS. Figura militaris paludata stans vel gradiens, dextrā labarum cum Christi monogrammate, sinistra hastam, cuius capiti à tergo victoria sertum imponit, sinistra palmam tenens, infra, P SIS.

MAGNENTIUS.

IMP CAE MAGNENTIVS AVG. Imp. absque diademate.

VICTORIA AVGG. Figura militaris paludata, dextrā globum cum victoriola, sinistra hastam, cuius capiti à tergo victoria sinistra palmam gerens, dextrā sertum imponit.

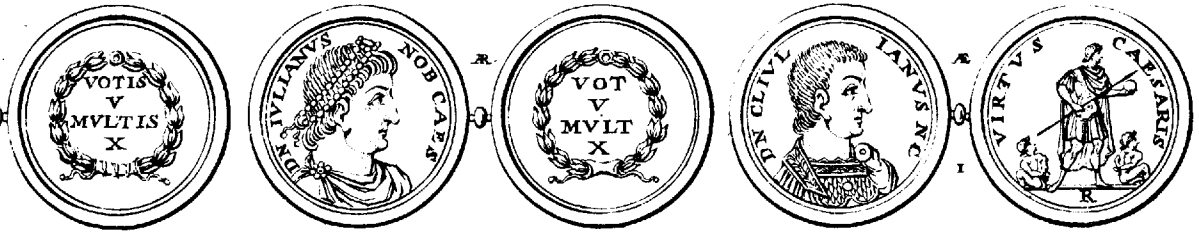
XIII

DECENTIVS

IVLIANVS

P. Giffart delin et sculp,

E 11j

Familiaē CONSTANTINI M. Nominatum Tab. XIII.

VICTORIA AVGG. *Victoria, dextrâ fertum, sinistra palmam, pede captivum proterens.*

VICTORIA AVGG LIB ROMANORVM. *Trophæum, quod utrimque tenent victoria cum palma, & figura stolata & palliata cum pileo, qua Libertas, exprimitur, infra, TR.*

Ead. inscripti. *Figura militaris, dextrâ labarum, sinistra tres ramos laureos, pede captivum calcans, à tergo A. infra, RES. Vide Tristan. 646. 648.*

FELICITAS REIPUBLICAE. *Figura militaris paludata stans, dextrâ globum cum victoriola, sinistra labarum cum Christi monogrammate, à tergo, A. infra, TRS.*

DN MAGNENTIUS PF AVG. *Imp. absque laurea & diademate.*

SALVS DD NN AVG ET CAES. *Christi monogramma, ad latera, A. Q. infra, AMB*

DN MAGNENTIUS PF AG. *Imp. cum diademate ex margaritis.*

GLORIA ET REPARATIO TEMPORVM. *Imp. habitu militari stans, dextrâ globum cui insitit victoriola fertum porrigens, sinistra labarum, infra, PAR.*

FELICITAS REIPUBLICAE. *Eadem figura, ad latera F, infra, SAR.*

DN MAGNENTIUS PF AVG. *Imperatoris caput nudum.*

VIRTUS EXERCIT. *Figura militaris galeata stans, dextrâ hastam, sinistra clypeo innixa.*

GLORIA ROMANORVM. *Imp. eques spiculum in captivum vibrans, ad latera versus caput stellula, infra, AQ.*

VICTORIAE DD NN AVG ET CAES. *Dua victoria clypeum tenentes, in quo scripti. VOT V MVLX. sub clypeo, SP. infra, APLC. Vide Patinum p. 473.*

* VICTORIA DD NN AVGG. *Dua victoria tenentes clypeum, cui inscripti. VOT V MVLX. infra, S. P. alius addit ET CAES. OCCO.*

* GLORIA ROMANORVM. *Figura militaris, sinistra labarum cum Christi monogrammate, dextrâ victoriolam, ad pedes duo captivi. OCCO.*

DECENTIUS.

MAG DECENTIUS NOB CAES. *Decentius absque diademate, dextrâ spiculum, sinistra globum cum victoriola.*

VIRTUS AVGG. *Eques spiculum in captivum contorquens.*

VICTORIA AVGVSTORVM. *Victoria dextrâ palmam, sinistra figuram militarem deducit, qua dextrâ globum, altera hastam tenet.*

* FELICITAS TEMPORVM. *Imp. paludatus stans, dextrâ globum cum victoriola, sinistra hastam, infra, RVLC. Oct. Strada p. 188.*

DN DECENTIUS FORT CAES. *Decentius absque diademate.*

VICTORIA CAES LIB ROMANORVM. *Victoria & Libertas, ut supra, trophæum tenentes, infra, TR. Vide Tristanum p. 650.*

VICT CAES LIB. *Idem typus, infra, TR.*

SALVS DD NN AVG ET CAES. *Christi monogramma, inter A & Q. infra, TRS.*

DN DECENTIUS NOB CAES. *Decentius absque diademate, habitu Consulari.*

VICTORIAE DD NN AVG ET CAES. *Dua victoria clypeum tenentes, in quo scripti. VOT V MVLX. sub clypeo, SP. infra, RSLC. Vide Patinum p. 474.*

GALLUS.

* DN CONSTANTIVS GAL NOB C. *Cesar laureatus, sinistra globum, ad latera, stellula.*

GLORIA ROMANORVM. *Cesar eques spiculum in captivum contorquens, sub equi pedibus, clypeus, ad latera stellula, infra, ANT. Vide Tristanum p. 659. & Oct. Stradam p. 189.*

JULIANUS.

FL CL IVLIANVS NOB CAES. *Julianus absque laurea & diademate.*

GLORIA ROMANORVM. *Dua figura simul sedentes, altera Imp. paludati, dextrâ globum cum victoriola, sinistra scipionem, altera Fortuna urbis, infra, KONS AV.*

* DN IVLIANVS NOB CAESAR.

GLORIA REIPUBLICAE. *Dua victoria tenentes clypeum, in quo scripti. VOT V. infra, SIS. OCCO.*

* VOTIS V MVLX. *in corona quercea, infra, T CON. OCCO.*

* VICTORIAE DD NN AVG. *in corona quercea, VOT V MVLX. OCCO.*

DN IVLIANVS NOB CAES. *Julianus ut in priori nummo.*

VOTIS V MVLX. *in corona quercea.*

DN IVLIANVS NOB CAES. *Julianus cum diademate ex margaritis.*

VOT V MVLX. *in corona quercea.*

DN CL IVLIANVS NC. *Julianus absque diademate, habitu Consulari.*

VIRTUS CAESARIS. *Figura militaris paludata stans, dextrâ spiculum, sinistra globum, ad pedes duo captivi, infra, R.*

FEL TEMP REPARATIO. *Figura militaris galeata, sinistra clypeum tenens, dextrâ spiculum in equitem contorquens, infra, PLC. Vide Oct. Stradam p. 171.*

SPES REIPUBLICAE. *Figura militaris paludata & galeata stans, dextrâ globum, sinistra hastam, infra, CONSA.*

FL CL IVLIANVS PF AVG. *Julianus barbatus, cum diademate ex margaritis.*

VIRTUS EXERCITVS ROMANORVM. *Figura militaris galeata, sinistra trophæum, dextrâ captivi caput premens, infra, ANTA.*

MONETA AVGG. *Tres figura muliebres, dextrâ bilancem, sinistra cornucopia, infra, R.*

IMP C IVLIANVS PF AVG. *Julianus laureatus.*

LIBERTAS PVBLICA. *Figura stolata stans, dextrâ pileum, sinistra cornu Amalthea, à tergo stella.*

IVLIANVS AVG. *Julianus cum diademate ex unionibus.*

VICTORIA ROMANORVM. *Victoria spoliis infidens, clypeum quem genius sustentat tenens, in quo scripti. VOT XX. infra, ANT.*

DN IVLIANVS PF AVG. *Julianus cum diademate ex unionibus.*

XIV

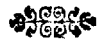
P. Giffart delin. et sculp.

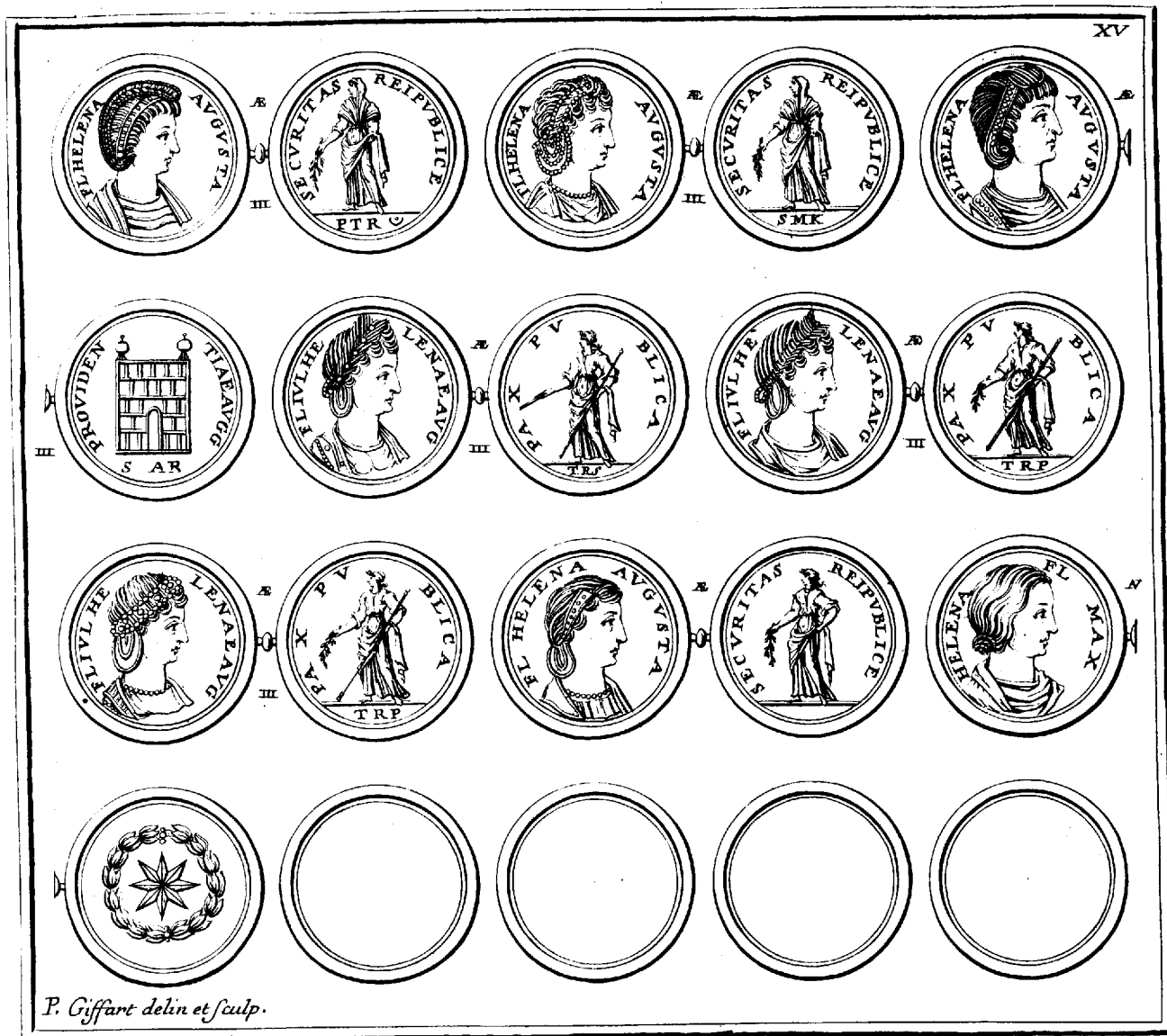
Familia CONSTANTINI M. Imp. Nominatum Tabella XIV.

- SECVRITAS REIPVB. *Taurus, cui imminent dua stellula, ad pedes fertum cui insistit avis, infra, T CONST. Vide Baron. an. 362. n. 91. Ant. August. dial. 2. Tristatum p. 625. & Patinum p. 480.*
Ead. inscript. & idem typus, infra, P CONST. Ead. inscript. & idem typus, absque serro & avicula, infra, CONSTI.
Ead. inscript. & idem typus, infra, HERACL. Ead. inscript. & idem typus, infra, LVGD OFFS. Vide Dissertat. n. 51.
- VOTA PVBLICA. *Isis Dea sedens infantem in sinu tenens. Vide Baron. an. 363. n. 26.*
- VOT X MVLT XX. *in corona quercea, infra, SCONS. al. CONST. Vide Choliium p. 275.*
- VICTORIA ROMANORVM. *Labarum in cuius separo script. S P Q R. inter duos captivos. Vide Baron. an. 362. n. 31.*
- FIDES EXERCITVVM. *Tria signa militaria. Vide Baron. an. 362. n. 32.*
- DN FL CL IVLIANVS PF AVG. *Imp. galeatus, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum.*
 VOT X MVLT XX. *in corona quercea.*
- DN CL IVLIANVS SEMPER AVG. *Julianus cum diademate ex margaritis.*
 VICTORIA DD NN AVG. *Victoria gradiens, dextrâ fertum, sinistrâ palmam, infra, LVG.*
- DN IVLIANVS PF AVG. *Julianus cum diademate ex margaritis, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ clypeum cui inscriptus eques.*
 VOTA PVBLICA. *Dua sirenes tenentes vasculum, cui serpens insistit. Vide Baron. an. 362. n. 28. 189. & Stradam p. 192.*
 * *Currus in mari veclus à monstris duobus nudis alatis, cui insidet dea Isis cum sistro, ad rotam canis effingitur. Vide Patinum p. 482.*
- DN FL CL IVLIANVS PF AVG. *Julianus absque barba, cum diademate ex unionibus.*
 VOTA PVBLICA. *Anubis cum sistro & scipione cani insidens.*
- DEO SERAPIDI. *Capita Serapidis & Isis, sub effigie Juliani & Helena.*
 VOTA PVBLICA. *Figura stolata navi, cuius velum dextrâ tenet, insistens.*
 VOTA PVBLICA. *Anubis canino capite, dextrâ sistrum, lavâ marsupium.*
- DEO SERAPIDI. *Duo capita, ut supra.*
- VOTA PVBLICA. *Fluvius cum arundine, dextrâ aviculam.*
- DEO SERAPIDI. *Deus Serapis cum corona radiata.*
 VOTA PVBLICA. *Fluvius jacens, cum corona radiata vel ex arundinibus, dextrâ cornu Amalthea, sinistrâ urna innixus. Vide Tristatum p. 728. & Patinum p. 481.*
- VOTA PVBLICA. *Julianus & Helena sub figura Serapidis & Isis.*
 VOTA PVBLICA. *Anubis canino capite, dextrâ sistrum, lavâ ... Vide Anton. August. dial. 3.*
- VOTA PVBLICA. *Caput Juliani nudum sub figura Serapidis,*
 VOTA PVBLICA. *Fluvius, dextrâ aviculam, sinistrâ arundinem.*
- VOTA PVBLICA. *Juliani caput radiatum, sub figura Serapidis.*
 VOTA PVBLICA. *Anubis cum sistro & caduceo. Vide Patinum p. 481.*
- APOLLONIVS TYANEVS. *Julianus barbatus laureatus, dextrâ ex pallio exerta.*
 STEFAN. *Currus à quatuor equis tractus, cui insistit figura militaris, dextrâ flagellum, sinistrâ lauri ramum, infra, NIKA. Vide Dissert. n. 64. & Patini Thesaur. Nominat.*
- GENIO ANTIOCHENI. *Figura muliebris turrata cum pallio, sub quo figura semihominis nudi.*
- APOLLINI SANCTO. *Figura stolata & palliata stans, dextrâ pateram, sinistrâ sistrum. Vide Baronium an. 362. n. 132. & Tristat. p. 728.*

HELENA.

- ISIS FARIA. *Helena sub figura Isis, dextrâ sistrum.*
 VOTA PVBLICA. *Figura Isis stans. Vide Tristatum p. 729.*
- ISIS FARIA. *Helena sub figura Isis, cum sistro.*
 VOTA PVBLICA. *Figura muliebris navi insistens, cuius velum dextrâ tenet. Vide Tristat. p. 734. & Patinum p. 489.*
- ISIS FARIA. *Helena velata, sub figura Isis, dextrâ sistrum.*
 VOTA PVBLICA. *Anubis canino capite, dextrâ sistrum, lavâ caduceum. Vide Tristatum p. 734. & Patinum p. 489.*

Familie CONSTANTINI M. Nomismatum Tab. xv.

EL HELENA AVGVSTA. Helena cum capillitio sat insolenti.
 SECVRITAS REIPVBLICE. Figura stolata stans, dextrâ ramum protendens. Infra, PTR.
 al. PCONS. al. ARLT. ad latera, s. f. al. STE. al. STR. al. STRE.

Eadem inscriptio. Helena cum alio capillitio.
 Eadem inscriptio & figura. Infra, SMK.

Eadem inscriptio. Helena cum alio capillitio.
 PROVIDENTIAE AVGG. Castra pratoria. Infra SAR.

EL IVL HELENA AVG. Helena cum alio capillitio.
 PAX PVBLICA. Figura stolata stans, dextrâ oleam seu ramum, sinistra hastam. Infra, TRS.

Eadem inscriptio. Helena cum alio capillitio.
 Eadem inscriptio & figura. Infra, TRP.

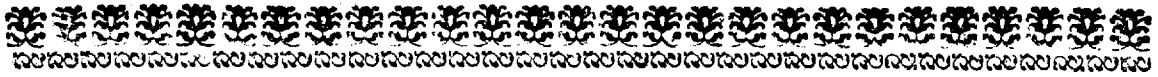
Eadem inscriptio. Helena cum diademate gemmato.
 Eadem inscriptio & figura.

EL HELENA AVGVSTA. Helena cum alio capillitio.
 SECVRITAS REIPVBLICE. Figura stolata, dextrâ ramum.

HELENA FL MAX. Helena cum alio capillitio.
 Stella in corona quercea.

Vide quæ de hisce, qui Helene nomen præferunt, nummis adnotamus in Dissertatione de Inferioris ævi Nomismatibus n. 69.

I.

FAMILIA CONSTANTINI MAGNI.

Theophan.

I.

UM Constantini Magni natalium primordia à CLAUDII, qui Imperium post Valerianum tenuit, gente hauserint plerique veterum Scriptorum; nobis de Constantiniana acturis, ad hanc perinde recurrere originem videtur operapretium. Nam et si à Claudii stemmate, non per masculos, sed per feminas, ortum ducat Constantinus, permagni tamen interest, ut generis longè elucescat claritas atque nobilitas, Augustorum familiis, priusquam

ad Imperatorium culmen conscenderet, affinitatè conjunctum fuisse ob oculos ponere. De Claudii ipsius natalibus nihil certi prodidit, qui vitam conscripsit, Trebellius Pollio: *De avis nobis parum cognitum*, inquit ille; *varia enim plerique tradiderunt*. Quæ quidem postrema verba referri debere videntur ad pervulgatam eâ tempestate apud plerosque opinionem, Claudium ex illegitimo Gordiani III. Imperatoris concubitu prognatum; quam attigit Aurelius Victor, & ex eo Paulus Diaconus:

Pollio.

Victor,
Paul. Diac.V. Salmas. ad
Hist. Aug. p. 331.

Hunc plerique putant Gordiano satum, dum adolescens à muliere maturâ (al. matronâ) institueretur ad uxorem. Verùm quicquid fuerit de Claudii parente, constat matrem ex Dalmatia oriundam, id ipsum scriptoribus tradentibus. Ex horum igitur connubio nati liberi, masculi tres, & filia aliquot, scilicet,

II. CLAUDIUS II. Imperator. }
II. QUINTILLUS Imperator. } De quibus mox.
II. CRISPUS. }

II. N. N. Scribit Trebellius, Claudio Imperatori extitisse sorores complures, quarum altera CONSTANTINA nupsit nescio cui Assyriorum Tribuno, quæ paucos post celebratas nuptias annos vixit.

Pollio,
Salmas. ad Hist.
Aug. p. 330.

II. MARCUS AURELIUS CLAUDIUS, seu ut illius effertur nomen in veteri Inscriptione, & apud Trebellium, FLAVIUS CLAUDIUS, nascitur x. Maii anno Christi CCXXIX. vel CCXL. Hunc Valerianus Imperator Consulem, ac deinde Praefectum Prætorio dixit, copiisque militaribus præfecit: qua quidem provincia eâ animi magnitudine & prudentiâ functus est, ut in illum unicum oculos conjicerent exercitus duces, qui Gothorum in omnes penè Imperii Romani regiones sese effundentium superbiam posset retundere, Galliasque, Britanniam, & aliquam Hispaniarum partem à variis occupatam Tyrannis Imperio rursus asserere. Post casum igitur ad Mediolanum cum Valeriano fratre Galienum, Imperator designatur XXIII. Martii an. CCLXVIII. & Aureolo Tyranno sublato, Gothos terrâ marique superavit, cum eorum copiæ ad trecenta viginti millia, naves verò ad duo millia fuisse dicantur. A qua quidem parta anno imperii primo victoria, GOTHICUS deinceps, & VICTOR GOTHORUM appellari meruit, ut ex illius nummis, & ex veteri inscriptione docernur. Nec multò post Sirmii moritur nullis, superstitibus liberis, Atticiano sive Antiochiano & Orphito Coss. anno Christi CCLXX. Ex peste decessisse Pollio & Zozimus, Metellus verò in militari tumultu à suis legionibus casum scribunt. Imperavit annum I. menses paulò plus IX. ut Eusebius & Cassiodorus asserunt. At Pollio, Zozimus & Eutropius triennio ferè regnasse volunt: quod quidem à vero haud videtur alienum, cum ex veteri inscriptione tertium imperii annum iniisse colligatur.

Tristramus p. 193.

Pollio, Zozim.
Metell. Quirin.Trebellius.
Metell. Quirin.
pag. 67.
Oros. l. 7. c. 23.
Victor.
Cassiodor.

II. MARCUS AURELIUS QUINTILLUS, fratre mortuo, consensu militum & Senatus Imperator electus, decimo septimo imperii die moritur, x. Kal. Mart. Nam cum Aurelianum ab exercitibus electum Augustum percepisset, venas sibi incidit. Alii militari tumultu Aquileiæ casum scribunt. Uxorem habuit, & duos filios

secundum Pollionem, quorum alteri QUINTILLI, alteri CLAUDII nomen, sed nullo, quod sciam, auctore quidam tribuunt.

II. CRISPUS, Claudii & Quintilli Imperatorum frater: huic filia fuit

III. CLAUDIA, ^a nupta EUTROPIO ex nobilissima apud Dardanos familia oriundo. ^b Quidam existimavere Claudiam Claudii ipsius Imperatoris fuisse filiam, hoc fortassis fulti fundamento, quod ^c scriptores aliquot, atque ^d Inscriptiones veteres Constantium & Constantinum, Claudii ex filia nepotes, atque adeo Claudium Constantii avum, Constantini vero atavum dicant. At cum exerte scribat Trebellius, qui sub Constantino vixit, Claudium improlem obiisse, & Claudiam Crispi Claudii fratris fuisse filiam, huic longè potius videtur standum sententiæ, quæ præterea ab ^e Anonymo de Gestis Constantini firmatur, Constantium *D. Claudii optimi Principis nepotem ex fratre* appellante. Ex Eutropii & Claudie connubio natus

^a Trebellius.
^b Theophan.
Menan 21. Maii.
^c Eumen. Paneg.
c. 3. 4. Paneg. 9.
c. 2. Eutrop. l. 9.
Porphy. Paneg.
p. 245. ed. Pith.
Zonar. Cedren. p.
259. Manass. Ni.
ceph. l. 8. c. 2.
^d Grut. 283. 4.
^e Anon. de gest.
Const. p. 47.

IV. FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, cognomento CHLORUS, ita *ὁ κληρὸς ἀχρόμα*, seu à vultus vel corporis pallore, uti censent ^a Zonaras, Cedrenus & Joëlus, nuncupatus. ^b Verum à vestium viridi colore, quo delectaretur, cognominatum putant alii, præsertim cum, ut testatur ^c Eumenius, in eo *modestia ac verecundia signa* conspicerentur. ^d Illius natalitia ad prid. Kal. April. refert Kalendarium vetus. Priusquam Cæsaris dignitatem consecutus esset, complures militiae magistratuuum gradus decurrerat: ^e Protector enim primùm, exin Tribunus, postea Præses Dalmatiarum dictus, tandem à Diocletiano & Maximiano, unà cum Galerio & Maximiano, Nicomediæ Cæsar renuntiatur Kal. Mart. anno Christi cccxci. ^f Sed & uterque in filios adoptatur, à Maximiano Herculio THEODORA uxoris filiâ Constantio, & à Diocletiano Jovio filiâ Galerio Maximiano in uxores datis. Cujus quidem adoptionis jure, ^g Constantius HERCULII, Galerius Maximianus JOVII, cognomina consecuti sunt. In memoriam porrò ac monumentum Cæsareæ dignitatis Constantio concessæ Nicomediæ, urbs ipsa cippum postmodum erexit, in quo hæc inscriptio inedita, etiamnum legitur in atrio Moscheæ novæ:

OPTIMO. BENIGNISSIMOQ
PRINCIPI. FLAVIO. VALERIO.
CONSTANTIO. NOB. CÆSARI.
GERMANICO. MAX. COS. COLONIA.
NICOMEDIENSIVM. D. N. MQ. EIVS.

^a Zonar. tom. 2.
pag. 243. Joel. in
Chron. Cedren.
^b Tristatus.
^c Eumenius.
^d Bucher. p. 276.
^e Anon. de gest.
Const. p. 47.
^f Idat. fast. Chr.
Alex. pag. 640.
Gruter. 281. 9.
Theoph. p. 4.
^g Eumen. pro rest.
schol.
^h Victor Schotti.
ⁱ Idat. fast.
^k Idat. fast.
Anonym. de gest.
Const. Theophan.
Socrat.
^l Lib. 8. cap. 2.
Masi. Vestmon.
^m Zozim. lib. 2.
S. Ambros. de obi-
tu Theod. Chron.
Alex. Cassiodor.
Beda lib. 1. hist.
cap. 8.
ⁿ Tristan. tom. 3.
comm. hist. p. 411.
^o Grut. 284. 12.
1086. 2.
^p Anonym. paneg.
Max. & Const.
dist. c. 4.
^q Victor. Anon.
de gest. Constant.
Theophan. p. 14.
Zon. to. 2. p. 243.
Cedren. p. 268.
Berengof. de Cru-
ce l. 2. c. 1.
^r Idem. 3. c. 2. 3.
Galfridus Mone-
muth. l. 2. c. 3.
Baron. an. 308.
12. 326. 55.
Vfser. de primord.
Ecl. Brit. c. 8.
Seld. ad Emtych.
orig. p. 179. Abr.
Echell. ad Hebed-
lesupag. 82.
Boland. ad c. 7.
vita S. Agricii.
^s Vita S. Silvi. 1.
à Combesisso.
^t Cedren. p. 295.
Niceph. l. 8. c. 31.
Vvalsingh p. 356.
Anast. in S. Silv.
p. 17. Vvadding.
a. 1251. 44. Merl.
in Metrop. Rom.
p. 402. Tristan.
Vales. ad Euseb.

^h Cæsaream dignitatem per annos XIII. mensem I. tenuit Constantius, donec Maximianus & Diocletianus abdicatâ purpurâ utrumque adoptivum filium ⁱ hac induere Kal. April. anno ccciv. cum ex totius Imperii provinciarum partitione Gallia & Britannia Constantio obtigissent, quas summâ prudentiâ & animi moderatione rexit. ^k Obiit Eboraci in Britannia x xv. Julii, ipso Constantio & Armentario Coss. anno Christi cccvi. biennio proinde cum tribus mensibus Augusta dignitate potitus, non verò uno tantum anno, ut habet Victor Schotti, aut annis IX. ut Theophanes. ^l Nicephorus ait obiisse anno ætatis LVII. Constantii cadaver repertum apud Caernervon prope Snoudunam in Wallia, & Edwardi I. Regis jussu in Ecclesia tumulatum anno m c c l x x i i i. auctor est Matthæus Westmonasteriensis. Bis nuptias iniisse Constantium constat; ac primùm quidem cum FLAVIA JULIA HELENA, ex qua Constantinum genuit; rursus verò cum THEODORA Maximiani Augusti uxoris filia. Non desunt ex ^m scriptoribus, quibusdam etiam Constantii ævo suppantibus, qui Helenam non Constantii uxorem, sed concubinam fuisse contendunt. ⁿ At recens scriptor, isque eruditissimus, pluribus hanc refellit sententiam, ^o veterum præsertim Inscriptionum, in quibus Constantii uxor dicitur, & ipsius ^p Panegyristæ auctoritate, exerte scribentis, Constantinum, *quò magis continentiam patris æquaret, ab ipso sine pueritia illico matrimonii legibus sese tradidisse.* Quod quidem firmatur etiam testimonio ^q utriusque Victoris, Theophanis, Zonaræ, Cedreni & aliorum, qui Constantium & Galerium ad Augustorum necessitudinem demum pervenisse tradunt post repudio dimissas uxores. Non hîc porrò disquiram ^r an Helena in Bithynia, vel in Galliis, vel in Britannia, vel denique Edessæ in Oriente nata fuerit; ut & illius-ne consiliis Christianam amplexus sit religionem Constantinus, an verò filii suasionibus ipsamet mater amplexa sit, quod vult ^s auctor Vita S. Silvestri PP. ^t denique quo illa loco tumulata fuerit, & hodie ejus corpus asservetur, cum hæc

Famil. Byzant.

F ij

^a Euseb. de vita
Const. l. 3. c. 25.
Alexand. de inv.
S. Crucis, Theo-
phan. & alii.
^x Alber. Chr. MS.
^y Europ. l. 9.
Cros. l. 6. 25.

omnia pridem à viris doctissimis discussa & pertractata sint: monuisse tantùm suffecerit^a obiisse magnâ sanctitatis opinione anno ætatis LXX X. Imperii Constantini XXI. secundum Theophanem, Christi CCCXXXII. ^x juxta Albericum. ^y THEODORA verò Constantii conjux altera, filia fuit Eutropiæ Maximiani Imperatoris uxoris, quam ex priore conjugio cum nobili Syro, cujus nomen scriptores non prodidere, genuerat: ex qua quidem cum Constantio necessitudine, FLAVIÆ; ex matris verò cum Maximiano Augusto nuptiis, MAXIMIANÆ nomina ei accessere; quod ex illius nummis colligitur, in quibus FLAVIA MAXIMIANA THEODORA nuncupatur. Decessit illa superstite Constantio, è quo liberos sex procreavit.

Filius Constantii Imperatoris ex Helena priore uxore.

V. CONSTANTINUS MAGNUS Imperator, de quo mox.

Liberi Constantii Imp. ex Theodora altera uxore.

^a Zonar. p. 246.
^b Julian. in epist.
ad pop. Athen. p.
497.
^c Philost. l. 2. c. 4.
Cedren. p. 297.
Zonar.

^a Panvin. Valef.
in Ammian.
Tristan. p. 578.

^a Philost. l. 1. c. 9.
Vita S. Artemii
apud Bol. 18. Feb.
p. 70. Menæ 25.
April. in S. Basil.
^b Anast. in S.
Silv. p. 16. Vita
S. Basilei Episc.
Amasee c. 3. 4.
Menæ 4. Octob.
in S. Callistoena.
^c Philost. l. 1. c. 9.
S. Hier. adv. Pel.
ad Ctesiph. Vigil.
Taps. l. 1. contra
Arium c. 1.

Niceph. l. 8. c. 47.
^d Vßberg.
^e Euseb. l. 10. c. 8.
Socrat. l. 1. c. 2. 21.
Geß. Const. p. 473.
^f Idatum. Chron.
Alex. p. 652.
Theophan. p. 9.
^g Chr. Al. p. 650.
^h Praxagor. apud
Phot. cod. 62.
Idat. fast. Socrat.
l. 1. c. 4. Politia
SS. Metroph. &
Alex. apud Phot.
cod. 256. Kalend.
Bucker. p. 283.
Zozim. l. 2.
Chr. Alex. p. 660.
Theoph. & al.
ⁱ Idat. fast.
Gesta Constant.
^k Victor. Episc.
^l Io. Presb. in vi-
ta Basilei Amas.
c. 21. apud Swr.
26. April.
^m Zozim. l. 2.
Victor. Episc.
ⁿ Ida. Victor.
Chron. Alex.
Theophan.
^o Idat. Senator.
^p Baron. a. 324. 4.

V. CONSTANTINUS, cujus junicus meminit ^a Zonaras. Hunc à Constantio ex fratre nepote interfectum verosimile est; cum scribat ^b Julianus in Epistola ad populum Atheniensem, Constantium Augustum patruos duos interfecisse. Præterea ^c Philostorgius, & ex eo Cedrenus & Zonaras, tum famâ pervulgatum esse dicunt Constantinum veneno sublatum fuisse à fratribus, & Constantio filio à patre extrema agente, ut de medio tollerentur, demandatum: quod quidem intelligi non potest, nisi de hoc Constantino & Constantio patre ejusdem Juliani; nam Constantino adhuc superstite è vivis excesserat Dalmatius. ^d Onuphrius Panvinius, & Henricus Valefius Constantinum cum Maximo Consulem fuisse scripserunt, quod improbat omnino Tristanus.

V. FLAVIUS DALMATIUS ANNIBALIANUS. } De his, eorumque liberis agetur
V. FLAVIUS JULIUS CONSTANTIUS. } post Constantini liberos.

V. FLAVIA VALERIA CONSTANTIA, seu CONSTANTINA, uti appellatur à ^a Philostorgio & aliis, nuptui data est à fratre Constantino Mediolani anno CCCXIII. CAIO VALERIO LICINIANO LICINIO, qui Imperator appellatus fuerat post Galerii obitum. ^b Illa, etsi pagano conjugii juncta, illibatam Christianitatis, quam cum fratre amplexa fuerat, fidem servavit, ex quo à Silvestro Pontifice in S. Agnetis Ecclesia cum Constantia, ex fratre Constantino nepte, Romæ baptismum excepit. Sed & sæviente in Christianos Licinio, hos semper fovit, & pro viribus tutata est. Sed quam ex fidei integritate adepta erat existimationem, non mediocriter læsit sub extremos vitæ annos, Ariti amplexa hæresim, ^c Eusebii Nicomediensis consiliis. Obiit fratre superstite, à quo singulari semper benevolentia, etiam ad extremum vitæ spiritum donata legitur: ^d falluntur enim qui illius mortem ad annum CCCXI. referunt, post Constantini scilicet excessum. ^e Licinius porrò è Nova Dacia, viliore origine & ignotis parentibus ortus, natus est anno CCIXV. Galieno & Saturnino Coss. ^f A Galerio Maximiano Cæsar dictus primùm Carnunti Pannoniæ oppido, v. Nov. an. CCCIX. biennio post, paulò antequam è vita excederet, ab eodem Imperator appellatus est. ^g Imperii partitione inter Constantinum, Licinium, Maxentium & Maximinum factâ, Oriens Licinio cessit; duravitque concordia cum Constantino, cujus sororem duxerat, ad annum CCCXIV. ^h quo Licinius, cum adversus Constantinum arma cepisset, prope Hadrianopolim primò fufus est III. Jul. deinde navali pugna ad Byzantium, ac demùm novissimo ad Calchedonem pralio debellatus, in victoris potestatem venit XVIII. Septembris eodem anno, à quo vitam interpositâ conjuge pactus, ac Theffalonicam relegatus, ⁱ quòd novas res moliri deprehensus esset, in eadem urbe peremptus est anno CCCXV. ^k cum annum attigisset LX. ^l Tradit scriptor fermè coævus relegatum fuisse in Gallias, ibique ulceribus scatentem miserè periisse. ^m Ex illius cum Constantia connubio natus filius unicus, FLAVIUS LICINIANUS LICINIUS, qui cum vigesimum mensem ageret, Cæsar cum Crispo & Constantino, Constantini Magni filiis, dictus ⁿ I. Martii, Sabino & Rufino Coss. anno Christi CCCXVI. triennio post Consulatum iniit ^o cum Constantino Magno tum quintum Consule. ^p Demùm Faustæ Augustæ infidiis, ne peritiâ in militando filiis obesset, ab Constantino interemptus est, cum annum attigisset XIV. Qui-

dam præterea Licinio Imperatori filiam adscribunt S. Helenam, cujus corpus asservatur Altacombar in Sabaudia, sed nullo, quod sciam, auctore.

V. ANASTASIA^a nupsit BASSIANO, quem Constantinus Magnus Cæsarem, Licinio adfrentente, appellavit, Italiæque præfecit. Sed quod ab eodem Licinio per Seneconem fratrem impulsus, in illius partes transisset, à Constantino in ipsis bellicorum motuum initiis captus, neci datus est. Existimat^b Tristanus Bassianum, qui à Valente bonis exutus fuit, quod de uxoris utero Mathematicos consulisset, à Bassiano Anastasiæ conjugæ prodiisse, haud insulsum esse opinari, cum *procerum genere natum* dicat Ammianus: ut & LUCIUM RAMIUM ACONITUM OPTATUM, qui Consul fuit cum Anicio Paulino anno cccxxxiv. alterum fuisse Anastasiæ maritum: siquidem tradit Zozimus, Constantii Augusti jussu interemptum fuisse à militibus cum aliis proximis agnatis. Sed hæc meræ sunt conjecturæ. ^d Anastasia porrò Balneas Constantinopoli extruxit, quæ de ejus nomine Anastasiana appellatæ sunt, quas alii Anastasiæ Valentis filia adscribunt.

^a *Gesta Constant.*
p. 473.

^b *Tristan. p. 91.*
^c *Ammian. l. 26.*

^d *Vide CP. Christ.*

V. EUTROPIA, ^a POPILIO NEPOTIANO, qui Consulatum iniit cum Fabio Titiano anno cccci. Diocletiano imperante, conjugio nexa fuit; ex quo prodiit FLAVIUS POPILIUS NEPOTIANUS, qui perinde ^b Consul fuit cum Facundo anno cccxxxvi. biennio ante Constantini avunculi obitum. ^c Is cum Magnentium accepisset, perempto Constante, in Galliis Augustum renuntiatum, Imperatorem etiam sese appellavit III. Junii anno cccci. & gladiatorum ac captivorum quorundam ope Romam ingressus est, casis ipsius Magnentii fautoribus: quo quidem tempore Flavii prænomen, tanquam Augustæ dignitatis hæres legitimus, & Constantini ex sorore nepos, assumpsit; quod ex illius nummis deprehenditur. Sed hac per xxviii. dies potitus, à Marcellino Magistro Officiorum, & Magnentii arcanorum particeps peremptus est.

^a *Victor. Epis.*
Zozim. l. 2.

^b *Fasti Coss.*

^c *Victor.*
Eutrop. l. 10.
Oros. Hieron.
Chron.
Socrat. l. 2. c. 25.
Socroni. l. 4. c. 1.
Niceph. l. 9. c. 28.
Theoph.

V. FLAVIUS VALERIUS AURELIUS CONSTANTINUS, cognomento MAGNUS, Imperator, nascitur ex Constantii cum Helenæ nuptiis III. Kal. Martii anno ccixxii. Aureliano & Basso Coss. ^a Naissi oppido Dacia, vel Trasi secundum ^d Jul. Firmicum. Drepani Bithyniæ urbe ad Nicomediensem Sinum ortum scribit ^e Nicephorus Callisti, quam postmodum ^f Helenopolim de matris nomine appellavit. In Galliis ^g Porphyrogenitus, in Britannia denique ^h alii natum volunt, hoc præsertim fulti fundamento, quod ⁱ Auctor Panegyrici Maximiano & Constantino dicti, hæc de Constantio dicat: *Liberavit ille Britannias servitute, tu etiam nobiles illic oriundo fecisti.* Quod ^k alii de Cæsaris dignitate Constantino, dum in Britannia moraretur, collatâ probabiliter interpretantur ex altero ^l Eumenii loco: *O fortunata & nunc omnibus beatior terris Britannia, que Constantinum prima Cæsarem vidisti!* ^m Quâ quidem Cæsaris dignitate tum primùm est donatus, cum Augustus dictus est Constantius pater: eodem exinde Imperatorio titulo honoratus, cum FAUSTAM Maximiani filiam uxorem duxit, ut observare est ex ⁿ Anonymi Panegyrico, post Constantii patris obitum, xxv. Julii, ipso Constantio vi: & Maximiano vi. Coss. anno Christi cccvi. ^o At cum eo præsertim consilio filiam Constantino nuptui dedisset Maximianus, ut generum de medio tolleret, re per uxorem detectâ, occultum hostem prævertens, bellum Maximiano intulit, coëgitque infaustum Principem Massiliæ vitam miserè finire anno cccxi. Sequenti Maxentium ad Veronam, deinde non longè ab Urbe superavit; quo quidem in prælio conspectâ in cælo Crucis figurâ, Christianam religionem postmodum amplexus est Constantinus. Exin Mediolanum profectus, cum Licinio fœdus iniit, Constantiâ sorore in uxorem datâ. Verùm haud diu stetit Principum concordia, Licinio in Constantinum movente, à quo demùm victus & cæsus fuit anno cccxxv. quo quidem anno Concilium ad Nicæam contra Arium, eodem procurante Augusto, celebratum est. Mox Byzantio exædificando animum adjecit, exornatamque, & longius productis mœnibus majorem effectam Urbem de suo nomine Constantinopolim appellavit, ^p illiusque encænia celebravit xi. Maii anno cccxxx. ^q Subactis denique Sarmatis, ac per varias Romani Imperii provincias distributis, quarto post anno, Christi cccxxvii. ipso Pentecostes die, ^r xxi. Maii moritur in Suburbano Nicomediæ, quod Achyronam ^s quidam, alii Characen vocant, ^t ubi paulò ante mortem baptizatum esse nonnulli asserunt: ^u quod Theophanes, Nicephorus & alii refellere conati sunt. Vixit annos lxvi. imperavit an. xxx. mens. ix. dies xxviii. Bis nuptias

^a *Gruter. 281. 1.*
284. 8. 1086. 6.

^b *Guaiter. p. 19.*
^c *Kal. Bucheris*

^d *p. 176. 282. & Silvii.*

^e *Chron. Or. p. 56.*

^f *Const. de Thom.*
l. 2. c. 9. Cedren.

^g *Firmic. lib. 2.*
Math. c. 2.

^h *Lib. 7. c. 18. 49.*
ⁱ *Chr. Al. p. 662.*

^j *Theophan. p. 22.*
^k *De adm. Imp.*

^l *c. 12.*
^m *Baron. Pomp.*

ⁿ *Lat. Mœuf.*
^o *Paneg. 5. c. 4.*

^p *Livineius.*
^q *Eumen. pan. 9.*

^r *c. 9.*
^s *Victor. Epis.*

^t *Paneg. 5. c. 1.*
^u *Idat. fast.*

^v *Victor. Epis.*
^w *Eutrop. l. 10. & al.*

^x *Idat. Hieron.*
^y *& al.*

^z *Euseb. l. 4. c. 53.*
^{aa} *61. 54.*

^{ab} *Socrat. l. 2. c. 18.*
^{ac} *Kal. Buch. p. 263.*

^{ad} *Theoph. Græ. Scaliger de em. temp.*
p. 510.

^{ae} *Socr. l. 2. c. 50.*
^{af} *Victor. Schott.*

^{ag} *Hieron. Chron.*
^{ah} *Alexand. Mœ.*

^{ai} *Euseb. Hieron.*
^{aj} *Cedr. Isidor. & al.*

^{ak} *Theoph. Anastas. in S. Silvest.*
^{al} *Serran. de 7. Bœales. & al.*

iniit Constantinus, ac primùm quidem cum MINERVINA, de cujus familia ac patria nihil produnt scriptores. * Zozimus, Victor & Zonaras Constantini concubinam, non legitimam fuisse conjugem scribunt: verùm ^γ alii contrà contendunt, ex hoc ^z Anonymi Constantino eo die dicti Panegyrici loco, quo cum Fausta altera conjugis nuptias celebravit: *Quò enim magis continentiam patris equare potuisti, quàm quòd te ab ipso sine pueritia illico matrimonii legibus tradidisti, ut primo ingressu adolescentiæ formares animum maritalem, nihil de vagis cupiditatibus, nihil de concessis ætati voluptatibus in hoc sacrum pectus admitteres, novum jam tum miraculum juvenis uxorius, seu ut res est, mente præsauga omnibus te verecundiæ observationibus imbuebas, talem postea dicturus uxorem.* Huic sententiæ non minimè suffragatur alterius ^a Panegyristæ locus, quo Constantini continentiam intra legitimi connubii fines cohibet; ubi corruptos Maximiani mores cum Constantini virtutibus comparans, hæc subdit: *Te, Constantine, paterna pietas sequebatur, illum (ut falso generi non invidemus) impetus: te clementia, illum crudelitas: te pudicitia soli dicata conjugio, illum libido stupris omnibus contaminata, &c.* Et fanè Crispum ex Minervina natum, si nothus fuisset ac illegitimus, Imperii successioni haud destinasset parens, cum alii suppeterent liberi: ^b siquidem ab eo Cæsar, & Princeps Juventutis dictus est; qui quidem tituli solis ferè Imperatorum primogenitis filiis, & Augustæ dignitatis hæredibus conferri solebant. Constantini uxor ^c altera fuit FLAVIA MAXIMIANA FAUSTA, Galerii Maximiani Imperatoris ex Eutropia secunda conjugis filia, Byzantii nata, quam paulò post Constantii patris excessum duxit, & cum à Maximiano, quocum & Maxentio filio inimicitia tum intercedebant, in confortium Imperii admissus est. Perperam verò scripsit ^d auctor Actorum S. Silvestri Papæ, Maximianam, seu, uti appellat, Maximinam, filiam fuisse Diocletiani. Eximius ille conjugalis affectus, quo adversus proprium parentem conjugem profecuta est, laude aliqua dignus videretur, si non immoderato duntaxat erga falsos deos cultu, sed & impudiciam partam læsisset existimationem. ^e Nam cum privignum Crispum, amore illius succensa, lenociniis ac blanditiis nequisset ad stuprum pellicere, malis eum artibus de medio sustulit, ad Constantinum patrem delatum, tanquam in conjugalem thorum conspirasset. ^f At innocentis ultionem haud diu distulit Deus, cum falsi & peracti cum Agazone stupri compertam Thermarum calore occidi jussisset Constantinus. ^g Joannes verò Chrysostomus in quodam monte ligatam, feris expositam fuisse videtur indicare. Ex hoc postremo conjugio prodire liberi sex, quos ex alia uxore natos perperam scribit ^h Zozimus, quam ille adulterii convictam interfici jusserit.

Filius Constantini ex Minervina.

VI. FLAVIUS JULIUS CRISPUS, vel ut illius nomen effertur in ^a veteri Inscriptione, FLAVIUS VALERIUS CRISPUS, ^b Arelate natus, Romæ unà cum patre baptizatus est, secundum ^c Theophanem; ^d & cum fratre Constantino & Licinio juniore Cæsar dictus i. Martii, Sabino & Rufino Coss. anno Christi cccxvi. Errare enim constat Idatium, qui Cæsares renuntiatos scribit, Gallicano & Basso Coss. anno Christi cccxvi. ut & auctorem Chronici Alexandrini, qui in hac re enarranda vix sibi constat; cum Eusebius exertè tradat filium Constantinum anno Imperii x. Cæsarem designatum à patre, qui in Sabini & Rufini Consulatum incidit. Consulatum deinde iniit cum Licinio anno cccxviii. quam quidem dignitatem obiit præterea anno cccxxi. & cccxxv. ^e A Constantino patre copiis militaribus contra Francos primùm, ac deinde contra Licinium Præfectus, illustribus partis victoriis, bellicâ longè virtute ac laude inclaruit; & paternæ virtutis hæres, Imperatoriæ etiam dignitatis futurum aliquando successorem, Romanis spem præbuerat, ^f nisi à noverca velut tentati cum ea stupri delatus, veneno à parente sublatus fuisset, ut auctor est ^g Sidonius; ^h alii capite truncatum volunt. Periit autem Polæ in Istria, secundum ⁱ Ammianum, seu Romæ juxta ^k Zozimum, anno Christi cccxxvi. Constantini xx. annos tum, ut videtur, natus xxx. cum ex priore Constantini conjugio natus esset, quod ille in primis adolescentiæ annis inierat, ut habet Anonymus in Panegyrico. Non desunt qui Crispum uxorem duxisse contendunt HELENAM nuncupatam, cujus mentio est in ^l quadam Constantini Constitutione exarata anno cccxxii. ex qua sobolem procreasse colligitur: *Propter Crispi atque Helena partum omnibus indulgemus, -- Acc. III. Kal. Novemb. Roma, Probiano & Iuliano Coss.* Et certè hæc verba referri non possunt ad Crispi & sororis Helenæ nuncupatæ natalem diem, cum hic annus longè posterior sit

* Zozim. l. 2.

Victor. Epit.

Zonar. p. 6.

γ Trifanuu.

z Paneg. s. c. 4.

a Paneg. 6. c. 4.

b Julian. orat. 1.

c Paneg. s. c. 1.

d Acta S. Silvestri

edita à Combess.

e Victor. Epit.

f Philost. l. 2. c. 4.

Sidon. l. 5. ep. 8.

Greg. Tur. lib. 1.

hif. c. 34.

g Homil. 15. in

Philipp.

h Zozim. l. 2.

a Gruter. 234. 7.

b Paul. Diac.

Vjperg.

c Theophan.

d Idat. Fast.

Victor Schottii.

Zozim.

Chron. Alex.

Vita Constant. l.

4 c. 40.

e Porphyrii Pan.

Nazarii Paneg.

cap. 36.

Zozim. lib. 2.

Julian. orat. 3.

f Victor. Epit.

Euseb. Oros.

Theophan.

g Sidon. l. 5. ep.

8. Greg. Turon.

l. 1. hif. c. 34.

h Codin. de orig.

pag. 34.

i Ammian. l. 14.

p. 29.

k Zozim. l. 2.

l L. 1. Cod. Th.

de indulg. crim.

Crispi natali, eoque Constantinus tum secundas cum Fausta nuptias iniisset. Sed de hujus legis expositione consulendus omnino recens atque eruditissimus scriptor, ubi varias interpretum sententias exponit & expendit.

^m Tac. Gotofred. ad Cod. Theod.

Liberi Constantini Magni Imp. ex Faustâ altera uxore.

VI. FLAVIUS CLAUDIUS CONSTANTINUS. }
VI. FLAVIUS JULIUS CONSTANTIUS. } De his figillatim mox.
VI. FLAVIUS JULIUS CONSTANS. }

VI. FLAVIA JULIA CONSTANTINA, ^a Augusta titulo donatur à patre Constantino, à quo nuptui primùm collocatur HANNIBALIANO Regi Ponti, ex fratre nepoti: quo extincto, rursus nupsit CONSTANTIO GALLO, Juliani Imperatoris fratri. Hanc CONSTANTIAM ^b quidam nuncupant. De ea pluribus agimus in utriusque conjugis elogiis.

^a Philost. l. 3. c. 22. 28.

^b Idem l. 3. c. 28. l. 4. c. 1. Chr. Al. p. 676.

VI. CONSTANTIA, ^a ita Anastasio nuncupata, ^b aliis verò CONSTANTINA, Constantini M. filia altera, ædem S. Agneti sacra Romæ excitavit, in qua unâ cum amita Constantia baptizata fuit, & emisso virginitatis voto, deinceps sese inclusit. De hac multa dixerunt ^c Tristanus & ^d Gotofridus Henschenius.

^a Anast. in S. Silvestro & Liberio p. 16. 20.

^b Gruter. 1161. 9. D. Ambros. l. 4. ep. 34. Altheim. de virg. r. 40. Sermo de S. Agn.

^c Trist. com. 102.

^d Hensch. 18. Feb.

VI. ^a FLAVIA JULIA HELENA, JULIANI Imperatoris uxor, de qua in conjugis elogio agimus.

^a Baron. a. 323. 3.

VI. ^a FLAVIUS CLAUDIUS CONSTANTINUS, cognomento JUNIOR, seu ut in aliquot ^b Inscriptionibus nuncupatur, FLAVIUS VALERIUS CONSTANTINUS, Constantini Magni ex Faustâ filius primogenitus, ^c Arelate VII. Augusti nascitur, Constantino patre & Licinio Coss. anno Christi CCCXII. ^d Exinde Cæsar dictus cum fratre Crispo & Licinio Juniore Kalend. Martii anno CCCXVI. imperii Constantini X. eo extincto Augustam dignitatem adipiscitur: quippe post excessum Constantini, totius Imperii provinciarum inter illius liberos, & Dalmatium & Annibalianum ex fratre nepotes factâ partitione, Constantino in sortem cessere Gallia, Hispania, & Britannia. ^e Sed cum Italiam & Africam his vellet adjungere, Constanti fratri, quibus illæ parebant, bellum indixit, Italiamque cum classe ingressus, commisso ad Aquileiam prælio, à fratre fusus, ac demum interfectus est, illiusque corpus in Alsam fluvium haud procul ab Aquileia projectum, anno CCCXL. ætatis XXV. imperii III. Ad hunc Constantinum referendum puto ineditam hanc inscriptionem in lapide miliari exaratam, eruto anno MDCXXVIII. in Provinciæ Comitatu, in via Aurelia à Foro Julii ad Horrea & Varum, loco dicto *S. Efferes*. DN. FLAVIO. CLAVDIO. CONSTANTINO. PATRE. AVO. MAIORIBVS. IMPP. NATO. CÆSARI. NOS. SEMPER. ORBI. TAERRE. PROFVTURO. V. Scribit ^f Eusebius bis nuptias iniisse Constantinum, etiam cum Cæsar adhuc audiret, ac proinde superstite parente. At si hæc vera sunt, id pro certo haberi debet binas istas Constantini uxores tum potissimum fato functas, cum Constantinus bellum Italicum suscepit: siquidem auctor est ^g ejus orationis funebris scriptor anonymus, cum in prælio cæsus est, per legatos suos nobilem Hispanam, cujus tamen familiam reticet & nomen, uxorem duxisse.

^a Nummi.

^b Ioffred. in Nicæa p. 8.

^c Laterc. Silu. Victor. Epit.

^d Idat. fast. Victor Schott. Zozim. lib. 2.

^e Euseb. lib. 4. de vita Const. c. 40. Idem de laudibus Const. p. 450.

^f Victor. Epit. Socrat. l. 2. c. 4. Zozim. l. 2.

^g Idat. fast. Theophar. &c.

^f L. 4. de vita Constant. c. 43.

^g apud Sant-Amant.

^a Nummi.

^b Gruter. 284. 4. 5. 7. Vig. Tafel. p. 84.

Kal. Hervartii & Bucherii.

L. 10. Cod. Th.

de Pratoribus.

Themist. orat. 13.

^c Chr. Al. p. 660.

Them. or. 13. p.

304. Euseb. l. 4.

de vita Constant.

de laud. p. 450.

Victor Schott.

^d Idat. p. 53.

^e Idat. Chr. Alex.

S. Hier. epist. 7.

Socrat. l. 2. c. ult.

Philost. l. 6. c. 5.

Scalig. de emend. temp. l. 5. p. 512.

^f Eutrop.

^g Socrat. Sozom. l. 5. c. 1.

Nicoph. l. 9. c. 50.

VI. ^a FLAVIUS JULIUS CONSTANTIUS, uti in aliquot nummis appellatur, seu ut in aliis, FLAVIUS CLAUDIUS CONSTANTIUS, vel ut in quibusdam ^b Inscriptionibus, FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, vel denique CONSTANTINUS CONSTANTIUS, ut apud Vigilium Tapsensem, Constantini Magni ex Faustâ filius secundogenitus, ^c Sirmii in Pannonia VI. Augusti nascitur, Ovidio Gallicano & Septimio Basso Coss. anno Christi CCCXVII. ^d deinde Cæsar dictus est à patre anno imperii XX. Christi CCCXXVI. VIII. Novembris, seu ut habet ^e Idatius, biennio antea. Mortuo parente, partitione, ut diximus, inter fratres factâ, Imperii partem sortitus, demum illud in solidum sibi transtulit, fratribus extinctis. ^f Obiit ille ex apoplexia, seu, ut ait Victor, ex acriori febre, Mopsocrenis juxta Tarsum Ciliciæ oppidum, III. Novembris, anno Christi CCCXXI. ætatis XLIV. ^g seu ut habet Hieronymus, XLV. Imperavit, ut scribit idem Hieronymus, annos XXIV. menses V. dies XII. ^h Quidam verò scriptores imperasse volunt XXXVII. vel XXXIX. annos: quod quidem licet interpretari, ex quo

Cæsaris titulum est consecutus : nam secundum Victorem, hanc dignitatem annis xv. obtinuit, Augustam xxiv. scilicet cum fratribus & Magnentio viii. solus verò xvi. Addit idem¹ Victor plures Constantio extitisse uxores; ² quarum prima filia fuit Constantii Cæsaris ex Galla, Juliani Imperatoris consanguinea, illa fortè quam anno Constantini tricesimo, Christi cccxxxiii. duxit, juxta³ Eusebium: at istius ævi scriptores & nomen & mortis tempus siluere. Altera Constantii uxor fuit⁴ FLAVIA AURELIA EUSEBIA, ⁵ viri Consularis, cujus nomen perinde incertum, filia ex matre Thessalonicensi; ⁶ Eusebii & Hypatii qui Consulatum gessere anno ccclix. soror: ⁷ quæ ob eximiam potissimum formam, atque adeò⁸ eloquentiam & singularem eruditionem à scriptoribus commendatur; ⁹ à quibus tamen infamatur, quòd hæresi Arianae acrius addicta fuerit. Extinctâ illâ, nullis superstibus liberis circa annum xxxiii. Constantii, tertias nuptias ille iniit cum¹⁰ MAXIMA FAUSTINA, de cujus familia altum est apud ejusce ævi scriptores silentium, qui duntaxat observant gravidam fuisse, cum è vivis excessit Constantius, eoque extincto filiam procreasse posthumam:

¹ Victor. Epit.
² Julian. ep. 1. ad pop. Ath. p. 501.
³ Lib. 4. de vita Constant. c. 49.
⁴ Chron. Alex. p. 681.
⁵ Suidas in Leon. Theophan. p. 57.
⁶ Amm. l. 15. p. 34.
⁷ Julian. orat. 13.
⁸ Ammian. l. 21.
⁹ Ammian. Cæren. Victor.
¹⁰ Zozim. l. 3.
¹¹ Theophan.
¹² Goltzii Thes. Ammian. l. 21. p. 26.

Filia Constantii Imp. ex Faustina tertia uxore.

VII. FLAVIA MAXIMA CONSTANTIA, Gratiani Imperatoris uxor, de qua suo loco agimus.

VII. Consultò porrò omisimus hoc loco filiam illam Constantii, de qua fabulosa commemorant Græcorum Menæa ad xxx. Decembris in S. Zotico.

VI. FLAVIUS JULIUS CONSTANS, Constantini Magni ex Faustina filius tertio genitus, ¹ nascitur Constantino patre vi. & Constantino Juniore Cæsare Coss. anno Christi cccxx. ² quam perinde dignitatem Cæsaream adeptus est à parente xxiv. Decembris anno Christi cccxxxiii. Delmatio & Zenophilo Coss. seu, ut volunt ³ Eusebius & ⁴ Chronicon Alexandrinum, xxv. Julii anno cccxxxv. Constantio Cæsare & Albino Coss. Constantini imperii xxx. ⁵ Post patris excessum Italiam, Africam & Illyricum in sortem obtinuit, quam, Constantino fratre ad Aquileiam casso, provinciis quæ ei patebant, auxit, Galliis intra duorum annorum spatium in potestatem redactis. Nec multo post MAGNENTIUS, quem fugavit. ⁶ Atque is cum in Hispanias fugeret, à Gaizone Magnentii copiarum duce, ad Helenam, Rufcinonensis Comitatus oppidum, est interfectus. ⁷ Zonaras in Galliis ad Rhodanum casum videtur innuere: scribit verò ⁸ Joannes Chrysostomus, cum hostium manus vitare haud liceret, sibi mortem intulisse. ⁹ Utunque sit de mortis genere, constat eam accidisse anno ccccl. Sergio & Nigriniano Coss. cum Constans ætatis xxx. attigisset; etsi ¹⁰ Victor, & ex eo fortè Zonaras, xxvii. annos tantum vixisse asserant. Imperium verò gessit, secundum eundem Victorem & Hieronymum, annos xiii. in iis, tribus, quibus Cæsaris dignitate fulsit, putatis. Scribit ¹¹ Ammianus OLYMPIADEM, Ablabii Præfetti Prætorio sub Constantino, quique à Constantio interfectus est, filiam, Constanti Imperatori paulò ante illius necem pactam fuisse; & à parente postmodum Arsaci Armeniae Regi nuptui datam, quod observare est etiam ex ¹² S. Athanasio.

¹ Idat.
² Idat. p. 13.
³ Victor Schotti.
⁴ Lib. 4. de vita Constant. c. 40. de laud. p. 450.
⁵ p. 668.
⁶ Victor.
⁷ Gesta Constant.

⁸ Idat. Chron. Hieronym.
⁹ Zonar. p. 12.
¹⁰ Hieron. in epist. ad Hiepp.
¹¹ I. at. Hieron. Chron.
¹² Victor. Epit.

¹³ Lib. 20.

¹⁴ Epist. ad Solit.

CÆTERI CONSTANTII CHLORII EX THEODORA FILII.

V. FLAVIUS DELMATIUS HANNIBALIANUS, vel DALMATIUS, filius fuit Constantii Chlori Imperatoris ex Theodora Augusta secundogenitus. ¹ Chronicon Alexandrinum hæc duo Dalmatii & Hannibaliani nomina distinguit, duosque ex iis Constantii filios conficit: sed melioris notæ scriptores in eo ferè consentiunt, ad solum Dalmatium pertinere, etsi apud unicum ² Theophanem conjunctim exarata reperiantur. Is porrò apud ³ Zonaram interdum Hannibalianus nudè vocitatur; quod quidem cognomen ab Afranio Hannibaliano fortitum ⁴ quidam volunt, qui Præfectus Urbi sub Maximiano, & Consul fuerat cum Asclepiodoto, & Præfectus Prætorio sub Constantio; & si non frater fuit ipsius Constantii aut Theodoræ, certè iis proxima fuit agnatione conjunctus. ⁵ Dalmatio Censorii dignitatem concessit Constantinus frater, quæ à Decii Augusti temporibus videbatur extincta, quâ is Valerianum ob singularem vitæ integritatem & eruditionem donaverat, ⁶ sed & de accusationibus, quas in Athanasium inflixerant de homicidio ab eo perpetrato Ariani, cognitionem delegavit. Constantino superstitè extinctum admodum

¹ Chron. Alex. p. 648.
² Theophan. p. 8. Anast. hist. Eccl. p. 23.
³ Zonar. to. 2. p. 246.
⁴ Trist. comm. 99. Libell. de Præf. urb.
⁵ Socr. l. 1. c. 15. Chr. Alex. p. 668. S. Athan. apol. ad Const. p. 782. Athan. loco cit.

admodum vero proximum est, cum in divisione provinciarum Imperii, nulla ei pars, sed filii donata legatur. Uxor nomen & familiam nemo hactenus prodidit, ex qua duos saltem filios sustulisse constat.

Filii Dalmatii.

VI. FLAVIUS JULIUS DELMATIUS, vel DALMATIUS, uti nummi illius aliquot præferunt, ^a ingentis spei princeps, & indolis præclaræ, quique Constantinum Magnum in multis referebat, præceptorem, ut & frater, habuit Exuperium Rhethorem, uti docemur ab ^b Aulonio. ^c Consul cum Zenophilo anno cccxxxiii. ^d ac biennio post Nobilissimus Cæsar dictus fuit xxiv. seu, ut habet Idatius, xviii. Septembris anno cccxxxv. qui erat vicesimus Constantini, ^e à quo quidem Tyrum missus est, ut interesset Synodo, quæ Athanasii occasione coacta erat: quod alii parenti Dalmatio tribuunt. Contra Calocerum, qui in Cypro insulâ defecerat, & Imperator fuerat acclamatus, cum copiis missus, tyrannum fudit, captumque ad patruum adduxit, à quo vivus igne consumptus est, anno imperii xxix. secundum ^f Eusebium. Constantinus denique in majoris benevolentia argumentum Dalmatium in Imperatoria successione partem adscivit, eique, si ^g Victorem audimus, prout à Tristano emendatur, Thraciam, Macedoniam & Achaiam, seu, ut habet ^h auctor Gestorum Constantini, Gothicorum littorum præfecturam concessit. ⁱ Verum obrepente in eum Constantii invidia, ejus jussu à militibus sublatus est anno III. imperii, juxta ^k Hieronymum, vel II. secundum Cedrenum.

VI. FLAVIUS CLAUDIUS HANNIBALIANUS, à patruo Constantino Nobilissimus appellatus est, uti tradit ^a Zozimus, qui præterea subdit eo nomine purpuram auro exornatam induisse. ^b At Chronicon Alexandrinum videtur innuere id ei accessisse juris ex regia dignitate, quam à patruo obtinuit, cum Cæsaream Cappadocia metropolim ab eo missus est. ^c Quod quidem iis quæ ab Anonymo de Gestis Constantini traduntur, consentaneum est, scribente regiam dignitate donatum fuisse à Constantino, Regemque Regum & gentium Ponticarum dictum: ^d cum scilicet primogenita illius filia CONSTANTINA eidem in matrimonium data est; quippe Ponto vicina provincia fuere Cappadocia & Armenia, quas à patruo cum vicinis nationibus concessas ei auctor est ^e Victor. ^f Ammianus, & Hannibaliani nummus, qui asservatur in Gazophylacio regio, Regis titulum eidem perinde adscribit; in quo quidem nummo hæc leguntur: FL. CL. HANNIBALIANO REGI. ^g Constantii perinde jussu à militibus est interfectus, dicentibus neminem sibi imperare haud passuros præter Constantini liberos. ^h Id actum Libyæ in Bithynia videtur innuere auctor Itinerarii Hierosolymitani: *Ibi positus est Rex Hannibalianus, qui fuit Afrorum.* ⁱ Constantina verò uxor secundis nuptiis Gallum Cæsarem in conjugem sibi adscivit.

V. FLAVIUS JULIUS CONSTANTIUS, Constantii Chlori ex Theodora filius tertio genitus, ^a à Constantino fratre Nobilissimus designatus, ^b Consul cum Rufo Albino anno cccxxxv. creatur, deinde ^c Patricius; ^d quam quidem dignitatem Præfecti Prætorio dignitati prætulit: ^e ac denique Præfectus Prætorio Orientis, uti docemur à Libanio. Tradunt Cedrenus & Zonaras Constantinum, cum morti proximus esset, filiis dedisse in mandatis ut patruos de medio tollerent: ^f quod filius Constantius demum confecit, Constantino & Constantio patruis interfectis, tum etiam quod in suspicionem de Constantino Magno veneno ab iis sublato venissent. Bis nuptias inivit Constantius; ac priam quidem cum GALLA, Flavii Junii Rufini, & Flavii Neratii Cerealis sorore, quos Consulâri dignitate & Præfecturis insignes fuisse auctor est ^g Ammianus; deinde cum ^h BASILINA, illustri & antiquâ familiâ, sed paganâ, orta, Anicii Juliani, qui Consulatum gesserat cum ⁱ Flavio, Petronio Probianus anno cccxxii. & postmodum Præfectus fuit Prætorio, filiâ, ac sorore Publii Publilii Ceionii Juliani, qui Consul fuit cum Anicio Paulino anno cccxxv. & Præfectus Prætorio Orientis, cujus frequens occurrit mentio apud ^j Historiæ Ecclesiasticæ scriptores, à quibus Juliani Imperatoris avunculus dicitur: ^k Obiit verò Basilina in ipsa adolescentia, superstiti filio unico Juliano.

Famil. Byzant.

^a Eutrop. l. 10.
^b Sozom. l. 5. c. 2.
^c Nicoph. l. 9. c. 28.
^d in Profess.
^e Carm. 18.
^f Fasti Coss.
^g Itin. Burd. p. 21.
^h Victor Schottii.
ⁱ Chron. Hieron.
^j Chron. Al. p. 698.
^k Oros. l. 7. c. 28.
^l Idat. Theophan.
^m Marian. Seb.
ⁿ Cedren.
^o Alexand. Adm.
^p de inv. S. Crucis
^q p. 1131.
^r Theophan. p. 25.
^s Euseb. Chron.
^t Cedren. p. 296.
^u Victor. Epit.
^v Gest. Coss.
^w Hieron. Chron.
^x Eutrop. l. 10.
^y Victor.
^z Socrat. l. 3. c. 1.
^{aa} Theophan. p. 29.
^{ab} Hieron. Chron.
^{ac} Cedren. p. 297.

^a Zozim. l. 2.
^b Chron. Alex. p. 668.
^c Gest. Constant.
^d Philost. l. 3. c. 22.
^e Victor. Epit.
^f Valef. ad Amm.
^g Zozim. l. 2.
^h Itiner. Hierosol.
ⁱ Amm. l. 14.

^a Athan. apol.
^b Zozim. lib. 2.
^c Fast. Coss.
^d Athan. apol.
^e Zozim. l. 2.
^f Liban. de morte Juliani.
^g Julian. ep. ad pop. Ath. p. 497.
^h Lib. 14. p. 31.
ⁱ Valef. ibid.
^j Santamant. com. 109.
^k Ammian. l. 25. p. 291. Georg. Alex. in vita Chrysof.
^l Liban. or. fun. p. 260. S. Athan. orat. ad Solis.
^m Theodor. l. 3. c. 11. 12. Sozom. l. 5. c. 7. Philost. l. 7. c. 10 12. Ceas. p. 306.
ⁿ Julian. in Mys.

G

Constantii ex Galla liberi.

^a Julian. epist. ad
pop. Ath. p. 498.
Greg. Nazianz.
Stelit. 1.
^b Ammian. l. 14.
^c Greg. Naz. or.
3. p. 58.

^c Idat. Fast.
Chr. Al. p. 679.
Philosf. l. 3. c. 25.
^d Victor. Epist.
Chr. Al. p. 679.
Socrat. l. 2. c. 29.
Theophan. p. 33.
^e Victor. Epist.
Zozim. lib. 2.
Zonar. p. 14.
^f Ammian. l. 14.
p. 1. 2.
^g Ammian.
Socrat. l. 2. c. 34.
Sozom. l. 4. c. 6.
l. 5. c. 5.
Philosf. l. 3. c. 28.
l. 4. c. 1.
Zozim. l. 2.
Eutrop. l. 10.
Theophan. p. 34.
Idat. Cedr. Zon.
Gregor. Naz. or.
3. p. 62.

VI. N. filius Constantii ex Galla primogenitus, ab Imperatore Constantio interfectus est ante annum CCCL. ut auctor est ^a Julianus frater, qui illius nomen reticet.

VI. ^a FLAVIUS JULIUS GALLUS in Massa Veternensi in Hetruria natus anno CCCXXV. Paulino & Juliano Coff. ^b & à Constantio Augusto, ut & frater Julianus, ordini Ecclesiastico primùm destinatus, eo nomine tonsuram accepit, annos tum natus XX. At cum idem Augustus à Persis impeteretur, & Magnentii ac Vetranionis defectionibus & rebellionibus occuparetur, nullique sibi superessent liberi qui Imperatoriam dignitatem exciperent, Gallum in successorem sibi deligere, & Antiochiam mittere statuit, quò incurstantes hosce tractus Persas comprimeret. ^c Cæsar igitur ab eo dictus est XV. Martii anno CCCL. post Consulatum Sergii & Nigriniani, ^d Constantii præterea indito nomine, quod in illius nummis descriptum legitur. ^e Deinde in aliud singularis benevolentia argumentum sororem CONSTANTINAM, ex Hannibaliano viduam, eidem collocavit: feminam turgidam supra modum, inquit ^f Ammianus, & Megaram quandam mortalem, inflammaticem sævientis alioquin mariti assiduam, & humani cruoris avidam. Verùm perpetrata deinceps à Gallo dira facinora necem ac mortem tandem ipsi conciliavere. ^g Cum enim accepisset Constantius Domitianum Præfectum Prætorio & Montium Quæstorem Syriæ, viros sibi fidissimos, nullius criminis suspectos, nedum accusatos sustulisse, accitus est ab eo in Illyricum, ubi tum degebat. Gallus igitur in viam se dedit, præmissâ uxore, quæ fratris & Augusti animum mitigaret: sed cum Bithyniam introisset, absumpta est vi febrium repentinâ. Igitur cum in Istriam pervenisset Gallus, jussu Constantii detentus, & regali purpurâ detractâ interfectus est in insula Flavona, juxta Polam in Istria, anno CCCLIV. cum tertium Consulatum ageret, annumque ætatis XXIX.

VI. N. Uxor CONSTANTII Imperatoris, uti suprâ observatum.

Filius Constantii Imperatoris ex Basilina.

VI. FL. CL. JULIANUS Imperator.

^a Grut. 284. 285.
1023.
^b Silo. in Latero.
^c Theoph. p. 29.
Anast. Hist. Eccl.
p. 31.
^d Hieron. Chron.
Marian. Scot.
^e Idat. Fast.
Zozim. l. 3.
^f Ammian. l. 15.
p. 49. 50.
^g Idat. Fast.
^h Gruter.
ⁱ Greg. Naz. or.
4. p. 118.
Socrat. l. 3. c. 21.
Theod. l. 3. c. 20.
Sozom. l. 6. c. 1.
Philosf. l. 7. c. 15.
Chron. Al. Ruf.
Fest. Eutrop. Vi.
stor. Beles. c. 125.
^j Liban. orat. 2.
p. 303. 304.
^k apud Bisseum
in Not. ad Vpton.
p. 75. Chron. Al.
p. 692. 10. Da.
masc. de Imag.
Chron. Or. p. 18.
Vita Guid. Abb.
Pompos. ex MS.
Spirensis n. 12.
Io. Sarsber. l. 8.
Polier. c. 20.

VI. ^a FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS ^b nascitur Constantino-
poli VI. Novembris anno CCCXXXII. Pacatiano & Hilariano Coff. ^c Hunc Euse-
bia Augusta singulari benevolentia profecuta, ab imminente mortis periculo libera-
vit, cum Constantius maritus Constantium patrum & illius liberos de medio tol-
lere decrevisset, ut ei Athenas concedere liceret impetrato, quò studiis liberalibus
vacaret. ^d Inde redux, ejusdem Augustæ suasu, Cæsar à patruale appellatur Medio-
lani ^e VI. Novembris anno CCCLV. Arbitione & Lolliano Coff. Exhinc in Gallias
mittitur, copiisque militaribus præficitur contra Francos & Alamannos, gentesque
alias, quæ in Imperii Romani fines irruerant: quibus deletis, captum eorum Re-
gem Chonodomarum vincitum ad Imperatorem transmisit. At Constantius veritus
ne hoc rerum successu elatus Julianus Imperatoriam dignitatem sibi assereret, specie
quidem educendi in Persas exercitum, è Galliis revocare statuit: verùm milites,
posthabito Imperatoris mandato, factâ seditione, Julianum Augustum proclamatum
Lutetiæ Parisiorum diademate donarunt. Quo factò, Julianus in Constantium pro-
fectus est, qui auditâ Juliani rebellionem, cum copiis militaribus perinde in eum
tendebat. Jamque in Thraciam pervenerat Julianus, cum subitò Constantium Tarsi
in Cilicia III. Novembris anno CCCLXI. mortuum esse nunciatur, quem nonnulli
Julianum successorem sibi tum designasse, seu potius confirmasse asserunt: ^f is ve-
rò Constantinopolim ingressus est XI. Decembris subsequentis. Rerum igitur po-
titus Julianus, Constantii amicos primùm persecutus, dein cultum deorum palam
professus, eorum fana aperire jussit, Summumque Pontificem sese inscripsit. ^g De-
mùm moto in Persas bello, prælioque cum iis in Perside commisso, vitam amisit,
spiculo ab equite Persa, seu, ut scribit ⁱ Libanius, Christiano transfossus. ^k Euty-
chianus Chronographus, qui huic bello interfuit, apud Joannem Malelam Antio-
chenum, & auctorem Chronici Alexandrini, ex quibus postmodum alii, aiunt lar-
cæ divinitus transfixum fuisse à S. Mercurio Martyre; quod S. Basilium Seleucenum

Episcopum veneno extinxisset. Quod quidem antiquæ fatis picturæ consentaneum est, quæ in codice MS. operum Gregorii Nazianzeni Basilio Macedone imperantē exarato, in Bibliotheca Regia cernitur; in qua effictus est Julianus ad terram prostratus, equite cum lancea instante, supra cuius caput scriptum, ΑΓΙΟC ΜΕΡΚΟΥΡΙΟC.
^m Accidit autem Juliani mors sub horam septimam, xxvi. Junii, (ⁿ Theophanes habet Januarii Ind. vi.) anno cccclxiii. cum imperasset annum i. & vi. menses à morte Constantii, vixissetque annos xxxi. seu, ut apud Hieronymum, xxxii.
^o Uxorem duxerat, cum ei Cæsaris dignitas collata est, FLAVIAM MAXIMIANAM HELENAM, Constantii Augusti sororem, quam ^p Theophanes, & ex eo Cedrenus, Anastasius, & Paulus Diaconus CONSTANTIAM nominatam etiam volunt, fortè quòd ita eam appellari voluerit Constantius ex suo nomine, cum Juliano uxor data est, ut Constantium, Gallum Juliani fratrem, cum Cæsar est appellatus. Annos xxxi. vel xxxii. nata erat cum nuptias cum Juliano iniit, & Viennæ Allobrogum decessit statim atque Imperator conjux dictus est. Ab ipso Juliano veneno sublatam scribit Libanius: ^q alii inter paricidum mortuam scribunt, & ejus cadaver Romam à conjuge missum in suburbano via Nomentanæ condendum, ubi Constantina uxor Galli, quondam soror ejus, sepulta fuerat. Falli porrò constat Cedrenum & Zonaram, dum scribunt Constantii Augusti jussu repudiatam à Juliano, utpote quæ cum eodem fuerit in Galliis cum Augustus dictus est, uti ipsemet testatur.

^m Pallad. in hist. Laus. c. 3. Idem.
ⁿ Theoph. p. 44.
^o Chr. Al. p. 620.
^p Theoph. p. 38. Paul. Diac. l. 18. p. 325. Anastasi. Cedren. Zonar.

^q Ammian. l. 21. p. 179.

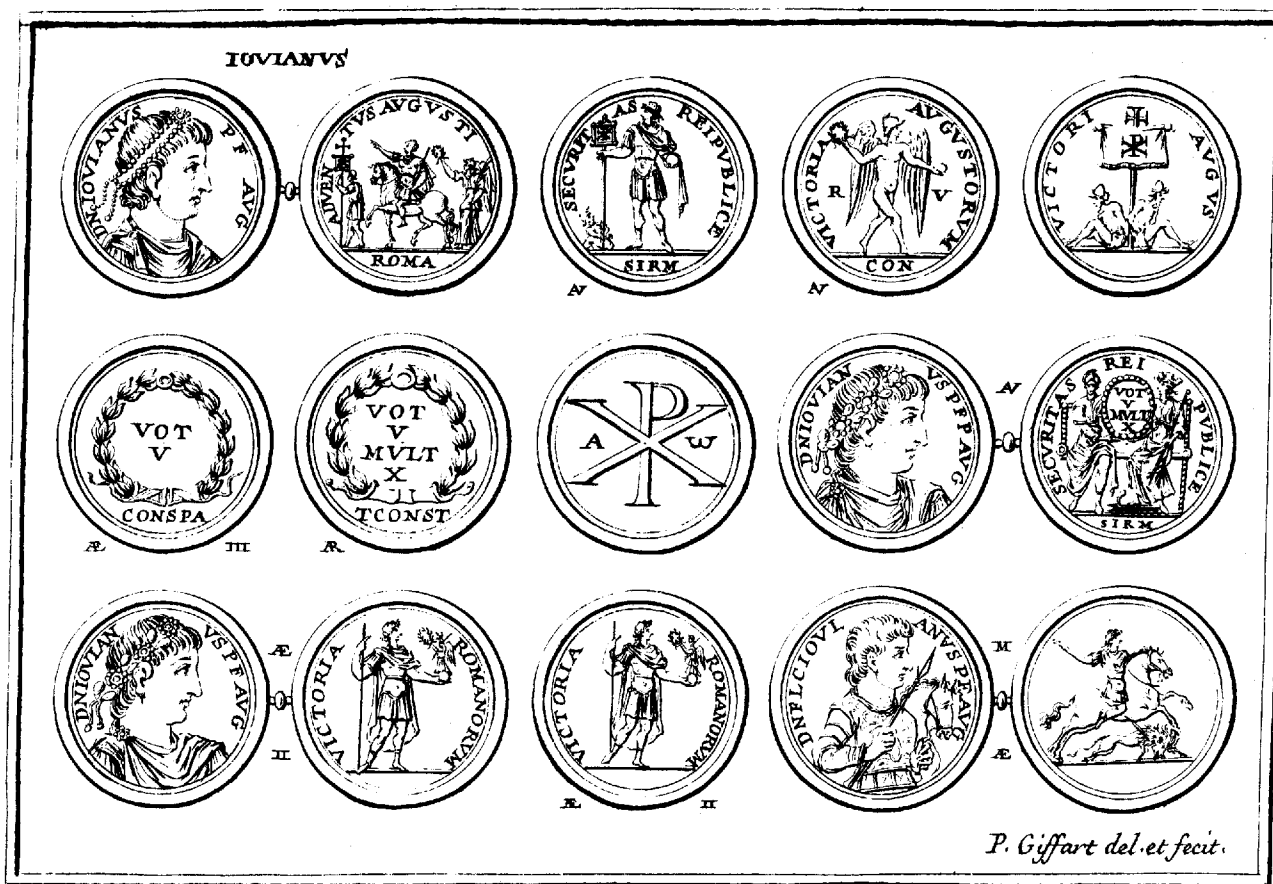
Liberi Juliani Imperatoris ex Helena.

VII. N. N. Pro certo haberi debet Julianum prolem ex uxore suscepisse, cum ipse in epistola quadam meminerit liberorum suorum præceptoris. Testatur præterea ^b Ammianus Eusebiam Helenæ infidiatam, quòd ipsa sterilis hæcenus vixisset, quæsitumque venenum bibere per fraudem illexisse, ut quotiescunque concepisset, immaturum abjiceret partum: ac denique in Galliis cum marem genuisset infantem, obstetricem corruptam mercede, mox natum, præfecto plusquam convenerat umbilico, necasse. Tanta, subdit idem scriptor, tamque diligens operâ navabatur, ne fortissimi viri soboles appareret:

^a Julian. epist. 40. p. 185.
^b Ammian. l. 18. p. 72.

Nicephorus Bryennius in Prefatione ad Historiam, Ducenz familia splendorem daturus, hanc à Constantino Magno ortam commemorat, primumque illius auctorem ait, seu stipitem, Romæ egressum, Constantinopolim cum eo venisse, fixisque in hac urbe sedes suas, ac proximâ Imperatorem agnatione attigisse, atque adèò fuisse illius patru. lem. Sed, ut dicam quod res est, nolim hac in re fidem haberi scriptori recentiori, qui ut familie, cujus historiam exornandam susceperat, lumen accenderit, nobilissimam originem, nullo veri aut falsi habito discrimine, arcessendam existimavit.

JOVIANUS.

DN IOVIANVS PF AVG. *Imperator cum diademate ex duplici unionum filo.*

ADVENTVS AVGVSTI. *Imp. eques manum protendens: antè, miles cum labaro: à tergo, Victoria lauream porrigens. Infrà, ROMA. Vide Baron. an. 363. n. 126. & Trist. pag. 745.*

SECVRITAS REIPVBLICE. *Imp. habitu militari stans, sinistra globum, dextrà labarum, ad pedes captivus. Infrà, SIRM.*

VICTORIA AVGVSTORVM. *Victoria nuda & galeata gradiens, dextrà lauream, sinistra globulum. R V in medio nummo, infrà, CON.*

VICTORIA AVGVS. *Labarum in cruce desinens, ex quo sparum majus pender, in quo effigium Christi monogramma. Infrà, duo captivi adversi. Vide Baron. an. 363. n. 127.*

* VICTORIA AVGG. *Figura sedens, dextrà victoriolam, sinistra hastile. Infrà, TRHS. Ær. Occo.*

VRE ROM SIHN. Ær. Occo.

VOT V in corona quercea. Infrà, CONSPA.

VOT V MVLX. *in corona quercea. Infrà, TCONST.*

Christi monogramma in medio nummo, cum A & ω. Vide Baron. an. 363. n. 128.

DN IOVIANVS PF AVG. *Imp. cum diademate gemmato.*

SECVRITAS REIPVBLICE. *Due figura muliebres sedentes, quarum altera galeata, altera coronam muralem habet in capite, & dextrà hastile gestat, cuius etiam pes alter rostro navis insistit. Infrà, SIRM. Vide Descript. CP. ubi de Senatu.*

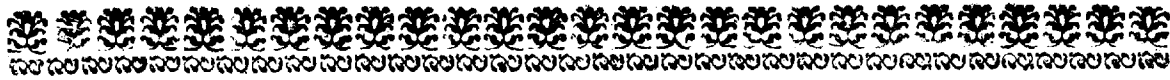
DN IOVIANVS PF AVG. *Imp. cum diademate laureato & gemmato.*

VICTORIA ROMANORVM. *Imp. paludatus, dextrà hastam, sinistra globulum, cui insistit victoriola lauream porrigens.*

DN FL C IOVIANVS PF AVG. *Imperatoris prosome absque diademate, dextrà spiculum, sinistra equum freno tenentis.*

Imperator eques, dextrà protensâ, leonem proterens

II.
FAMILIA
JOVIANI IMPERATORIS.

I. **V**ARRONIANUS Comes, ^a Singiduno Pannoniæ oppido oriundus, vir illustris, & in Imperatorum palatio notissimus, ^b monitu cujusdam somnii præscisse dicitur quod evenit, filium Augustam dignitatem adepturum, & quod sibi deferretur tra-bea Consularis. ^c At auditâ filii celsiore fortunâ, cum ad eum tenderet, antequam eum videret, fatali præventus est morte. Et quia, subdit Ammianus, huic nomini amplissimum magistratum portendi per quietem prædictum est seni, Varronianus nepos ejus infans tum cum Joviano patre declaratus est Consul. Habuit ille præter JOVIANUM liberos alios, qui in infantia mortui dicuntur.

^a Victor. Epit.
^b Ammian. l. 25. p. 296. 308.
^c Victor. Epit.

II. FLAVIUS JOVIANUS, Varroniani Comitum filius, ^a extincto Juliano, ex Primicerio domesticorum à militibus eligitur Imperator xxvii. Junii anno cccclxiii. ^b Quam quidem dignitatem ultrò sibi delatam eâ conditione suscepit, ut milites omnes paganorum cultu abdicato, Christianam religionem amplecterentur. ^c Dehinc pace cum Persis initâ, Romanis licet haud gloriosâ, versùs Constantinopolim iter arripuit. Sed cum venisset Dadastanam, qui locus Bithyniam distinguit & Galatas, exanimatus inventus est nocte, ^d xii. vel secundum Idatium, xi. secundum Eutropium, xiv. Kal. Mart. anno cccclxiv. ætatis xxxiii. vel ut habet Victor, xl. cum imperasset menses vii. dies xxi. ^e Super cujus obitu dubitates emerere complures: fertur enim recenti calce cubiculi illiti ferre odorem noxium nequivisse, vel extuberato capite periisse succensione prunarum immensâ, aut certè ex colluvione ciborum avidâ cruditate distentum. ^f Uxorem duxerat CHARITONEM, & Lucilliani, nobilis Romani, filiam, qui abdicatâ rerum administratione secesserat, privatam vitam amplexus: at Jovianus Imperator factus revocatum Illyrico præfecit, unde Mediolanum, atque inde Remos profectus, militari orto tumultu occisus est. Cedrenus mortuam Charitonem antequam conjugem Augustum videre contigisset: Zonaras verò unâ cum Joviano in SS. Apostolorum templo conditam scribunt. ^h Ex ea nati aliquot liberi, atque in iis,

^a Hieron. Chron. Zoz. l. 2. p. 729.
^b Ammian. l. 25. p. 296. Philost. Theophan. etc.
^c Chron. Alex. p. 694. Cedr. Zon. Suid.
^d Ammian. l. 25. p. 308.
^e Chron. Alex. p. 698. Philost. l. 8. c. 8. S. Chrysof. hom. 15. in Phil. Suid. Eutrop. l. 10. Gregor. Naz. orat. 4. Victor. Ammian. etc.
^f Hieron. Amm. Zonar. Cedren. p. 309.
^g Ammian. l. 25. p. 207.
^h Philostorg. l. 8. c. 8.

III. VARRONIANUS, ^a Joviani Augusti filius. Vix ille infantia annos excesserat, cum parens Imperator dictus est, à quo Nobilissimus, & cum eo Consul est declaratus, purpurâ tamen ac Imperatoriis insignibus minimè concessis. Tradit ^b Joannes Chrysofomus post extinctum Jovianum Varroniano excussum oculum, ut hoc pacto ad Augustam dignitatem aspirandi via denegaretur.

^a Themist. Philost. l. 8. c. 8. Amm. l. 25. p. 308. Nicephor. l. 10. c. ult.
^b Theophan. p. 46. Homil. 15. in ep. ad Philipp.

VALENTINIANVS

I

PROCOPIVS

VALENS

P. Giffart del. et sculp.

Familia VALENTINIANI Nomismatum Tab. I.

VALENTINIANUS.

DN VALENTINIANVS PF AVG. Imp. cum diademate ex margaritis.

FELIX ADVENTVS AVGN. Imp. eques, dextram protendens. Infra, SMAQ.

VICTORIA AVGG. Dua figura Imperatorum sedentium, globum unâ tenentium, supra, victoria. Infra, lauru, TROB.

VICTORIA AVGG. Eadem figura absque lauro. Infra, SMTES.

VICTORIA AVGG. Victoria gradiens, dextrâ coronam lauream, sinistrâ palmam. Infra, LVGP. S. al. TRP. Vide Patinum p. 484.

VICTORIA AVGG. Victoria clypeum tenens, cui inscriptum, VOT X. MVLT XX. sinistrâ pede globo innixo. Infra, RP.

* VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria cum clypeo, cui inscript. VOT V. OCCO.

VIRTVSEXERCITVS. Imp. stans, dextrâ tenens labarum, sinistrâ clypeo innixus. Infra, TRPS.

* Eadem inscriptio. Imp. militari habitu, sinistrâ labarum, dextrâ captivum pede proculcans. Infra, PSIS. Et. Patinus pag. 484.

VIRTVS ROMANORVM. Imp. stantes cum hastis vel spiculis, globum unâ tenentes, cui insistit victoria utrique lauream coronam porrigens.

* VIRTVS ROMANORVM. Figura sedens, dextrâ victoriolam, sinistrâ hastam. Occo.

GLORIA ROMANORVM. Imp. militari habitu, dextrâ captivum crinibus trahens, sinistrâ labarum, ad latera, I. SP. Infra, SMSISC. Vide Patinum pag. 484.

RESTITVTOR REIPUBLICAE. Imp. paludatus, dextrâ labarum, sinistrâ globum, cui insistit victoriola lauream porrigens. Infra, ANTP. alius SMLVC. alius SMN. alius SMTES. alius CONSP. Vide Baron. an. 364. n. II.

MONETA AVGG. Tres figura muliebres, dextrâ bilanciam, sinistrâ cornucopia tenentes.

* VOT X MVLT XX. In corona quercea.

* VOT X MVLT XX. Figura stans, sinistrâ crucem. Infra, CONOB. OCCO.

VOT PVB. Castra pratoria.

* SALVS REIPUBLICAE. Victoria gradiens, dextrâ lauream, sinistrâ palmam. Infra, CONOB.

* SALVS REIPUBLICAE. Victoria, dextrâ spolia super humerum, sinistrâ puerulum tenens. Ant. Aug.

VRBS ROMA. Figura muliebris galeata sedens, dextrâ globum, cui insistit victoriola cum laurea, sinistrâ spiculum vel hastam. Infra, TRPS.

* RENOBATIO VRBS ROMAE. Ead. figura. Infra, RP. Æreus. Vide Trist. to. 3. p. 612.

DN VALENTINIANVS PF. AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.

RESTITVTOR REIPUBLICAE. Imp. paludatus stans, dextrâ labarum, sinistrâ globum, cui insistit victoriola cum laurea. Infra, ANTH.

CONCORDIA AVGG. Figura muliebris galeata sedens, dextrâ globum, sinistrâ hastam. Infra, ANTI.

VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, dextrâ crucem spissiore & longiore. Infra, CONOB.

RESTITVTOR REIPUBLICAE. Imp. paludatus stans, dextrâ labarum, sinistrâ globum cui insistit victoriola cum laurea. Ad latus dextrum, crucicula. Infra, ANTI **

DN VALENTINIANVS PF AVG. Imp. cum diademate ex margaritis, dextrâ globum, sinistrâ spiculum.

SALVS REIP. Imp. paludatus, dextrâ labarum, sinistrâ globum, cui insistit victoriola cum laurea, ad pedes captivus, ad latus stellula. Infra, SMNSISC.

DN VALENTINIANVS PF AVG. Imp. cum camelascio, dextrâ spiculum.

GLORIA ROMANORVM. Imp. militari habitu, dextram protendens, insistenti navi, cum victoria remum tenente ad proram, ad latus T. Infra, ANTI.

DN VALENTINIANVS PF AVG. Imp. plena facie, cum camelascio, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum.

IMPP XXXII COS XVII. PP. Figura muliebris galeata, sedens, dextrâ globum cui crux insistit, sinistrâ hastam, ad latus stellula. Infra, CONOB.

* SECVRITAS REIPUBLICAE. Victoria lauream in dextrâ, sinistrâ palmam. Occo.

* SECVRITAS REIPUBLICAE. Figura equestris. OCCO.

* REPARATIO REIPUBLICAE. Imp. stans, captivo ad genua procumbente, & à tergo victoriola Imp. imponit lauream.

* BONI PATI. Goltz.

SEVERA.

* VAL. SEVERA. Goltz.

JUSTINA.

* DIVA IVSTINA. Vir nudus sedens sub arboris pateram tenens, ad cuius pedes spolia cum canduceo alato, à tergo harpia. Occo.

PROCOPIUS.

DN PROCOPIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex unionibus.

VOT V. In corona quercea. Infra, CT. alius CA.

VALENS.

DN VALENS PF AVG. Imp. cum diademate ex margaritis.

RESTITVTOR REIPUBLICAE. Imp. paludatus stans, dextrâ labarum, sinistrâ globum, cui insistit victoriola lauream porrigens. Infra, RBΩ. al. CONOB. Vide Baron. 364. n. II.

RESTITVTOR REIPUBLICAE. Ead. figura ad latus crucicula. Infra, ANTB.

Ead. inscriptio & figura. Ad dextrum latus, OF. ad sinistrum II. Infra, CONST. *

Ead. inscriptio & figura. Infra, PLVG.

VICTORIA AVG. Imp. sedentes globum unâ tenent. Suprà, victoria. Infra, ASISC.

SALVS REIPUBLICAE. Quatuor signa militaria stantia. Infra, SCON.

SECVRITAS REIPUBLICAE. Victoria gradiens, dextrâ lauream, sinistrâ palmam. Ad lat. dextr. OF. ad sinistr. II. Infra, CON. al. SMNB. al. RHRT.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria spoliis insidens, clypeo quem sustentat puerulus, inscribit, VOT X. Infra, SMRP.

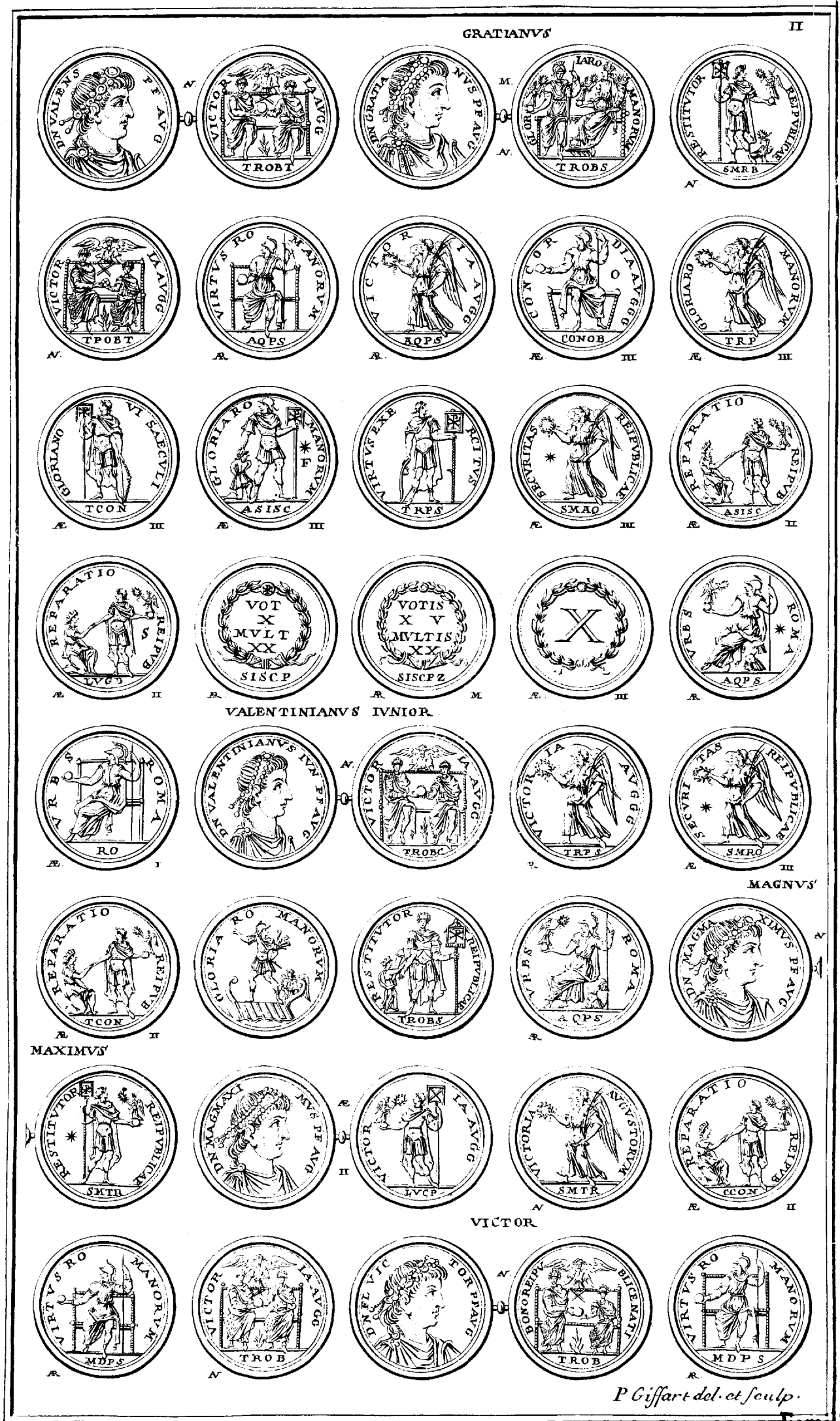
GLORIA ROMANORVM. Imp. militari habitu, dextrâ captivi caput premens, sinistrâ labarum tenens. Ad latus, X. Infra, SRMP. Vide Patinum pag. 485.

VOTIS XV MVLT XX. In corona quercea. Infra, SISCPE.

VRBS ROMA. Figura muliebris galeata sedens, dextrâ globum cui insistit victoriola cum laurea, sinistrâ hastam. Infra, TRPS.

* VIRTVS EXERCITVS. Infra, TRPS.

OCCO.

Familia VALENTINIANI Nomismatum Tab. II.

DN VALENS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis & unioibus.

VICTOR AVGG. Duo Imp. paludati sedentes, unâ globum tenentes. Suprà, victoria. Ad pedes inter utramque, laurus emergens. Infrà, TROBT.

GRATIANUS.

DN GRATIANVS PF AVG. Imp. cum diademate ex unioibus.

GLORIA ROMANORVM. Dna figura sedentes, altera Imperatoris paludati dextrâ globum cui insistit victoriola cum laurea, levâ speculum: altera muliebris, cum corona murali, quâ Roma forsè exprimitur, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ cornucopia tenens, pedes rostro navis insistent. Infrà, TROBS.

RESTITVTOR REIPUBLICAE. Imp. habitu militari stans, dextrâ labarum, sinistrâ globum cum victoriola lauream porrigente. Ad pedes aquila rostro lauream tenens. Infrà, SMRB.

VICTORIA AVGG. Duo Imp. paludati sedentes, ut in postremo nummo Valentis. Infrà, TROBT.

VIRTVS ROMANORVM. Roma sedens galeata, dextrâ globum, sinistrâ hastam. Infrà, AQPS.

VICTORIA AVGG. Victoria gradiens, dextrâ lauream, sinistrâ palmam. Infrà, AQPS.

CONCORDIA AVGG. Roma sedens, ut suprà. Ad latus, O. Infrà, CONQB. al. SNAB.

GLORIA ROMANORVM. Victoria gradiens, ut suprà. Infrà, TRP.

GLORIA NOVISAEVLI. Imp. paludatus stans, dextrâ labarum tenens, levâ clypeo innixus. Infrà, TCON. Vide Velferum lib. 7. Rer. Aug. p. 158. & Tristanum to. 3. p. 614.

GLORIA ROMANORVM. Imp. habitu militari stans, dextrâ captivi caput premit, levâ labarum tenet. Infrà, ASISC. al. SMKA.

VIRTVS EXERCITVS. Imp. paludatus stans, dextrâ clypeo innixus, levâ labarum tenens. Infrà, TRPS. Vide Baron. an. 378. n. 18.

SECVRITAS REIPUBLICAE. Victoria gradiens, ut suprà. Infrà, SMAQ.

REPARATIO REIPUBLICAE. Imp. paludatus stans, levâ globum cum victoriola tenens, dextrâ erigit figuram muliebrem, cuius caput coronâ murali exornatur. Infrà, ASISC. Vide Pat. p. 486. Eadem inscriptio, & figura. Ad latus Imp. s. Infrà, LVGD.

VOTIS X MVLT XX. In corona quercea. Infrà, SISCZ.

VOTIS XV. MVLT XX. In corona quercea. Infrà, SISCZ.

X. In corona quercea.

VRBS ROMA. Roma insidens trophæo, dextrâ globum cui insistit victoriola, sinistrâ hastam. Infrà, AQPS.

Eadem inscriptio & figura. Infrà, RO.

CONSTANTIA.

* FL MAX CONSTANTIA AVG. Goltz.

VALENTINIANUS JUNIOR.

DN VALENTINIANVS IVN PF AVG. Imp. cum diademate ex unioibus.

VICTORIA AVGG. Dna figura sedentes, tenentes unâ globum. Suprà, victoria, ad pedes inter utramque laurus emergens. Infrà, TROBC. al. AQBF.

VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, ut suprà. Infrà, TRPS.

SECVRITAS REIPUBLICAE. Victoria gradiens, ut suprà. Infrà, SMRO.

REPARATIO REIPUBLICAE. Imp. stans, levâ globum cui insistit victoriola tenens lauream, dextrâ figuram muliebrem cum cornu murali erigit. Infrà, TCON. al. SMAQ. al. ASISC.

GLORIA ROMANORVM. Imp. stans, dextram protendens, navis insistit, ad cuius puppim est victoria.

* Eadem inscriptio. Imp. militari habitu, sinistrâ labarum, dextrâ captivum premens. Infrà, PSIS. Ær. Patinus p. 487.

RESTITVTOR REIPUBLICAE. Imp. paludatus stans, sinistrâ labarum, dextram figuram muliebris cum corona murali porrigit. Infrà, TROBS. Vide Baron. an. 378. n. 18.

VRBS ROMA. Roma galeata insidens spoliis, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ hastam tenens. Infrà, AQPS.

MAGNUS MAXIMUS.

DN MAG MAXIMVS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.

RESTITVTOR REIPUBLICAE. Imp. paludatus stans, dextrâ labarum tenens, sinistrâ globum cui insistit victoriola lauream porrigens. Ad latus, stellula. Infrà, SMTR.

DN MAG MAXIMVS PF AVG. Imp. cum diademate duplici margaritarum filo constante.

VICTORIA AVGG. Imp. paludatus stans, dextrâ globum cui insistit victoriola, &c. sinistrâ labarum tenens. Infrà, LVCP.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria gradiens, ut suprà. Infrà, SMTR.

REPARATIO REIPVB. Imp. paludatus stans, sinistrâ globum cum victoriola tenens, dextrâ manum porrigit figuram muliebris procumbenti, corona murali caput cinela. Infrà, CCON. Vide Patinum p. 488.

VIRTVS ROMANORVM. Roma galeata sedens, dextrâ globum, sinistrâ hastam. Infrà, MDPS. al. TRPS. Vide Velferum.

VICTORIA AVGG. Dna figura paludata sedentes, unâ globum tenentes. Suprà, victoria, ad pedes, laurus. Infrà, TROB.

* Eadem inscriptio. Imp. militari habitu, dextrâ labarum, sinistrâ globum cum victoriola, pede sinistro captivum proculcans. Ær. Patinus pag. 488.

* SPES ROMANORVM. Castra pretoria cum stella. Ær. Patinus pag. 488.

VICTOR.

DN FL VICTOR PF AVG. Imp. cum diademate ex gemmis.

BONO REIPUBLICAE NATI. Dna figura paludata sedentes, quarum dextra, altior, altera ut pueri, unâ globum tenent. Suprà, victoria, ad pedes laurus. Infrà, TROB.

VIRTVS ROMANORVM. Roma galeata sedens, dextrâ globum, sinistrâ hastam. Infrà, MDPS. al. AVPS. Vide Velfer. lib. 7. Rer. August. p. 159.

* VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria gradiens, ut suprà. Infrà, AQPS. Arg. Occo.

* SPES ROMANORVM. Castra pretoria, cum stella. Infrà, ANLOP. Arg. Occo. Ær. Patinus p. 489.

III.

FAMILIA

VALENTINIANI AUGUSTI.

^a Ammian. l. 30 p. 428. ^b Zozim. l. 3. ^c Socras. l. 4. c. 1. ^d Philost. l. 8 c. 16. ^e Victor. Epit.

I. RATIANUS, MAJOR ^a Ammiano dictus, natus apud Cibalas Pannoniæ oppidum, ignobili stirpe, cognominatus est à pueritia prima FUNARIUS, eâ re quòd nondum adultus, venalem circumferens funem, quinque militibus eum rapere studio magno conatis, nequaquam cessit. Ob ergo validi corporis robor, & peritiam militum more luctandi, notior multis, post dignitatem Protectoris atque Tribuni, Comes præfuit rei Castrensi per Africam, deinde per Britanniam, ac denique Præfecturam Prætorii consecutus est. Gratiano extincto statuam æneam Senatus decrevit, ut autor est ^b Themistius.

^b Orat. 16. p. 410.

Filii Gratiani.

II. VALENTINIANUS Imperator.

II. VALENS Imperator, de quo post fratris familiam.

^a Ammian. l. 26. 30. p. 310. 428. ^b Zozim. l. 3. ^c Socras. l. 4. c. 1. ^d Philost. l. 8. c. 8. ^e Theodor. l. 3. c. 15. ^f Chr. Al. p. 699. ^g Scalig. de emend. temp. p. 312. ^h Idat. Fast. ⁱ Socras. l. 4. c. 26. ^j Ammian. l. 30. p. 427. ^k Sozom. l. 6. c. 16. ^l Hieron. in Chr. ^m in ep. ad Præf. ⁿ Victor. ^o Chr. Al. p. 705. ^p Ammian. ^q Theoph. p. 52. ^r Zonar. ^s Ammian. l. 30. p. 47. ^t Idat. l. 30. p. 433. ^u Idat. fast. p. 59. ^v Marcell. com. p. 4. ^w Godefr. Mon. ^x S. Pant. an. 1174. ^y Brouver. l. 4. an. Trevir.

II. FLAVIUS VALERIUS VALENTINIANUS, ^a Nicææ in Bithynia Imperator à militibus acclamatus est XII. à Joviani morte die, seu X. uti vult Ammianus; quod verosimilius est: quippe excessit è vivis Jovianus XVII. Februarii, & Valentinianus Augustus dictus est XXVI. ejusdem mensis anno CCCLXIV. qui cum Constantinopolim venisset, Valentem fratrem in consortium imperii adscivit XXX. post inaugurationem suam die, uti habet Socrates; & concessio eidem Oriente, in Occidentem ipse transit, strenuèque rebus bello paceque administratis tandem apoplexiâ correptus interiit, seu ut ait ^c auctor suppar, cum adversus Sarmatas, Quadosque propter Illyrii vastationem in consistorio sevens infremere, & totius gentis excidium minaretur, sanguine erumpente discrepuit, Brigitione in Pannonia XVII. Novemb. anno CCCCLXXV. ætatis LIV. juxta Socratem, vel LV. secundum ^d Ammianum & alios: nam constat ^e Theophanem & Zonaram prorsus hallucinatos, cum LXXXIV. annos vixisse volunt, scriptoribus ceteris repugnantibus. ^f Imperavit an. XII. minùs c. dies. ^g Corpus missum Constantinopolim ad sepulturam, hanc non nisi consecutum est sexto post anno, Theodosio imperante: quod erroris arguit nescio quem plebeium rumorem, qui anno MCLXXIV. invaluit, ^h apud Aldernacum Germaniæ oppidum quosdam fodientes Valentiniani corpus invenisse. sicut in superscriptione denarii, qui unâ secum repertus est, continebatur: ad caput quoque ejus coronam, ad pedes verò urnam, ad latus autem gladium rubiginè peresum, aureum habens capulum, & lapidem victoria: gladium verò Imperatori ad inspiciendum delatum. ⁱ Sed cum Valentiniani inventus in sarcophago denarius levis sit momenti ad sepulchri argumentum, id fortè rumoris tum obtinuit, quòd ab historicis scriptum acceperant Valentinianum Brigitione mortuum, quod oppidum Brigantium ad Rhenum esse, scilâ nominis conjecturâ ducti ejusce tractus incolæ sibi facile persuasere, tametsi in ea videatur esse sententia ^k Jornandes. Uxorem primùm duxerat Valentinianus VALERIAM SEVERAM, ex qua Gratianum Augustum genuit. ^l Sed mox JUSTINÆ virginis, Justinii Piceni Judicis filia, formâ ac illecebris captus, in secundam conjugem sibi eam adscivit, ac superduxit, haud repudiatâ interim, ut quidam volunt, Severâ: qui & subdunt legem exinde latam à Valentiniano, ut cuique deinceps uxores duas sibi liceret adjungere: ^m quod quidem ut fabulosum rejiciunt alii: cum præterea Justina non virgo tum fuerit, sed Magnentii tyranni vidua, ut auctor est ⁿ Zozimus. Certè binas has uxores simul sibi servasse Valentinianum videtur innuere ^o auctor Chronici Alexandrini, qui & scribit Gratianum statim post parentis excessum matrem Despœnam, seu Dominam appellasse: cui quidem cur MARINÆ nomen adscribat, nondum percepi. Ut ut sit, constat demùm Justinam sibi in conjugem ad-

^a Jornand. de Reg. succ. p. 54. ^b Socr. l. 4. c. 26. ^c Diac. l. 12. Hist. misc. p. 358. ^d Zonar. p. 29. ^e Freuch. so. 2. l. 4. c. 14. ^f Jornand. de Reg. succ. ^g Albiusfaragius p. 89. ^h Baron. an. 370. n. 171. ⁱ Valef. ad amm. p. 113. ^j Zozim. l. 4. ^k Chron. Alex. p. 704.

scivisse Valentinianum, postquam Gratianus filius ab eo Augustus dictus est: ^p quæ quidem ob hæreticam Arii labem, quâ infecta fuit, & diram in Catholicos rabiem infamatur passim à scriptoribus. ^q Obiit illa anno CCCLXXXVIII.

^p Socr. l. 5. c. 11.
Theod. l. 5. c. 13.
Sulp. Sever. l. 3.
de vita S. Mart.
Acta S. Albani
Mart. c. 16.
^q Prosp. Chron.
Sozom. l. 7. c. 14.
Niceph. l. 11. c. 33.

Filius Valentiniani ex Severa.

III. GRATIANUS Imperator.

Liberi Valentiniani ex Justina.

III. VALENTINIANUS Junior Imperator.

III. JUSTA }
& } ^a cœlibem vitam egere.
III. GRATA }

^a Socr. l. 4. c. 26.
Theophan. p. 48.
Diac. l. 11. p. 358.
Zonar. p. 25.
Niceph. l. 11. c. 35.

III. GALLA PLACIDIA Theodosii Imperatoris uxor.

^a Codin in Orig.
p. 46. ed. Lamb.

Scribit ^a Codinus in Originibus CP. JULIANAM Valentiniani Imp. qui Aquæductum Constantinopoli excitavit, filiam, S. Polyucti ædem sacram in eadem urbe excitasse, sororemque fuisse uxoris Magni Theodosii. At præterquam quòd non Valentinianus, sed Valens frater, Aquæductum Constantinopoli eduxit, tres tantum filias Valentiniano tribuunt scriptores. Proinde Juliana ista fortean fuerit Valentiniani III. ex filia Placidia neptis, Areobindæ conjux: seu, potius Juliana alia, quæ Justiniano imperante vixit, cui S. Polyucti ædis ædificationem adscribit Gregorius Turonensis, uti suo loco observamus. ^b Nec scio an major debeat fides auctori vitæ S. Theodati Nclani Episcopi, S. Paulini successoris, scribenti, priusquam ad hanc dignitatem promoveretur, Valentiniani filiam à dæmone liberasse.

^b Vita S. Theod.
apud Vgbell. tom.
8. Ital. sac. p. 61.

III. FLAVIUS GRATIANUS nascitur xviii. Aprilis, secundum ^a Idatium, vel xxiii. Maii, ^b juxta Chronicon Alexandrinum, anno ccctix. ^c A parente Ambiani, urbe Galliæ Belgicæ primariâ, Imperator dictus fuit xxiv. Augusti anno ccclxvii. ad quam dignitatem ipsemet postmodum Gratianus Theodosium Hispanum adscivit, datâ in uxorem sorore anno ccclxxix. ^d Tandem ab Andragatio, Maximi, qui se Imperatorem in Gallis appellaverat, Treverisque sedem fixerat, copiarum ductore Lugduni interficitur xxv. Augusti anno ccclxxxiii. cum annum ætatis xxiv. cum aliquot mensibus attigisset. ^e Imperavit verò secundum Victorem cum parente viii. annos & dies lxxxv. cum patruo Valente & fratre Valentiniano III. cum eodem Valente & Theodosio iv. denique cum iisdem & Arcadio menses vi. ^f Uxorem duxerat FLAVIAM ^g MAXIMAM CONSTANTIAM, Constantii Imperatoris ex Faustina filiam posthumam, anno ccclxxv. cum annum xiv. vix ille attigisset. Constat haud diu steterisse istud matrimonium, licet de Constantiæ obitu fileant prorsus scriptores, ^h qui duntaxat tradunt illius corpus Constantinopolim ad sepulturam illatum xiv. Septemb. an. ccclxxxiii. juxta Idatium. ⁱ Chronicon verò Alexandrinum id ultimo Augusti factum ait, ac i. demum Decembris humo mandatum. ^k Eodem deinde quo Constantia extincta est anno, in secundam uxorem LÆTAM, Pissamenæ filiam sibi adscivit Gratianus, quæ pluribus annis marito superstes vixit. Narrat quippe Zozimus, cum Roma ab Alarico obfideretur, plebi annonæ inopiâ laboranti opem contulisse. ^l CREUSA à Paulo Diacono appellatur. Obiit verò Gratianus nullâ ex utraque conjugis prole susceptâ.

^a Idat. Fast.
^b Chr. Al. p. 682.
^c Idat.
^d Socr. l. 4. c. 20.
Chr. Al. p. 700.
Oros. l. 7. c. 32.
Amm. Theoph.
Ado Vienn. Eccl.
^e Socr. l. 5. c. 11.
Sozom. l. 7. c. 13.
Theophan. p. 57.
S. August. l. 5. de
Civ. Dei c. 25. &
ep. ad Praesidium
Diac. Eccl.
^f Victor.
^g Ann. l. 12. p.
200. l. 29. p. 409.
^h Thesaur. Goltz.
ⁱ Idat. Fast.
^j Chr. Al. p. 706.
^k Zozim. l. 5.
^l Hist. misc. l. 12.
p. 371.

III. FLAVIUS VALENTINIANUS, JUNIOR cognominatus, ^a quadrimus erat cum obiit pater Valentinianus, secundum Ammianum & alios melioris notæ scriptores. Quod minimè quadrat cum iis quæ ab ^b aliis traduntur, natum scilicet scribentibus anno ccclxvi. xviii. Januarii: hoc enim casu non quadrimus, aut vix quinquennis, uti habet Zozimus, sed novennis fuisset, cum mortuo parente creatus est Augustus anno ccclxxv. Quam difficultatem ita solvendam purant ^c quidam, ut duos Valentinianos ex Justina natos fuisse contendant, quorum prior in lucem editus fuit anno ccclxvi. alter sub exitum anni ccclxx. Prior Consul fuit cum Victore anno ccclxxix. ita enim exertè ^d Themistius, ut & Idatius: *Valentiniano Nob. & Victore Coss. &c.* quem Valentiniani Consulatum perperam parenti attribuit.

^a Ammian. l. 30.
p. 433. Philost. l.
9. c. 16. Zozim.
Victor. Theoph.
p. 53. Zonar.
^b Idat. Fast.
Socrat. l. 4. c. 9.
Sozom. l. 6. c. 10.
Chr. Al. p. 700.
^c Vales. ad Amm.
p. 412. 413.
^d Themist. or. 11.
p. 253. Idat.

Famil. Byzant.

H ij

^a Idat. Chron. Alex. p. 702.
^b Sozom. l. 6. c. 36.
^c Socr. l. 5. c. 25.
^d Sozom. l. 7. c. 22.
^e Zoꝝ. l. 4. p. 773.
^f Philost. l. 11. c. 1.
^g Gregor. Tur. l. 2. hist. c. 9. Proffo, &c. Scaliger de em. temp. p. 513.
^h Epist. de emisu Nepot.
ⁱ Philost. l. 11. c. 1.
^j Niceph. l. 12. c. 33.
^k Or. de ejus ob. l. 7. ep. 17-58.
^l S. e. Aug. l. 5. de Civ. Dei. c. 28.

^m Socrat. l. 4. c. 2.
ⁿ Ammian. l. 26. p. 315. Idat. The- mist. Chron. Al. Epist. ad Praesid.
^o Idat. Chron. Al. Socr. l. 4. c. 31.
^p Sozom. l. 6. c. 39.
^q Amm. l. 31. p. 463.
^r Cyrill. in vita S. Euthym. Abb. c. 1. n. 3. & alii.
^s Menes & Me- nel. 30. Maii & 30. Aug. Theoph. Cedren. &c.
^t Euseb. in Ma- ximo 110. 112.
^u Socrat. l. 5. c. 1. Chron. Alex. p. 698. Zonar.
^v Theod. l. 4. c. 11.
^w Diae. l. 12. p. 352.
^x Theoph. p. 48. 54.
^y Thesaur. Goliz.

^z Greg. Naz. or. 20. p. 352.
^{aa} Socrat. l. 4. c. 21.
^{ab} Theod. l. 4. c. 17.
^{ac} Niceph. l. 11. c. 18.
^{ad} Chr. Alex. p. 698.
^{ae} Theophan. p. 54.
^{af} Cedren. p. 313.

^{ag} Socr. l. 4. c. 9.
^{ah} Chron. Al. p. 698.
^{ai} Idat. fast.
^{aj} Theophan. p. 48.
^{ak} Gyll. in CP. l. 2. c. 6.

^{al} Socrat. ibid.
^{am} Sozom. l. 6. c. 9.
^{an} Suid. in Marcian.
^{ao} Zozim. l. 5.

tribuit^e Chronicon Alexandrinum: alter sequenti post inaugurationem suam anno cum Valente Consulatum iniiit: quam matris Justinæ factione xxiv. Novembris anno cccclxxv. factam in urbe Acinco tradunt scriptores. ^f Denique alter Valentinianus, Junior scilicet, Augustus, Viennæ in Galliis ab Arbogasto xv. Maii pridiæ Pentecostes anno cccxcii. sublatus est, adolescens adhuc & penè puer, ita scribente ^g Hieronymo: quod vix quadraret, si anno cccclxvi. natus fuisset, ut qui anno cccxcii. vigesimum sextum ætatis annum attigisset. ^h Deinde Philostorgius, & ex eo Nicephorus, anno ætatis xx. mortuum tradunt, quod imperii annis convenit: siquidem interfectum constat anno xvii. non verò xviii. ut habet ⁱ Sanctus Ambrosius, cum à patris obitu imperaverit annos xvi. menses v. & dies xxi.

II. FLAVIUS VALENS, Gratiani Funarii secundogenitus filius, in Imperii consortium ascitus est à fratre Valentiniano, die trigesimo ab illius inauguratione, ut habet ^a Socrates, xvii. ^b secundum Ammianum: seu juxta Idatium & Chronicon Alexandrinum, xxi. Martii, anno cccclxiv. in Hebdomo ad Constantinopolim: & ab eo Orientem in sortem obtinuit. ^c Obiit verò ix. Augusti anno cccclxxviii. igne à Gothis consumptus in agresti casa, quò se receperat post prælium ad Adrianopolim in Thracia initum, in quo cæsus & fusus est Romanus exercitus: quod quidem mortis genus ab ^d Isaaco Monacho in hanc expeditionem pergenti prædictum fuerat, ^e ut & à Maximo Philosopho. Vixit annos ferè l. imperavit verò an. xiv. menses iv. dies v. ^f Huic uxor fuit ALBIA DOMINICA, ^g quæ secundum quosdam scriptores, maritum in Arii hæresim induxit. Post illius excessum, Gothos Constantinopolim aggressos strenuè depulit.

Liberi Valentis ex Albia Dominica.

III. ^a GALATES, seu GALLUS, infans obiit: cujus mortem plerique è scriptoribus divino Numini impietatis, hæreseos, & crudelitatis paternæ vindici adscribunt, idque ei à S. Basilio prædictum fuisse tradunt. Fallitur Occo, qui Galatam, filiam putat.

III. ^a ANASTASIA } quarum nominibus ^b Thermas Constantinopoli Anastasia-
& } nas & Carofianas appellatas excitavit pater, qui eas in
III. CAROSA } Grammatica erudiendas tradidit Marciano Presbytero
Novatianorum hæresi infecto. ^c Harum altera PROCOPIO, qui Valente im-
perante tyrannidem arripuit, uxor data est.

Familia THEODOSII M. Nominatum Tab. I.

THEODOSIUS M.

DN THEODOSIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex duplici unioinum filo.

VICTORIA AVGGG B. Imp. paludatus, dextrâ labarum, sinistrâ globum, cui insistit victoriola, sinistro pede captivum supplantans. Ad latera, S M. Infrâ, COMOB.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria gradens, dextrâ fertum, sinistrâ palmam. Ad latera, T R. Infrâ, CON. Vide Gretzeram de Cruce p. 1839.

VICTORIA AVGG. Dua figura paludata, sedentes, unâ globum tenentes. Suprà, adstat victoria. Infrâ, COM. In alio, TESOB. OCCO.

VICTORIA AVGGG. Dua victoria obverse, dextrâ fertum, sinistrâ palmam. Infrâ, SMANT.

CONCORDIA AVGGG. Figura stolata, cum corona murali, sedens, dextrâ spiculum, sinistrâ globum. Infrâ, CONOB.

CONCORDIA AVGGG B. Figura galeata sedens, cuius pes rostro navis insistit, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum, cui inscriptum, VOT X MVLT XV. Infrâ, COMOB.

CONCORDIA AVGG. Figura stolata sedens, dextrâ spiculum, sinistrâ cornu Amaltheae. Infrâ, TRPS.

GLORIA ROMANORVM. Imp. paludatus stans, dextrâ labarum, sinistrâ globum. Infrâ, SMNA. Vide Ocon. p. 568.

VIRTUS ROMANORVM. Figura stolata & galeata spoliis insidens, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ spiculum. Infrâ, TRPS. al. MDPS. OCCO.

VIRTUS AVGVSTORVM. Imp. paludatus stans, dextrâ hastam, sinistrâ clypeo inmixtus.

VIRTUS EXERCIT. Imp. habitu militari, pede supplicem terens, dextrâ labarum, sinistrâ globum. Vide Baron. an. 420. n. 29. Gretzer. &c.

SALVS REIPUBLICAE. Victoria gradens, dextrâ trophaeum tenens, sinistrâ captivum crinibus trahens. Ad latera dextrum, crucicula. Infrâ, ANTB.

REPARATIO REIPVB. Imp. paludatus, sinistrâ globum cum victoriola, dextrâ figuram stolatam cum corona murali erigens. Infrâ, ANTI. Vide Ocon. p. 568.

DN THEODOSIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.

VICTORIA AVG. Dua figura paludata sedentes, globum unâ tenentes. Suprà adstat victoria. Infrâ, AQOB.

CONCORDIA AVGGG. Figura stolata ac galeata sedili duobus leonum capitibus adornato insidens, pede navis rostrum premis, dextrâ verò hastam, sinistrâ globum tenens. Infrâ, CONOB. Absque inscriptione, Imp. eques spiculum in hostem contorquet.

DN THEODOSIVS PF AVG. Imp. cum diademate cristato, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum.

GLORIA ROMANORVM. Imp. galeatus navis

insistens, quam vehit victoriola. In medio nummo fertum. Infrâ, ANTB.

ÆLIA FLACCILLA.

AEL FLACCILLA AVG. Caput Augustae cum diademate ex lapillis.

SALVS REIPUBLICAE. Victoria sedens, clypeo Christi monogramma inscribit. Infrâ, CONOB. Vide Oct. Stradam p. 204.

Ead. inscriptio & figura. In medio nummo, T. Infrâ, CONC. Vide Baron. & Gretzer. p. 1835. Ead. inscriptio & figura. Infrâ, TESA.

AEL FLACCILLA AVG. Imperatrix cum diademate cristato.

SALVS REIPUBLICAE. Figura stolata stans: ad latera, stellula & crucicula. Infrâ, SMNA. Vide Oct. Stradam p. 202. Ocon. & Tristarium p. 491.

Ead. inscr. & figura, absque stellula & crucicula. Infrâ, SMKΓ.

EUGENIUS.

DN EUGENIVS PF AVG. Imp. cum diademate gemmato.

VICTORIA AVGG. Dua figura paludata sedentes, unâ globum tenent. Suprà adstat victoria. Infrâ, CON. Vide Oct. Stradam p. 207.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria gradens, dextrâ fertum, sinistrâ palmam. Ad latera T R. Infrâ, CON.

VRBS ROMA. Figura stolata & galeata spoliis insidens, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ hastam. Infrâ, LVCP. Occo perperam legit LVCS.

VIRTUS ROMANORVM. Victoria gradens, dextrâ fertum, sinistrâ palmam. Infrâ, CON.

* SAPIENTIA PRINCIPIS. Vide Anton. Augustini Dial. sub finem.

ARCADIUS.

DN ARCADIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex unioinibus.

VICTORIA AVGGG A. Imp. paludatus pede captivum proterens, dextrâ labarum, sinistrâ globum cum victoriola. In medio nummo, M D. Infrâ, COMOB.

DN ARCADIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis.

CONCORDIA AVGGGG Z. Figura stolata galeata sedili binis leonum capitibus adornato insidens, pede navis rostrum insistit, dextrâ hastam, sinistrâ globum. Infrâ, CONOB.

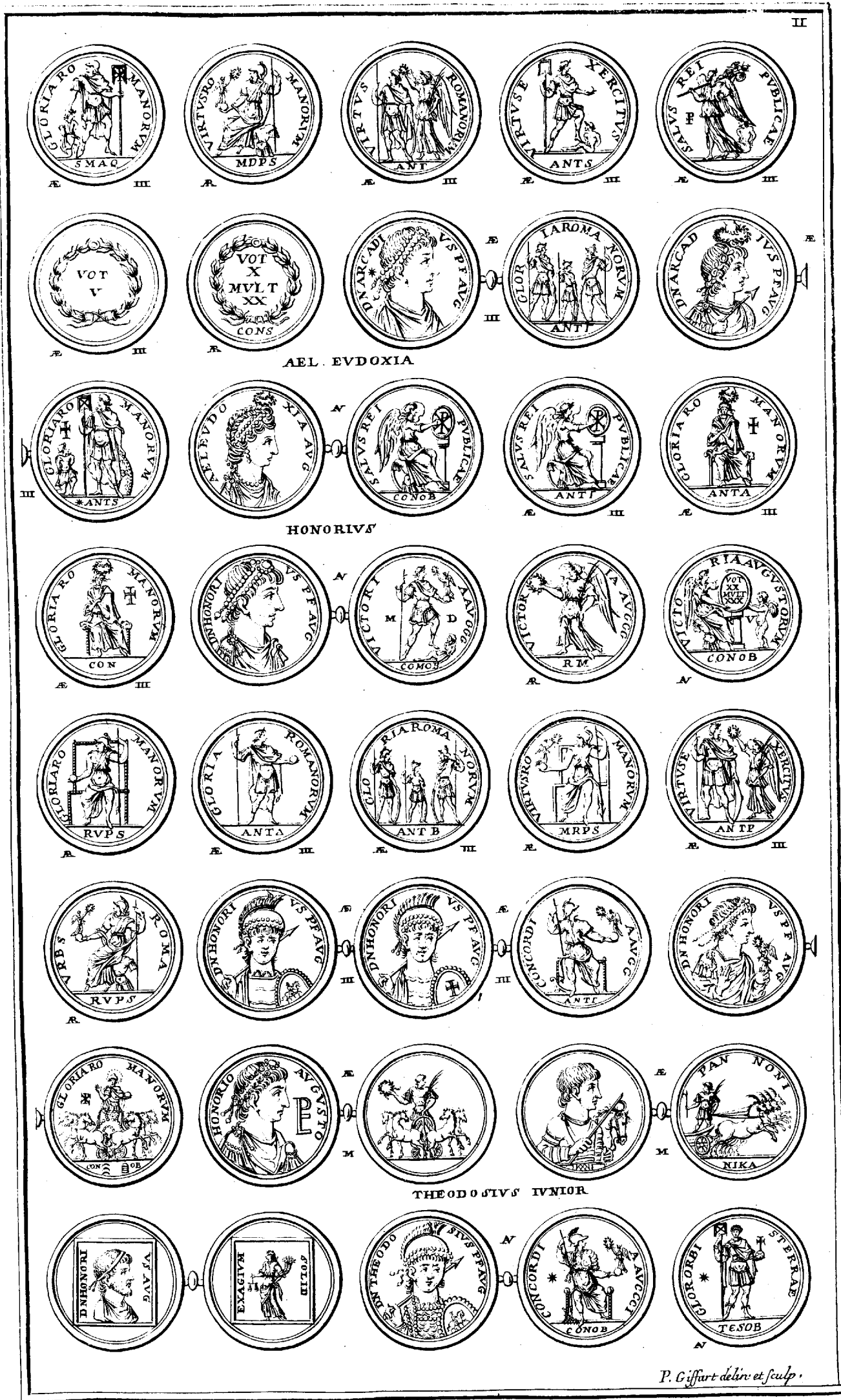
CONCORDIA AVG. Imp. paludatus & galeatus stans, dextrâ labarum, sinistrâ globum cum victoriola. Infrâ, CONOB.

* CONCORDIA EXERCITVS. Dua figura militares stantes. OCCO.

GLORIA ROMANORVM. Imp. paludatus, stans, dextrâ labarum, sinistrâ globum. Infrâ, CONST

GLORIA ROMANORVM. Ead. figura cum labaro cum nudo siparo. Infrâ, ANTB

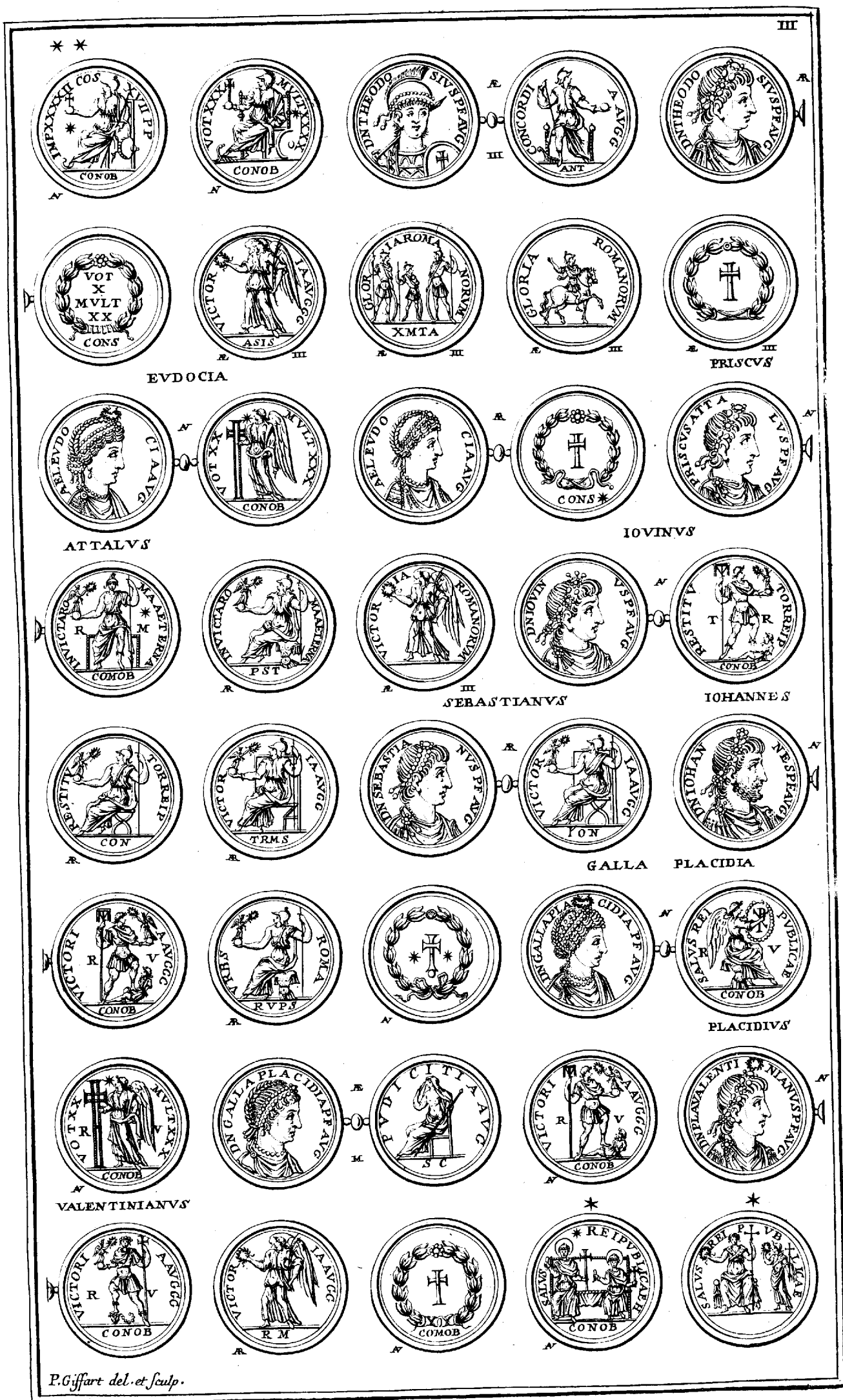

P. Giffart delin. et sculp.

Familia THEODOSII M. Nominatum Tab. II.

- GLORIA ROMANORVM. Imp. paludatus, sinistra labarum, dextra captivum premit.
- VIRTUS ROMANORVM. Figura stolata galeata spoliis insidens, dextra globum cum victoriola, sinistra hastam.
- VIRTUS ROMANORVM. Imp. paludatus stans, dextra hastam, sinistra clypeo innixus. A tergo victoria gradiens, sinistra palmam tenens, dextra sertum Imperatoris capiti imponit. Infrà, ANT.
- VIRTUS EXERCITVS. Imp. habitu militari, dextra labarum, sinistra globum, captivum proterit. Infrà, ANTΔ. Vide Gretzerum.
- SALVS REIPUBLICAE. Victoria gradiens, dextra trophæum, sinistra captivum capillis trahens. Ad latus, Christi monogramma.
- VOT V. In corona quercea. Vide Tristanum p. 492.
- VOT X MVLT XX In corona quercea. Infrà, CONS.
- * VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria stans, dextra sertum, sinistra globum cum cruce. Ad latera, M. D. Ex Gretzero.
- DN ARCADIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex unionibus.
- GLORIA ROMANORVM. Tres figura militares dextra hastam, sinistra clypeo innixa. Media minor. Infrà, ANT Γ.
- DN ARCADIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex lapillis, dextra spiculum. In superiori nummi parte manus sertum capiti Imp. imponit.
- GLORIA ROMANORVM. Imp. paludatus stans, dextra labarum tenens, sinistra clypeo innixus, ad pedes captivum supplex. Suprà captivum crucicula. Infrà, ANTS. Vide Baron. an. 395. n. 24. Stradam p. 203. & Gretzerum.
- ÆLIA EUDOXIA.
- ÆL EVDOXIA AVG. Augusta cum diademate ex unionibus, cujus capiti corollam lauream manus imponit.
- SALVS REIPUBLICAE. Victoria spoliis insidens, clypeo cippo innixo Christi monogramma inscribit. Infrà, CONOB.
- Ead. inscript. & figura. Infrà, ANT Γ.
- GLORIA ROMANORVM. Figura muliebris sedens, cujus capiti corollam manus imponit, ad sinistrum latus crucicula. Infrà, ANT A.
- Ead. inscript. & figura. Infrà, CON.
- HONORIUS.
- DN HONORIVS PF AVG. Imp. cum diademate ex unionibus.
- VICTORIA AVGGG. Imp. militari habitu stans, dextra hastam, sinistra globum cum victoriola, sinistro pede captivum premens. Ad latera, M. D. Infrà, COMOB. In alio apud Heron. Rubenum lib. 2. Hist. Ravenn. R. V. Vide Ant. August. dial. 2. Baron. an. 423. n. 1. Gretzerum de Cruce p. 1838 &c.
- VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, dextra sertum, sinistra palmam. Infrà, R. M.
- VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria spoliis insidens, clypeo cippo innixo, & à genio sustentato, inscribit, VOT XX MVLT XXX. Ad latera, R. V. Infrà, CONOB. Vide Ant. Aug. dial. 1.
- GLORIA ROMANORVM. Figura stolata ac galeata sedens, dextra globum, sinistra hastam. Infrà, RVPS.
- GLORIA ROMANORVM. Imp. paludatus, dextra hastam, sinistra globum. Infrà, ANTΔ. Vide Tristanum p. 493.
- GLORIA ROMANORVM. Tres figura militares, media minor, manu altera spiculum tenentes, altera clypeo innixa. Infrà, ANT B.
- VIRTUS ROMANORVM. Figura stolata & galeata sedens, dextra globum cum victoriola, sinistra hastam. Infrà, MRPS.
- VIRTUS EXERCITVS. Imp. paludatus stans, dextra hastam, sinistra clypeo innixus, à tergo victoria sertum porrigens. Infrà, ANT P.
- VRBS ROMA. Figura stolata & galeata spoliis insidens, dextra globum cum victoriola, sinistra hastam. Infrà, RVPS.
- DN HONORIVS PF AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextra spiculum, sinistra clypeum cui inscribitur eques.
- DN HONORIVS PF AVG. Imp. eodem habitu, præterquam quod clypeo inscripta crucicula.
- CONCORDIA AVGG. Figura galeata sedens, pede dextro rostro navis insistente, dextra hastam, sinistra globum cum victoriola. Infrà, ANT Γ.
- DN HONORIVS PF AVG. Imp. cum diademate, dextra globum cui insistit victoriola.
- GLORIA ROMANORVM. Imp. in curru triumphali à sex equis tracto. Ad latus, Christi monogramma. Infrà, CONOB. Ex Oct. Strada p. 208.
- HONORIO AVGVSTO. Imp. cum diademate ex unionibus. Ad latus sinistrum, Christi monogramma.
- Imp. curru quadrijugo vectus, dextra sertum, sinistra palmam.
- Imperator absque diademate, dextra hastam, sinistra equum freno tenens.
- PANNONI. Figura militaris, curru à quatuor equis palmatis tracto vectus, dextra flagellum, sinistra palmam. Infrà, NIK A.
- DN HONORIVS AVG. Imp. cum fascia.
- EXAGIVM SOLIDI. Dea moneta cum bilance & cornu Amaltheæ. Vide Dissertat. n. 87.
- THEODOSIUS JUNIOR.
- DN THEODOSIVS PF AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextra spiculum, sinistra clypeum, cui inscribitur eques.
- CONCORDIA AVGGG I. Figura stolata & galeata sedens, pede dextro rostro navis insistente, dextra hastam, sinistra globum cum victoriola. Infrà, CONOB.
- GLORIA ORBIS TERRAE. Imp. militari habitu, dextra labarum, sinistra globum crucigerum. Infrà, TESOB. Vide Ocon. p. 568.

Familia THEODOSII M. Nomismatum Tab. III.

SALVS REIPUBLICAE H. *Dua figura stolata sedentes, quarum quæ ad sinistram, inferior, dextrâ volumen, sinistrâ crucem. Infra, CONOB. Vide Dissert. n. 3. 70.*

SALVS REIPUBLICAE. *Figura cum stola decussata, sedens, dextrâ fertum, sinistrâ longiorem crucem. Ad laus figura alia inferior stolata, dextrâ globum, sinistrâ crucem. Vide Stradam pag. 212. & Dissert. n. 3. Bini isti nummi, qui vocem SALVS præferunt, perperam in tabellæ extremâ parte descripti sunt, cum sint Theodosii Junioris, & describi debuerint in tabellæ initio.*

IMP XXXII COS XVII PP. *Figura stolata & galeata, spoliis insidens, cuius pes rostro navis insistit, dextrâ fertum crucigerum, sinistrâ hastam, crucicula in medio nummo. Infra, CONOB. Vide Occon. p. 569. Anastasin Childerici p. 252.*

* VOT XX MVLT XXXX. *Figura stolata & galeata, cuius pes rostro navis insistit, dextrâ globum crucigerum, levâ clypeum. Gretzer. p. 1834.*

* *Eadem inscriptio. Victoria stans, dextrâ scipionem crucigerum, levâ palmam. Id. Gretzer.*

* VOT XXX MVLT XXXX. *Figura sedens galeata, dextrâ globum crucigerum, sinistrâ crucem. Infra, CONOB. Gretzer. p. 1832.*

VOT XXX MVLT XXXX. *Ead. figura. Stella à tergo. Infra, CONOB. Vide eandem Anastasin ibid. Baron. Gretzer. Rudolphum Capellum, & Dissert. n. 70.*

DN THEODOSIVS PF AVG. *Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum, cui inscripta crucicula.*

CONCORDIA AVGG. *Figura stolata & galeata, cuius pes rostro navis insistit, dextrâ hastile, sinistrâ globum. Infra, ANT.*

DN THEODOSIVS PF AVG. *Imp. cum diademate gemmato.*

VOT X MVLT XX. *In corona quercea. Infra, CONS.*

VICTORIA AVGGG. *Victoria gradiens, dextrâ fertum, sinistrâ palmam. Infra, ASIS.*

GLORIA ROMANORVM. *Tres figura militares, media inferior, altera manu hastam, altera clypeo innixa. Infra, XMTA.*

GLORIA ROMANORVM. *Imp. eques dextram protendens.*

Crux in corona quercea.

EUDOCIA.

AEL EUDOCIA AVG. *Augusta cum diademate ex unionibus, cuius capiti manus corollam porrigit.*

VOT XX MVLT XXX. *Victoria dextrâ maiorem & longiorem crucem tenens. Stellula. Infra, CONOB.*

AEL EUDOCIA AVG. *Augusta eod. habitu absque manu & fertum.*

Crux in corona quercea. Infra, CONS. Vide Stradam p. 205. & Occon.

* AEL EUDOXIA AVG. *Caput Augusta cum diademate.*

IMP XXXII COS XVII PP. *Figura stolata & galeata, spoliis insidens, rostrum navis pedibus terit. Dextrâ globum crucigerum, sinistrâ hastile. Sub globo stella. Infra, CONOB. Vide Oct. Stradam p. 270. Gretzer. p. 1834. & Occonem p. 573. adde eundem Stradam p. 302.*

PRISCUS ATTALUS.

PRISCVS ATTALVS PF AVG. *Imp. cum diademate gemmato.*

INVICTA ROMA AETERNA. *Figura stolata*

sedens, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ hastam. Ad latera, R. M. cum stellula. Infra, COMOB. Vide Oct. Stradam p. 216. & Baron. an. 415. n. 59.

Ead. inscript. Eadem figura galeata, spoliis insidens. Infra, PST.

VICTORIA ROMANORVM. *Victoria gradiens, dextrâ fertum, sinistrâ palmam.*

JOVINUS.

DN IOVINVS PF AVG. *Imp. cum diademate gemmato.*

RESTITVTOR REIP. *Imp. habitu militari, pede dextro captivum premens, dextrâ labarum, sinistrâ globum cum victoriola. Ad latera, T. R. Infra, CONOB.*

Ead. inscript. Figura stolata & galeata sedens, dextrâ globum cum victoriola, sinistrâ hastile. Infra, CON.

VICTORIA AVGG. *Eadem figura in majori cathedra sedens. Infra, TRMS.*

SEBASTIANUS.

DN SEBASTIANVS PF AVG. *Imp. cum stemmate ex unionibus.*

VICTORIA AVGG. *Ead. figura. Infra, CON.*

JOHANNES.

DN IOHANNES PF AVG. *Imp. cum stemmate gemmato.*

VICTORIA AVGGG. *Imp. habitu militari, pede captivum premens, dextrâ labarum, sinistrâ globum cum victoriola. Ad latera, R. M. Infra, CONOB.*

VRBS ROMA. *Figura stolata & galeata, dextrâ globum cum victoriola, altera hastile. Infra, RVPS.*

Crux inter duas stellulas, in corona quercea. E. Oct. Strada p. 351.

GALLA PLACIDIA.

DN GALLA PLACIDIA PF AVG. *Augusta cum diademate ex unionibus, cuius capiti manus corollam porrigit.*

SALVS REIPUBLICAE. *Victoria spoliis insidens, clypeo Christi monogramma inscribit. Ad latera, R. V. Infra, CONOB. Apud Gretzer p. 1835. nota labari inscribitur humero dextro*

VOT XX MVLT XXX. *Victoria dextrâ longiorem crucem. Ad latera, R. V. Suprà, stellula. Infra, CONOB. Vide Oct. Stradam p. 210. & Baron. an. 449. n. 157.*

DN GALLA PLACIDIA PF AVG. *Augusta eodem ferme habitu, absque manu & fertum.*

PVDICITIA AVG. *Typus pudicitia velum capitis admoventis, sinistrâ hastile tenentis. Infra, SC. Vide Spanheimium Dissert. 2. n. 2 & Trist.*

VICTORIA AVGGG. *Imp. habitu militari, captivum pede premens, dextrâ labarum, alterâ globum cum victoriola. Ad latera, R. V. Infra, CONOB.*

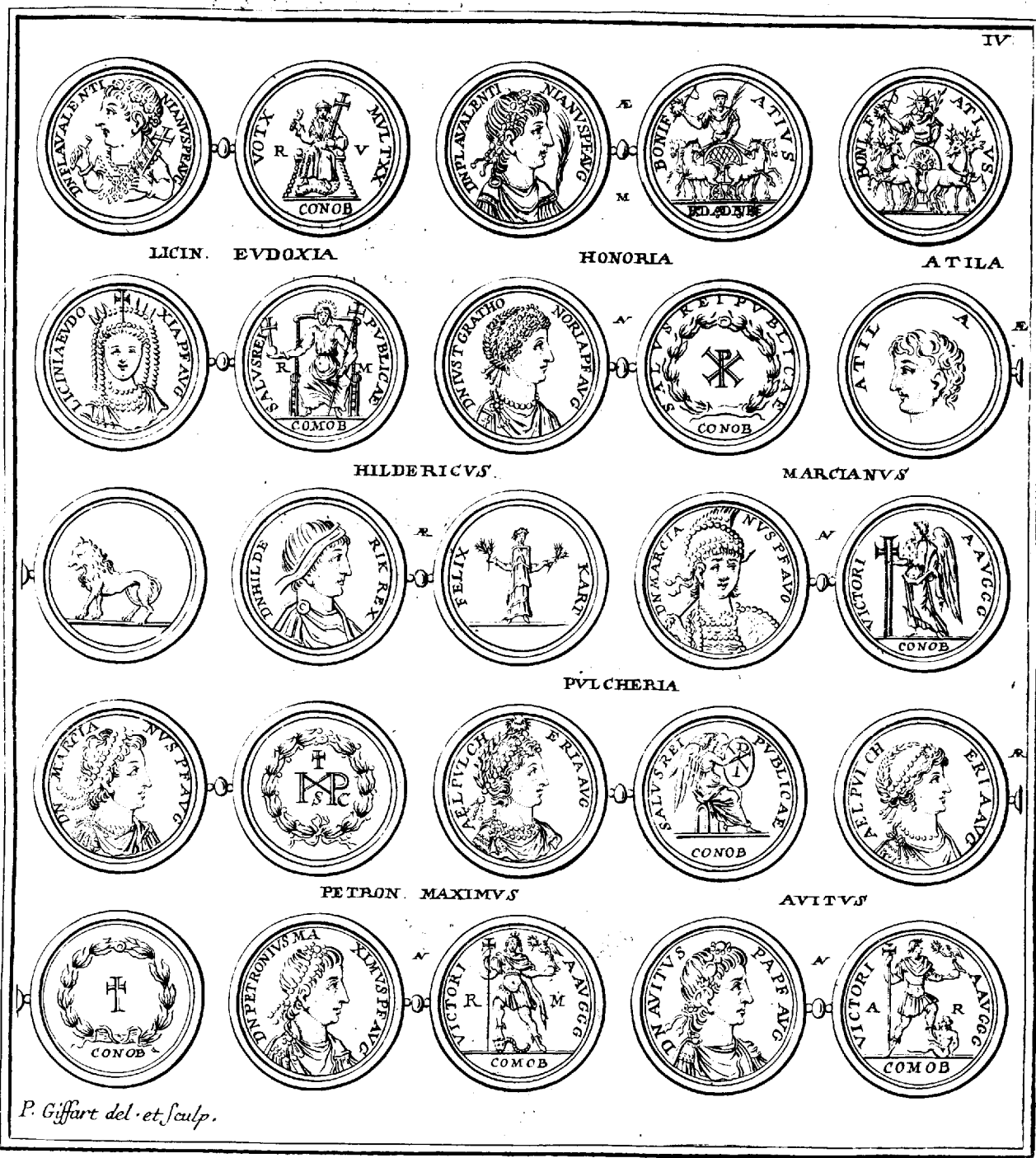
PLACIDIUS VALENTINIANUS.

DN PLA VALENTINIANVS PF AVG. *Imp. cum diademate gemmato, & fertum supra caput.*

VICTORIA AVGGG. *Imp. habitu militari, pede draconem, vel captivum premens, dextrâ globum cum victoriola, alterâ longiorem crucem. Ad latera, R. V. Infra, CONOB.*

Ead. inscriptio. Victoria gradiens, dextrâ fertum, alterâ palmam. Infra, R. M.

Crux in corona quercea. Infra, COMOB. Vide Anton. August. dial. Paulum Petavium p. 17 &c

P. Giffart del. et sculp.

Familiae THEODOSII M. Nominatum Tab. IV.

DN FLA VALENTINIANVS PF AVG. Imp. absque diademate, cum stola decussata, seu habitu consulari, dextrâ volumen, sinistra crucem.

VOT X MVLT XX. Imp. eodem habitu consulari, sedens. Ad latera, R. V. Infrâ, CONOB. Vide Anastasin Childerici p. 252.

* DN PLACIDVS VALENTINIANVS PF AVG. Imp. consulari habitu, dextrâ volumen, alterâ globum cum cruce gemmata.

VOT XXX MVLT XXXX Figura stolata habitu consulari, cum stemmate crucigero, stans, sinistra crucem gemmatam tenet, alterâ feminam ingenua procumbentem erigit. Apud Baron. an. 425. n. 3. & Gretzer.

DN FLA VALENTINIANVS PF AVG. Imp. cum diademate gemmato, & palma versus faciem descripta.

BONIFATIVS. Bonifacius curru quadrijugo triumphantis specie veltus, dextrâ sertum cum flagello, alterâ palmam. Infrâ, aliquot monogrammata.

Ead. inscriptio & figura, praterquam quod in al. Famil. Byzant.

tero equi, in hoc cervi videntur. Vide Dissert. n. 60.

* DN FLA VALENTINIANVS PF AVG. Imp. Valentianus.

PETRONIVS MAXIMVS VC CONS. Vide Dissertat. n. 61.

LICINIA EUDOXIA.

LICINIA EVDOXIA PF AVG. Augusta cum stemmate crucigero.

SALVS REIPUBLICAE. Figura stolata sedens, dextrâ globum crucigerum, alterâ hastam crucigeram. Ad latera, R. M. Infrâ, COMOB. Vide Anton. August. in dial. edit. Ital. p. 17. Baron. an. 395. n. 4. Gretzer. Occon. &c.

HONORIA.

DN IVST GRAT HONORIA PF AVG. Augusta. SALVS REIPUBLICAE. Christi monogramma in corona quercea. Infrâ, CONOB. Vide Baron. Gretzer. &c.

ATILA.

ATILA. Caput nudum.
Leo gradiens.

HILDERICUS.

DN HILDERICVS REX. Hilder. cum fascia seu diademate.

FELIX KART. Figura muliebris stans, utraque manu spicas tenens. De hoc typo vide Tristandum.

MARCIANUS.

DN MARCIANVS PF AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum, cui inscriptus eques.

VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, dextrâ longiorem crucem. Infra, CONOB. Vide Anastasin Childerici pag. 252. Gretzer. l. 3. c. 17. &c.

DN MARCIANVS PF AVG. Imp. cum diademate ex unionibus.

MPSC. seu monogramma, cum crucicula in corona quercea. Ex O&C. Strada p. 249.

PULCHERIA.

AEL PVLCHERIA AVG. Augusta cum diademate ex unionibus, cuius capiti seruum manus porrigit.

SALVS REIPUBLICAE. Victoria vel genius sedens clypeo Christi monogramma inscribit. Infra, CONOB.

AEL PVLCHERIA AVG. Augusta eodem ferme habitu, absque manu & seruo. Crucicula in corona quercea. Infra, CONOB.

PETRONIVS MAXIMVS.

DN PETRONIVS MAXIMVS PF AVG. Imp. cum diademate ex margaritis.

VICTORIA AVGGG. Imp. paludatus, pede dextro draconem seu captivum conculcans, dextrâ longiorem crucem, alterâ, globum cum victoriola. Ad latera, R. M. Infra, COMOB. Vide O&C. Stradam p. 222.

AVITVS.

DN AVITVS PA PF AVG. Imp. cum diademate gemmato.

VICTORIA AVGGG. Imp. militari habitu captivum pede proculcans, dextrâ longiorem crucem, alterâ globum cum victoriola. Ad latera, A. R. Infra, COMOB.

* DN AVITVS PERP AVG. Caput Aviti cum diademate.

* Crux in corona quercea. Infra, CONOB. Apud Paulum Petavium p. 13.

IV.
FAMILIA
THEODOSII MAGNI.

I. THEODOSIUM Imperatorem ex illustrioribus ac nobilioribus Hispaniæ familiis genus duxisse constans est apud scriptores opinio. Hujus avus duos ad minus filios genuit, THEODOSIUM, & alterum, cujus nomen intercidit: quod vel ex eo colligitur, quod Theodosium Imperatorem coluisse patrum suum ut patrem tradat Victor.

Lat. Pacat. in Paneg. Theod. c. 31. Theophan. p. 56.

II. THEODOSIUS Comes, cui Honorii nomen perperam adscribit idem Victor, ab Imperatore Valentiniano in Britanniam ad comprimendos militares tumultus missus est anno CCCLXII. deinde in Africam transiens, Firmum, qui Regium nomen usurpaverat, variis præliis fractum & afflictum, coëgit ad mortem: vir inter ætatis suæ duces facile princeps habitus, & cui ex tot bello prosperis successibus decreti statuarum & triumphii honores. Verùm eximia ista virtus, & quam sibi conciliaverat, gloria, Valentis Imperatoris invidiam conflarunt: is enim à Mathematicis edoctus successorem habiturum se, cujus nomen ab his elementis Θ Ε Ο Δ. initium haberet, complures ex magnatibus, qui aut Theodosii aut Theodori appellabantur, interfecit, atque in iis Theodosium Comitem, qui tum Carthagine agebat. Ac ille quidem accepto Valentis consilio, baptismo suscepto, percussori jugulum ultrò præbuit: quod Hieronymus anno CCCLXX. alii CCCLXXV. accidisse tradunt. Huic uxor fuit THERMANTIA.

Oros. l. 7. c. 33. Ammian. l. 27. 28 p. 146. 368. Symm. l. 10. ep. 22. Claud. de laud. Serena p. 212. in 3. Cons. Honor. p. 128. 135. Freculf. l. 4. c. 19. Amm. l. 28. 29. p. 381. 399. 400. Symm. Claudian. Oros. &c. Pacat. & Symmach. locis cit. Paul. Dias. l. 12. p. 353. 354. Mar. Scot. a. 375. Hieron. Chron. Zonar. Oros. l. 7. c. 33. Hieron. Chron. Dias. l. 13. p. 373.

Liberi Theodosii Comitis ex Thermantia.

III. FLAVIUS THEODOSIUS Imperator.

III. HONORIUS, de quo post fratris familiam agimus.

III. N. Theodosii Augusti soror, qui cum Imperator factus esset, hanc ex Hispaniis Constantinopolim evocavit, illiusque liberorum curam gessit.

Victor. Claud. de laud. Serena p. 214.

III. FLAVIUS THEODOSIUS, Mæsiæ Dux, Italica in Hispania, quam veterem Sevilam quidam esse arbitrantur, seu ut habet Zozimus, in Galicia natus, in communionem Imperii à Gratiano assumptus est Sirmii, tricesimo à Valentis excessu die, XIX. vel ut est apud Socratem, XVI. Januarii an. CCCXXIX. eoque nomine Constantinopolim ingressus est XXI. Novembris subsequens, post fusos ac deletos Scythas. Maximum præterea qui in Britannii, & Eugenium qui in Galliis tyrannidem arripuerant, vicit ac profligavit, ac tandem multis aliis partis victoriis inclytus ex hydrophyi Mediolani obiit XVII. Januarii anno CCCXCV. imperii XVI. ætatis L. ut Victor, LX. ut Socrates, Sozomenus, Theophanes, Cedrenus, & alii; denique LXV. ut Chronici Alexandrini scriptor asserunt. Corpus illius Constantinopolim delatum ab Arcadio filio in templo Apostolorum conditum fuit. Bis nuptias iniit, ac primùm quidem, priusquam Imperatoriam esset adeptus dignitatem, cum ÆLIA FLACCILLA; uti appellatur in illius nummis, à S. Ambrosio & à Claudiano, quam Zozimus, Theodoritus, Theophanes, Symeon Logotheta & alii PLACILLAM, denique Philostorgius, & Georgius Hamartolus PLACIDIAM perperam vocant; licet posteriorem nomenclaturam frustra adstruant viri docti. Fuit autem Flaccilla nobilis Hispana, Antonii, qui Consul fuit cum Syagrio, filia, ut ex

Ammian. l. 29. p. 410. Theodor. l. 5. c. 5. Marcell. Com. Zoz. l. 4. p. 711. Marcell. Idas. Chr. Al. p. 705. Socr. l. 5. c. 2. Chron. Alex. Philost. l. 9. c. 19. Aug. l. 5. de Civ. Dei c. 26. Zoz. l. 4. p. 718. Socrat. l. 5. c. 2. Theod. l. 5. c. 25. l. 8. e. 1. Niceph. l. 12. c. ult. Marcell. p. 9. Chr. Al. p. 710. Pall. hist. Laus. c. 46. Victor. Epis. Hensch de 3. Dagobert. c. 2.

Marcell. Socrat. l. 5. c. 1. Cedren. p. 327. Ambros. in orat. fun. Theod. Claudian. de laud. Serena p. 213. 214. ed. Crucei. Genadius in Faustino. Chron. Alex. Iornand. Theod. l. 5. c. 18. 19. Zozim. p. 768. Theophan. p. 48. Cedren. p. 315. 320. 325. Zonar. p. 29. Lib. 10. c. 7. Lambec. l. 2. Comment. de Bibl. Cesar. p. 585.

^a H. Vales. ad l. 7. Sozom. c. 8.
^b Chr. Al. p. 708.
^c Greg. Nyss. or. sum. in Flaccilla. Theod. l. 5. c. 18.
^d Chr. Al. p. 708.
^e Niceph. l. 12. c. 42.
^f Theoph. Diac. l. 13. Nicetas l. 5. orih. s. d. c. 35. &c.
^g Menan.
^h Chrysof.
ⁱ Theod. l. 5. c. 19.
^j Niceph. l. 12. c. 43. & al.
^k Zozim. l. 4. p. 768.
^l Marcell. p. 5.
^m Chr. Al. p. 706.
ⁿ Philost. l. 10. c. 7.
^o Marcell. p. 7.
^p Zozim. l. 4.

Themistio docuit ^m Henricus Valesius. Errat porrò ⁿ auctor Chronici Alexandrini, qui secundam Theodosii uxorem fuisse ait. ^o Celebratur illa potissimum à scriptoribus ob eximias animi dotes, fideique integritatem, & quòd vitæ exemplo & adhortationibus conjugem, quoad reipublicæ administrationem, intra legitimos moderationis fines; quoad porrò religionem, intra debitam reverentiam continuerit: ob quam quidem Flaccillæ pietatem insignem ejus memoriam agunt quotannis ^p Græci XI V. Septembris, quo illa excessit, anno cccclxxxv. Ejus statuem evertisse Antiochenos, eoque mirè irritatum fuisse Theodosium, produunt ^q scriptores. ^r Anno consequenti Theodosius GALLAM, quam & PLACIDIAM vocat Chronicon Alexandrinum, Valentiniani Imperatoris ex Justina altera conjuge filiam, in secundam uxorem sibi adjunxit, quam labe Ariana infectam fuisse ait ^s Philostorgius. ^t Cum Arcadio privigno similitatem exerceat, à quo palatio ejectam aiunt. ^u Obiit illa in puerperii doloribus:

Filii Theodosii ex Ælia Flaccilla priore uxore.

IV. ARCADIUS } Imperatores.
 IV. HONORIUS }

Filia Theodosii ex Galla Placidia altera conjuge.

IV. GALLA PLACIDIA, de qua suo loco.

^a Idat. fast. p. 61.
^b Marcell. p. 5.
^c Socrat. l. 5. c. 10.
^d Theod. Lect. l. 2. p. 190. L. 29. Cod. Th. de Praefor.
^e Chr. Al. p. 706.
^f Philost. l. 11. c. 3.
^g Marcell. p. 15.
^h Socrat. l. 6. c. 21.
ⁱ Niceph. l. 13. c. ult.
^j Theophan. p. 69.
^k Diac. l. 13. p. 395.
^l Philost. l. 11. c. 6.
^m Chr. Alex. p. 710.
ⁿ Niceph. l. 13. c. 4.
^o Gruter. 1048. 1.
^p Sym. l. 4. ep. 15.
^q Zoz. l. 4. p. 757.
^r Ambr. l. 5. ep. 27.
^s & in or. san. Val.
^t Chr. Al. p. 712.
^u Ibid. 714.
^v Socr. l. 6. c. 17.
^w Marcell. com. p. 14. Zonar. p. 32.
^x Petavius part. 2. l. 4. Rat. c. 12.
^y Philost. Cedren. Zonar. &c.

IV. FLAVIUS ARCADIUS, ^a Imperator à patre in Hebdomo ad Constantinopolim dictus fuit, vel, ut ^b aliis placet, XIX. Januarii anno cccclxxxiii. ^c Post illius excessum Orientem in sortem obtinuit, ministro in rebus publicis gerendis Rufino usus, qui militari postmodum tumultu interfectus fuit. ^d Obiit Constantinopoli I. Maii anno ccccviii. atatis xxxi. cum regnasset cum parente annos XII. mensem I. solus annos XIII. menses III. dies xv. ^e Uxorem duxit xxvii. April. anno cccxcv. ^f ÆLIAM EUDOXIAM, filiam Bautonis nobilis Galli, qui Consul fuit anno cccclxxxv. celebraturque à ^g scriptoribus ob miram in re militari peritiam. Quidam Gratiani, alii Promoti filiam dixere, ex Zozimi loco perperam intellecto. ^h Augustam renuntiavit, ac diademate donavit Arcadius conjux IX. Januarii anno cccc. ⁱ Decessit verò ex partu VI. Octobris anno cccciv. tertio post mense quo Joannem Chrysofomum exilio multasset: corpus verò in adem Apostolorum illatum est XII. ejusdem mensis. Hanc ob mores barbaricos, & qui Gallicam ferociam saperent, infamant passim ^k scriptores.

Liberi Arcadii Augusti ex Eudoxia.

V. THEODOSIUS Junior Imperator

^a Chr. Al. p. 712.
^b Marcell. p. 10.
^c Cedren. p. 334.
^d Sozom. l. 9. c. 1.

V. FLACCILLA, ^a cognomento Junior, Flaccilla proclivi mendo dicta ^b Cedrenonata XVIII. Maii anno cccxcvii. superstite, ut verosimile est, patre obiit: cum illius non meminerit ^c Sozomenus, Arcadii liberos post ejus excessum recensens.

^a Chr. Al. p. 712.
^b Marcell. p. 11.
^c L. Cod. Th. de instr. contat. Suid. in Pulch.
^d Socr. l. 7. c. 22.
^e Sozom. l. 9. c. 1.
^f Philost. Theoph.
^g Marcell. p. 29.
^h Idat. Chron. Al. Evagr. l. 2. c. 1.
ⁱ Theod. Lect. l. 1. p. 181. Theoph. p. 89. Diac. l. 14. Cedr. Zonar.
^j Evagr. l. 2. c. 16.
^k Theoph. Codin.
^l Sidon. in Paneg. Anib. m. v. 482.
^m Evagr. l. 3. c. 26.
ⁿ Marcell. p. 32.
^o Chr. Al. p. 740.
^p Theoph. p. 91.

V. ÆLIA PULCHERIA ^a nascitur XIX. Januarii anno cccxcix. & ^b a fratre Theodosio Augusta renuntiatur IV. Julii an. ccccxiv. ^c quæ cum esset annis maturior, & præclatis animi exornata dotibus, fratris & sororum instituendorum ita curam suscepit, ut virtutibus ii ac pietate ab ea informati, nihil ferè à Monachis differrent. ^d Eodem Theodosio extincto, MARCIANO Imperium detulit, cui & eâ lege nupsit, ut quam voto emisso, fratre sub vitæ finem suadente, servare statuerat, virginitatem colere in posterum sibi liceret. Marcianus igitur à Senatu & exercitu Imperator dictus est, & ab Anatolio Patriarcha diademate donatus xxv. Augusti anno Christi ccccl. quo quidem tempore Pulcheria atatis annum quinquagesimum primum excefferat. Marcianus humili loco natus est in Illyrico, Tribunus, ac militiâ clarus. ^e Uxorem duxerat prius: quàm ad Imperium eveheretur, & ex ea filiam sustulerat EUPHEMIAM, quæ ANTHEMIO, qui postmodum Romæ imperavit, nupsit; ^f ex quibus prodierit MARCIANUS alter, Leontia, Leonis Magni filia, maritus; ROMULUS, & PROCOPIUS. ^g Obiit Pulcheriâ conjuge superstite, mense Ju-

lio, ut ^b Idatius, vel Septembri; ut ⁱ Marianus Scotus scripsere, anno ccccliii. At ^k Græci memoriam illius celebrant x. Septembris, ac rursus utriusque, Marciani scilicet & Pulcheriæ, xvii. Februarii; unde quidam ad x. Septembris ejus obitum referunt. ^l Festum vero Pulcheriæ Augustæ institutum aiunt à Leone Magno Imperatore, & statuam ejus positam in ipsius monumento. ^m Obiit Marcianus Constantinopoli quinto post anno, xxvi. Januarii anno cccclvii. ⁿ ætatis lxxv. imperii vi. cum totidem mensibus, & in æde Apostolorum conditus fuit. Perperam ^o Theophanes xxx. Aprilis ejus obitum contigisse scribit.

^b Idat. Chr. p. 30.
ⁱ Marian. Scot.
^k Menæa 1c. Sept.
17. Febr.
^l Anstq. CP. p.
97. ed. reg.
^m Theod. Lect. l.
1. p. 181.
ⁿ Victor Tunn.
^o Chr. Al. p. 742.
^o Theoph. p. 94.

VI. ARCADIA ^a nascitur iii. Aprilis anno Christi cccc. ^b moriturque anno ccccliv. ^c cum virginitatem suam Pulcheriæ sororis toto vitæ tempore servasset. Huic, ut & forori, Nobilissimæ titulum adscribit ^d Lex Theodosii. ^e Thermas de suo nomine Arcadianas Constantinopoli condidit. ^f De animi dotibus, virtute ac pietate illius ac fororum multa commemorant scriptores.

^a Chr. Al. p. 712.
^b Marcell. p. 26.
^c Theoph. p. 69.
^d L. 21. Cod. Tb.
de lust. conl.
^e Chr. Al. p. 710.
^f Theodor. Lect.
Theophan. Gc.
Gennad. in Ait.

VI. MARINA, Nobilissimæ perinde titulo donata, ^a nascitur x. seu, ut ^b alii volunt, xi. Februarii anno ccccliii. ^c decessitque anno cccclix. ^d iii. Augusti, cum matrimonio nuntium dixisset. Extitit Constantinopoli illius domus, Nobilissimæ Marinæ appellata, de qua suo loco.

^a Chr. Al. p. 712.
^b Marcell. p. 713.
^c Idem p. 28.
^d Baron. an. 449.
n. 164.
^e Chr. Al. p. 734.

VI. FLAVIUS THEODOSIUS, cognomento JUNIOR, nascitur ^a x. seu, ut ^b aliis placet, xi. Aprilis anno ccccl. ^c à Severiano Gabalensi Episcopo, cuius scripta extant, ex sacro fonte susceptus: & ^d x. Januarii anni subsequentis à parente Imperator solemniter renuntiatur ac coronatur in Hebdomo. ^e Cum Gratianus morbo laboraret, verereturque ne infante filio relicto, tyrannidi inhiarent magnates, Isdigerdis Persarum Regis tutelam pupillum commisit, qui quoad vixit, pacem cum Romanis servavit. Hunc etiam, ut supra innuimus, præclare ad virtutem instituit Pulcheria soror, exemploque domestico & monitionibus ad virtutem instruit. ^f Obiit anno ccccl. Julii xxix. quo Græci memoriam ejus celebrant, & conditusque fuit in paterno sepulchro, in æde Apostolorum. ^g Perperam verò Theophanes mortem Theodosii ad xx. Junii refert. Vixit annos xlix. menses iii. non verò annos li. uti habet ^h Chronicon Alexandrinum, aut lii. ut ^k Victor Tunnensis. Imperavit cum patre annos vi. menses vi. dies xix. & solus annos xlii. menses iv. & dies xxviii. Errant porò hac in re Theodorus Lector, & ex neotericis, ^l Thevetus. ^m Uxorem ÆLIAM EUDOCIAM duxit anno cccclxi. vii. Junii, ⁿ quam Augustam coronavit v. Januarii anno cccclxii. Athenais antea vocabatur, eratque filia Leontii, seu uti appellatur à Tzetze, Leonis, vel uti in Chronico Alexandrino, Heracliti, Atheniensis Philosophi. Has verò nuptias inivit Pulcheriæ sororis hortatu, quòd præter eximiam formæ elegantiam, præclaris animi dotibus ac liberalibus disciplinis esset instructa. Cum venisset Constantinopolim, admittà à Pulcheria in palatium, eadem procurante, cum esset pagana, ab Attico Patriarcha baptismi excepit Sacramentum, à quo Eudocia nomen ei impositum est anno cccclxi. ^o Cum verò maritalem concordiam, quæ diu steterat, diremisset levis nescio quæ offensa, regiis egressa, vel abacta, Hierosolymam sacrorum locorum lustrandorum causâ secessit, ubi & ædes sacras excitavit complures, & egenis eleemosynas ingentes distribuit. ^p Inde redux in urbem, sacras S. Stephani reliquias in ædem S. Laurentii intulit. ^q Post conjugis obitum rursus Hierosolymam profecta, ibidem obiit, sepultaque est in Ecclesia S. Stephani, quam in urbis suburbanis edificaverat. ^r Laudantur illius Poëtica quædam opera, ex quibus supersunt quæ Homericorum Centonum nomine donantur.

^a Chr. Al. p. 712.
^b Socrat. l. 6. c. 6.
^c Theophan. p. 65.
^d Menæa 2. Febr.
in S. Iorphyrio.
^e Vita ejusd. n. 43.
^f Gennad. de Scrip.
Ecccl. in Sever.
^g Marcell. p. 26.
^h Ado Vienn. in
Chron.
ⁱ Marcell. p. 13.
^j Chr. Al. p. 712.
^k Sozom. l. 8. c. 4.
^l Theoph. p. 69.
^m Procop. l. 1. Peis.
ⁿ Marcell. p. 29.
^o Chr. Al. p. 738.
^p Menæa 29. Jul.
^q Theod. Lect. p.
191. Cedr. p. 343.
^r Theoph. p. 88.
^s Chr. Al. p. 738.
^t Victor Tunn.
^u Thevet. l. 19.
^v Chr. Al. p. 724.
^w Marcell. p. 19.
^x Socr. l. 7. c. 21.
^y Evagr. l. 1. c. 10.
^z Chr. Al. p. 726.
^{aa} Socr. l. 7. c. 47.
^{ab} Evagr. l. 1. c. 20.
^{ac} Chr. Al. p. 730.
^{ad} Theoph. p. 79.
^{ae} Zonar. p. 37.
^{af} Freculf. 10. 2. l.
5. c. 11.
^{ag} Marcell. p. 24.
^{ah} Zonar. Cedr.
^{ai} Evagr. l. 1. c. 22.
^{aj} Phot. cod. 183.
^{ak} Tzetz. ch. 10. c.
306. Zon. Cedr.

Filia Theodosii Junioris Augusti ex Eudocia.

VI. ^a LICINIA EUDOCIA ^b nascitur Constantinopoli anno cccclxi. ^c & biennio post VALENTINIANO Cæsari, Constantii ex Galla Placidia filio, patet est, quam ille demum ^d Imperator factus in uxorem duxit Constantinopoli xxix. Octobris anno cccclxxvii. De Licinia & secundis ejus nuptiis agemus rursus in Valentinianno III.

^a Grut. 1174. 6.
^b Ant. Aug. dial.
1. p. 17.
^c Marcell. p. 19.
^d Chr. Al. p. 724.
^e Marcell. p. 20.
^f Theoph. Cedr.
^g Marcell. p. 24.
^h Socr. l. 7. c. 43.
ⁱ Chr. Al. p. 727.

VI. ^a FLACCILLA moritur anno cccclxxi.

^a Marcell. p. 22.

^a Idat. Fast. p. 61.
^b Marcell. p. 5.
^c Socrat. l. 5. c. 12.
^d Niceph. l. 12. c. 21.
^e Excerpta Euseb.
^f L. 30. Cod. Th.
^g de Prator.
^h Chr. Al. p. 708.
ⁱ Theoph. p. 60.
^j Prosper. chr.
^k Marcell. p. 8.
^l Diac. p. 383.
^m Claudian. de 4.
ⁿ Conf. Hon. p. 138.
^o Theoph. p. 72.
^p Olympiod. p. 195.
^q Cedr. p. 336.
^r Philost. l. 12. c. 11.
^s Zonar. p. 33.
^t Marcell. p. 14.
^u Zoz. l. 5. p. 782.
^v Claud. loco cit.
^w Baron.
^x Marcell. p. 14.
^y Diac. l. 14. p. 405.
^z Claud. de bello
^{aa} Gildon. p. 102.

IV. FLAVIUS HONORIUS, ^a natus est Constantinopoli xv. Januarii, ut est in Laterculo Silvii, seu ut apud Idatium, Marcellinum & alios, ix. Septembris anno Christi ccc lxx xiv. cui Theodotius Magnus pater id nominis in Honorii fratris memoriam imposuit, uti testatur Claudianus. Ab eo Imperator dictus est anno ccc lxx xix. Romæ, secundum ^b auctorem Chronici Alexandrini, & ^c Theophanem, qui addit ix. Junii hanc peractam ceremoniam. At ^d Prosper, Marcellinus, & aliquot alii in Hebdomo ad Constantinopolim xx. Novembris anno ccc xc iii. Augustum creatum scribunt, quod & prorsus innuit idem ^e Claudianus, qui id sub hyemem actum memorat. Post patris mortem Occidentem in hæreditatis sortem obtinuit, Romæque ex hydropisi obiit xv. juxta ^f Theophanem, seu ut habet Olympiodorus, xxvii. Augusti anno cccc xiii. ætatis xxxix. cum imperasset à patris excessu annos xxviii. menses sex, & aliquot dies. Illius corpus in ade S. Petri juxta Apostoli Confessionem in eadem urbe conditum est. ^g Huic uxor fuit MARIA, Flavii Stilichonis, qui rerum summam sub Theodosio & eodem Honorio obtinuerat, filia: in quas quidem nuptias præclaro carmine lusit Claudianus. Etsi quo eæ peractæ sunt annus fileatur apud scriptores, ex eodem tamen videtur colligi ^h Claudiano, id contigisse sub annum ccc xc vii. quo ætatis xiv. inibat Honorius. ⁱ Marcellinus & alii Mariam virginem obiisse aiunt: at ^k Claudianus, qui hoc ævo vivebat, peractas nuptias prorsus ait:

— castumque cubile

Aggreditur, Tyrio quo fusus Honorius ostro

Carpebat teneros Maria cum conjuge somnos.

^l Marlian. l. 5.
^m top. Rom. c. 21.
ⁿ Gruter. 287. 4.
^o Suvius in comm.
^p rev gest. an. 1544.
^q Zoz. l. 5. p. 811.
^r Olymp. Marcell.
^s Philost. l. 12. c. 2.
^t Theoph. &c.

^l Mariæ sepulchrum anno m d xlii. Romæ inventum aiunt in Ecclesia S. Petri, quam Regum Franciæ Capellam vocant, cum aliquot inscriptionibus, quæ præter Claudiani auctoritatem, peractas nuptias possunt persuadere. ^m Id constat haud multo post excessisse è vivis Mariam, datamque Honorio in secundam conjugem à Stilichone filiam alteram THERMANTIAM, quam non præviderat Claudianus ad has nuptias perventuram, cum hæc scribebat de Mariæ nuptiis:

Aurea sic videat similes Thermantia tadas.

^u Chr. Al. p. 716.

^u Scribit Chronicon Alexandrinum de Thermantiæ morte, Constantinopolim allatum nuntium xxx. Julii anno ccc xv. subdit verò Marcellinus perinde ac sororem virginem mortuam, etsi id vix probabile sit, constetque nullis ex utraque susceptis liberis obiisse Honorium.

^v Gruter. 1048. 1.
^w Senat. l. 11. ep. 2.
^x Philost. l. 10. c. 7.
^y Chr. Al. p. 708.
^z Marcell. p. 15.
^{aa} Orof. l. 7. c. 40.
^{ab} Ado Vienn.
^{ac} Iornand. de reb.
^{ad} Ger. c. 31.
^{ae} Paul. Diac. l. 13.
^{af} p. 399.
^{ag} Olymp. p. 186.
^{ah} Idat. chron. p. 12.
^{ai} Castell. l. 5. rar.
^{aj} Occis. p. 453.
^{ak} Olymp.
^{al} Chr. Al. p. 716.
^{am} Iornand. c. 32.
^{an} Olymp. p. 189.
^{ao} Idat. chr. p. 14.
^{ap} Philost. l. 12. c. 10.
^{aq} Sozom. c. 9. c. 16.
^{ar} Iornand. c. 32.
^{as} Prosper. Orof.
^{at} Olymp. Zon. &c.
^{au} Diac. l. 14.
^{av} Olymp. p. 194.
^{aw} L. ult. Cod. Th.
^{ax} de desert. L. ult.
^{ay} de infirm. hui.
^{az} Idat. p. 15.
^{ba} Olymp. p. 191.
^{bb} Philost. Prosper.
^{bc} Gruter. 449. 7.
^{bd} Theoph. p. 72.
^{be} Olymp. p. 194.
^{bf} Theoph. p. 72.

IV. ^a GALLA PLACIDIA, Theodosii Magni ex Galla Placidia altera conjugis filia, ^b cum in urbis Romæ expugnatione ab Alarico Gothorum Rege fuisset abducta anno cccc x. AT AULPHO illius consanguineo data est, qui regnum adeptus, ^c Imolæ in Italia mense Januario proximi anni hanc in uxorem duxit: sed nuptiarum dilata ceremoniæ, eaque demum peractæ Narbone, cum Ataulphus Galliarum, quæ ab Honorio concessæ ei fuerant, possessionem adiit, quarum accuratam descriptionem exaravit ^d Olympiodorus. Sic enim ^e vir doctus de tempore & loco Placidia nuptiarum discrepantes scriptores conciliat. ^f Interfecto postmodum Barcinone Ataulpho ^g anno cccc xv. in Segerici successoris potestatem devenit, qui quod eam acerbius accepisset, septimo post die à militibus pariter interfectus est. Exinde Walliæ, qui Segerico successerat, juris facta, ^h ab eodem, pace cum Honorio composita, ad fratrem remissa est, ⁱ à quo FLAVIO CONSTANTIO Patricio, & exercituum in Galliis duci in uxorem collocatur, etsi his nuptiis manus dare illa primùm abnuisset: qui quidem ^k Panaso Illyrici oppido oriundus, multis dignitatibus sub Theodosio & Honorio claruerat. ^l Magister enim militum fuit anno cccc xii. Consul an. cccc xiv. & cccc xvii. præterea Comes & Patricius. Peractæ porrò hæc nuptiæ anno cccc xvii. ipso Constantio II. Consule. Scribunt Theophanes & Zonaras Placidia custodiam demandatam Constantio uni ex Alarichi Comitibus, quam ille ad Honorium adduxit, à quo postea in conjugem eam accepit. ^m Nec multo post propter hanc affinitatem Constantius Ravennæ ab Honorio Imperator renuntiatur, non anno cccc xx. uti habet Prosper, sed sequenti, Februarii viii. secundum ⁿ Theophanem, quâ dignitate haud diu potitus est. Nam cum ad bellum Theodosio Juniori, qui cum in Imperatorem agnoscere renuerat, inferendum se accingeret, pleuritide correptus, ^o Ravennæ obiit eodem anno ii. Septembris secundum Theophanem, cum proinde sex menses imperasset & dies viginti quinque; quod ei in somniis prænuntiatum fuisse scribit Olympiodorus. Errant enim qui diutius regnasse volunt. Extant scripti de Constantio versus aliquot in tabula marmorea, quæ quondam prope Pontem Longum, quo idem Constantius Centam flumen in Liguri-

ria conjunxerat, spectabatur: hos descripsit ^p Ferdinandus Ughellus. Marito igitur extincto, Placidia in Honorii fratris palatium se recepit, cum quo tantâ vixit familiaritate, ut pravæ de mutua hac benevolentia habitæ fuerint suspiciones: sed mox exorto palatarum muliercularum operâ inter eos dissidio, à fratre Constantinopolim remissa, à Theodosio humanissimè excepta est, & ^q Augustæ titulo donata, ejusque filius Valentinianus Cæsar dictus anno ccccxxiv. ^r Obiit anno ccccl. vel proximo. Legimus in Græcorum ^t Synaxariis, nescio an verè, demone, quo vexabatur, liberatam à S. Donato Episcopo. Extat Gregorii Eliberitani Episcopi liber *De fide Gallæ Placidia* inscriptus.

^p Ughell. in Ep. Albingaun.
^q Gruter. 1048. 1.
^r Olymp. p. 197.
^s Marcell. p. 20.
^t Iorn. de regn. succ. p. 57. Baron. an. 449. n. 157. 158.
^u Idat. chr. p. 27.
^v Præf. Marian. Scot. an. 452.
^w Synax. 7. Aug.

Filius Placidia ex Ataulpho.

v. ^a THEODOSIUS infans obiit, patre superstite, à quo in argenteo locello ^b conditus, in æde sacra juxta Barcinonem sepultus est.

^b Olymp. p. 187.

Liberi Placidia ex Constantio Augusto.

v. VALENTINIANUS III. Imperator.

v. ^a JUSTA GRATA HONORIA, perperam HONORIAS ^b Zonaræ dicta, fratre prior nata: ^c ab Eugenio Procuratore suo stuprata, concepit, palatioque à Valentiniano fratre expulsa, Theodosio de Italia transmissa est anno Christi ccccxxiv. ubi cum exul detineretur, clandestino Eunucho misso, Attilam Hunnorum Regem in Occidentem concitavit; ^d qui in Italiam admoto exercitu Valentinianum eò adegit, ut pro pace impetranda Honoriam cum parte regni Attilæ tradere coactus fuerit. Sed mox ille dum nuptias cum eximie formæ puella, quam Ildiconem, alii Mykoltham vocant, celebrat, hausto largius mero, vomitu sanguinis extinctus est. Fallitur enim ^e Harigerus, qui tum cum Honoriam nuptias actas memorat. Augustam renuntiatam fuisse Honoriam testatur ^f inscriptio à Galla Placidia matre Ravennæ exarata, ut & aureum nomisma, quod descripsit ^g Baronius: fortean cum idem titulus matri concessus est à Theodosio Juniore, ac proinde ante exilium, vel post exilium, quo Attilæ mitigaretur feritas; quod opinatur idem Baronius.

^a Grut. 1048. 1.
^b Olymp. p. 191.
^c Zonar. p. 33.
^d Marcell. p. 23.
^e Iornand. de reb. Get. c. 42. Paul. Diacon. Præfens Rhet. p. 39. 40.
^f Theoph. p. 90. 93.
^g Hariger. Lob. in S. Servato c. 29. Thuroch. 1. part. c. 22.
^h Rubeus. 2. hist. Raven. p. 100.
ⁱ Gruter. 1048. 1.
^j Baron. an. 454. n. 24. Gretz. 10. 3. de cruce l. 1. c. 16.

v. FLAVIUS PLACIDIUS VALENTINIANUS III. JUNIOR, dictus, ^a Ravennæ nascitur III. Jul. an. ccccxix. juxta Marcellinum & Theophanem, vel anno ccccviii. VI. Julii, ut habet ^b Prosper, denique ut est in ^c Laterculo Silvii, VIII. Junii, in quo ad hunc diem ita exaratum legitur: *IV. Non. Junii Natalis genuinus Valentiniani.* ^d Ab Honorio primùm Nobilissimus, à Theodosio postmodum ^e Cæsar dictus est Thessalonica, seu Constantinopoli, ut habet ^f Idatius, anno ccccxiv. ut est in ^g Prosperi Chronico, cum annum quintum ageret, inquit ^h Olympiodorus. Sequenti anno Consul, deinde Augustus à Theodosio ⁱ Ravennæ renuntiat ^j x xiii. Octobris, seu, ut habet Olympiodorus, Romæ; quò Augustale diadema à Theodosio per Heliconem Patricium ad eum delatum est, cum annum ageret septimum: qui quidem inaugurationis Valentiniani dies ita describitur in ^k Laterculo Silvii: *X. Kl. Nov. Natalis Valentiniani purpura.* ^l Ab Aëtii, quem interfecerat, militibus, dolo Maximi Patricii, ipsemet in Campo Martio ad urbem occiditur xvii. Martii anno cccclv. ætatis xxxvi. regni xxxi. quo extincto, idem ^m PETRONIUS MAXIMUS Patricius, Maximi tyranni, qui à Theodosio Magno fufus fuerat ac cæsus, filius, quique bis Consul fuerat, postridie Augustam occupavit dignitatem; ac LICINIAM EUDOXIAM, Theodosii Junioris filiam, Valentiniani Augusti relictam, statim uxorem duxit: ⁿ quæ cum prioris mariti cadis conscium ac participem fuisse ex ipsemet accepisset, quò tam acerbam injuriam ulcisceretur, Gensericum Vandalorum Regem in Italiam evocavit; cujus adventu territus Maximus, dum fugam cogitat, à Romanis in ipsa urbe membratim tractus discerptusque est, xii. Junii, imperii lxxii. die. Triduo post captâ à Genserico urbe, Eudoxia cum utraque filia in Africam abducta est; ^o unde tandem remissa est Constantinopolim cum Placidia filia anno cccclxii. ^p Tradunt quidam in has prolapsam calamitates, quòd Eutychianam esset amplexa hæresim, Theodosii Patriarchæ Hierosolymitani suasionibus: sed à Juvenale Theodosii successore, impellente Euthymii Abbate, ad rectam fidem conversa, pietatis operibus vacavit, variasque ædes sacras excitavit.

^a Marcell. p. 18.
^b Theoph. p. 72.
^c Prosper.
^d Laserc. Silvii apud Bol. s. lan.
^e Olymp. p. 191.
^f Philost. l. 12. c. 10.
^g Olymp. p. 198.
^h Philost. l. 12. c. 11.
ⁱ Theophan. p. 73.
^j Idat. chr. p. 17.
^k Prosperi chron.
^l Olymp. p. 198.
^m Chr. Al. p. 726.
ⁿ Prosper. Marcell. Soc. l. 7. c. 24.
^o Philostorg.
^p Laserc. Silv.
^q Marcell. Com. Victor Tunu.
^r Idat. Prosper.
^s Evagr. l. 2. c. 7.
^t Chr. Al. p. 740.
^u Gregor. Tur. l. 2. hist. c. 8.
^v Evagr. loco cit.
^w Victor Tunu.
^x Zonar. p. 40.
^y Concil. Chalced. c. 26. 27. 28.
^z Grut. 449. 7.
^{aa} Ughell. 10. 1. part. 2. p. 200.
^{ab} Prisc. Rhet. 3. 73.
^{ac} Idat. chr. p. 41.
^{ad} Theoph. p. 94.
^{ae} Cyrill. in vitæ S. Euthym. c. 14. 15. 16.

Famil. Byzant.

K

Filia Valentiniani III. Augusti ex Eudoxia.

^a Prisc. Rhet. p. 74. Procop. 1. Vandal.
^b Cyrill. in vita S. Euthym. c. 14.
^c Idat.
^d Procop. 1. Vand. Viñ. Tunn p. 122. Evagr. l. 2. c. 7. Isid. in chr. Vand. Theoph. p. 94. Zonar. p. 40. Cedr. p. 346.
^e Theoph. p. 93. Zonar. c. 6. Ado Vienn.
^f Chr. Al. p. 740.
^g Idat. chr. p. 41.
^h Victor Vit. l. 2. de pers. Vand. p. 13.
ⁱ Apud Vghell. in Episc. Tarracin.

^a Prisc. Rhet. p. 74. Malchus p. 95. Evagr. l. 2. c. 7. Idat. p. 41. Zon. Theoph. p. 94. Pref. Pras. Gall. in Probo p. 46.
^b Procop. Vand. Zonar. p. 40.
^c Marcell. p. 37. Victor 1 unu. Cassiodor.
^d Chr. Al. p. 742. Herm. Contr.
^e Anon. Cusp.
^f Victor Vit. l. 2. p. 12. Malchus.

^f Onuphr. in Ep. Veron.

^e Chr. Al. p. 742.
^b Marcell. p. 48.
 Procop. 1. de bello Perf. Cedr. p. 341.
¹ Marcell. p. 29.
 Prisc. Rhet. p. 70.
^h Theoph. p. 87.
¹ Theoph. p. 135.
 Diacl. l. 11. p. 429.
 Hormisd. in epist. apud Eren.
 Gregor. Tur. de glor. Marc. c. 133.
 Baron. an. 511. 514. 527.
 Lambec. lib. 2. Comm. de Casar. Bibl. c. 8.
¹ Chr. Al. p. 744. 758. Theoph. Niceph. CP. in chronol.
¹ Lambec. loco cit. c. 7. p. 185.
¹ Theoph. p. 125.

^f Marcell. p. 48.

^g Chr. Al. p. 762.
¹ Marcell. p. 53.

VI. EUDOCIA, ^a Prisco Rhetori, Procopio, Theophani & Zonara; Evagrion vero, Cedreno & aliis EUDOXIA dicta, ^b Valentiniani Augusti filia primogenita, à Maximo Tyranno uxor PALLADIO filio, ^c quem Casarem dixerat, nata est: ^d sed utroque mox caeso, captaque à Genferico urbe, in Africam cum matre & sorore abducta est, & HUNNERICO Genferici filio primogenito, qui parenti in regnum postmodum successit, collocata. ^e Exactis cum marito annis XVI. procreatoque ex eo HILDERICO filio, quod ille Arianam haeresim acrius tueretur, clam ex Africa dilapsa, Hierosolymam venit, lustratoque Eudocia avia sepulchro, ibi tandem satis concessit anno CCCCLXXII. thesauris suis S. Resurrectionis templo legatis. ^f Auctor Chronici Alexandrini, dum Hunnerici nuptias commemorat, Valentiniani filiam hanc HONORIAM vocat: unde fortean liceat suspicari appellatam Eudociam Honoriam. Fallitur porro ^g Idatius, qui Gentoni Genferici filio secundogenito, cujus meminit ^h Victor Vitensis, nuptam fuisse scribit: ⁱ ut & auctor vitae Damasi PP. qui Eudociam patre superstitite mortuam adolescentem refert.

VI. PLACIDIA, altera Valentiniani Augusti filia, ^a cum matre & sorore in Africam à Genferico abducta, tandem post aliquot annos cum matre ad Marcianum Imperatorem Constantinopolim remissa est, à quo matrimonii jure FLAVIO ANICIO OLYBRIO copulatur, viro nobilissimo, qui post expugnatam à Vandalis Romam, Constantinopolim concesserat. ^b Procopius, & ex eo Zonaras, Olybrio nuptam, cum in Africam abducta est, perperam scripsere. ^c Is postmodum Romae Imperator dictus est anno CCCCLXXII. mense Junio, post Anthemium, Ricimeri Patricii, qui socerum Anthemium peremerat, clandestinis consiliis. Sed diu parta haud potuit dignitate; quippe post dies XL. ab Anthemii nece obiit XVII. Augusti, ut est apud ^d Anonymum Cuspiniani, seu ut alii volunt IV. Novembris ejusdem anni. ^e Placidia vero marito superstes, vixit usque ad Zenonis tempora, quo imperante legatos ad Hunnericum Vandalorum Regem misit, quod ab eo impetraret, ut Catholicis Carthaginensibus Episcopum quem vellent liceret deligere. ^f Quidam scribunt post conjugis obitum vacasse sacrarum literarum studiis, Hierosolymamque profectam, diutius ibi moratam, indeque in Italiam venisse, & Veronae humanissime exceptam à Theodorico Rege, in eadem urbe reliquum vitae cum sanctitatis opinione egisse, mortuamque X. Octobris. Addunt praeterea illius corpus tumulo conditum in aede S. Stephani in arce, urbis olim Cathedrali. ^g Ex Placidiae cum Olybrii conjugio prodiit *Juliana Anicia*, uxor Areobindi Patricii, vel ^h Areobindi filii fortean ⁱ alterius Areobindi, qui Consul fuit anno CCCCLXXIV. obiitque anno CCCCLXXIX. ^k qui quidem à Theodosio copiarum dux missus fuerat contra Genzericum, ac deinde contra Attilam, ut est apud Theophanem. Areobindus vero Julianae maritus celebratur ab auctore Chronici Alexandrini, quod in Perside singulari certamine cum hoste congressus sit: ^l ut & Julianae pietas, apud Theophanem in excitatione Constantinopoli non modo sacris adibus, sed & in eo quod cum ab Anastasio ad errores haereticos impelleretur, acrius obstiterit. De Juliana multa commentati sunt Baronius & vir doctissimus Petrus Lambecius. Ex ea & Areobindo nati ^m *Anicius Olybrius Junior*, & *Dagalaisus*. Olybrius Consul fuit anno CCCCLXXI. eique uxor fuit *Irene*, Magnae, Anastasii Augusti sororis, filia: ex quo conjugio enata filia, *Proba* nomine, *Proba* nupta, ex quibus prodiit *Juliana*, *Anastasi* uxor, à quibus rursus prodiere *Proba* nupta *Georgio*, *Areobindus*, & *Placidia Ioannis Mystaconis* uxor. Ita quidem genealogia Valentiniani ex Codice MS. Bibliothecae Casareae apud ⁿ Lambecium: nam quae habetur apud Nicephorum CP. in Chronologia, aliquantum discrepat. ^o Dagalaisus vero Areobindi & Julianae filius alter, Diagestem Ardaburii filiam, Asparis Patricii, qui in Leonem Magnum tyrannidem molitus est, neptem uxorem duxit. Ex quo conjugio prognatus *Areobindus* Consul ordinarius, ^p qui ab Anastasio Augusto cum exercitu in Persas missus anno DIII. & DIV. demum anno DVI. Consul fuit cum Messala, & cui anno proximo, ut habet ^q Chronicon Alexandrinum, seu anno DXII. ut ^r Marcellinus, in quadam seditione Imperium delatum est, quod ille abnuvit: quod quidem Areobindo avo adscribere videtur idem Chronicon. Ex eadem familia *Areobindus* ille,

ni fallor, prodiit, qui Præjectam Justiniani Imperatoris ex sorore neptim uxorem duxit: nisi is sit, quem Georgii filium diximus.

Filius alter Theodosii Comitis Africa.

III. ^a HONORIUS, Theodosii Comitis filius, Theodosio Magno Augusto fratre superstitite ^b obiit, qui filiarum educationis curam habuit, quas ille ex Hispania evocaverat Constantinopolim, factus Imperator. Has ex nobili Hispana genuerat, quam MARIAM videtur appellare ^c Claudianus.

^a Zozim. l. 4.
Claud. de laud. Serenap. 213.
^b Visior.
Claudian. p. 213.
214.
^c p. 213.

Filia Honorii ex Maria.

IV. THERMANTIA viro nobilissimo à patruo Theodosio uxor data est, ut ^a Claudianus refert:

^a Claud. de laud. Serenap. 215.

*Agnovit patrui similem Thermantia curam,
Nupsit & illa Duci: sed longè fata sororis
Inferiora tuis.*

Quod ^b quidam, nescio quo fundamento, de HERACLIANO Comite, Africae Præfecto, ^c qui tyrannidem molitus est sub annum ccccxiv. capiendum putant.

^b Cruceus.
^c Olymp. Marcell. l. 1. p. 810.
Mas. Proffer. & c.

IV. SERENA, de qua mox.

IV. SERENA, Honorii filia altera, ^a Theodosii Augusti patrui benevolentiam ita sibi conciliavit, ut in filiam ab eo fuerit adoptata, & FLAVIO STILICHONI, natione Vandalo, uxor data; ^b quem ille ad supremos Imperii magistratus ac honores extulit, & in eximia erga eum fiducia argumentum Arcadii & Honorii filiorum tutorem moriens dixit. ^c At postmodum Honorii, cui filias nuptum dederat, jussu Ravennæ ab Olympio interfectus est xxxiii. Augusti anno ccccviii. ^d quod Imperium ad sese & Eucherium filium transferre velle crederetur; ^e à qua tamen suspicionis labe excusatur à quibusdam scriptoribus, cum præterea constet virum fuisse sui temporis militiâ & rerum experienciâ præstantissimum. ^f Exinde ejusdem jussu Augusti laqueo vitam finivit Serena, accusata perinde quòd in Italiam Regem Gothorum Alaricum excivisset. Existimarunt ^g quidam filiam fuisse Theodosii Magni, quòd revera illius filia, ut Stilicho gener dicantur apud ^h Claudianum variis in locis: sed non advertere ita appellari, quòd Serena adoptata fuerit à Theodosio, uti exertè scribit idem Poëta:

^a Zozim. l. 5. p. 810. 782.
Gruter. 1056. 4.
^b Olympiod. apud Phot. cod. 80.
Grut. 412. 3. 4.
^c Zoz. l. 5. p. 810.
^d Philost. l. 12. c. 3.
Chibi Gosofr.
^e Zozim.
^f Soz. l. 9. c. 4.
Philost. & alii.
^g Occo.
^h Paneg. 1. in Stilich. p. 178; in Epith. Honor. p. 223, de bello Gild. p. 101. & in 3. Conf. Hon. p. 130.

*Defuncto genitore tuo sublimis adoptat
Te patruus, magnique animo solatia luctus
Restituens, propius quàm si genuisset amavit
Defuncti fratris sobolem.*

ⁱ Atque inde Stilicho, progener Theodosii Augusti dicitur in veteri Inscriptione, quòd esset loco generi, cum non naturalis, sed adoptiva esset filia Serena: à qua ædem S. Nazario sacram Mediolani excitatam testantur ^k versus antiqui ab ipsa positi:

ⁱ Gruter. 411. 30

*Qua sinuata cavo consurgunt recta regressu,
Sacrateque Crucis flectitur orbe caput.
Nazarius vita immaculabilis, integer artus,
Conditor exultat hunc tamulo esse locum.
Quem prius Ambrosius signavit imagine Christi,
Marmoribus Lybicis fida Serena polit.
Conjugis at reditu Stiliconis lata fruatur,
Germanisque piis pignoribus propriis.*

^k Alciatus lib. 3.
Trescanus lib. 3.
Puccinell. in Zodiaco Mediolan. part. 3. c. 73.

Habuit porrò Stilicho (ne & quidpiam fileatur quod ad ejus stemma pertinet) fororem nuptam Bathanario, Comiti Africae sub Honorio anno ccccxi. cui post eundem Stilichonem interfectum occiso, in ipsamet dignitate suffectus est Heraclianus.

Zozim. l. 5. p. 813.
L. 18. Cod. Th. de bonis proscript.

Liberi Stilichonis ex Serena.

V. ^a EUCHERIUS nullâ aliâ donatus dignitate, quàm Tribuni Notariorum; ^b quod patris modestiæ adscribunt scriptores, qui filium ad sublimiores magi-
Famil. Byzant.

^a Zoz. l. 3. p. 805.
^b Claudian. in 6.
Conf. Hon. p. 160.

stratum gradus transire non passus est. Patre interfecto, in ædem sacram Romæ confugit, è qua extractus, Honorii jussu peremptus est.

V. MARIA

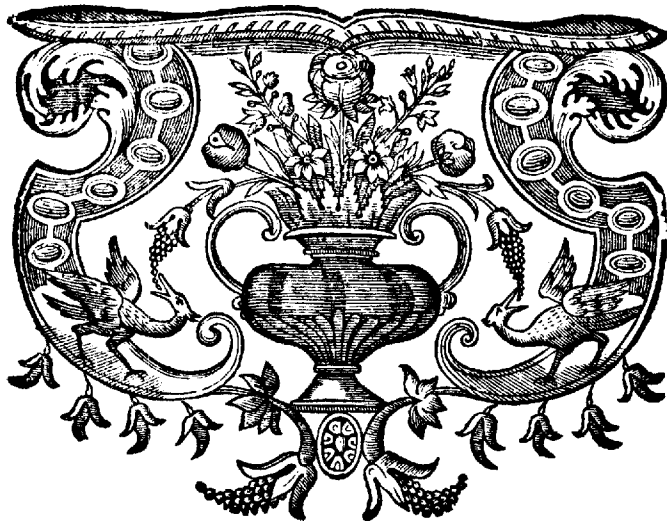
&

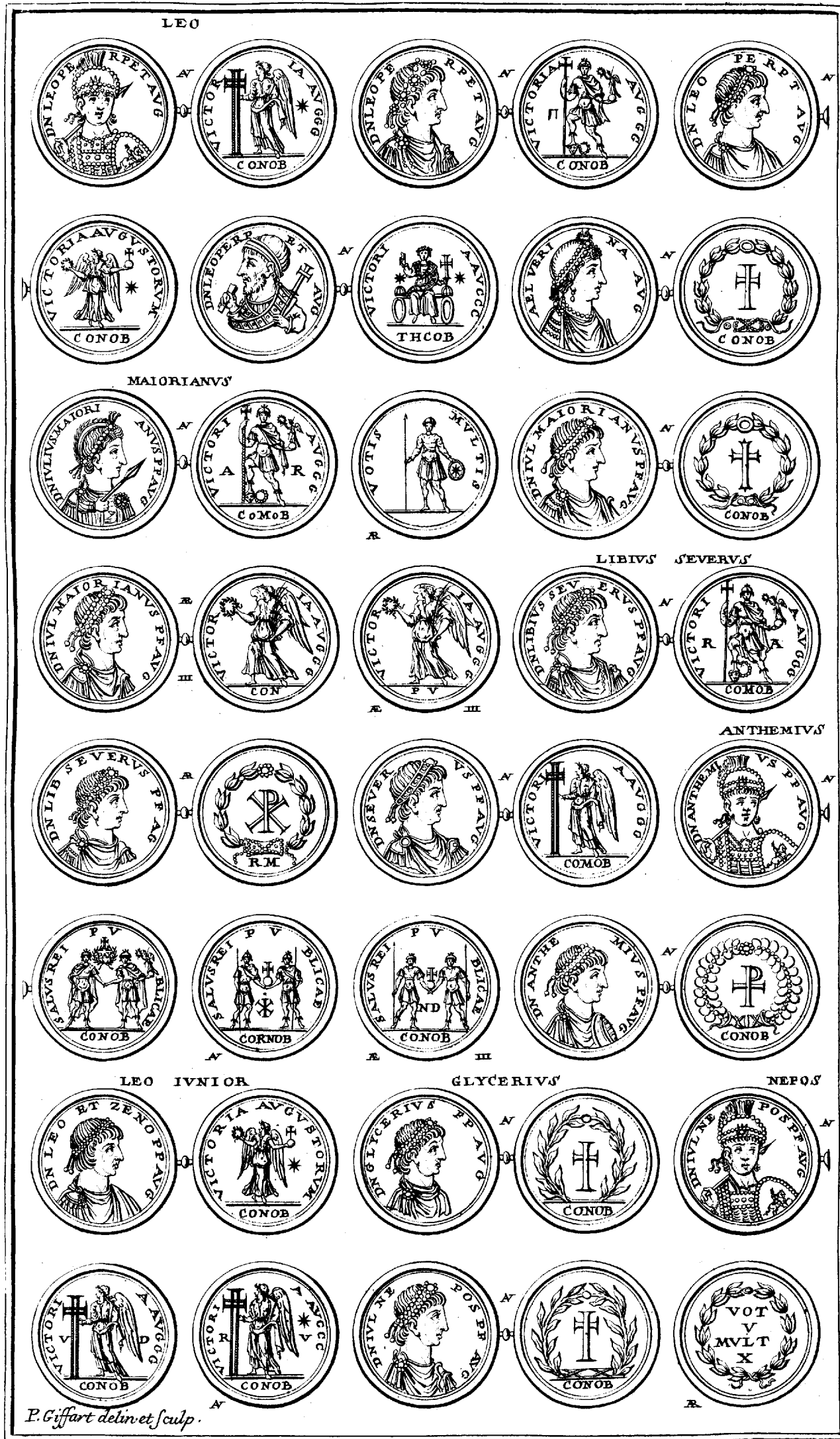
V. THERMANTIA

} Honorio Imp. nupsere, uti supra observatum est.

*Lib. 2. hist. Rom.
venn. p. 101.*

Scribit Hieronymus Rubeus Gallam Placidiam, Theodosii Magni filiam, Ravennæ D. Joanni Evangelistæ templum exstruxisse, in cujus parietibus voti naufragii-que historia musivo opere depicta erat. Videbatur, inquit, in majestate Deus, libellum Joanni Evangelistæ porrigens, cui erat subscriptum, SANCTVS IOANNES EVANGELISTA. Hinc atque inde mare vitreum, in quo duæ naves turbulenta tempestate, & ventorum vi agitata; in altera D. Joannes Placidia opem ferens, aderat, septemque candelabra, & nonnulla præterea ex iis quæ in Apocalypsi describuntur mysteria. Aderant quoque Constantii, Valentiniani, Gratiani, & cæterorum hujus familiæ Augustorum imagines, iisque erat inscriptum: GALLA PLACIDIA PRO SE ET IIS OMNIBVS VOTVM SOLVIT. Erant autem hæ imagines in arcu testudinis ad dexteram quinque, quibus sic erat adscriptum: D. CONSTANTIVS. D. THEODOSIVS. D. ARCADIVS. D. HONORIVS. THEODOSIVS NEP. Ad lavam, D. VALENTINIANVS. D. GRATIANVS. D. CONSTANTIVS, GRATIANVS NEP. Circa subsellia verò ad dextram in extrema parte: DN. THEODOSIVS ET DN. EVDOCIA. Ad lavam, DN. ARCADIVS ET DN. EVDOXIA AVG. Reliquam picturæ descriptionem prætermittimus, quam prosequitur Rubeus.

Familia LEONIS MAGNI Nomismata.

L E O.

DN LEO PERPET AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistra clypeum, in quo inscriptus eques.

VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, longiorem crucem dextrâ tenens. A tergo, stellula. Infra, CONOB. Vide Chiffletii Anastasin Childerici p. 252.

DN LEO PERPET AVG. Imp. cum diademate ex unione & gemmis.

VICTORIA AVGGG. Imp. paludatus stans, dextrâ longiorem crucem, sinistra globulum cui insistit victoriola serium porrigens, pede serpentem vel captivum proculcans. Infra, CONOB. Vide Oct. Stradam p. 251.

DN LEO PERPET AVG. Imp. cum diademate ex duplici unione sero.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria stans, dextrâ serium, sinistra globum crucigerum. Ad latera stellula. Infra, CONOB. Vide Paulum Petavium p. 13.

DN LEO PERPET AVG. Imp. cum insolenti calyptra, habitu consulari, seu cum loro, dextrâ volumen, sinistra longiorem crucem.

VICTORIA AVGGG. Imp. habitu consulari sedens, dextrâ volumen, sinistra crucem. Ad latera, dua stellula. Infra, THCOB. Vide Chiffletium in Anastasi Childerici p. 252.

V E R I N A.

AEL VERINA AVG. Imperatrix cum diademate ex duplici unione filo.

Cruce in corona quercea. Infra, CONOB.

M A J O R I A N U S.

DN IVLIVS MAIORIANVS PP AVG. Imp. cum galea cristata, dextrâ spiculum, sinistra clypeolum, in quo inscriptum Christi monogramma.

VICTORIA AVGGG. Figura militaris, dextrâ hastam crucigeram, sinistra globum cui insistit victoria serium porrigens, dextro pede proteris serpentem. Ad latera, A. R. Infra, CONOB.

VOTIS MVLTIS. Figura militaris, dextrâ spiculum, levâ clypeum. Vide Dissertat. num. 42.

DN IVL MAIORIANVS PP AVG. Imp. cum diademate ex duplici unione filo.

Cruce in corona quercea. Infra, CONOB.

DN IVL MAIORIANVS PP AVG. Imp. ut in proximo nummo.

VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, dextrâ serium, sinistra palmam. Infra, CON.

VICTORIA AVGGG. Ead. figura. Infra, CV.

L I B I U S S E V E R U S.

DN LIBIVS SEVERVS PP AVG. Imp. cum sero ex duplici unione filo.

VICTORIA AVGGG. Figura militaris, pede dextro captivum vel serpentem proculcans, dextrâ hastam crucigeram, sinistra globum cui insistit victoriola, & in medio nummo, R. V. Infra, CONOB. Vide Stradam p. 224.

DN LIB SEVERVS PP AVG. Imp. cum diademate gemmato.

Christi monogramma in corona quercea. Infra, RM.

DN SEVERVS PP AVG. Imp. diadematus.

VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, dextrâ longiorem ac spissorem crucem, levâ palmam. Infra, CONOB.

A N T H E M I U S.

DN ANTHEMIVS PP AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum ad humerum, levâ clypeum cui inscriptus eques.

SALVS REIPUBLICAE. Dua figura militares paludata stantes, quarum sinistra levâ globum cui insistit victoriola serium porrigens. Suprà, in corona laurea scriptum, PAX. Infra, CONOB. Vide Sirmondum ad Sidon. p. 168. 2. edit.

SALVS REIPUBLICAE. Dua figura militares cum spiculo stantes, unâ tenentes globum crucigerum. Inter utramque ad pedes, Christi monogramma. Infra, CONOB. Vide Anton. August. Dial. 2. Oct. Stradam p. 225. & Gretzer. p. 1845.

SALVS REIPUBLICAE. Eadem figura, nisi quod inter utramque script. ND. Infra, CONOB.

DN ANTHEMIVS PP AVG. Imp. cum sero ex unione.

Christi monogramma, in corona quercea. Infra, CONOB.

O L I B R I U S.

DN ANICIVS OLIBRIVS AVG. Protome Olybrii cum camelancio crucigero.

SALVS MVNDI. Cruce in medio nummo. Infra, CONOB. Aureus D. Vaillant.

L E O J U N I O R.

DN LEO ET ZENO PP AVG. Imp. cum sero ex unione.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria stans, dextrâ serium, sinistra globum crucigerum, ad latera stellula. Infra, CONOB. Vide Gretzerum de Cruce p. 1846.

G L Y C E R I U S.

DN GLYCERIVS PP AVG. Imp. cum sero ex unione.

Cruce in corona laurea. Infra, CONOB.

N E P O S.

DN IVL NEPOS PP AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, levâ clypeum cui eques inscriptus.

VICTORIA AVGGG. Victoria gradiens, dextrâ crucem longiorem ac spissorem. Ad latera, V. D. Infra, CONOB.

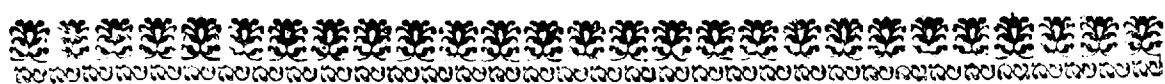
Eadem inscriptio & figura. Ad latera R. V. supra, litt. V. & stellula. Infra, CONOB.

DN IVL NEPOS PP AVG. Imp. cum sero ex unione.

Cruce in corona laurea. Infra, CONOB. Vide Paulum Petavium p. 13. Gretzer. de Cruce p. 1845. Ocon. &c.

VOT V MVLT X. In corona quercea.

V.

FAMILIA

LEONIS MAGNI AUGUSTI.

I. Pater LEONIS Magni Imperatoris, ^a in Thracia, vel ut ^b alii volunt, in Dacia Illyrica natus est. Ex eo prodire

II. LEO Imperator, &
 II. EUPHEMIA, ^a quæ innupta obiit. Hanc Leo Augustus frater Constantinopoli habitantem crebrius conveniebat, & ob rerum experientiam summamque prudentiam, in arduis negotiis ejus utebatur consiliis.

^a Theod. Lect.
 Theoph. p. 94.
 Codin. de Orig. p. 53.
^b Candid. apud Phot. cod. 79.
 Zonar. p. 40.
 Chron. Reichersp. p. 60.
^c Codin. de Orig. p. 20.

II. FLAVIUS LEO, cognomento MAGNUS, & MACELA, seu Macellarius, ex Tribuno & Selymbria militaris præsidii Duce, Marciano extincto, factione Asparis & Ardaburii Patriciorum ^a Imperator appellatur VII. Februarii anno Christi CCCCLVII. & ab Anatolio Patriarcha solemniter coronatur. ^b Obiit verò Constantinopoli mense Januario anno CCCCLXXIV. imperii XVII. mense VI. Uxor VERINA ^c marito superstes deceffit ^d anno CCCCLXXXIII. in Cilicia, vel ut alii scribunt, in Isauria, quo relegata fuerat à Zenone Augusto & genero. Ejus corpus post aliquot annos Constantinopolim ab Ariadna filia relatum est. ^e Huic frater fuit BASILISCUS, qui sororis opere tyrannidem arripuit, Zenone imperante, anno CCCCLXXV. MARCO filio, quam ex ZENONIDE, seu ZENONIA, uti nuncupatur à Theophane, uxore genuerat, Cæsare renuntiato. Quæ quidem dignitate ad XX. Augusti proximi anni potitus, à Zenone, qui Constantinopolim recuperato Imperio reversus fuerat, captus, cum uxore & filio in Cappadociam relegatus, ibidem extremum diem obiit.

^a Chr. Al. p. 743.
 Theoph. p. 95.
 Zon. Cedr. &c.
^b Marcell. p. 37.
 Victor Tunn.
 Evagr. l. 2. c. 17.
 The. ph. Zonar.
^c Evagr. l. 3. c. 27.
 Candid. Theod.
 Lect. Theoph.
 Cyrill. in vita s. Euthym. c. 10.
 Malchus p. 94.
 Liberat. c. 16. 17.
^d Theoph. p. 111.
^e Candid.
 Theod. Lect.
 Evagr. l. 3. c. 8.
 Chr. Al. Th.
 Marcell p. 38.
 Victor Tunn.
 Gest. Acacii.

Liberi Leonis Augusti ex Verina.

III. N. filius, ^a quem pater S. Danielis Stylitæ precibus à Deo obtinuit, infans obiit, ut est in ejusdem Sancti vita.

^a Apud Decemb.

III. ARIADNA, de qua mox in Zenone Imperatore.

III. LEONTIA, ^a MARCIANO, Anthemii, qui Romæ imperavit, filio, uxor data est. Is mortuo Leone de imperio cum Zenone contendit, quod sibi debitum assererat uxoris jure, quod ^b illa patre jam Imperatore, Ariadna verò Zenonis conjux privato nata esset. ^c Quæ quidem controversia accidit post exactum à Zenone Basiliscum, resque intra palatii septa peracta, ubi Romulo & Procopio fratribus adjuvantibus, pulso Zenone victor evasit. Sed dum postmodum sui nimium securus in Zeuxippi balneis moratur, ab Illo Patricio genere Isauro & suis captus, Zenoni traditur, à quo, cum antea presbyter ab Acacio Patriarcha fuisset consecratus, cum Verina Augusta in castellum Papycion relegatus est anno CCCCLXXIX. Fuit porro Anthemius Imp. Procopii Patricii, qui à Procopio Cilice, cui de purpura & imperio contentio fuit, filius, uti est apud ^d Sidonium, quem fratrem Anthemii perperam Idatius appellat.

^a Theod. Lect.
 Malchus apud Phot. p. 86. ed. reg.
 Treoph. p. 109.
^b Theod. Lect.
^c Evagr. l. 3. c. 26.
 Niceph. l. 16. c. 22.
 Candid. Theoph. &c.

^d Sidon. in Pat. Anthem.

Scribit ^a Marcellinus Comes PATRICIUM, seu PATRICIOLUM, Asparis Patricii filium, Cæsarem generumque Leonis Principis appellatum fuisse. Unde conjicere licet filiam Leonis Imperatoris, vel nuptam, vel saltem pactam Patricio; quod de alia quam LEONTIA dici vix potest, licet secus quidam sentiant, cum eo quo interfectus fuit Patricius anno CCCCLXXI. Ariadna altera Leonis filia Zenoni tum esset nupta. Sed ut Asparis, cujus familia hoc sæculo maximè inclaudit, evolvatur stemma, paucis illud perstringam. Aspari igitur pater fuit

^a Marcell. p. 37.

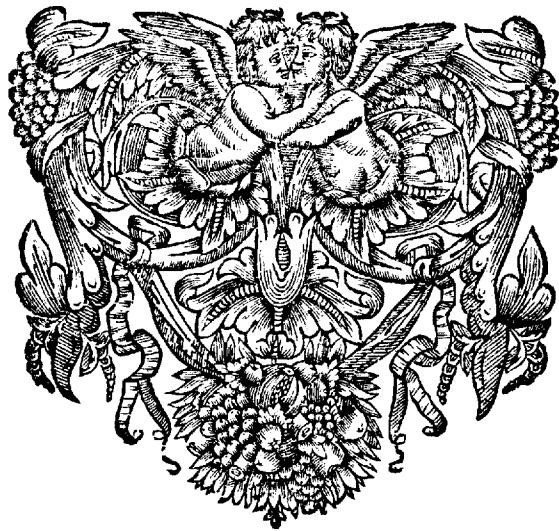
^a Theoph. p. 3.

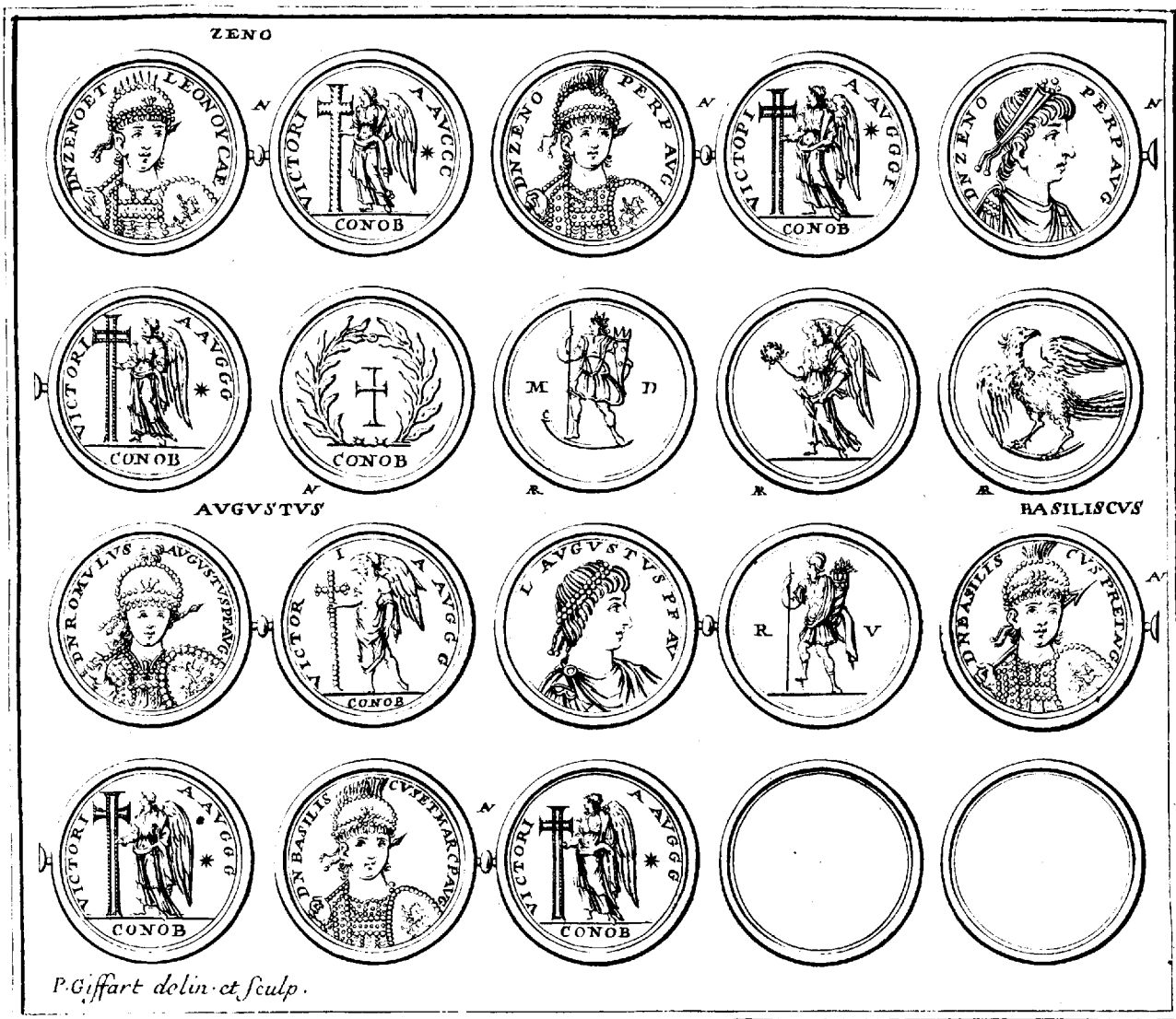
Fast. Coff.
Theoph. p. 100.
Zon. Ant. CP.
^d Marcell. p. 36
^e Cedr. Iscl.
^f Cod. de Or. p. 53.
^g Grut. 171. 8
^h Candid.

ⁱ Marcell. p. 40
^k Theod. ep. 150.
Suid. in Ardab.
Marcell.
^l Theoph. p. 100.

^m Evagr. l. 1. c. 15.
Procop. Chr. Al.
Theoph. Cedren.
Zon. Codin. de
Orig. p. 29. 35.
Victor Tunne.
Marcell. &c.
ⁿ Candid.

^b *Ardaburius*, gente Alanus, qui Consul fuit anno ccccxxvii. & à Theodoro M. copiis militaribus Præfectus in Joannem, qui post Honorii excessum tyrannidem in Occidente arripuerat, deinde in Persas cum imperio missus est. ^c *Aspar*, Ardaburii filius, Consul perinde fuit anno ccccxxxiv. ^d primusque Patriciorum dictus est à Leone, cui imperium asseruerat, à quo postmodum unà cum duobus filiis interfectus est anno cccclxxxi. ex quo quidem diro facinore ^e *Macelæ*, seu *Macellarii* cognomentum Leoni inditum volunt scriptores, etsi improbabilis omnino conjecturâ longè aliter sentiat ^f Codinus. ^g *Macellum* porro pro *Macellum* habetur etiam in quadam inscriptione. ^h Ter nuptias iniisse Asparem tradit Candidus: ex quibus nati *Ardaburius*, *Patricius* seu *Patriciolus*, *Ermenarichus*, & filia duæ. Altera ex Asparis uxoribus, Theoderici Triarii filii soror fuisse dicitur à Theophane. Fuit porrò Theodericus iste Gothorum Rex, ut est apud ⁱ Marcellinum & alios. ^k *Ardaburius* Patricius dictus est; *Patricium* verò seu *Patriciolum* ^l Casarem Leo creavit anno imperii xii. Christi cccclxix. ut ab Arii pravis opinionibus Asparem avocaret, & sibi arctiùs demereretur, inquit Theophanes: quo tum tempore pactam eidem Patricio Leonis filiam Leontiam par est credere, dilatis fortean nuptiis, ut quæ in puerili adhuc esset ætate, cum patre Imperatore demum natam certum sit: nam ab anno cccclvii. quo Leo Imperium iniit, ad annum cccclxix. interfunt xii. aut xiii. tantum anni. ^m At biennio post uterque Asparis filius, Ardaburius scilicet & Patricius, cum patre interfecti sunt. ⁿ Quidam tamen tradunt Patricium præter spem vulneribus acceptis evasisse incolumem. Ermenaricus verò, qui tum aberat, Zenonis ope in Isauriam fugit; quo demum imperante Constantinopolim reversus, ejusdem Imperatoris filii nothi filiam uxorem duxit, & reliquum vitæ ibi exegit. Ardaburio filia fuit *Diagesta*, Dagalaifi uxor, Areobindi, cujus supra meminimus, parentis.

Familiæ ZENONIS Augusti Nomismata.

ZENO.

DN ZENO ET LEON OV CAE. Imperatoris protome cum camelancio, dextrâ spiculum ad humerum, sinistra clypeum, cui insculptus eques capivum proculcans.

VICTORIA AVGGG. Victoria stans, dextrâ longiorem crucem tenens. Ad latus, stella. Infra, CONOB. Vide Paul. Petavium pag. 14. Chiffletii Anastasin p. 252. 254. &c.

DN ZENO PERP AVG. Imp. ut supra.
VICTORIA AVGGGE. Victoria & stella, ut supra. Infra, CONOB. al. COMOB. Ad latera. MD. al. AD. al. RV. Gretzer. de Cruce p. 1846.

DN ZENO PERP AVG. Imperatoris diademati protome lusca.

VICTORIA AVGGG. Victoria & stella, ut supra. Infra, CONOB.

Cruce in corona laurea. Infra, CONOB. Vide Oct. Stradam p. 253. Liphium l. 3. de Cruce c. 16. Gretzer. de Cruce p. 1846.

Figura militaris coronata stans, pedibus rostro navis insistent, dextrâ hastam, sinistra pharetram. Ad latera, M D. Hic nummus est RR. PP. S. Genovefæ Paris.

Victoria gradens, dextrâ lauream, sinistra palmam.

Aquila baculo pedibus insistent.

* DN ZENO SEMPER AVG.

ROMULUS AUGUSTUS.

DN ROMVLVS AVGVSTVS PF AVG. Imp. cum stemmate cristato, seu camelancio, dextrâ spiculum ad humerum, sinistra clypeum, cui insculptus eques.

VICTORIA AVGGG. Victoria gradens, dextrâ longiorem crucem. Infra, CONOB. Vide Octav. Stradam p. 228.

... L AVGVSTVS PF AV. Imp. cum duplici unio-num filo.

Figura militaris galeata gradens, dextrâ hastile, sinistra cornucopia, nisi sit pharetra; ut in Zenonis nummo. Ad latera R V. Ex Baronid an. 475.

* DN AVGVSTVLVS PERP P F AVG. Goltzius.

* DN FL. MOMYL AVGVSTVLVS PF AVG. Idem.

BASILISCUS.

DN BASILISCVS PRET AVG. Imp. cum camelancio, spiculo, & clypeo, ut supra.

VICTORIA AVGGG. Victoria cum longiori cruce & stella, ut supra. Infra, CONOB. Vide Chiffletium in Anastasi p. 252.

DN BASILISCVS ET MARC P AVG. Imp. ut supra.

VICTORIA AVGGG. Victoria, ut supra. Infra, CONOB. Chifflet. ibid.

VI.

FAMILIA

ZENONIS AUGUSTI.

^a *Candid. apud Phot. p. 171.*

^b *Anon de gest. Constant. p. 477.*

I. ROUSOMBLADEOTA, gente Isaurus, pater fuit, ut auctor est ^a Candidus, Zenonis Imperatoris. Hunc *Isauria nobilissimum, & qui dignus esset filiam Imperatoris accipere*, armisque exercitatissimum fuisse tradit ^b scriptor alter.

Liberi Rousombladeota.

II. ZENO Imperator.

^a *Zonar. p. 43.*

II. CONON, vir flagitiis & homicidiis infamis, ut ait ^a Zonaras.

^a *Theoph. p. 111.*

^b *Marcell. p. 42.*

^c *Theoph. p. 116.*

^d *Evagr. l. 3. c. 29. 15. Theoph. p. 117. 118. 120.*

^e *Marcell. p. 44.*

II. FLAVIUS LONGINUS, cum ab Illo Magistro officiorum, qui cum Leontio tyrannidem arripuerat anno CCCCLXXXIV. captus, & in Isauriam custodiendus abductus fuisset, libertatem tandem consecutus est anno ^a proximè sequenti: unde apud ^b Marcellinum, *post annalem custodiam, pro decennalem*, legendum omnino evincitur. Anno deinde CCCCLXXXVI. Consulatum gessit, ut & iterum anno CCCXC. A fratre præterea Magister officiorum & ^c Caput Senatus designatur: ^d quo extincto, Isaurorum quorundam ope, qui Constantinopoli morabantur, Imperium sibi asserere conatus, ab Anastasio, Augusto jam designato, & qui Zenonis relictam uxorem duxerat, captus, bonisque omnibus spoliatus, in Isauriam cum factiosis omnibus relegatur: ubi instauratis copiis bellum rursus in Anastasium aggreditur, quod per sex annos tractum, finitum demum est anno CCCXCVII. Longino & cæteris tyrannis à Joanne Scytha copiarum ductore captis, & ad Anastasium transmissis, in Hippodromo amputata sunt capita.

^a *Vincensius in Annal. Hannon. t. 3. 13.*

II. ^a LUCILLA, ne & fabulas omitteremus, VALBERTO primo Hannoniæ in Belgio Comiti nupsit.

^a *Cand. l. 1. p. 174.*

^b *Evagr. l. 2. c. 15.*

^c *Theoph. p. 111.*

^d *Agathias l. 4. p. 135. 1. ed.*

^e *Chr. Al. p. 750.*

^f *Evagr. loco cit.*

^g *Theod. Lect. l. 1. p. 182. 18.*

^h *Theoph. p. 96.*

ⁱ *Cedr. p. 347.*

^j *Candid.*

^k *Marcell. p. 38.*

^l *Theoph. p. 103.*

^m *Abulfarag. p. 92.*

ⁿ *Victor Tunn.*

^o *Theoph. p. 103.*

^p *Evagr. l. 3. c. 29.*

^q *Theoph. p. 116.*

^r *Cedr. f. 350.*

^s *Marcell. p. 44.*

^t *Candid. p. 174.*

^u *Const. Manass.*

^v *De Orig. p. 19.*

^w *Suid.*

II. FLAVIUS ZENO, ^a TARASICODISA primùm dictus, quæ vox Isaurorum est, quam variè ^b alii efferunt, cum ^c ARIADNAM Leonis Imperatoris filiam primogenitam duxisset in uxorem anno CCCCLIX. Zenonis nomen assumpsit, Dux Orientis à socero renunciatus. At cum rei publicæ gerendæ minùs videretur idoneus, vel quòd, ut ait ^d vetus scriptor, vereretur Leo, ne illius proclamationi plebs intercederet, Leonem ex filia & eodem Zenone nepotem Imperatorem dixit. ^e Mortuo verò Leone Magno, consentiente Senatu, à Leone juniore filio Zeno parens Imperator appellatus est, & ab eo diademate donatus in Hippodromo, seu, ut habet Victor Tunnensis, in Hebdomo, anno CCCCLXXIV. ^f mense Februarii. ^g Obiit ex morbo fontico, vel, ^h ut Cedreno placet, ex venuris profluvio, incunte Aprili anno CCCXCII. ætatis LXV. cum novem diebus. ⁱ Imperavit annos XVII. menses sex, tam imperii sui annis, quàm Basilisci tyrannidis mensibus putatis. Ariadna verò exinde Anastasio Imperatori, Zenonis successori nupsit. ^j Uxorem duxerat Zeno antequam eidem Ariadnæ copularetur; nec scio an illa sit, quam ^m Suidas & Codinus ARCADIAM vocant, & manifestò licèt errore, secundam Zenonis conjugem fuisse asserunt.

Filius Zenonis Augusti ex Ariadna.

^a *Vet. Inscript. apud Gausfred. in Nicæa p. 104. Testam. Perpetui Episc.*

III. FLAVIUS LEO, cognomento ^a JUNIOR, seu MINOR, ut est in Testamento Perpetui Turonensis Episcopi subscriptione, à Leone Magno avo Impe-

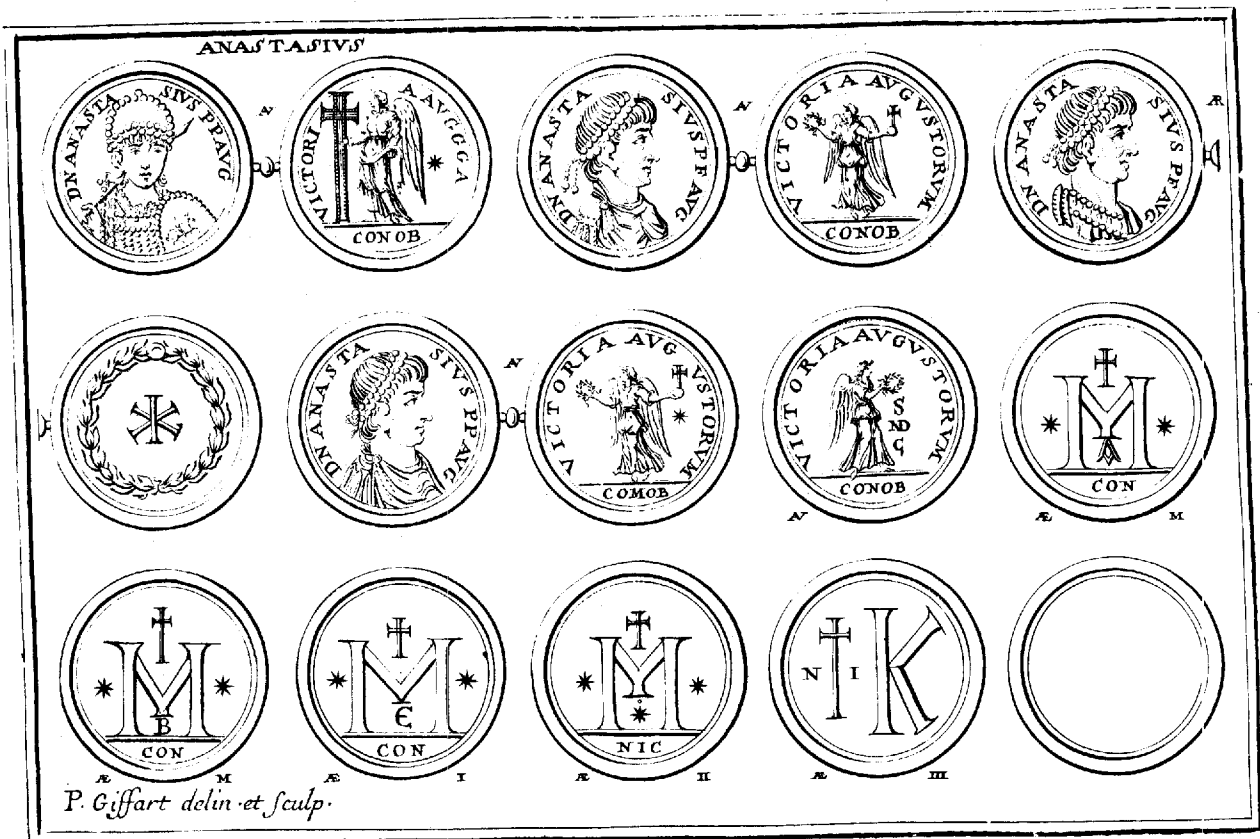
rator ^b coronatus est anno cccclxxiii. circa Martium mensem : quo extin-
cto, Zenonem patrem in imperii communionem adscivit. Obiit haud multo
post eodem quo avus anno cccclxxiv. mense Decembri, ipso solo Consule.
Quo quidem anno nondum xvii. ætatis attingerat, quod vult ^c Chronicon Ale-
xandrinum, cum Ariadna mater Zenoni patri nupterit tantum anno cccclix.
à quo ad Leonis Junioris obitum vix quatuordecim intersunt anni. Imperavit
cum avo menses decem, ac ferè totidem post illius excessum. Tradunt ^d Ado
Viennensis, Victor Tunnensis, & ex iis alii, Zenonem Augustam dignitatem
sibi soli asserere volentem, de interficiendo filio consilium cepisse, eoque ac-
cepto, Ariadnam conjugem similem puerum ad mortem obtulisse, Leonem ve-
rò Augustum occultè rotondisse, & Clericum factum in quadam Constantino-
politana Ecclesia ad Justiniani tempora vitam produxisse : sed hæc vix fidem
merentur.

^b Theod. Lect. l.
1. p. 183. Marcell.
Theoph. p. 102.
Cedren. p. 350.
Suid. in Zenone.
Iornand.
^c Chr. Al. p. 750.

^d Ado Vienn.
Victor Tunn.
Isid. Hisp. p. 38.
Chron. Keiserf.
an. 474.
Chr. Marcian.

III. N. filius Zenonis spurius, cujus filiam ERMENARICHUS Ardabuttii Patricii fi-
lius, Asparis nepos, uxorem duxit. Ita enim velle videtur ^a Theophanes, ἡ νόσου Ζή-
νορος πατρὸς γαμβρὸς καὶ υἱός. ^b que verba ita ^b alii interpretantur, ut Ermenarichus ^b Petau.
spuria Zenonis filia conjugio nexus fuerit.

ANASTASIUS.

DN ANASTASIUS PP AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum ad humerum, sinistrâ clypeum in quo inscriptus eques.

VICTORIA AVGGG A. Victoria gradiens, dextrâ spiffiorem ac longiorem crucem. Ad latus, stellula. Infrâ, CONOB. Vide Lipsium lib. 3. de Cruce c. 17. Stradam, &c.

DN ANASTASIUS PP AVG. Imp. cum diademate VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria stans, dextrâ sertum, sinistrâ globum crucigerum. Infrâ, CONOB. Vide Stradam p. 297. & Gretzerum de Cruce p. 1847.

DN ANASTASIUS PP AVG. Eadem figura, sed alio habitu, ac fortè cum loro Consulari.

Christi monogramma in corona quercea.

DN ANASTASIUS PP AVG. Imp. ut in secundo nummo.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria, ut in

eodem nummo. Ad latus, stellula. Infrâ, CONOB.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria ad latus gradiens, dextrâ sertum. Infrâ, CONOB.

†
• M • Infrâ, CON. Vide O& Stradam p. 257.

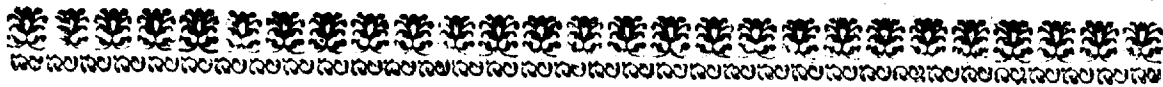
†
• M • Infrâ, CON.

†
• M • Infrâ, CON.

†
• M • Infrâ, NIC.

N † I K.

VII.
FAMILIA
ANASTASII AUGUSTI.

I. NASTASII Imperatoris patris nomen hætenus incertum manet apud Scriptores: ^a ex quibus duntaxat docemur, Dyrrachio oriundum, ac religione Arianum fuisse. Qui verò Anastasio de generis nobilitate voluere assentari, hunc de Pompeii Magni familia ortum dixerunt, ut ejusce ævi poëta in Epigrammate, quod in ^b Anthologia descriptum legitur. Certè Pompeii nomen in Anastasii gente familiare fuisse patet ex ipsa stemmatis descriptione. Mater verò Anastasii Manichæa, & foror fuit Clearnchi Ariani, uti habet ^c Theophanes. Ex quo mirum videri haud debet, si hæreticis parentibus natus filius, toto regni tempore hæreticos ipsos tutatus, Catholicos tam acriter infectatus sit. ^a *Victor Tun.* ^b *Anthol. l. p. 397. ed. H. Steph.* ^c *Theoph.*

Liberi N. Anastasii Patris.

II. ANASTASIUS Imperator.

II. HYPATIUS, de quo post Anastasium.

II. PAULUS, qui Consul fuit anno ccccxcvi. & dii. Anastasii frater à quibusdam dicitur.

II. MAGNA, foror Anastasii Augusti, de quâ post Hypatii familiam agimus.

II. FLAVIUS ANASTASIUS, cognomento DICORUS, dignitate SILENTIARIUS, ^a post Zenonis interitum, Imperator dictus est, procurante ARIADNA, ipsius Zenonis conjugè, quam ille, Augustus factus, statim sibi in uxorem adjunxit. ^b Diadema verò excepit in Hippodromo anno ccccxcvi. Ind. xiv. ii. Aprilis, feriâ v. majoris Hebdomadæ. ^c Fulmine in Palatio percussus & exanimatum quidam prodidere. ^d Marcellinus Comes morte subitâ præventum excessisse scribit anno dxviii. Ind. ii. De mortis die dissident invicem scriptores. ^e Theophanes in ix. vel ut præfert Codex Palatinus, in ii. Aprilis hanc rejicit, manifesto errore, qui ex eo potissimum deprehenditur, quòd Anastasium mox imperasse tradat annos xxvii. mensesque septem, quod constare non potest, siquidem ab illius inauguratione, quæ facta est mense Aprili anno ccccxcvi. ad mensem Aprilem, quo mortuum ait, xxvii. anni tantum intercedunt, quot Anastasio tribuuntur imperii anni in ^f Chronico Alexandrino & apud Victorem Tunnensem. ^g Quidam regnasse volunt annos xxvii. menses iii. ^h alii menses ii. alii iv. ⁱ Evagrius menses iii. & dies totidem. Denique ^k Marcellinus Comes, accuratori calculo, regnasse ait annos xxvii. menses ii. dies xxix. unde omnino conficitur non Aprili mense mortuum Anastasium, sed sub ix. Julii, quo Justinus successor Imperator appellatus est. Obiit porrò Anastasius, ut est apud eundem Marcellinum, octogenario major. ^l Theodorus Lector & Victor Tunnensis ætatis annos lxxxviii. Chronicon verò Alexandrinum xc. & menses v. attribuunt. Anastasii & Ariadnæ conjugis effigies exhibent diptycha Leodiense & Bituricense, apud Wilthemium. ^a *Evagr. l. 3. c. 29.* ^b *Theoph. p. 117.* ^c *Zonar. Cedren. Salmas. ad hist. Aug. p. 21.* ^d *Theoph. p. 117.* ^e *Theoph. p. 141.* ^f *Chr. Al. p. 764.* ^g *Anast. in Horm. Joel p. 172.* ^h *Victor Tun.* ⁱ *Marcell. c. 38.* ^j *Marcell. p. 59.* ^k *Theoph. p. 141.* ^l *Chr. Al. p. 760.* ^m *Victor Tun.* ⁿ *Theodor. Lect. p. 189.* ^o *Basil. Cilix apud Phot. cod. 42.* ^p *Zonar.* ^q *Cedr. p. 357.* ^r *Iordan. de regn. succ.* ^s *Evagr.* ^t *M. r. l. p. 59.* ^u *Theod. Lect.* ^v *Chron. Alex.*

Liberi Anastasii Augusti.

III. N. ^a filia Anastasii Imperatoris, si qua fides Suidæ, mater Marini, qui ab avo Suid. in Anast. Lazis præfectus est.

Theoph. p. 126. III. N. ^a Anastasii filius nothus, in seditione, qua in eundem Augustum excitata est in
Cedr. p. 358. Hippodromo anno D V L I. interfectus est.

^a Procop. l. 3. de bello Goth. c. 31.

II. ^a FLAVIUS HYPATIUS, Anastasii Imperatoris frater fuit. Pompeius quippe, Anastasii Imperatoris nepos, Hypatii filius dicitur Procopio, non frater, ut velle videtur eruditus Interpres. Ubi enim de Joanne Pompeii filio: *Ἰωάννης ὁ Πομπηίου, τῆς Ὑπατίας*, id est, *Ioannes Pompeii filius, Hypatii nepos*: non verò ut Interpres, *filius Pompeii, qui frater fuit Hypatii*: nam Pompeius Hypatii consobrinus, non frater appellatur, ut mox indicabimus. ^b MAGNAM uxorem habuit, cui suos pro Synodo Calchedonenfi libros dicavit Dorotheus Monachus Alexandrinus. Ita sanè Theophanes, si Interpretem audimus: nam græca subobscura sunt: *Δαεόθιος δὲ ὁ μοναχὸς Ἀλεξανδρεὺς πολὺν χρόνον βίβλον ἔγραψεν ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, καὶ δέδωκε Μιχαὴλ τῆς ὑμέρης Ἀναστασίας ἐπ' ἀδελφῶν, ὁρδοδόξῳ ἕσθῃ.* Sed vereor ne legendum sit, *ὑμέρης Σεκουδίνου, Ἀναστασίας ἀντιδελφῆς*, &c. ita ut *Magna* ista non Hypatii, sed Secundini conjux fuerit, quæ Anastasii Imperatoris soror fuit. Complures Anastasii nepotes recensent passim scriptores, nullo ferè discrimine; cum ex iis vix elici possit ex fratre nè, an verò ex sorore ii extiterint, quod in sequentibus pro viribus conabimur retegere.

Filius Hypatii ex Magna.

III. POMPEIUS.

^a Marcell. p. 63.

^b Procop. l. 1. Pers. c. 24.

^c Anonym. de gest. Constans. p. 489.

^d Theoph. p. 135.

^e Chr. Al. p. 784.

^f Theoph. p. 135.

III. FLAVIUS POMPEIUS, Anastasii Imperatoris nepos dictus ^a Marcellino, ^b Procopio, & ^c aliis, Hypatii filius fuit: siquidem apud Marcellinum Comitem, & in ^d Chronico Alexandrino, Hypatii, Anastasii ex sorore nepotis, consobrinus, ut exerte à Procopio Hypatii, Anastasii fratris, filius, nuncupatur. Consul fuit cum Avieno anno DI. IND. IX. ^e Hunc Anastasius Imperator, ejusque conjugem ANASTASIAM ornatissimam feminam & piissimam, quod Synodum Calchedonenfem tuerentur, & Macedonio Patriarchæ tum exuli necessaria ad vitam subministrarent, malè accepit, quod Theophanes ad annum D X III. revocat. Sed in gratiam postea rediit: ^f narrat quippe vetus scriptor sub vitæ exitum de successore cogitantem Anastasium, alterum ex tribus nepotibus Pompeio, Probo, & Hypatio, eligere statuisse: verùm aliter decrevisse divinum Numen, à quo in Justinum diadema postmodum translatum est. ^g Neque tamen imperii familiæ suæ asserendi spem abjecit Hypatius; mortuo enim Justino, cum ad id culmen provectus esset Justinianus, excitatà anno illius V. CHR. D X X X XII. in urbe seditione, Hypatius Augustus, Pompeio consobrinus adjuvante, à plebe acclamatur, qui ante imperium perdidit, quàm haberet, ipso & Pompeio à Justiniano captis & interfectis X I X. Januarii, quinto seditionis die. ^h Uxor Anastasia post conjugis interitum in Syriam concessit, & in Monasterio Montis Oliveti non sine sanctitatis existimatione vixit. ⁱ Eiusdem nominis femina nobilissimæ ac Patriciæ mentionem agunt Græcorum Menæa, quæ cum à Justiniano Augusto, cui tum uxor erat Theodora, ad nefastum concubitus urgeretur, clam urbe egressa secessit in Ægyptum, ubi reliquum vitæ sanctissimè exegit. Eandem cum Anastasia Pompeii uxore esse suadent & ætas quâ vixit, & vitæ genus quod utraque amplexa est.

^g Anonym. de gest. Constans. p. 183.

^h Marcell. p. 63.

ⁱ Chr. Al. p. 780.

^j Procop. l. 1. Pers. c. 24.

^k Victor Tunn.

^l Theoph. p. 158.

^m Cedr. Zm. Græc.

ⁿ Cyrill. in vita S. Sabæ apud Sur.

^o & Lipom. 5 Dec.

^p Menæa 10.

^q Martii.

Filii Pompeii.

IV. JOANNES

IV. ANASTASIUS

} de quibus mox.

^a Procop. l. 3. de bello Goth. c. 31.

^b Anthol. Gr. l. 3. c. 1. p. 191.

^c Marcell. p. 58.

^d L. 4. Cod. de off. Praef. Prat. Afr.

^e Diptych. Leod. Vvilshemi

^f Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^g Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^h Sirmond. ad Sido. & Eunod.

ⁱ Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^j Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^k Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^l Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^m Sirmond. ad Sido. & Eunod.

ⁿ Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^o Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^p Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^q Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^r Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^s Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^t Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^u Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^v Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^w Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^x Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^y Sirmond. ad Sido. & Eunod.

^z Sirmond. ad Sido. & Eunod.

IV. FLAVIUS JOANNES, Pompeii filius, ^a cum PREJECTA, Vigilantiæ Justiniani Imperatoris sororis filiâ nuptias iniit, quæ tum ex Arcobindo vidua erat Joanni Epitaphium condidit Julianus Ægyptius, quod habetur in ^b Anthologia, in quo ex Anastasii Imperatoris familia genitus dicitur. Aliud porrò quod istud ibidem subsequitur, videtur esse Joannis, ^c qui Consul fuit anno D. & Præfectus Illyrici.

IV. ^a FLAVIUS ANASTASIUS Consul ordinarius, & Comes domesticorum equitum, cujus Diptychon Consulare servatur Avarici Biturigum & Leodii, Pompeii etiam videtur fuisse filius, quod potissimum colligi datur ex illius prænominibus, quæ avorum ac majorum seriem, ut horum temporum mos ferebat, continent, atque ^b ibidem sic leguntur exarata: FL. ANASTASIUS. PAVIVS. PROBVS. SABINIANVS. POMPEIVS. ANASTASIUS. VIR. INL. COM. DOMESTIC. EQVIT.

ET CONS. ORDIN. Ubi Anastasii postremum nomen est ejusdem Consulis; Pompeii verò, patris: cetera ex illius familia, dignitatibus illustrium virorum nomina sunt; unde interdum quadam ex iis repetita observate est. ^a Sabinianum Illyricum, qui Magister militiæ & Consul fuit sub Anastasio anno DII. memorant scriptores. Probos autem & Paulos in Anastasii familia occurrere præterea constat. Consulatum verò inivit Anastasius cum Agapeto anno DXVII. ut est apud Marcellinum Comitem, Marium Aventicensem, & alios: ex quibus emendandi Fasti, qui hunc Consulatum Anastasio Augusto perperam tribuunt.

^a *Tornand. de reg. succ. p. 61. & de reb. Get. p. 142. r. nod. Paneg. ad Theod.*

II. ^a MAGNA, soror Anastasii Imperatoris, nupsit ^b SECUNDINO, vel SECUNDIANO, uti interdum nuncupatur à Theophane, qui Consul fuit cum Felice anno DXI. Scribit idem Theophanes, Hypatii filii, qui à Vitaliano tyranno captus fuerat, liberationem agrè obtinuisse Secundinum. Ab eo fortè dictum Palatium *Secundiane* in Hebdomo, de quo in Constantinopoli Christiana agimus.

^a *Niceph. CP. in chronol.*
^b *Theoph. p. 125. 134. 137.*

Liberi Magnæ, sororis Anastasii ex Secundino.

III. FLAVIUS HYPATIUS Patricius, Secundini ex sorore Anastasii filius, ^a Consul fuit anno DI. ^b Biennio pòst cum Patricio Phryge & Areobindo ab avunculo in Persas missus, Amidam urbem ab iis redemit, nullo alio edito facinore, orto inter duces dissidio. ^c Neque feliciori successu rem egit missus anno DXII. in Vitalianum Scythiam tyrannum, ^d à quo in prælio captus, vinculis æreis vinctus, cavea inclusus, ^e & apud castellum Acras diu detentus, tandem patris interventu liberatus est anno DXV. ^f A Justino Augusto deinde contra Persas & Saracenos Orientem incurstantes cum imperio missus anno DXXIV. ^g quadriennio pòst revocatur à Justiniano, in ejus locum suffecto Belisario. Denique cum in ea, quam anno ejusdem Augusti quinto accidisse diximus, seditione, Imperator à plebe fuisset appellatus, à Justiniano captus, capite truncatus est, illiusque corpus in mare projectum XIX. Januarii anno DXXXII. ^h Huic uxor fuit MARIA, ut auctor est ⁱ Procopius.

^a *Fast. Cons.*
^b *Marcell. p. 27. Procop. l. 1. c. 8. Theoph. p. 125. 126.*
^c *Evang. l. 3. c. 1. Niceph. l. 6. c. 38. Theoph. p. 134.*
^d *Torn. de reg. succ. p. 61. 62.*
^e *Vit. Tunn.*
^f *Marcell. p. 56.*
^g *Theoph. p. 146.*
^h *Theoph. p. 151. Procop. l. 1. pers. c. 24.*
ⁱ *Procop. loco cit.*

III. FLAVIUS PROBUS Patricius, Anastasii Augusti nepos perinde dicitur apud ^a Marcellinum & ^b Procopium: at non omnino constat, an ex fratre vel sorore, ac proinde an Pompeii vel Hypatii frater fuerit, etsi ab alio Anastasii fratre (Paulo fortean) aut sorore prognatum videatur indicare idem Marcellinus, scribens Hypatium, Pompeium & Probum *genere consobrinos, divique Anastasii fuisse nepotes*. Consulatum gessit anno DII. DXIII. & DXXV. si tamen Probus iste, qui in Fastis recensetur, idem unusque sit: nam ab ^c Onuphrio Panvinio videntur distingui, primo Flavii, altero Anicii prænomen tribuente, tertium verò Anicium Probum Juniolem appellante. Scribit ^d Procopius à Justiniano missum, quò Hunnorum copias militares cogeret contra Persas. ^e In ea denique, cujus meminimus, excitata seditione anno DXXXII. primus ex tribus consobrinis Imperator à plebe furente appellatus est, quæ in illius domum profecta, ab eo arma petiit, ac demùm ipsius Probi domum igne absumpsit: sed quid tum passus sit, & an in hac seditione perierit, non tradunt scriptores.

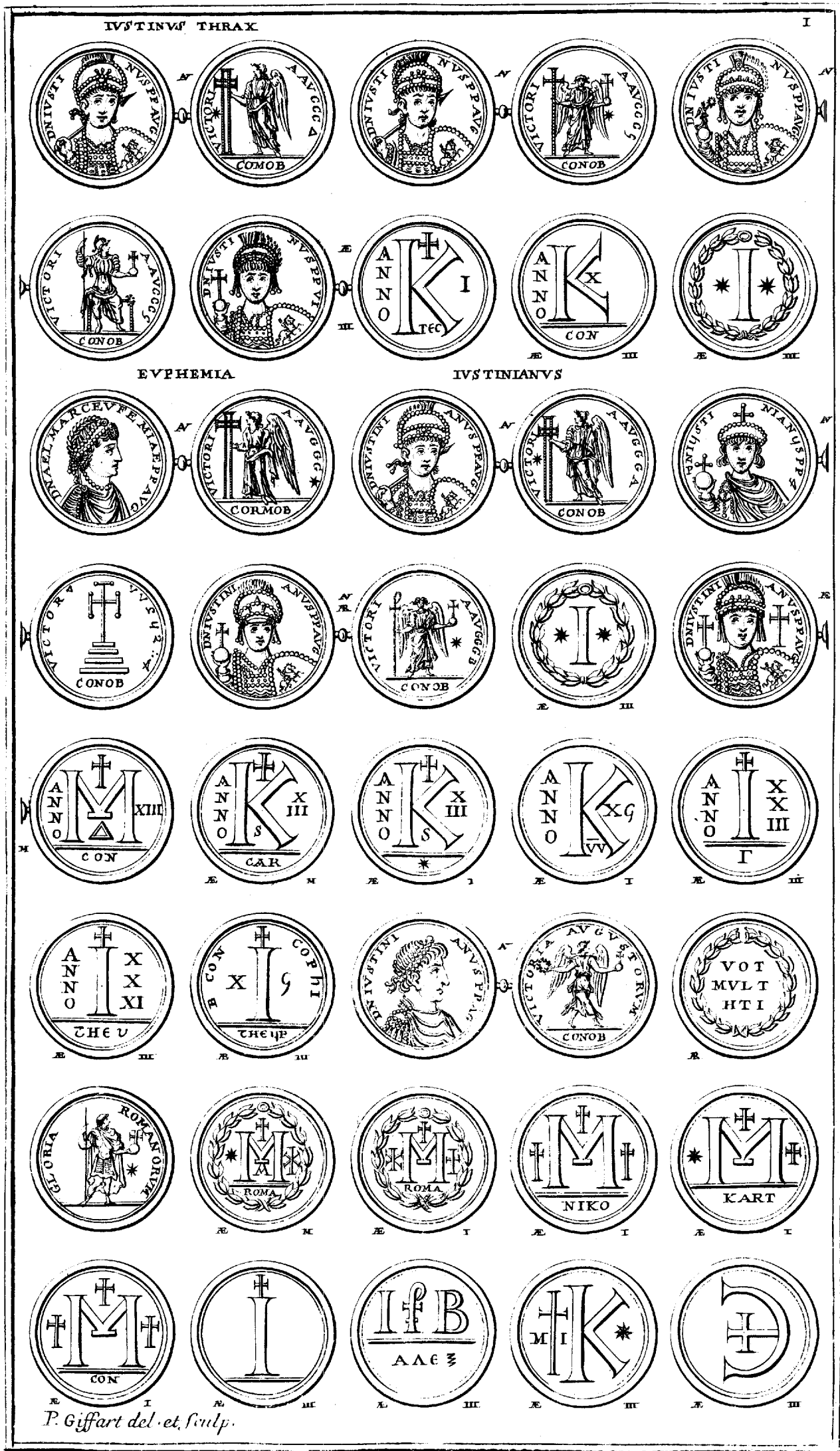
^a *Marcell. p. 63.*
^b *Procop. l. 1. pers. c. 24.*
^c *Anon. de Const.*

^d *Onuphr. in fast.*
^e *Loco cit.*
^f *Chr. Al. p. 778.*

III. ^a IRENE, Magnæ, Anastasii Augusti sororis, filia, OLYBRIO Juniori, Areobindi ex Juliana Anicia filio nupsit: cujus quidem Olybrii familiam supra attigimus in stemmate Theodosiano.

^a *Diagramma genealog. Valentim. apud Theoph. & Nicephor. CP. in chronol. & cod. Casareus apud Lambec. lib. 2. Comm. de Casar. Bibl. p. 585.*

Familia Justiniani & Justiniani Nomismatum Tab. I.

JUSTINUS THRAX.

DN IVSTINVS PP AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum, cui inscriptus eques.

VICTORIA AVGGG Δ. Victoria stans, dextrâ longiorem crucem, ad latus crucis, stellula, infra, COMOB.

DN IVSTINVS PP AVG. Imp. eodem quo in priore nummo schemate.

VICTORIA AVGGG Γ. Victoria stans, dextrâ longiorem crucem, sinistrâ globum crucigerum, sub quo stellula, infra, COMOB. Vide Dissert. n. 44.

DN IVSTINVS PP AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ globum cui insistit victoriola serium porrigens, sinistrâ clypeum cui inscriptus eques.

VICTORIA AVGGG Γ. Figura stolata & galeata sedens, dextrâ hastam, sinistrâ globum crucigerum, infra, CONOB. Vide Gretzer. p. 1848.

K. ANNO I. Suprà, crucicula, infra, TES. Vide Dissert. n. 44.

K. ANNO X. Infra, CON.

• I • In corona quercea.

De Nummis utriusque Justiniani, agimus in Dissert. n. 71. Vide præterea Carol. Patinum p. 494.

EUPHEMIA.

DN AEL MARC EUPHEMIAE PP AVG. Augusta.

VICTORIA AVGGG •. Victoria stans, dextrâ longiorem crucem, infra, CORMOB.

JUSTINIANUS.

DN IVSTINIANVS PP AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum, cui inscriptus eques.

VICTORIA AVGGG A. Victoria stans, dextrâ longiorem ac spissio rem crucem, cum stellula ad latus crucis, infra, CONOB. Vide Alamann. ad Procopii Anecdota p. 77. 1. edit. & Carol. Patinum p. 495.

DN IVSTINIANVS PP AVG. Imp. cum paludamento & stemmate gemmato & crucigero, dextrâ globum crucigerum.

VICTOR AVGVST. Crux insistens gradibus, infra, CONOB.

DN IVSTINIANVS PP AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ globum crucigerum, sinistrâ clypeum cui inscriptus eques.

VICTORIA AVGGG B. Victoria stans, dextrâ ha-

stam crucigeram, sinistrâ globum crucigerum, sub quo stellula, infra, CONOB. Vide Alamann. ad Procopii Anecdota p. 45. 1. edit. Oct. Stradam p. 260. & Gretzer. p. 1855.

• I • in corona quercea.

DN IVSTINIANVS PP AVG. Imp. cum stemmate cristato, dextrâ globum crucigerum, sinistrâ clypeum cui inscriptus eques, supra, crucicula longior.

M. cum crucicula, ANNO XIII. infra, CON. Vide Lipsium lib. 3. de Cruce cap. 16.

K. cum crucicula, & lit. S. ANNO XIII. infra, CAR.

K. cum crucicula, & lit. S. ANNO XIII. infra, stellula.

K. ANNO XG. infra, VV.

I. seu columna, cui insistit crucicula, ANNO XXIII. infra, Γ.

I. seu columna cum crucicula, ANNO XXXI. infra, THEV.

CONCORDIA. Columna crucigera, ad latera, XG. infra, THEVP.

DN IVSTINIANVS PP AVG. Imp. cum diademate ex unionibus.

VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria graduens, dextrâ serium, sinistrâ globum crucigerum, infra, CONOB.

VOT MVLT HTI. in corona quercea. Vide Dissert. n. 42.

GLORIA ROMANORVM. Imp. paludatus stans, dextrâ hastam, sinistrâ globum crucigerum.

M. Suprà, crucicula, infra, A. ad latera, stellula, & figura labari, seu Christi monogramma. infra, ROMA, in corona quercea.

M. Suprà, crucicula, ad latera, Christi monogramma, & crucicula, infra, ROMA, in corona quercea.

M. Suprà, & ad latera, crucicula, infra, NIKO.

M. Suprà, crucicula; ad latera, stellula, & crucicula, infra, KART.

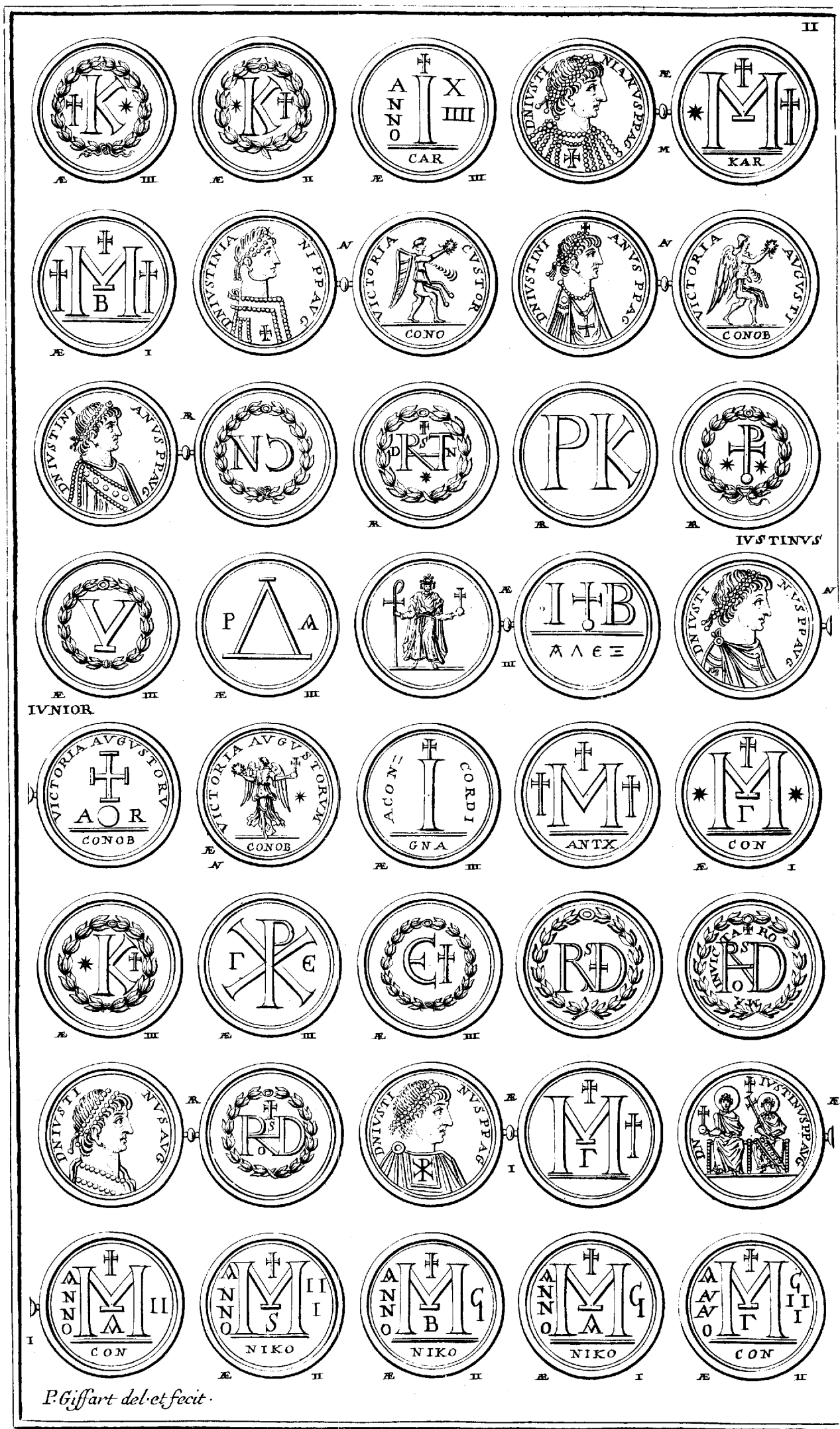
M. Suprà, & ad latera, crucicula, infra, CON.

I. seu columna, cui crucicula imposta, Christi monogramma inter I. & B. infra, ALEX. Vide Dissert. n. 50.

K. Retrò, crux longior inter litt. M. & I. stellula intra litera X. brachia.

C. cum cruce ex interiore elementi parte procedente.

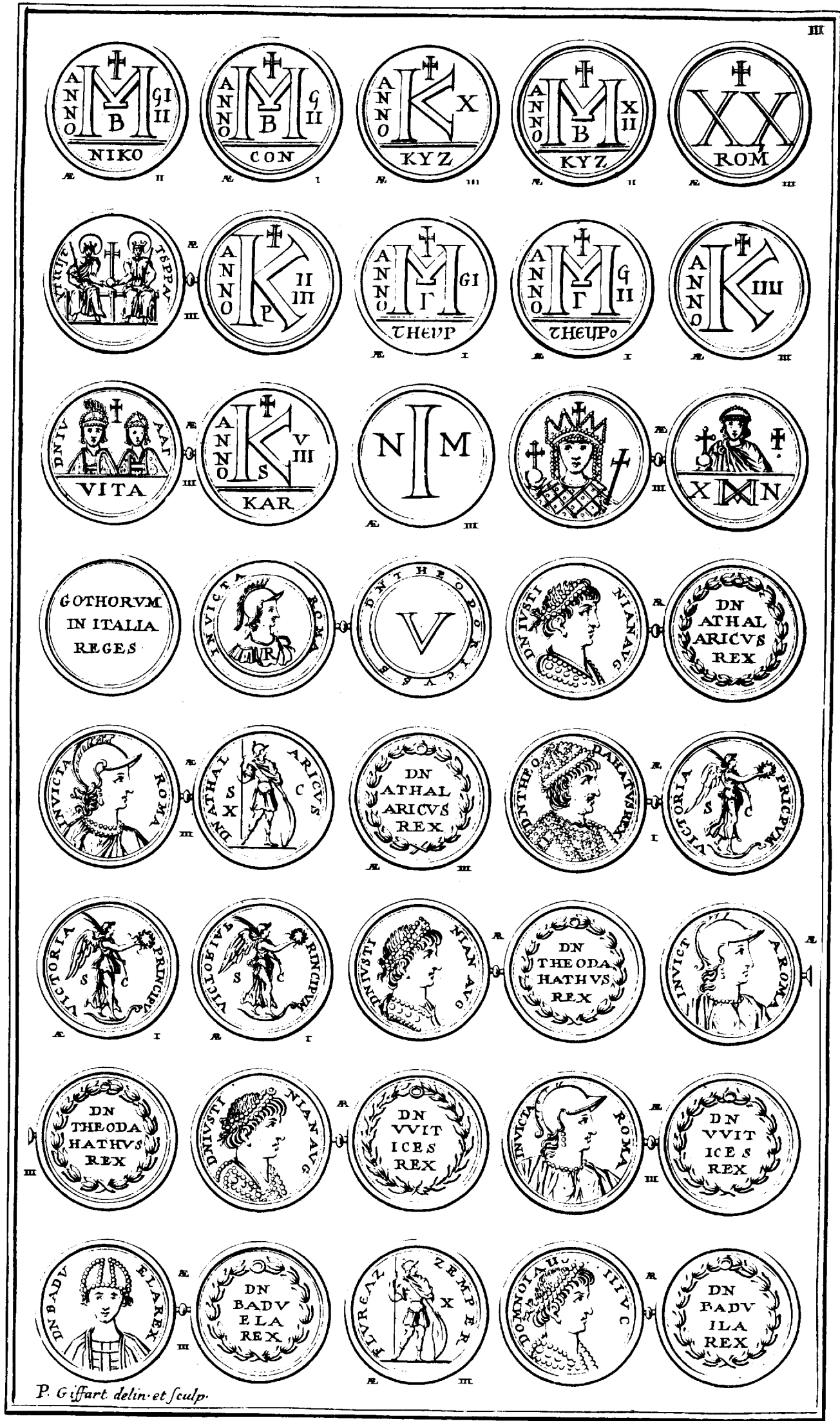

P. Giffart del et fecit.

Familiæ JUSTINI & JUSTINIANI Nomismatum Tab. II.

- K. Inter cruciculam & Stellulam, in corona quercea.
- K. Inter stellulam & cruciculam, in corona quercea.
- I. Seu columna crucigera. Ad latera, ANNO XIII. Infrà, CAR.
- DN IVSTINIANVS PP AVG. Imp. cum diademate ex unio- nibus, & crucicula ad pectus.
- M. Suprà, crux. Ad latera, stellula, & cruci- cula. Infrà, KAR.
- M. Suprà, & ad latera, crucicula. Infrà, B.
- DN IVSTINIANI PP AVG. Imp. simili schemate, cum crucicula ad pectus, pessimè effigiatus.
- VICTORIA AVGVSTOR. Victoria gradiens, dextrâ fertum. Infrà, CONO.
- DN IVSTINIANVS PP AG. Imp. simili fere schemate, cum crucicula ad pectus. Suprà caput alia cruci- cula.
- VICTORIA AVGVSTI. Victoria gradiens, dex- trâ fertum. Infrà, CONOB.
- DN IVSTINIANVS PP AVG. Imp. cum diademate ex unio- nibus, habitu, ut videtur, Consulari.
- C N. In corona quercea.
- R-T. Suprà, crucicula. Infrà, stellula. Ad la- tera, D N. in corona quercea.
- P K.
- Globulus cui insistit majus Christi monogramma inter duas stellulas, in corona quercea. Vide Gret- zerum p. 1855.
- V. In corona quercea.
- Δ. Ad latera, P A.
- Imp. stolas stans, dextrâ hastam desinentem in cruce[m], vel potius in Christi monogramma, sini- strâ globum crucigerum.
- I B. Inter globum crucigerum. Infrà, AAEEZ. Vide Dissert. n. 50.
- JUSTINUS.
- DN IVSTINVS PP AVG. In p. cum diademate ex unio- nibus.
- VICTORIA AVGVSTORV. Globus, cui insistit crux. Ad latera, A. R. Infrà, CONOB.
- VICTORIA AVGVSTORYM. Victoria stans, dextrâ fertum, sinistrâ globum crucigerum. Ad latera, stellula. Infrà, CONOB.
- CONCORDIA. Columna cui crux insistit. Infrà, GNA.
- M. Suprà & ad latera, crucicula. Infrà, ANT X. Vide Oct. Stradam p. 259.
- M. Suprà, crucicula; ad latera, stellula; intrâ literam Γ. infrà, CON.
- K. Ad latera, stellula, & crucicula, in coronâ quercea.
- Christi monogramma. Ad latera, Γ. Z.
- E †. In corona quercea. Vide Petavium p. 15.
- R D. In corona quercea.
- R D. INVICTA ROMA. In corona quercea. Vide Petavium p. 9.
- DN IVSTINVS AVG. Imp. cum diademate ex unio- nibus.
- R D. Suprà crucicula; in corona quercea. Vide Gretzerum pag. 1848. & Paulum Petavium pag. 9.
- DN IVSTINVS PP AG. Imp. cum diademate ex unio- nibus, & Christi monogrammate ad pectus.
- M. Suprà, & ad latera, crucicula. Infrà, Γ.
- DN IVSTINVS PP AVG. Dua figure paludata seden- tes, quarum altera altior globum crucigerum, altera cruce[m] longiorem: inter utriusque capita nimbis ex- ornata, visitur crucicula.
- M. Suprà, crucicula. Infrà, A. Ad latera; ANNO II. Infrà, CON.
- M. Suprà, crucicula. Infrà, S. Ad latera; ANNO III. Infrà, NIKO.
- M. Suprà, crucicula. Infrà, B. Ad latera; ANNO G. Infrà, NIKO.
- Idem cum superiore, nisi quod pro B. praefert A.
- M. Suprà, crucicula. Infrà, Γ. Ad latera; ANNO GIII. Infrà, CON.

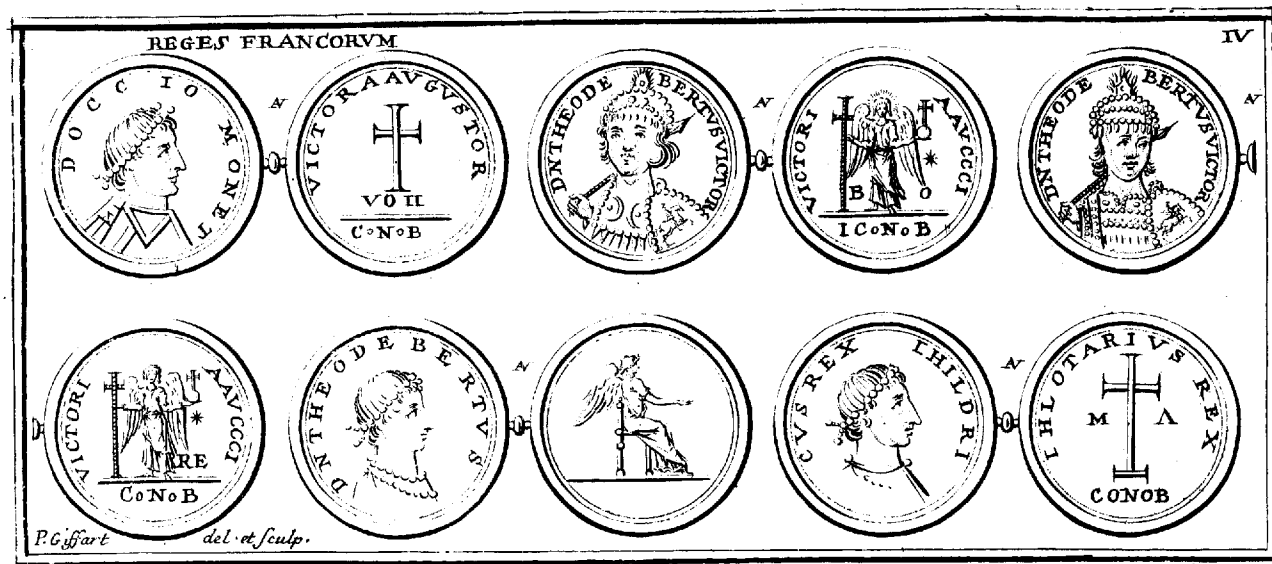

P. Giffart delin. et sculp.

Familia Justiniani & Justiniani Numismatum Tab. III.

- M. *Suprà, crucicula, infrà, b. ad latera, ANNO GIII. infrà, NIKO.*
 ANNO GII. *cetera ut in superiore. infrà, CON.*
 K. *Suprà, crucicula, ad latera, ANNO X. infrà, KYZ. al. NIKO. Gretzer. p. 1848.*
 M. *Suprà, crucicula, infrà, b. ad latera, ANNO XII. infrà, RYZ.*
 XX. *Suprà, crux, infrà, ROM.*
 * VICTORIA AVGGG B. *Victoria stans, dextrâ scipionem crucigerum, sinistrâ globum crucigerum, infrà, CONOB. Baron. an. 527. Gretzer. p. 1850. al. ponè, stellula. Id. Gretz. p. 1848.*
 VII II TTS PP AV. *Dua figura paludata, sedentes, unâ globum crucigerum tenent, capita nimbis adornantur. Uterque præterea bacillum vel sceptrum tenet.*
 K. *Suprà, crucicula, infrà, p. ad latera, ANNO II III.*
 M. *Suprà, crucicula, infrà, t. ad latera, ANNO GI. infrà, THEUP.*
 M. *Ut supra, præterquam quod præfert GII.*
 K. *Suprà, crucicula, ad latera, ANNO IIII.*
 DN IV AAT. *Dua protoma Imp. quarum altera alior, cum stemmate cristato, infrà, VITA.*
 K. *Suprà, crucicula, infrà, s. ad latera, ANNO VIII. infrà, KAR.*
 NIM. *Vide Dissert. n. 71.*
Imperator cum insolenti schemate & diademate, dextrâ globum crucigerum, sinistrâ crucem, absque inscriptione.
Protome Imperatoris paludati, dextrâ globum crucigerum, ad latus, crucicula, infrà, X M N.
- GOTHORVM IN ITALIA REGES.
- INVICTA ROMA. *Protome mulieris galeata, ad cuius pectus inscripta lit. R.*
- V. DN THEODORICVS S.
 DN IVSTINIAN AVG. *Imp. cum diademate ex unio- nibus.*
 DN ATHALARICVS REX. *In corona quercea. Vide Oct. Stradam p. 230.*
 INVICTA ROMA. *Caput Roma galeatum.*
 DN ATHALARICVS. *Figura militaris stans, dextrâ hastam, sinistrâ clypeo innixus, ad late- ra & c.*
 DN ATHALARICVS REX. *In corona quercea.*
 DN THEODAHATVS REX. *Theodahatus cum stem- mate insolenti.*
 VICTORIA PRICPVM. *Victoria rostro navis insistens, dextrâ ferrum, sinistrâ palmam, ad la- tera, S C.*
 VICTORIA PRINCIPV. *Ead. figura. Vide Oct. Stradam p. 230.*
 VICTORIA PRINCIPVM. *Ead. figura.*
 DN IVSTINIAN AVG. *Imp. cum diademate ex unio- nibus.*
 DN THEODAHATVS REX. *In corona quercea.*
 INVICTA ROMA. *Caput Roma galeatum.*
 DN THEODAHATHVS REX. *In corona quercea.*
 Vide Paulum Petavium p. 19.
 DN IVSTINIAN AVG. *Imp. cum diademate.*
 DN VVITICES REX. *In corona quercea.*
 INVICTA ROMA. *Caput Roma galeatum.*
 DN VVITICES REX. *In corona quercea.*
 DN BADVELA REX. *Protome ejusdem Regis.*
 DN BADVELA REX. *In corona quercea.*
 FLVREAZ ZEMPER. *Figura militaris, dextrâ hastam, sinistrâ clypeo innixus, ad latus, X. Vide Dissert. n. 42.*
 DOMNOIAU III VC. *Imp. cum diademate.*
 DN BADVILA REX. *In corona quercea.*
 De Nummis istis Regum Gothicorum copiosè egimus in Dissert. 23, ad Joinvillam, & in Dissert. de inferioris Imperii Numismatib. n. 73.

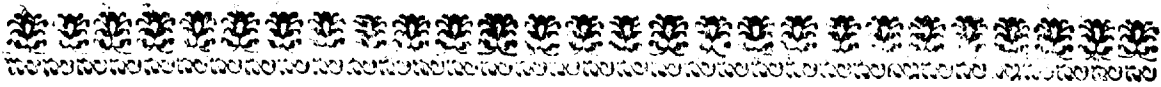
Familiaë JUSTINI & JUSTINIANI Nomismatum Tab. IV.

REGES FRANCORUM.

DOCCIO MONET. *Rex cum diademate.*
 VICTORIA AVGVSTORVM. *Cruz. sub qua hi characteres, VO II. Infra, CoNoB.*
 DN THEODEBERTVS VICTOR. *Rex cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistrâ clypeum cui inscripsit eques.*
 VICTORIA AVGGI. *Victoria stans, dextrâ longiorem crucem, sinistrâ globum crucigerum, sub quo stellula. Ad pedes, B. Infra, ICoNoB.*
 DN THEODEBERTVS VICTOR. *Rex simili ut in priori schemate.*

VICTORIA AVGGI. *Victoria, ut supra. Ad pedes, RE. Infra, CoNoB.*
 DN THEODEBERTVS. *Regis caput diadematum. Victoria sedens, dextram protendens.*
 CHILDERICVS REX. *Caput Regis cum diademate ex unico unionum filo.*
 CHLOTARIVS REX. *Cruz. Ad latera, M. A. Infra, CONOB.*
 De nummis istis Regum Francorum, qui & schemata Imperatorum Constantinopolitanorum præferunt, & inscriptiones, Dissertationem instituimus ad Joinvillam, quæ est 23. egimus etiam in Dissert. de inferioris ævi Nomismatib. n. 49.

VIII. FAMILIA

JUSTINI Thracis, & JUSTINIANI AA.

I. UM ex familia omnino obscura natus sit JUSTINUS Augustus, parentum nomina scriptores reticere, quos ^a Procopius agricolos, & Zonaras bubulcos fuisse aiunt. Ex iis prodire

^a Procop. Anecd. p. 27. l. 6d. Zonar.

II. JUSTINUS Imperator, &
II. VIGILANTIA, de qua post Justinum fratrem agimus.

II. FLAVIUS ANICIUS JUSTINUS, ^a Ederianæ nascitur, urbe in ea Illyrici parte, quæ Thraciæ finitima est, sita: unde promiscuè à scriptoribus ^b Illyricianus & ^c Thrax cognominatur; quam quidem urbem de suo nomine Justinianam postmodum appellavit Justinianus. ^d Ex gregario variis decursis militiæ gradibus, Comes Excubitorum & Curopalata creatus ab Anastasio, eo extincto, Imperium adeptus est, Prætorianis ipsoque Senatu faventibus, ^e IX. Julii anno DXVIII. cum ætatis LXVIII. tunc attigisset. Religionem ac pietatem coluit, Synodum Calchedonensem acriter tutatus, ^f licet cætera rebus publicis gerendis minus idoneus. ^g Obiit ex vulnere quod in bello ex ictu sagittæ in pede acceperat, Kal. Augusti, ut habet Evagrius, seu ut Cyrillus Scythopolitanus, II. Augusti Ind. v. anno DX XVII. ætatis LXVII. Imperii IX. mense II. ut est apud Marcellinum, seu, ut scribit Evagrius, anno IX. die III. juxta Zonaram anno IX. & die XX. seu potius XXI. Imperavit solus, secundum ^h Chronicon Alexandrinum, annos VIII. menses IX. dies V. & cum Justiniano menses IV. quod tamen constare haud potest, siquidem à IX. Julii DXVIII. ad I. April. DX XVII. quo Justinianus Imperator à Justino dictus est, juxta idem Chronicon, intersunt tantum anni VIII. menses totidem, dies XXI. denique Evagrius tradit Justinianum Augustum creatum à Justino anno VIII. Imperii, mense IX. die III. ⁱ Illius corpus in tumulo marmoreo prasino cum uxoris cadavere conditum est in aede S. Euphemie. ^k Hæc LUPICINA, seu, uti ab aliis scriptoribus nuncupatur, LUPICIA primùm dicta, ^l conjugè demum Imperatore creato, cum illa perinde coronaretur, à Factionibus, ex ea, quam scriptores prædunt occasione, EUPHEMIA nuncupata est: cui ÆLIÆ MARCIÆ additum prænomen ostendit illius nummus aureus, in cujus antica hæc leguntur: DN AEL MARC EUPHEMIAE PP AVG. ^m Obiit verò marito superstitè, nec multò post illius inaugurationem, ut testatur Procopius, etsi ad IX. Justiniani annum ejus mortem revocet ⁿ Cedrenus. Illius corpus in S. Euphemie aede, quam ædificaverat, seu, ut Cedreno placet, in aede S. Procopiæ humo conditum est. Theophanes & Cedrenus videntur innuere Justinum alteram sibi conjugem adjunxisse Theodoram: ^p sed observatum à viris doctis luxatos horum scriptorum locos, quos de Theodora Justiniani uxore capiendos rectè annotant.

^a Procop. lococit. Agath. l. 5. ^b Theod. Lect. p. 189. Theophan. Victor Tunn. ^c Evagr. l. 4. c. 1. ^d Basil. Ciliæ apud Phot. cod. 42. ^e Chr. Al. p. 765. ^f Procop. Chr. Al. ^g Chron. Alex. ^h Evagr. l. 4. c. 1. ⁱ Procop. Anecd. ^j Chr. l. 1. Vand. c. 9. ^k Chr. Al. p. 773. ^l Theophan. ^m Evagr. l. 4. c. 9. ⁿ Chr. Al. p. 707. ^o Evagr. l. 4. c. 9.

ⁱ Cedren. p. 366. ^k Vict. Tunn. ^l Theod. Lect. l. 2. p. 189. ^m Theoph. p. 181. ⁿ Cedr. p. 363. ^o Zonar. p. 48. ^p Theoph. p. 141. ^q Procop. Arc. p. 45. ^r Procop. Anecd. p. 45. ^s Cedren. ^t Alaman.

^p Alaman. ad. ^q Procop. p. 36. l. 6d.

II. VIGILANTIA, seu, ut Græci efferunt, ^a BIGLENIZA, Justiniani Imperatoris soror, ^b & Justiniani Imperatoris mater, SABATIO, qui ab Illyricianis ISTOKUS vocabatur, nupsit, ut auctor est ^c Theophilus Abbas in vita ejusdem Justiniani. Scribit ^d Petrus Luccarus in Annalibus Ragulinis Selimirum Dalmatiæ & Serviae Regem Istoki istius sororem in uxorem habuisse; cujus quidem affinitatis jure beneficia complura obtinuit à Justiniano, cujus ex parte uxoris avunculus erat. ^e Subdit idem Theophilus Biglenizam mærore contabuisse, cum filium à pudendis cum Theodora meretrice nuptiis avertere nequivisset.

^a Theophil. in vit. Justin. apud Alaman. p. 68. ^b Procop. Anecd. p. 57. ^c Marcell. p. 62. ^d Theophil. ^e Pietro Luccarè l. 2. p. 3. ^f Ajm. Alaman. p. 35.

Liberi Vigilantia ex Sabatio.

III. JUSTINIANUS Imperator.

III. N. frater Justiniani, }
 III. VIGILANTIA, } de quibus suo loco.

^a Theophan.
 Baron. an. 555.
 n. 55. 57.
^b Procop. l. 4. de
 Edif. c. 1.
 Agath. l. 5. p. 166.
^c Const. de adm.
 imp. c. 47.
^d Victor Tunn.
^e Marcell. p. 62.
^f Victor Tunn.
^g Procop. hist. arc.
 c. 9.
 Marcell. p. 62.
 Chr. Al. p. 770.
 Evagr. l. 4. c. 9.
 Cyril Scyth. apud
 Alamann.
^h Theoph. p. 148.
ⁱ Procop. Anecd.
 p. 29. & Alam.
^k Theoph. p. 204.
^l Chr. Al. p. 860.
^m Baron. Petau.
ⁿ Nov. Justiniani à
 Pithæo edita.

^o Gruter. 161. 1.

^p Evagr. l. 4. c. 40.
 S. Niceph. Chron.
 Chr. Al. p. 772.
 Theoph. p. 203.
 Cedr. Zon. Eccl.

^q Victor Tunn. p.
 127. Ado V'sean.
 Ioan. Scholast.
 Joel.

^r Menæ 2. Aug.

^s Nicoph. Alam.
 ad Procop. p. 21.
^t Procop. Anecd.
 t. 40.

^u Id. Procop.

L. 29. de nupt.
 Procop. Anecd.
 p. 57. & l. 3. de
 bello Goth.

^v Evagr. l. 4. c. 10.
 Anast. in S. Sil-
 vestro p. 39.
^w Procop.

^x Victor Tunn.
^y Theoph. p. 191.
 Diac. l. 16. p. 404.
 Cedren. p. 375.

^z Procop. lib. 3.
 Goth. c. 30.
^{aa} Procop. Anecd.
 p. 40.

^{ab} Theoph. p. 149.
 Cedr. p. 367.
^{ac} Procop. Anecd.
^{ad} Theoph. p. 199.
^{ae} Victor Tunn.

III. FLAVIUS ANICIUS JUSTINIANUS, ^a nascitur v. Maii (incertum quo anno) ^b Taurisii, oppido haud procul à Bederina in Dardania sito, non verò in Cypro insula, ut ^c quidam dixerunt. ^d Candidatus primùm, ac deinde Magister militum, ^e Nobilissimus, ^f ac postea Cæsar ad Senatorum supplicationem à Justino Augusto, ut aiunt, invito creatur anno DXXIV. à quo tandem, cum ægritudine conflictaretur, particeps Imperii successorque ^g appellatus est, IV. ipso Paschatis die, ut est apud ^h Theophanem, vel secundum alios, v. Aprilis, anno DXXVII. Indiçt. v. proindeque cum avunculo imperavit Justinianus totos menses IV. Tradunt Cedrenus & Zonaras annos XLV. tum natum: at ⁱ Procopius planè adolescentem fuisse ait, cum sub Justino avunculo rempublicam administrabat. ^k Obiit XII. seu, ut ^l aliis placet, XIV. Novembris anno DLXVI. Ind. XV. quæ I. Septembris hoc anno cœpit. Theophanes Justiniani mortem in Indiçtionem XIV. rejicit: ^m unde quidam mortuum anno DLXV. dixerunt; quod sanè adstruere videtur subscriptio Novellæ Justiniani Junioris, *Ut possit ex consensu dissolvi matrimonium*, quæ primum ejusdem Justiniani annum in mensem Septembrem Indiçtionis XV. conjicit. Ita enim concepta legitur, ut est à ⁿ Pithæo edita, DAT. XVIIII. KAL. OCTOB. CALCEDONE IMP. DN. IVSTINO PP. AVG. ANNO PRIMO. INDICTIONE QVINTADECIMA. Nam ita habetur apud Scrimgerum: DAT. XVII. K. OCT. CONSTANT. IMP. DN. IVST. PP. AVG. ANNO I. nullà Indiçtionis factâ mentione. Id denique firmat subscriptio alterius Justiniani Novellæ, *De filiis liberarum*, quæ dicitur DAT. KAL. MART. CONST. IMP. DOM. N. PP. AVG. IVSTINI ANNO V. INDICTIONE TERTIA. Nam hac ipsa Indiçtionem mense Martio annus Justiniani fuit revera quintus. Proinde imperavit Justinianus, initio Imperii ducto à I. Augusti anno DXXVII. Ind. v. qua Justinus patruus obiit, ad XIV. Novembris an. DLXV. Indiçt. XIV. annos XXXVIIII. menses III. dies XIV. Certè anni trigesimali noni Imperii Justiniani meminit ^o vetus Inscripção, incœpti scilicet. Quod si calculus ineatur à I. Aprilis an. DXXVII. Ind. v. quo à patruo Justino Imperator appellatus est, dicendum erit eum imperasse annos XXXVIII. menses VII. dies XIV. vel XIII. quot ferè plerique scriptorum Imperii annos Justiniano adscribunt. ^p Evagrius quippe ait imperasse annos XXXVIII. menses VIII. Sanctus Nicephorus an. XXXVIIII. dies VII. Chronicon Alexandrinum an. XXXVIII. menses II. denique Theophanes, Cedrenus & Zonaras an. XXXVIIII. menses VII. dies XIII. Nec mirum si in mensibus apud Nicephorum & auctorem Chronici Alexandrini mendum irrepserit, cum id sit librariorum seu exscriptorum, atque adeò etiam apud ^q Victorem Tunnensem, qui Justinianum scribit imperasse annos XXXIX. menses VII. proclivi, inquam, librariorum errore in notis numeralibus. Sed longè errat Joannes Scholasticus, qui totos XL. annos Imperii Justiniano adscribit. Verùm nescio cur in ^r Græcorum Menæis agi dicatur II. Augusti *μνήμη τῆς εὐσεβῆς τῆς μνήμης ἡερομένης βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τῆς ἀγίοις ἀποστόλοις, memoria piæ recordationis Imperatoris Justiniani in eade Apostolorum*, cum hoc die nullus scriptor mortuum tradat. ^s Quidam anno octuagesimo secundo, alii nonagesimo atatis anno obiisse volunt. Justiniano uxor fuit THEODORA, ^t Acacii Ursarii, seu qui bestiis ad amphitheatrales venationes alendis præfectus erat, filia, quam è publico prostibulo in legitimam conjugem sibi adscivit, post excessum Euphemie Augustæ & matris, ^u quæ quoadiu fuerit in vivis, his pudendis nuptiis semper obstiterunt, quibus ut locum daret, ab avunculo obtinuit, ut ea revocaretur lex, quæ Senatores virique dignitatibus illustres scenicis mulieribus matrimonio jungi vetabantur, aliâ ^v lege latâ quæ in Codicem relata, perperam Justinianum pro Justino auctorem præfert. Hanc ob avaritiam, stupra, & hæresim proscindunt passim ^w scriptores, ut quæ etiam conjugem ad illicita non semel impulerit, coegeritque. ^x Cancræ plagâ corpore toto perfusâ obiit mense Junio anno DXLVIII. Ind. II. ut habet ^y Theophanes, & ex eo ceteri, qui ^z Procopio consentiunt, scribenti mortuam Theodoram anno XXII. Justiniani, cum in Palatio XXI. annos & menses III. exegisset, post Consulatum Basilii anno VII. non verò IX. ut est apud Victorem Tunnensem. ^{aa} Theodoræ sorores fuere duæ, ^{ab} COMITO & ^{ac} ANASTASIA, prior Theodorâ sorore haud vitâ probior, Sittæ Patricio à Justiniano uxor data est, à quo is postmodum Dux Armeniæ est creatus. ^{ad} Ab alterutra prodire JOANNES Consul Codicillaris, & GEORGIUS Curator Palatii Marina, qui à Theophane Justiniani nepotes nuncupantur. A quibusdam etiam Justiniani Junioris conjugem Sophiam Theodoræ Augustæ neptim habitam tradit ^{ae} Victor Tunnensis: quo casu Theodoræ perinde neptis fuerit Sophiæ soror, quæ, ut est apud

apud ^b Codinum, stupris famosa vixit. Perperam porrò scribit ⁱ Aimoinus Justiniani uxorem Antoniam appellatam, sororemque fuisse Antoninæ, uxoris Belisarii, quæ non Augustæ soror, sed ei à Veste fuit. Extat etiamnum Ravennæ in sacra æde S. Vitalis in sacelli maximi pariete, aræ maximæ ad dexteram, pictura vetus opere musivo adhuc integra, ab ^k Hier. Rubeo & N. Alemanno publico donata, quam hîc rursus exhibemus, ne quid ad Stemmaturum Imperatorum CP. illustrationem omittamus: in qua qui crucem gestat manibus, est MAXIMIANUS Episcopus Ravennas, cujus nomen supra caput legitur. Prope ipsum, qui videtur offerre munus, Justinianus est Imperator, qui tempore Maximiani vivebat. Hujus habitus faciesque, inquit Rubeus, eadem est quæ & illi; nisi quòd ea est senioris, quæ conspicitur in D. Apollinaris novi, in hac urbe, his inscriptis, DN. IUSTINIANVS. Ad sinistram aræ maximæ ejusdem sacelli D. Vitalis eodem picta opere temporeque habetur imago alia Theodoræ Augustæ Justiniani uxoris, cum sex aut septem nobilium feminarum imaginibus; ex qua quidem tabella solius Augustæ delineata est imago ab Alemanno, cum integram tabellam exhibeat Rubeus.

^b Codin. de Orig.
p. 28.
ⁱ Lib. 2. Hist.
c. 5.

^k Hier. Rubeus
in Hist. Raven.
p. 897.

Liberi Justiniani Augusti & Theodora.

^a Ex Justiniani cum Theodora conjugio nullos superfuisse liberos consentiunt plerique ^a Const. Manass
Fam. Byzant. N

^b Apud Alaman.
p. 10.

scriptorum; testaturque ^b Cyrillus Scythopolitanus, Theodoram prolis habenda avidam, Sabam virum vita sanctitate celebrem exorasse, quò precibus suis id à Deo impetraret; quòd ille renuit. Ita qui Justiniano & Theodora vulgò adscribuntur liberi, non ex legitimo eorum connubio, sed ex alterutrius nefasto contubernio nati sunt.

^a Theoph. Byz.
apud Phot. p. 34.

IV. THEODORUS, cognomento TZIRUS, Justiniani Imperatoris filius fuisse dicitur, quòd apud ^a Theophanem Byzantium Justiniani filius appellatur: verùm cum Justinianus iste Imperator non dicatur, non video cur Augusto potius, quàm uni ex Justinianis, qui multi hoc nomine tunc florere, adscribi debeat.

^a Procop. Anecd.
p. 76.

IV. JOANNES ex Theodora cum quodam Arabe stupro ante initum cum Justiniano conjugium natus, ut prodit ^a Procopius.

^a Procop. Anecd.
p. 20. 24. 25.
lib. 2. Vand.

IV. N. filia ejusdem Theodora, & si Alamanno credimus, ex Justiniani & ejusdem Theodora nuptiis, qua mater fuit ANASTASII. Id tamen ex ^a Procopio haud omnino evincitur, apud quem Anastasius iste Theodora Θεοδοῦς & Ἰουλιανός, id est ex filia, non verò Justiniani, nepos dicitur. Unde fortean licet conjicere etiam ante nuptias natam hanc filiam. Anastasio porrò JOANNINAM Belisarii ex Antonina filiam unicam, spe ingentis hereditatis adcunda, in uxorem collocavit Theodora, invitis ac renuentibus parentibus, qui post Augustæ decessum ex Italia reduces, puellam ab Anastasio, cum quo octo exegerat menses, contubernio, per vim avulsam alteri nuptum dederunt.

^a Procop. lib. 2.
Vand. c. 24.
Codin. de Orig.
^b Victor Tunn.
^c Coripp. in pref.
& l. 1. n. 6. l. 2.
n. 9. l. 4. n. 2.

III. ^a VIGILANTIA, Justiniani Augusti soror, Sabatii ex Vigilantia seu Bigleniza filia, ^b DULCISIMO matrimonio juncta est. Ejus non semel meminit ^c Corippus, ac maximè his versibus:

*Mater consilii placidis Vigilantia rebus
Semper inest oculis, quamque omni pectore gestas,
Alma Augusta tui consors Sapientia regni.
Tu quoque Justitiæ nomen de nomine sumens, &c.*

ubi alludit ad nomina Justiniani & Sophiæ, & Vigilantiæ matris Justiniani.

Liberi Vigilantiæ ex Dulcissimo.

IV. JUSTINUS Imperator.

^a Theoph. p. 268.
Diac. l. 16. p. 471.
Anast. hist. beal.
p. 204.

IV. ^a BIDURIUS, seu BIDUARIUS, uti etiam interdum appellatur, Comes Stabuli Imperatorii. Narrat Theophanes, cum Justinus anno imperii VIII. Biduarium fratrem ex nescio qua offensa malè habuisset, id agrè tulisse Sophiam Augustam, ipsumque Justinum pro temerè perpetratis veniam petiisse. Idem videtur qui gener fuit ejusdem Justiniani, licet à Theophane, & qui eum secuti sunt scriptoribus, frater dicatur.

^a Coripp. l. 2. n. 8.

IV. MARCELLUS Justiniani frater nuncupatur à ^a Corippo:

*Ipse inter primos vultu præclarus honoro,
Fratris in obsequium gaudens Marcellus obibat.*

^b Theoph. p. 200.

^b Is porrò Marcellus videtur, qui à Justiniano avunculo copiarum ductor in Persas missus est anno DLXI.

^a Procop. lib. 2.
Vand. c. 24. 27.
^b Iornand. de reg.
succ. p. 594.
Theoph. p. 182.
Vit. Tun. p. 129.
Marcell. p. 74.
^c Marcell. p. 75.
^d Procop. lib. 3.
Gotth. c. 31.

IV. ^a PRÆJECTA à Justiniano avunculo nuptum data est AREOBINDO Patricio, quem ille Uibi, mox Prætorio Orientis Præfectum, ac denique ^b Magistrum militiæ in Africa dixit anno DXLVI. ubi ille sequenti anno à Guntharito, qui tyrannidem invaserat, interfectus est. ^c Præjecta verò vidua ex Africa anno DXLVII. reversa Constantinopolim, ^d JOANNEM Anastasii Augusti ex Pompeio fratre nepotem in secundum conjugem sibi adscivit, uti supra observatum.

^a Theoph. Byz.
apud Phot.
Theoph. p. 202.
Evagr. l. 1. c. 8. 9.
Diac. l. 16. p. 49.
^b Codin. Orig. p.
20.

IV. Nepotum ex fratribus aut sororibus Justiniani Augusti aliorum præterea mentionem non semel injiciunt scriptores, parentum suppressis nominibus. Hos inter eminet ^a MARCIANUS, qui ab eodem Justiniano cum exercitu in Mauros missus est anno DLXII. & Justiniani avunculo à Theophane, Θεοδοῦς & Ἰουλιανός à Theophane Byzantio, denique συζητός ab Evagrione appellatur. ^b Memoratur etiam HELENA Justiniani neptis, cujus statua juxta ejusdem Augusti & Sophiæ statuas stetit Constantinopoli.

IV. FLAVIUS ANICIUS JUSTINUS, ^a JUNIOR, & ^b THRAX cognominatus, quòd ex Thracia ortum duceret, & interdum CUROPALATA, quòd hac dignitate Justiniano avunculo imperante functus fuerit, eidem Imperator subrogatus, ^c postridie mortis ejus à Joanne Patriarcha coronatur. Variè de illius moribus scriptores sentiunt: ^d quidam enim in rebus gerendis dexteritatem ejus prædicant, aiuntque alienum licèt à bellis, legum fuisse amantem ac justitia: ^e alii ut avarum perstringunt, quique posthabitis egenis, divitum bona per fas & nefas invaderet ac diriperet. ^f Obiit v. Octobris anno DLXXVIII. Indièt. XII. cùm nullis superstitibus liberis, Tiberium antea à se adoptatum, Imperatorem dixisset; & in Justiniani avunculi sepulchro conditus est. Justinum cum amentia mortuum scribit ^g Hugo Flaviniacensis; sed unde id hauserit, incertum. De Imperii annis dissident scriptores: ^h quidam enim regnasse aiunt annos XIII. ^k alii annos XI. menses VIII. ^l Evagrius verò imperasse scribit solùm annos XII. menses X. & dimidium, & cum Tiberio annos III. menses XI. qui secundùm ejus calculum annos XVI. menses IX. cum dimidio conficiunt. Cedrenus extinctum ait anno Imperii duodecimo; Marius Aventicensis anno decimo tertio. ^m Gregorius Turonensis XVII. annos imperii Justino adscribit. Denique ⁿ Joannes Biclariensis ait regnasse annos XI. Ex qua porrò scriptorum sententiarum varietate vix omnino erui potest, an revera anno DLXV. an verò sequenti Imperii habenas exceperit, ut inde Justiniani obitus tempus certò eruatur. At si Justinianus obiit XIV. Novembris, Indièt. XIV. anno DLXV. sequitur eum regnasse annos XII. menses XI. dies IX. ^o Uxorem duxerat SOPHIAM, quæ, ut suprà observatum est, Theodoræ Augustæ neptis afferebatur, quam is Imperator factus diademate donavit. ^p Marito superstes, in palatio, quod de ejus nomine ad Urbem is condiderat, secessit, cùm Tiberium, quem idem adoptaverat Augustus, in secundum conjugem accipiendi spes excidisset, ut qui uxorem haberet, quod hactenùs ignoratum fuerat. ^q Vitam produxit ad Mauricii tempora, cui cum Constantina Tiberii filia ingentis pretii coronam obtulit anno Christi DCI. ut scribit Theophanes.

^a Codin. Orig.
^b Theoph. p. 204.
^c Cedren. p. 88.

^d Coripp.
^e Evagr. l. 5. c. 1.
^f Theoph. p. 204.
^g Diac. l. 16.

^h Theoph. Cedr.
ⁱ Zon. Manass.

^j Vuarinfr. l. 3.
^k de gest. Long. c. 11.

^l Chr. Al. p. 862.
^m Cedren. p. 395.

ⁿ Hugo Flav. in
chron. p. 95.

^o Theoph. Joël.
^p Chron. Codini.

^q Chr. Al. p. 862.
^r Evagr. l. 5. c. 23.

^s Greg. Tur. l. 5.
^t c. 31.

^u I. Biclari.

^v Victor Tunn.

^w Joël.
^x Theoph. p. 211.

^y Theoph. p. 236.

Liberi Justini Augusti ex Sophia.

V. ^a JUSTUS natus ex Justini & Sophiæ nuptiis, obiit infans, & antequam ^b Theoph. p. 205. parens ad Augustam evectus esset dignitatem; humatusque fuit in æde S. Michaëlis versus Portum Juliani.

V. ^a ARABIA Justini Augusti junioris filia dicitur apud Scriptores de Originibus CP. qui ejus statuam cum parentum statuis in hac urbe stetit scribunt. Unde vero simillimum videtur, eam Justini filiam esse, quæ BADUARIO, si-
ve BAUDARIO, uti appellatur à ^b Joanne Biclariensi, nupsit, qui à socero Imperatore facto Curopalata creatus est, ut ait ^c Corippus:

*Dispositorque novus sacra Baduarius aula,
Successor soceri mox factus Cura Palati.*

^d Hic à Justino anno Imperii X. cum exercitu in Longobardos missus, ab iis deletus, non multo post vitam amisit anno DLXXVI. Incertum porrò an is ^e Baduarius sit, qui anno Justiniani XI. Magister militum agebat in Scythia, vel ^f Theoph. p. 184. illius filius; rursumque an idem cum Bidurio vel Biduario, quem Justini fratrem videtur appellare ^g Theophanes: etsi diversos arguant non cognationum modò ^h Theoph. p. 208. utrique attributi gradus, sed etiam diversæ dignitates: cùm prior Comes Stabuli, alter Curopalata fuisse dicatur. ⁱ A Baduariorum verò gente Græcica originem, opinor, sumpsit BADUARIORUM Venetorum illustris familia, à quibus sancti Joannis Evangelistæ ædem Venetiis anno DCCXC. excitatam tradunt. Hi pro insignibus gerunt fascias transversas miniatas & argenteas, leone aureo his superfuso. ^j Ioan. Biclari.

^a Codin. de Orig.
p. 20. 44.

^b Anonym. antiq.
CP. p. 91.

^c Ioan. Biclari.
^d Coripp. l. 2. n. 8.

^e Ioan. Biclari.

^f Theoph. p. 184.

^g Theoph. p. 208.

^h Sansovin. in
Venet. l. 1. c. 4.

III. N. ^a frater Justiniani Imperatoris. Hujus nomen reticent scriptores, licèt filiorum mentionem agant non semel, ac præsertim Procopius, qui Justiniano *ανεψιου*, id est ex fratre nepotes, uti hanc vocem semper usurpat, fuisse ait. ^b Alemann. ad
Procop. Anecd. p. 12.

Filii N. fratris Justiniani.

IV. ^a BORAIDES cum Justo fratre egregiam patruo navavit operam in Victoriatorum seditione, correptis Hypatio & Pompeio, ac de tribunali dejectus. ^b Procop. lib. 1.
Vand. c. 24.

Famil. Byzan.

N ij

^b Procop. lib. 3.
Goth. c. 31.

etis, ad eumque adductis. ^b Obiit eodem Justiniano imperante, superstite filiâ, cujus curam ille gessit. A Boraïdis domo tractus quidam Urbis Constantinopolitanæ *Boraïdii* appellationem sumpsit.

^a Procop. lib. 1.
Vand. c. 24. & l.
2. c. 20. 24. 25.
Theoph. p. 186.

IV. ^a JUSTUS militaribus expeditionibus inclaruit, ac præsertim bello contra Persas, à Justiniano cum exercitu missus. Obiit anno D XLV.

IV. GERMANUS, de quo mox.

^a Procop. l. 1. pers.
& alibi passim.
^b Procop. Anecd.
p. 22.

^c Marcell. p. 66.
Procop. l. 2. Vand.
c. 16.

^d Marcell. p. 70.
Procop.

^e Jornand. de reg.
succ.
Procop. l. 3. Goth.
c. 39.

^f Procop. l. Goth.
^g Procop. ibid.
Iern. de reb. Get.
c. 24. de reg. succ.
p. 141. 148.

IV. ^a GERMANUS Patricius, Justiniani ex fratre nepos, apud scriptores ejusce ævi notissimus, ^b à Theodora Augusta ita divexatus, tantoque odio habitus est, ut cum illo, Imperatoris fratris licet filio, connubiorum fœdera inire nemo auderet, ejusque liberi, quoad illa vixit, nullas nuptias adepti sint. Ad amplissimos tamen magistratus pervenit, obiitque præcipuas in militia præfecturas: ^c quippe anno D XXXVI. post mortem Gelimeri, & revocatum Salomonem, in Africam à Justiniano missus, victorias insignes adeptus est, ac maximè contra Storzam, qui tyrannidem arripuerat. ^d Exhinc revocatus, suffectoque rursus Salomone, proximo anno in Parthos, qui Syriæ urbes complures incurfarant everterantque, profectus est; atque ^e inde redux anno D XLII. confestim in Italiam contra Totilam Gothorum Regem missus, dum eò pergat, Sardiæ fato fungitur. Hunc Procopius ob præclaras animi dores, miramque in re militari experientiam, ut & audaciam, prædicat, ut qui summus suo ævo bello dux habitus sit. ^f Bis nuptias iniiit, ac primùm cum PASSARA, ^g deinde cum MATHASUENTA, Eutharici & Amalafunthæ filia, & Theodorici Italiæ Regis ex sorore nepte, quæ ex Vitige Vandalorum Rege vidua, Constantinopolim adducta, Germano paulò ante obitum uxor data est.

Liberi Germani Patricii ex Passara.

^a Agath. l. 3. p. 92.
96. l. 4. p. 117.
^b Marcell. p. 71.
^c Menander Prot.
l. 1. p. 99.
Theoph. p. 184.

^d 1. Bicl. p. 134.
Evagr. l. 5. c. 2.
^e Theoph. p. 206.
Cedr. p. 390.

^a Agath. l. 3. p. 87.
^b Evagr. l. 5. c. 14.
Menand. l. 6.
Theophil. Simoc.
l. 3. c. 12. 15.
^c Varnasfr. l. 3.
de gest. Long. c. 12.
Greg. Tur. l. 5.
c. 31.
Diac. l. 17. p. 479.
Regino an. 510.

^d Theoph. Byz.
apud Phot. p. 134.

^e Menand. Maii.
^f Vghell. in Patr.
Aquil. 2. 90.

^a Procop. Anecd.
p. 22. l. 3. Goth.
c. 12.

V. ^a JUSTINUS à Justiniano cum exercitu in Persas missus, ac deinde ^b Consul dictus est anno D XL. quo quidem anno patrem in Syriam contra Parthos pergentem est comitatus. ^c In Avars præterea seu Hungaros, qui Danubium trajecerant, cum copiis missus est: cumque Sophiæ Augustæ incurrisset odium, Alexandriam amandatus, Augustalis dignitatem obeundi specie, Justiniani Imperatoris præcepto interficitur anno imperii II. Christi DLXVIII. secundum ^d Joannem Biclariensem: quod Theophanes & Cedrenus, qui illius reticent nomen, ad VI. referunt, Christi DLXXII.

V. ^a JUSTINIANUS Orientis Dux in bellis contra Persas, in quos à Justiniano cum exercitu missus fuerat, ^b aliisque sub Justino & Tiberio militaribus expeditionibus, ob fortitudinem rei que militaris peritiam claruit. Scribunt ^c quidam Sophiam Augustam Justinianum eâ benevolentia profecutam, ut Imperatorem facere in animo habuerit, ad idque interficere Tiberium, qui detectis Augustæ insidiis, in urbem, unde excefferat, reversus, objurgatum verbis Justinianum tanto in posterum amore dilexit, ut filio ejus filiam suam polliceretur, rursusque filio suo filiam ejus expeteret; licet nullum sint sortita effectum ejusmodi Tiberii consilia. Nescio an Justiniani filius fuerit THEODORUS cognomento TZIRUS, qui sub Justino vixit, qui ^d Theophani Byzantio Justiniani filius dicitur. At cum à Latinis scriptoribus, qui hæc de Sophiæ in Justinianum animi propensione commemorant, Justiniani nepos appellatur, cujus Justinianus iste patruelis duntaxat fuit, de hacque re fileant profus Græci scriptores, vereor ne nobis ii imponant, idque à turbido quodam fonte hauserint. Incertum etiam an ab Justiniano prodierit JUSTINIANUS alter Patricius, vir generis nobilitate & dignitatibus perillustis, qui sub Heraclio vixit, & ab illius ex filio nepote ob nimiam quam adeptus erat in rerum administratione auctoritatem interfectus est, filioque ejus insuper Germano castrato, qui postmodum Patriarcha Constantinopolitanus factus, sanctissimè vixit, Leone Isauro imperante, cujus festum & memoriam agunt ^e Græci XII. Maii. ^f Quidam præterea scripsere Justinianorum familias Veneram & Genuenssem, ex Justiniani stirpe prodisse, solo nixi nominis fundamento.

V. ^a JUSTINA, annos decem & octo nata, à patre uxor datur JOANNI, Vitaliani, qui Anastasio imperante tyrannidem invaserat, quique à Justiniano

postmodum Augusto, sub Justino Consul, confossus occubuit, ex sorore nepoti; licet Theodora Augusta, quoad vixit, hisce omnino nuptiis obstiterit.
^b Obiit Joannes iste præcipuos sub Justiniano & Justino juniore magistratus, & in bellis exercitus sæpe eduxit, uti passim legere est apud Procopium & alios.

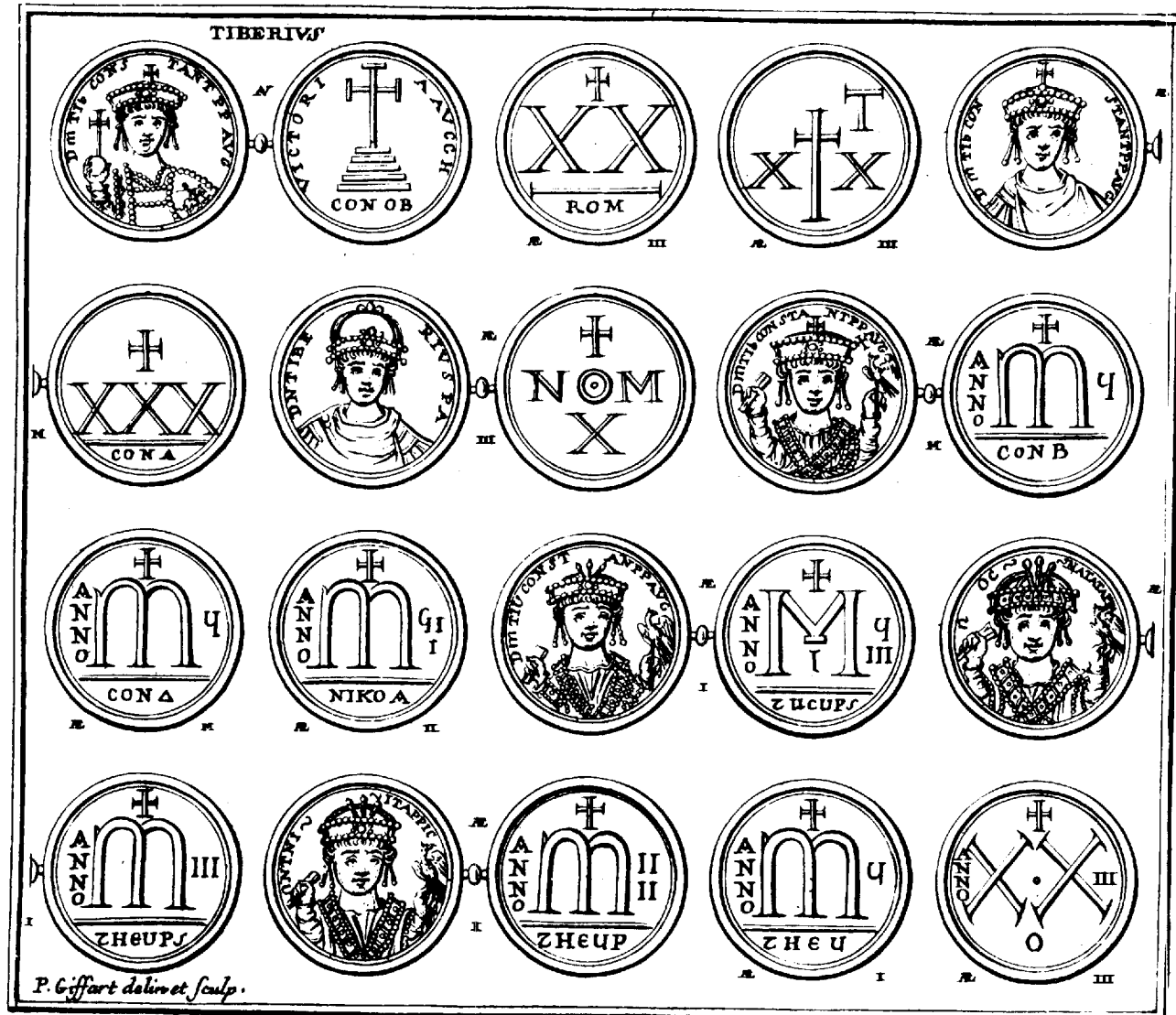
^b Procop. passim.
 Marcell. p. 74.
 75. & seqq.

Filius Germani Patricii ex Mathasuenta.

V. ^a GERMANUS, filius posthumus.
 Meminit ^b Moschus COSMIANÆ Germani Patricii conjugis, quæ abdicata Severi heresi, ad Catholicam fidem transit. Verum fueritne is Germani istius Patricii filius, non ausim affirmare.

^a Iordan. de reg.
 succ. p. 67.
^b Moschus c. 48.

TIBERII Aug Nomismata.

DN TIB CONSTANT PP AVG. *Imp. cum stemmate crucigero, dextrâ globum crucigerum, sinistrâ elypeum cui inscriptus eques.*

VICTORIA AVGG H. *Cruce insistsens gradibus, infra, CONOB. Vide Oct. Stradam p. 276. & Dissert. n. 2. 39.*

XX. *Suprà, erucicula, infra, ROM.*

x†.

DN TIB CONSTANT PP AVG. *Imp. paludatus, cum stemmate crucigero.*

XXX. *Suprà, erucicula, infra, CON A.*

DN TIBERIVS PA. *Imp. cum stemmate eristato.*

NOM. *Suprà, erucicula, infra, X.*

DN TIB CONSTANT PP AVG. *Imp. habitu Consulari, eum stemmate crucigero, dextrâ volumen, sinistrâ sceptrum cui insistu aquila.*

M. *Suprà, erucicula, ad latera, ANNO V, infra, CONOB.*

Eadem figura & inscriptio, infra, CONA.

M. *Suprà, erucicula, ad latera, ANNO VII, infra, NIKO A.*

DN TIB CONSTAN PP AVG. *Imp. habitu Consulari, ut supra, cum stemmate absque cruce.*

M. *Suprà, erucicula, infra, I, ad latera, ANNO VIII, infra, TUCUPS. Vide Oct. Stradam p. 278.*

N OC NATATAPPA. *Imp. habitu Consulari & cum stemmate absque cruce.*

M. *Suprà, erucicula, ad latera, ANNO III, infra, THEUPS.*

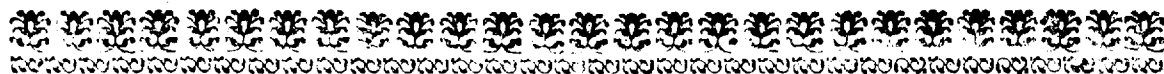
DN TNI ITAPPIC. *Imp. eod. habitu.*

M. *Suprà, erucicula, ad latera, ANNO IIII, infra, THEUP.*

M. *Suprà, erucicula, ad latera, ANNO V, infra, THEU.*

XX. *Suprà, erucicula, infra, O, ad latera, ANNO III.*

* Scribit Gregorius Turon. lib. 6. Hist. cap. 2. legatos Childeberti Regis ad Tiberium Imp. in Galliam reuersos, aureos singularum librarum pondere, quos Imperator miserat, ostendisse, habentes ab una parte iconem Imperatoris pictam, & scriptum in circulo, TIBERII CONSTANTINI PERPETVI AVGVSTI, ab alia verò parte habentes quadrigam & ascensorem, continentisque scriptum, GLORIA ROMANORVM.

IX.
FAMILIA
TIBERII AUGUSTI.

I. **T**LAVIUS ANICIUS TIBERIUS CONSTANTINUS, natione Thrax, ^a Notarius primùm, deinde ^b Comes Excubitum sub Justino Juniore, ^c ab eo, dum gravi teneretur ægritudine, Sophiæ Augustæ consensu adoptatur, ac Imperii successor & Cæsar designatur, NOVI CONSTANTINI indito nomine, anno Imperii octavo, Christi DLXXIV. ^d VII. Septembris, Indict. VIII. ^e Quadriennio verò post, Tiberium, ingravescente morbo, Imperatorem dixit Justinus coram Senatu & Eutychio Patriarcha, à quo coronatus est XXVI. Septembris, Ind. XII. anno DLXXVII. Imperiumque solus regere cœpit, mortuo Justino V. Octobris subsequenti. ^f Princeps summæ bonitatis, in eleemosynis promptus, in judicando cautissimus, nullum despiciens, omnes diligens, ipse quoque dilectus est à cunctis. ^g Obiit XIV. Augusti, anno DLXXXII. Indict. XV. cum pridie Mauricium, paulò antè Cæsarem & successorem designatum, Imperatorem appellasset, datâ in uxorem filiâ Constantinâ, conditusque fuit in æde Apostolorum. Regnavit solus à morte Justiniani annos tres, menses decem, & dies octo. ^h Scribit Theophanes, coronato jam Tiberio, dum ludi Circenses ederentur, Factiones, ut sibi Augustam daret, exclamasse, statimque iis dixisse id nominis habere, quod Ecclesia è regione Thermarum Dagistai: ex quo intellexerunt ANASTASIAM appellari, cum hætenus an uxorem haberet ignoraretur, etiamsi binas ex ea filias tum genuisset: eoque audito subdit consternatam Sophiam, quæ Mauricio nubere, sicque Augustam dignitatem retinere in animo habuerat. Anastasia verò confestim adducta, diademate donata est. ⁱ Obiit illa anno DCCIV.

^a Theoph.
^b Coripp. l. 2. n. 122
^c Io. Bialar.
Eustath. in vita
S. Eutychn. P. CP.
n. 67.
^d Simoc. l. 3. c. 11.
^e Agath. l. 4.
^f Evagr. l. 5. c. 11.
^g Chr. Al. p. 862.
^h I. Biel. an. 8. Iust.
Theoph. p. 209.
ⁱ Eustath. n. 67.
^j Chr. Al. p. 862.
Theoph. p. 210.
Vuarnefr. l. 3. c.
11. 12. 15.
Greg. Tur. l. 5.
c. 20.
^k Greg. Tur. l. 5.
c. 31. l. 6. c. 30.
Vuarnefr. l. 3.
^l Simoc. l. 1. c. 14.
Eustath. n. 69.
Chr. Al. p. 862.
Theoph. p. 213.
^m Theoph. p. 218.

ⁿ Theoph. p. 229.
Cedren. p. 398.

Liberi Tiberii Augusti ex Anastasia.

II. N. filius Tiberii Imperatoris. Si quod suprâ laudati ^a scriptores tradunt, Tiberium filiam Justiniani Patricii, Germani filii, filio suo, ut rursus filiam suam Justiniani filio copulare statuisse, verum sit, sequeretur habuisse tum filium, etiam ætate provectiorem: at hæc incertæ valde sunt fidei, præsertim cum de hac re silcant Græci scriptores, qui Tiberio filias duas tantum assignant.

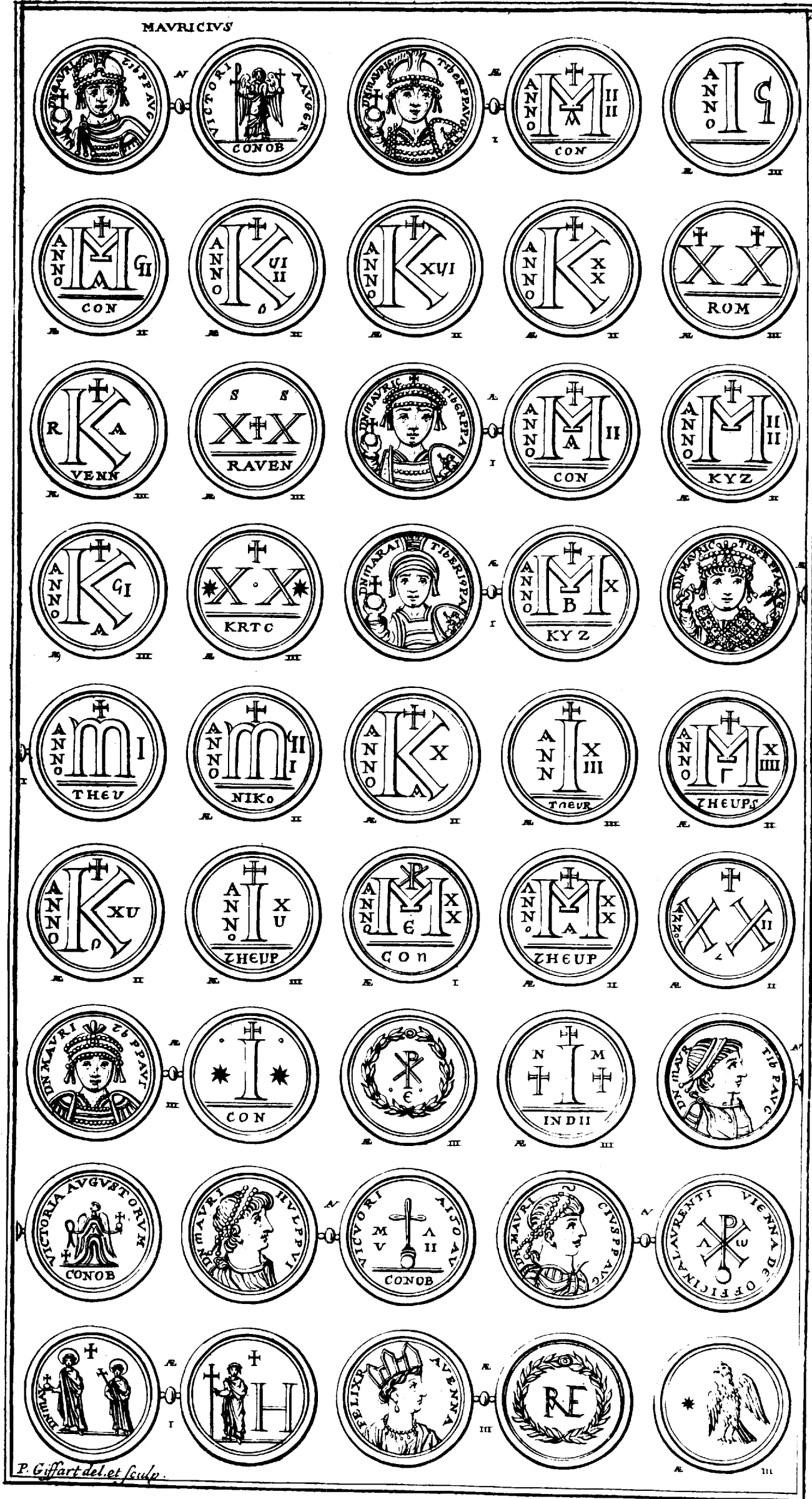
^a In stemmat.
Justiniani.

III. CONSTANTINA Augusta, MAURICII Imperatoris uxor.

III. ^a CHARITO à patre nuptum data est anno DLXXXII. GERMANO, quem Cæsarem creavit. Incertum porrò an is sit ^b Germanus Patricius, cujus filia Theodosio Mauricii filio uxor data est anno DCI. ^c quique post interfectum Mauricium in Clericum attonsus est à Phoca tyranno: quo casu Theodosius cum consobrina nuptias inierit.

^a Theoph. p. 211.
Diac. l. 17. p. 481.
Anast. p. 71.
Zonar. p. 60.
^b Simocat. l. 3. c.
103. l. 8. c. 8. 10.
^c Chr. Al. p. 870.

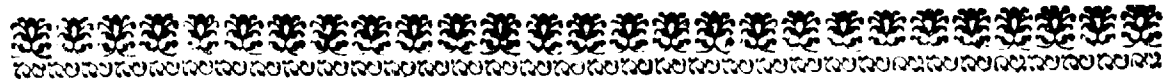

MAURICII Augusti Nomismata.

MAURICIUS.

- DN MAVRI TIB PP AVG. *Imp. cum diademate cristato, dextrâ globum crucigerum, sinistra clypeum cui inscriptus eques malè effictus.*
 VICTORIA AVGG R. *Victoria stans, dextrâ hastam cum Christi monogrammate, sinistra globum crucigerum, infra, CONOB.* Vide Lipsium lib. 3. de Cruce cap. 13. Oct. Stradam p. 264. &c.
- DN MAVRIC TIBER PP AVG. *Imp. ut supra.*
 M, *suprà, crucicula, infra, A, ad latera, ANNO IIII. infra, CON.*
 I, *ad latera, ANNO G.*
 M, *suprà, crucicula, infra, A, ad latera, ANNO VI. infra, CON.*
 K, *suprà, crucicula, ad latera, ANNO VIII.*
 K, *suprà, crucicula, ad latera, ANNO XVI.*
 K, *suprà, crucicula, ad latera, ANNO XX.*
 XX, *suprà, cruce, infra, ROM.* Vide Oct. Stradam p. 266.
 RKA, *infra, VENN, supra, crucicula.*
 X+X, *suprà, SS, infra, RAVEN.*
- DN MAVRIC TIBER PP A. *Imp. cum stemmate ex triplici gemmarum filo, & cruce pro apice, dextrâ globum crucigerum, sinistra clypeum cui inscriptus eques.*
 M, *suprà, crucicula, infra, A, ad latera, ANNO II. infra, CON.*
 M, *suprà, crux, ad latera, ANNO IIII. infra, KYZ.*
 K, *suprà, crux, infra, A, ad latera, ANNO VI.*
 XX *suprà, crux, infra, KRTC.*
- DN MARAI TIBERIVS PA. *Imp. cum stemmate cristato, dextrâ globum crucigerum, sinistra clypeum cum equite.*
 M, *suprà, crux, infra, B, ad latera, ANNO X. infra, KYZ.*
- DN MAVRIC TIBER PP AVG. *Imp. habitu Consulari, dextrâ volumen, sinistra scipionem cum aquila.*
 M, *suprà, crux, ANNO I. infra, THEV.*
 M, *suprà, crux, ANNO III. infra, NIKO.*
 K, *suprà, crux, infra, A. ANNO X.*
- I, *suprà, crux, ANNO XIII. infra, THEVR.*
 M, *suprà, crux, infra, T, ANNO XIII. infra, THEVPS.*
 K, *suprà, crux, infra, D, ANNO XV.*
 I, *suprà, crux, ANNO XV. infra, THEVP.*
 M, *suprà, Christi monogramma, infra, E. ANNO XX. infra, CON.*
 M, *suprà, crux, infra, A, ANNO XX. infra, THEVP.*
 XX, *suprà, crux, ANNO II.*
- DN MAVRI TIB AVG. *Imp. plena facie, cum stemmate ex triplici gemmarum filo.*
 * I * *suprà, crux, infra, CON.*
 Christi monogramma, *in corona quercea.*
 * I * *suprà, crux, infra, IND II.*
- DN MAVR TIB P AVG. *Imp. diadematus.*
 VICTORIA AVGVSTORVM. *Victoria pessimè efficta stans, dextrâ sertum, sinistra globum crucigerum, infra, CONOB.*
- DN MAVRI IVL PP VI. *Imp. cum diademate ex duplici gemmarum filo.*
 VICTORIA AISO AV. *Cruce globo insistent, ad latera, & A, infra, CONOB.*
- * DN MAVRITIVS PP AV. *Imp. ut in superiori nummo.*
 VICTORIA VT OAVT. *Globus cui insistit crux grandior, ad latera, & N, infra, COROB. Aureus.*
- DN MAVRICIVS PP AVG. *Imp. ut in superiori nummo.*
 VIENNA DE OFFICINA LAVRENTI. *Globus cui insistit Christi monogramma, cum A u. Vide Dissert. 23. ad Joinvillam p. 284.*
- DN MAV. *Due figura stantes palliate, prior & altior dextrâ globum crucigerum, altera crucem tenes: utraque cum nimbo.*
 Figura stolata stans, *dextrâ longiorem crucem, supra, crucicula, ad latera, H.*
- FELIX RAVENNA. *Caput mulieris, cum corona murali.*
 RAE, *in corona quercea.*
 Aquila, & stellula. *Vide Dissert. n. 74.*

X.

FAMILIA MAURICII AUGUSTI.

^a Evagr. l. 3. c. 19. I.
Eustath. in vita
S. Euseb. n. 68.
Menand. apud
Suid.
Agath. l. 5.
^b Evagr. l. 6. c. 1.
Simoc. l. 2. c. 10.
Theoph. p. 213.
^c Tom. 1. Histor.
Franc. p. 869.
^d Theoph. p. 219.
Cedren. p. 393.
^e Mosch. c. 128.

PAULUS, Mauricii Imperatoris pater, ^a Arabisso in Cappadocia oriundus, ex illustri Romana familia, quæ eò transferat, stirpis suæ trahebat originem. Huic filium creatum & coronatum Imperatorem videre contigit, ^b à quo Constantinopolim evocatus, ejus etiam nuptiarum solennitati interfuit. ^c Ut Pauli porrò summa erat apud filium auctoritas, epistolam ad eum scripsit Francorum Rex Childebertus, quò Legatis ad Maurici-
cium pro pace firmanda à se missis favorem suum præstaret. ^d Obiit Constantinopoli anno D XCIII. & in æde Apostolorum cum Augustis humo conditus fuit. ^e Uxor-
rem duxit JOANNAM, Adelphi Episcopi Arabissi sororem, cui alia præterea ex-
titit foror, Monasterio puellarum præfecta.

Liberi Pauli ex Joana.

II. MAURICIUS Imperator.

^a Simoc. l. 8. c. 13.
Vita S. Theodori
apud Sur 22. Ap.
Greg. T. l. 10. c. 1.
Theoph.
Diac l. 17. p. 524.
^b Chr. Al. p. 848.
Simoc. l. 8. c. 13.
Greg. M. l. 11. ep. 1.
^c Theoph. p. 244.
Cedr. p. 399. Zon.
Codin. Or. p. 46.

^a Simoc. l. 1. c. 13.
Theoph. p. 214.
^b Simoc. l. 1. c. 13.
l. 2. c. 3. 4. l. 3. c. 4.
Theoph. p. 215.
Suid. in Phil.
^c Cedren. p. 404.
^d Niceph. CP. p. 16.
Zonar. p. 62
Chr. Al. p. 870.
10el.
^e Codin. Or. p. 60.
^f Greg. M. l. 6.
ep. 27.
^g L. 6. ep. 23.
l. 9. ep. 39.
^h L. 5. ep. 17.

ⁱ Tom. 1. histor.
Franc. p. 870.

^a Greg. M. l. 1.
ep. 5. l. 9. ep. 39.

^a Prat Spirit. c.
127. 128. 129.

II. ^a PETRUS, dignitate Magister, à fratre Imperatore in bellis, quæ eo imperante contigerunt, non semel copiis summo cum imperio præfectus, ab eo etiam Dux Thraciæ, & Curopalata dictus fuit. ^b A Phoca tyranno cum cæteris ex Mauricii familia interemptus est. ^c Excitatam Constantinopoli ab eo Deiparæ ecclesiam tradunt scriptores.

II. ^a GORDIA PHILIPPO Duci Orientis à fratre nuptum data est anno DLXXXIII. ^b qui quoad vixit, sub Mauricio copiarum Dux delectus, ex rebus gestis militarique peritia, & animi fortitudine summam adeptus est existimationem: ^c at Mauricio è vivis sublato, à Phoca Chrysofolim relegatus, Presbyter fieri cogitur. ^d Phoca extincto, in aulam revocatus ab Heraclio, Crispo sufficitur, & militiæ Dux renuntiatur; sed haud multò post obiit, conditusque est in Monasterio Chrysofoli ab eo condito. ^e Gordiam aiunt Constantinopoli ecclesiam S. Mamantis ædificasse, in qua Mauricii fratris & filiorum corpora humari curaverit. Meminit ^f Gregorius Magnus Gurdix Patriciæ, & illius filix Theoctistæ sub annum D XC VII. sed quod subdit, Gurdiam Marino, Theoctistam verò Christodoro nuptas, diversam fuisse Gurdiam à sorore Mauricii evincitur, ^g etiam si locis aliis Theoctistam Patriciam proximam Mauricium attigisse cognatione innuat: quod etiam Theoctistæ, de qua mox agemus, aptari potest. Nec scio an Theoctista soror fuerit Theoctisti, qui ab eodem ^h Gregorio cognatus Imperatoris Mauricii dicitur. Certè id nominis familiare fuisse in Mauricii stemmate non modò hæc arguunt, sed etiam Theoctistæ sororis, & ejusdem appellationis filix nomina. *Italicam Patriciam* eadem perinde tempestate in aula Mauricii Imperatoris magna auctoritate fuisse evincit ⁱ Epistola Childeberti Regis ad eam scripta, cum Mauricii amicitiam expetiit; unde proximam cum contigisse affinitate conjicere est.

II. THEOCTISTA, soror Imperatoris dicitur ^a Gregorio M. unde aliam à Theoctista Gurdix filia licet existimare.

II. DAMIANA, si qua fides ^a Joanni Moscho, Monasterio præfuit Hierosolymis, in quo non sine sanctitatis opinione vixit cum Sopatra Mauricii Augusti filia. Nuptias antea inierat, ex quibus natus *Athenogenes* Petræ in Arabia Episcopus.

II. ^a FLAVIUS MAURICIUS TIBERIUS, ^b Comes Excubitorum, & Magister militiae Orientis, tantam ex rebus præclare in bello gestis gloriam est consecutus, ut à Tiberio Augusto successor designatus sit, eoque nomine ^c Cæsar dictus v. Augusti anno DLXXXII. Indiæ. xv. & XIII. ejusdem mensis, pridie quàm extinctus sit, Imperator coronatus, desponsâ in uxorem CONSTANTINA filiâ, cum annos natus esset XLIII. Imperavit verò annos XX. menses III. dies XXII. & usque ad XXVII. Novembris anno DCII. Indiæ. VI. ^d quo juxta Calchedonem cum filiis à Phoca tyranno capite truncatus est, cum is Augustus acclamatus fuisset XXXIII. ejusdem mensis. ^e Illius & filiorum corpora in mare projecta tradit Simocatta, licet secus habeat Codinus. ^f CONSTANTINAM, ut diximus, à patre Tiberio Augusto extrema agente desponsam, uxorem tandem eo mortuo duxit, sacra faciente Patriarchâ: ^g quæ nihilo meliorem conjugem sortita est sortem; à Phoca enim post illius necem in Monasterium Novum cum tribus filiabus conjecta, tertio post anno Indiæ. VIII. capite plectitur in Porta Eutropii ad Calchedonem, unâque cum matre, filiabus tribus, & Theodosii filii conjugem, eodem mortis genere peremptis. Hæc ad annum DCVII. videtur referre Theophanes. ^h Extant aliquot Gregorii Magni ad Constantinam scriptæ Epistolæ in illius Regesto.

^a Tom. 1. Hist. Franc. p. 372.
^b Bictar. 2. Tib. Evagr. l. 5. c. 22.
^c Simoc. l. 1. c. 1. 2. le. Bictar. an. 5. Tib.
^d Cor. Al. p. 862.
^e Greg. T. l. 6. c. 30.
^f Georg. in vita S. Theod. Syc. n. 52.
^g Simoc. l. 8. c. 11.
^h Chr. Al. p. 868.
ⁱ Simoc. l. 8. c. 12.
^j Codin. Or. p. 60.
^k Simoc. l. 1. c. 10.
^l Chr. Al. p. 800.
^m Theoph.
ⁿ Cedren. p. 406.
^o Zonar. p. 65.
^p Tzetzes Chil. 3. c. 85. Codin. de Orig. p. 60.
^q L. 3. epist. 30.
^r l. 4. ep. 33. 34.

Liberi Mauricii Augusti ex Constantina.

III. ^a FLAVIUS THEODOSIUS nascitur anno DLXXXV. ^b & biennio post à patre Cæsar renuntiatus, ^c demùm Imperator coronatur à Joanne Patriarcha ipso Paschatis die XXVI. Martii, Indiæ. VIII. anno DXC. annos tum natus quatuor cum dimidio. ^d Quidam tradunt illius nomen ut Imperatoris haud descriptum fuisse in tabulis ac contractibus, eamque dignitatem ultra coronationis solennia haud processisse. Sed contrarium evincunt ^e Gregorii M. Epistolæ, in quibus cum patre Imperator nominatur. ^f Huic in uxorem data est à patre filia Germani Patricii, viri illustris, & inter Senatores primarii, mense Novembri, Indiæ. V. anno DCI. Mauricii XX. ut est apud ^g Theophanem. ^h Simocatta anno XIX. Mauricii factas Theodosii nuptias videtur innuere. Theophani de anno consentit ⁱ Chronicon Alexandrinum, non verò de mense: celebratas enim ait mense Februario, v. Indiætionis, à IX. die usque ad XV. ^k Perit eodem quo pater fato, capite post dies aliquot cæsus à Phoca tyranno. ^l Uxor verò cum Constantina Mauricii conjugem ac tribus illius filiabus ab eodem pariter perempta est ad Chrysolopolim anno DCV. vel, ut aliis placet, anno DCVII.

^a Theoph. p. 215.
^b Cedren. p. 395.
^c Aem. ad Procop.
^d Bictar. an. 4.
^e Bictar. an. 6.
^f Chr. Al. p. 864.
^g Theoph. p. 215.
^h Zonar. p. 62.
ⁱ Cedr. p. 197.
^j Chr. n. Alex.
^k Greg. M. l. 4. ep. 44.
^l Cedren. p. 405.
^m Simoc. l. 8. c. 4.
ⁿ Theoph. p. 218.
^o Simon. lococit.
^p Chr. Al. p. 866.
^q Simoc. l. 8. c. 13.
^r Chr. Al. p. 871.

III. ^a TIBERIUS, cui Mauricius pater veteris Romæ, Italiæ, & Insularum Tyrreni maris imperium testamento anno Imperii XV. condito, ut Novæ & Orientis Theodosio destinavit. ^b Cum fratribus coram patre capite truncatus est Phocæ tyranni jussu.

^a Simoc. l. 8. c. 11.
^b Chr. Alex. 66.

III. ^a PETRUS.

III. ^a PAULUS.

III. ^a JUSTINUS. Hujus non meminit Gregorius Magnus.

^a Chr. Al. p. 866.
868.
^b Greg. M. l. 11. epist. 1.

III. JUSTINIANUS. Scribit ^a Gregorius Turonensis, & ex eo Willelmus Tyrius, unum ex Mauricii filijs de sacro fonte susceptum à Gregorio Magno Papa. ^b Georgius verò in vita S. Theodori Syceotæ, unum ex ejusdem Mauricii filijs lepræ morbo laborantem curatum ab eodem Sancto commemorat.

^a Greg. Tur. l. 10. c. 1.
^b Vu. Tyr. l. 1. c. 2. n. 85.

III. ANASTASIA, ^a capite truncatis patre & fratribus, unâ cum matre
III. THEOCTISTE, } in Monasterium trudentur: ^b at mater Germani Patricii,
III. CLEOPATRA, } tricii, cujus filiam Theodosius Mauricii filius uxorem duxerat, quique tyrannidem meditabatur, instinctu, ex eo cum filiabus elapsa, in ædem Sophianam confugit, plebem in sui gratiam rebellaturam sperans; quas inde eductas in Monasterio rursus recludit Phocas, ubi cum per tabellarios tyrannidem Germano adhuc procurare deprehensa esset, ejusdem jussu cum filiabus in Porta Eutropii ad Calchedonem capite plexa est. ^c Earum corpora in ædem S. Mamantis delata, humo condita sunt, à Gordia Mauricii sorore, ut ^d quidam asserunt, iisque inscriptum epitaphium Græcis versibus exaratum, quos Latinis eleganter omnino reddidit ^e Poëta alter. Cum

^a Chr. Al. p. 870.
^b Theoph. p. 244.
246. 247.
^c Cedr. p. 404.
Niceph. Zonar.
^d Codin. Orig.
^e l. 3. Epigr. vet. Puth. p. 118.

Famil. Byzant.

O ij

porrò nomen tantùm liberi Mauricio adscribantur in Chronico Alexandrino, sex scilicet masculi, & femina tres, nescio an fides quibusdam præstanda sit, duas alias præterea filias eidem Augusto adscribentibus. Harum prior

^a *Mena & Meno: Ep. Martyrol. Rom. 9 Nov. Moyses c. 127.*
^b *Epist. 14.*

III. SOPATRA, Mauricii Imperatoris filia dicta in ^a Menaxis, quæ S. Eustolia virginis Romanæ suasionibus, abdicatâ aulâ, in monasterium concessit, & in eo vitam sanctè exegit. Utriusque festum agunt Græci x. Novembris. Illa fortè est Mauricii filia, ad quam extat ^b Epistola de Virginitate tom. I x. Operum S. Hieronymi.

^a *Vit. Tyr. l. 1. c. 2.*

III. ^a MARIA, filia altera ejusdem Augusti memoratur à Willelmo Tyrio, qui hanc ait à patre CHOSROI Persarum Regi, Hormisdæ Regis filio, uxorem datam, ejusque gratiâ conjugii regenerationis lavacrum adeptum esse, fuisseque Romanorum amicissimum, quandiu prædictus Imperator vixit: quod demum à Phoca Cæsare, qui eidem postmodum in Imperio successit, proditiosè interfecto, abominatum eorum præsidium, qui tam nefarium hominem, & adhuc domini sui cæde cruentatum, super se regnare passi fuerant, quasi occulta societatis reos, & illius sceleris habentes conscientiam, Imperii fines violenter ingressum esse, in res eorum violenter defævientem, soceri necem, uxore stimulante, ultum iri desiderantem: subactisque cæteris regionibus, quæ Romanorum suberant ditioni, novissimè Syriam obtinuisse; populis ejus aut preceptis gladio, aut secum in Persidem deductis. Hæc quidem Antistes Tyrius, quæ haud dubiè ab ^b Arabum & Chalipharum annalibus, in quibus non modò Chosroæ cum Mauricii filia conjugio fit mentio, sed & ex eo QUEBADEM, seu Cabadem, cognomento SIROEM, qui patri in regnum successit, proditisse refertur. At cum de eo altum sit apud Græcos scriptores silentium, jure id in controversiam revocari debet, cum probabile sit Arabes, quod de uxore Christiana, quam duxerat Chosroes, inaudierant, id de Mauricii filia commentos: ^c vel quòd à Mauricio adoptatum ipsum Chosroem acceperant, cum à Baramo regno expulsus anno Mauricii nono, ad eum confugerat. Sanè testantur ^d Evagrius, Theophylactus Simocatta, & Joannes Biclariensis, Chosroem sub vitæ exitum Christianam amplexum fuisse religionem, ^e uxoremque duxisse Christianam, quam SYRAM nuncupatam fuisse aiunt Simocatta & Evagrius. De hac re audiendus potissimùm Joannes Biclariensis, qui hoc ævo floruit, & in hac narratione Chronicon suum ferè concludit: *In his ergo temporibus, quibus omnipotens Deus, prostrato veterosa hæresis veneno, pacem suam restituit Ecclesiæ, Imperator Persarum Christi suscepit fidem, & pacem cum Mauricio Imperatore firmavit.* Ut porrò post receptum regnum Christianam amplexus sit religionem Chosroes, non uno loco recitat ^f Simocatta: qui quidem si Mauricii filiam uxorem duxisset, haud reticisset omnino. Neque potiore meretur fidem quæ ^g Fredegarius de nescio quo Arnulfo Persarum Rege, & Cæsara uxore Christiana, eodemque Rege & sexaginta millibus Persarum Mauricii suasionem baptizatis, commemorat. Utcumque sit de Chosroë Christianum cultum amplexo, constat saltem haud in ea perstitisse, ex iis quæ narrat ^h auctor Chronici Alexandrini in Heraclio.

^b *El. Kacin, l. 1.*

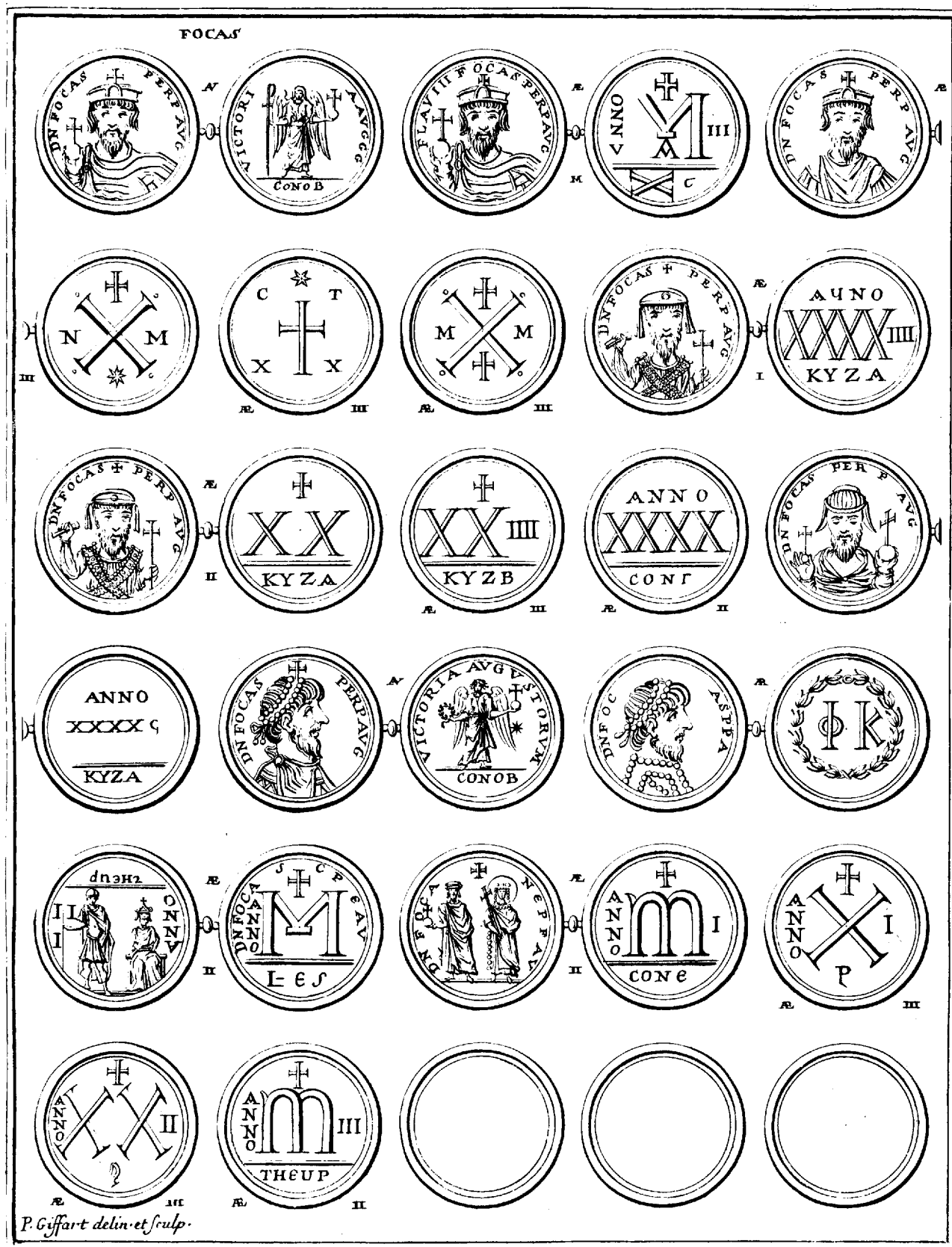
^c *Evagr. l. 6. c. 16. Theop. p. 224. Anast. p. 76. Diac. p. 497.*
^d *Simoc. l. 5. c. 13.*
^e *Evagr. l. 4. c. 17. l. 6. c. 20.*
^f *Biclar. an. 8. Maur.*
^g *Evagr. l. 6. c. 20.*

^h *Simoc. l. 4. c. 10. l. 5. c. 1. 2. 3. 14.*

ⁱ *Fredeg. c. 9.*

^j *Chr. Al. p. 910.*

FOCAS.

DN FOCAS PER P AVG. *Imp. cum stemmate crucigero, dextrâ globum crucigerum tenet.*

VICTORIA AVGG. *Victoria alata, dextrâ crucem cum Christi monogrammate, sinistra globum crucigerum, infra, CONOB.*

Ita in Focæ nummis ipsius nomen per F. (non verò, ut vulgò, per PH) semper scribitur: ut & in veteribus inscriptionibus, apud Gregorium Magnûm lib. 11. epist. 1. in veteribus MSS. & editionibus, apud Fredegarium in Chron. cap. 23. 63. Bedam lib. 2. de Gest. Angl. cap. 1. & alios. Sic perinde Nicephori Focæ Imp. nomen Luithprandus, & alii efferunt. Anonymus lib. de Pon-

tificibus Eboracensis Ecclesiæ, de Phoca grammatico:

Quid Probus, atque Focas, Donatus, Priscianusque.

FLAVIUS FOCAS PER P AVG. *Imperator eodem habitu quo in priori.*

ANNO III: *litera M, cum cruce & A, infra, Xc.*

DN FOCAS PER P AVG. *Imp. paludatus cum stemmate crucigero.*

NXM, *cum cruce & stella.*

Crux, *ad cuius latera, hi characteres, c. T. x. x. cum stellula in superiori parte.*

Crux decussata, *vel litera X, cum hisce characteribus m. m. & binis crucibus.*

DN FOCAS † PERP AVG. *Imp. habitu Consulari, dextrâ volumen, sinistrâ crucem.*

XXXX IIIII. ANNO. KYZA.

DN FOCAS † PERP AVG. *Imp. eodem schemate, quo prior.*

XX. *cum cruce, infra, KYZA.*

XX IIIII. *cum cruce, infra, KVZB. Cusis*

XXXX. *suprà, ANNO, infra, CONΓ.*

DN FOCAS PERP AVG. *Imp. dextrâ crucem, sinistrâ globum crucigerum.*

ANNO XXXXV. KYZA. *Ex Lipsiolib. de Cruce.*

DN FOCAS PERP AVG. *Imperator cum diademate ex margaritis ac unionibus, suprâ caput crucicula.*

VICTORIA AVGVSTORVM. *Victoria alata, dextrâ fertum, sinistrâ globum crucigerum, infra, CONOB.*

DN FOCAS PP A. *Imp. cum diademate ex unionibus. Characteres ΦΚ. in corona laurea, quibus nomen Foca exprimitur.*

Imp. stans cum pilo, figura altera sedens, ad latera leguntur litera inversa ANNO IIII. THEVP.

M. cum crucicula, DN FOCAS CP EAV. infra, TES. i. Thessalonica.

DN FOCA NEPPAV. *Imperator stans, cum globo crucigero, ad cuius latum stat Augusta conjux cum cruce in dextra. Quid characteres NE. denotent, non planè percipio, nisi pro PERP. hæc quatuor literæ positæ sint. Sic porro nummi omnes ejusce fabricæ.*

M. cum crucicula, ANNO I. infra, CONE.

X. suprâ, crucicula, infra, P. ANNO I.

XX. ANNO II. cum crucicula.

M. cum crucicula, ANNO III. infra, THEVP.

XI.
FAMILIA
PHOCÆ AUGUSTI.

I. pater PHOCÆ Imperatoris, natione Cappadox.

II. PHOCAS Imperator.

II. DOMENTIOLUS, ^a à fratre Magister dictus, ^b deinde Curopalata & copiarum Dux, Heraclii jussu interfectus est post casum Phocam. ^c Theophanes Phocæ ἀνέλεον eum qui Curopalata factus est, vocat, ex eoque Paulus Diaconus, & Anastasius: at ^d Cedrenus, qui eundem Theophanem pariter exscripsit, ἀλελφόν probabilius nuncupat. ^e DOMITIUS dicitur auctori vitæ S. Theodori Syceotæ Archimandritæ, eique uxor tribuitur IRENE, ex qua tres masculos genuit.

^a Theoph. p. 245.
^b Niceph. CP. p. 10. 1. ed.
^c Theoph. p. 245.
Anast. hist. Eccl. p. 86.
Diac. l. 17. p. 527.
^d Cedren. p. 405.
^e Vita S. Theod. n. 104. 111. 118.

II. FLAVIUS PHOCAS, ex Centurione, & Prisci Patricii Spathario ac Amigero, factione militari ^a Imperator acclamatus, in arde S. Joannis Baptistæ, seu ut habent ^b Epistolæ Gregorii Magni, in Secundianarum palatio, in Hebdomo à Patriarcha Cyriaco coronatus est XXIII. Novembris, Indiæ. VI. anno DCII. biduoque post urbem nullo obsistente ingressus, Mauricium illiusque filios capite truncavit. ^c Ab Heraclio deinde Imperio dejectus, captusque, interfectus est V. Octobris, Indiæ. XIV. anno DCX. cum regnasset annos VII. menses X. dies XVIII. ^d Huic uxor fuit LEONTIA, quam Constantinopoli coronavit XXX. Novembris, anno Christi DCII.

^a Theoph. p. 243.
Chr. Al. p. 866.
^b L. 2. ep. 1.
^c Chron. Alex. Theoph. Græc.
^d Cedren. p. 403.
Greg. M. l. 11. ep. 1.

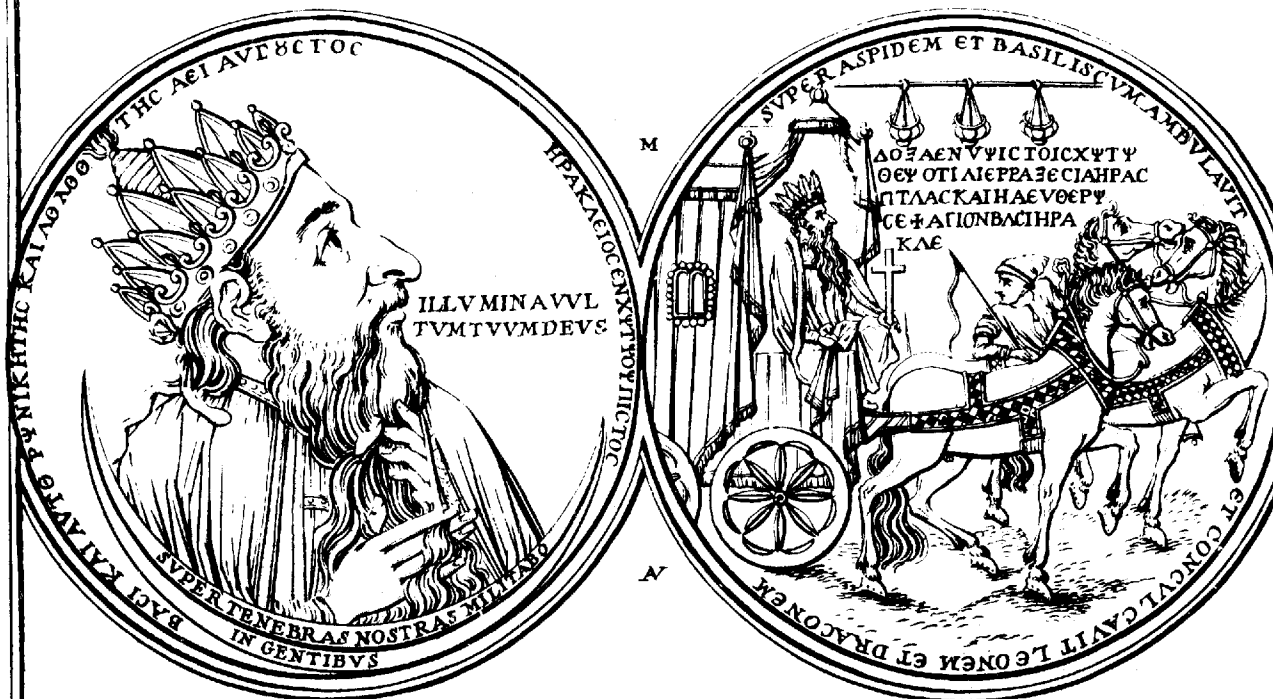
Filia Phocæ Augusti ex Leontia.

III. DOMENTIA, vel DOMNENTIA, uti nuncupatur à ^a Zonara, ^b à patre anno Imperii V. nuptum datur CRISPO Patricio, quem ille Comitem Excubitorum statim post adeptam dignitatem dixerat: qui cum nefanda soceri scelera ferre haud posset, seu ^d quod vitæ timeret, ^e Heraclium, Heraclii, qui cum imperio in Africa præerat, filium, evocavit. Phocæ verò interfecto, idem Heraclius imperium obtinuit; cum ab eo delatum Crispus abnuisset. Is verò ab Heraclio copiarum Dux in Cappadocia primùm, ac deinde Præfectus Urbi factus, tandem ab ipsomet Augusto, qui fidendum amico haud rebatur, qui socero fidem non servasset, in Clericum attonsus, ^f V. Decembris feriâ III. Ind. XV. Heraclii II. in Choræ monasterium relegatus est, ubi proximo anno vitam finivit. Hunc PRISCUM perperam vocant Chronicon Alexandrinum, Theophanes, Cedrenus, Zonaras, ^g Codinus, & aliquot alii. Liberalitatem ac munificentiam Crispi istius prædicat Epigramma, quod descriptum legitur in ^h Anthologia.

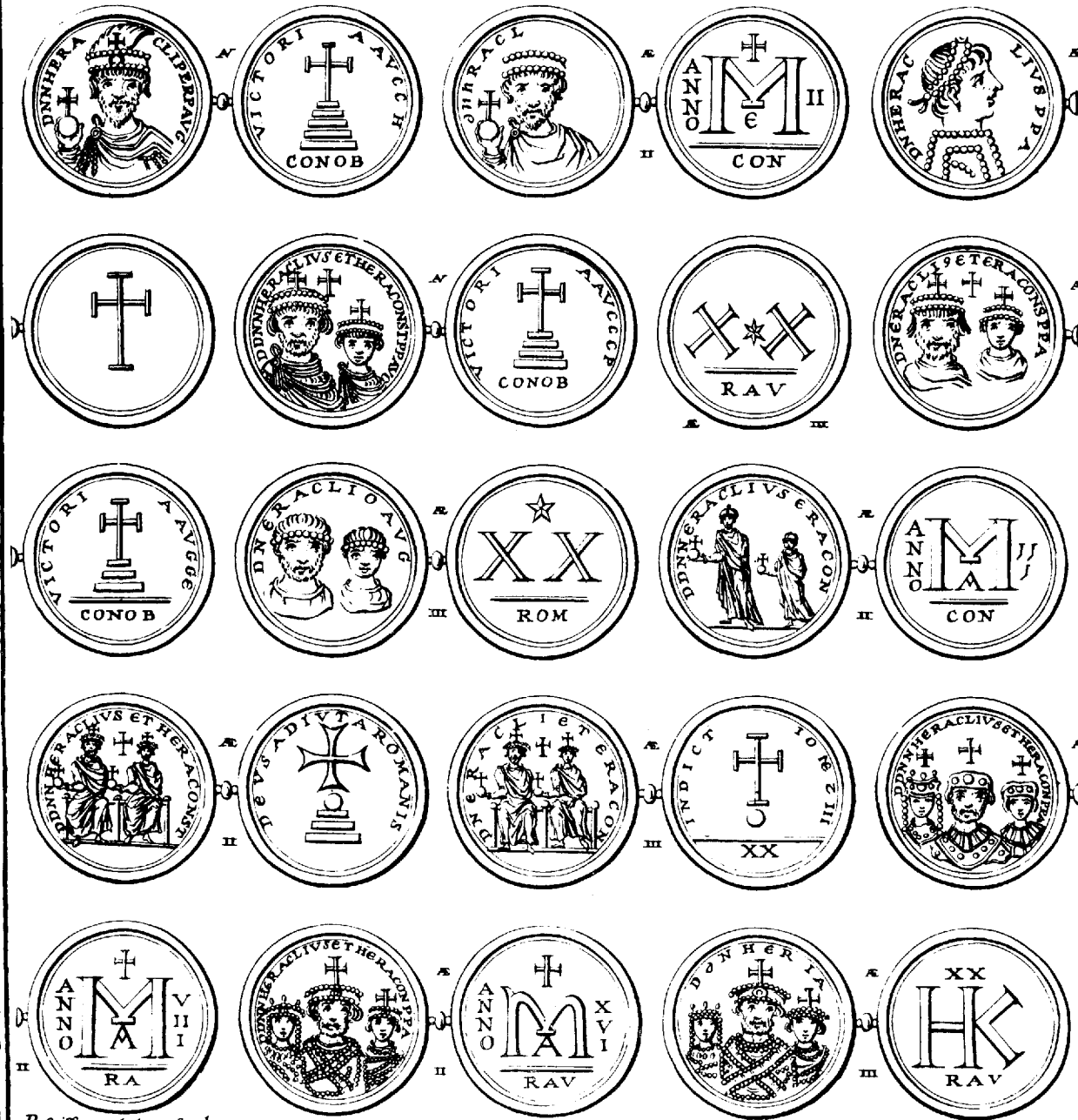
^a Zonar.
^b Niceph. CP. p. 8.
Theoph. p. 246.
^c Theoph. p. 245.
^d Niceph. p. 6.
^e Niceph. Theoph.
Cedr. Zon. Græc.
^f Chr. Al. p. 878.
^g Codin. Orig. p. 60.
^h Anthol. p. 204.
edit. H. Steph.

TRIVMPHVVS HERACLII

HERACLIVS

P. Giffart del. et sculp.

Familie HERACLI Aug. Nomismatum Tab. I.

HERACLIUS.

Numisma in quo describitur Heraclii triumphus. pluribus descriplimus in nostra Dissertatione n. 65. & 66.

DN HERACLI PERP AVG. *Imp. cum stemmate crujato, dextrâ globum crucigerum.*

VICTORIA AVGG H. *Cruce quam patibulatam faciales vocant, cuiusmodi fere sunt in Heracliana familia nummis, insistent gradibus, infra, CONOB. Vide Lipsium lib. 3. de Cruce c. 16. & Gretzer.*

DN HERACL. *Imp. dextrâ globum crucigerum.*

M, *suprà, crux, infra, E, ad latera, ANNO II. infra, CON.*

DN HERACLIVS PP A. *Imp. cum diademate. Crux in medio nummo.*

DN HERACLIVS ET HERAC CONST PP AVG. *Due figure Imp. altera altior, altera pueri cum stemmatibus crucigeris, inter utriusque capita, crucicula.*

VICTORIA AVGGG P. *Cruce insistent gradibus, infra, CONOB. Vide Chiffletium in Anastasi p. 271. & Baron.*

X•X, *infra, RAV.*

DN ERACLI⁹ ET ERA CONS PP A. *Duo Imp. ut in priori nummo.*

VICTORIA AVGGG. *Cruce insistent gradibus, infra, CONOB.*

DN HERACLIO AVG. *Duo Imp. capita, ut supra.*

XX, *suprà, stella, infra, ROM. Vide Oct. Stradam p. 273.*

DDNNERACLIVS ERA CON. *Due Imp. figura stantes, dextrâ globum crucigerum, altera altior, altera pueri.*

M, *infra, A, ad latera, ANNO III. infra, CON.*

DDNN HERACLIVS ET HERA CONST. *Duo Imp. cum stemmate crucigero sedentes, dextrâ globum crucigerum, alter altior, inter utrumque crucicula.*

DEVS ADIVTA ROMANIS. *Cruce pedata, globo & gradibus insistent. Ex Baronio.*

DDNN HERACLIVS ET HERA CONST. *Duo Imp. cum stemmatibus crucigeris, sedentes, dextrâ globum crucigerum, alter altior.*

INDICTIONE XIII. *Cruce globo insistent, infra, XX.*

DDNN HERACLIVS ET HERA CON PP A. *Tres Imp. protoma, media habitu Consulari, seu cum loro, cum tribus cruciculis supra singula capita.*

M, *suprà, crux, infra, A, ad latera, ANNO VIII. infra, RA.*

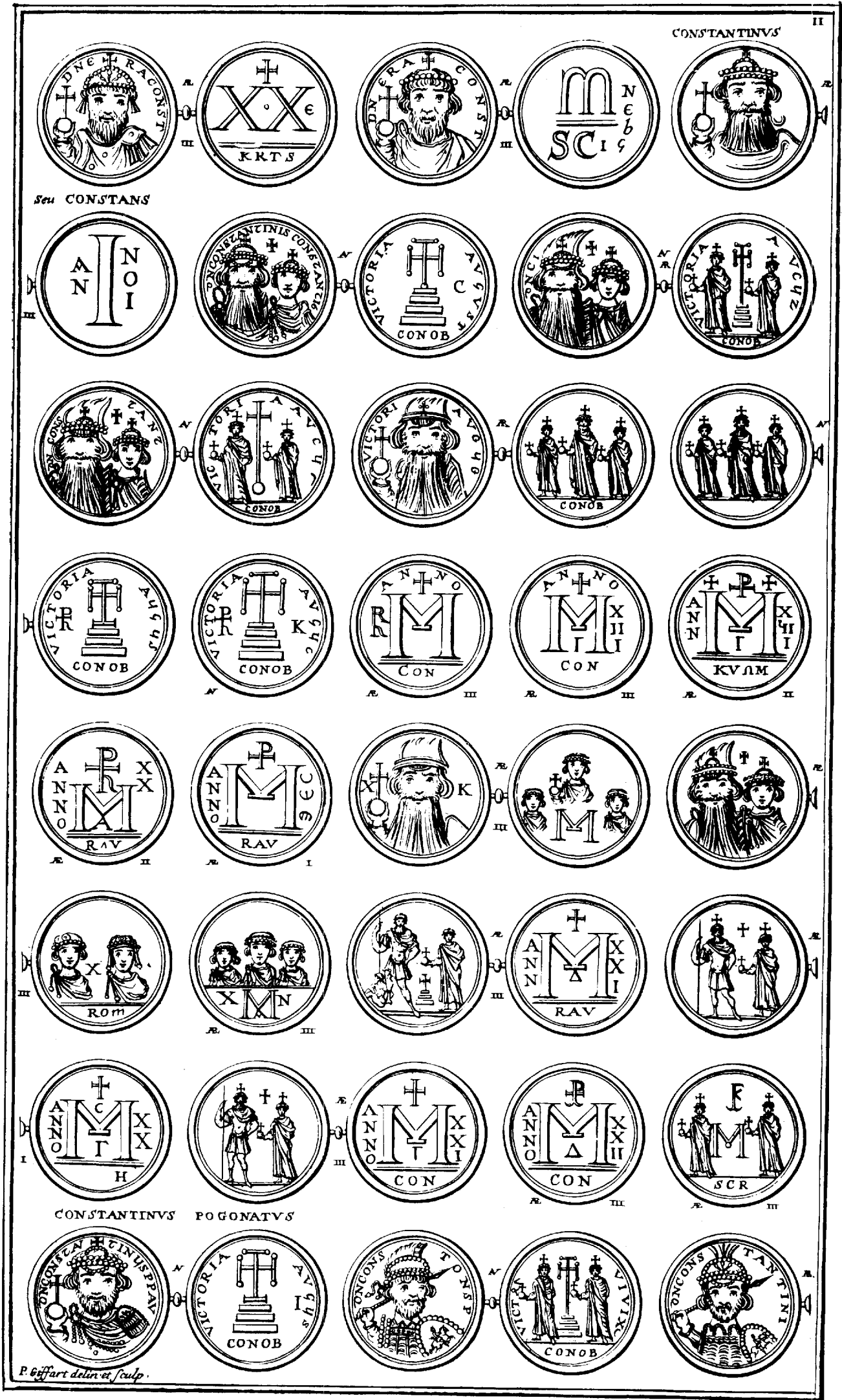
DDNN HERACLIVS ET HERA CON PP A. *Tres Imp. ut in proximo nummo.*

M, *suprà, crux, infra, A, ad latera, ANNO XVI. infra, RAV.*

DON HER IA. *similes figura.*

HK, *suprà, XX, infra, RAV.*

Familie HERACLI Aug. Nomifinatum Tab. II.

DN ERA CONST. Imp. cum stemmate crucigero, dextra globum crucigerum.

XX, supra, crux, ad latus, E, infra, KRIS.

DN ERA CONST. Imp. eodem schemate.

M, ad latus, NEB, infra, SCIG.

CONSTANTINUS seu CONSTANS.

Imp. barbatus, cum stemmate crucigero, dextra globum crucigerum.

I, in medio nummo, ad latera, ANNO I.

DN CONSTANTINI S CONSTANTIS. Dua protoma Imp. cum stemmatibus crucigeris, prior cum prolata barba, altera pueri, inter utramque crucicula.

VICTORIA AVGVST. Crux insistent gradibus, ad latus, C, infra, CONOB. Vide O&. Stradam p. 274.

DN CI... Duo protoma Imp. ut in superiori nummo.

VICTORIA AVGVST. Crux gradibus insistent inter duos Imp. stantes cum stemmatibus crucigeris, dextra globum crucigerum, infra, CONOB.

DN CONSTANT. Dua protoma ut in superioribus.

VICTORIA AVGVST. Crux globo insistent, inter duos Imp. ut in superiori.

VICTORIA AVGVST. Imp. barbatus, cum stemmate crucigero, dextra globum crucigerum.

Tres figura Imp. stantes, cum stemmatibus crucigeris, dextra globum crucigerum, media altior, infra, CONOB.

Eadem figura qua in superioris postica parte.

VICTORIA AVGVST. Crux insistent gradibus, ad latus, Christi monogramma, infra, CONOB.

VICTORIA AVGVST. Crux insistent gradibus, ad latera, Christi monogramma, & lit. X.

M, ad latus, Christi monogramma, supra, crux, & ANNO, infra, CON.

M, supra, crux, & ANNO XIII, infra, CON.

M, supra, Christi monogramma, inter binas cruciculas, infra, Γ, ad latera, ANN. XGII, infra, KYOM.

M, infra, A, supra, Christi monogramma, ad latera, ANNO XX, infra, RAV.

M, supra, Christi monogramma, ad latera ANNO CE, infra, RAV.

Imp. barbatus, dextra globum crucigerum, ad altera, X, K.

M, tres protoma Imp. quarum altera, supra, lit. X, dextra globum crucigerum tenet.

Bina Imp. protoma cum stemmatibus crucigeris, prior altior & barbata, altera pueri.

Dua alia Imp. protoma, in medio, X, infra, ROM.

Tres Imp. protoma, media altior, infra, M, A, inter, X & N.

Duo Imp. inter cruciculam insistentem gradibus, prior & altior ad dextram habitu militari, dextra hastam, pede captivum proculcans; altera paludata & inferior, dextra globum crucigerum.

M, supra, crux, ad latera, ANN XXI, infra, RAV.

Dua figura Imp. stantes, cum stemmatibus crucigeris, prior & altior habitu militari, dextra hastam; altera paludata, dextra globum crucigerum; supra, crucicula inter utramque.

M, supra, crux, infra, Γ, ad latera, ANNO XX, infra, H.

Dua figura Imp. stantes ut in superiori nummo.

M, supra, crux, infra, Γ, ad latera, ANNO XXI, infra, CON.

M, supra, Christi monogramma, infra, Δ, ad latera, ANNO XII.

M, inter duos Imp. paludatos cum stemmate & globo crucigeris, supra, Christi monogramma, infra, SCR.

CONSTANTINUS POGONATUS.

DN CONSTANTINVS PPAV. Imp. cum stemmate crucigero, dextra globum crucigerum, sinistra clypeum cui inscriptus eques.

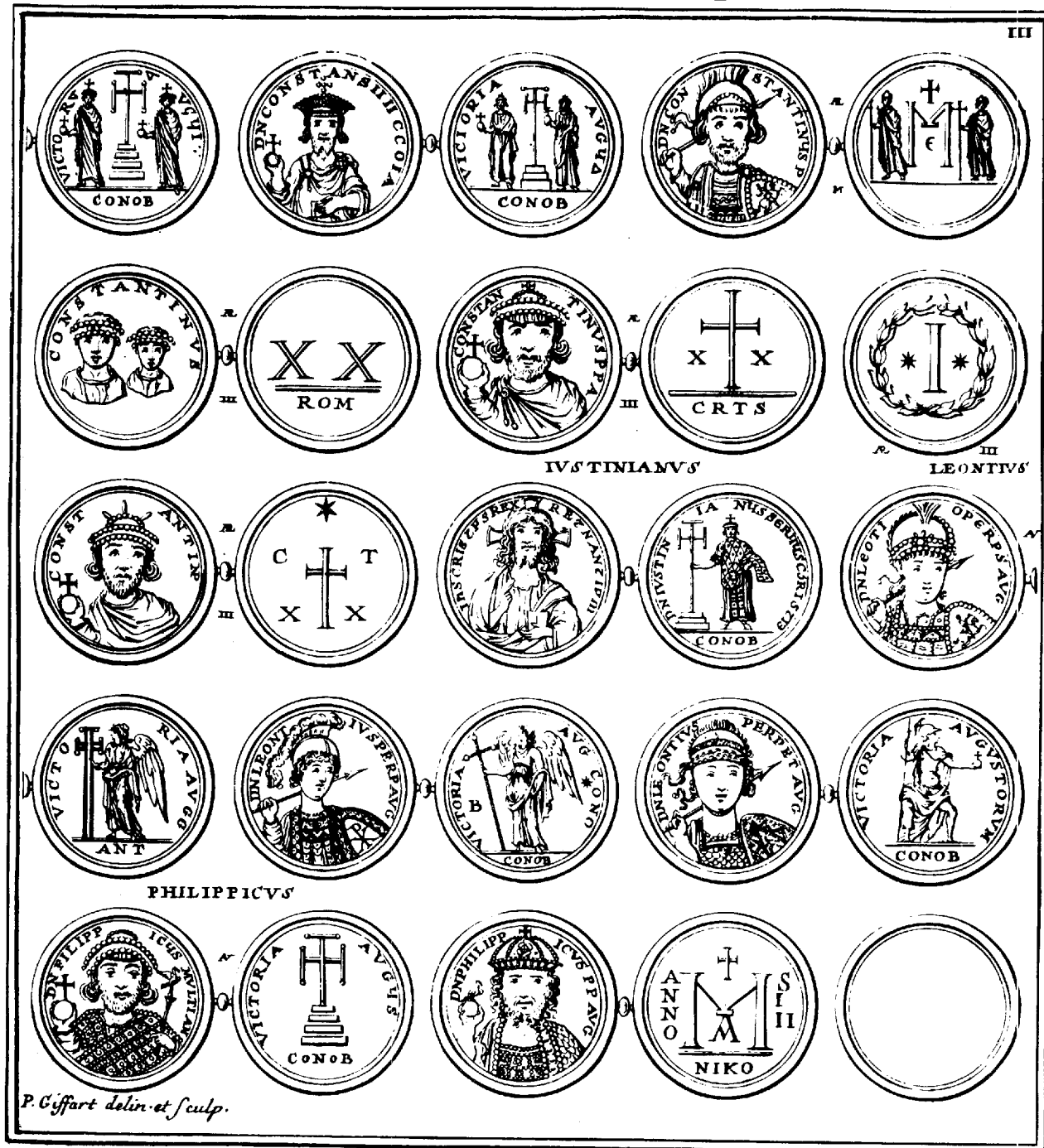
VICTORIA AVGVST. Crux pedata, insistent gradibus, ad latus, lit. I, infra, CONOB.

DN CONSTONS. Imp. cum stemmate cristato, dextra spiculum, sinistra clypeum cui inscriptus eques.

VICT. VIVIX. Crux insistent gradibus, inter duos Imp. paludatos stantes, cum stemmate & globo crucigeris, infra, CONOB. Vide Chiffletium in Anastasi p. 271.

DN CONSTANTINI. Imp. cum stemmate cristato, dextra spiculum, sinistra clypeum cui inscriptus eques.

Familia HERACLII A. Nomismatum Tab. III.

- VICTORIA AVGV. *Cruce insists gradibus inter duos Imp. paludatos stantes, cum stemmate & globo crucigeris, infra, CONOB.*
- DN CONSTANS II II CCOIA. *Imp. cum stemmate crucigero, dextrâ globum crucigerum.*
- VICTORIA AVGVΔ. *Cruce ut in superiori, infra, CONOB. Ex O&T. Strada p. 305.*
- DN CONSTANTINVS P. *Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistra clypeum cui inscripsit eques. M, supra, crux, infra, E, inter binas figuras Imp. paludatorum, dextrâ longiorem crucem tenentium.*
- CONSTANTINVS. *Dua breviores protoma Imp. prior altior, altera pueri.*
- XX, *infra, ROM.*
- CONSTANTINVS PP A. *Imp. cum stemmate crucigero, dextrâ globum crucigerum.*
- Cruce inter litt. X. X. *infra, CRTS.*
- I, *inter duas stellas, in corona quercua.*
- CONSTANTIN. *Imp. ut in superiori nummo.*
- Cruce inter litt. C & T, *supra, crucicula.*
- JUSTINIANVS.
- IHS CHRISTVS REX REGNANTIVM. *Christus, sinistra librum.*
- DN IVSTINIANVS SERVVS CHRISTI. *Imp. stans, cum stemmate crucigero, & loro Consulari, dextrâ crucem gradibus insistentem tenens, infra, CONOB. Vide Stradam p. 265. & Chiffletium.*
- * DN IVSTINIANVS ET TIBERIVS PP A. *Dua facies.*
- DN IHS CHRIST REX REGNANTIVM. *Imago Christi cum cruce. Occo perperam Justiniano M. hunc nummum adscribit. Vide Aleman. LEONTIVS.*
- DN LEONTIVS PERPS AVG. *Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistra clypeum cui inscripsit eques.*
- VICTORIA AVGG. *Victoria stans, dextrâ longiorem & spissiolem crucem, infra, ANT.*
- DN LEONTIVS PERPET AVG. *Imp. eodem schemate quo in superiori, praterquam quod in clypeo effectum Christi monogramma.*
- VICTORIA AVG CONO. *Victoria stans, dextrâ longiorem crucem, ad latera, B, & stellula, infra, CONOB. Ex O&T. Strada p. 256. 278.*
- DN LEONTIVS PERPET AVG. *Imp. cum stemmate cristato, dextrâ spiculum, sinistra clypeum.*
- VICTORIA AVGVSTORVM. *Figura militaris galeata cum paludamento, sedens, dextrâ hastam, sinistra globum crucigerum, infra, CONOB. Ex O&T. Strada p. 287.*
- PHILIPPICVS.
- DN FILIPPICVS MVLTIAN. *Imp. habitu Consulari, secum loro, dextrâ globum crucigerum, sinistra scipionem cui insisit aquila.*
- VICTORIA AVGV. *Cruce insists gradibus, infra, CONOB.*
- DN FILIPPICVS PP AVG. *Imp. cum stemmate crucigero, sinistra globum cui insisit aquila.*
- M, *supra, crux, infra, A, ad latera, ANNO SIII, infra, NIKO. Ex O&T. Strada p. 279.*

XII.
FAMILIA
HERACLII AUGUSTI.

HERACLIUM Imperatorem admodum illustri ortum familiâ, quæque in bellis non modicam adepta erat existimationem, tradunt ferè scriptores omnes: unde fortean haud absurdum videri debet, si illius origo ab ^a HERACLIO illo Edessano, FLORI ^a Theoph. p. 107. Exconsulis filio, qui cum Marco Isauro copiis ex Ægypto, Thebaïde & Eremo coactis præfectus, à Leone M. Augusto, anno imperii XIV. Christi CCCCLXXI. contra Vandalorum Regem Gensericum missus, pluribus partis trophæis, Tripolim & alias Libyæ civitates Romanis asseruit. Quæ quidem conjectura firmatur potissimum ex Heraclii familiari nomine, & ex Præfecturis quas in Africa Heraclii Augusti parens obrinuit. Verum ut sese res habeat, constat ejusdem Heraclii avum duos potissimum genuisse filios: ii fuere

II. HERACLIUS, Africa Præfectus, &
II. GREGORAS Patricius, de quo & ejus posteris agimus post Heraclii stemma.

II. ^a HERACLIUS Patricius, Philippici & Crispi ducum Legatus, seu Hypostrategus, ^b Mauricio imperante, varia in bellis contra Persas militaris virtutis ac peritiæ edidit argumenta, ob quæ ab Imperatore (Mauricio-ne an Phoca incertum) Africa cum imperio præfectus est, Gregorâ fratre Hypostrategi seu Legati officium obeunte. ^c Id porrò muneris obtinebat, cum Crispus Phocæ gener, à socero sibi metuens, ad illius delendam tyrannidem eum concitavit: utque Heraclium filium in urbem mitteret persuasit. ^d Huic EPIPHANIA uxor fuit, quæ Constantinopoli morabatur, cum filius Heraclius, interempto Phoca, Imperator appellatus est.

^a Simoc. l. 2. c. 7.
Theoph. p. 128.
C. d. n. p. 196.
Diac. p. 486.
^b Simoc. l. 1. c. 9.
10. 18. l. 3. c. 6.
Diac. l. 17. p. 497.
^c Theoph. p. 248.
Diac. l. 17. p. 518.
Manass. p. 141.
^d Theoph. p. 250.
Anast. p. 84.
Diac. l. 18. p. 531.

Liberi Heraclii Patricii ex Epiphania.

III. HERACLIUS Imperator.

III. THEODORUS, ^a Curopalata à fratre Augusto creatus, ^b qui in bellicis expeditionibus illius opera non semel usus legitur, in quibus bellica laude claruit. Perit in eo prælio quod ad Gabatam cum Saracenis iniit, anno Christi DCXVIII. cum per decem annos bellum cum iis vario eventu gessisset. ^c Pater fuit Theodori Magistri, cui quòd cum Athalarico Heraclii Augusti spurio in se conspirasset, nares & manus præcidit idem Heraclius.

^a Niceph. p. 16.
^b Niceph. p. 68.
Chr. Al. p. 906.
Theoph.
Cedr. d. 415. 410?
Diac. l. 18. p. 552.
Anast. p. 95.
El. nasc. l. 1.
Isidor. Palensis in
chron. ara 656.
^c Niceph. p. 76.
^d Theoph. p. 286.

III. GREGORIUS, Heraclii frater dictus ^a Theophani, obiit Heliopoli in Syria anno II. Constantis, quo & ejus corpus myrrhâ conditum, in urbem relatum est.

III. ^a MARIA primùm nupsit MARTINO, ex eoque *Martinam* filiam genuit, Heraclii Imperatoris conjugem: ^b deinde in secundum maritum sibi adscivit EUTROPIUM, ex quibus secundis nuptiis prodiit *Stephanus*, qui ab avunculo Augusto obses datus est Avarum Chagano anno DCXXVI. à quo ægrè licet, pecuniisque ad eum missis, à matre redemptus est anno DCXXXIV.

^a Niceph. p. 40.
^b Idem p. 51. 71.
^c 1us Gr. Rom.
p. 77.
Chr. Al. p. 874.
Theoph. p. 250.
Eradeg. chr. c. 63.
Cedr. Zon. Ioel.
^d Niceph. p. 83.
Theoph. p. 283.

III. ^a FLAVIUS HERACLIUS à patre Heraclio cum classe contra Phocam missus, Constantinopolim pervenit III. Octobris, Indiæ. XIV. anno DCX. eoque interempto Imperator appellatus est, & diademate à Sergio Patriarcha donatus in aede Sophiana VI. ejusdem mensis, feriâ II. ^b Obiit ex aqua intercute XI.

Martii, Indiſt. xiv. anno dCXLII. cùm regnaſſet annos xxx. meſes v. & dies vii. Ex hoc enim calculo emendandi Nicephorus Conſtantinopolitanus & Theophanes. ^c Uxorem primùm duxit FABIAM EUDOCIAM, ſeu, ut ſcribit Iſidorus Pacenſis, FLAVIAM, Rogati nobilis Africani filiam, quæ ei pacta tantùm erat, cùm Conſtantinopolim venit, dictuſque eſt Imperator. Heraclius igitur, ut habet Theophanes, & ex eo Cedrenus, cæſo Phoca, Palatium ingreſſus, in Oratorio S. Stephani cum deſponſa ipſi Eudocia Auguſta coronatus eſt, & accepit uterque à Sergio Patriarcha coronas nuptiales, ficque uno ac eodem die Imperator ſimul & ſponſus conſpectus eſt Heraclius. Ubi Theophanes coronationis & nuptiarum Heraclii in Palatino S. Stephani Oratorio celebratas ceremonias videtur innuere, tametiſ exertè in æde Sophiana coronatum ſcribat Chronicon Alexandrinum. ^d Obiit illa ex comitali morbo ^e xiii. ſeu, ut aliis placet, xiv. Auguſti, Indiſt. xv. anno dCXLII. & in æde Apoſtolorum ſepulta fuit. Nec multo poſt uxorem aliam ſuperdixit Heraclius ^f MARTINAM ex ſore & Martino neptim, Ind. ii. anno dCXLIV. quas quidem iniit nuptias, ejuſmodi proximis affinitatibus Eccleſiæ Canonibus reſfragantibus, ipſoque contradicente Sergio Patriarcha. Unde quidam divino id aſcripſere Numini, quòd eorum plerique qui ex neſaſto contubernio nati ſunt liberi, divinarum legum contemptus pœnam luiſſe dicantur, cùm ii nati ſint diſtorti vel corpore luxati. Hanc perinde à Patriarcha coronari curavit.

^c Theoph. p. 250.
Cedr. p. 407.
Zonar. p. 66.
Diac. l. 18. p. 531.
Ioel, &c.
Iſidor. Pacenſis in
Chron. ara 648.

^d Niceph. CP. p. 18.
Cedr. p. 408.
^e Chr. Al. p. 878.

^f Niceph. p. 40.
Theoph. p. 251.
Cedren. p. 418.
Diac. l. 18. p. 534.
Aimoin. l. 4. hiſt.
c. 22.
Albuſarag. p. 110.
^g Niceph. p. 40.

Liberi Heraclii Auguſti ex Eudocia 1. uxore.

IV. HERACLIUS Junior Imperator.

^c Chr. Al. p. 878.
Theoph. p. 250.
Diac. l. 18. p. 533.
^d Chr. Al. Theoph.
^e Niceph. p. 46.
65. 74.
Elmacin. l. 1. hiſt.
Sarac. p. 15.

IV. EPIPHANIA, ^a quæ EUDOCIA dicta eſt, ^b nata vii. Julii Indiſt. xiv. anno dCXI. & xv. Auguſti baptizata, demum in Palatino S. Stephani oratorio coronâ donatur iv. proximi Octobris. ^c Hanc deſpondit pater an. dCXXV. ZEBELI Chazarorum principi, à quo non modica in bellis ſuis obtinuerat auxilia. Sed cùm ad eum deduceretur, nuntiata in itinere Zebelis morte, Conſtantinopolim reverſa eſt.

Liberi Heraclii ex Martina altera uxore.

^a Theoph. p. 251.
Cedr. p. 408.
Diac. p. 534.
Anaſt. p. 89.

IV. ^a CONSTANTINUS, anno Heraclii v. Chr. dCXV. natus, & in templo Blachernarum à Sergio Patriarcha baptizatus, ſequenti demum à patre Cæſaris dignitate ornatur: eo ſuperſtite obiſſe par eſt credere, ſiquidem nulla illius poſtmodum occurrit apud ſcriptores mentio, niſi idem ſit cum eo qui

^a Zonar. p. 68.
^b Niceph. p. 40.

IV. ^a FLAVIUS à quibuſdam appellatur, Zonaræ FABIVS dictus, à quo cum Heracleona perperam etiam confunditur. ^b Is porrò natus eſt collo ita diſſoluto, ut aliò torqueri non poſſet. Hunc primum ex Martina liberis Nicephorus, ut Conſtantinum Theophanes faciunt, ac proinde unum eundemque eſſe probabile eſt.

^a Zonar. p. 72.
^b Niceph. p. 43.
64.
Manaſſ.

IV. ^a THEODOSIUS ^b à natura etiam malè acceptus, erepto audiendi ſenſu penitus obſurdit. Huic pater NICEN, Nicetæ Patricii conſanguinei filiam uxorem dedit, quod Nicephorus CP. ad annum dCXXX. videtur referre, ex quo ante Heracleonam natum conjicio, qui eo anno, ejus ætatis nondum erat, ut conjugio neſti potuerit: ac proinde Thodoſius alter fuerit ex Heraclii filiis, qui cùm in Perſide bellum gereret, occubiſſe ^c dicuntur.

^c Niceph. p. 64.

^a Niceph. p. 44.
Suid. Albuſarag.
p. 110.
^b Niceph. p. 44.
^c Niceph. p. 69.
Suid.
^d Niceph. p. 79.
^e Niceph. p. 80.

IV. FLAVIUS HERACLEONAS, à ^a Nicephoro & Suida HERACLIUS appellatus, ^b naſcitur eo anno quo pater in Perſas expeditione ſuſcepta, in Lazorum Provinciis morabatur: quod ad annum Heraclii xvi. Chr. dCXXVI. videtur referre Theophanes. Alii natum volunt anno dCXXII. ^c Hunc pater Cæſarem circa annum dCXXX. ^d deinde Imperatorem circa ann. dCXXXIX. ^e nec multo poſt Conſulem appellatum, teſtamento denique unâ cum Heraclio Conſtantino Imperii, quod uterque cum Martina uxore adminiſtraret, ſucceſſorem dixit. ^f At Martina deſuncto Heraclio conjuge, totam in ſe & filium imperandi auctoritatem transferre volens, Heraclium privignum veneno ſuſtulit, atque ita Heracleonam filium ſolum agnoſci curavit Auguſtum, qui haud diu partâ per neſas potitus eſt dignitate. ^g Quippe ſtatim poſtea & matri & fi-

^f Niceph. p. 83.
^g Theoph. p. 283.
Cedren. p. 430.
Diac. p. 585.
Zonar. p. 91.

lio adempta est, & Constanti, Heraclii Constantini filio, data à Senatu, à quo etiam Martinæ lingua, Heracleonæ verò nasus truncantur, iis postmodum in exilium actis; quod circa mensem Decembrem accidisse conjectari licet, si sex menses, quot imperasse Heracleonas dicitur à Theophane & aliis, à fratris excessu putentur, qui obiit xxii. Junii anno dCXLII. ^b Alii verò opinantur sex menses purandos à morte Heraclii senioris, ita ut tota hæc tragœdia intra Julium mensem peracta sit. At cum ^a Nicephorus scribat excitatos à Valentino motus Heracleona & matre imperantibus, sub vindemiæ tempestatem, probabilis est exactum cum matre à regni gubernaculis Heracleonam sub Decembrem, vel certè proximum Januarium; siquidem menses septem regnaverit, ut habet Codex Theophanis Barberinus. Scribit porrò ^c Alfaragius Heracleonam à matre ad Imperium evectum, *Davidis novi* nomine donatum. Sed verendum ne cum Davide fratre confuderit. ^b Petav. ad Niceph. p. 137. ^c Niceph. p. 91. ^d Alfarag. p. 113.

IV. ^a DAVID in Oriente natus vii. Novembris, Ind. xiv. anno dCXXX. ^b à patre, paulò antè quàm vitâ excederet, Cæsar dictus est. Eo verò mortuo, cum Valentini, qui junioris Constantis, Heraclii Constantini filii, partibus favebat, factione exorta essent in Palatio dissidia, pax tandem cum eodem pacta est, hac adhibitâ præ cæteris conditione, ut David Cæsar coronaretur, ac TIBERIUS vocaretur. ^a Theoph. p. 278. ^b Cedren. p. 429. ^c Diac. l. 18. p. 576. ^d Anast. p. 104. ^e Niceph. p. 81.

IV. MARINUS ^a cum fratre Cæsar appellatur à patre. ^a Niceph. p. 80.

IV. AUGUSTINA }
& } paulò ante excessum patris ab eo Augustæ dicuntur.
IV. MARTINA }

IV. FEBRONIA, cujus memoriam agunt ^a Græci xxviii. Octobris, quamque Heraclii Augusti filiam fuisse tradunt Synaxaria, una fortè ex duabus ejusdem Imperatoris filiabus fuit, quas patre in expeditione Persica agente mortuas ait ^b Nicephorus CP. circa annum dCXXXII. ^a Menæ & Menolog. ^b Niceph. p. 64.

IV. N. filia altera ex iis quæ superstite patre obierunt. ^a Toto verò cælo errant, qui haud perpensa temporum ratione, Bertam Pipini Regis Francorum uxorem, filiam fuisse Heraclii volunt. ^a Cuspin. ^b Brusch. de Monast. Germ. p. 25.

IV. ^a JOANNES, cognomento ATHALARICUS, Heraclii Imperatoris filius ^b *no:hus*, Avarum seu Hunnorum Chagano obses à patre datus est anno dCXXXVI. à quo, cum in eum conjurasse deprehensus esset, naribus & manibus præcisus, in Protem insulam relegatus est. ^a Niceph. p. 51. 76.

IV. FLAVIUS HERACLIUS, cognomento NOVUS CONSTANTINUS, in Nummis verò HERACLIUS CONSTANTINUS appellatus, ^a in Sophiarum Palatio nascitur III. Maii, Ind. xv. an. dCXII. & ^b xxii. Janu. sequentis anni à Patriarcha baptizatur, & à patre Cæsar appellatur, ac coronâ donatur. Exin I. Januarii anno dCXVII. Consul, ^c ac deinde Imperii unâ cum Heracleona fratre successor testamento ab eo dictus est. ^d Verùm Augustâ haud diu potitus est dignitate, cum centum & tribus diebus post parentis excessum obiisset, uti testatur Nicephorus: unde referendam constat illius mortem ad xxii. Junii, Indict. xiv. anno dCXLII. ^e Veneno extinctum novercæ & Pyrrhi Patriarchæ insidiis consentiunt scriptores, cum in Heracleonam fratrem totam imperii auctoritatem transferre vellent. Imperavit xxviii. annos & dimidium, initio ducto ab illius coronatione. ^f Huic pater GREGORIAM, Nicetæ Patricii Heraclii consanguinei filiam despondit circa annum dCXIX. ^g ANASTASIA nuncupatur à Cedreno, à quo in Apostolorum æde cum conjugè tumulo condita dicitur. Sed vereor ne in eo falsus sit, quòd Anastasiam, quam Constantino alteri, Pogonato scilicet, nuptam audierat, huic perperam adscripserit. ^a Niceph. p. 12. ^b Chr. Al. p. 879. ^c Theoph. p. 251. ^d Cedren. Diac. ^e Anast. ^f Niceph. p. 23. ^g Chr. Al. p. 880. ^h Georg. in vita S. ⁱ Theod. Syr. n. 125. ^j Isidor. Pacensis. ^k Niceph. p. 83. ^l Niceph. p. 87. ^m Theoph. p. 275. ⁿ Zonar. p. 71. ^o Cedren. ^p Varnof. l. 1. c. 51. ^q Alfarag. p. 113. ^r Niceph. p. 24. ^s Zonar. p. 71. ^t Cedr. p. 430.

Filii Heraclii junioris Augusti ex Gregoria.

V. HERACLIUS, qui & CONSTANS dictus est, Imperator.

^a Theoph. p. 288.
Diac. i. 19. p. 590.
Cedren. p. 435.
Zonar. p. 72.

V. ^a THEODOSIUS à fratre Constante anno regni xviii. interfectus est, ortâ inter eos nescio quâ simultate, cum paulò antè ad Diaconatus ordinem promoveri cœgisset. Quod quidem fratricidium subditorum in Constantem non modò provocavit odium, sed & tanto illius mentem pavore perculit, ut oculis fratrem crimen sibi exprobrantem perpetuò obversari existimaret: cumque nullibi tutus, urbe excedens, in Siciliam migrasset, tam atrocis sceleris pœnas tandem luit.

^a Theoph. p. 278.
Cedr. p. 429.
Anast. p. 104.
^b Niceph. p. 92.
^c Niceph. p. 92.
^d Tom. 3. Conc. cl.
p. 461. ed. 618.
Anast. in Vital.
Herm. Conr. n.
640. Vghell. 10.
p. 1331. Bullar.
Cusin. to. 1. p. 2.
^e Theoph. Cedr.
Zon. Ioel. &c.
Carac. in Neap.
c. 10 §. 1.
^f Anast. in Mar-
tino PP. & in
Cedren. &c.
Theoph. p. 292.
^g Theoph. Cedr.
Fredeg. c. 81.
Vita S. Barbati
Arch. Benev. apud
Vghell. p. 27.
^h Theoph. p. 289.
Vuarnef. 1. 5. c.
6. 7. & seqq.
ⁱ Anast. in Vital.
p. 51. 52.
Vita S. Barbati.
^k Theoph. p. 292.
Anast. in Vital.
p. 51. Cedr. Zon.
Vuarnef. Regiao.
Herman. &c.
^l Ioel.

^a Theoph. p. 283.
Anast. hist. Eccl.
p. 111.
^b Anast. in S.
Agath. p. 53.
Syn. 6. œcumen.
act. 1. p. 15 18.
20 24. ed. 1618.
^c Theoph. p. 300.
Cedr. p. 440.
^d Theoph. p. 293.
Cedren. p. 436.
Diac. p. 605.
Anast. p. 114.

^a Theoph. p. 292.
Anast. in Alee-
dato p. 52.
^b Ioel.
^c Anast. in S.
Agath. p. 54.
Conc. VI. œcum.
Niceph. p. 109.
Theoph. &c.
^d Niceph. p. 109.
Anast. in Ioan.
V. p. 58.
Const. de admin.
imp. c. 21.
Theoph. p. 311.
Zon. Cedr. &c.
^e Niceph. p. 147.
Theoph. p. 38.
Cedren. p. 442.
Diac. p. 612. 628.

V. ^a FLAVIUS HERACLIUS, natus vii. Novembris, Indiët. xiv. anno dcxxx. baptismum excepit à Patriarcha Sergio iiii. Novembris anni subsequenti, Indiët. v. ^b Mortuo parente, factione Valentini, plebeque id postulante, ab Heracleona patruo invito in consortium Imperii ascitus, coronatus est ab eodem Patriarcha: ^c in qua quidem solemnitate CONSTANTINI nomen à populo de patris nomine ei inditum est, ^d quo donatur à Gregorio II. Papa, Anastasio, Hermanno Contracto, & aliquot aliis, atque aded in veteribus Tabulis: licet vulgò CONSTANTANS ^e à scriptoribus appelletur. Monothelitarum, avi exemplo, hæresim amplexus, Catholicis infestus fuit. ^f Martinum Papam, virum sanctissimum, & Maximum Monachum, manu linguaque truncatum, in exilium deportavit. ^g Inito cum Saracenis prælio superatus est anno dcliv. ^h deinde ex fratris Theodosii nece conscientie agitatus stimulis, Constantinopoli excedens, in Italiam transit anno dclxiii. Indiët. vi. Romamque pervenit v. Julii, Imperii sedem eò translaturus, ⁱ ubi à Longobardis variis cladibus attritus, expilatis furore barbarico Romæ sacris ædibus, in Siciliam proximo anno transmisit; & cum evocatis Constantinopoli uxore & liberis, Syracusis per sex annos hæssisset, ^k in balneo à suis interfectus est xv. Julii anno dclxviii. Indiët. xi. ^l anno imperii xxvii. Uxoris nomen à scriptoribus non est proditum, quod sciam.

Filii Constantis Imperatoris.

VI. CONSTANTINUS Pogonatus, Imperator.

VI. HERACLIUS ^a à fratre Constantino in Imperii communionem pri-
& mùm asciti, diademate tamen haud donati sunt; unde ut

VI. TIBERIUS ^b Augusti à plebe minimè agnoscebantur, licet eorum nomina in ^c actis publicis cum suo inscribi, arque aded in iis Imperatores appellari pateretur Constantinus. Verùm ademptâ à fratre postmodum eâ dignitate, à rerum publicarum administratione submoti sunt; quod ^d Theophanes & alii ad annum xiii. Constantini, Christi dclxxxi. referunt. ^e Narrant iidem scriptores, anno primo Constantini Thematis Orientalium milites Chrysofolim accessisse, institisseque ut Heraclius & Tiberius à fratre Augusti dicerentur, qui eorum delusus consiliis, captis seditionis auctoribus, fratribus nares præciderit. Quæ quidem si vera sunt, uno eodemque anno acta par est credere; quod tamen secus videtur se habere, siquidem verum sit ademptam demùm iis reipublicæ administrationem anno xiiii. Constantini.

VI. ^a FLAVIUS CONSTANTINUS imperium excepit post extinctum parentem, cujus mortem ulturus, in Siciliam cum copiis navalibus transmisit, & Mizizium, seu Mezzetium, uti appellatur ab Anastasio, illius auctorem, qui tyrannidem invaserat, interfecit. ^b BARBATI cognomen adeptus est, ex eo quod cum susceptâ istâ expeditione imberbis tum esset, postmodum Constantinopolim rediit barbatus conspectus sit. ^c Catholicam fidem, proscriptâ Monothelitarum hæresi, quæ ab Heraclio obtinuerat, rursus invexit, coactâ œcumenicâ Constantinopoli Synodo anno dclxxx. Vario successu pugnavit cum Saracenis, qui urbem etiam obsidione cinxere. ^d Obiit ineunte Septembri anno dclxxxv. Imperii xvii. Ejus corpus in ade Apostolorum conditum est. ^e Uxorem duxerat ANASTASIAM, quam ut puellulam flagris cædi iussit Justinianus filius, cui illa superstes fuit

Filii Constantini Barbati ex Anastasia.

vii. JUSTINIANUS Imperator.

vii. HERACLIUS

VII. HERACLIUS, cujus ut & fratris capillorum mallones ad Benedictum II. PP. transmisit Constantinus pater, ut hoc pacto eorum adoptivus ac spiritualis pater fieret. *Anast. in Beas. II. p. 57.*

VII. FLAVIUS JUSTINIANUS, cognomento RHINOTMETUS, quod naso truncatus fuerit, uti mox dicitur, a patre in imperii consortium adscitus est an. DCLXXXI. Heraclio & Tiberio fratribus in ordinem actis. b Annum XVI. ætatis attigerat, cum in solidum adeptus est imperium post patris mortem; quod quidem tantâ levitate ac impotentia rexit, ut à Bulgaris ac Saracenis non semel profligatus, c etiam crudelitate ac rapacitate in subditos faviret, à quibus demum appellatus est Imperator d LEONTIUS Patricius Copiarum Dux, qui comprehensum Justinianum naso mutilatum in Cherfonam relegavit, anno DCXCV. e Tertio verò post anno TIBERIUS APSIMARUS ab exercitu Imperator perinde creatus, captum Leontium pari ac Justinianum hic affecerat nasi clade deformem redditum, in Monasterio Delmati inclusit. Regnavit iste annos VII. & usque ad annum DCCV. quo post decennale exilium imperium rursus recepit Justinianus, Terbelis Bulgarorum Regis auxilio, cum quo Urbe obsessa, per aqueductus cuniculos hanc ingressus, Leontium & Apfirmarum per Urbem traductos in Hippodromo capite truncavit. Ad extremum Cherfontis infensus, quod dum apud Cherfonam ageret, Apfirmaro eum tradere in animo habuerant, validâ in eos missâ classe omnes mactari fecit: cumque id unum agrè ferret, quod in illa Cherfontiana strage parvulorum ab cæde miles abstinuisset, ad eos jugulandos classem eò direxit. Verum ad tam efferatam crudelitatem exhorrescens classis ipsa, BARDANEM quendam, Nicephori origine Pergameni filium, Imperatorem renuntiavit, cui PHILIPPICI nomen datum est. Is verò adscitis aliis quos Justiniano infensos noverat, ad Urbem profectus, eamque nullo obstante ingressus, Justinianum ac Tiberium filium f ad Damalim capite obruncat. Quod sub finem anni DCCII. Indiæ. x. vel proximo ineunte accidisse colligitur ex iis quæ habet g Anastasius. Bis nuptias iniisse Rhinotmetum constat: sed prioris uxoris ex qua filiam procreavit, nomen ac familiam non produunt scriptores. h Altera fuit THEODORA, Bufiri Chazarorum Chagani seu Principis filia, quam tum demum duxit cum in exilio agens, paulò antè quàm imperium reciperet, ad eundem Chaganum, à Cherfontiarum insidiis sibi præcavens, profectus est. Verum cum Chaganum cum Apfirmaro contra se agitare consilia accepisset, ab eo clam excedens, filiam patri remisit; i sed mox recuperato imperio, hac cum filio Tiberio in Urbem revocatâ, utrumque coronâ donavit. Errat j Codinus, qui Terbelis Bulgarorum Regis filiam facit.

^a Theoph. p. 303.
^b Niceph. p. 111.
Vvarnefr. l. 6. c. 11.

^c Theop. p. 308.
Niceph. p. 112.
^d *Niceph. Theop. &c.*
Vvarnefr. l. 6. c. 11. 12.
^e *Niceph. p. 110. &c.*

^f *Agatho Diac. in Epi. g. de iis que Barda adversus VI. Syriodum aujus est to. 6. Concil. Lab. p. 1403. & apud Combes in Hist. Monothal. p. 198.*
^g *Anast. in Const. PP. p. 65.*
Herm. Contr. Baron. an. 713. n. 5. 6.
^h *Niceph. p. 132.*
Theoph. p. 314.
ⁱ *Codin. Orig. p. 49.*
Anom. Collect. CP. p. 92.

Filia Justiniani ex priori conjugè.

VIII. N. filia Justiniani, a quam ille Terbelli Bulgarorum Regi in uxorem pactus est, vel promisit, cum ab eo auxilium imploravit. Cum porò acta hæc statim post initas à Justiniano cum Theodora nuptias ex scriptoribus constet, consequens est aut ex altera natam uxore Justiniani, qui tum demum Theodoram duxit, Apfirmaro imperium obtinente: vel Bulgaro pactam aut promissam, cum illa adhuc in cunis esset.

^a *Niceph. p. 126.*
Zonar. p. 78.
Cedr. p. 445.
Diac. p. 620.

Filius Justiniani ex Theodora.

VIII. a TIBERIUS à patre Imperator appellatus est statim post receptam Augustam dignitatem anno DCCV. vel DCCVI. Ab eodem obviam honoris causâ missus est Constantino PP. quem Româ in Urbem evocaverat, uti narrat b Anastasius, à quo Tiberius Imperator nuncupatur. Interfecto patre in ecclesiam Blachernianam confugit, unde à sacra mensa, cui inhærebat, Philippici jussu avulsus, pecudis more jugulatus est, & in aede SS. Cosmæ & Damiani, quam Paulinæ appellabant, tumulo conditus. c Extitit postmodum anno XXII. Leonis Isauri Pergamenus quidam, qui se Tiberium Justiniani filium mentitus est. d Meminit Occo nummi aurei, in quo hæc inscriptio habetur: DN. IVSTINIANVS ET TIBERIVS PP. A. quem Rhinotmeti esse, non verò Magni Justiniani, ut ille putat, prorsus existimo.

^a *Niceph. p. 133.*
Theoph. p. 314.
Cedren. p. 446.
Zonar. p. 78.
Diac. l. 20 p. 627.
^b *Anast. in Const.*

^c *Theoph. p. 344.*
Cedren. p. 457.
^d *Occo p. 585.*

II. a GREGORIUS, seu, ut à b Theophane, Zonara & aliis appellatur, GREGORAS, Patricius, Heraclii Africa Præfecti frater, Heraclii Augusti pa-

^a *Niceph. p. 4.*
Moschus c. 196.
^b *Theoph. p. 219.*
Leon. in vita S. Io. Eleemos.

Famil. Byzant.

Q

truus, in fratris Præfectura Africæ Legati munus obiit. Huic filius fuit

^a Niceph. p. 7.
^b Niceph. p. 249.
^c Cedr. Zon. l. 6.
^d Menaa 28 April.
^e Isidorus Pacensis.
^f Niceph. p. 12.

^g Niceph. p. 24.

^h Anthol. p. 294.
ⁱ Cap. 4. 5. 14.
^j Combesius in 3.
^k Auct. Bibl. Patr.
^l p. 324.

^m Niceph. p. 64.

ⁿ Niceph. p. 24.
^o 64.

^p Niceph. p. 64.

III. ^a NICETAS Patricius, qui à patre cum ingentibus equitum turmis terrestri itinere in Phocam missus est, interim dum Heraclius Heraclii filius maritimo in eundem contenderet, pacto inter eos inito, ut qui prior pervenisset, imperium si posset arriperet. ^b Heraclius porrò Imperator appellatus, Nicetam tanquam germanum fratrem, atque imperii participem semper coluit, uti inter eos convenerat, cum ex Africa profecti sunt. ^c Sed & equestrem ejus statuam auratam supra columnam in Foro posuit, cui inscriptionem duobus versibus comprehensam, quos legere est in ^d Anthologia, adscribi curavit. Illius non semel meminit ^e Leontius in vita S. Joannis Eleemosynarii.

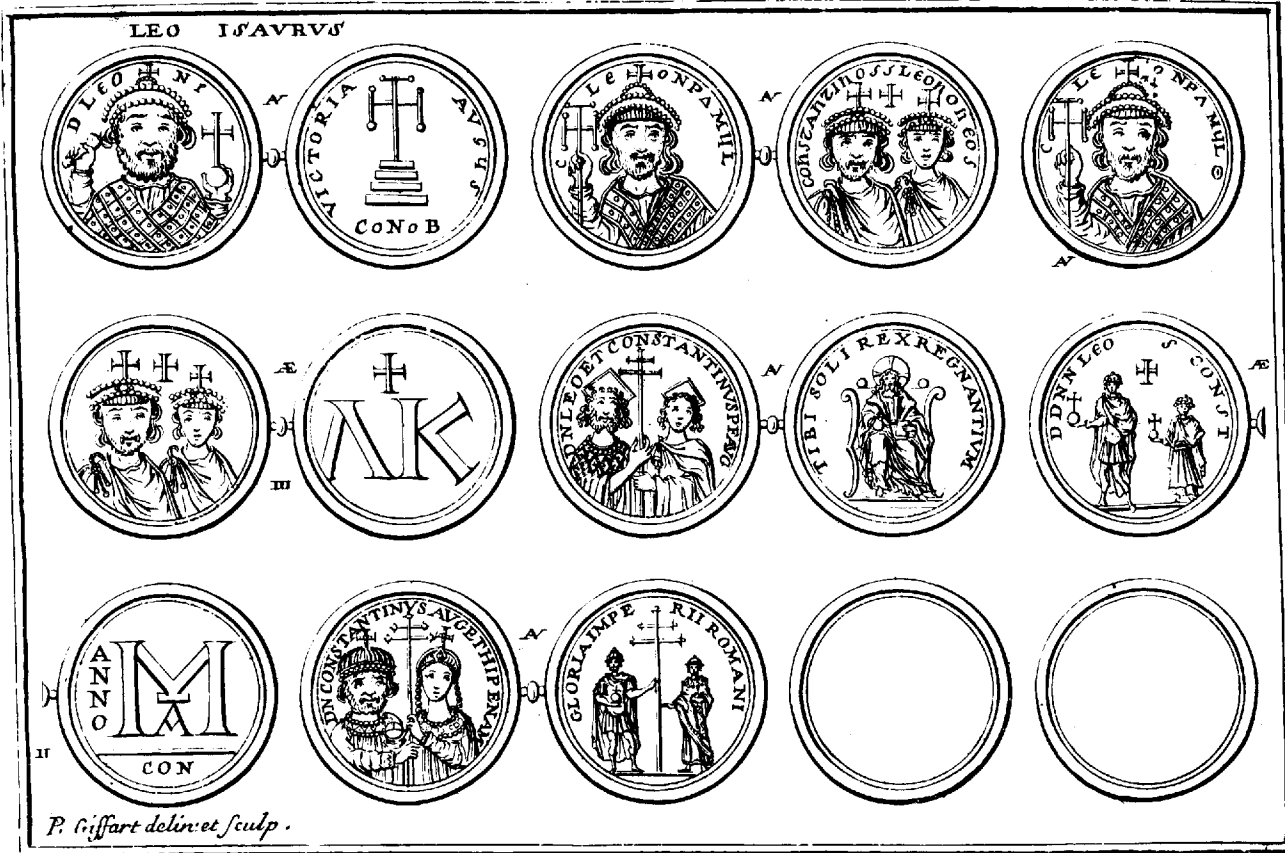
Liberi Niceta Patricii.

I V. ^a N. filius, quem Patricium Heraclius Augustus dixit circa an. DCXXX.

IV. GREGORIA, ^a HERACLIO, seu CONSTANTINO, Heraclii Imperatoris filio, statim atque ille in lucem est editus, ab eodem Augusto pacta est, quam filius demùm uxorem duxit anno DCXXX.

I V. ^a NICE, eodem quo foror anno, THEODOSIO, alteri ex Heraclii liberis, uxor datur.

LEO ISAVRUS.

- D LEONI.** *Imp. habitu Consulari, cum stemmate crucigero, dextrâ volumen, sinistra globum crucigerum.*
VICTORIA AVGG. *Cruz gradibus insistens, infra, CONOB.*
- C LEONPAMVL.** *Imp. habitu Consulari, cum stemmate crucigero, dextrâ crucem.*
CONSTANTINOS S LEON O NEOS. *Constantinus cum Leone filio, uterque cum stemmate crucigero: crucicula inter utrumque. Vide Dissertat. n. 43.*
- C LEONPAMVLO.** *Ut prior, præter litteram Θ. Constantinus & Leo, ut in 4. absque inscriptione. AK, & crucicula.*
- DN LEO ET CONSTANTINVS PP AVG.** *Leo & Constantinus crucem geminam tenent.*
- TIBI SOLI REX REGNANTIVM.** *Christus in Cathedra sedens librum levâ tenet. Nummum hunc ex Octavio Strada descripsimus, tum ut primos averſæ partis characteres perperam legiſſe doceremus, cum hocce prætulere, ihſ xps, ut habent alii nummi paſſim: tum etiam Leoni perperam ab eo adſcribi, cum inſenſiſſimus imaginum hoſtis Chriſti figuram in nummis ſuis neutiquam exarari paſſus fuerit, licet*

Crucis imagines I conoſtaſtæ omnes admiferint. Vide Diſſert. n. 23. 26.

DD NN LEO S. CONST. *Leo Chazarus, & Conſtanti- nus filius à patre Imp. dictus, ſtantes, globos cruci- geros tenent: crucicula inter utrumque.*

M, infra, A, ad laus, ANNO, infra, CON.
DN CONSTANTINVS AVG ET HIREN AV. *Con- ſtanti- nus & Irene mater, crucem geminam tenent.*

GLORIA IMPERII ROMANI. *Constantinus & Irene mater ſtantes, crucem geminam tenent. Qui hîc exhibetur Conſtantini & Ireneſ matris nummus aureus, ex Octavio Strada deſumptus eſt, in quo neſcio an bene effectus ſit filius bar- batus, qui anno ætatis vigefimo, aut vigefimo primo ſolus, deturbata matre, imperare cœ- pit, ac proinde imberbis fuerit cum mater re- rum habenas tenuit: nec Conſtantini habitus in averſa facie eſt iſtius quo vixit ſeculi. Verùm quòd Conſtantini nomen matris præponatur no- mini, cum iis quæ habet Theophanes an. 1, ejuſdem Conſtantini congruit, ſcribens Con- ſtantini nomen Ireneſ matris nomini ſemper fuiſſe præpoſitum ex pacto à ſubditis cum matre inito. Vide præterea Ambroſium Moralem lib. 12. cap. 66.*

XIII.

FAMILIA

LEONIS ISAURI AUGUSTI.

^a Theoph. p. 327. I. ^b Manasse.

^c Theoph. p. 324. 331. 332. ^d Isidor. Pacensis in Chron. era 738.

^e Theoph. p. 333. ^f Theoph. Ceram. homil. 20. ^g Theoph. p. 338.

^h Niceph. p. 183. ⁱ Theoph. p. 346. ^j Cedren. p. 455. ^k Theoph. p. 335. ^l Cedren. p. 452. ^m Zonar. p. 83. ⁿ Diac. l. 21.

FLAVIUS LEO, ^a obscuro genere Germaniciæ, seu, ut alii volunt, Seleuciæ in Isauria natus, ^b CONON primùm nuncupatus, à Justiniano Rhinometo unà cum parentibus è natali solo Mesembriam translatus fuit, indeque in Palatium evocatus, ubi munus Spatharii obtinuit. ^c Ab Artemio seu Anastasio postmodùm Orientis Dux factus, & in Theodosium, qui tyrannidem invaserat, missus, Saracenorum, qui res Romanas turbare satagebant, suasionibus, ab Amoricensibus Imperator dictus est, ipso locum ultrò cedente Theodosio. Itaque Augustus renuntiatur, ac diademate donatur xxv. Martii anno dccxvii. Indiët. xv. ^d Saracenis, qui sub imperii initia Thraciam incurfaverant, superatis, caesoque Tiberio qui in Sicilia rebellaverat anno dccxix. conceptam Judæo quodam auctore in sacras imagines impietatem ac rabiem exercuit anno dccxxvi. quam cum Gregorius II. Papa per litteras cohibere non potuisset, Leone anathemate damnato, Romam, & quidquid in Italia Græcorum erat, ab eorum avulfit imperio, iisque tributa pendere prohibuit. ^e Moritur ex intercute xviii. Junii anno dccxli. Indiët. ix. cum regnasset annos xxiv. menses ii. dies xxv. juxta Theophanem. ^f Uxorem duxerat, priusquam Imperium esset adeptus, MARIAM, quam xxv. Decembris anno dccxix. coronavit.

Liberi Leonis Imperatoris ex Maria.

II. CONSTANTINUS, cognomento Copronymus, Imperator.

^a Niceph. p. 183. ^b Theoph. p. 323. ^c Diac. l. 20. 21. ^d Anast. p. 126. ^e Theoph. p. 347. ^f Anast. in Zach. PP. p. 78. ^g Isidorus Pacensis era 782. ^h Idem Anast. ⁱ Baron. an. 743. n. 10. 14.

II. ^a ANNA à Leone parente nuptum data est ARTABASDO, seu ARTABASO, Thematis Armeniaci Duci, quo adjutore imperium invaserat. ^b Is Europalates à socero dictus, eo extincto Imperatoriam dignitatem arripuit anno dccxli. utque Catholicorum sibi conciliaret animos, imaginum cultum restituit. ^c At cum annos duos & menses quinque regnasset, à Copronymo comprehensus, unà cum filiis luminibus privatus est mense Novembri Indiët. xiii. anno Christi dccxlili.

^a Niceph. p. 183. ^b Theoph. p. 348. ^c Diac. l. 22. 6-6. ^d Anast. p. 140. ^e Baron. an. 743. n. 14.

III. ^a NICEPHORUS à patre Imperator dictus est anno imperii secundo, & ab Anastasio Patriarcha coronatus, nec multò post unà cum patre à Copronymo excæcatus. ^b Prostat Zachariae Papæ Epistola, quæ hisce verbis clauditur: *Data Non. Decembr. imperante Dom. piissimo Augusto Artavasdo à Deo coronato magno Imperatore anno III. P. C. ejus anno III. sed & Nicophoro magno Imperatore ejus filio anno III. Indiët. XIII.* Ex quibus sequitur coronatum Nicephorum à patre statim post adeptam Augustarum dignitatem; siquidem verum sit datam hanc epistolam anno utriusque tertio. Nec obstat quòd mense Decembri, imperante Artavasdo, exarata dicatur, qui mense Novembri in ordinem actus fuerat, ut auctor est Theophanes, quia illius depositionis nuntius nondum Romam eo die quo data est venerat. Sed pro *Ind. XIII.* restituendum *XII.* profus constat, initio scilicet sumpto à Kal. Septemb. an. dccxlili.

^a Theoph. p. 333. ^b Niceph. p. 183. ^c Cedr. p. 461. ^d Diac. l. 22.

III. ^a NICETAS à patre Dux Thematis Armeniaci renuntiatus, à Copronymo perinde excæcatus est.

^a Theoph. p. 134. ^b Niceph. p. 176. ^c Cedren. p. 453. ^d Suid.

II. ^a FLAVIUS CONSTANTINUS, cognomento COPRONYMUS, nascitur anno dccxix. ^b & sequenti renuntiatur Imperator à patre, & à Patriarcha Suid.

S. Germano ipso Paschatis die xxv. Martii diademate donatur. Hic paternæ impietatis hæres, & sacras imagines proscripsit, & Catholicos dirè infestatus est. A Sclavis & Bulgaris Græcorum provincias infestantibus non semel profligatus, tandem pessimam efflavit animam^c xiv. Septembris, Indiæ. xiv. anno DCCLXXV. cum imperasset annos xxxv. menses ii. dies xxvi.^d Constantini tumuli marmorei meminit Nicetas Paphlago in vita S. Ignatii Patriarchæ Constantinopolitani. ^e Ter nuptias iniit, ac primùm, parente superstite, anno DCCXXIII. cum IRENE, Chazarorum Chagani filia, quæ Christiana facta, Catholicam fidem, quoad vixit, incolumem servavit. ^f Hac extinctâ, alteram nomine MARIAM superduxit, quæ quidem obiit anno DCCL. ^g Denique in tertiam conjugem EUDOCIAM sibi adiunxit, ^h quam Melissenorum familiæ affinitate junctam quidam tradidere. Hanc i. Aprilis an. DCCLXIX. coronavit conjux, cum ex ea tum liberos tres procreasset.

^c Theoph. p. 378
^d Nicet. in Ignat. p. 694. ed. 1618.
^e Theoph. p. 343.
^f Nicoph. p. 180.
^g Cedren. p. 457.
^h Zonar. p. 86.
ⁱ Diac. l. 21. p. 66j.
^j Sigeb. an. 732.
^k Niceph. p. 206.
^l Theoph. p. 374.
^m Cedr. p. 467.
ⁿ Diac. l. 22.
^o Anast. p. 113.
^p Auct. inc. post.
^q Theoph. p. 441.

Filius Constantini Imp. ex Irene priore uxore.

III. LEO Imperator

Liberi Constantini ex Eudocia tertia conjuge.

III. CHRISTOPHORUS^a Cæsar à patre dictus est ii. April. an. DCCLXIX. ^b Narrant Menæa Christophoro filio Cæsari (sed legendum ex filio nepoti) conjugio collocatam à Leone Isauro Imperatore THEODORAM, Theophili Patricii ex Theodora filiam, quam ex Monasterio, cui Rigidion nomen erat, ubi pietatis exercitiis intruenda fuerat inclusa, invitam & reluctantem eduxerat: sed Deo, quam illa voverat virginitatem, integram servari ac illibatam volente, eo ipso quo celebrabantur nuptiarum solennia die, Scytharum in Græcorum provincias nuntiata irruptione, missum continuò cum copiis Christophorum, & in prælio ab iis interfectum fuisse, priusquam sponsam attigisset; quæ hoc pacto in pristinum Monasterium secedens, in eo reliquum vitæ castè exegit, haud absque sanctitatis opinione. Theodoræ memoriam agunt Græci xxx. Dec. At cum Christophorum oculis privatum fuisse à Constantino Irenes filio tradant scriptores, videant eruditi an hac in re fides aliqua Menæis præstanda sit.

^a Theoph. p. 374.
^b Zon. Cedr. etc.
^c Menæa 3. Dec.

III. ^a NICEPHORUS eodem quo frater die Cæsar à patre renuntiatur.

^a Niceph. p. 238.

III. NICETAS^a nascitur Ind. ii. anno DCCLXIV. ^b & Nobilissimus à patre, eodem quo fratres Cæsares dicti sunt, die est appellatus.

^a Niceph. p. 219.
^b Theoph. p. 374.

III. ^a EUDOXUS, seu, uti nuncupatur à Theophane & Zonara, EUDOCI-MUS, à Leone fratre Nobilissimus dictus est. ^b At cum statim post extinctum Leonem Irene conjux & Augusta Senatores Imperii diadema in Nicephorum Copronymi filium transferre velle accepisset, comprehensus, unà cum fratribus, decisis capillis, ad Sacerdotii ordinem promotus, in Christi natalitiorum festo Eucharistiæ Sacramenta populo impertire coactus est an. DCCLXXX: ^c Postmodum eidem Nicephoro rursus diadema machinari militares copias edoctus Irenes filius Constantinus, Nicephorum oculis privari, Christophoro verò, Nicetæ, Anthimo, & Eudocimo linguas præcidi præcepit, die Sabbati, mense Augusto, Ind. xv. anno DCCLXXVII. Nec diu inultum mansit scelus: quinquennio enim exacto, ejusdem mensis, & Sabbati die, à propria matre Constantinus ipse oculis orbatus est.

^a Theoph. p. 379.
^b Zonar. p. 93.
^c Cedren. Diac.
^d Anast.
^e Theoph. p. 383.
^f Cedr. p. 469.
^g Diac. l. 23.
^h Nicetas.
ⁱ Theoph. p. 395.
^j Cedren. p. 472.
^k Zonar. p. 96.
^l Diac. p. 742.

III. N. Narrant ^a Menologia Copronymi conjugii sanctam Anthusam, cum pareret, filium & filiam in lucem edituram, ac utriusque fortunam prædixisse. Sed ^b & Menæa ANTHUSAM ipsam filiam fuisse ejusdem Copronymi volunt, quæ cum conjugio nuncium dixisset, superstite adhuc patre, eoque extincto in Homonæ Monasterium discessit, in quo castè vitam exegit. Anthusæ festum agunt Græci xii. April.

^a Menol. Siret.
^b 27. Jul.
^c Menæa 12. Apr.

^a Tradit vetus scriptor, Grimoaldum Beneventanum Ducem, WANTIAM, vel IRRARIANTIAM, Imperatoris Constantinopolitani neptem, uxorem duxisse: eamque, Francorum in provincias suas factâ irruptione, circa annum DCCXCIII. repudiatam Constantinopolim remisisse. Incertum verò an alicujus è Copronymi liberis filia fuerit: quod ratio temporis suadet.

^a Erchempert. c. 5.

^a Chron. Vv. in-
gart. tom. 1. Ca-
nif. p. 218.
^b Theoph. p. 357.
Cedr. p. 462.
Diac. p. 687.
Anast. p. 144.

^c Glycas.
Const. de admin.
imp. c. 12.
Vita Theophani.
Theoph. p. 374.
^d Epist. Steph.
PP. tom. 3. hist.
Franc. p. 762.
^e Theoph. p. 374.
Cedron. p. 467.
Niceph. p. 219.
Diac. p. 711.
Zonar. p. 91.
^f Theoph. p. 393.
^g Theoph. p. 40.
Diac. l. 23. p. 75.
^h Theoph. p. 401.
Diac. p. 752.
Anast. p. 163.
Cedron. p. 475.

ⁱ Theophan.
Cedron. &c.
^k Const. de adm.
imp. c. 12.
^l Capaccius l. 1.
Ughell. in Ar-
chiep. Neapol.

III. FLAVIUS LEO, ^a cognomento CHAZARUS, propter maternam originem, ^b nascitur xxv. Januarii Ind. III. an. DCCCL. & sequenti Imperator coronatur ab Anastasio Patriarcha, ipso Pentecostes festo. Extincto parente, subditorum gratiam largitionibus sibi conciliavit; sed mox Catholico, quem principio simularat, abdicato cultu, paternæ hæreseos perinde ac imperii hæredem sese palam professus est: quam viri impietatem ultum est tandem divinum Numen. Nam cum ablatam è Sophiana æde lapillis radiantem coronam, quam Mauricius, ^c vel, ut alii volunt, Heraclius, atque adeò Constantinus M. in ea suspenderant, suo capiti imposuisset, statim erumpentibus ex eodem capite carbunculis, acuta febris correptus, vitam haud multo post exiit VIII. Septemb. Ind. IV. an. DCCCLXXX. cum imperasset annos IV. menses II. dies xxv. anno ætatis xxx. ^d Huic pater GISLAM, Pipini Francorum Regis filiam, per legatos in uxorem expetierat: ^e sed cum res haud successisset, IRENEM Athenis oriundam eidem copulavit x. Decemb. Ind. VIII. an. DCCCLXIX. quæ eodem, quo peractæ sunt nuptiæ, diè coronam à Patriarcha excepit. Hæc, post conjugis excessum, cum filio Constantino impubere imperium per annos x. administravit, qui suæ ætatis factus, matrem in ordinem coëgit: ^f at illa comprehenso filio, oculisque privato, totam rursus imperii auctoritatem in se transfudit: ^g quam cum possideret, à Carolo Magno Imperatore in uxorem est expetita, Jesse Ambianorum Episcopo legati munus obeunte, & ejusce rei gratiâ Constantinopolim profecto. ^h Sed ab eo consilio avocata est ab Aëtio Protospathario eunucho, cujus illa utebatur consiliis, quique Leoni fratri Imperium asserere in animo habebat. At necdum urbe excefferant Caroli legati, cum illa à Nicephoro Generali comprehensa, imperio est exuta, & in insulam Proten, deinde in Lesbos deportata, ubi haud multo post fato functa est IX. Augusti, Ind. XI. anno DCCCIII. ⁱ Illius corpus in Monasterium, quod in Prote insula excitat, humo condendum delatum est. ^k Fallitur Porphyrogenitus, dum Leoni Chazaria oriundam uxorem adscribit, quæ fuit patris. Error etiam irrepsit apud ^l Capaccium & Ughellum in clausula Epitaphii Cæsarii Ducis & Consulis Neapolitani, ubi *depositus* dicitur XII. Kal. Octob. Imp. novo Constantino & Irene Aug. anno XIII. Ind. XII. scribendum enim fuit anno IX. quo currebat Indictio XII. quique erat Constantini & Irenes imperii nonus, Christi DCCCLXXXIX.

Filius Leonis Imp. ex Irene.

IV. CONSTANTINUS Imperator.

^a Theoph. p. 375.
Anast. p. 144.
^b Theoph. 379.

^c Theoph. p. 393.

^d Theoph. p. 398.
Manass. Glycas,
&c.

^e Zonar. p. 99.
Cedron. p. 475.

^f Theoph. p. 384.
Zonar. p. 93.
Annal. Franc.
Poëta Sax. l. 5.
Rad. de Diceio
p. 601.

^g Theoph. p. 391.
Zonar. p. 94.
Diac. p. 736.
Chron. Fontanell.
c. 15.

^h Menaa & Me-
nolog. 1. Decemb.
ⁱ Theoph. p. 396.
Ignat. Episc. in
vita S. Tarasii
P. C. c. 7. n. 29.
Theod. Stud. l. 2.
ep. 181. & in vita
S. P'atonis n. 26.

IV. FLAVIUS CONSTANTINUS ^a XI. Januarii lucem excepit, Indictione IX. anno DCCCLXXI. ^b & à parente Augustus dictus ac coronatus est, ipso Paschatis diè XIV. April. Ind. XIV. anno DCCCLXXVI. Eo extincto, annos x. natus, matris tutelæ relictus est, quæ Imperii habenas tenuit, ^c quoad ille suæ ætatis factus, matre à rerum publicarum administratione amota Octobri mense anno DCCXC. solus cœpit imperare. ^d Quæ quidem potestate juveniliter immodicæque usus est usque in mensem Augustum Ind. V. anno DCCXCVII. quo Irenes matris & Staurarii dolo comprehensus, immaniter excæcatus est in ea Palatii parte, quam Porphyram vocabant, ubi & lucem primum exceperat, ipso Sabbati diè, quo quinquennio ante patruos luminibus orbaverat. Quidam tradunt haud multo post extinctum: ^e alii superstitem volunt, etiam Nicephoro imperante, à quo non secus ac mater neglectus est. Hunc, ut & matrem, ob restitutum sacrarum imaginum cultum in Concilio eorum ope Nicææ coactò an. DCCCLXXXVII. commendant scriptores. ^f Constantino Caroli Francorum Regis filiam ROTRUDIM in uxorem per legatos Irene mater expetierat anno DCCCLXXXI. sed verita ne Caroli affinitate fultus, potentior factus, rerum administratione ipsamet excideret, ^g MARIAM, ex Armenia oriundam, eidem in uxorem dedit anno DCCCLXXXVIII. licet in Caroli filiam propensiosem sese testatus esset Constantinus, cujus affinitatis ineundæ gratiâ complures actas ultrò citroque legationes tradunt scriptores. ^h Mariam porro S. Philareti Cappadocis ἱερόλυω, id est ex filio neptim, fuisse volunt Menæa, qui ex ea affinitate ad Consulatus dignitatem evectus postmodum fuerit, cum ei antea vix ad vitam necessaria superessent. ⁱ Constantinus verò cum Mariam triennio post repudiatam in Monasterium relegasset mense Januario Indiæ. III. anno DCCXCV. THEODOTAM uxoris Cubiculariam sibi in alteram conjugem adscivit, & proximo mense Augusto coronavit. Sed nuptiarum apparatus in S. Mamantis Palatio, feriâ hebdomadis quartâ demum celebratus est.

Filia Constantini Imp. ex Maria.

v. EUPHROSYNĒ, excacato parente, in Monasterium in Principis insula deportata est: ex quo à Michaële Balbo, qui imperium post Nicephorum excepit, abducta, eidem uxor copulata est. At Theophilus Michaëlis ex altera conjugē filius, mortuo patre, hanc rursus in idem Monasterium relegavit.

Zon. p. 113. 114.
Scylitz. p. 511.
Theod. Stud. l. 2.
ep. 181.

Filius Constantini Imp. ex Theodata.

v. LEO natus mense Octob. anno DCCXCVI. Indict. v. anno DCCXCVI. obiit i. Maii anno DCCXCVII.

Theoph. p. 397.
Cedren. p. 473.

NICEPHORUS.

STAVRACIUS.

... ΟΡΟC ΒΑCΙΛΕΥ. Νικηφόρος Βασιλεύς. *Protome Imperatoris, dextrâ crucem, sinistrâ volumen tenentis.*

STAVRACIUS DESPOTE. *Protome Imperatoris, dextrâ globum crucigerum, sinistrâ volumen tenentis.*

DN STAVRACIUS PERP AVG. *Protome Imperatoris, dextrâ globum crucigerum tenentis.*

K† ANNO. *infra, ROM. Ex Octaviâ Strada.*

XIV.

FAMILIA
NICEPHORI GENERALIS
AUGUSTI.

I. **F**LAVIUS NICEPHORUS^a Seleuciâ oriundus, arario publico præfectus, actâ in ordinem Irene Augustâ, imperatoriam dignitatem arripuit xxx. Octobr. indict. xi. an. DCCCII. ^b nec multo post BARDANES Patricius, cognomento Turcus, Orientis Dux, à militibus invitus ad idem fastigium evehctus XIX. Julii subsequentis, eo sponte cessit. Exhinc rerum potitus Nicephorus, imperium solus administravit; homo avaritiâ, impietate ac perfidiâ à scriptoribus passim infamatus. Perit in prælio contra Bulgaros xxv. Julii, indict. iv. anno DCCCXI. cum imperasset annos octo, menses totidem, & dies xxvi. Id porrò mortis genus à sancto Theodoro Studita prænuntiatum fuisse aiunt.

^a Theoph. p. 402.
Cedr. Zon. Diac.
&c.

^b Theoph. p. 405.
Alfarag. p. 151.

^c Mich. Studium
in vita Theod.
Theoph. p. 416.
&c.

Liberi Nicephori Augusti.

II. STAVRACIUS Imperator.

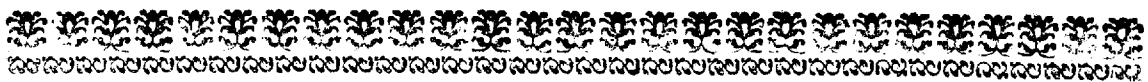
II. PROCOPIA, UXOR MICHAELIS Rhangabe Augusti.

^a Theoph. p. 405.
^{Cedren.} p. 447.
^{Diac.} p. 758.
^{Zonar.} c. 1.
^b Theoph. p. 416.

^c Theoph. p. 420.

^d Theoph. p. 408.
^{Anast.} p. 176.

II. ^aFLAVIUS STAURACIUS à patre Imperator dictus, à Tarasio Patriarcha in æde Sophiana solenniter diademate donatus est mense Decembri, indictione XIII. anno DCCCIII. ^b In eo prælio, quo pater extinctus est, graviter fauciatus, Adrianopolim fugâ evasit, ibique Imperator à militibus acclamatus, Constantinopolim concessit. At ingravescente in dies ex vulneribus ægritudine, cum potiundæ diutius Augustæ dignitatis spes nulla affulgeret, nec superessent liberi, hanc in uxorem transferre statuit, quam illa Irenes exemplo administraret. Quibus com-
pertis, Nicephorus Patriarcha & Patricii veriti ne in feminam caderet rerum administratio, Michaëli Rhangabe, qui Stauracii sororem in uxorem habebat, imperium detulere. ^c Ita Stauracius potestate exutus, in Monasterium relegatus est, & in Monachum attonsus, ubi haud multo post ex vulneribus vitam exiit XI. Januarii, indict. v. anno DCCCXII. cum post patrem imperasset menses duos, & dies sex. In Monasterio, quod Braca appellabant, conditus fuit, quod ab illius sepultura Stauracii postea nomen accepit. ^d Huic THEOPHANONEM, Athenis oriundam, & Irenes Augustæ agnatam, in conjugem dederat pater, etsi per id temporis alteri nexam conjugio, quam divulsam à priori marito, duxit ille XX. Decembris, indict. I. anno DCCCVI. Obiit in eodem Bracensi Monasterio, quò cum conjugè relegata fuerat, & in eo humo condita, nullis superstitis liberis.

P. Giffart delin. et sculp.

MICHAELI
ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΣΙΛΕΥ. Protome Imperatoris, dextrâ labarum, sinistrâ globum crucigerum tenentis.
IC. XC. Christi protome, cum libro Evangeliorum.

MIXAHΛ ΒΑΣΙΛΕΑ. Protome Imperatoris, dextrâ labarum, sinistrâ globum crucigerum tenentis.
IC. XC. Christi protome, cum libro Evangeliorum.

XV.

FAMILIA

MICHAELIS RHANGABE AUG.

^a Theoph. p. 283.
^{Anast.} p. 157.

^b Nicet. in Ignat. p. 693. ed. 1618.
^{Codm. de Orig.} p. 57.

^c Theoph. p. 416.

^d Theoph. p. 413.

^e Cedren. Ignat. Diac. in vita S. Niceph. n. 31.

^f Vita Caroli M. p. 66. to. 2. hist. Franc.

^g Annal. Franc. p. 48. 257. 258.

^h Vita Lud. Pii p. 295.

ⁱ Theoph. p. 419.

I. **T**HEOPHYLACTUS, ^a Rhangabe filius, duodecim Ægei pelagi insularum Drungarius, unus fuit ex imperii proceribus, qui ab Irene Augusta & Constantino filio defecere an. DCCCLXV. à quibus comprehensus, positis capillis in Monasterium trusus est.

II. FLAVIUS MICHAEL, RHANGABE pariter ab avo dictus, ^a Theophylacti filius, ducta in uxorem PROCOPIA Nicephori Imperatoris filia, ^b ab eo Curopalata dictus est. Cum ex prælio, in quo cæsus est focer, evasisset, ab amicis delatum imperium, primo renuit. At cum oculos sibi evellendos à Stauracio accepisset, illud ultro arripuit, ^c Imperator acclamatus II. Octob. Ind. v. an. DCCCXI. eodemque die in æde Sophiana à Nicephoro Patriarcha coronatus. Duodecimo postmodum ejusdem mensis die uxor Augusta appellata, & corona donata est. Fuit Michaël pietate ac ingenii dotibus instructus, etsi bellicis artibus haud omnino idoneus. ^d Quæ à Nicephoro cum Carolo Magno inita vel certè cœpta fuerant fœdera, firmavit, missis ad Carolum legatis, à quo vicissim excepit.

excepit. ^a A Bulgariis prælio victus xxii. Junii an. dcccxiii. tantum ex hac clade animi errorem contraxit, ut nisi obstitissent uxor ac Patricii, rerum administratione cessisset ultro. Sed mox accepto Leonem Armenium à militibus Imperatorem fuisse acclamatum, positis postredie capillis, monachicam vestem induit, & in Monasterium Protès insula ad Urbem secessit xi. Julii, in quo reliquam vitam exegit, cum imperasset annum i. menses ix. & dies totidem. ^c Uxor tonsa pariter cum filiabus in Monasterium Phari amandata est, in quo conjugii superstes vixit, atque adeò ipsi Leoni Armeno, si qua fides ^d Leonis III. PP. epistolis.

^a Cedren. p. 485.
^b Nat. D. ac.
^c Meneg. 9. 1 an. in
^d S. Eustathio.

^e Nicet. in Ignat.
p. 696.
^f Theophyl. in
S. Niceta n. 31.
^g Leo III. PP.
ep. 5.

Liberi Michaëlis Rhangabe Augusti ex Procopia.

III. ^a FLAVIUS THEOPHYLACTUS à patre Imperator appellatus est, & à Nicophoro Patriarcha coronatus xxv. Decembris anno dcccxi. ^b Quo quidem tempore missos ad Caolum Imperatorem à Michaële legatos pro illius filia Theophylacto filio in uxorem expetenda tradunt scriptores. ^c Acto in ordinem parente, à Leone Armenio, virilibus exectis, in Monasterium trusus est, eique E U S T R A T I I nomen inditum.

^a Theoph. p. 419.
^b D. ac. l. 24. p. 777.
^c Zonar.
^d Auct. incert. post
Theoph. p. 428.
^e Cedren. p. 485.
^f Zonar. p. 104.
^g Nicet. in Ignat.
p. 695.

III. ^a STAURACIUS à patre coronâ donatus est eodem quo frater tempore, obiitque eo adhuc imperante.

^a Nicet. in Ignat.
p. 695.

III. NICETAS, ^a annos decem natus, ab avo Nicophoro Augusto Icanatorum Domesticus dictus est. ^b Quadriennio post vitam monachicam amplexus, IGNATIUM nomen accepit. Deinde à Leone Armenio, quo sibi ille imperium turius assereret, castratus, Satyri Monasterio proficitur, ^c ex quo ad Patriarchalem dignitatem, mortuo Methodio, euectus est anno dcccxlvi. Michaële Theophili filio imperante: ^d quam cum per annos undecim cum summa prudentia rexisset, anno demum dcccclviii. Barda Casaris, qui sub eodem Michaële rerum summâ potiebatur, cujusque ille nequitiis acriter obstabat, factione, ex ea exactus est, Photio in ejus locum subrogato, qui Ignatium in Conciliabulo damnavit anno dcccclxi. & ab Romana Sede, quod Ignatii partes tueretur, secessit. ^e Basilio Macedone imperium demum adepto, Ignatius sedem suam recuperavit, pulso Photio, ac in ea tandem vitam finivit cum magna sanctitatis opinione an. dcccclxxviii. die xxiii. Octobris, quo Græci ejus memoriam celebrant. ^f Illius corpus in Satyri Monasterio humo conditum scribit Leo Grammaticus.

^a Nicet. p. 911.
^b Synod. VIII. p.
693. 816.
^c Cedren. Zonar.
Manass. Glyc.
^d Synecd. in Encom.
Ignat.
^e Scyl. p. 551.
^f Leo Gr. p. 460.
^g Nicet. p. 691.
^h Anast. in Nicol.
PP. p. 210. 214.
215.
ⁱ Annal. Bertin.
an. 864.
^j Leo Gr. p. 472.
^k Guill. Bibl. in
Adr. II. PP. p.
227.
^l Menel. Gr.
^m Leo Gr. p. 471.

III. GORGON, } cum matre in Phari Monasterium à Leone Armenio
& } deportata sunt. Harum nomina prodidit ^a Nicetas Pa-
III. THEOPHANO } phlago in Ignatii Vita.

^a Nicet. in Ignat.

XVI.

FAMILIA
LEONIS ARMENII AUG.

^a Theoph. p. 395. l.
^b Id. p. 383

ARDAS Patricius, ^a unâ cum cæteris copiarum ducibus à Bulgaris cæsus est anno DCCLXXVIII. Constantino Irenes filio imperante. ^b Incertum porrò an filius Bardæ Patricii, vel an idem fuerit, qui factâ in eandem Augustam & filium ejus Constantinum cum aliquot Palatinis proceribus conspiratione, in Monachum attonsus, deportatus est anno DCCLXV.

^a Annal. Franc. an. 813.
^b Ignat. Diac. in Vita S. Niceph. P. C. n. 31.
^c Theoph. p. 426.
^d A. n. Fr. p. 814.
^e Mich. Stud. in vita S. Theod. Ignat. Diac. n. 81.
^f Vita S. Theodori Grapti p. 200.
^g Ann. Fr. n. 827.
^h Theoph. Ceram. homil. 20.
ⁱ Cedr. p. 495.
^j Leo Gr. p. 447.
^k Zon. Ioel. Theof. Nicet. n. 46.
^l Nicet. in Ignat. p. 694.
^m Leo Gram.
ⁿ Ign. Diac. n. 61.
^o Cedr. p. 492.
^p Theoph. p. 409.
^q Cedr. p. 497.
^r Theod. Stud. l. 2. ep. 204.
^s Cedren. p. 495.
^t Auctorincert. post Theoph. p. 441.
^u Cedr. p. 495.
^v Baron. an. 823. n. 27

II. FLAVIUS LEO Patricius, ^a Bardæ filius, ex Armenia oriundus, copiarum militarium in Oriente dux, fuso à Bulgaris Michaële Rhangabe, imperatoriam dignitatem arripuit, & à Patriarcha Nicephoro in æde Sophiana diadema excepit XI. Julii anno DCCCXIII. ^b Sequenti ad Ludovicum Pium Imperatorem, qui recens in paternum regnum successerat, pro firmandis fœderibus legatos misit, à quo & vicissim accepit. ^c Michaëlis Balbi factione interemptus fuit in Palatio, ipsâ Natalis Domini nocte, dum sacris Liturgiis interesset, anno DCCCXX. cum imperasset annos VII. menses V. dies XIV. ^d Cadaver sacco inclusum, in Protes insulæ Monasterium humandum delatum est. ^e Uxorem duxerat THEODOSIAM, Theophanis sororem, filiam verò Arsaviri ^f Quæstoris ac Patricii, qui Imperator dictus est à militibus anno DCCCVIII. Nicephoro imperante, à quo tonsis capillis in Bithyniam relegatus est. ^g Extincto illa conjuge, in Despotarum Monasterium amandatur. ^h Huic THEODORÆ nomen tribuit Theodorus Studita.

Liberi Leonis Armenii Imp. ex Theodosia.

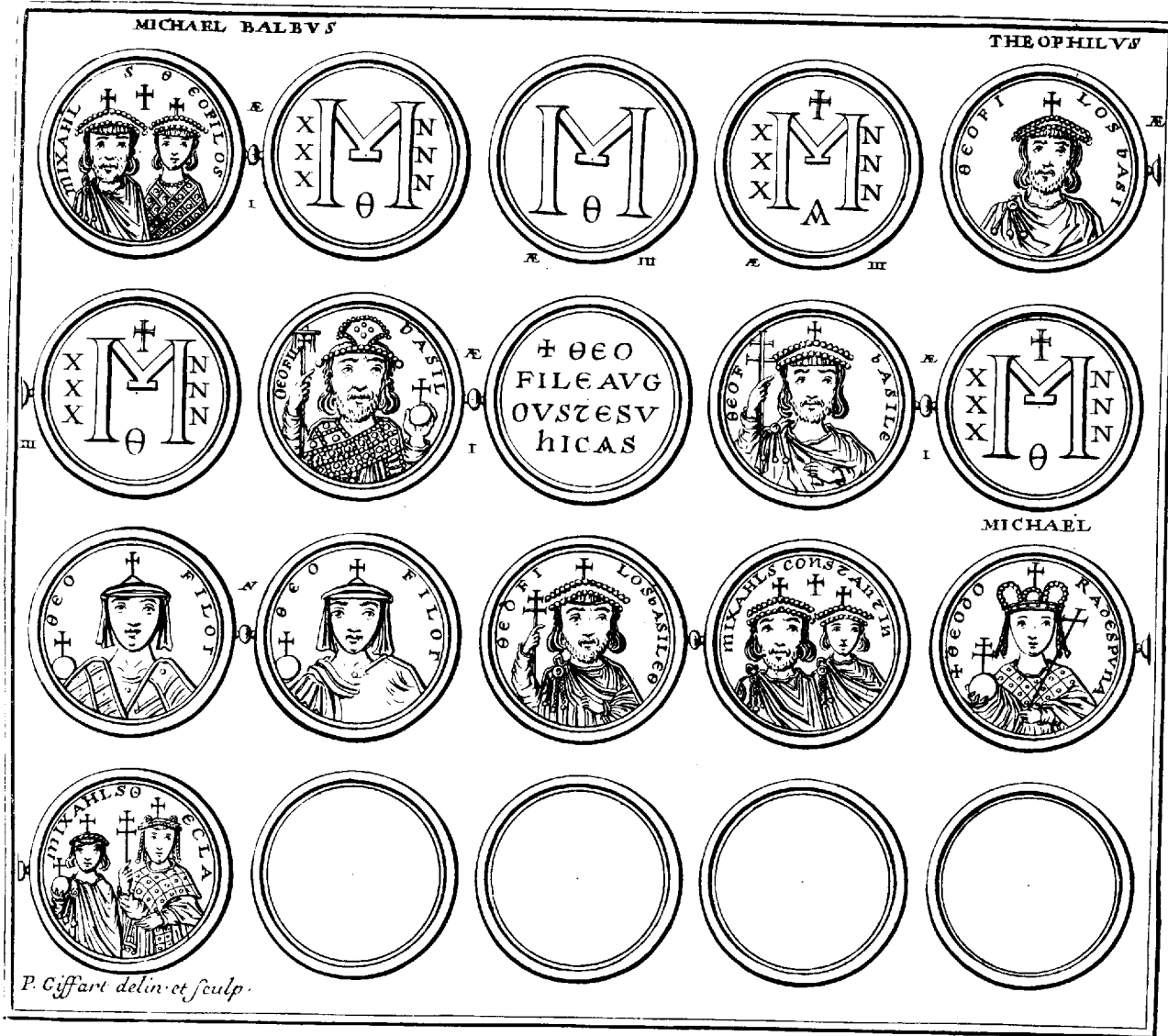
III. ^a SABBATIUS, vel SYMBATIUS, à patre Imperator appellatus est, quo extincto, virilibus exectis, tonsus, in Protes Monasterium delatus est. Scribit Theodorus Studita ex virilium vulnere mutum effectum.

III. BASILIUS, } ^a castrati pariter fuere ac rasi, & in Monasterium
III. GREGORIUS, & } trusi. Theodosius in ipsa exfectione periit, & cura
III. THEODOSIUS } parente humo conditus fuit. ^b Scribit suprâ laudatus
Theodorus Basilium perinde mutum in ipsa exfectione effectum, fufis coram S. Gregorii Nazianzeni imagine precibus, linguæ usum recepisse, ac tum demum orthodoxam de imaginum cultu opinionem amplexum, ut & matrem, quæ in Monasterio reclusa vitam agebat. ^c Basilio EUSTATHII nomen etiam tribuit Cedrenus, quod ille fortè Monachus factus fortitus fuerat.

III. N. filia. ^a Leo III. PP. in epistola ad Carolum Magnum ex incertis Gracorum nuntiis eidem Augusto se accepisse significat, interempto Leone Armenio, unam ex illius filiabus interfectam fuisse à Procopio Michaëlis Imperatoris uxore.

^a Cedren.
^b Leo III. PP. epist. 4.

Familiæ MICHAELIS BALBI Aug. Nomismata.

MICHAEL BALBUS.

MIXAHL S ΘEOFILOS. Protoma Imp. Michaëlis palliati, & Theophili cum loro & stematibus crucigeris.

M XXX. NNN. Θ.

M. Θ. R. P.

M XXX. NNN. A. cum crucicula.

THEOPHILUS.

ΘEOFILOS BASI. Imperator cum stemmate crucigero.

M XXX. NNN. Θ. cum crucicula.

ΘEOFIL BASII Imperator cum loro, & stemmate cristato, dextrâ labarum, sinistrâ globum crucigerum.

† ΘEOFILE AVGOVSTE SV NICAS. In medio nummo. Vide Dissert. n. 41.

ΘEOF... BASILE. Imperator cum stemmate crucigero, dextrâ crucem geminam.

M XXX. NNN. Θ. cum crucicula.

ΘEOFILOI. Imperator cum stemmate & globo crucigero.

Idem typus & eadem inscriptio. Ex Paulo Petavio p. 14.

ΘEOFILOS BASILEO. Imperator cum stemmate crucigero, dextrâ geminam crucem.

MIXAHL S. CONSTANTIN. Uterque Imperator, pater & filius, cum crucicula supra utriusque capita. Vide in ipso stemmate, in Constantino.

MICHAEL.

† ΘEODORA DESPVNA. Theodora dextrâ globum cui insistit crux gemina, sinistrâ crucem longiorem tenent.

MIXAHL S. ΘECLA. Michaël Imp. & Thecla soror cum stematibus crucigeris. Michaël globum crucigerum, Thecla verò geminam crucem dextrâ tenent. Ex Baronio. Vide quæ observamus infra in Theclæ elogio.

XVII.

FAMILIA MICHAELIS BALBI AUG.

I. **F**LAVIUS MICHAEL, ob linguæ vitium cognomento BALBUS, ^a Comes Excubitorum & Patricius à Leone Armenio creatus; eo, ut dictum est, interempto, Imperator appellatur. Amorio, quod oppidum Phrygiæ est, oriundus fuit, & Athinganorum ac Sabbatianorum, atque aded Manichæorum hærelibus, quæ in iis vigeant provinciis, infectus: ex quo postmodum rerum potitus, sacrarum imaginum atque omnem ferè Catholicum cultum proscripsit. Eo imperante Cretam insulam occupavere Saraceni circa an. DCCCXXIII. Siciliam verò Africani an. DCCCXXVIII. ex qua in Italiam trajicientes, Calabriam & Apuliam suo subjecere dominio. Sub hoc etiam jugum Græcorum excussit Dalmatia: & Thomas quidam tyrannidem arripuit, quem Bulgarorum ope tandem devicit Michaël. Obiit ex urinæ difficultate, seu, ut scribit Scylitzes, ex dysenteria, mense Octobri, anno DCCCXXIX. Ind. VII. ^b cum regnasset annos VIII. menses IX. & dies totidem. ^c Priusquam Augustam esset consecutus dignitatem, THECLAM uxorem duxerat, Centurionis, sub quo primùm militaverat, filiam, quam ille Michaëli despondit, cum ab Athingano quodam mago accepisset aliquando Romanis imperaturum. ^d Extinctâ Theclâ, EUPHROSYNEM, quæ ferebatur esse filia Constantini Imperatoris, Irenes filii, & in Principis Monasterio vitam monachicam erat amplexa, in alteram conjugem sibi adscivit. Factæ hæ nuptiæ circa an. DCCCXXIV. procerum rogatu, à quibus juramentum exegit, ut ipso mortuo Imperatrix agnosceretur, & ex filiis unus proveheretur in Imperatorem.

^a Eginhard. annal. ad. 821.
Leo Grammat.
Zonar. Scylitz.
Glycas, Gr.
Suidas in Mich.
Nicetas Paphl. in S. Ignat. p. 694.
Mich. Studita in vita Theod. Stud. Ignat. Diac. in vita S. Niceph. P. C. n. 82.
Theod. Stud. in Catech.
Theophrast. in S. Niceta n. 48.
^b Nicet. Paphl. loel.
^c Zonar. p. 109.

^d Scylitz. p. 109.
Zonar. p. 113.
loel.

Liberi Michaëlis Imperatoris ex Thecla.

II. THEOPHILUS Imperator.

II. ^a HELENA, THEOPHOBOS Patricio, viro natalium dignitate, & animi magnitudine percelebri, à fratre Theophilo uxor data est: trahebat enim gentis suæ originem à Persarum Regibus. Hujus gratiâ conjugii Theophilus Persicorum procerum sibi conciliavit benevolentiam, eorumque adjutus copiis militaribus, complures adeptus est victorias, Theophobo ipso ductore. ^b Cum verò inter milites Persicos perinde ac Romanos plurimâ ob rerum præclare gestarum gloriam auctoritate polleret Theophobus, ab iis Imperator appellatus est: sed servatâ Michaëli fide integrâ, dignitatem Augustam sibi delatam profusus abnuit. At Theophilus, gravi tum infirmitate ac morbo jactatus, veritus ne se mortuo rursus crearetur Imperator, in carcerem primò conjectum, interfici jussit, sub ipsum vitæ suæ exitum.

^a Scylitz. p. 523.
524.

^b Leo Grammat. p. 416.
Scyl. p. 529. 533.
Zonar. p. 119.
121. 122.

II. FLAVIUS THEOPHILUS, Michaëlis & Theclæ filius fuit, secundum Zonaram & Scylitzem, qui Euphrosynem Theophili novercam nominant. Neque enim audiendus Leo Grammaticus, qui Euphrosynes filium fuisse frustra scripsit. Imperator patre superstite dictus est, quod ex Michaëlis nummo argenteo colligimus, in quo pater & filius in antica parte habitu imperatorio effinguntur, cum hoc lemmate, ΜΙΧΑΗΛ Σ ΘΕΟΦΙΛΟΣ. In altero aureo, etsi uterque eodem perinde habitu exhibeantur Augustali, Michaël BASILEVS, Theophilus verò DESPOTHS indigitantur. ^a Is impietatis paternæ æmulus, cultores imaginum persecutus est; imprimisque Theophanem & Theodorum fratres, pietate & vitæ sanctitate præstantissimos, ignominiosè habuit. Laudatur tamen à scriptoribus, quod juris exactor severissimus fuerit. ^b Obiit ex dysenteria xx. vel, ut alii volunt, xxx. Januarii, anno

^a Nicet. Paphl. Triod.
Theoph. Ceram. hom. 20.
Abulfarag. p. 165.
^b Scyl. Zon. loel.
Nicet. or. in fest. refut. imag. p. 724.
Abulfar. p. 167.

DCCCXIII. cùm imperasset annos XII. menses III. ^c Huic uxor fuit THEODORA, Paphlagoniâ oriunda, cujus stemma post Michaëlis familiam damus, quòd illius agnati potissimas in aula Constantinopolitana dignitates & militares præfecturas obtinuerint. ^d Celebratur maximè ab omnibus fermè scriptoribus cùm propter eximias dotes, tum quòd inter pravos conjugis in Catholicam religionem opiniones, fidei integritatem, sacrarumque cultum imaginum & conservavit, & post mariti obitum in Ecclesia Græcanica rursus restituerit. ^e Ex quo à Græcis ipsis in Ecclesiæ Canonem relata est, Sanctisque adscripta: à quibus ejus memoria & festum agitur XI. Februarii. Theodoræ nummum ex Baronio & Gretzero hic damus.

^c *Idem.*
Leo Grammar
p. 449.
Scylitz. p. 515.
Zonar. p. 114.
Codin. Or. p. 45.
^d *Theoph. Ceram.*
Nicetas p. 697.
Nicolans I. PP.
epist. 14.
^e *Menæ & Me-*
nolog. Gr. II. Febr.
Vide Comment.
de Theodora apud
Bol. II. Febr. p.
554.

Liberi Theophili Imp. ex Theodora.

III. MICHAEL Imperator.

III. CONSTANTINUS, filius Theophili Imperatoris. Hujus nulla occurrit apud scriptores mentio: sed nomen descriptum legitur in Nummis aureis Theophili, ex Gazophylacio Regio depromptis; in cujus antica parte Theophilus ipse cum hisce characteribus, ΘΕΟΦΙΛΟ ΒΑΣΙΛΕΟ: in postica verò duo perinde Imperatores, quorum alter pueri effigiem præfert, effinguntur, cum hac inscriptione: ΜΙΧΑΗΛ Σ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝ. id est *Michaël & Constantinus*. Ex quo quidem numismate licet conjectare, Michaëlem & Constantinum à parente superstite Imperatores distos. Neque enim ad Constantinum Michaëlis filium is referri potest, cujus pater adhuc puer erat matris tutelæ subditus post Theophili excessum, post quem etiam nuptias iniisse constat. Incertum verò an Guillelmus Bibliothecarius tradens *natos Theodora* Augustæ, Theophili uxoris, *alterna regna sibi alternatim rapere machinatos*, Michaëlem & Constantinum intellexerit, quod vix crediderim, non solum quod de bello isto civili inter Theophili filios nihil proditum sit à scriptoribus Byzantinis: sed quòd uterque, Theodorâ matre imperium administrante, intra adolescentiæ annos sub illius essent tutela, siquidem Constantinus in rerum natura tum fuerit, quod in dubium referri potest: cùm in eo numismate, de quo mox agemus, Theodora, Michaël & Thecla tantummodo effingantur, non autem Constantinus, qui, ut simile vero est, vivere desierat, cùm illud cufum est.

Guill. Bibl. in
Hadriano PP.
p. 233.

III. THECLA, ^a una cum matre Theodora & Michaële fratre aliquandiu imperium rexit, Augustæ titulo perinde donata: quod præterea docet numisma aureum, cujus meminimus, à Baronio ex Musæo Lælii Pasqualini descriptum, in cujus anticâ Theodora cum hisce characteribus, ΘΕΟΔΟΡΑ ΔΕΣΠΥΝΑ, in adversa Michaël ut puer, & Thecla ut atate provecior effinguntur, cum hac inscriptione, ΜΙΧΑΗΛ Σ ΘΕΚΛΑ. ^b Eam esse Theophili filiam puto, quam Ludovico II. Imperatori pactam fuisse tradunt scriptores nostri: quæ quidem nuptiarum fœdera à Græcis irrita facta, belli occasionem dedere inter Græcos & Francos anno DCCCLIII. ^c Denique Michaël sui juris factus, Theclam & sorores detonsis crinibus ^d in Monasterium sanctæ Euphrosynes amandavit.

^a *Anast. Bibl. in*
Præfat. ad VIII.
Syn. p. 40. 601.
602. ed. 1618.
Baron. an. 868.
n. 19.
Scylitz. p. 515.
Zonar. p. 116.
^b *Annal. Franc.*
Berim. an. 853.
^c *Leo Grammar.*
p. 461. 471.
Scylitz. p. 545.
Zonar.
^d *Codin. Orig. p.*
49.

III. ANNA,
III. ANASTASIA, & } unâ cum Thecla sorore detonsæ, in eodem quo
III. PULCHERIA } illa Monasterio reclusæ sunt.

III. ^a MARIA, Theophili natarum minor natu, ALEXIO cognomento MOSELLI, nobili Armenio, formâ eleganti, quique generis sui splendorem à Crinitis repetebat, à patre uxor data est. Is Patricius primùm, deinde Magister, Proconsul, ac denique Cæsar à Theophilo creatus, in Longobardiam & Siciliam cum copioso exercitu missus, rem præclare ibi gessit: ex quo conflata Alexio invidia est, isque delatus ad Imperatorem, tanquam tyrannidem cogitaret. Sed quamdiu uxor vixit, nihili fuisse excitatæ in eum calumniæ, quas ut vitaret, vitam monachicam amplecti statuerat, ni obstitisset Theophilus. At uxore factis functâ, natoque socero filio, ultrò in Monasterium concessit, quod Anthemii vocant, in quo reliquum vitæ exegit cum Theodosio Patricio fratre. Ex Alexii stirpe prodiit alter MOSELLES, qui copiis præfectus sub Romano Lacapeno, in prælio contra Bulgaros, cùm ad naves fugam caperet, in mari suffo-

^a *Leo Grammar.*
p. 450.
Scylitz. p. 522.
Zonar. p. 119.

^b Scylitz. p. 260.
^c Tzetz. Chil. 9.
v. 159.

^d Apud Hieron.
Rubeum. l. 4. hist.
Rav. p. 202. le-
gitur etiam in fi-
ne Valerii Præbi
ed. Venet. 1525. &
apud Græcorum
420. 7.
^e Anast. in Theod.
PP. p. 48.

catus perit, ut auctor est ^b Scylitzes: cui etiam Monasterii, quod *Mofele* no-
menclaturam habuit, structuram adscribit ^c Joannes Tzetzes. Nescio an ex ea-
dem fuerit familia ISAACIUS ille Armenius, qui Italiam & Romam annis
decem & octo rexit, variisque præclaris facinoribus ibi inclaruit, ut est in il-
lius ^d epitaphio, quod legitur Ravennæ in æde S. Vitalis: qui quidem is est Isaacius
Patricius Exarchus Ravennensis, qui Constante Heraclii ex filio nepote im-
perante, ac Theodoro Romanam obtinente Sedem, Romam ipsam ac Italiam
pro eodem Constante regebat: quique Ecclesiæ thesauros expilavit, ac tandem
divino percussus ictu interiit, uti refert ^e Anastasius Bibliothecarius. Ita autem
concipitur.

Εἰ ταῦτα κείται ὁ στρατηγὸς καλῶς,
ἔτι: ἐξ ἐναντιοῦς τοῖς γαλλικοῖς δεσπόταις
ὁ τῆ ἀπάτης Ἀρμενίας κόημος μέγας
τούτου θανόντες εὐκλέως ἢ σύμβιος
πυκνῶς τριῶν ἀνδρῶν ἐστέρη μὲν,
ἐν τῆ ἀνατολῆς ἠλίου καὶ τῆ δύσεως,

Ρώμῳ τε φυλάξαι ἀβλαβῆ καὶ τῆ δύσει
Ἰσαάκιος τῆ βασιλείων ὁ σύμμαχος
Ἀρμενίας γδ' ἔτος ἐν λαμπροῦ γήροισ'
Σωσάννα σὺ φρονεῖς σέμνης ἔστω
ἀνδρῶν λαχόντος ἐν καμάτων εὐδοξίαν,
στρατὶς γδ' ἦρε τῆ δύσεως καὶ τῆς ἑω.

^f Joël.

^b Leo Gr. p. 454.
^c Leo Gr. p. 456.
Theoph. Ceram.
lom 20. orat hist.
in fest. restitut.
imag p. 725.
^d Leo p. 457.
Joël.
Abulfar. p. 167.
^e Philost. hom. in
1. Dom. quadr.
Anast. in Nicol. I.
p. 211.

^f Scyl. p. 545.
Abulfar. p. 169.
^g Nicol. PP. ep. 15.
Nicet. in Ignat.
p. 688. 697.
Const. in Basil.
c. 18.
Guillel. Bibl. in
Hadr. p. 226.
^h Scylitz. p. 566.
V. Bar. an. 867.
n. 83.
ⁱ Duca della
Guardia nella
famiglia Gaeta-
na.
^k Ann. Fr. Berlin.
Suppl. Ann. c. 22.
Luitpr. l. 1. c. 2.
Glaber l. 4. c. 2.
Constant. in Basil.
c. 27. Vita S. Nic.
Stud. p. 939.
Codin. orig. p. 53.
^l Nicet. in S. Ign.
p. 711.
^m Scylitz. p. 593.
ⁿ Leo Gr. p. 457.
Nicol. PP. ep. 15.

III. FLAVIUS MICHAEL Porphyrogenitus, ^a cognomento EBRIOSUS,
^b ea tempestate nascitur, qua patens ab Arabibus caesus est ac deletus; à ^c quo etiam
in Ecclesia Sophiana diademate donatus, Imperator appellatus est. Cum verò Theo-
philo mortuo admodum puer esset (nondum enim, ut quidam volunt, annum æta-
tis sextum attigerat) Theodora mater imperii administrationem excepit, ^d remque
publicam virilis animi femina præclare rexit annis xiv. ^e Sacris enim instauratis
imaginibus, Methodium virum sanctissimum, Patriarcham instituit. Bogorim Bul-
garorum Regem bellum in Græcos molientem absterruit, qui postmodum sororis
hortatu, quæ capta bello apud Græcos, Christianos ritus susceperat, cum tota gente
Christo nomen dedit. Sed tam felicem imperii statum Michaëlis veordia, & avun-
culi Bardæ interpellavit ambitio. Hujus enim consilio Michaël Theodoram matrem
palatio exegit, & sorores truxit in Monasterium. ^f Cui quidem illatæ à filio injuriæ
haud diu superstes Theodora vitam finiit anno DCCCCLVI. ^g Exhinc Michaël rerum
administratione Bardæ permittit, totum se ludis ac perpotationibus dedit. ^h Neque
Cæsaris duntaxat dignitate donavit, sed eò etiam venit amentia, ut collegam quo-
dammodo imperii adscisceret, patereturque ut in diplomatibus anni Cæsareæ Bardæ
dignitatis, unà cum imperii sui annis adscriberentur, ⁱ ut colligitur ex charta data
anno xxiv. imperii Michaëlis, & II. Bardæ Cæsaris, xv. Januar. Indiæt. xiv. ex
qua tempus Bardæ collatæ Cæsaris dignitatis etiam docemur. At cum Bardæ poten-
tia adeò excrevisset, ut sibi jam timeret Michaël, ejus jussu à Basilio Macedone Pro-
tostrotore occisus est anno DCCCCLXVI. April. I. Ind. xiv. quod quidem impium li-
cèt perpetratum facinus, Basilio non modicam auctoritatem apud Michaëlem conci-
liavit: ab eo enim adoptatus, statimque post Imperator renuntiatus est. ^k At is de
Michaëlis levitate ac inconstantia diffidens, præsertim cum remigi cuidam Basilio
temulentus imperium obtulisset, obrutum vino per Palatinos Aulicos in S. Mamantis
Palatio trucidavit. Actum id xxiv. Sept. I. Indiæt. anno Christi DCCCCLXVII. au-
ctor est ^l Nicetas Paphlago: quod alii in xxiii. Aprilis Indiætionis xv. rejiciunt. Im-
peravit cum matre Michaël, secundum Joëlem, annos xiv. juxta Nicetam & Co-
dinum annos xv. & menses x. solus annos x. cum Basilio an. I. & menses iv. deni-
que in universum totos xxv. annos. ^m Ejus cadaver postmodum humo conditum in
Apostolorum æde, Leone imperante. ⁿ Huic mater, cum vix adolescentiæ ætatem
attigisset, EUDOCIAM, seu, ut præferunt Nicolai I. PP. Epistolæ, EUDOXIAM,
Decapolitæ filiam matrimonio junxit. Celebratæ nuptiæ magno apparatu in æde
S. Stephani ad Daphnen.

Filius Michaëlis Imp. ex Eudocia.

^a Leo Gr. p. 472.
^b Manass.
Glyc.

IV. CONSTANTINUS obiit sub initia imperii Basilio, qui ex illius morte
haud modico dolore affectus fuit, uti tradit ^a Leo Grammaticus. Ex quo erro-
ris convincere licet ^b Manassem & Glycam, qui Basilius adoptatum à Michaële
volunt, quod is præ computationibus liberos procreandi spem abjecisset.

XVIII.

*Familia THEODORÆ Augustæ, THEOPHILI Imperatoris
conjugis.*

MARINUS, Nobilis Paphlago. Huic uxor
THEOCTISTA, cognomento FLORINA.
Scylitz. p. 515. Zonar. p. 116.

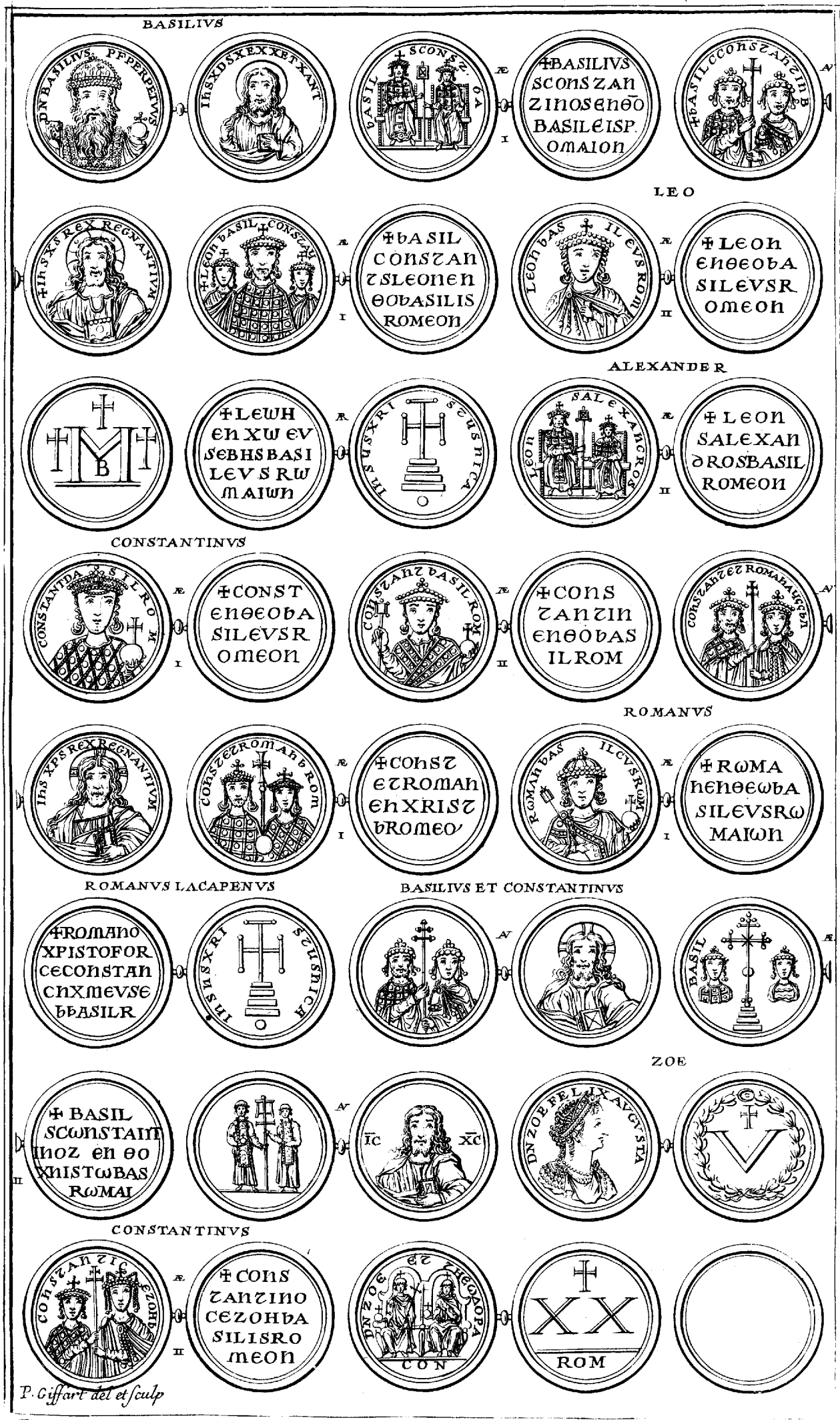
<p>BARDAS Cæsar à Basilio occisus. <i>Syl. Zon. Glyc. & alii.</i></p>	<p>PETRONAS Patri- cius & Domesticus. <i>Nicetas Paphl. pag. 696. Scyl. p. 542. Zonar. p. 115. 128. Leo Gramm. &c.</i></p>	<p>THEODORA Augusta, uxor THEOPHILI Imp.</p>	<p>SOPHIA UXOR CONSTANTINI BABATZITÆ Magistri. <i>Scyl. p. 545.</i></p>	<p>MARIA UXOR ARSAVIRI Magistri. <i>Scyl. nastaf. in vitis PP. p. 210. Scyl. p. 545.</i></p>	<p>IRENÈ, SÈRGIO Patricio, Photii Patriarchæ CP. fratri, nupta. <i>Scyl. p. 545.</i></p>
---	--	--	---	--	--

ANTIGONUS Domesticus. *Constantin. Porph. in Basilio cap. 11. 15.*

N. filia Bardæ, SYMBATIO, Logothetæ Dromi, nupta. Is foci in- teritus auctor fuit. *Scyl. p. 555. 563. 566. 569.*

Sanctum NICETAM, cujus memoriam XIII. Octob. celebrant Græci, quique propter sacrarum imaginum cultum martyrio vitam exiit, ex eadem quâ Theodora Augustâ fami- liâ ortum tradunt Menæa.

Familiæ Basilii Mæcedonis Imp. Nomismata.

BASILIVS.

- DN BASILIVS PF PEREPTVVS. *Imp. barbatus cum camelancio, dextrâ librum, sinistrâ globum crucigerum.*
 † IHS XDS REX REGNANT. *Christus sinistrâ librum.* Ex Oct. Strada.
 BASIL S CONS Z O A. *Duo Imp. sedentes, unâ labarum tenent.*
 † BASILIVS S CONSTANTINOS EN ΘO BASILEIS ROMAION. *in medio nummo.*
 † BASIL C CONSTANTIN B. *Duo Imp. unâ crucem tenent.*
 † IHS XS REX REGNANTIVM. *Christus cum libro.* Vide Anton. Augustin. dial. 1.
 † LEON BASIL CONSTAN. *Tres Imp.*
 † BASIL CONSTANT S LEON EN ΘEO BASILIS ROMEON. *in medio nummo.* Vide Oct. Stradam p. 285. & Baron.

LEO.

- LEON BASILEVS ROM. *Imp. cum stemmate crucigero.*
 LEON EN ΘEO BASILEVS ROMEON. *in medio nummo.*
 M. *ad latera & suprâ, cruce, infrâ, B. in medio nummo, infrâ, RIKM.* Ex Oct. Strada p. 297.
 LEON EN XΩ EVSEBHS BASILEVS ROMAION. *in medio nummo.*
 IHSVS KRISTVS NICA. *Cruce insistent gradibus.*

ALEXANDER.

- LEON S ALEXANDROS. *Duo Imp. sedentes, unâ labarum tenent.*
 † LEON S ALEXANDROS BASIL ROMEON. *in medio nummo.*

CONSTANTINVS.

- CONSTANT BASIL ROM. *Imp. sinistrâ globum crucigerum.*
 † CONST EN ΘEO BASILEVS ROMEON. *in medio nummo.*
 CONSTANT BASIL ROM. *Imp. cum loro seu habitu Consulari, dextrâ narthecem, sinistrâ globum crucigerum.*
 † CONSTANTIN EN ΘO BASIL ROM. *in medio nummo.*
 CONSTANT ET ROMAN AVGG B. *Duo Imp. unâ crucem duplicem tenent.*

IHS XPS REX REGNANTIVM. *Christus cum libro Evangeliorum.* Vide Paulum Petavium p. 14.

- CONST ET ROMAN B ROM. *Duo Imp. unâ globum cui insistent longior cruce, tenent.*
 † CONST ET ROMAN EN KRIST B ROMEON. *in medio nummo.*

ROMANVS.

- ROMAN BASILEVS ROM. *Imp. dextrâ narthecem, alterâ globum crucigerum.*
 † ROMAN EN ΘEO BASILEVS ROMAION. *in medio nummo.*

ROMANVS LACAPENVS.

- † ROMANO KRISTOFOR CE CONSTAN EN XΩEVSEBHS EB BASIL R. *in medio nummo.*
 IHSVS KRISTVS NICA. *Cruce insistent gradibus.*

BASILIVS ET CONSTANTINVS.

- Duo Imp. unâ crucem duplicem tenent, absque inscriptione.*
 Christus cum libro Evangel.
 BASIL. *Cruce altior recruciata insistent gradibus, ad latera dua protome Imperatorum.*
 † BASIL S CONSTANTINOZ EN ΘO KRISTO. BAS ROMAION. *in medio nummo.*
Dua figura Imp. stantes, unâ labarum tenent.
 IC. XC. *Christus cum libro Evangeliorum.*

ZOE.

- DN ZOE FELIX AVGVSTA.
 V. *cum cruce suprâ, in corona quereca.* Ex Oct. Strada p. 320.

CONSTANTINVS.

- CONSTANTIC ET ZOH B. *Constantinus & Zoe unâ crucem duplicem tenentes.*
 † CONSTANTINOC E ZOH BASILIS ROMEON. *in medio nummo.* Ex Oct. Strada p. 322.
 DN ZOE ET THEODORA. *Dua Imperatrices sedentes, prior globum crucigerum dextrâ, & crucem sinistrâ, altera globum crucigerum.*
 XX. *suprâ cruce, infrâ, ROM.* Ex Oct. Strada p. 321.

XIX.

FAMILIA BASILII MACEDONIS IMP.

^a Nicet. in Ignat.
Luith. l. 1. c. 2.
Zonar. p. 131.

^b Const. in Basl.
c. 2. 3.
Scylitz. p. 557.

TSI Basilium ad supremam, quam adeptus est, dignitatem unica eduxerit fortuna, non verò parentum aut familiæ splendor, cum ex infimo ortum genere consentiant^a scriptores ferè omnes: non defuere tamen qui Augusti donatum titulo, quò Principis virtutem ac præclaras dotes commendarent, majoremque auctoritatem conciliarent imperanti, imaginariam quandam à Tyridate Armeniorum Rege arcerfivere nobilitatem, quâ tum ipse, tum posterius adeò sunt deliniti, ut tanquam veram ac legitimam haud ægrè amplexi sint. Fictitii istius stemmatis Photium Patriarcham auctorem fuisse aiunt; quod ille digesserit in Basilii favorem, cujus demereri gratiam avebat. Exhinc^b Constantinus Porphyrogenitus, Basilii ex filio nepos, ut & Scylitzes, id in vulgus sparsere in Commentariis suis, scripsereque, nullo licèt fidei argumento, ortum Basilium ab Arfacidis, Medorum, Parthorum, ac Armeniorum Principibus familiari nomenclaturâ. Atque ut rei probabilitatem darent, ARTABANUM & CLIENEM fratrem Regio isto prognatos stemmate, atque avito exurbatos principatu, Byzantium exules pervenisse finxere, Leone M. imperante, à quo assignata fuerit iis Nicæ in Macedonia habitatio, qua ex urbe Philippos, ac postmodum Adrianopolim translati fuerint ab Heraclio, ubi tandem, ut & posterius, domicilium statuerint. Aliquantò post tempore, Constantino, ut aiunt, cum matre Irene Imperium administrante,

I. MACTES quidam ex Arfacidarum perinde ortus stemmate, Constantinopolim seu legationis seu negotiorum gratiâ adiit, contractâque cum LEONE, quem genus pariter ab Arfacidis trahere perceperat, amicitiam, alienum solum ob viri præstantiam prætulit; & acceptâ in thori consortium ejus filiâ, cum eo Adrianopolim concessit, ubi & fortunæ suæ sedem fixit. Hoc ex conjugio natus est

II. BECLAS, Basilii Imperatoris pater, fictitium profus nomen, & à Photio adinventum, cui nobilis quadam matrona, quæ à Magno Constantino natales suos arcessere credebatur, filiam suam nuptum dedit, ex qua liberos aliquot procreavit.

Liberi Becla.

III. BASILIUS Imperator.

^a Leo Gr. p. 461.
^b Sanfovin. in
Vener. l. 11. p.
179.

III. ^a MARIANUS, Basilii frater, equo lapsus & pedes contortus, altero pede vermibus computrescente, obiit sub fratris imperii initium. Tradit^b Sanfovinus in Venetiæ Descriptione, Joannem Participatium, qui Venetorum principatum obtinuit anno DCCCCLXXI. Imperatoris Constantinopolitani neprem in uxorem habuisse. Utrum verò filia fuerit Mariani, vel alicujus ex sororibus Basilii, etsi haud constet, id tamen suadere videtur tempus quo Participatius vixit.

^a Const. in Basl.
c. 5.
Leo Gr. p. 470.

III. Sororum Basilii avi meminit alicubi^a Constantinus Porphyrogenitus ex filio nepos. Memorat etiam^b Leo Grammaticus ASSYLEONEM quendam Basilii Imperatoris patruelem.

^a Leo Gr. p. 460.
^b Const. in Basl.
c. 16. de admin.
imp. c. 50.
^c Const. in Basl.
c. 16.

III. FLAVIUS BASILIUS, ^a ex capitis magnitudine cognomento CEPHALAS, cum è Macedonia Constantinopolim venisset, Michaëli Imperatori, ob singularem in equis curandis solertiam, oblatus, ab eo^b Protostrator primùm, deinde Cubicularius, postmodum Patricius & Magister creatur. ^c Interfecto dehinc

Barda Cæfare, adoptatus à Michaële, Imperator dictus, ritu solenni diademate donatur xxvi. Maii, ipso Pentecostes festo, anno dcccclxvi. ^d At cum Basilius à Michaële insidias sibi parari accepisset, has antevertit, cæso ipso Augusto xxiv. Sept. anno dcccclxvii. quo ita sublato, rempublicam solus administrare cœpit, quam decessoris fœcundiâ ferè collapsam in melius restituit. Quippe Magistratus viris probis commisit, jus integerrimè dici curavit, ipseque interdum sedit pro tribunali. Catholicam pietatem coluit imprimis: exacto Photio, Ignatium in Sedem Patriarchalem restituit. ^e Bellum indixit Manichæis, Chrysochire duce. Sed extincto Ignatio, Santabareni cujusdam illusus præstigiis, Photium revocavit, & pristinâ dignitate donavit: ^f quod quidem Joannis Summi Pontificis & Ecclesiæ Romanæ anathemata Basilio concitavit. ^g Obiit tandem ex ventris profluvio, i. Martii anno dcccclxxxvi. imperavit verò cum Michaële annum i. & menses quatuor, solus annos xviii. menses x. dies vii. ^h Antequam Augusti dignitatem esset consecutus, MARIAM duxerat in uxorem, quam dimittere coactus est à Michaële, qui

Famil. Byzant.

Nicet. Paphl. p. 710. Scylitz. p. 566. Suppl. Aim. c. 22. Const. in Basile. c. 20. 21. 22.

^e *Petr. Sicul. in hist. Manich.*
^f *Ioan. PP. ep. 199. 250. etc.*
^g *Gregor. in vita Basile. jun. n. 2. Constant. Leo. Zon. Scyl. etc.*
^h *Leo Gr. p. 461. Scyl. Zonar.*

Const. in Bzff.
c. 14.
Nicet. in Ignat.
Vita S. Nicolai
apud Bol.
p. 942.
Leo Gr. p. 437.
464. 468.
Scylitz. p. 365.
Zon. Gr.
* *Zonar.*

EUDOCIAM, Ingeris Logothetæ filiam, ex illustri Martinaciorum gente, quæque ipsius Michaëlis, etiam antequam nuptias iniisset, concubina fuerat, eidem copulavit. * Quidam scripsere Eudociam fuisse tum gravidam ex Michaële, peperisseque Leonem, postmodum Imperatorem. At Constantinus Porphyrogenitus, & ex eo Scylitzes ab hac calumnia videntur immunem pronuntiare, dum vitæ illius probitatem, nobilitatem generis, formæque elegantiam multis prædicant. In Codice Gregorii Nazianzeni venerandæ antiquitatis c. l. v. Bibliothecæ Regiæ, præfigitur tabella, in qua Eudocia paulò altiùs educta, eodem quo Imperatores ipsi habitu exornata effingitur, sceptrum cui flos nescio quis imminet, dextrâ, globum sinistrâ tenens: lorum auratum, ac margaritis distinctum, tunicæ purpureæ affusum, sinistram ambit; unde etiam docemur Augustarum, atque adeò nobilium feminarum, solennes habitus ac vestes eâ perinde tempestate non discrepassè à conjugum vestibus, quibus scilicet lorum deferre jus erat, uti monuimus in *Dissert. de Numism. Imp. CP. n. v. III.* Calceis rubei coloris, & margaritis adornatis pedes induuntur. Supra caput descripti sunt hi characteres, ΕΥΔΟΚΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤΑ. ad utrumque latus Leo & Alexander imberbes, eodem uterque habitu, dextrâ pectori admotâ, globum dextrâ tenent. Horum capita seu frontem circulus aureus vice diadematis ambit. Supra Leonis caput hi characteres exarantur: ΛΕΩΝ ΔΕΣΠΟΤΗΣ. Alexandri verò, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. In imaginis limbo literis majusculis describuntur hi versus Iambici:

Επιλημάτουςαν ἀμπελὸν σε τὸ κείτοισ,
Βόξυ φέρουσιν τοῦ γαλλικοῦ Δεσπότης,
Βασίλειον παρῆξ ἑ Ρωμαίων ἀναξ,
Μεθ' αὐτὸν παρλαμπει Εὐδοκία φασφόρος.

Paginas duas alteras illustrat Crux major aurea, cum hac inscriptione, ΙC XC ΝΙΚΑ. In quarta denique effingitur Basilius ipse, cum Heliæ ad dextram, & Gabrielis Archangeli ad sinistram imaginibus, uti ¹ alibi observamus. Priorem tabellam præclaræ omnino antiquitatis, ipso nempe Basilio imperante exaratam, hic delineari curavimus: Basili verò imaginem omittimus, quòd profus evanida ac ferè deleta sit.

¹ In CP. uti de
ade S. Euseb.

Filius Basili Imp. ex Maria priore conjugæ.

* *Greg. in vita S.*
Basili jun. n. 2.
Iohannes V. II.
PP. ep. 199.
VIII. Syn. ad 8.
Petrus Sicul.
Const. in Bzff.
c. 26.
Scyl. p. 369.
Zonar. p. 135.
" *Const. c. 33.*
Scylitz. p. 373.
Nicet. in Ignat.
Scylitz. p. 390.
" *Ann. Fr. Berlin,*
an. 869.
Cont. Aimoini
c. 22.
Anast. in a. a.
VIII. Synod.

IV. CONSTANTINUS, Basili filius fuit primogenitus. * Hunc pater primo imperii anno, Christi DCCCLXVIII. Imperatorem appellavit, hoc potissimum consilio, ut familia suæ assereret principatum, & ab eo invadendo magnatum animos avocaret; quo & postea Leonem & Alexandrum filios secundogenitos in ipsa pueritia diademate donavit. ^b Patrem in ea quam adversus Saracenos suscepit expeditione comitatus est Constantinus, ^c obiitque eo superflite, paulò antequam Photius Patriarchalem Sedem recuperasset, anno Christi DCCCLXXIX. magno parenti relicto sui desiderio. Natum ex primo Basili conjugio vel ex eo constat, quòd arma militaria induerat ante annum DCCCLXXIX. cum præterea Leonem primum ex Eudociæ filiis fuisse tradant scriptores. ^d Proinde ille est Basili filius, cui Ludovicus II. Imperator Occidentis HERMENGARDEM filiam uxorem dare decreverat, quo nomine Legatos anno DCCCLXIX. Constantinopolim missos à Ludovico iidem narrant. Sed hæc Ludovici consilia effectu caruere, licet sponsalia celebrata commemorent Aimoini Continuator, & Annales Francorum Bertiniani. Nupsit vero Hermengardis Besoni Comiti; postmodum Provinciæ Regi.

Liberi Basili Imperatoris ex Eudocia altera conjugæ.

IV. LEO Imperator.

* *Const. in Bzff.*
c. 26.
Scylitz. p. 369.
" *Apud Hermen-*
gor. p. 6.
" *Gruter. 1161.*
" *Joel.*
Vulc. ad Const.
Them.

IV. ALEXANDER, tertius Basili filius, à patre * Imperator dictus, diademate donatus est anno Imperii tertio: quam dignitatem post illius excessum etiam obtinuit unâ cum Leone fratre: quod docent Leonis nomismata, ejusdemque ^b Constitutiones aliquot, & ^c vetus Inscriptio exarata anno Mundi MMMMMCCCCVI. qui est Christi DCCCXCVIII. Extincto Leone, filii Constantini, adhuc infantis, tutelam, fratris rogatu excepit: ^d quâ tum tempestate annum ætatis vigesimum attigerat. Rempubicam magna cum fœcundia gessit, libidini ac crapula impensè addictus, ex qua tandem periit, multo per nares & pudenda rejecto sanguine, cum hausto largiùs mero, equestri pilò

se vehementius agitasset, ^e VII. Junii anno DCCCCXII. ^f imperii anno primo, & die XIX. ^g in eodem quo pater tumulo conditus. Cum de Alexandri nuptiis fileant prorsus scriptores, jure controvertitur quod tradit ^h nuperus scriptor de filia Constantina, quam Leonis Phocæ, qui Romano imperante vixit, filio nuptam ait.

IV. ^a STEPHANUS magno apparatu & solenni pompâ baptismum excepit in festo Christi natalitio. Hunc pater adhuc puerum Ecclesiastico addixit ordini, ut atate provectiorem ad Patriarchalem Sedem aliquando promoveret: quam tandem dignitatem exacto Photio obtinuit, Leone fratre imperante, per annos sex, menses quinque, cum è vivis excessisset anno DCCCLXXXVIII. ex ea quæ à ^b veteri scriptore traditur ægritudine. Stephani memoriam ac festum agunt Græci XVII. Maii.

IV. N. N. N. N. Tradunt ^a scriptores Basilio quatuor fuisse filios, totidemque filias, quas in sanctæ Euphemie Monasterio Sanctimoniales fecit; vel, ut videtur innuere Constantinus Porphyrogenitus, in Petrio, quod S. Joanni Baptistæ sacrum erat.

IV. FLAVIUS LEO, cognomento PHILOSOPHUS, ob singularem in literas humaniores & Philosophiæ studia propensionem, ^a ex Basilii cum Eudocia conjugio natus, ^b à patre Imperator appellatur, ac diademate donatur festo Epiphaniorum die, anno DCCCLXX. Indiæ. III. ^c Theodori Santabareni calumniis appetitus tanquam in parentem conspirasset, carceri mancipatus est, è quo, Senatu intercedente, tandem est dimissus paulò ante patris obitum. Imperium rexit annos XXV. menses duos, dies undecim, ^d cum è vivis excessisset XI. Maii anno DCCCCXI. ^e Alii XI. Julii obiisse volunt. Codinus XXVII. regnasse annos & menses octo tradit. Quater nuptias iniit, ac ^f primùm quidem, patre adhuc superstite, cum THEOPHANONE, Constantini Martinacii ex Anna uxore filia. Exacti nuptiarum apparatus in Magnauræ palatio, ubi tum Theophano diademate donata est à Basilio. ^g Vixit illa cum conjugate per annos duodecim magnâ sanctitatis opinione: ^h ex qua à Græcis Sanctorum catalogo adscripta, à quibus ejus festum colitur XVI. Decembris. ⁱ Sed & Theophanone memoriæ ædem sacram postmodum erexit Leo Imperator; ^k ejusque elogium ac panegyricum conscripsit Nicephorus Gregoras. ^l Mortuâ Theophanone, ZOEN, Theodori Guniatitzæ, qui Tzautzæ dignitatem obtinuerat, viduam uxorem duxit. Erat illa Styliani filia, cui gener istius gratiâ affinitatis varias dignitates contulit, Magistri scilicet, deinde Logothetæ Dromi, ac tandem ^m Patris Imperatoris, novo & ad hanc diem inusitato honoris titulo excogitato: cui quidem Styliano Novellæ Leonis Constitutiones pleræque inscribuntur. ⁿ Cum Zoe, Theophanone adhuc superstite, stupri consuetudinem exercuerat, quam eâ mortuâ conjugem assumptam, Augustam renuntiavit; quâ dignitate, ut & conjugio, ^o annum unum & menses octo, seu, ut scribit Scylitzes, annum & dimidium, potita tandem obiit. ^p Exhinc tertiam sibi Leo adjunxit conjugem EUDOCIAM ex Themate Obsequiano oriundam, insignis formæ feminam, quam & Augustam perinde coronâ donavit. Hac etiam unâ cum partu ex foetu paulò post extinctâ, ^q quartam uxorem duxit ZOEN CARBONOPSINAM (Zoizona dicitur ^r Luithprando) ^s sancti Epiphani Magni agri Abbatis sororem, quam nato Constantino filio coronâ donavit, & Augustam dixit. ^t Ut porro apud Græcos quartæ vetantur nuptiæ, à Nicolao Patriarcha sacris interdictus est Leo. Verùm istud Leonis matrimonium legitimum pronuntiavit Summus Pontifex. Infamatur illa à Luithprando propter stupri consuetudinem, quam post Leonis obitum cum Romano Lacapeno, qui postea imperavit, exercuit; ^u à quo deinde in sanctæ Euphemie Monasterium, tonsis capillis, relegata est, cum in illius vitam conspirasse fuisset deprehensa.

Filia Leonis Imp. ex Theophanone prima conjugate.

v. ^a N. filia, quæ statim post partum obiit, si qua fides veteri scriptori inedito, & aliquot aliis scriptoribus.

Filia Leonis Imp. ex Zoe altera conjugate.

v. ^a ANNA, Imperatoriâ coronâ statim post matris obitum à patre donata.

^e Artibus Cesar. apud Lyp. 10. 3. Scyl. p. 608.
^f Leo Grammat. Vita S. Basil. jun. n. 10. Icol.
^g Leo Grammat. Philadelph.
^h Magnos. l. 4. del Teatro Genes. Sicil.
ⁱ Conf. c. 26. Scylitz. p. 569. Leo Gr. p. 470. Zonar. p. 135. Erchemp. c. 52. Append. ad Conc. VIII p. 970. Menol. Græc.
^j Greg in vita S. Basil. jun. n. 2.
^k Conf. c. 26. Scylitz. p. 569. Zonar. p. 135. Codin. Or. p. 60.

^a Novella Scrimgeri p. 403. Leo Gr. p. 471.
^b VIII. Synod. p. 766. Scyl. p. 569.
^c Conf. c. 69. Leo Gr. Scyl. Gr.
^d Leo Gr. p. 486. Scylitz. p. 606.
^e Zonar.
^f Leo p. 471. Menol. 16. Dec. Chr. CP. p. 52.
^g Leo Gr. p. 48.
^h Menol. Gr.
ⁱ Scylitz. p. 599. Zon. Glyc. Codin. Orig. p. 52.
^j Allas. de Simeon. p. 107. Lambec. lib. 4. Bibl. Cesar. p. 61.
^k Scyl. p. 595.
^l Meurf. Gloss. n. Leo Gr. p. 478. Scylitz. p. 598.
^m Leo Grammat. p. Leo Gr. p. 471. Scylitz. p. 599. Zonar.
ⁿ Scyl. p. 600. Leo Gr. p. 481. Zonar. p. 143. Glycas. Lambec. tom. 4. Bibl. Caf. p. 13.
^o Luithpr. l. 3. c. 7.
^p Conf. de adm. imp. c. 22.
^q Allas. de Cons. utr. Ecc. l. 2. c. 7. Eutychius Patr. Alex. in Annual.
^r Scylitz. p. 68.

^a In Bibl. Reg. cod. 2023. Gr. l. 103. Gr. Rom. p. 103.

^a Leo p. 481. Scyl. p. 509.

Filius Leonis Imp. ex Eudocia tertia uxore.

^a Leo Gr. p. 481.
Ius Gr. Rom. p.
103.

^a N. filius, unâ cum matre in partu extinctus.

Liberi Leonis Imp. ex Zoe quarta uxore.

V. CONSTANTINUS PORPHYROGENITUS Imperator, de quo mox

^a De adm. 177.
c. 26.

V. EUDOCIA. Scribit ^a Constantinus Porphyrogenitus curasse se ut Bertæ, Romani filii conjugii, Eudociæ nomen imponeretur, in aviæ & sororis, quæ eam donabantur, memoriam.

^a Leo Gr. p. 483.
Scylitz. p. 601.

^b Chron. Floriac.
to. 3. Hist. Franc.
p. 355.

^c Scyl. Leo Gr.
V. Bar. an. 912.
n. 6.

^d Luitb. l. 3. c. 7.

^e Leo Gr. p. 485.
Scylitz. p. 605.

^f Lupus Protosp.

^g Gregor. in vita
Basil. jun. n. 10.

^h Leo Gr. p. 495.
Scylitz. p. 617.
Luitb. l. 3. c. 8.

ⁱ Luitb. l. 3. c. 9
Scyl. p. 635.

^k Scyl. p. 641.
Zonar. p. 157.
Codin. Or. p. 78.

^l Joël.
^m Anon. Barenf.
Lupus Protosp.
ⁿ Zonar. p. 155.

V. ^a FLAVIUS CONSTANTINUS, cognomento PORPHYROGENITUS, natus dicitur eâ tempestate quâ radios versus Orientem protendens Cometes conspectus est. ^b Unde eum esse licet colligere, qui apparuit anno DCCCXV. quo natus indubiè Constantinus, cum quo excessit Alexander patruus anno DCCCXII. septennem fuisse tradant ^c scriptores. ^d In æde Sophiana solenni ritu baptismo inauguratus est à Nicolao Patriarcha, suscipientibus eum ex sacro lavacro Alexandro patruo, Samonâ Patricio, & primoribus Senatus. ^e Exhinc à patre Imperator dictus, coronâ donatur, sacra faciente Euthymio Patriarchâ, ipso Pentecostes die, quod frustra in annum DCCCXIII. Indiçt. I. rejicit ^f Lupus Protospatha, quo tum in vivis non erat parens, à quo in extremis agente Alexandro fratri commendatur, qui ejus tutelâ susceptâ, cum eo menses tredecim imperavit. ^g Post Alexandri verò interitum Nicolaus Patriarcha, Joannes Garidas Magister, & Senatus primates, quibus pupilli Principis tutelam moriens ille mandaverat, unâ cum Zoe matre, quam Palatio ejecerat Alexander, ab exilio filii operâ revocata, aliquandiu imperium administrarunt: quod variis procerum imperatoriæ dignitati inhiantium factio- nibus, sub illius initia conflictatum est, Constantino Ducâ, Leone Phocâ, & Romano Lacapeno de eo digladiantibus. ^h Tandem Lacapenus classis Drungarius, occupato Palatio, Custos fit Imperatoris, aliis subinde dignitatibus donatus: cujus mox filiam HELENAM despondit, & in uxorem sibi adiecit Constantinus. Actis Aprilis mense, quintâ Jejuniorum hebdomadâ, sponsalibus, tertiâ post Pascha feriâ, uterque nuptialibus corollis redimitur à Nicolao Patriarcha anno DCCCXII. quo tum tempore Lacapenus βασιλευπάτωρ, seu Pater Imperatoris, appellatus est. Nec multò post à Constantino Imperii particeps & Imperator dictus, coronatusque est X VII. seu, ut aliis placet, X XIV. Decembris eodem anno: quâ e. i. m. dignitate donati postmodum Romani filii à parente, ut suo loco dicemus. Exinde rerum publicarum curâ omni in Romanum translata, quam toto ille imperii tempore, quod X VI. annorum fuit, in se suscepit, Constantinus secessit literario vacans, librorum lectio operam dedit, scientiasque omnes decurrit, adeò ut Arithmeticam, Musicam, Astronomiam, Geometriam & Philosophiam calluerit, Medicos etiam & historicos scriptores legerit, nihilque omiserit quod ad singularem quam adeptus est eruditionem conferre posset: cujus quidem fidem faciunt scripta ejus varia, maximeque opus illud eximium, quod ex infinitis propemodum codicibus coegerat, in quo secundum locos communes quidquid in iis præclarum ac notatu dignum erat, digessit: cujus quidem operis fragmenta tantum aliquot posteris servata, maxime quæ ad Legationes, Agriculturam, & moralem Philosophiam spectant, quæque à viris nostræ ætatis in re literaria principibus sunt publicata. Neque literas humaniores duntaxat, sed & artes mechanicas decessorum incuriâ neglectas instauravit. ⁱ ipseque Pietoriæ ita dedit operam, ut in ea excelluerit, ut auctor est Luitprandus. Abrogatâ tandem sacerdotis potestate, eoque ac liberis in ordinem actis, ac in monasteria trasis anno DCCCXLIV. ipse rerum gubernationem solus excepit, quam ad vitæ usque exitum produxit per annos quindecim, ^k cum è vivis excessisset IX. Novembris, Indiçt. III. anno DCCCCLIX. à Romano filio, ut quidam volunt, veneno sublatus, anno ætatis LIV. cum mensibus duobus, in eodem quo pater tumulo conditus. Imperavit cum patruo Alexandro menses tredecim, cum Zoe matre sex, vel secundum alios, septem, cum Romano Lacapeno viginti sex, solus annos XV. & dies XIX. Ita totum imperii tempus ab Alexandri interitu annorum fuit XLVIII. & mensium aliquot. Errat porrò ^l Joël, qui LXV. ut perinde ^m auctor Chronici Barenfis, qui XLVII. annos vixisse Constantinum tradunt. Uxori superstes vixit. in cujus laudem varia poemata conscripsit, ut testatur ⁿ Zonaras.

Liberi Constantini Imp. ex Helena Augusta.

VI. ROMANUS, Imperator.

VI. ^aTHEODORA, nupsit JOANNI TZIMISCÆ Imperatori.

VI. ROMANUS, cognomento ^aJUNIOR, seu PUER, ad avi materni discrimen: neque enim imperii administrationem suscepit puer, cum annum aetatis vigesimum primum attigisset, quando pater obiit. ^b Ab eo Imperator dictus, & à Theophylacto Patriarcha ipso Paschatis festo diademate donatus est: quod quidem ad annum DCCCCLVIII. videtur referre Scylitzes, ut & ^c Diploma Constantini parentis anni DCCCCLVIII. Indiēt. II. qui annus esse dicitur XLVII. imperii Constantini, ac decimus Romani. Unde promiscuè patet annos Imperii Constantini à patru, non verò à patris excessu putatos. Imperium igitur adeptus, summa illud cum socordia, rerumque in ministros curâ translata, per annos quatuor administravit, ^d obiitque XV. Martii anno DCCCCLXIII. Indiēt. VI. aetatis XXIV. Imperavit annos III. menses IV. dies V. Bis nuptias iniit, ^e ac primum cum BERTHA, ^f Hungonis Italiæ Regis ex Bæzola concubina filia notha ac illegitima; quæ Constantinopolim à Sigefrido Parmensi Episcopo deducta est sub annum DCCCCLXIII. Indiēt. II. Romano Lacapeno Imperii clavum adhuc obtinente, quo & nuptiæ celebratæ sunt mense Septembri, cum nedum aetatis annum XIV. attigisset Romanus. ^g EUDOXIÆ, seu, ut alii volunt, ^h EUDOCIÆ nomen eidem à Græcis impositum, in aviæ & fororis Constantini memoriam, quibus eadem fuit nomenclatura. ⁱ Vixit illa cum conjugè per annos quinque, obiitque intacta ac virgo, ut scribit ^k Scylitzes. ^l Exinde alia à parente circa annum DCCCCLXIX. eidem data est Uxor ANASTASIA, plebeii ac cauponibus orta parentibus, quam THEOPHANONEM appellavit: quæ post Romani excessum, Imperium per aliquot annos rexit, & Nicephoro Phocæ, qui Augustam dignitatem invaserat, postmodum nupsit, ut suo loco dicitur.

^a Greg. in vita S.
Basil. Jun. n. 23.
Scyl. p. 671.
Z. n. p. 169. &c.
Z. nar.

^b Scylitz. p. 635.
Coel.
Camill. Peregr.
Vghell. tom. 7.
Ital. Jacr. p. 249.

^c Scyl. p. 645.
Coel.
Leo Gr. p. 17.
Scylitz. p. 6.
^d Luith. l. 4. c. 6.
l. 5. c. 5. 9.

^e Luith. l. 5. c. 9.
^f Const. de adm.
imp. c. 25.
Luithpr. c. 9.
Leo Gr. Scyl. &c.
^g Scyl. p. 657.
^h Z. nar. p. 156.
Scyl. Glye.

*Liberi Romani Imp. ex Theophanone Augusta.*VII. BASILIUS Imperator, } de quibus mox.
VII. CONSTANTINUS Imperator, }

VII. THEOPHANO, quæ & STEPHANA appellatur in ^a veteri Chronico, ab Ottone I. Imperatore Occidentis, p. o OTTONE filio, postmodum etiam Imperatore, in uxorem est expetita; missa ad id sub annum DCCCCLXVIII. solenni ad Nicephorum Phocam tum Imperatorem Constantinopolitanum, qui Theophanoneis matrem in conjugem sibi asciverat, legatione, cui præfuit Luithprandus Cremonensis Episcopus, ^b à quo pluribus describitur, peculiari edito Commentario. ^c Sed à Phoca repulsam passus, hanc tandem impetravit à Joanne Zimisce Imperatore, qui Phocæ successerat, à quo Ottoni etiam ultrò oblata dicitur. ^d Missi legati, qui novam sponsam deducerent, Colonia scilicet Archiepiscopus, ac Episcopi duo, quorum alter fuit Theodericus Metensis, Ducesque complures ac Comites. ^e Romam illa pervenit XIV. Maii in octava Paschatis anno DCCCCLXII. ^f Perperam scripsit D'tmarus non virginem desideratam, sed neptem suam Theophanoneis vocatam. mississe tum Zimiscem, ignorans fortè eum fuisse affinitatis gradum inter Theophanoneis & Zimiscem, ut qui Theodoram Theophanoneis amitam uxorem duxerat. Erravere porrò ^g Sigebertus, Mutius, & aliquot alii, qui filiam fuisse Phocæ putavere. Sed &, opinor, memoriâ lapsus est Leo IX. PP. in diplomate de Advocatia Monasterii S. Crucis in Werdea, quod descripsit ^h Gretzerus, qui hanc Crucem Chunrado Imperatori datam ait ab Imperatore nomine Romano, in ea legatione quam Constantinopolim misit, ut filiam suam nuptum traderet ejus filio. Hac enim de Theophanoneis capienda prorsus arbitror. ⁱ Laudatur ab omnibus ferè Latinis scriptoribus Theophanoneis ob miram animi sagacitatem, ac virilem prudentiam, qua usa est in rebus administrandis publicis per novennium, filio Ottone III. adhuc impubere. ^k Excessit illa è vivis XV. Junii anno Christi DCCCXC. & in ade S. Pantaleoni sacra Colonia Agrippinæ humo condita est.

^a Lambec. lib. 2.
Bibl. Cæs. p. 394.

^b Apud Canis.
Baron. &c.
Ditmar. &c.

^c Hugo Flavio,
in chr. p. 166.
Vvitsk. l. 4.
Vfberg. Invent.
SS. à Diederico
Ep. Bietenji c. 2.
Regin. Contin.
an. 957. Albert.
^d Chr. Kildesh.
an. 972.
Schaffn. eod. an.
^e Ditm. l. 2. p. 18.
^f Sigeb.
Mutius l. 13.
Chron. Germ.
Io. à Leid. l. 7.
^g Gretz. in Horto
S. Crucis part. 3.
^h Ditm. l. 4. p. 37.
Chron. Laurish.
Vita S. Ad. Loicid.
l. 1. c. 5. l. 2.
Ditmar. l. 4.
Schaffnab.

VII. ^aANNA lucem excepit biduo ante parentis obitum. ^b Huic frater Ba-

^a Scylitz. p. 645.
^b Scyl. p. 699.

filii VLADIMIRUM, seu Vludomirum, Ruffiæ ac Mofcoviæ Principem de-
 fpondit, ex qua postmodum affinitate, Rufficis copiis in expeditionibus fuis
 bellicis haud femel ufus est. ^c Marito fuperstes aliquandiu vixit. ^d Tradunt
 ejufce gentis fcriptores, Vladimirum filium fuiſſe nothum Swarolai Principis, qui
 Ruffiam fratribus ademit, & anno Mundi M M M M M C C C C L X I X. qui eſt
 Chriſti D C C C C L X I. Baſilii affinitatem per legatos expetiit, ductâque in ux-
 orem ſore Annâ, conjugis ſuaſionibus Chriſtianam religionem amplexatum,
 nominatumque in baptiſmo B A S I L I U M. Addunt extinctam Annam conjugii
 anno X X I I I. ſuperſtite marito, qui quadriennio ſurvixit: quod ^e Scylitzæ re-
 pugnat, qui priorem deceſſiſſe Vladimirum diſertè ſcribit. Auctor eſt præ-
 terea ^f Ditmarus Annam, quam Helenam appellat, *tertio Ottoni deſponſatam, ſed
 ei fraudulentâ calliditate à Vladimiro ſubtractam, ejuſque hortatu Chriſtianitatis jân-
 ctæ fidem ſuſcepſiſſe, quam juſtis operibus non ornavit, ut qui fornicator eſſet immenſus
 & crudelis, magnamque vim Danais mollibus ingeſſerit.* Subdit tribus ex ea ſuſ-
 ceptis filiis in extrema ſenectute obiſſe Vladimirum, & Kiowiæ in Eccleſia
 S. Clementis Papæ juxta conjugem ſuam ſepultum, ſarcophagis eorundem in
 medio templi palam ſtantibus.

VII. LUITHGARDA, Theophanonis Auguſtæ ſoror, ARNULPHO Hol-
 landiæ Comiti, Theoderici II. Comitis filio, ab Ottone II. Imperatore uxor
 data eſt, ſi qua fides habenda ^a ſcriptoribus Hollandicis, quæ in hac re ſublâ-
 ſta prorfus haberi debet, cùm nullum de hacce Luitgardæ cum Theophanone
 affinitate teſtimonium extet apud antiquiores.

VII. BASILIUS ^a à patre Imperator dictus, coronatusque eſt ipſo Paſchatis
 die anno D C C C C L X. Indiſt. III. ^b Extincto Nicephoro Phoca, à Joanne Zimiſce
 ejus ſucceſſore unâ cum fratre Constantino ad imperii conſortium ſeptennis ipſe
 admiſſus eſt. ^c Mortuo dehinc ipſo Zimiſce, uterque imperium adminiſtravit, ac
 Baſilius quidem X X. Constantinus verò X V I I. annos natus. Sed omnis rei geren-
 dæ auctoritas manſit penes Baſilium; quam ille provinciam pro dignitate obiit, ſuſ-
 tinuitque, eximiis in rebelles, maximè verò in Bulgaros, partis victoriis, quos
 penitus delevit, ex quo illuſtre ^d BULGAROCTONI cognomen eſt adeptus. ^e Obiit
 menſe Decembri, Indiſt. I X. anno M X X V. ^f Cadaver humo conditum eſt in aede
 S. Joannis Evangeliftæ in Hebdomo, ^g ex qua poſtea in Servatoris templum Sely-
 briam tranſlatum eſt à Michaële Palæologo, uti pluribus narrat Georgius Pachyme-
 res. Vixit annos L X X. ſoluſque I. regnavit. De Baſilii uxore, & an reverà duxe-
 rit, ſilent ſcriptores: neque enim auſim præſtare quod habetur in Bulla Adriani
 Papæ anno M X I V. quam edidit ^h Chriſtophorus Gewoldus, cùm incertæ prorfus ſit
 fidei; in qua narratur MARIAM Imperatricem Græcorum, & Rizzwinam Imperatri-
 cem Romanorum filias fuiſſe Comitis Ottonis de *Wolfarts-hauſen*, & Juſtiæ uxoris:
 Mariamque Cinguli B. Virginis Mariæ partem ſuperiorem ad Andechenſe in Ba-
 varia Monafterium tranſmiſiſſe.

VII. ^a CONSTANTINUS in Pegano palatio lucem excepit anno Chriſti
 D C C C C L X I. Indiſt. I V. & unâ cum fratre in imperii conſortium à Zimiſce admiſ-
 ſus, eo extincto Imperatoris titulum ſervavit, omni, ut diximus, rerum gerenda-
 rum poteſtate penes fratrem remanente: quo tandem mortuo, ſoluſ imperium re-
 xit, vir nullius frugis ac ſocordiâ inſigni. ^b Exceſſit X I I. Novembris, ſeu, ut ha-
 bent ^c Lupus Protoſpatha, & Anonymus Barenſis, pridie feſti S. Martini, anno
 M X X V I I I. Indiſt. X I I. annos natus L X V I I. vel L X V I I I. cùm ſoluſ tres annos
 menſe minùs imperaſſet. ^d *Hadwigam* aiunt, Henrici Baviariæ Ducis, Ottonis Ma-
 gni Imperatoris Occidentis fratris, filiam ab eo in uxorem expetitam; nobilemque
 virginem ſpretâ Græcanicâ affinitate nupſiſſe poſtea Burchardo Suevoiæ Duci, ætatis
 tum proveſtoris, ^e quique obiit anno D C C C C L X X V I I I. ^f Constantinus verò H E-
 L E N A M, Alypii Patricii, viri eâ ætate ditiffimi ac præpotentis, uxorem ſibi adſcivit.

Filia Constantini Imp. ex Helena Augusta.

VIII. ^a EUDOCIA, Constantini filia primogenita, cùm ex peſtilenti pa-
 pularum morbo faciem læſa eſſet, præ amiſſæ formæ tædio Sanctimonialis
 effecta eſt. ^b Haud omnino conſtat an ea fuerit, quam Hugo Capetus Fran-
 corum Rex pro filio Roberto, quem anno D C C C C L X X V I I. Regem coro-
 naverat,

^c Scyl. p. 719.
^d Herb. p. 5.

^e Scyl. p. 719.

^f Ditmar. l. 7. p. 104.

^a Io. à Leid. l. 7. c. 6. l. 1. c. 8. l. 10. c. 1.
 Chron. Belg. ex Bibl. Schott. an. 980.
 Io. Douza l. 8. Annal. Holland. p. 402.

^b Scyl. p. 642.
^c Scylitz. p. 663.
 Vghell. tom. 8. Ital. ſacr. p. 96.
^d Scylitz. p. 684.
 Zonar. p. 172.
 Manaff. Glyc. Vghell. tom. 5. Ital. p. 1272.
^e Nicet. in Iſaac. l. 1. n. 6.
 Atrop. c. 11. Cæc. Fragm. Hiſtor. Aquit. to. 4. hiſt. Franc. p. 80.
^f Scylitz. p. 719. Romuald. an. 1014.
^g Ioel. Scyl. & Pachym. l. 2. c. 21. l. 7. c. ult.
^h Tom. 2. Me-trop. Salisb. p. 98.

^a Scylitz. p. 642.

^b Scyl. Zon. Ioel. Glyc. Codin.
^c Lup. Protoſp.
 Anon. Barenſ.
^d Ekehard. l. 1. c. 9.
^e Hepidan. An-nal.
^f Scylitz. p. 722.
 Zonar. p. 182.

^a Scylitz. p. 722.
 Zonar. p. 182.
^b Gerbert. ep. 111. to. 2. hiſt. Franc.

averat, in uxorem expetiisse dicitur. Extat Hugonis ad Basilium & Constantinum Imperatores eum in finem Epistola, in qua Sacrosancti Imperii filia dicitur, scripta, ut vero est simile, post solum Roberti cum Bertha Chunradi Burgundiæ Regis filia connubium. Eudoxia videtur appellari à Joanne Euchaitarum Episcopo, qui eam, quam illa, vixit ætate.

VIII. ZOE Augusta, }
VIII. THEODORA Augusta, } de quibus mox.

VIII. ZOE a triduo ante parentis Constantini obitum, ROMANO ARGYRO uxor data est, cum priorem conjugem Helenam dimittere fuisset coactus, ut ad hanc Augustam affinitatem perveniret ac dignitatem. Intercessere præterea obices alii ex cognatione, quæ ille Zoen contingebat: quibus à Patriarcha diremptis, Argyrus Imperator dictus est ac inauguratus. Zoe verò, quam conjugi debebat, fide minus observatâ, illicitis cum MICHAËLE PAPHLAGONE sese inligavit amoribus, qui ut augustale conjugium perinde ac diadema consequeretur, ipsam consentiente, imò instigante Zoe, b Romanum strangulavit XI. Aprilis anno MXXXIV. cum is annos quinque & menses sex imperasset. Exhinc ductâ in uxorem Zoe, Imperator acclamatur. At veritus ille similes insidias, & ne detestoris modo in posterum acciperetur, potestatem omnem ademit uxori, adhibitis fidissimis Eunuchis & mulieribus, à quibus observaretur. Tandem cum insanabili laboraret morbo, & de recuperanda sanitate prorsus desperaret, abdicato imperio, Monachi habitum sumpsit, & haud multo post, parricidium magno dolore detestatus, è vivis excessit X. Decembris, anno MXLII. Indiæ. X. cum imperasset annos septem, menses octo. Michaëlis fratres aliquot recensent scriptores, atque in his c Ioannem, virum industrium, quique rerum summam fratre imperante ferè semper obtinuit; Nicetam Antiochiæ Ducem, Constantinum eidem urbi Præfectum, ac deinde Magnum Domesticum, denique Nobilissimum à Michaële nepote appellatum, & Georgium Protovestiarium, cujus meminit d Joannes Euchaitarum Episcopus; præterea Mariam sororem e Stephano Patricio, qui in Sicilia rem perdidit, nuptam, ex qua prodiit MICHAËL CALAPHATA, f à patruo Cæsaris dignitate donatus. Hunc Zoe, ad quam summa rerum post extinctum Paphlagonem reciderat, tanto se ponderi imparem sciens, in filium adoptatum, Augustum appellavit, iurejurando ab eo prius accepto, matris illam se loco ac dominæ habiturum. Cujus oblitus pacti Michaël, Zoen amoliri cupiens, dum vulgi pertentat animos, ejus in Zoen ac Theodoram sororem accendit studia, in quas subito translatum est imperium, cujus spes Calaphata cum oculis in perpetuum est erepta. * Id accidit sub XXI. Aprilis anno MXLII. Indiæ. X. Imperavit Michaël menses quatuor, dies quinque. Hunc Epilepticum vocat Guilielmus Apulienfis, Catalactum pro Catalepticum, non semel h Remualdus Salernitanus Archiepiscopus. Zoe verò imperium rursus adeptæ, cui, invitæ licet, addita erat à plebe potestatis Augustæ consors Theodora, haud multo post i CONSTANTINUM MONOMACHUM tertium conjugem sibi adscripsit XI. Junii, eadem Indiæ. X. qui postridie à Patriarcha in Imperatorem coronatus est. Is postea concubinam Sclerenam palam in Palatium induxit, Augustam appellavit, & medius inter illam & Zoen sedens, in publicum processit. * Obiit Zoe septuagenaria anno ML. Indiæ. III. non verò anno MXLVIII. ut habet Romualdus: Monomachus verò anno MLIV. Indiæ. VIII. imperii anno XII. In Manganorum Monasterio quod construxerat, illius cadaver conditum est. Monomacho versus aliquot ἐπιτιμοίς dicavit i Joannes Euchaitarum Episcopus, qui ejus non semel meminit.

VIII. a THEODORA, cognomento PORPHYROGENITA, variantis in se fortunæ fortem experta est: hanc enim parens Imperii heredem constituere decreverat, præteritis sororibus, Romanumque Argyrum ei in conjugem obtulerat: quod est aspernata, tum affinitatis ac cognationis quæ inter utrumque intercedebat respectu, tum quòd alteri conjugi matrimonii nexu esset jam alligatus. Argyrus verò statim postea Imperator factus, hanc in Monasterium detrussit, ubi Zoes sororis, Argyri uxoris, jussu deversa est in Sanctimoniam sub annum MXXXI. vitæ ab ea conspirationis obtentu. Acto postea in ordinem Michaële Calaphatâ, a plebe revocata est, & Augusta unâ cum sorore Zoe appellata: b quâ dignitate per tres menses est usa, donec rerum potestas ad Monomachum Zoes conjugem devenit; quo tamen imperante Augusta titulum servavit. Extincto denique Monomacho, tota rursus ad eam Imperii recidit auctoritas. Obiit effæta jam ætate ex

Famil. Byzant.

T

c Io Euchaitar. 43.

a Scylitz. p. 722.
Zonar. Gyc.
Manass. 10el.
Vghell. tom. 4.
Ital. sacr. p. 133.

b Lup. Protosp. &
Anon. Barenf.
an. 1014.
Nisus in vita S.
Philareti n. 10.

c Scylitz. p. 734.
736. 737. &c.

d Io. Euch. p. 16.
e Scyl. p. 743.

f Idem p. 738.

g Zonar. 10el.
Guil. Aph. l. 1.

h In Cir. n. MS.
an. 1031. 10, 9.

i Scylitz. p. 753.
Vuil. Aph. l. 1.
p. 9. 10.

k Anon. Barenf.
an. 031.
Romuald. an.
1048.

l Io. Enc. p. 21.
33. 38. 39. 55. 56.

a Scylitz. p. 724.
Zonar. p. 123.

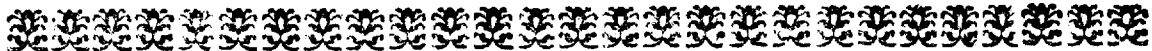
b Zonar. p. 197.
Io. Euchaita p.
44. 45. 51. 52.
Lupus Protosp.
an. 1056.

^a Scyl. p. 792.
Zon. Codin. Orig.
Anon. Barenfis
an. 1055.
^b Thevet. l. 18.
Geogr. c. 13.

^c Codini catalog.
Imp.

^d Lup. Protosp. an.
1057-1059.
Romuald. a. 1053.
^e Scyl. p. 645.

iliaco morbo ^c sub xxii. Augusti anno MLVI. Indict. ix. cum regnasset annum unum & menses novem, seu, ut alii, menses octo & dies viginti. Scribit ^d Thevetus, nescio quo auctore, illius cadaver humatum fuisse in quodam Monasterio Montis sancti. Paulò verò antequam è vivis excederet, jamque extremum spiritum agens, Eunuchorum Palatinorum suasionibus, MICHAELEM STRATIO TICUM, Constantinopoli natum, virum ad senectam provecum, ac militaribus tantum innutritum exercitiis, Imperatorem appellavit, qui unà cum ^e Theodora dies v. solus verò menses xi. dies xviii. regnavit, Isaacio Comneno Imperatore à Proceribus appellato viii. Junii anno MLVII. Indict. x. cui cessit invitus. Biennio post extinctum tradit ^f Lupus Protospatha, à quo *Bringæ* cognomine donatur. Unde ex eadem familia natum arbitror, quâ ^g Josephus Bringa Cubiculi Imperatorii Præpositus, qui Romano Constantini filio imperante ad Imperatoriam dignitatem aspiravit.

X X.

FAMILIA

ROMANI LACAPENI IMP.

^a Leo Gr. p. 471.
Codin. Or. p. 77.

^b Luith. l. 3. c. 9.

^c Const. de a. im.
imp. c. 43.

I. THEOPHYLACTUS ABASTACTUS ^a in aula Constantinopolitana tum primùm cœpit notus haberi, ex quo Basilium Macedonem Imperatorem in pralio contra Saracenos dimicantem, ex eorum manibus eripuit: cujus officii gratiâ à Basilio multis beneficiis donatus est. Scribit ^b Luithprandus, ubi de Romano filio verba facit, ex Armenia ortum haud claris natalibus. Tradit præterea ^c Constantinus Porphyrogenitus Pancratium Taronis Principem Constantinopolim venientem, à Romano Lacapenorum imperante Regii generis feminam expetiisse in uxorem, huicque datam Theophylacti nescio cujus sororem à Romano, cui proinde affinis illa fuit, etsi haud promptum sit quo gradu eum attigerit, definire.

Theophylacti filius.

II. ROMANUS Imperator.

^a Iscl. p. 180.

^b Leo Grammat.
Scyl. p. 613.
Zon. p. 149.
^c Luith. l. 3. c. 7.

^d Leo Gr. p. 494.

^e Codini Catalog.

^f Luith. l. 3. c. 9.
Scyl. p. 626.
Nov. Romani
Senior.

^g Novella Ro-
mani Senior.

^h Luith. l. 5. c. 5.
Scylitz. p. 632.

II. ROMANUS LACAPENUS seu Lecapenus, ^a à Joële ABASTACTUS etiam cognominatus, ^b præcipuis in aula magistratibus functus est, & dernum Patricius, ac ^c classis Drungarius creatus. Extinctis Leone & Alexandro Augustis, cum Leo Phocas tyrannidem meditaretur, classis, cui ipse præerat, ope adjutus, atque adedò connivente Porphyrogeniti matre, ^d Palatium invalit, factusque Magister & Magnus Hetariarcha, Helenam filiam eidem Principi despondit, & in uxorem dedit: exhinc quâ olim Stylianus Leonis Imperatoris focer dignitate cohonestatus, Pater Imperatoris appellatur, translata in Christophorum filium Magni Hetariarchæ dignitate. Deinde Cæsar xxiv. Sept. an. dccccxviii. ac tandem xi. seu, ut ^e alii volunt, xvii. Decembris ejusdem anni Imperator à genero pronuntiatus, à Patriarcha Nicolao solenni ritu diademate donatur. Anno dehinc proximo THEODORAM uxorem die Hypapantes festo coronat. Mox à Constantino Christophorus filius Imperator perinde dictus xvii. Maii, & triduo post, die Pentecostes coronatur eodem anno. Quâ etiam Augustali dignitate filios Constantinum & Stephanum donavit, iisdem Christi Natalitio die, anno dccccxxviii. coronatis. ^f Sed eò processit hominis impudentia, ut filium Christophorum Constantino in confessibus & acclamationibus publicis præponi voluerit. At extincto Christophoro, secundum à Romano locum obtinuit Constantinus, Stephano & Constantino Romani filii prælati, quod ex ^g Novella quadam potissimum colligitur, quæ edita dicitur anno dccccxxix. Ind. ii. Romano Seniore, Constantino, Stephano, & altero Constantino imperantibus. ^h Verùm Romani in Porphyrogenitum perfidiam vindicavit Deus pari in ipsummet Stephani filii impietate, qui patrem Imperio dejectum, & in Monachum detonsum, in Monasterium Protes insulæ ablegavit. Hunc Romani

casum ad XVI. Decembris anni DCCCCXLIV. Indiæt. III. Imperii XXVI. refert
^a Scylitzes. In eo Monasterio vitæ reliquum exegit Romanus, ^b licet non omni ab-
 dicatâ recuperandæ potestatis spe, cujus irritis conatibus obstitit gener. ^c Obiit tan-
 dem XV. Julii anno DCCCCXLVIII. in Myrelæi Monasterio, quod ipse Constanti-
 nopoli condiderat, sepultus. ^m Theodora verò uxor è vivis excessit anno Christi
 DCCCCXXXVII. in eodem quo conjux Monasterio humo condita. Perperam scri-
 psit ⁿ Sigebertus, Romanum Porphyrogeniti matrem in uxorem habuisse, cum qua
 stupri consuetudinem reverà exercuisse testantur Byzantini scriptores.

ⁱ Scyl. p. 632.
^k Leo Gr. p. 109.
^l Leo Gr. p. 110.
^m Scyl. p. 635.
ⁿ Leo Gr. p. 498.
^o Scyl. p. 621.
^p Zon. p. 151.
^q an. 906.

Liberi Romani Imperatoris ex Theodora Augusta.

III. CHRISTOPHORUS Imperator, de quo mox.

III. STEPHANUS à parente unâ cum Constantino fratre Imperator crea-
 tus est anno DCCCCXXVIII. necdum decennis: siquidem verum sit quod à
^a Luithprando traditur, post paterni imperii ordinationem natum, quod tam-
 en jure controversatur, cum quadriennio post, sub an. scilicet DCCCCXXXIV.
 eidem, proinde ætate provectiori, ^b ANNAM, Gavalæ filiam, in uxorem pa-
 ter collocavit; quo tum tempore coronata est illa à socero in ipsis nuptialibus
 solennibus. ^c Is porrò cum patrem folio deturbasset, ipse paulò post unâ cum
 fratre Constantino à Porphyrogenito in convivio comprehensus XXVII. Ja-
 nuarii anno DCCCCXLV. ad patrem tonsâ comâ ablegatus est, à quo festivif-
 simè utrumque exceptum narrat Luithprandus. Tradunt ^d alii Stephanum in
 Panormum insulam, Constantinum in Terebinthum relegatos, à Cæsareæ &
 Heracleæ Episcopis utrumque in Clericos attonsum. Dehinc Stephanus Procon-
 nesum, inde Rhodum, tandem Mitylenam seu in Lesbum insulam transla-
 tus, fortunam suam generoso ferens animo, XIX. exilii anno ibidem vitam
 exiit ipso Sabbati sancti die. ^e Quidam à Theophanone Romani Junioris vi-
 dua extinctum tradunt, quòd fugam meditatus diceretur.

^a Luith. l. 2. c. 1.
^b Leo Gr.
^c Scylitz. p. 6.
^d Luith. l. 5. c. 3.
^e Scyl. p. 634.
^f Idem 646.

IV. ^a ROMANUS, Stephani filius, Porphyrogeniti jussu castratus est.

^a Idem 636.
^b Zon. p. 155. Isrl.

III. CONSTANTINUS eodem quo frater die diademate donatus, unâ
 cum eo in patrem conspiravit, ut disertè tradit ^a Luithprandus, tametsi uni-
 cum Stephanum nominent scriptores Byzantini. A Porphyrogenito perinde
 ac ille folio deturbatus, in Terebinthum, mox in Samothraciam relegatus est,
^b ubi fortunæ suæ vicem impatientius ferens, sapius fugam molitus, anno post
 amissum Imperium secundo, cum custodem suum dolo necasset, à reliquis
 custodibus ipse quoque est interfectus. ^c Uxorem duxerat sub an. DCCCCXXXIV.
 HELENAM, Adriani Patricii, nobilis Armenii, filiam: quâ extinctâ, alteram
 superduxit, THEOPHANONEM, quæ à Mamante, ut aiunt, genus ducebat.

^a Luith. l. 5. c. 3.
^b Scyl. p. 634.
^c Leo Gr. p. 506.
^d Scyl. p. 626.

IV. ^a ROMANUS, Constantini filius: huic Romanus avus EUPHRO-
 SYNAM, Joannis Curcux Domestici, viri ob virtutem bellicam resque
 in Syria præclarè gestas celebratissimi, filiam, in uxorem dare in animo
 habuit ante annum DCCCCXLIII. Unde jure, ut diximus, in dadium
 venire potest, quod Luithprandus ait, Stephanum & Constantinum Ro-
 mano jam Imperatore natos, qui, si id ita esset, filios conjugio aptos
 tum non habuissent, vix idoneæ ipsimet ad conjugium ætatis. ^b Vivebat
 etiamnum Romanus Joanne Zimisce imperante, quem in Russicam expe-
 ditionem secutus est.

^a Idem p. 630.
^b Idem p. 681.

III. ^a THEOPHYLACTUS à parente sacris Ordinibus initiatus, post præ-
 cipuas in æde Sophiana obitas dignitates, tandem Patriarcha Constantinopoli-
 tanus renuntiatur, annos sexdecim vix natus, ^b II. Februarii anno Christi
 DCCCCXXXIII. Ex quo præterea refelli potest quod de Stephani & Constani-
 tini natalibus scripsit Luithprandus. ^c Hanc porrò dignitatem ad obitum usque
 obtinuit, quo in gradu flagitiosissimè vixit, Episcopatus & dignitates Ecclesia-
 sticas pretio distrahens, ipse infano alendorum equorum studio ac venationi
 impensius deditus. Obiit XXVII. Februarii anno DCCCCLVI. Indiæt. XIV.
 cum Sedi Patriarchali præfuisset ^d annos XXIII. dies XXV.

^a Idem p. 624.
^b 627. 68.
^c Zon. Isrl.
^d Leo Gr. p. 506.
^e Zon. p. 156.
^f Luithpr. in legat.
^g Scyl. p. 638.
^h Isrl.

III. HELENA, CONSTANTINI Porphyrogeniti uxor.
Famil. Byzant.

T ij

^a Scylitz. p. 619.

III. AGATHA, ^a LEONI Argyri filio nupta.

^a Scyl. p. 644.

^b Greg. in vita S. Basl. jun. n. 15.

III. N. filia Romani Lacapeni, ^a ROMANUM SARONITAM Magistrum in conjugem habuit; qui distributâ liberis suis omni facultate monachicam vitam amplexus est, Romano Juniore imperante. ^b Scribit verò auctor eidem coævus ex morbo mortuum, cum tyrannidem meditaretur.

^a Scylitz. p. 636. 640. 662. Zon. p. 155. 156. 171. 176. Gye. Manass. Ioel.

III. ^a BASILIUS, Romani ex concubina Bulgara filius nothus, à Porphyrogenito castratus est, à quo postmodum Præpositi cubiculi dignitatem obtinuit. Extincto Ioanne Zimisce, Basilio & Constantino Romani Iunioris Imperatoris filiis imperium solertiâ suâ servavit, sub quibus diu r. rum positus, tandem in exilium actus, opibusque omnibus exutus est.

^a Leo Gr. p. 495. 496. 504. 505. Zonar. p. 150. Scylitz. p. 617.

^b Luith. l. 3. c. 9. Scylitz. p. 626. ^c Leo Gr. p. 50. Scylitz. p. 628.

^d In Chron. S. Sophia Benevent. part. 6. c. 1. Et apud Vghell. 10. 8. p. 69. 698.

^e Luithp. l. 3. c. 9. Scyl. p. 626.

^f Zonar. p. 651. Scylitz. p. 621. ^g Porphy. l. 2. them. 6. Leo Gr. p. 494. ^h Greg. in vita S. Basl. jun. n. 23.

^a Const. Manass. p. 215. 1. edit. ^b Gregor. in vita Basl. jun. n. 23.

^a Gregor. ib. Leop. 610. Scylitz. p. 636. Zonar. p. 155. Ioel p. 180.

^a Allat. in Syn-tagm. de Georgiis p. 363.

III. CHRISTOPHORUS, Romani Lacapeni filius primogenitus, patre Cæsare creato, ipse ^a Heteriarchæ, quâ ille paulò antè donatus fuerat, dignitatem consecutus, ac tandem Imperator creatus, coronatus est die Pentecostes festo, anno DCCCCXIX. nec multo post Romanus, auctâ potestate, ut in confessibus & acclamationibus publicis Porphyrogenito præferretur statuit: *quod quàm indignè iustus Iudex perulerit*, inquit ^b Luithprandus, *ultio subsequens declaravit; nam post modicum Christophorus defunctus est*. Christophorum porrò obiisse tradunt ^c Leo Grammaticus & Scylitzes mense Augusto, Indiæ. IV. anno Christi DCCCCXXI. At cum in laudata Romani Senioris Novella exarata anno DCCCCXXIX. Indiæ. II. Christophori mentio nulla fiat, potior videtur habenda fides Cedreno scribenti mortuum XIV. Indictione, quæ in annum DCCCCXXVI. cadit, cum præterea tradat Luithprandus, haud multo post adeptam Augustam dignitatem obiisse. Sed scrupulum movet ^d vetus Diploma editum Indiæ. I. anno quintodecimo imperii divinorum nostrorum Romanorum Constantini ac Christophori magnorum Imperatorum: quæ quidem Indictio in annum DCCCCXXVIII. cadit, quo demum exeunte Stephanus & Constantinus in Christi Natalitio diademate donati sunt: verùm hæc temporis adscripti nota profus mendosa est, licet pro Romanorum restituatur Romani, cum nec Indictio I. annus decimus-quintus imperii fuerit Romani Senioris, nedum Constantini aut Christophori. Scribit denique ^e Luithprandus Romanum Seniore in publicis processibus cum Christophoro filio primogenito priorem obtinuisse locum, Porphyrogenitum & duos alios subsequutos. Christophorum in Myrelæi Monasterio humatum fuisse tradunt scriptores. ^f Uxorem duxerat is SOPHIAM, ^g Nicetæ Magisti filiam, quæ mortuâ Theodorâ Romani Senioris uxore, Augusta renuntiata est anno DCCCCXXII. ^h sed extincto conjugè, è palatio ejecta est à focero.

Liberi Christophori Imp. ex Sophia Augusta.

IV. ^a ROMANUS, qui à quibusdam Imperatorio titulo donatus fuisse dicitur, ^b patre superstite obiit.

IV. ^a MICHAEL, etsi veste Imperatoria ac calceis puniceis uti ab avo indultum ei fuerit, Imperator tamen non est appellatus. Eo & patruis in ordinem actis, in Clericum à Porphyrogenito attonsus est, ablati puniceis calceis.

IV. MARIA, nominata etiam IRENE, Petro Bulgarorum Regi ab avo uxor data est.

Floruit extremâ ac labente Graciâ ^a GEORGIUS LACAPENUS, cujus opera de Grammatica aliquot edita, & Epistolæ MSS. laudantur. Sed an ejusdem gentis ac familiæ, qua Romanus Imperator, quis asserat?

X XI.

FAMILIA
NICEPHORI PHOCÆ IMP.

I. **N**ICEPHORUS PHOCAS, seu FOCAS, uti effert non semel ^a Luithprandus, Patricius, ^b à Basilio Macedone copiarum Dux præcipuus dictus est contra Italiam incurstantes Saracenos: quibus in bellis præclaram ob crebras adeptas victorias consecutus est apud ævi sui homines commendationem, ex Italia in Siciliam, unde trajecerant, iis repulsis. ^c A Leone postmodum Basilio filio ac successore Scholarum Domesticus appellatus, cum imperio contra Bulgaros missus, hos non semel fudit: ^d exhinc Thracensi Themati Præfectus, variisque præterea functus magistratibus, pietate perinde ac rei militaris experientiâ celebratissimus, provectissimâ atate mortuus est, relictis aliquot liberis. ^e Scribit Scylitzes Nicephorum Phocæ cognomen gessisse, quod ex majoribus quidam ob res præclarè gestas adeptus erat.

^a Luithpr.
^b Conft. in Basil.
c. 50
Scyl. p. 586.
^c Leo Gr. p. 477.
Scyl. p. 199.
^d Scyl. p. 597.
^e Scyl. p. 650.

Filii Nicephori Phocæ Patricii.

II. BARDAS PHOCAS, de quo mox.

II. LEO PHOCAS, ^a Magister & Scholarum Domesticus Orientis à Constantino Porphyrogenito Imperatore, seu potiùs à Zoë Augusta illius matre, dictus, & in Bulgaros missus, ^b haud multo post tyrannidem meditatus, à Romano Lacapeno, qui tum rerum in aula potiebatur, captus, oculisque privatus est sub annum DCCCXII. Huic uxor fuit soror Constantini Præpositi sacri Cubiculi, qui sub Zoë primas in Palatio partes obtinebat; & quo impellente ad Augustam potestatem aspiraverat. Ex hoc conjugio natus

^a Scylitz. p. 612.
^b Scylitz. p. 614
615. 616. 617.
Leo Gr. p. 491.
Luith. l. 3. c. 7. 8.
Papebrochius 23.
April. in Anal.
ad vitam S. Georgii n. 20.
Scyl. p. 614. 632.

III. ^a SYMEON PHOCAS, magnus Hetæriarcha à Zoë creatus.

^a Scyl. p. 616.

III. ^a MANUEL PHOCAS, Leonis filius nothus, Patricius & Scholarum Domesticus, à Nicephoro Phocæ Imperatore in Siculos Saracenos cum classe missus sub annum DCCCCLXIV. ab iis fusus & captus est, & sævâ morte multatus. Hunc perperam ^b Luithprandus Leonis ex fratre nepotem facit.

^a Scylitz. p. 649.
Zonar. p. 160.
^b Luithpr. in leg.

II. MICHAEL PHOCAS, Monachus.

II. ^a BARDAS PHOCAS, Patricius, Magister primùm, deinde Scholarum Domesticus Orientis sub annum DCCCXLVIII. appellatus est à Constantino Porphyrogenito, cui deturbandis Imperio uxoris fratribus opem suam contulerat; deum Nicephoro filio Augustam dignitatem consecuto, ab eo ^b Cæsar dictus, extremâ senecture obiit: adèd ut ^c Luithprandus, qui eum Constantinopoli, quò Legatus missus fuerat ab Ottonie Imperatore, viderat, annorum CL. senem existimaverit. Hujus in re militari laudem paulò elevat ^d Scylitzes.

^a Zonar. p. 156.
Scylitz. p. 613.
630. 635.
^b Scyl. p. 649.
^c In legat.
^d Scylitz. p. 637.

Filii Bardæ Phocæ.

III. NICEPHORUS PHOCAS, Imperator.

III. LEO PHOCAS, de quo post fratrem.

III. CONSTANTINUS PHOCAS, ^a à Porphyrogenito, post receptum Imperium, Seleuciæ Præfectus, ^b à Chabdano Chalepi Amera captus, & Chale-

^a Scylitz. p. 635.
^b Idem p. 638.

pum abductus, cum Christianam religionem abdicare renuisset, veneno ab eo sublatum est sub annum DCCCCLV.

III. NICEPHORUS PHOCAS, ^a à Porphyrogenito Cappadociæ Præfectus sub annum DCCCCLVIII. ^b deinde Magister & Scholarum Domesticus, multis jam partis ex Saracenis Orientalibus trophæis inclutus, ^c contra Saracenos qui Cretam invaserant, à Romano Juniore missus, totam insulam intra menses septem Romanorum imperio asservit sub ann. DCCCCLXI. ^d Inde in Orientem transiens, Chabdanum Chalepensem Sultanum fudit, Chalepum ipsum, seu Berrhœam, urbemque complures expugnavit: è qua expeditione, post Romani interitum, Constantinopolim redux, Theophanonis Augustæ jussu triumphum in Circo egit mense Aprili anno DCCCCLXIII. Indiæt. VI. illatis in trophæi speciem Cretensibus & Berrhœensibus spoliis. ^e Mox cum insidias percepisset sibi parari à Josepho Bringa, qui rerum potiebatur in aula, Joanne Zimisce & Romano Curcuâ adjuvantibus & impellentibus, mortis periculo territus, à copiis militaribus Imperatorem se appellari passus est II. Julii mensis, eadem Indiæt. VI. ^f Exinde Constantinopolim ingressus, in ædis Sophianæ Ambone à Polyucto Patriarcha diademate donatur die Dominico, Augusti XVI. deinde XX. Septembris insequentis THEOPHANONEM Augustam in uxorem duxit, cum ipse ex priori uxore cælebs esset. Is est Nicephorus, ad quem Legatus missus est Luithprandus Cremonensis Episcopus ab Ottone I. Occidentis Imperatore sub annum DCCCCLXVIII. qui in ea quam exaravit Legationis suæ narratione Nicephorum depinxit à natura, quoad corporis & animi dotes, pessimè affectum. Verùm tot res præclarè bello & pace gestæ, ex innato potius Latinorum in Græcos odio, quàm ex rei veritate hæc à Luithprando prolata fatis evincunt. ^g Extat Crotonæ in Italia præclarum vivificæ Crucis *φυλακτήριον*, in quo versus quatuor habentur, Nicephori in barbaras nationes victoriarum memoriam servantes:

Κ, ΠΡΙΝ ΚΡΑΤΑΙΩ ΔΕΣΠΟΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ
ΧΣ ΔΕ ΔΩΚΕ ΣΤΑΥΡΟΝ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ.
Κ, ΝΥΝ ΔΕ ΤΟΥΤΟΝ ΕΝ ΘΕΩ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΑΝΑΞ ΤΡΟΠΟΥΤΑΙ ΦΥΛΑ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΕΧΩΝ.

Deinde adscribitur nomen illius, cujus fuit: Ο ΤΗΣ ΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΘΕΟΥ ΣΟΦΙΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗ ΘΡΕΨΑΜΕΝΗ ΜΟΝΗ ΕΥΘΗΣ ΠΡΟΦΕΡΕΙ. ^h Periit Nicephorus Theophanonis & Joannis Zimisce successoris insidii II. Decemb. an. DCCCCLXIX. Indiæt. XIII. ⁱ Unde falli constat eos qui interfectum scripsere die sanctæ Parasceves. Vixit annos LVII. imperavit VI. mens. V. dies IX.

Filius Nicephori Phocæ Imp. ex priore conjuge.

^a BARDAS PHOCAS, Nicephori ex priore uxore filius, in campo equitans, & cum patruale suo Pleusa ludens, hastâ à nolente percussus interiit. Quæ quidem filii jactura patrem ita affectit, ut in posterum à carniū esu abstinere decreverit: quod servavit religiosè, donec ad Imperium pervenit.

III. LEO PHOCAS, Bardæ Phocæ filius secundogenitus, ^a Cappadociæ Præfecti, ^b Curopalatæ, & ^c Logothetæ Dromi functus honoribus, à Romano Juniore in Syriam cum copiis missus, ^d Apolasaerum Berrhœensis Sultani cognatum fudit, captumque in prælio Constantinopolim adduxit. ^e A fratre Nicephoro Imperatore Curopalatæ magistratu donatus, eo interfecto in Lesbum insulam à Joanne Zimisce relegatus est; ^f ubi tyrannidem unâ cum filio Nicephoro meditatus, ejusdem Augusti jussu uterque comprehensus, oculorum amissione damnatus est. Neque tamen excussi oculi, sed Imperatoris humanitate in speciem tantum ad similes rebellionis exemplum factâ excacatione, servati sunt incolumes. Id actum anno secundo Zimisce, Christi DCCCCLXXI. ^g At cum haud multo post, corruptis custodibus, urbem invadere cogitarent, à Leone classis Drungario comprehensi, effossis vel extinctis reverâ luminibus in Proten insulam amandati sunt.

Liberi Leonis Phocæ Curopalatæ.

IV. ^a NICEPHRUS PHOCAS, Vestæ honore insignis, à Joanne Zimisce post Nicephori Imperatoris interitum in Imbrum insulam relegatus, deinde ob arreptam tyrannidem unâ cum patre excacatus est. ^b Exinde Bardâ

^a Scylitz. p. 635.

^b Vita S. Nili

jun. p. 102.

Scyl. p. 642.

Zonar. p. 157.

^c Scyl. Zon. etc.

^d Scyl. p. 645.

Abulfar. p. 206.

^e Scyl. p. 647.

Zonar.

^f Scyl. p. 649.

^g Vvadding.

to. 5. p. 393.

^h Zonar. p. 166.

Scyl. p. 662.

Mar. Scot. n. 959.

Alberic. an. 971.

ⁱ Hist. Aquitan.

to. 2. Hist. Franc.

p. 633.

Bibl. Labbei to. 2.

p. 165.

Flor. Vvignorn.

an. 969.

Anon. Salernit.

part. 7. n. 6.

^a Scyl. p. 649.

^a Scylitz. p. 635.

^b Idem 669.

Zonar. p. 158.

^c Luith. in legat.

^d Scyl. p. 637.

^e Zon. p. 166.

^f Zonar. p. 172.

Scyl. p. 669.

^g Scyl. p. 678.

^a Scyl. p. 664.

Zon. p. 166. 172.

^b Scyl. p. 699.

Phoca fratre in Basilium insurgente, ab eodem in carcerem compingitur.

IV. BARDAS PHOCAS, de quo mox.

IV. PETRUS PHOCAS Eunuchus, à Basilio contra Sclerum, qui tyrannidem in Oriente invaserat, missus, ab eo fusus fugatusque est. *Zonar. p. 173.*

IV. ^d SOPHIA UXOR CONSTANTINI SCLERI, Bardæ Scleri fratris. *Scylitz. p. 671.*

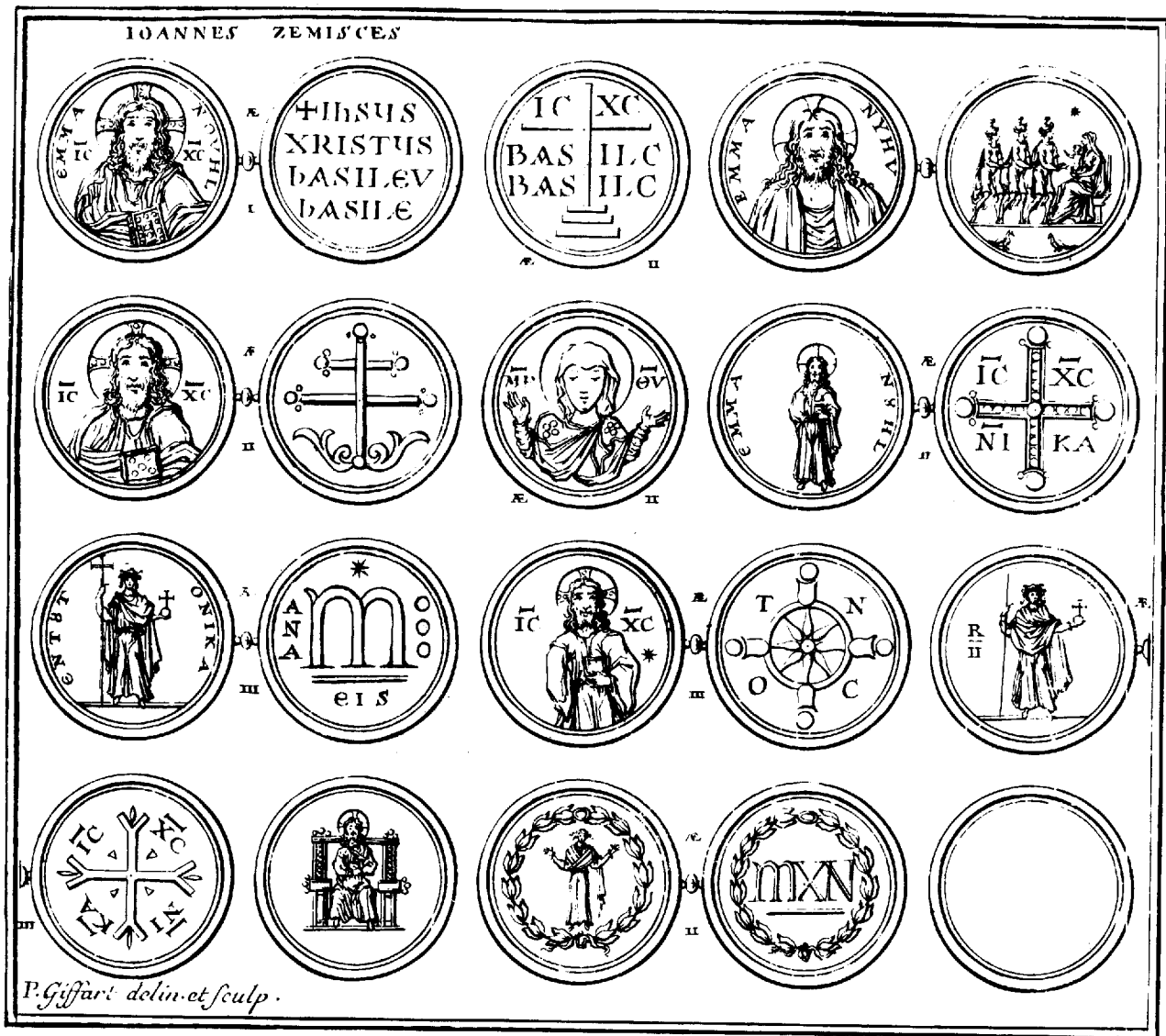
IV. *Ex prædictis satis patet quæ sit præstanda fides ^a Philadelpho Mugnosio scribenti ab Leone Phoca prædiisse nobilem ac illustrem in Sicilia familiam, quæ GRIFÆÆ nomenclaturam servat. Tradit quippe Leonem Phocam, cui Grifæi cognomentum inditum fingit, ob fusum captumque ejusce nominis Bulgarorum Ducem, cum fratre Nicephorum in Cretam insulam profectum: ac deinde in Siciliam trajecisse, ubi à Saracenis interfectus fuerit anno DCCCCLXX. Subdit Auripionem Grifeum filium ex Constantina uxore, Alexandri Imperatoris filia, paterna cædis vindicanda gratiâ, cum Georgio Maniace in Siciliam profectum, fusisque non semel ac deletis Saracenis in Italiam reversum, Normannis nostris bella ibi gerentibus sese adjuuxisse, duxisseque in uxorem Agnetem Ardoini Nobilis Mediolanensis filiam. Hac, inquam, cum iis quæ habent scriptores Byzantini, minus coherent.* ^a *Philadelph. Mugnos lib. 4. delle famiglie Sicul. p. 2.*

IV. BARDAS PHOCAS ^a Dux ac Præfectus Chaldiæ vel Colonæ, post Nicephori patris interitum, Amasiam amandatus est à Joanne Zimisce. Inde haud multo post arreptâ fugâ Cæsaream Cappadociæ se contulit, ubi factiosorum aliquot ope adutus, imperii sumpsit insignia: sed à Bardæ Sclero, qui à Joanne Zimisce cum copiis missus in illum fuerat, captus, Imperatoris jussu Clericus factus, in Chium insulam relegatur. ^b Extincto postmodum Zimisce, revocatus à Basilio Imperatore, Magister, deinde Domesticus Orientis dictus, in eundem Sclerum qui purpuram pariter arripuerat missus cum exercitû, ad Amorium cum eo congreditur, Sclerumque superat. Postridie acti prælii dux uterque singulari certamine congreditur, in quo Sclerus à Bardæ vulneratus, à militibus suis ereptus est. ^c Hoc rerum elatus successu tyrannidem ipse invasit, Charsiani Imperator salutatus xv. Aug. an. DCCCCLXXVII. Indiæ. xv. ^d qua quidem dignitate haud diu potitus, à Basilio in prælio occisus est mense Aprilis an. DCCCCLXXXIX. Ind. II. ^e Tradunt alii non interfectum fuisse, sed veneno à Pincerna, quem pecuniis corruerat Basilius, propinato extinctum. ^a *Zon. p. 166. 168. Scyl. p. 664. 669.* ^b *Zonar. p. 174. 175. Scylitz. p. 671. 691.* ^c *Zon. p. 176. Scyl. p. 696.* ^d *Scyl. p. 700. 701.* ^e *Zon. p. 177.*

Filius Bardæ Phocæ Magni Domestici.

V. NICEPHORUS PHOCAS Patricius ^a rebellionem perinde in Basilium, dum in expeditione Abasgica is versaretur, meditatus, à Xiphia, qui tyrannidem pariter affectabat, occisus est sub annum M XIX. vel M XX. ^b Huic filius fuit BARDAS PHOCAS Patricius, cui Constantinus Imperator Basilii frater ex compacta calumnia oculorum usum ademit. Hunc enim Bardæ Phocæ Magistri *ἑξουσιον*, id est ex filio nepotem, exertè fuisse ait Scylitzes: ^c qui quidem præterea auctor est NICEPHORUM BOTANIATAM ex eadem perillustri Phocarum gente, generis traxisse originem. ^a *Zon. p. 181. Scyl. p. 718.* ^b *Scyl. p. 721.* ^c *Scyl. p. 857.*

JOANNES ZIMISCES.

EMMANOVHA. IC. XC. Christi protome cum Evangeliorum libro.

† IHSVS XRVSTVS BASILEV BASILE, in medio nummo. Vide Antisophisticum Tristani p. 39.

IC. XC. BASILC BASILC. Crux cum gradibus.

EMMANSHA. Christi protome.

Adoratio trium regum, infra, dua columbe. Descripsit Tristanus ibid.

IC. XC. Christi protome, cum libro Evangeliorum.

Crux gemina.

MP. ΘV. Deipara protome, manibus & brachiis expansis.

EMMANSHL. Christu stans, cum libro Evangeliorum.

IC. XC. NIKA. Crux, cum globulis.

EN THTO NIKA. Imperator stans, dextrâ crucem, sinistra globum crucigerum tenens.

ANACEOBIS. liss. M. supra stellula, fortè avivisionis, renovatio, scilicet Imperii.

IC. XC. Christi protome cum libro Evangeliorum.

T N O C. Rota vel Stella, in modum crucis.

R II. Imperator stans, dextrâ hastam, sinistra globum crucigerum.

IC. XC. NI. KA. Crux.

Christus in cathedra sedens. Binos prioris typi nummos æreos servat Gazophylacium Sangenovifanum: sed cui adscribi debeant, vix constat.

Virgo stans, brachiis expansis, in corona laurea.

MXN. in corona laurea.

De Nummis Joannis Zimiscæ Imp. vide Dissert. n. 26.

XXII.

FAMILIA
JOANNIS ZIMISCÆ IMP.

JOANNES CURCUAS Protovestiarius, imperante
Basilio Macedone. *Leo Gram. p. 474.*

JOANNES CURCUAS, Magister Domesticus, ob
res in Syria sub Romano Lacapeno præclarè ge-
stas celeberrimus. *Scyl. p. 622. 630. Leo Gram. p. 496. 499. 504. 507.*

THEOPHILUS, Mesopotamiæ Præfectus, Sara-
cenos non semel fudit. *Zonar. p. 153. Scylitz. p. 631.*

ROMANUS Patricius, Magister & Dux O-
rientis, bello etiam in-
clytus. *Scylitz. p. 631. 646.*

EUPHROSYNÉ Roma-
no, Romani Lacapeni
ex filio Constantino ne-
poti, pacta. *Scylitz. p. 630.*

N. Joannis Zimisæ Imperatoris pater, cujus
nomen reticere scriptores.

JOANNES CURCUAS, Magister, in prælio con-
tra Russos interfectus an. DCCCCLXXI. *Scyl. p. 678.*

JOANNES ZIMISCES, Domesticus Orientis,
Nicephoro Phoca imperante, quo interempto
purpuram ipse invasit, obiitque veneno propi-
nato in expeditione Syriaca IV. Decemb. an.
DCCCCLXXV. imperavit annos VI. mens. I. Huic
uxor primùm fuit MARIA, Bardæ Scleri soror:
deinde eâ extinctâ, factusque Imperator, THEO-
DORAM Constantini Porphyrogeniti filiam, &
Romani Imp. sororem, in secundam conjugem
sibi adscivit. *Scylitz. p. 654. 666. 671. &c. Zonar. Abulfaragium p. 225. 227. 228.*

ROMANUS CURCUAS, à Constantino Imp. Ba-
siliæ fratre excæcatus sub an. MXXVI. huic uxor
fuit Prusiani Bulgaricæ Principis soror. *Scylitz. p. 721.* Memoratur præterea CURCUAS PA-
TRICIUS, Italiæ Catapanus ann. MVIII. & MX.
quo & obiit, apud *Protospath. & Anonymum Barensem.*

XXIII.

FAMILIA SCLERORUM.

LEO SCLERUS, Peloponnesi Præfectus, vixit sub Michaële Rhangabe. *Auctor incert. post Theo-
phan. p. 428.*

NICETAS SCLERUS, Patricius, Leone Philosopho imperante. *Leo Gram. p. 477. Scyl. p. 596.*

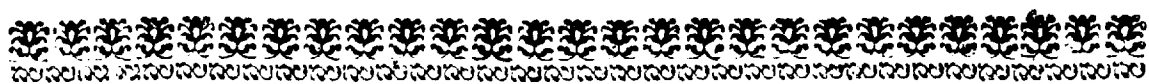
BARDAS SCLERUS, Magister & Dux Orien-
tis, arreptâ tyrannide, à Basilio Bulgaro & Ono-
fufus est. *Scyl. p. 684. 685. 699. 701. Zonar. p. 172.*

CONSTANTINUS MARIA, uxor JOANNIS
SCLERUS, Patri- ZIMISCÆ postmodum Im-
peratoris. *Scyl. p. 666. 668.*

ROMANUS SCLERUS, Magister, rerum gestarum gloriâ perinde inclytus. *Scyl. p. 685.*

BASILIUS SCLERUS, Patricius. Huic Con-
stantinus Imp. Basiliæ frater oculos eruit, ut
habet *Scylitzes p. 721. at p. 723. 756. & 797.*
ROMANUM vocat, atque eidem fuisse uxorem
Romani Argyni sororem.

SCLERÆNA, Constantini Monomachi Imp. con-
cubina, à quo & Augusta est appellata. *Scylitz. p. 756. Zonar. Nicetas in Balduino n. 4.*

XXIV.

FAMILIA

ARGYRORUM, seu ARGYROPULORUM.

^a Zonar. p. 182.
^b Scylitz. p. 604.

Scylitz. p. 541.

ARGYRORUM gentem Constantinopoli inter illustriores habitam auctor est ^a Zonaras. Primus autem cui id cognominis inditum sit, fuit secundum ^b Scylitzem,

I. LEO ARGYRUS, quem ait illud suæ intulisse familiæ, sive ob vitæ integritatem, sive ob decorem corporis, sive denique ob illustrem fortitudinem, quâ is æquales suos ita superavit, ut solus cum vernis suis Manichæos Tephricenses, & Melitenæos Saracenos adortus, in fugam facillè conjecerit, nominisque ejus mentio terrorem hostibus incusserit. Floruit Michaële Theophili filio imperante, sub quo Monasterium S. Elizabethæ sacrum condidit in Charisiani provincia, in quo Eustathius ex filio nepos sepultus fuit. Huic filius fuit

II. N. ARGYRUS, ex quo prodiit idem

^a Const. de adm.
imp. c. 50.
^b Scyl. p. 601.

III. EUSTATHIUS ARGYRUS, ^a qui ab exilio revocatus, à Leone Philosopho Imperatore ejusdem Thematis seu provinciæ Charisiani Præfectus, Magister, & Vigiliæ Drungarius dictus est. ^b Exinde in Orientem cum exercitu missus, Saracenos non semel fudit: sed mox offensâ nescio quâ magistratibus suis privatus, domum relegatur, ubi ex veneno obiit, magno sui desiderio exercitui clasfisque relicto, præclara ejus facinora memoriâ recolentibus. Ab eo prodiit

Const. de adm.
imp. c. 50.

IV. LEO ARGYRUS, dignitate Magister, deinde Scholarum Domesticus, seu copiarum Dux, ex quo enati utriusque sexus liberi complures.

Liberi Leonis Argyri Domestici.

V. ROMANUS ARGYRUS Imperator.

^a Leo Gr. p. 497.
Scylitz. p. 620.
Vita S. Luca jun.
p. 993.
^b Leo Gr. p. 492.
^c Scylitz. p. 619.
^d Idem p. 613.

V. POTHUS ARGYRUS, ^a à Romano Lacapeno Scholarum Domesticus dignitate donatus, variis expeditionibus bellicis eo imperante inclauit.

V. LEO ARGYRUS, ^a à Leone Grammatico & Scylitze Romani Imperatoris frater dictus, ^b uxorem duxit sub annum DCCCCXX. AGATHAM, filiam Romani Lacapeni Imperatoris, ^c à quo Scholarum Domesticus appellatus, varias perinde expeditiones bellicas cum laude obiit.

^a Zonar. p. 183.
^b Scylitz. p. 706.
^c Idem p. 711.

V. BASILIUS ARGYRUS, ^a Patricius, ejusdem Romani Imperatoris frater, ^b cum insulæ Samo præfesset, in Italiam contra Melum Barensem & Longobardos missus à Basilio Porphyrogenito Imperatore anno M XI. Indiæ. IX. ab iis deletus est. ^c Mox ab eodem Augusto Baaspræcania, seu Mediæ superiori, quæ nuper Romanis accesserat, præficitur anno M XVI. sed haud multo post ob rem malè gestam Præfecturâ dejicitur, successore Nicephoro Comneno Protospathario. Basilio extitere liberi plures, ^d quorum aliquot ex iis recensentur, qui Isaacium Comnenum Imperatorem renuntiarunt. ^e Habuit præterea HELENAM filiam, quam Romanus Argyrus Imperator Pancratio Abasgiæ Principi, Georgii Principis filio, nuptum dedit. ^f Meminit denique Scylitzes alterius ex fratre aut sorore neptis Romani Argyri Imperatoris, ab eo cum magna dote Magnæ Armeniæ Principi in conjugium data. Sed an Basili, vel alterius Romani fratris aut sororis filia fuerit, haud constat.

^d Scyl. p. 797.
^e Zon. p. 183.
Scyl. p. 724.
^f Scyl. p. 729.

v. MARIANUS ARGYRUS Monachus, ^a Leonis filius, Stephano Romani Lacapeni filio, Constantini Porphyrogeniti, cui inprimis carus erat, consiliis, ut patrem solio dejiceret persuasit: quo etiam adjuvatore usus est postmodum Constantinus ad ipsum Stephanum & Constantinum ejus fratrem comprehendendos: cujus quidem officii gratiâ ab eo creatus est Comes stabuli. ^a Scylitz. p. 634.

v. PULCHERIA, ^a soror Romani Argyri Imperatoris, incertum cujus uxor, ^a Scyl. p. 723. filiam habuit CONSTANTINO DIOGENI nuptam: ex quibus prodiit Romanus Diogenes Imperator. ^{Zon. p. 183. 186.}

v. N. Romani Argyri soror altera, ^a Venetorum Duci anno DCCCCXCIX. Indiēt. XII. nuptum tradita est à Basilio Imperatore, qui hocce conjugio Venetorum gentem sibi demereri studuit. Ducatum autem Venetorum eo anno obtinebat Petrus Urseolus, unâ cum filio JOANNE URSEOLO, qui in potestatis Ducalis consortium, paternis meritis, à Republica admittus fuerat, uti narrat ^b Sabellicus. Hunc pater ad summam tum dignitatem traductum, cum conjugè & Ottone filio altero Constantinopolim ^c ad Basilium & Constantinum, à quibus requisitus fuerat, misit; quâ tempestate ea contracta est cum Joanne affinitas. ^d Scribunt alii Patricii dignitate ornatum fuisse ab Augustis Joannem, & inter cetera quibus donatus est munera, sanctæ Barbaræ corpus obtinuisse, quod Venetias detulerit. Sed quia nunquam fuit humana felicitas, subdit idem Sabellicus, quam non aliquis fortunæ casus violaverit; ita sanè accidit, ut antequam senex pater, alioquin felicissimus, vitâ decederet, filii & nurus penè continuatis funeribus, prosperarum sit rerum cursus deformatus. Ex quibus conficit Cardinalis Baronius eam esse nobilem feminam, de qua hæc scripsit ^e Petrus Damiani: *Dux, inquit, Venetiarum Constantinopolitanæ urbis civem habebat uxorem, quæ nimirum tam tenerè, tam delicatè vivebat, & non modò superstitiosâ, sed artificiosâ, ut ita loquar, sese jucunditate mulcebat, ut etiam communibus se aquis dedignaretur abluere; sed ejus servi rorem cæli satagebant undique colligere, ex quo sibi laboriosum satis balneum procurarent. Cibos quoque suos manibus non tangebant, sed ab Eunuchis ejus alimenta quæque minutius concidebantur in frustra: quæ mox illa quibusdam fuscinulis aureis, atque bidentibus ori suo, liguriens, adhibebat. Ejus porro cubiculum tot thymiamatum aromatumque generibus redolebat, ut & nobis narrare tantum dedecus faciat, & auditor fortè non credat. Sed omnipotenti Deo quantum hujus femina fuerit exosa superbia, manifesta docuit ulciscendo censura. Vibrato quippe super eam divini mucrone judicii, corpus ejus omne computruit, ita ut membra corporis undique cuncta marcescerent, totumque cubiculum intolerabili prorsus fælore compleverent: nec quispiam tantam perferre navium injuriam potuit, non Cosmeta, non servulus, vix una duntaxat ancilla, non sine speciei redolentis auxilio, in ejus obsequiî sedulitate permansit. Eadem tamen raptim accedebat, & protinus fugiens abscedebat. Diutius igitur hoc langore decocta, & miserabiliter cruciata, amicis quoque letantibus diem clausit extremum. At ^f Sabellicus hæc ad Dominici Silvii Ducis uxorem putat referenda, quam quidam Michaëlis Ducæ sororem fuisse aiunt. Mihi verò longè magis probatur Baronii sententia, cum hæc Petrus, qui ipso Dominico Ducatum Venetum obtinente obiit anno MLXXII. tanquam non novè acta describat.* ^e Petrus Damian. l. 7. ep. 19. ^f Sabellic. dec. 1. l. 4.

v. N. Romani Argyri Imperatoris perinde soror, ^a CONSTANTINO CARANTENO Patricio, quique Michaëli Spondylo in Antiochia Ducatum seu Præfecturam successit, conjugio sociata est; ex quo prognatus ^b Niccphorus ^b Idem 730. Carantenus, Neapoleos in Peloponneso Præfectus, qui Saracenos maris Ægæi insulas incurstantes sapius fudit. ^a Scyl. p. 724.

v. N. Romani Argyri soror, uxor BASILII SCLERI, Romani filii, Bardæ Scleri qui tyrannidem arripuit Basilio Bulgarostono imperante, nepotis, ut auctor est ^a Scylitzes, à quo is, ^b locis aliis, ROMANUS appellatur. ^a Idem 725. ^b p. 719. 797.

V. ROMANUS ARGYRUS, seu ARGYROPULUS, uti vocatur à Zonara, ^a Patricius, ^b cognomento HIERAPOLITANUS, ^c uxorem HELENAM dimittere coactus, ZOEN, Constantini Augusti filiam, in alteram conjugem duxit, eoque celebrato conjugio Cæsar à socero dictus est, cui & triduo post defuncto in imperium successit. ^d Helena verò tonsâ comâ in Monasterium concessit, cessitque ^e Idem. ^a Scyl. p. 653. 72. ^b Tyr. l. 1. c. 6. ^c Scyl. p. 722.

Famil. Byzant.

V ij

ultrò Constantinum iussionibus, qui Romano in Palatium evocato, optionem dederat, ut vel legitimâ uxore dimissâ Zoen duceret, vel oculos sibi erui pateretur. Obiit verò Helena an. MXXII. Cetera quæ Romanum Imperatorem spectant, diximus in Zoes elogio.

Complures ex Argyrorum, seu Argyropulorum familia recensent scriptores, qui extremâ Graciâ florere, atque in his ^a ARGYRUM illum, qui Joannem Palæologum in Italiam ad Concilium Florentinum pergentem comitatus est anno MCCCCXXXVII. præterea ^b JOANNEM & ISAACUM ARGYROS, qui scriptis suis, quâ MSS. quâ editis, nominis sui famam posteris servarunt: qui quidem Isaacus vixit anno MCCCCLXXII. uti ipsemet testatur: & ^c DEMETRIUM ARGYROPULUM, qui expugnata à Turcis Constantinopoli in Italiam concessit. Sed & observat ^d Martinus Crusius Argyrorum familiam diu possedisse Castrum S. Nicolai in insula sanctæ Antorinæ in Ægæo Pelago, quod in Turcorum potestatem venit anno MDLXXVII. expulsis inde Argyris. Transiit etiam eadem Argyrorum gens in Cretam insulam, ubi inter nobiles habitata est.

^a Ducas c. 31.

^b Scalig. l. 4. de emend. temp. Crasel. in elog.

p. 477

Bibl. Mss. Labbei

p. 71. 86. 113.

118. 119. 120.

^c Lambec. l. 1.

Bibl. Casp. 113.

^d Philadelph. l.

9. epist.

^e In Not. ad hist.

Malaxip. 2. 6.

XXV.

FAMILIA
ARGYRORUM ITALICORUM.

ADEM tempestate quâ in aula Constantinopolitana primas tenuit ARGYRORUM gens, floruit alia perillustris in Italia familia, eodem donata cognomine; adè ut incertum sit an eò Constantinopoli migraverit, ibique sedes suas fixerit, cum provinciæ istæ Græcis adhuc parebant, quod de aliis quamplurimis factum constat; an verò ex casu aliquo, aliave de causa id sibi nomenclaturæ arrogaverit. Habebat autem familia ista Argyrorum in civitate Barenfi ab antiquo, inter totius Apuliæ illustriores habitata, ut auctor est ^a Leo

^a Leo Ost. l. 2. c. 32.

Ostiensis: ex qua primus memoratur apud scriptores,

^a Scyl. p. 706.

^b Alex. Mon.

Celes. l. 3. c. 5.

Chron. S. Bartolom. de Carpintero.

Chron. Casaur. l. 3.

^c Lup. Protosp. an. 1010.

^d Scyl. p. 706.

Guill. Apul. l. 1. p. 2.

Romuald. an. 998. 1011.

^e Lupus Prot. an. 1017. 1019.

Anon. Bar. an. 1017. 1019.

Guill. Apul. l. 1. p. 2.

^f Lupus Prot. & Anon. Bar. an. 1018. &c.

Leo Ost. l. 2. c. 39. 51.

^g Chron. Ceccanen. an. 1017.

^h Apul. l. 1. p. 2.

Scylitz.

ⁱ Leo Ost. l. 2. c. 40. 42.

Lupus Prot. an. 1010.

^j Order. l. 5.

Leo Ost. l. 2.

MEL O, vel MELUS, qui ^a Scylitzæ Μέλις nuncupatur. ^b Is Græcorum dominatus impatiens, Barenfibus concivibus ad seditionem impulsis ac concitatis, ad Pandulphum Principem Capuanum concessit. ^c Missis interea à Basilio in rebelles copiis, ad Bitontum funduntur Barenfes anno M X. ^d sed sequenti Basilius Argyrum Sami, & Contoleonem Cephalenix Præfectos, qui eò cum classe advenerant, illustri prælio devicit Melus, multis cæsis, haud paucis captis, reliquis turpi fugâ vitam tutatis. Exinde Melus & Barenfes Normannis nostris, qui in Italia perinde in ejusce tractus Principes rebellionem moverant, se se adjungentes, initisque cum paris fortis hominibus strictis fœderibus, Græcos ultrò lacessivere. ^e At anno M X VII. ab Andronico Tornicio, qui in Italiam Catapani seu Præfecti vice ab Imperatore Basilio missus fuerat, binis præliis fufus est Melus, sub menses Maium & Julium in priori, LEONE Argyri seu Meli fratre, in altero Leone Paciano, uno ex Græcorum ducibus, interemptis. Biennio post à Basilio Bojoanne Italia Catapano, quem Scylitzes Βοιωθηλιος, ^f Lupus Protospatha & Anonymus Barenfis Bugianum, Leo denique Ostiensis Bajanum nuncupant, unâ cum Normannis adjuvantibus Melus & Barenfes caduntur sub mensem Octobrem. ^g Hac clade fractus Melus, in Germaniam profectus, Henricum Imperatorem adiit, tum auxilii quærendi causâ, tum ut ad bello in Italia Græcos aggrediendum persuaderet: verùm utroque impetrato, statim post moritur, anno scilicet M X X. ^h Barenfes fortissimo duce orbati, cum Græcis, quorum viribus impares erant, tandem paciscuntur, Meli uxore MARANTA, & ARGYRO filio in eorum manus traditis, à quibus Constantinopolim perducuntur. Videtur scribere ⁱ Ordericus Vitalis Melum nepotem fuisse Ardoini nobilis Mediolanensis, qui celebratur passim à scriptoribus qui Normannorum in Italia bellicas expeditiones profecti sunt, quibus non semel se adjunxit, cum Tancredi filii

conjugiorum fœderibus præterea devinctus : ^a unde Scylitzæ Roberti Guiscardi ^b *Scylitz. p. 854.* ^c *855. 856.* ^d *an. 1020.* fuisse dicitur. Melo verò Ducis Apuliæ titulum tribuit ^e Lupus Protospa-
tha : additque Ordericus Robertum Guiscardum *post multa bellorum discrimina prius*
ab Harduino Langobardo, & Melone nepote ejus, postmodum à Leone Papa dono recepisse
Apuliam contra adversarios S. Petri perenniter eam defensurum.

ARGYRUS, Meli filius, cum Imperatore in gratiam rediit, & sub annum ^f *Anon. Barenfis*
MXXVIII. in Italiam cum universa familia redux, obiit anno MXXIV. Ita ^g *an. 1028. 1034.*

ARGYRUS, quem Meli perinde filium fuisse scribunt ^a Anonymus Barenfis, ^b *Idem an. 1048.*
Guill. Apulienfis, & Leo Ostienfis, alius à prædicto fuit : siquidem is anno MXXII. ^c *G. Apul. l. 1. c.*
Normannis Græcos in Italia incurfantibus præfectus fuisse dicitur : ^d *2 p. 8. 9. c. c.*
anno scilicet MXXI. sub mensem Maium urbem Barensem expugnasset, ^e *Leo Ost. l. 2. c.*
cujus Princeps, ut & Italiæ Dux, dictus est, præterea Juvenacium & Tranum. Verum haud ^f *68. l. 3. c. 9.*
multo post Græcorum partes secutus, Constantinopolim ad Constantinum Mono- ^g *Lupus Prot. an.*
machum concessit sub annum MXXVI. à quo Magistri & Vestæ dignitate dona- ^h *1039. 1040.*
tus est. ⁱ *Baron. an. 1057.*
Sequenti anno mense Septembri, Ind. primâ, Leone Tornicio, qui tyran- ^j *G. Apul. l. 3. p. 31.*
nidem invaserat, urbem obsidente, ipse viriliter hostibus impetentibus obstitit. ^k *Scyl. p. 765.*
^l Celebrantur passim variæ ejus expeditiones bellicæ, in quibus tum pro Norman- ^m *Anon. Bar. an.*
nis, tum pro Græcis contra Normannos egregiè pugnavit. ⁿ *1040. 1042. &*
^o Sed & Leoni IX. PP. ^p *seqq.*
contra Normannos eisdem opem & vires suas impendit, ^q *Vivier. in*
cujus quidem Pontificis ^r *Leone l. 2. c. 2.*
ita partes est amplexatus, ut lati in Michaëlem Cerularium Patriarcham Constan- ^s *c. 10.*
tinopolitanum à Leone anathematis auctorem fuisse ac incentorem præcipuum ei ^t *Leo IX. PP. ep.*
exprobrarint Græci. In libello ejusce rei narrationem continente, mentio inji- ^u *7. tom. 3. epist.*
citur *Veste* Argÿri filii, & *Vestarchæ*, generi, ^v *Rom. Pont.*
quæ sunt nomina dignitatum aulae ^w *Allat. de Con-*
Constantinopolitanae. Idem porro Argyrus Barensem urbem contra Normannos pro- ^x *cord. us. Eccles.*
pugnantes fortiter tutatus est, à quibus tandem est expugnata anno MXXI. De Ar- ^y *p. 170.*
gyro Meli filio scribit ^z *Guillelmus Apulienfis*, cum ad Constantinum Monomachum ^{aa} *Scyl. p. 820.*
se contulisset; ab eo missum in Italiam cum amplis muneribus, quò Normannos in ^{ab} *G. Apul. l. 20*
partes Imperatoris, atque adeò Constantinopolim transire, persuaderet : quod cum ^{ac} *p. 166.*
non impetrasset, à Constantino tanquam suspectum remissum, vitam miserè lon- ^{ad} *Leo Ost. l. 3.*
go post tempore finiisse. ^{ae} *c. 35.*
^{af} Tradit etiam Leo Ostienfis Rogerum Normannum, Si- ^{ag} *G. Apul. l. 2. p.*
culorum postmodum Comitem, post quadriennii ferè obsidionem, *Argyrizzi factione*, ^{ah} *20. l. 3. p. 24. 31.*
Barim esse ingressum. Sed an Argyrizzus iste Meli filius fuerit, addubitari potest, ^{ai} *Anon. Bar.*
cum ^{aj} *G. Apul.*
^{ak} Anonymus Barenfis anno MXXVIII. è vivis excessisse Argyrum Meli filium ^{al} *Lupus Prot. an.*
commemoret : siquidem idem ille sit Argyrus Proædrus & Italiæ Catapanus, seu pro ^{am} *1071.*
Græcis Præfectus, qui hoc anno interiisse dicitur. Unde fortean liceat conjectare, ^{an} *Beatt. l. 2.*
Argyrum istum, qui Normannis urbem Barim prodidit, eum esse ^{ao} *hist. Barenf.*
^{ap} ARGYRIZ- ^{aq} *um*, Joannazzi filium, à quo Byzantius Guinderlinchus in ea urbe neci datus ^{ar} *fuisse*
fuisse anno MXXI. quo & Baris capta est, traditur. Joannacii verò epitaphium ^{as} *ejusmodi*
legitur in Ecclesia Deiparæ *de Joannaci*, vel *de Sennaci*, dicta, quod Argy- ^{at} *rizzo filio*
adscribit ^{au} *Antonius Beattus* :

Clarus stirpe patrum, patria defensor, & Hector,
Gloria, laus, & honor generis, populi quoque rector,
Kyri Ioannacius hęc clauditur incineratus,
Cui Petrus pandit celestia regna beatus.

Quinetiam verò admodum videtur simile, Argyrum Meli filium, Italiæ vel Apuliæ ^{av} *Ducem*, quique Byzantiorum Augustorum partes sectatus est, eum esse ^{aw} *cujus filiam*
primis nuptiis uxorem duxit Alexius Comnenus, postmodum Imperator; cum scri- ^{ax} *bat* ^{ay} *Nicéphorus Bryennius* Argyrum ex illustri prorsus gente, opibusque fuisse ^{az} *præpotentem.*
Neque fortè aliunde arcescenda *JACINTHÆ*, Bodini Servix Regis ^{ba} *uxoris familia*, quam ^{bb} *Archyrisz nobilis Barenfis filiam* fuisse perinde tradit auctor ^{bc} *Anonymus*
historiæ Dalmaticæ, qui non alius fuit ab Argyro Meli filio, qui hac ^{bd} *ipsa vivebat tempestate.*
Huic præterea nata alia ascribitur, Abagelardo Normanno, ^{be} *Hunfredi, Guiscardi fratris filio* nuptum ab eo data, cum Normannis proceribus in ^{bf} *Guiscardum*
insurgentibus sese adjunxit, traditâ insuper genero urbe ipsa Barenfi.

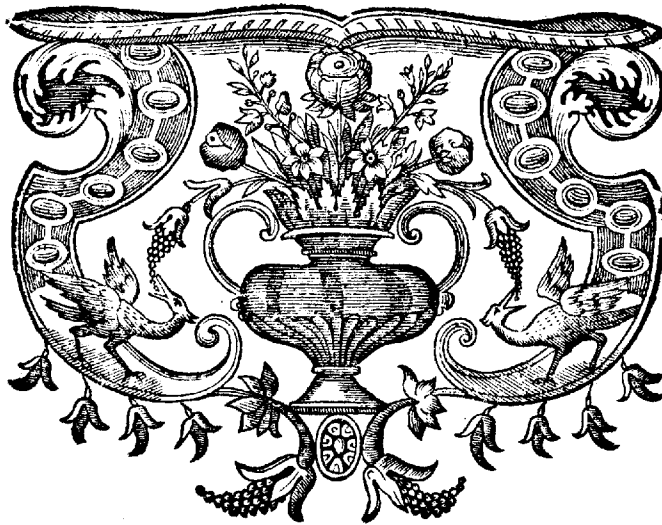
Meminere præterea scriptores nobilium aliquot ex Argÿri familia, atque in iis, ^{bg} *MELI & PETRI*, Meli, Argÿri parentis, nepotum. ^{bh} *In Roberti Guiscardi diplo-*
mate anni MXXIX. *MELONIS* mentio fit, à quo *Castelnova* in *Ripalonga Foresta*, in ^{bi} *agro Beneventano*
exstructa proditur, qui fortè idem censeretur debet cum Melò pri- ^{bj} *mo istius nomenclaturæ*, si non ejus nepos.

Anon. Bare. si.
P. 199.
Falco Benev. an.
117.

ARGYRUM alium, Danielis nepotem, memorant etiam ejusce ævi scriptores, quocum & Grimoaldo, Garaci filio, in Italia controversiæ intercessere aliquot sub annum MCXVIII. qui an aliqua affinitate prædictos Argyros attigerit, haud promptum est asserere: quanquam probabile est eum esse Argyrum civem Barensensem, à quo Ursone[m] ejusdem civitatis Episcopum, dum Canusium pergeret, interfectum aiunt.

Falco Benev. an.
1136. 1149. p.
153. 336.

Postremus denique, qui Argyri nomine donatus occurrat, est J A Q U I N T U S ille A R G Y R U S, qui urbem Barensensem, motâ in Siculos Normannos, quibus parebant, à civibus rebellionem, post aliquot mensium obsidionem Rogerio Siciliae Regi tradere compulsus est anno MCXL. Et licet vita integra fuisset Argyro à Rege concessa, ex civium tamen delationibus & querelis, ob varia ab eo perpetrata scelera, vimque iis illatam, statim post urbem expugnatam suspendio damnatus est: cum admodum vero proximum sit irritatum in eum Rogerium, quod cives, recuperandi aviti principatus spe ad rebellionem proritasset.

Familix DUCENÆ Nomismata.

CONSTANTINUS DUCAS.

Ω Δ Ε Σ Π Ο Δ Ε Κ Α Σ. i. Κωνσταντίνος Δεσπότης ὁ Δούκας. in nummo crasa prima litera κ. Imperator loratus, dextrâ longiori narthecci innixus, levâ acaciam tenet.

Αγιος Γεώργιος. Protome S. Georgii, dextrâ gladium, sinistrâ clypeum tenentis. Vide Dissertat. n. 32.

ROMANUS DIOGENES.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Κ Ρ Ο Μ Α Ν Ω Δ Ε Σ Π. Nam sic legi debent malè in nummo descripti characteres, à quibus discedere piaculum fuerit. Imperator in eo stat cum globo crucigerus, cuius capiti Deipara coronam imponit, suprâ utriusque capita, Μ. Θ. i. Μήτηρ Θεοῦ.

ΙΧ. ΚΣ. Christus in sella sedens, cum libro Evangeliorum. Vide Dissert. n. 30.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Κ Ρ Ο Μ Α Ν Ω Δ Ε Σ Π. Θεοτόκος Ρωμανῶ Δεσπότη. Imperator sinistrâ longiorem crucem geminam tenens, cuius capiti Deipara coronam imponit, suprâ Augusti caput prominet manus è nube exiens, que crucem videtur porrigere.

Ι Η Σ Χ Ρ Σ Ρ Ε Χ Ρ Ε Γ Ν Α Ν Τ Ι Β Μ. Christi protome, cum libro Evangeliorum. Vide Dissertat. n. 30.

ΡΩΜΑΝΩ ΛΥΒΟΜΕ. Diogenes Imp. & Eudocia conjux globum simul tenent, è quo emergit crux longior.

Θ Κ Ε Β Ο Η Θ Ε Ι. i. Θεοῦκος Κονίη Ρωμανῶ Δεσπότη. Deipara protome, cum figura Christi in clypeo, cum characteribus ΜΡ. ΘΥ. Vide Dissertat. n. 30.

ΜΡ. Θ. Deipara, cum figura Christi in clypeo.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Κ Ρ Ο Μ Α Ν Ω Δ Ε Σ Π Ο Τ Η Τ Ω Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ε Ι. Vide Dissert. n. 30.

MICHAEL DUCAS.

ΜΙΧΑΗΛ Σ ΜΑΡΙΑ. Michaël Ducas Imp. & Maria conjux crucem simul tenent.

† Θ Κ Ε Β Ο Η Θ. Θεοῦκος Κονίη. Deipara protome cum figura Christi in clypeo, cum characteribus ΜΡ. ΘΥ.

NICEPHORUS BOTANIATES.

ΝΙΚΗΦ Δ Ε Τ Ω Β Ο Τ Α Ν Ι Α Τ. i. Νικηφόρος Δεσπότη τῶν Βοτανιάδων. Imperator cum loro stans, dextrâ longiori narthecci innixus, sinistrâ globum crucigerum tenet.

ΙΧ. ΧΣ. Christus in sella sedens, cum libro Evangeliorum. Nummus caucius, ex auro subalbido.

XXVI.

FAMILIA
DUCARUM.

DICET Ducana, seu DUCARUM familia perantiqua, illustrisque admodum censeatur apud scriptores Byzantinos: vix tamen fidem præstandam censuerim^a Nicephoro Bryennio, illius arcescanti originem à nescio quo Constantinopoleos Duce, Constantini Magni patrueli, qui ex hac dignitate, quæ prorsus frivola est ac fictitia, ^b ut quæ nusquam existerit in rerum natura, ad postereros desumptum cognomen transfulerit: tamen in confesso sit ex Scylitze, ab aliquo ex Orientis Ducibus, *ἐκ τῆς Ἰστορίας τῆς ἐξ ἑσῶν τῆς Δικῆς* ortam, indeque appellatam. Primus igitur, ni fallor, qui ex ea memoretur, est

^a Nic. Bryen. in Prefat. n. 9.

^b Vide Notas notas ad Bryenn.

Scyl. p. 54.

I. ANDRONICUS DUCAS, qui unà cum Leone Argyro & Sudali, à Michaële Theophili filio Imperatore in Orientem missus, ut Manichæos & Paulicianos ad pietatem & veram religionem traduceret, cum gravius quàm par erat, ac crudeliter in eos sæviisset, ad defectionem eos impulit. Ac proinde vixit sub annum M XLI. Scylitza porrò dicitur *ὁ ἄδελφός Ἀνδρόνικος*, quasi fuerit DUCÆ filius, Pantherii fortè, cujus meminit Zonaras. Hunc excipit

Leo Gr. p. 484.
Scyl. p. 601. 602.
603.
Zon. p. 144. 145.

II. ANDRONICUS DUCAS alter, quem habitâ temporum, quibus uterque floruit, ratione, prioris filium fuisse licet conjicere. Hic à Leone Philosopho Imperatore, qui Augustam potestatem iniit sub annum DCCCCLXXXVI. contra Arabes ac Saracenos unà cum Himerio cum imperio dux delectus, multas ex iis adeptus est victorias. At cum Samonæ cujusdam calumniis, à Leone Imperatore insidias sibi parari, atque adedò oculos sibi evellendos accepisset, ad hostes transit, Mahumetanamque religionem amplexus est, quò se à captivitate liberaret & carcere, in quem conjectus fuerat à Sultano, qui à Samona acceperat Andronicum cum Imperatore in gratiam rediisse, moxque ad eum reversurum. Ita quidam scriptores: alii verò, ut Scylitzes, tradunt Andronicum ex ea quam diximus causa carceri traditum, cum Christianam religionem ejurare noluisse, in eo tandem, variis perpeffis calamitatibus, periisse.

^a Scyl. p. 601.

^b Scylitz. p. 60.
Leo Gr. p. 483.
486.
Zon. p. 145. 146.
^c Leo p. 488. 489.
Scyl. p. 609. 610.
Zonar. p. 147.
Gregor. in Vita S. Basilii junior. c. 10. 11. 12. 13.

^d Leo p. 490.
Scyl. p. 611.
Zon. p. 148.
^e Leo p. 492.
Scyl. p. 614.

^f Scyl. p. 610.
Zonar.

III. CONSTANTINUS DUCAS, Andronici filius, ^a quod Samonam, fugam ex aula capeffentem, in Urbem ad Imperatorem reduxisset, parenti exitium, sibi verò captivitatē intulit. ^b Captus enim unà cum patre à Saracenis, re cum eo communicatâ, cum aliis perinde captivis per funem ex carcere delapsus, evasit, Constantinopolimque perveniens, à Leone Imperatore benignè exceptus est, & Præpositi Cubiculi honore donatus. ^c Leone & Alexandro fratre extinctis, ac Constantino Porphyrogenito Leonis filio adhuc impubere, tyrannidem meditatus est, Nicolai Patriarchæ Constantinopolitani ope & consiliis. Sed cum jam Hippodromum Constantinopolitanum occupasset, Imperatorque esset à suis acclamatus, à loci custodibus interemptus est. Aderant tum Constantino Gregoras, ipsius Constantini filius, & Michaël Gregoræ Ducæ patruelis, qui unà cum Constantino in eo conflictu occubere: præterea Gregoras Iberitzes, Constantini focer, qui captus, in Studium, seu, ut habet Leo Grammaticus, in Delmata Monasterium trusus est, cum per urbis compita flagris casus & in ludibrium traductus fuisset. ^d Ipsa Constantini uxor detonsa est, & domum suam, quam in Paphlagonia habebat, relegata cum filio Stephano Duca, cui virilia sunt adempta. ^e Fuit præterea Constantino filius alius Nicetas Ducas, patri superstes, qui haud multo post in pralio contra Bulgaros fortiter dimicans occubuit, cum eximia animi magnitudine victoriam suis peperisset. Accidit porro Constantini casus ac interitus eo anno quo Alexander Imperator obiit. M XII. ^f quem quidem paulò antè prædixerat nescio quis Astrologus, qui ex Syria Constantinopolim

Constantinopolim rescripserat, minimè metuendam avem rufam Ducam, & qui stultè res novas moliretur, statimque periret. Exiit postea sub ann. DCCCCXVIII. Basilus quidam Macedo, qui Constantinum Ducam mentitus, plures ad defectionem sollicitans, captus tandem, in Amastriano crematus est.

V. *ANDRONICUS DUCAS, Patricius, cognomento LYDUS, unà cum filiis, Bardæ Scleri rebellionem amplexus est, sub annum DCCCCLXXVI. Basilio & Constantino imperantibus. ^a Qua quidem flagrante, mortuo interea parente, ^b Christophorus Ducas, & Bardas Ducas, cognomine MONCUS, Andronici filii, castra aliquot ac oppida in Thracensium Themate seu provincia occuparunt. Tandem sub annum DCCCCLXXX. Indiët. VIII. promissâ impunitate, ad Imperatorem Basilium transferunt. ^c Bardas verò Ducas, seu Moncus, ab eodem Basilio sub annum MXXVI. Indiët. XIV. in Chazariam cum classe missus, principe ejus Tzulo in primo conflictu capto, regionem totam subegit. Incertum porò an Andronicus iste Ducas Constantini Ducæ Imperatoris pater fuerit: quod quidem vero est simile, cum Constantinum Imperatorem Andronici filium fuisse scribat ^d Raphaël Volaterranus. Neque proclivius est definire, an idem Andronicus à primis istis Andronicis, & Constantino Duca, qui tyrannidem arripuit sub Basilio, quorum supra meminimus, genus duxerit, quod sanè videtur adstruere ^e Anna Comnena: cum exertè scribat ^f Zonaras ejusdem Tyranni Constantini ita extinctam familiam, ut nullus ex ea superfuerit: atque licèt Constantinus Ducas, qui postea Imperator dictus est, ex Andronico, Pantherio, & Constantino Ducis ortum se predicaret ac gloriaretur, revera tamen ab iis per feminas tantum genus duxisse: aded ut à plerisque suæ ætatis, non Ducas, sed per diminutionem Ducizzes appellaretur. Quæ quidem ex eo forte fluxit vulgi sententia, quòd ipsemet Constantinus Ducas Imperator ita eo ævo indigitaretur: quippe apud ^g Anonymum Barensem, & in Charta anni MLXVI. quæ in Archivo Zarenfi asservatur, Constantinus *Ducizi*, perperam verò *Dioclici*, vel *Diocizi*, non semel à Romualdo Salernitano Archiepiscopo, cognomine donatur. Sed id ex Sclavonica dialecto ac pronuntiatione ortum prorsus arbitror: cum charta alia exarata dicatur anno MLXIV. *Constantino Duce Magno Imperatore*: quod fortè Zonara imposuit. Deinde cum ex prædictis constet Constantino Ducæ Tyranno superfuisse filium Nicolaum, quid vetat haud absque liberis decessisse opinari? Ut sese res habeat, Constantini Imperatoris parenti extitit filius alter *Ioannes Ducas* Cæsar, cujus posteritatem post fratris progeniem describemus. Utrumque porro ex nescio quo Orientis Duce genus traxisse, iisdemque à majoribus Ducæ cognomen fuisse, auctor est ^h Scylitzes.

VI. CONSTANTINUS DUCAS, Proedrus, * unà cum fratre, aliisque Constantinopolitanis proceribus, Michaëlem Stratoticum Imperatorem appellavit: sed postea Isaacii Comneni, qui à Michaële defecerat, partes amplexus est, cui & Imperatori creato, in eam dignitatem postea successit XXV. Novemb. anno MLIX. cum abdicatâ ultro purpurâ, neminem, qui Rempublicam administraret, digniorem judicasset Isaacius, præteritis etiam affinis. ^b Excessit ille è vivis sexagenarius mense Maio anno MLXVII. cum annos septem, menses sex imperasset: in sancti Nicolai Monasterio, quod Molibotum dictum est, humo conditus. ^c Uxorem duxerat EUDOCIAM, filiam Constantini Dalasseni, qui sub Michaële Paphlagone vixit, ^d quo etiam regnante Constantinus Ducas Eudociæ conjugii nexu erat sociatus, ac proinde ante annum MXXXV. ex qua liberos, de quibus mox acturi sumus, procreavit, filios scilicet tres, ^e quos sub vitæ exitum Imperatores coronavit, & filias totidem. ^f Eudocia verò licèt Constantino conjugii extrema agenti nequaquam secundas nuptias inituram se scripto effecit pollicita, ROMANUM DIOGENEM Patricium, Sardicæ Ducem, & Magistrum, sibi in secundum conjugem adscivit anno MLXVIII. Indiët. VI. Januarii mensis I. die, quo & Imperator dictus est Romanus: cum menses sex & paulò amplius cum filiis suis illa imperasset. ^g Fuit porro Romanus Diogenes filius Constantini Diogenis, ^h qui sub Basilio Bulgaro octono in bellis Bulgaricis præclarè se gessit, sub ann. MXXV. MXXVI. & MXXVII. & Sirmium Basilio afferuit, cæso per insidias Sermone illius domino anno MXXIX. cum finitimæ provinciæ præesset; cujus quidem urbis præfecturam à Basilio, deinde Bulgaricæ à fratre ejus Constantino adeptus, Patzinacos Bulgariam incurfantes, non semel fudit. Exhinc à Romano Argyro Imperatore, cujus neptem ex Pulcheria sorore in uxorem habebat, Sirmio Theffalonicam translatus, ejusdem urbis Dux dictus est. Mox quòd defectionem moliretur accusatus, in turrim primò coniectus an. MXXIX.

Famil. Byzant.

X

Indict. xii. ex ea deinde eductus, in Monachum detonsus, in Studiente Monasterium trusus est anno MXXXI. Indict. xiv. sequenti verò Indictione eodem anno MXXXI. mense Septembri rursus delatus; quod unà cum Theodora Zoes Augustæ sorore in Illyricum & fugam & tyrannidem meditaretur, cum durius quàm par erat in eum quæstio in Palatio Blacherniano à Joanne Eunuchò & sacri Palatii Præposito exerceretur tyrannidis socios prodere nollet, seipsum è muro ultro præcipitem dedit, confRACTAQUE cervice, ed abjectus est quò solebant qui sibi ipsis mortem conscivissent. Romano Diogeni, ex priore, ut par est opinari, uxore filium adscribit & Guillelmus Apuliensis, qui excæcato per summam perfidiam patre, Turcis & Armeniis adscitis terras Imperii depopulatus est. Eiusdem familiæ fuit Diogenes Comes Imperialis, ad quem extat Epistola cccxl. Joannis VIII. PP. qui in Italia præfecturam aliquam agebat. ^h Theodora extincto Romano Diogene, Nicephori Botaniatæ, tum Imperatoris, nuptias ambiisse dicitur. ⁱ Vivebat etiamnum an. Mxcvi. ut ex Anna Comnena docemur. Romani & Eudocia imagines hîc exhibemus ex eburneo tegumento textus Evangeliorum, qui asservatur in Ecclesia S. Joannis Vefontionensis, uti delineari curavit Jo. Jacobus Chiffletius lib. de Linteis sepulchralibus Christi cap. 10.

lib. 3. p. 23.

^h Annul. 3. p. 74.
Styl. Zon.
ⁱ Annal. 9. p.
256.

Liberi Constantini Duca Imp. ex Eudocia Augusta.

VII. MICHAEL DUCAS Imperator.

Joel, Zon: Glyn.
Alberic. a. 1059.

VII. ANDRONICUS DUCAS, Imperator etiam à patre dictus, si Joeli fides.

Joel.

VII. CONSTANTINUS DUCAS, ^a cognomento Porphyrogenitus quia pa.

tre Imperatore natus, ^b à Nicephoro Botaniata Augusto sub annum MLXXV: ^b *Zoivav. p. 2392.*
 cum classe in Turcos Orientem incurfantes missus, imperii insignia sumpsit ^b *Scyl. p. 866.*
 Chryfopoli. Sed mox ab iismet ipsis à quibus ad id aggrediendum impulsus ^b *Glycas.*
 fuerat desertus, captusque, ad Nicephorum perductus est, & positis capillis in ^b *Alberic. an. 1059.*
 Monachum attonsus, in quandam insulam relegatus. ^c Quod verò quidam scri- ^b *Vuill. Apul. l. 3.*
 bunt Presbyterum etiam effectum, vix fidem meretur, ^d cum Alexius Com- ^b *p. 22.*
 nenus Imperator factus ejus operâ variis in expeditionibus usus legatur: ac ^c *Scyl. p. 867.*
 denique cæsus fuerit in eo prælio quod inter Alexianos & Robertum Guiscar- ^d *Anna l. 4. p.*
 dum initum est xviii. Octobris anno MLXXXII. ^e Scribit Anna Comnena, ^b *116.*
 à qua CONSTANTIVS nuncupatur, patre superstite diademate fuisse dona- ^b *Vuill. Apul. p. 42.*
 tum, quod & attigit Joëles. ^f Sed & ejusdem ævi scriptor testatur Constan- ^b *Anna p. 117.*
 tinum unâ cum Michaële fratre imperasse. ^g De Nicephori cum Synadi filia ^b *Vuill. Apul. l.*
 nuptiis colloquia habita, cum ille interiit, tradit eadem Anna. ^g *Anna p. 117.*

VII. ANNA DUCÆNA.

Glycas.

VII. ^a THEODORA DUCÆNA. ^b Harum fortè altera DOMINICO SIL- ^a *Glycas.*
 VIO, qui Venetum Ducatum obtinuit anno MLXXI. nupta fuit: siquidem ve- ^b *Sanfovin. in.*
 rum sit, quod refert Sanfovinus, Dominici uxorem Michaëlis Imperatoris so- ^b *Venet. lib. 11.*
 rorem fuisse: cui quod de quadam Venetorum Ducissa narrat Petrus Damiani, ^c *Sabell. Dec. 1.*
 adscribit ^c Sabellicus, uti suprà monuimus. ^b *l. 4.*

VII. ZOE DUCÆNA, PORPHYROGENITÆ cognomine donata est, ^a quòd ^a *Anna l. 3. p. 74.*
 nata sit patre imperium obtinente. ^b Hanc Nicephorus Botaniates Imperator ^b *Zonar. p. 231.*
 in uxorem sibi adjungere decreverat: sed ab eo consilio abductus est à Theo- ^b *Scyl. p. 864.*
 doro Eunuchò. ^c Duxit illa postea ADRIANUM COMNENUM Protoſeba- ^b *Bryen. l. 3. c. 6.*
 stum, & Orientis Domesticum, Alexii Comneni Imperatoris fratrem. ^c *Anna l. 9. p. 259.*

VII. MICHAEL DUCAS, cognomento PARAPINACES, Imperator pri- ^a *Greg. VII. PP.*
 mum à parente paulò antequam vitâ excederet dictus, Romano Diogene vitrico à ^b *l. 1. ep. 49.*
 Turcis capto anno MLXX. rursus eidem in hac ipsa dignitate sufficitur. ^a Hujus ^b *Scylitz. Zonar.*
 ignaviâ Orientis pars magna Turcis iisdem cessit: quorum etiam ope NICEPHO-

RUS BOTANIATES Augustam invasit potestatem, Imperatorque renuntiatus sub xxv. Martii, b Imperatorio diademate in æde Sophiana à Patriarcha donatur in magna Hebdomade, feriâ III. die Aprilis III. Ferebatur autem, ut auctor est c Scylitzes, Botaniates ex nobilissimis natalibus, atque aded ex Phoca, imò ex ipsis Fabiis Romanis, per longam avorum seriem ortum duxisse; tametsi quem Phocam intelligat, haud constat: d ut & an filius fuerit Botaniatæ illius, cui in Thessalonicensi Præfectura successit Constantinus Diogenes sub an. MXXIX. e Michaël porro cum Maria conjugè filioque Constantino Porphyrogenito in Studiente Monasterium tractus est Sabbato, quod Lazari vocant Græci, nostri verò Passionis, Martii mensis xxxi. die: f ubi detonsis capillis, Patriarchæ & Metropolitanorum sententiâ Ephesi Archiepiscopus electus, cum semel ad ipsam urbem accessisset, in Manuelis Monasterium reversus, suis manibus laborans, ac tandem sub Alexio Comneno, à quo perhonorificè est semper habitus, diem clausit extremum. g Imperavit annos sex, & h ut alii volunt, totidem menses. i Uxorem duxerat MARIAM, Alanæ seu Iberiæ Regis filiam, quam Botaniates cum Michaële & Constantino filio in Monasterium Studiente amandaverat. k Sed mox VERDENÆ uxore, l quæ unà cum ipso coronata fuerat in Augustam, extinctâ, Eudociam Michaëlis Imperatoris matrem in alteram conjugem ducere statuerat: à quo consilio avocatus, tandem pudore omni posito, calcatisque Ecclesiæ legibus, Mariam eandem duxit, Michaële in eum finem ad ordines Ecclesiasticos promotò. Deturbato verò Botaniata, in Manganense Palatium cum filio Constantino relegata est ab Alexio Comneno Imperatore. m Mariæ formæ elegantiam Anna Comnena; n Theophylactus verò Bulgariæ Archiepiscopus, o qui ejus hortatu Commentarios in quatuor Evangelia composuit, præclaras animi dotes, pietatem etiam, & generis nobilitatem pluribus prædicant. Reliquum verò vitæ in Monasterio exegit, ut testatur idem Theophylactus. Habentur in Gazophylaciis nummi aurei, in quibus unà cum Michaële effingitur, cum hac inscriptione, ΜΙΧΑΗΛ Σ ΜΑΡΙΑ, quos hic describi curavimus.

Filius Michaëlis Imperat. ex Eudocia Augusta.

a Annal. 3.
Zon. p. 235.
Angel. à Nuca ad
Chr. Caf. l. 3. c. 39.
b Anna.
Scyl. p. 813.
Zon. p. 229.
Voss. Apul. l. 3.
p. 31. l. 4. p. 34.
Gausf. Malat.
l. 3. c. 13.
Romuald. an.
1076.
c Annal. 1. p. 28.
Zon. Glyc.
Order. l. 7. p. 640.
d Bryen. in præf.
n. 1. l. 3. n. 21.
Ann. Zon. p. 237.
e Annal. 3. p. 71.
Theophyl. in Inst.
part. 1. c. 3. c. 3.
f Romuald. in chr.
MS. an. 1081.

VIII. CONSTANTINUS DUCAS, cognomine PORPHYROGENITUS, a patre scilicet Imperatore natus sub annum MLXXIV. ab eo statim diademate calceisque purpureis donatur. b Exhinc HELENAM, Roberti Guiscardi Apuliæ Ducis filiam eidem despondit Michaël, anno MLXXVI. quæ à patre Constantinopolim eum in finem missa accessit. c Sed à Botaniata, qui purpuram invaserat, ad patrem amandatâ, in Monasterium Manganense ipse est trusus: deinde, post ductam Mariam ejus matrem, in Palatium revocatus est. d In ordinem acto ac pulso Botaniata, ab Alexio successore Imperatoris appellatione, & Augustæ dignitatis insignibus rursus donatur, cum is Annam Porphyrogenitam filiam eidem matrimonii nexu copulare statuisset. e Sed Alexii consilia abrupta in ipso ætatis flore repentina mors Constantini, cujus perinde animi corporisque dotes Anna ipsa eidem pacta mirificè extollit: ut & Theophylactus Achridensis, Constantini ipsius Præceptor. f Constantino Michaëlis nomen perperam adscribit Romualdus Salernitanus Archiepiscopus, ut & in prælio contra Robertum Guiscardum interiisse fingit.

DUCARUM STEMMATIS PARS ALTERA.

VI. JOANNES DUCAS, CÆSAR à Constantino Duca Imperatore fratre a appellatur. Idem verò Constantinus, sub vitæ exitum, commendatis primùm fratri liberis, Eudociæ uxori præcepit, ut ejus consiliis, quibus in administrandis rebus publicis usus ipsemet fuerat, uteretur, quoad ii idoneam attigissent ætatem. b Romano postea Diogene à Turcis capto, ut Michaël ex fratre nepos Imperator agnoscere, operam dedit: c à quo cum adversus Ursellum de Balliolo, nobilem Francum, qui rebellionem in Michaëlem excitaverat, cum copiis missus fuisset, ab eo captus est cum filio Andronico. Ursellus deinde, qui Græcos bellis civilibus implicare satagebat, quò ex iis fructum aliquem consequeretur, suasit Cæsari, ut ipsemet Imperatorem sese appellaret. Verùm cum statim postea in Michaëlis venisset potestatem, in Monachum detonsus, in Monasterium truditur. d Exhinc Botaniata imperium adeptò, in aulam revocatus, hunc ad ineundas cum Maria Michaëlis Imperatoris nepotis uxore nuptias hortatus est. Duxit porro idem Joannes MARIAM, quæ Protovestiaræ dignitate donata legitur.

a Scylitz. Zon.
Glyc.
b Bryen. l. 2. n. 15.
c Idem l. 2. n. 17.
Scylitz.
Zon. p. 228.
d Annal. 2. p.
55. 57.

Filii Joannis Duca Cæsaris ex Maria.

VII. ANDRONICUS DUCAS, de quo mox.

VII. CONSTANTINUS DUCAS, ^a Proedrus & Protostrator, missus est à patre Cæsare, cujus ope haud ita pridem Augustam dignitatem adeptus erat Michaël nepos, in Romanum Diogenem ejusdem Michaëlis vitricum, qui à Turcis libertati redditus, Constantinopolim cum idoneis copiis pristinum recepturus imperium contendebat. Qua quidem in expeditione prosperâ adedò usus est fortunâ, ut Crispino, cæterisque Francis, qui Grecis merebant, adjuvantibus, Alyattem præcipuum Diogenis ducem profligaret, caperetque. ^b Obiit patre adhuc superstite. Exstant aliquot ^c Theophylacti Achridensis Archiepiscopi scriptæ ad Constantinum Epistolæ.

^a Scyl. p. 343.
Zon. p. 226.
Glyc.
Bryen. l. 1. n. 20.
l. 2. n. 2. 17.

^b Idem.
^c Theophyl. ep. 63. 64.

VII. ANDRONICUS DUCAS, ^a Proedrus, fratre Constantino ex militari, quam diximus, expeditione reduce, eidem sublectus, Romanum Diogenem cepit, Adanâ, in quam is deleto exercitu se receperat, hac conditione deditâ, ut Diogeni, deposito imperio, capillisque detonsis, privatam in posterum vitam agere liceret. Verùm contra datam fidem, Diogeni, in ipso itinere, oculos effodit Andronicus, mandatum Imperatoris obtinens: qui haud multo post, non curatis vulneribus, interiit. ^b Obiit Andronicus perinde ut frater, patre superstite, Michaële adhuc imperante. ^c Uxor fuit Andronico nobilis Bulgara elegantioris formæ, filia Trojanni, Samuelis Bulgaria Regis filii. ^d Hujus meminit alicubi Nicephorus Gregoras, aitque ab ea ædificatum Choræ Monasterium. Hanc cum Andronici matre videtur confundere vir eruditissimus apud ^e Annam Comnenam, quæ, ne diffitear, haud planè se explicat, cùm interdum Protovestiariam Joannis Ducæ Cæsaris uxorem, alibi verò Irenæ Ducænæ Augustæ matrem fuisse exerte dicat.

^a Bryenn. p. 24.
Scyl. p. 340.
Nicom. p. 251.

^b Bryen. l. 3. n. 6.
^c Idem.

^d Niceph. Gregor. l. 9. p. 323.

^e Poffinus ad Annam p. 166.

Liberi Andronici Ducæ.

VIII. MICHAEL DUCAS, Protostrator, ^a Alexii Comneni Imperatoris, sororis mariti, in omnibus ferè, quas ille iniit, militaribus expeditionibus comes, in iis fortiter se gessit, Anna Comnena ipsa teste, quæ avunculi præclaras animi corporisque dotes in variis Alexiadis suæ locis mirè prædicat. ^b Incertum an *Nicephorus Ducas*, quem matris suæ Irenes ἀδελφίδου fuisse ait eadem Anna, Michaëlis fuerit filius.

^a Bryenn. l. 2.
Anna l. 2. i. 7. 8.
p. 57. 141. &c.

^b Anna l. 15.

VIII. ^a JOANNES DUCAS, ^b ab eodem Alexio Magnus Dux, seu classis Præfectus dictus, hac dignitate in variis expeditionibus cum laude functus est.

^a Anna l. 2 p. 57. l. 7. 9. 11. p. 209. & seqq.

VIII. IRENE DUCÆNA, Augusta, ALEXII COMNENI Imperatoris conjux.

VIII. ^a ANNA DUCÆNA, UXOR GEORGII PALÆOLOGI, de quo agimus in Palæologorum stemmate.

^a Anna l. 2. p. 55. 57.

VIII. THEODORA DUCÆNA ^a sanctimonialis.

^a Bryen. l. 3. n. 6.

CÆTERI EX FAMILIA DUCÆNA,
quorum mentio apud scriptores.

Hactenus Ducarum stemma, quantum in nobis fuit, digessimus: licèt enim occurrant non pauci apud scriptores Byzantinos ejusce cognominis proceres, cùm haud facillè sit quo se invicem affinitatis attigerint gradu definire, hic nobis necessariò subsistendum fuit, recensitis tamen iis, ne quid ad Ducænæ gentis gloriam quicquam videamur reticuisse, quod ad notitiam nostram venerit.

JOANNES DUCAS Sebastus, Manuelis Comneni Imperatoris patruelis, variis in bellis contra Italos ac Siculos inclaruit. Hujus passim mentio occurrit apud Nicetam Choniatem & Joannem Cinnamum: ac Nicetas quidem ex illustrissima ortum familia; Cinnamus verò Michaëlem proximâ attingisse affinitate scribunt: quo verò

Nicet. in Man. l. 7. n. 7.
Cinnam. l. 3.

gradu, pluribus de ea re sententiam nostram exposuimus in Dissertatione xxvi. ad Joinvillam, ubi diximus probabile videri,

ALEXIUM DUCAM, cujus fuit Encolpium, Crucis Dominicæ particulam continens, quod hodie servat Monasterium Grandimontense, Joannis filium fuisse, vel certè fratrem: qui quidem in Græcis Iambis eidem Encolpio adscriptis, Irenem Augustam Alexii Imperatoris conjugem, matris suæ aviam fuisse ait.

^a Cinnam.
^b Nicet. in Andr.
l. 1. n. 5. 6.

ANDRONICUS DUCAS, ^a bellis Hungaricis sub Manuele clarus, ^b ab Andronico tyranno lapidibus obrutus est anno MCLXXXII.

^a Cinnam.
Nicet. in Man.
l. 6. n. 7.

^a CONSTANTINUS DUCAS, uxorem duxit filiam sororis Manuelis Imperatoris: vivebat anno MCLXXIX.

^a Nicet. in Alex.
n. 7. 9.

^a JOANNES DUCAS Magnus Heteriarcha, floruit Alexio Comneno Juniore imperante. Nicææ Præfectus, ejusdem urbis ingressum Andronico ad tyrannidem pergenti denegavit.

^a Nicet. in Isaac.
l. 2. n. 3.

^a JOANNES DUCAS, Logotheta Dromi, vixit sub Isaacio Angelo.

^a Nicet. in Alex.
l. 2. n. 4.

^a ANDRONICUS DUCAS, adhuc adolescens, ab Alexio Angelo Imperatore, cum exercitu adversus Turcos missus est sub annum MCXCIX.

ALEXIUS DUCAS, cognomento MURTZUPHUS, Protovestiarius, Alexio Angelo Juniore Imperatore, Isaacii cognati & affinis filio, per summum nefas interempto, tyrannidem arripuit. Alexii Ducæ istius historiam perstrinximus in historia nostra Franco-Byzantina, & in Notis ad Villharduinum.

^a Acropol.

ISAACIUS DUCAS, ^a eodem MURTZUPHUS cognomine donatus, sub Theodoro Lascari Imp.

Epist. S. C. Pauli
apud Godsfriid.
Monach. & Dou-
treman.

Fit præterea mentio in epistola Comitum San-Paulani, de prima Urbis à Francis expugnatione, nobilis cujusdam ex familia Ducæna in obsessorum eruptione interempti: *Inter quos filius Ducis de Ducato, qui inter Constantinopolitanos fortior & pulchrior dicebatur, cum aliis quibusdam peremptus est.*

Nicot. in Murtz.
n. 3.

THEODORUS DUCAS, Murtzuphlo Constantinopoli excedente, dum à nostris obsideretur, Imperatorium ambivit diadema: sed ei prælatus fuit Theodorus Lascaris.

Occurrunt deinde proceres alii complures DUCÆ cognomine, quod quidem adscribere ii sibi ex aliqua cum illustri hac gente contracta affinitate, vel quod ex Ducænis matribus ortum ducerent, ut

Vide Notas nostras ad Cinnam.
p. 468.

JOANNES ille DUCAS, à Libellis supplicibus, Andronici Camateri Manuelis Comneni Imperatoris cognati filius, cui suos in Dionysii Periegesin commentarios dicavit Eustathius Thessalonicensis Archiepiscopus.

JOANNES ANGELUS, Sebastocrator, Isaacii Angeli patruus, DUCÆ cognomen sibi perinde arrogavit: quod in ejus posteris perstitit, uti in Angelorum stemmate docemus.

^a Acrop. c. 39.

^a ALEXIUS DUCAS Philantropenus, vixit Joanne Vatacio imperante.

^a Ducæc. 5. h. 10.

MICHAEL DUCAS, avus DUCÆ istius, cujus historiam de Urbis expugnatione typis Luparæis edidit vir doctissimus Ismael Bulialdus, ^a vixit sub Joanne Palæologo Imp.

^a Phileph. l. 11.
epist. 1. 263.
^b Compus. Mart-
ibus ac Brannuar-
let an. 1454.

GEORGIUS DUCAS Armenes, cujus meminit ^a Franciscus Philephus in epistolis, ^b captâ à Turcis Urbe, in Galliam venit anno MCCCCIV. ubi à Carolo VII. cum cæteris Græcis exulibus humaniter exceptus, stipendiis aliquot ad vitam donatus est.

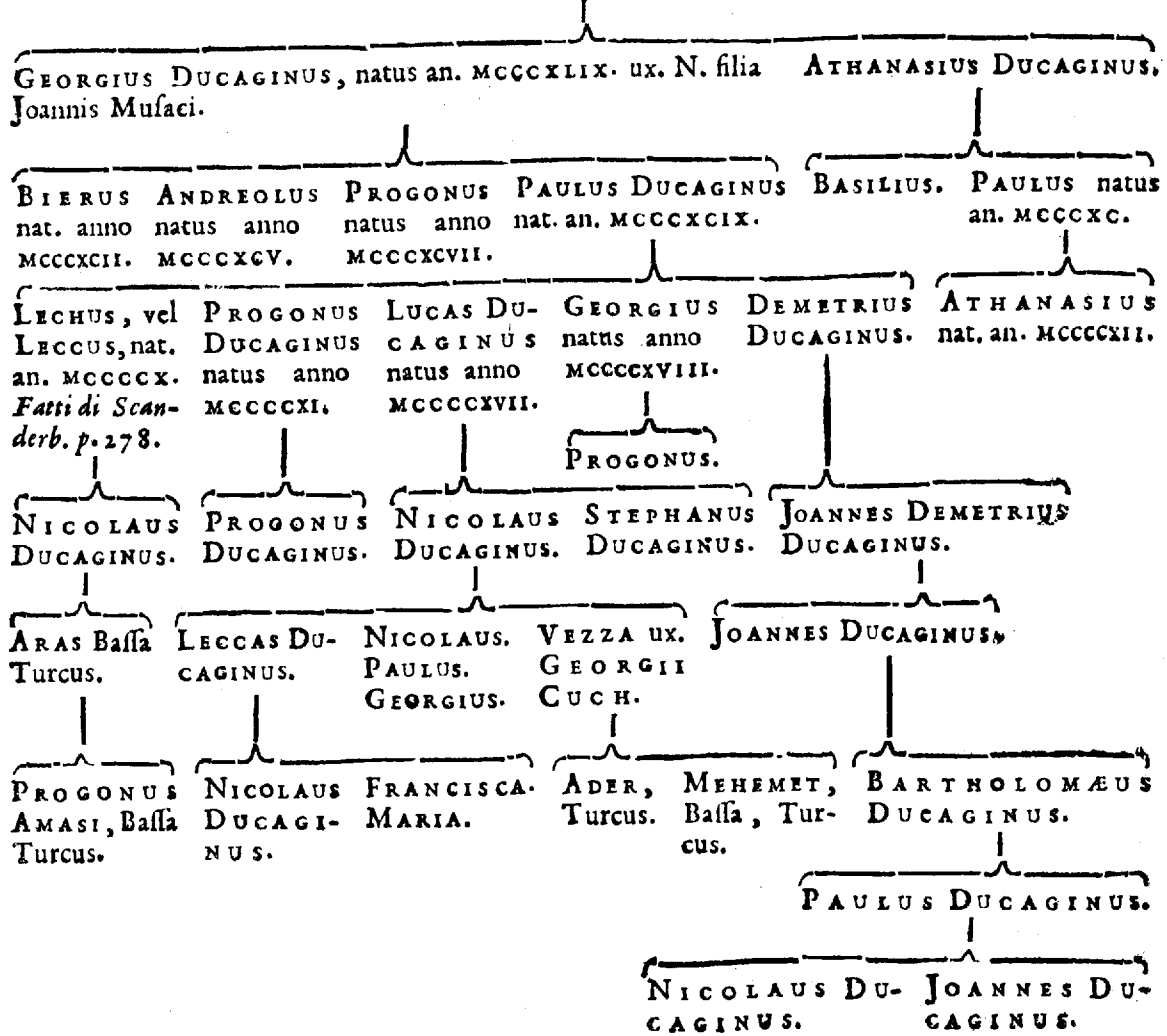

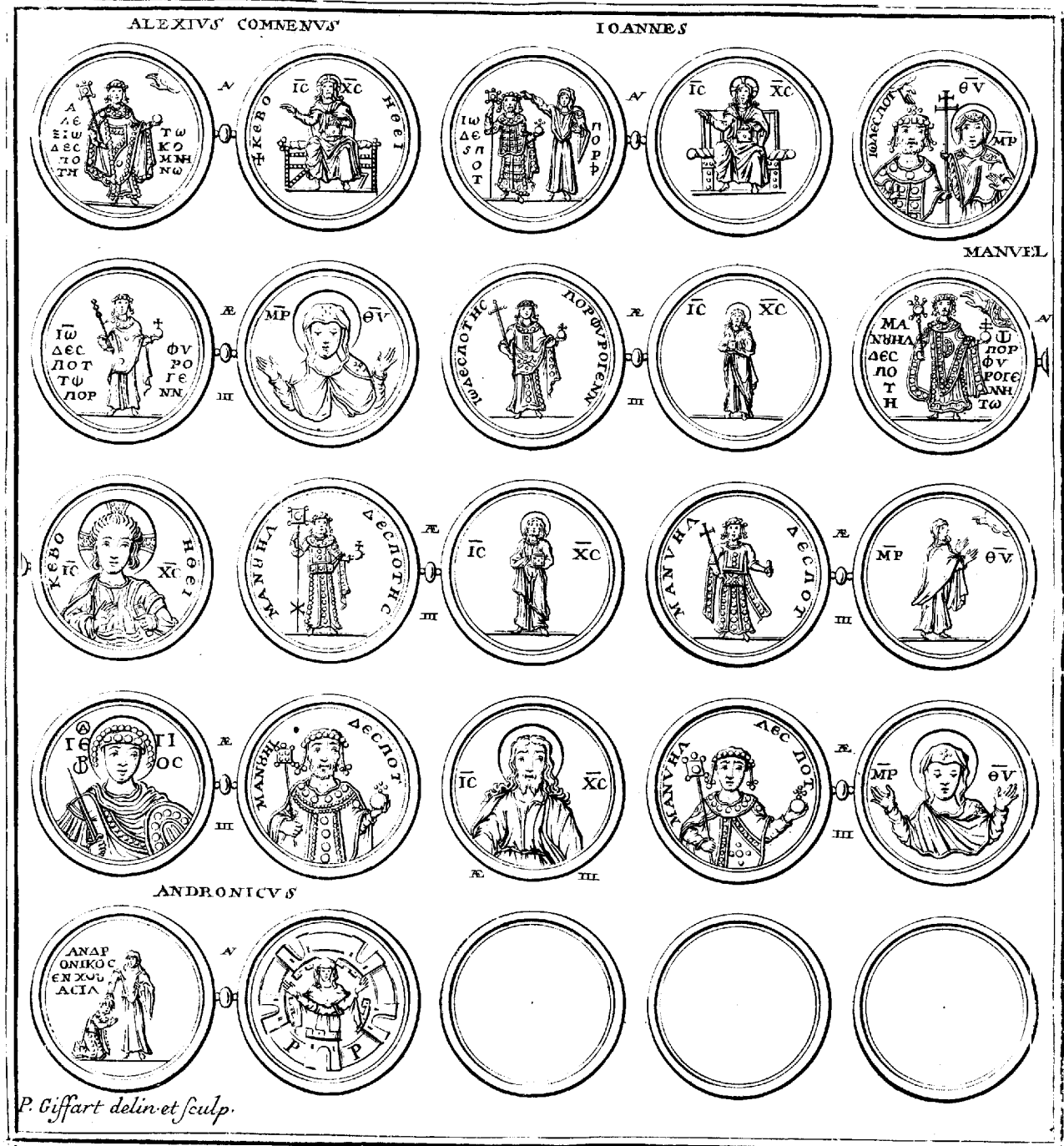
XXVII.

DU CAGINORUM STEMMA.

DU CAGINOS, qui primas semper obtinere inter nobiles Albanos, gens aded illustris habita est, ut ejus natales ab ipso Grifone de Altofolio, quem Caroli Magni Palatinis Comitibus accensent passim historiæ nostrates fabulosæ, arcessat scriptor Gestorum Scanderbegi: tametsi longè videretur probabilius à Ducana Græcanica gente, quæ imperium Constantinopolitanum diu tenuit, originem duxisse. *Fatti di Scand. p. 275.* Horum stemma, qualecunque est, ex Flavio Comneno, cujus fidem non præstamus, hîc describimus.

GINUS DUCAGINUS.

ALEXIUS COMNENUS.

ΑΛΕΞΙΩ ΔΕΣΠΟΤΗ ΤΩ ΚΟΜΝΗΝΩ. *Imperator stans, cum pallio περιζώνω, dextrâ narthecem, sinistra globum tenens, manus è nube coronam Imperatori imponit.*

† ΚΕ ΒΟΗΘΕΙ. id est, ΚΥΕΙ, *Christus in sella sedens, dextram protendens, sinistra Evangeliorum librum tenet, cum characteribus, ΙC. ΧC.* Complures aurei ejusce commatis habentur in Gazophylacio Regio. Vide quæ de characteribus in Dissert. n. 30. annotamus.

De Monetis ab Alexio Comneno cufis, scribit Zonaras, cum monetam à decessoribus suis adalteratam reperisset, æneam fecisse, qua in imperii expensis uteretur: in vectigalibus verò probos aureos exegisse: aliquando etiam nummos semiaureos, interdum æreos. Unde cum ære egeret, ex obolis nummos fecit, & opera quædam publica destruxit, ut stateres inde cuderet.

JOANNES COMNENUS.

ΙΩ ΔΕΣΠΟΤ ΠΟΡΦ. *Imperator cum loro, dextrâ labar in ihus, sinistra globum crucigerum tenens, cuius capiti Deipara coronam imponit.*

ΙC. ΧC. *Christus in cathedra sedens, dextram protendens, sinistra librum Evangeliorum tenens.*

ΙΩ ΔΕΣΠΟΤ. *Imperator, thoracata forma, cui manus è nube coronam imponit: sinistra crucem geminam longiorem tenet, quam Deipara porrigit: ad cuius caput scripti characteres, ΜΡ. ΘΥ. ΜΥΡΘΥ.*

Pars aversa, priori similis.

ΙΩ ΔΕΣΠΟΤ ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝ. *Imperator cum paludamento, dextrâ sceptrum, sinistra globum crucigerum tenens.*

ΜΡ. ΘΥ. *Deipara, manibus protensis.*

ΙΩ ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝ. *Imperator cum loro stans, dextrâ crucem, sinistra globum crucigerum tenens.*

ΙC. ΧC. *Christus stans, librum Evangeliorum tenens.*

MANUEL COMNENUS.

ΜΑΝΗΛ ΔΕΣΠΟΤΗ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩ. *Imperator paludatus, dextrâ narthecem, sinistra globum cui insistit crux duplex.*

ΚΕ ΒΟΗΘΕΙ. *Christi protome, sinistra volumen tenentis, cum characteribus ΙC. ΧC.* Vide Dissert. n. 30.

ΜΑΝΗΛ

ΜΑΝΗΛΙΑ ΔΕΣΠΟΤΗΣ. *Imperator loratus, longiori nartheci innixus, levâ globum crucigerum tenens.*
 IC. XC. *Christus stans, cum libro Evangeliorum.*

ΜΑΝΗΛΙΑ ΔΕΣΠΟΤ. *Imperator stans, dextrâ crucem, sinistrâ acaciam.*

MP. ΘV. *Deipara, obliquâ formâ, manibus erectis ad cœlum è quo manus erumpit. Vide Dissertat.*

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ. *Imago pectoralis S. Georgii, dextrâ gladium, sinistrâ clypeum tenentis.*

Alter ejusdem commatis.

ΜΑΝΗΛΙΑ ΔΕΣΠΟΤ. *Imperator, dextrâ narthecem, sinistrâ globum crucigerum. Vide Dissertat.*

Γ. XC. *Figura Christi.*

ΜΑΝΗΛΙΑ ΔΕΣΠΟΤ. *Imperator, dextrâ narthecem, sinistrâ globum crucigerum.*

MP ΘV. *Deipara protome, manibus expansis.*

Vide Dissertat. Scribit Nicetas in Manuele lib. 1. num. 5. eundem Imperatorem ἀπό-ειορ ἀδελφίω in monetam cudi jussisse, quæ nostris per urbem trajicientibus, dum ad sacra bella pergerent daretur, si aliquid vendituri essent. Vide quæ de Manuelis nummis adnotamus ad Alexiadem p. 322.

ANDRONICUS.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΕΝ ΧΘ ΒΑCΙΑ. (ὁ Χεῖσος Βασιλεὺς.)
Deipara stans, ad cujus pedes procumbit Imperator.

Figura urbis Constantinopolitana, cum quinque portis, ad latera ejus qua infra est, describuntur characteres v. v. nisi prima fuerit c. ut per c. Constantinopolis designetur. In medio nummo visitur Deipara figura, cum manibus expansis. Vide Dissert.

XXVIII.

STEMMA

COMNENORUM.

I. ENTEM Comnenorum perillustrem, & longa avorum serie perantiquam fuisse præ cæteris produunt ^a Nicephorus Bryennius ^{a in Prefat.} & ^b Zonaras. In Asia primùm fixisse sedes suas videtur indicare ^c Scylitzes, Castamonem, Paphlagoniæ Ponticum versus ^{c Scyl. p. 798.} mare oppidum, Isaacii Comneni Imperatoris domum, seu patriam potius fuisse scribens. Ait quippe Alexium Comnenum Magnum Domesticum, superato, captoque Urfello Franco, Constantinopolim reditum apparantem, cum ad vicinas Castamoni regiones pervenisset, visendæ avi domus desiderio & cupiditate incensum, à via divertisse, urbemque ingressum, cum illam incolis vacuam deprehendisset, lacrymis perfusum, progenitorum suorum memoriam recoluisse, nec nisi vi quadam à comitibus inde avulsam. In Asiam porrò ex Italia, atque adedò in Orientem, cum Constantino Magno, aut Constantini posteris ac successoribus, transisse admodum probabile est; quod de compluribus aliis Romanis ac Italicis familiis observant passim historici, atque ipse de Ducæna ^d Bryennius. Hujusce sanè conjecturæ fundus esse potest ^{a in Pref. n. 9.} vetus Inscriptio, quæ etiamnum Ameriæ in Umbria ad S. Secundi extat, ante aut circa Constantini tempora exarata, in qua Comneni Italici aliquot, iisdem literarum apicibus, quibus Græcanici, recensentur: ita ut ejusdem fuisse gentis utrosque liquidò evinci vel hinc possit. His verò illa verbis concepta legitur:

L. COMNENO. ̄. L. FELICI.
 COMNENAE. ̄. L. NYMPHE.
 ET. COMNENO. ̄. L. FELIONI.
 C. SERVILIO. ALBANO.

^e Extat in agro Hadrianopolitano, haud procul ab oppido, regio amœna, pratis & ^{e Cansiquz. l. 2.} aquis luxurians & irrigua, ad Tunzam amnem, Comnene dicta: à qua Comnenos ^{e. 34.} nomenclaturam accepisse nemo, ut opinor, dixerit, etsi haud paucas è Palatinis familiis, atque in iis Bryenniorum, Curticiorum, Branarum, & Vatatzarum ab Hadrianopolitana urbe ortum duxisse haud sim ignarus: cum longè potius huic tractui nomenclaturam datam par sit credere ab aliquo è Comnenis, qui ei imperitarit: præsertim cum Comnenorum gentem Asiaticam fuisse prodant scriptores. Id autem pro certo haberi debet in Constantinopolitanorum Imperatorum aula nequa-

Famil. Byzant.

Y

quam ferè cognitam, ante Basilii Bulgaroetoni tempora, à quo Manuelem & Nicephorum Comnenos, variis, tum Palatinis dignitatibus, tum in bellis ac expeditionibus, Præfecturis donatos legimus. Cumque eodem prognatum parente utrumque suspicari haud absurdum fortasse sit, vel certè proximà sese attigisse cognatione ex cognomine appareat, ab eorum patre, quisquis ille fuerit, primum stemmatis genealogici gradum ordiemur: interim dum illius nomen & decessores nobis detegant scriptores hæcenus inediti, cæteros deinceps ad exitum usque à Turcis Byzantinum imperium adjuncturi; atque in iis Trapezuntinos Principes, quorum familiam suis numeris ac gradibus integriorem dedissemus, si ex scriptoribus lux affulisset major, & Nicephori Gregoræ libri xvii. suppeterent, quorum publicandorum spem jampridem publico injecerat Allatius. In præfenti igitur sat erit illa duntaxat excerptisse, quæ de iis auctores editi prodiderunt.

II. MANUEL COMNENUS, à quo cæteri Comneni genus ducunt. De eo mox.

^a Scylitz. p. 711

II. NICEPHORUS COMNENUS, Manuelis fortean frater, ^a Protospatharius, Mediæ superiori, quæ senescente Graciâ Aspracaniæ nomen habuit, cum ad Basilium Bulgaroetonom Imperatorem illa deficeret, ipsomet Principe Senacherum tradente provinciam, quam ab impetentibus Agarenis tueri non poterat, Præfectus est anno Christi MXXVI. suffectus Argyro Patricio, cui ob rem malè gestam abrogatum fuerat imperium à Basilio. ^b Vir prudentiâ & animi detibus præcellens, qui variis Saracenos præliis fudit, & iis non modicam regionem abstulit. Ejus virtuti invidens Constantinus Basilii frater & successor, evocatum Constantinopolim, tanquam inita conspirationis reum, licet innocentem, damnatum oculis exuit anno Christi MXXVI.

^b Idem p. 721.

^a Bryen. l. 1. n. 1.
^b Annal. 11. p. 311.

II. MANUEL COMNENUS, ^a totius Orientis Præfecturam ab eodem Basilio adeptus, Nicæam urbem contra rebellantem Bardam Sclerum aliquandiu tutatus, tandem dedere compellitur sub annum Christi DCCCCLXXVI. Idem narrat ^b Scylitzes, qui Manueli, non Comneni, ut Bryennius & Anna, sed EROTICI cognomen tribuit, ob maternum fortasse genus: cujus quidem cognominis Theophilum Cypri Præfectum habet ^c idem scriptor sub annum Chr. MXLII. sed incertum an is ex Comnena familia fuerit. ^d Obiit porro Manuel ipso Basilio adhuc imperante, cui filios suos moriens commendavit, uxore dudum extincta.

^b Scylitz. p. 691.

^c Scyl. p. 757.
^d Bryen. l. 1. n. 1.

Liberi Manuelis Comneni Protospatharii.

III. ISAACIUS COMNENUS Imperator, de quo mox.

III. JOANNES COMNENUS, cujus posterum Imperium Constantinopolitanum post Isaacium & Ducas adepti sunt, ut infra dicetur.

^a Scyl. p. 785.
^b Oß. l. 2. c. 68.
^c Scyl. p. 786.

^a Bryen. l. 2. n. 25.
^b Annal. 1. p. 8.
^c Scylitz. p. 811.

III. N. COMNENA, DOCEANO nuptum data est, ^a MICHAELI, forte Protospathario, qui Maniacæ in Præfectura Italiæ successit, ^b & in bello contra Patzinacos occubuit, Monomacho imperante, anno Chr. ML. Ex hisce nuptiis natus Theodorus Doceanus, ^c vir ex genere & magistratibus gestis clarissimus, uti scriptores ejusæ ætatis produunt.

^a Scyl. p. 791.
^b Glycas.

^a Scyl. p. 798.
^b Idem p. 811.
^c Zonar. p. 813.
^d loel.

^a Bryen. l. 1. n. 5.
^b Scylitz. p. 811.
^c Zonar. p. 215.
^d Manass.
^e Codin. ed. Meurf.
^f 79.
^g Scylitz. p. 811.
^h loel.
ⁱ Scylitz. Zon.

III. ISAACIUS COMNENUS, dignitate ^a Magister, à Theodora Augusta copius præficitur: moxque eâ è vivis sublata, cum Michaël Stratioticus, ut Republicæ inutilis, & rerum administrandarum imperitus, ab imperii culmine dejectus fuisset, à militibus Imperator salutatur ^b anno MLVII. Kal. Septemb. Indictione incunte II. Vir belli peritissimus, & acris sed arrogantis ingenii, ^c ut qui ad Augustale solium evectus, id suæ fortitudini acceptum retulerit: eoque nomine in nummis suis, de quibus egimus ad Alexiadem & in nostra Dissertat. de Nummis Imp. CP. stricto gladio effingi voluerit. ^d Biennio ac tribus mensibus, seu, ut habet Codinus, annis II. totidem mensib. & diebus XXIV. exactis, desperata valetudine, Imperatorem designavit Constantinum Ducam, quo ad invadendum imperium adiutore usus fuerat; & in Studiense Monasterium concessit, sumpto monachi habitu: ^e ubi tantam humilitatem & obedientiam erga Abbatem exercuit, ut Ostiarii munus sibi mandatum obire non detraxerit, in quo paulò minùs annos II. vixit. ^f Castitatis in eo exemplum insigne narrant scriptores: nam cum adhuc militari imperio

fungeretur, & ex renibus laboraret, præciperentque medici, remedii causâ, uti coitu, viva & incolumi adhuc uxore, à qua diu post susceptam prolem abstinuerat, quo ipso consecutus esset, ut præter doloris medelam etiam liberis procreandis dans operam, orbitatis metum à se depelleret, id ille constantissimè renuit, *Sufficiunt*, inquit, *mihî liberi quos Deus mihî largitus est, Manuel & Maria: sed & absque liberis regnum Dei consequi licet, secus verò sine castitate.* Hos progenuerat ex uxore

^g AICATHERINA, quam adepto imperio Augustam coronavit. Fuit illa Samuelis Bulgaria Regis filiarum natu maxima, ut auctor est ^h Bryennius, seu, ut alii volunt, Aaronis Bulgarici Principis, dignitate Magistri, soror. Aaron verò Baaspracaniæ Præfectus, Joannis Uladilai Bulgaria Regis ex Maria filius fuit, Aaronis Samuelis Regis fratris nepos. Aicatherina (quod quidem nomen haud diversum à Catharinæ nomine rectè observat ⁱ Baronius) sive Samuelis filia, sive ex fratre neptis, post abdicatum à conjuge imperium, in Myrelæi cœnobium cum Maria filia secessit, mutato nomine ^k HELENA appellata, & in Monasterio, quod Xene nuncupabatur, sive ut habet ^l Scylitzes, in cœmeterio Monasterii Studiani, sepulta fuit, cum aliquot annis marito superfuisset. Isaacius verò in eodem Monasterio Studiano humo conditus est.

^g Scyl. p. 800.

Zon. p. 211

Isid. p. 184.

^h Bryen. l. 1. n. 2.

ⁱ an 307 n.

^k Glyc.

Scyl. p. 812.

Liberi Isaacii Comneni Imp. ex Aicatharina.

IV. MANUEL COMNENUS, de quo silent scriptores Byzantini, Isaacii filium fuisse annotasse contenti.

IV. MARIA COMNENA in Monasterium Myrelæi cum matre concessit, post abdicatum à patre imperium.

Scyl. p. 811. 812.
Glyc.

III. JOANNES COMNENUS, ^a à fratre Isaacio Augusto Curopalata primùm, dein Magnus Domesticus appellatus, delatum ab eodem recusavit imperium. obiitque non multo post Constantini Ducæ excessum. ^b Huic uxor fuit ANNA, Alexii Charonis Italicarum provinciarum, quæ tum Græcis parebant, Præfecti filia, maternum à Dalassenis ducens genus: unde DALASSENÆ cognomine propter maternam originem non semel indigitatur ab ^c Anna: femina cæteroquin præclaris ingenii dotibus instructa, quas pluribus prosequitur commendatque eadem Anna Comnena neptis ex Alexio filio, ^d quo regnante res ferè unica gessit. Excessit illa è vivis anno ante Isaacii filii mortem, in Monasterio Pantepopta à se exadificato, quò aliquot ante obitum annis, relicto palatio, secesserat.

^a Bryen. l. 1. n. 3.

Scyl. p. 807.

Zon. p. 213

^b Bryen. l. 1. n. 2.

^c Anna l. 2. p. 51.

^d Anna

Zon. p. 239.

Glyc.

Liberi Joannis Comneni Curopalata ex Anna.

IV. MANUEL COMNENUS, ^a Protoproedrus, deinde Protostrator & Curopalata à Romano Diogene Imperatore renuntiatus, cum valido exercitu adversus Turcos Asiam infestantes missus, cum iis in bellis fortiter se gessisset, & summam animi exhibuisset prudentiam, in ipso ætatis flore ab iis deletus & captus est anno Chr. MLXIX. ^b Sed mox libertatem consecutus, Chrysofculo Turcorum Duce, à quo captus fuerat, cum ipso ad Imperatorem transfugiente, Constantinopolim rediit. Nec diu tamen huic cladi superstes fuit: ^c sequenti enim anno, cum rursus in Turcos cum Chrysofculo expeditionem pararet, in Bithynia ex otalgia, seu aurium dolore, interiit. ^d Manuelem ab eximia fortitudine & prudentia commendant plerique scriptorum istius ævi.

^a Bryen. l. 1. n. 7.

Scyl. p. 833.

Zon. p. 222.

Glyc.

^b Bryen. l. 1. n. 12.

Scylitz. p. 835.

Zonar.

^c Bryen. l. 1. n. 12.

Anna l. 1. p. 5.

^d Bryen. l. 1. c. 6.

Anna l. 1. c. 2.

p. 3. 43.

Scylitz. p. 833.

Zonar.

Filia Manuelis Comneni.

V. N. COMNENA, ab Anna Dalassena avia, N. Nicephori Botaniatæ Imperatoris, ex Verdena fortè prima ejus uxore, filio in uxorem data est, vel certè ex filio nepoti; siquidem hoc loco ἐξγονον τῆς Βοτάνειάτης habet ^a Anna Comnena; quæ vox de filio ex nepote videtur capienda.

Anna l. 2. p. 51.

IV. ISAACIUS COMNENUS, Sebastocrator, de quo mox.

IV. ALEXIUS COMNENUS Imperator, de quo post Isaacii posteritatem

IV. ADRIANUS COMNENUS, ^a Protosebasti primùm, postea ^b Magni Famil. Byzant.

^a Anna l. 3. p. 78.

Zonar. Glyc.

^b Anna l. 2. p. 18.

^c *Anna l. 7. p.*
195. l. 8. p. 229.
^d *Anna l. 9. p.*
239.
^e *Anna l. 3. p. 74.*
Zonar. p. 231.
Scyl. p. 864.
Glycas.
^f *Theophyl. ep.*
24. 30. 34. 43.

^g *Venasius in ar-*
bore gentil. Gri-
maldo.

^a *Anna l. 3. p. 72.*
^b *Theophyl. ep.*
7. 25.
^c *Anna l. 2. p. 50.*
^d *Anna l. 6. p.*
183.

^a *Bryen. l. 1. n. 2.*
6. 11.
Anna l. 9. p. 258.
Vide Notas ad
Ann. p. 78.
^b *Const. de adm.*
imp. c. 43.

^c *Scyl. p. 662.*

^a *Scyl. p. 689.*
Zonar. p. 173.

^b *Scyl. p. 702.*
^c *Idem p. 705.*

^d *Idem p. 747.*

^a *Anna l. 10. c.*
12. p. 273. 364.
^b *Lib. 13. p. 376.*

^c *Allat. de Con-*
fer. utr. Eccles.
l. 2. c. 12.

^d *Nicot. in Ioan.*
n. 3.
^e *Anna l. 12. p.*
364. 365.

^f *ep. 4. 26. 37.*
V. Not. ad Ann.
p. 364.

^a *Bryen. l. 1. n. 2.*
6. 11. l. 3. c. 4.
Anna l. 7. p. 195.
Zonar. Glyc.
Theophylact.
Cinnam. l. 6.

Domestici Occidentis dignitate donatur à fratre Alexio Imperatore, ^c à quo in varias Provincias cum imperio missus est. Huic uxor fuit ^d ZOE DUCÆNNA, Constantini Ducæ Imperatoris ex Eudocia Dalassena filia ultima, ^e quam Nicephorus Botaniates Imperator factus ducere statuerat, nisi à Leone Eunuchō ab eo consilio avocatus fuisset. Utrūm ex his nuptiis prodierint liberi, haud patet; quanquam ex ^f Theophylactō Achridensi Archiepiscopo id conjici possit, cujus scriptæ extant aliquot ad eum Epistolæ. Alexiam nescio quam, Alexii Imperatoris ex fratre aut sorore neptim, Grimaldo II. Monæci in Italia Domino nuptam finxere ^g quidam: sed præterquam quòd ea affinitas est admodum incerta, non est cur Adriano potius quàm Nicephoro aut eorum sororibus videatur adscribenda.

IV. NICEPHORUS COMNENUS, ^a Sebastus, postmodum Magnus Drungarius classis ab Alexio fratre creatur. Hujus filia ^b Gregorio Pacuriano Sebasto nupsit, filio, ut videtur, Pacuriani Magni Domestici Occidentis, viri illustris: & ex Armenia oriundi, ^c quo adjutore usus est Alexius ad repellendum Botaniatam; ^d qui quæ demum in prælio contra Scythas fortiter dimicans occubuit sub an. MLXXXIX.

IV. MARIA COMNENA, ^a major natu fororum Alexii Imperatoris, nupsit, patre adhuc superstite, MICHAELI TARONITÆ, qui ab eodem Alexio Protosebastus, & Protovestiarius, postea Panhypersebastus dictus est. ^b Taronitæ gens illustris admodum fuit Constantinopoli, ut quæ ortum & originem habuerit à Principibus Taronis, regionis sic dictæ in Oriente, verius Syriam: ex qua memorantur *Gregorius*, qui Constantino Porphyrogenito *Cri-coricus* dicitur, & *Apoganem* fratres, Principes Taronis. ^c *Gregorius*, primus Romanorum imperium amplexus, Constantinopolim venit, & à Leone Philofopho Imperatore Magistri dignitate, & locupletibus prædiis donatus est. *Pancratius* verò, Gregorii filius major natu, Patricius & Prætor Taronis à Romano Lacapeno appellatus, sororem Theophylacti Magistri, Imperatoris stirpis feminam, ab eodem in uxorem nactus est. *Asotius* ejusdem Gregorii filius notus, cum & ipse in Urbem venisset, Patriciatus honore pariter est ornatus. *Apoganem* verò, Gregorii frater, Patricius itidem factus ab Imperatore, cum domum rediret, nuptias cum filia Constantini Patricii & Magni Heteriarchæ sibi pacta peracturus, vitâ defungitur. Hujus filius ex priore conjugate *Tornicius*, Patricius æquè factus, testamento suo cavit, ut tota ipsius terra Imperatori traderetur, uxorque cum filio in Urbem migraret, ubi ædes ad inhabitandum & reditus idoneos obtinuit. Exhinc Taronitarum gens Constantinopoli inter illustres & præcipuas Imperii familias haberi cœpta est: ex qua ortus ^d *Romanus Patricius Taronites*, Tornicæ fortè filius, qui Scleri sub Basilio & Constantino defectionem molientis partes secutus est sub ann. DCCCCLXXVI. Occurrit deinde ^e *Gregorius Taronita*, Magister, à Samuele Bulgarorum Rege in prælio captus anno DCCCXCIX. Hujus filius ^f *Azotes Taronita* in eodem prælio captus, ductâ Samuelis filiâ, Constantinopolim rediit, & ab Imperatore Magistri dignitate donatus est. Hunc excipit ^g *Gregorius Patricius Taronita*, qui initæ in Michaelē Paphlagonem conspirationis reus, diris suppliciiis affectus est an. M X L. Gregorii filius fuit, si bene auguror, *Michael* Alexii Imperatoris fororius, ex cujus conjugio natus ^h *Ioannes Taronita*, alter à *Ioanne Taronita* Chærebacchomen an idem sit cum *Ioanne Taronita* Sebasto, ⁱ qui in depositione Cosmæ Patriarchæ Constantinopolitani Manuelli Comneno Imperatori in Blachernarum ade assedit anno M C X L I V. Fuit etiam Michaelis filius alter, *Gregorius Taronita*, Protovestiarius, ^j quem Joannes Comnenus in ipsis Imperii initiis rebus gerendis præfecit: diversus porrò à ^m *Gregorio Taronita* Trapezuntis Duce, qui in Alexium rebellionem parans, à Joanne Taronita ejusdem Alexii ex sorore nepote, ipsiusque Gregorii patruelis comprehensus, & carceri mancipatus, postmodum libertatem honoresque pristinos est consecutus. Extant ⁿ Theophylacti epistolæ aliquot, quæ hujus Gregorii Taronitæ Proedri res præclare bello gestas in Colchide & Ponto mirè prædicant.

IV. EUDOCIA COMNENA, ^a NICEPHORO MELISSENO, viro prudenti & præclaro, qui paternum genus à Mortiis repetebat, uxor à patre data

est. Hic ab exercitu circa Damalim, eodem fermè tempore quo in Urbe Alexius, Imperator proclamatus, potestate uxoris fratri ultro cessit, Cæsaris titulo contentus, quod pluribus prosequuntur Nicephorus Bryennius, Anna Comnena, & alii. In Urbem porò post Alexium venit, Cæsarea dignitate donatus VII. Aprilis feriâ v. Hebdomadis Paschalis, anno MLXXXII. excessitque è vivis xvii. Novembris Indiâ. XIII. anno Chr. MCIV. ut præfert ^b Codex Cæsareus, qui tamen mendis non caret in annorum caracterismis. Scribit ^c Cinnamus ab eo in Asia ad Dorylaum præclara excitata fuisse palatia. ^d Nicephori filius fuit *Alexius Melissinus* Magni Ducis dignitate donatus à Manuele Imperatore. Melissenorum porò familiam perillustrem fuisse Constantino- poli produnt gesti ab iis magistratus, & demandatæ Provinciarum & Copiarum Præfecturæ. In iis enim recensentur à scriptoribus Byzantinis ^e *Michael Melissenus*, sub Copronymo, ^f & *Theodotus Melissinus* Patriarcha Constantinopolitanus, acer imaginum hostis, Leone Armenio imperante: *Theodotus alter Melissenus*, Provinciarum Orientis Præfectus sub Michaeli Theophili filio: *Theophilus Melissenus*, cognomento Lydiates, Protospatharius sub Basilio Macedone: *Leo & Theognostus Melisseni* sub Basilio Bulgaroctono: dehinc Melissenus iste Cæsar, à quo longa successionis serie ortus est ^g *Alexias Melissenus*, cognomento *Strategopus* propter maternam originem, ob captam ab eo Francisque ereptam urbem sub Michaeli Palæologo notissimus: cujus filius fuit ^h *Constantinus*, cui evulsi fuere oculi, Theodoro Lascari regnante. Exhinc memoratur ⁱ *Michael Strategopus Melissinus*, vir animi fortitudine & divitiarum copiâ celeberrimus, qui unâ cum Constantino Palæologo Michaelis filio in Andronicum Imperatorem conspiravit; idem fortè qui à ^l Sanuto & Sabellico Dominus *Del Castri* & *Lyconia* dicitur, filiamque uxorem dedit Marefcallo Catalanorum, qui tum Ducatum Athenarum tenebant. ^m Ab hoc prognatus *Leo Melissenus*, Sebastocrator, Dominus & Exarchus Ithomes, seu Messeniæ, pater *Nicephori Melisseni* Protostratoris, Domini Messeniæ, qui propter eximiam in dicendo suavitatem *Melissurgus* dictus est. Hic ex uxore Raülis filia *Nicolaum Melissenum* sustulit, quem Demetrius & Thomas Palæologi, qui tum Peloponnesum obtinebant, bonis spoliarunt, ipsi vicissim à Turcis deinceps suis exuti. Aiunt porro stare etiamnum Melissenorum familiam, qui Comnenorum præterea cognomen, fortean propter illustrem hanc cum Alexii filia affinitatem, suo adjunxerunt. ⁿ Memorantur enim *Theodorus Melissinus*, qui se Æni, Xanthi, Sami, Miletii, & aliorum in Thracia & Peloponneso oppidorum Despotam titulo tenus inscribebat, ut *Macarius Melissinus*. Ragusinus Archiepiscopus, fratres, qui Joanni Austriaco in bellis contra Turcos se adjunxerunt, adductis peditum viginti quinque millibus, ac equitum tribus millibus, ex suis vel certè Græcorum Provinciis coactis, quorum ope belli pondus biennio sustinuerunt. Verum hostis potentissimi viribus cedere coacti concesserunt Neapolim, ubi obtentis à Philippo II. Hispaniarum Rege pensionibus subistere, & tandem mortem obire; ac Theodorus quidem xxv. Martii anno MDLXXXII. Macarius verò XII. Septemb. anno MDLXXXV. Utriusque epitaphium legitur lingua Græcâ exaratum in Ecclesia SS. Petri & Pauli Græcorum, quod ab Ughello descriptum est. Habuit porro Theodorus filios *Demetrium Melissenum Comnenum*, legionis & classis navalis rei armamentariæ in Belgio sub Hispanis Præfectum, qui obiit anno MDCXXXV. & *Nicephorum Melissenum Comnenum*, primò Naxi Archiepiscopum, deinde Crotonæ in Regno Neapolitano Episcopum ab Urbano VIII. PP. XXIX. Maii anno MDCXXVIII. creatum, qui vitâ excessit v. Februarii anno MDCXXXV. Nicephori elogium perstrinxit idem Ughellus, subditque Theodoro præterea filiam fuisse, matrem *Eremanuelis Melisseni*, Militis Ordinis Calatravæ, quem Marchionis dignitate exornavit Philippus IV. Rex Hispaniæ, ob egregiè navatam in Catalanicis & Neapolitanis bellis operam. Decessit ille anno MDCLVII. Nuperæ isti Melissenorum familiæ pro insignibus idem ille Ughellus adscribit sex *μελίσσαι*, seu *apes*, aureas ad oram scuti rubei dispositas 1. 2. 2. 1. cum scutulo aureo in media area tribus campanulis nigris 2. 1. distincta, quod Comnenorum proprium esse aiunt.

IV. THEODORA COMNENA, ^a LEONI, ^b seu, ut habet Nicephorus Bryennius, CONSTANTINO DIOGENI Porphyrogenito, Romani Diogenis Imperatoris ex Eudocia ^c filio primogenito, à matre post patris obitum matrimonio juncta est. ^d Is cum fratre Nicephoro, Alexii Comneni Imperatoris

Y iij

^b Lamber. l. 5.
^c Bibl. Cas. p. 275.
^d Idem. l. 6. c. 14.
^e Idem.

^f Theoph. p. 371.
^g Cedren. p. 466.
^h Cedren. p. 486.
ⁱ Zonar. p. 106.

^j Vita S. Nicolai
^k Scud. p. 944
^l Leo Grammat.
^m Scyl. p. 121
ⁿ Gregor. Acro-
^o polita. Historia
^p Gallo Byz.
^q Phranz. l. 1.
^r c. 7.
^s Epist. 3.
^t Sabellic.

^u Phranz. l. 2.
^v c. 2.

^w Ughellus in Epist.
^x Croton n. 45. 10.
^y 9. Ital. sacr.

^a Annal. 10. p.
^b 272.
^c l. 1. n. 6. l. 16
^d n. 29.
^e Annal. 4. 7.
^f p. 1. 2. 190.
^g Annal. 10.
^h Bryen. l. 2. n. 29.

^c Anna loco cit.
Zon. p. 238.

in expeditionibus & præliis fidus comes, tandem in eo, quod cum Turcis ad Antiochiam commissum est, prælio, Isaacio Comneno Sebastocratore, exercitus duce, lethali accepto vulnere occubuit anno Christi M XC. ^e Extitit paucis post annis qui Leonem mentiretur: qui quidem dolo comprehensus ab Alexio, oculis privatus est. Leonis uxor, functo marito, in Monasterium Myrelai concessit.

^a Anna l. 2. p. 43.

^b Bryen. l. 2. n. 3.

^c Anna l. 3. p. 77.

^d Bryen. l. 2.

^e Scyutz. p. 846.

^f Zonar. p. 227

^g Glycas.

^h Anna l. 2. p. 41.

ⁱ Anna l. 3. p. 78.

^j Codin. de Off. c. 2.

^k Bryen. l. 2. n. 1.

^l Anna l. 2. p. 58.

^m Zon. p. 239

ⁿ Anna l. 2. c. 3

^o p. 44. 48. 71.

^p Zonar. p. 239.

^q Zonar. ibid.

IV. ISAACIUS COMNENUS, ^a Joannis Magni Domestici filius, & Alexii Imperatoris frater primogenitus, vir rei militaris peritissimus, magnusque bello dux, si qua ^b Bryennio & Annæ fides, ^c adversus Turcos à Michaelæ Duca cum imperio dux delectus, ab iisdem cæsus, captivus abductus est. ^d Reducem Nicephorus Botaniates, qui Michaelæ excepit, Antiochiæ Ducem renunciavit. ^e A fratre deinde Alexio, ^f quem natu licet minorem Imperio sibi præferri passus est, Sebastocratoris novâ ab eo inventâ dignitate donatur. ^g Obiit anno post matris excessum, cum paulò ante monachicum habitum induisset. ^h Huic uxor fuit IRENE, Alanorum Principis filia, Mariæ Imperatricis Michaelis Ducæ, ac mox Botaniatæ Imperatorum conjugis patruelis, ⁱ quæ marito vix annum integrum superstes pariter extincta est. ^k Ex ea plures utriusque sexus liberos genuit, in quibus memorantur aliquot à scriptoribus.

Liberi Isaacii Comneni ex Irene Alana.

^a Anna l. 8 p. 36.

^b Anna l. 10. p.

289.

^c Anna l. 12 p. 356.

^d Nicetas in Ioan.

n. 3.

^e Anna l. 3; p 94.

^f Anna l. 12. p 356.

^g Epist. 68.

^h Leo Allat. l. 2.

de Concord. ult.

Eccl. c. 12.

V. JOANNES COMNENUS, ^a ab Alexio Imperatore & patruo Dyrrachii Dux factus, ^b Hugonem Magnum Viromanduum in Belgis Comitem, qui in Illyricum navigio pervenerat, quò ceteros Francorum Principes, qui in Palaestinam pergebant, assequeretur, per proditionem captum detinuit, & ad Imperatorem transmisit. ^c Ab eodem Augusto adversus Dalmatas missus, ab iis cæsus est. ^d Joanne postmodum imperii habenas obtinente, rerum publicarum curam est adeptus, novâ donatus *ὡδρακιμωδία*, seu, Præfeti sacri Cubiculi dignitate. Verùm mox, propter intolerabilem superbiam à Reipublicæ gubernaculis amotus est. ^e Hunc impuberem adhuc Henrici III. Imperatoris filia, aut certè affini, matrimonio jungere decreverat Alexius, quo pax inter utrumque Imperatorem, hoc necessitudinis vinculo, firmior neceretur.

V. ALEXIUS COMNENUS, Dyrrachino Ducatu donatur ab Alexio patruo anno Christi MCVI:

V. CONSTANTINUS COMNENUS, Sebastus & Dux Berrhœæ, quem ^a Theophylactus Archiepiscopus Achridensis à morum probitate, & egregiis animi dotibus plurimum commendat, incertum an idem sit cum Constantino Comneno, Sebasto & Magno Drungario, ^b qui in depositione Cosmæ Patriarchæ CP. Manuelli Imperatori assedit anno MCXIV.

V. ADRIANUS COMNENUS Sebastus, abdicatâ vitâ aulicâ, monachicam induit, JOANNES appellatus: ac deinde mortuo Michaelæ Maximo Archiepiscopo Achridensi, huic suffectus est, ut habetur in Archiepiscoporum Bulgariae ad hunc usque Joannem descripta ferie, in Cod. MS. Bibl. Regiæ sign. 2423. quam integram, cum brevior sit, hic describemus in eruditorum gratiam.

ΟΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ.

ΠΡΟΤΟΓΕΝΗΣ ὁ Αρχιεπίσκοπος Σαρδικῆς, δι' ἡ ἀντεπικλείσαν οἱ ἄγιοι πατέρες τῶν Φιλοσόφων ὡς τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ βλασφημῶν, καὶ ὡς ἐν τῶν περὶ ἀποκρίσεως τῆς αὐτῆς περὶ τῆς σωόδου ἐστὶν εὐρεῖν.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ ὁ ἀντιδελφός τῶν ἁγίων Κυρίλλου τῶν Φιλοσόφων, χειροτονηθεὶς ὡς Νικολάου Πάπα τῶν μὲν Ἀδριανόν ἐν τῇ Ρώμῃ, Βασίλειον τῶν Παννονίας Αρχιεπίσκοπος.

ΓΟΡΑΣ ΔΟΣ χειροτονηθεὶς ὡς Μιθροδίου· οἱ δ' ὕστερον ἐκδιωκθεὶς ὡς τῶν Πνευματομάχων.

ΚΛΗΜΗΣ ἡγούμενος Ἐπίσκοπος Τιμεισπόλεως, ἦτοι Βελίκα, ὕστερον ὃ ἐπιγράψας ὡς Βασίλειου Βασίλειος Βουλγαρίας, ἐφορᾶν καὶ τὸ ἔργον μέγας τῆ Βουλγαρικῆς βασιλείας, ἠγεῖται ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἀρχὴς Ἰεραχῶ, καὶ Κανίνων, ἦτοι Γασηπάτῃ.

ΔΑΜΙΑΝΟΣ ἐν Δοβροπόλῳ, τῇ νῦν Δρέσδα· ἐρ' ἔκ' ἢ καὶ ἡ Βουλγαρία περὶ μνηταὶ ἀποκρίσεως.

ἕως Παξιαρχῆς ἀνηγορεύθη ἀπὸ τῆς βασιλικῆς Συγκλήτης, κελεύσας τὴν βασιλέως Ρωμαίων Ἐλακαπηνὴ ὑπερεῖν ἢ καθιρέσθαι ἀπὸ τῆς Ἰωάννης τῆς Τριμιουχῆ.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ, ὁ καὶ ΓΑΒΡΙΗΛ, ἐν Βοδινόϊς, καὶ ἐν τῇ Πρέσβει.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐν Λυχνίδῃ, τῇ πάλαι καὶ Σαλασσίτῃ περὶ Σαλαζορευομένη, νυνὶ Ἀρχιδὴ.
ΙΩΑΝΝΗΣ καὶ αὐτὸς ἐν Ἀρχιδῃ ἕως ἡμεῶν Δεύρης, χειρὸς Ἀγνοανδνίκης, ἡγουμένου ἡγεμονίας τῆς ἐκείσε μονῆς τῆς Θεομήτορος.

ΛΕΩΝ, πατριάρχης ἐν Ρωμαίων, Χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ κτίσας τὴν κἀτα ἐκκλησίαν, ἐτ' ὀνόματι τῆς ἀγίας Ἐσθ' Σοφίας.

ΘΕΟΔΟΥΛΟΣ, ἡγουμένου τῆς ἀγίας Μωκίου, ὁ κτίσας τῆς ἀνωθινῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀπὸ σπουδαίας Ἰωάννης τῆς Ἀντζῆ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ Λαμπηνὸς ἀρχὴ (ῥῆ) τῆς ὕδατος τῆς Ολύμπου.
ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ Ἀσινῶν, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῆς Ἀειτζῆ.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ ὁ ἐξ Εὐείπου, Ρήτωρ ὢν καὶ Διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.
ΛΕΩΝ ὁ Βαλδός, ἐξ Ἰουδαίων ὢν ἐκ περὶ τὸν ἡγεμονίας διδάσκαλος τῆς ἡνῶν.

ΜΙΧΑΗΛ ὁ ἐπίκλητος Μάξιμος, Ὁσιαεῖος ὢν ἐν τῇ Παξιαρχικῇ ἀρχῇ, καὶ Διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, εὐεργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μοναχὸς ὁ Κομνηνός, ὁ ἐν τῇ κοσμικῇ Ἀδριανὸς πανσέβαστος Σέβαστος, καὶ ἕως τῆς ἀσιδίου δεσποῦ τῆς πανευχρηστάτος πατρὸς Σεβαστοκράτορος κυροῦ Ἰσακίου τῆς Κομνηνῆς, τῆς ἀπὸ τῆς θεοῦ καὶ ἀγγελικῆς χάριτος Ἰωάννης μεθονομασθέντος τῆς ἀπαδέλας τῆς βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τῆς Κομνηνῆς, καὶ τῆς ἀσιδίου δεσποίνης τῆς πανευχρηστάτης πατρὸς Σεβαστοκράτεισσης κυραῖς Εἰρήνης τῆς ἀπὸ τῆς θεοῦ καὶ ἀγγελικῆς χάριτος Ἐἰνης μεθονομασθείσσης, τῆς θυγατρὸς τῆς πανευχρηστάτου Ἐξυποκράτορος πάσης Ἀλανίας, καὶ πατρὸς ἀγαθῆς τῆς δεσποίνης κυραῖς Μαρίας τῆς Ἀλανίας, τῆς ἡγεμονίας συμβίου τῆς βασιλέως κυροῦ Νικηφόρου τῆς Βοτανειάτου.

v. N. COMNENA, ^a GREGORIO GABRÆ, Theodori Trapezuntini Ducis filio pacta tantum, non nupta fuit. ^b Is porro Mariæ postmodum Alexii Imperatoris filix secundogenitæ connubio junctus est. ^a *Anna l. 8. p. 240.* ^b *Zonar.*

v. NN. præter hos Isaacii liberos supra memoratos, alios extitisse utriusque sexus constat, idipsum tradente Zonara: qui & prolem procreavere, perinde ac alii Isaacii fratres, cujus series genealogica cum ommissa fuerit à scriptoribus, haud in promptu est divinare horum quibus adscribendi sint Comneni, qui hac fermè tempestate ac deinceps florere: atque in his ^a NICEPHORUS ^a *Manass' ed. reg. p. 62.* COMNENUS, à Supplicibus libellis, cujus orationem funebrem contexit Constantinus Manasses: ^b MANUEL COMNENUS, qui Manuele imperante vixit: ^c STEPHANUS COMNENUS, Magnus Drungarius, qui Eudociam Joannis Axuchi Magni Domestici filiam uxorem duxit: ALEXIUS COMNENUS, Joannis Sebastocratoris filius, Stephani consanguineus, cui pacta fuit Irene, altera Axuchi filia: ^d JOANNES COMNENUS, cognomento Crassus, qui Alexio Angelo imperante, ob affectatam purpuram capite truncatus est: ISAACIUS COMNENUS, Sebastocrator, qui Annam, Alexii Angeli Imperatoris filiam, uxorem duxit: denique PAULUS COMNENUS, qui in Relatione Ogerii Protonotarii, apud ^e Waddingum, consobrinus Michaëlis Palæologi Imperatoris dicitur sub annum MCLXXIX. qui quidem omnes à quopiam ex Isaacii Sebastocratoris, aut certè ex Joannis Imperatoris liberis potuerunt genus duxisse. ^e *an. 1279.*

IV. ALEXIUS COMNENUS, Imperator, Joannis Comneni Magni Domestici filius secundogenitus, ^a à Michaële Duca Imperatore Proedri, mox à Botaniata Nobilissimi, postea Magni Domestici, demùm Sebastii dignitates consecutus, eodem Botaniata in ordinem acto, purpuram induit an. Christi MLXXXI. Ind. IV. Aprilis I. feriâ quintâ majoris Hebdomadæ: vir bellica laude clarissimus, sed ob fraudes ac perfidiam non mediocriter à scriptoribus Latinis infamatus, cujus res gestas pluribus complexa est Anna filia. Obiit xv. Augusti, feriâ v. anno Christi MCVIII. Indiæ. XI. vixit annos circiter LXX. imperavit XXXVII. menses IV. dies XV. Illius verò finus sepultum est in Monasterio Philanthropi, quod ipse vivens ædificaverat. Bis nuptias inierat Alexius ante adeptum imperium: ^c ac primùm quidem cum ARGYRI, viri nobilis opibusque florentis, de quo supra egimus, filia: deinde eâ fato functâ, cum IRENE DUCÆNA, Andronici Ducæ filia, Joannis Ducæ Cæsaris, Constantini Ducæ Imperatoris fratris, nepte: quæ eo anno, quo conjux Imperator acclamatus est, nondum decimum quintum ætatis annum excessisset. ^a *Zonar p. 228.* ^b *idem p. 231.* ^c *Lambecius lib. 5. Bibl. Cas. p. 254.* ^d *Anna l. 2. p. 59.*

rat. Illius præclaras animi & corporis dotes mirè extollit in Alexaide sua Anna filia
^a Menaa 13. Aug. ^d Sub vitæ exitum, monachæ habitu sumpto, XENE dicta est. ^e Alexio superstes,
^{Nicot. in Ioan.} ex eo tres filios, & quatuor sequioris sexus procreavit.
^{n. 2.}

Liberi Alexii Comneni Imp. ex Irene Ducana.

V. JOANNES COMNENUS Imperator, de quo mox.

V. ANDRONICUS COMNENUS, ^a Sebastocrator à patre dictus, ^b in prælio contra Turcos viriliter pugnans, in ipso ætatis flore occubuit, paulò ante excessum patris. Hunc uxorem duxisse testatur Zonaras: sed an prolem suscepit, non omnino constat.

V. ISAACIUS COMNENUS, Sebastocrator, à quo Principes ac Imperatores Trapezuntini genus ducunt, de quibus agimus in secunda parte stemmatis Comnenici.

V. ANNA COMNENA, Porphyrogenita, ^a nascitur Constantinopoli in Porphyra, Palatii triclinio, Kal. Decemb. Ind. VII. anno Chr. MLXXXIII. ^b paucisque post diebus Imperatorio diademate donatur: femina ingentis spiritus, & omnigenâ scientiarum laude clarissima, quod satis superque testatur præclara ejus Alexias, quam pro viribus illustrare nuper conati sumus. ^c Hanc à teneris annis Constantino Duca Porphyrogenito, Michaelis Duca Imperatoris ex Maria Ibera filio, despondit pater: ^d quo ante nuptias mortuo, nubilem ambivit Sultanus in sponsam, sed tandem obtinuit ^e NICEPHORUS BRYENNIUS, Cæsar primùm, deinde ^f Panhypersebastus à socero dictus. ^g Ægro tante Alexio, Irene conjux, plus quàm decebat in filiam & generum propensior, Bryennio, ut facundiâ præstantissimo, & rebus gerendis idoneo, imperium asserere annexa est: ipseque Bryennius, impellente Anna conjuge, sub ipsa Joannis Comneni, Alexii filii primogeniti, qui Augustus acclamatus fuerat, imperii initia, irrito conatu Imperatoriam ambivit dignitatem. Fuit pariter Nicephorus Bryennius omni disciplinarum genere instructissimus, historiamque scripsit rerum sui temporis, non semel ab Anna conjuge laudatam, quam è tenebris erutam, summo literarum bono, cum tersissima interpretatione protulit in lucem vir disertissimus & summæ eruditionis Petrus Possinus, & quam pariter notis illustravimus. ^h Illa verò marito superstes vitam produxit ad tempora Manuelis Augusti. Annæ sepulchrum, inquit ⁱ Martinus Crusius, adhuc extare aiunt Constantinopoli in templo Patriarchali, ex integro lapide, à terra surgens altiùs ad parietem, in quo incisa visitur aquila. Illustris porrò fuit admodum Bryenniorum gens, ^k quæ Hadrianopoli in Macedonia, seu Thracia, ubi sedem fixerat, Constantinopolim migravit. Primus ex ea memoratur ^l BRYENNIUS Patricius, qui Leone Iconomacho imperante vixit, ut est in Menæis. Sed cum ibi addatur Bryennium à Theodora Augusta Legatum missum ad Bulgarorum Regem, videtur potius vixisse sub Theophilo Iconomacho, cujus uxor Theodora imperium tenuit sub Michaeli filio. Hunc apud scriptores excipit *Nicephorus Bryennius*, ^m Ethnarcha à Constantino Monomacho appellatus, ⁿ Cappadociæ postea à Michaeli Stratiotico Præfectus, qui Macedonicarum Copiarum, quibus præerat, ope, imperium affectans, oculis privatus est, eo anno, quo Isaacius Comnenus Augustus est acclamatus, Christi scilicet MLVII. Nicephoro filius fuit *N. Bryennius*, dignitate Curopalata, qui adversus Scythas cum imperio missus, multa ex iis trophæa statuit. Id ex Bryennii Commentariis potissimum discere est, Nicephori, qui postmodum imperium ambivit, matrem Annam Curopalatissam appellantis. ^o Ex Annæ cum Curopalata Bryennio nuptiis enati filii duo, *Nicephorus* & *Ioannes. Nicephorus Bryennius II.* dignitate Magister & Proedrus, præterea Bulgariæ & Dyrrachii Dux, sub Romano Diogene, ^p à quo Dux totius Occidentis dictus est, præclaras res gessit, ac tandem, Michaeli Duca & Boraniata imperantibus, ^q defectionem molitus, Imperatoria sumpsit insignia Hadrianopoli. Sed victus & captus ab Alexio Comneno Magno Domestico Occidentis, postmodum Imperatore, oculis effossis, ^r vitam ad ejusdem Alexii tempora produxit. ^s *Ioannes* dignitate Magister, Nicephori frater, Curopalata & Magnus Domesticus ab eo renuntiatus, dum Cizycum invadere conatur, ab Urlelio Balliolensi

^a Zonar. p. 237
^b Anna l. 5. p. 475.

^c Ann. l. 6. p. 166.
^d Anna p. 167.
^e Zonar. p. 237.

^f Bryen. in præf. n. 8.
^g Zonar.
^h Ann. l. 6. p. 177.
ⁱ Anna. Zonar.
^j Anna l. 13. p. 405.
^k Nicet. in Ioan. n. 2. 3.

^l Annain Præfat. c. l. 7. c. 14. p. 191. c. 447.
^m In Nicet. ad hist. Polit. p. 46.

ⁿ Anna l. 10. p. 274. 275.
^o Scyl. p. 791.
^p Nicet. in Ioan. n. 2.
^q Menaa 26. Dec. in S. Evaristo.

^r Scyl. p. 787.
^s Idem p. 794.
^t Zonar. p. 210.

^u Bryen. l. 3. n. 7.
^v l. 4. n. 3.
^w Scyl. p. 838.
^x Zonar. p. 223, 229.
^y Bryen. l. 3. n. 13.
^z Idem l. 3. n. 2.
^{aa} Anna l. 1. p. 16.
^{ab} Scyl. p. 858. Z. n.
^{ac} Ann. l. 7. p. 191.
^{ad} Bryen. l. 3. n. 4.
^{ae} 5. 7. 11. l. 4. n. 6.
^{af} Anna l. 1.
^{ag} Scyl. p. 860.
^{ah} Zonar. p. 210.

Balliolensi profigatur : deinde ab Alexio captus, unâ cum fratre in carcerem conjicitur, tandemque à Varangis occiditur Constantinopoli. Joanni filius fuit, cui Tarchaniotæ, viri nobilis, sororem Helenam despondit pater. A Nicephoro verò Joannis fratre prodiit ^a *Nicephorus Bryennius III.* Patricius, qui in eodem pralio, quo pater, captus, & postea perinde oculis privatus est. Ex Patricio verò Nicephoro prodiere *Nicephorus* & N. filia nupta Mariano Maurocataloni. Ita enim disertè Nicephorum maritum, Nicephori Cæci Ἐπιτορυ appellat Anna, qua voce non semel utitur pro ex filio nepote : licet Zonaras perperam tradat Nicephorum Annæ conjugem, fuisse primogenitum filiorum Nicephori Cæci. *Nicephorus Bryennius I.* Cæsar & Panhypersebastus ex Anna Comnena, Alexii Augusti filia, ^u *Alexium* procreavit, qui ob maternam originem, *Comneni* cognomen assumpsit. ^x Is Abasgia Principis filiam sibi despondit, Alexio avo extremum spiritum ducente : ^y postea à Manuele Imperatore Magni Ducis dignitate donatus, unâ cum Joanne Duca adversus Willelmum Sicilia Regem cum navalibus copiis missus est anno MCLIV. rebusque initio sat prosperè gestis, à Rege, qui nova auxilia conduxerat, superatus & captus, in Siciliam abductus est. ^z Dehinc redux, ab eodem Manuele cum *Nicephoro Bryennio* Sebasto, qui Manuelis Augusti ex sorore neptem duxerat, missus est Antiochiam, quo Mariam Raimundi Antiocheni Principis natam ipsi Manueli in uxorem deposceret. Scribit ^a Balsamon Nicephori istius filiam Theodoro Mesaritæ Imperatorio Grammatico nuptum datam, nuptiasque propter generis & familiæ disparem gradum, & quòd inconsulto Manuele Imperatore essent initæ, ejusdem Augusti operâ & præcepto rescissas. ^b *Andronicus Comnenus*, Alexii filius, Thessalonica Præfectus, affectatæ tyrannidis reus, carceri mancipatus, & oculis exutus est sub annum Christi MCLXXXIX. ^c Hujus filius, ita afflicto parente, in ædem Sophianam confugit, quò à prætereunte plebe Imperator salutaretur. Sed priusquam causa ejus ingressus vulgò innotesceret, pro seditioso comprehensus, oculis pariter privatus est. Qui deinceps apud scriptores recensentur Bryennii, ab alio stipite, quàm Nicephori IV. cujus posterii Comneni dicti sunt, profluxere. In his præter Nicephorum Bryennium, cujus mox memini, occurrunt ^d *Iosephus Bryennius*, qui à Manuele contra Hungaros missus est sub annum Christi MCLXXXIII. ^e *Bryennius*, Mensæ Imperatoriæ Præfectus sub Andronico Palæologo : ^f *Georgius Bryennius*, Stenimachi & Zepenes urbium Præfectus, ^g postea Magnus Drungarius : & ^h *Ioannes Bryennius*, qui sub utroque Andronico Palæologis vixere : ⁱ *Michael Bryennius*, Stenimachi Præfectus, qui in pralio contra Turcos occubuit, Andronico juniore imperante : ^k *Iosephus Bryennius*, Monachus, patriâ Constantinopolitanus, qui floruit sub Manuele Palæologo anno Christi MCCCC. cujus scripta varia in rebus Theologicis recensent Leo Allatius, Philippus Labbeus, & alii : denique ^l *Manuel Bryennius*, qui complura scripsit de rebus Mathematicis opera, quæ asservantur in Bibliotheca Regis Christianissimi, qui si idem, cujus mentio est apud ^m Cantacuzenum, vixit sub Andronico Palæologo seniore.

V. MARIA COMNENA, Porphyrogenita, ^a lucem excepit anno MEXXV. Hanc parens GREGORIO GABRÆ, aut GAVRÆ despondit, ^b filio Theodori Gabræ, viri inclyti ex Chaldaa oriundi, Ducis Trapezuntini, quam quidem urbem Turcis abstulerat. Gregorio, ni fallor, frater fuit ^c *Constantinus Gabras*, qui Alexio imperante Philadelphe Ducatum obtinuit : ^d idem fortè qui sub Joanne & Manuele (nisi filium malint alii) Trapezunte tyrannidem invasit. Ejusdem etiam stemmatis fuere ^e *Constantinus Gabras*, qui floruit sub Basilio Porphyrogenito : ^f *Michael Gabras*, qui in Michaelem Paphlagonem conspiravit : ^g & alter *Michael Gabras*, qui Eudociam Comnenam, Andronici tyranni filiam, uxorem duxit. Perstitit hæc Gabrarum familia etiam post expugnatam à Turcis Urbem. ^h Observo enim *Ioannem Gavram*, inter Nobiles Græcos, qui eorundem Turcorum tyrannide patriâ expulsi, in Franciam transferunt sub annum MCCCCLIV. & à Carolo VII. Rege pensionum beneficia aliqua impetrarunt. ⁱ Mariæ filia, repudiato postmodum ac dimisso pro sua libidine Gregorio, alium adscivit sponsum Alexius, NICEPHORUM CATALONEM, quem ille Sebastocratoris dignitate donavit, ^k *Constantini Euphorbeni Cataloni* Famil. Byzant.

^a Bryen. l. 3. n. 9.
l. 4. n. 12. 13. 14.
Anna l. 1. p. 15.
l. 10. p. 274.

^u Nicet. in Man.
l. 2. n. 7.

^x Zonar. p. 244.
^y Nicet. ibid.

^z Cinn. l. 4. n. 12.
Allatius de Confess. utr. Eccl. l. 2. c. 12.

^a Cinn. l. 5. n. 7.

^a in Epist. Bals.
ad An. n. c. 41.

^b Nicet. in Isaac.
l. 3. n. 2.

^c Idem c. 3.

^d Cinn. l. 5. n. 17.
l. 6. c. 7.

^e Pach. l. 4. c. 28.

^f Cantacuz. l. 1.
c. 36. 37.

^g Id. l. 1. c. 55.

^h Id. l. 3. c. 87.

ⁱ Id. l. 3. c. 56. 57.

^k Allat. de Conf.

utr. Eccl. l. 2. c. 18.

n. 14. & in tract.

de Simeon. p. 88.

94. 95. 96. 100.

Labbeus in Nova

Bibl. p. 117. 118.

^l Simleri Bibl.

Labbei Nova

Bibl. p. 117. 118.

Rob. Const. p. 101.

^m l. 1. c. 11.

^a Annal. 6. 8. 15.

p. 167. 240. 502.

104.

Zonar. p. 237.

^b Anna l. 8. 11.

12. p. 239. & seq.

^c Anna l. 13. 14.

p. 395. 429. 431.

^d Nicet. in Ioan.

n. 9. in Man. l.

3. n. 6.

^e Cinnam. l. 2.

^f Styl. p. 640.

^g Idem p. 670.

^h Nicet. in Man.

l. 4. c. 3.

ⁱ Cinn. l. 5. n. 12.

^k Comput. Mar.

de Beauvarlet an.

1454. 1455.

^l Anna l. 10. p.

276. Zonar.

^k Bryen. l. 4. n. 7.

Ann. l. 10. p. 276.

¹ Leo Allat. l. 2.
de Concord. c. 12.

^m Cinn. l. 5. n.
12. l. 6. n. 11.
ⁿ Anna l. 7. c.
10. p. 189. 192.
273.

^o Nicet. Paphl.
in vita Ignat. p.
722.
^p Const. de adm.
imp. c. 45.
Scylitz. p. 597.
^q Anna l. 10. p.
274. 276.
^r Nicet. in Alex.
l. 1. n. 7.
^s p. 801.
^t Anna l. 7. p.
190.
^u Anna l. 8. c.
10. p. 188. c. seq.
^x Anna l. 10. p.
277.
^y Zonar. p. 189.
^z Scyl. p. 751.

^a Zon. p. 209.
Scyl. p. 793.
^b Idem p. 760.
^c Anna l. 11. c.
23. p. 24. 289.
^d l. 2. n. 28. l. 4.
n. 6. 7.
Anna l. 1. p. 11.

^e Anna l. 15. p.
502. 505.
^f Zon. p. 237.

Scylitz. p. 766.

Anna l. 5. p.
47. Vite Notae.

^g Collenus. l. 3.
Biond.

^h Anselmus Ha-
vilsberg. Ep. sc. l.
1. dial. c. 10.
Petr. Abb. Cinn.
l. 2. ep. 39.
Osbo Fris. l. 7.
c. 28. Romu. d.
ⁱ Anna p. 167.
Vghell. rom. 6.
p. 138. 39.
^k Tyr. l. 15. c. 23.
^l Anna c. Ty.
^m Tyr. Nicetas.
Cinnam. Chron.
M. Be. p. 160.
ⁿ loco est
^o Æg. d. de Royz
41. 11. 7. 1. 37.
^p Nang. in chr.
41. 1. 41.

tacalonis filium. Ex alterutro Mariæ conjugio, (quanquam ex secundo probabilius videtur) nati *Alexius & Andronicus*, qui in ¹ Actis depositionis Cosmæ Patriarchæ Constantinopolitani anno *MCXLIV*. filii Mariæ Porphyrogenitæ, Annæ Casariæ sororis, dicuntur: ex quibus Andronicus idem videtur cum *Andronico Euphorbeno*, Ciliciæ Præfecto sub Manuele, cui *Ἐυφωρβος* fuisse dicitur ^m à Cinnamo. Familiæ porrò Euphorbenorum & Catacalonum admodum illustres Constantinopoli habitæ sunt. ⁿ *Georgii Euphorbeni* non semel meminit Anna in Alexiade. Catacalonas nudè interdum ac simpliciter, quandoque etiam variis adjunctis epithetis, aut cognominibus, propter nescio quas maternas origines, prout tunc in Græcia usus invaluerat, passim efferi apud scriptores licet animadvertere. Catacalones plures recensent iidem, ac ^o *Leorem* quidem *Catacalonem*, Excubiarum Præfectum, Photii Patriarchæ Constantinopolitani cognatum, imperante Michaële Theodoræ filio: ^p *Catacalonem Abdelam*, dignitate Magistrum, sub Leone Philosopho: ^q *Constantinum Catacalonem*, Nobilissimum, Nicephori Mariæ Comnenæ maritum, & *Nicolaum Catacalonem* sub Alexio Comneno, præterea ^r *Andronicum Catacalonem* sub Alexio Angelo. Alia fuit familia *MAUROCATACALONUM* dicta, ex qua prodire *Maurocatacalon*, cujus meminit ^s Scylitzes in Stratoticis: ^t *Gregorius* & ^u *Nicolaus* ab Anna memorati, & ^x *Marianus Maurocatacalon* Nicephori Bryennii sororis maritus. Nec scio an familia Catacalonum Ambustorum, seu *Κεραυδρών*, eadem fuerit cum priore, ut qui Mauri, à cutis nigredine, Ambusti etiam dicti eadem de causa fuerint. Certè Catacalonum Ambustorum mentionem non semel fieri apud scriptores comperio. Occurrunt enim apud ^y Zonaram & ^z Scylitzem *Catacalon Ambustus*, Colonæ minoris Armeniæ oppido oriundus, qui Messanam adversus Saracenos egregiè tutatus est sub annum Christi *MXLII*. ^a Idem fortè qui postea Antiochiæ Dux, ^b & ab Isaacio Comneno Imperatore Curopalata dictus fuit: præterea ^c *Vestes Catacalon Ambustus*, Iberiæ Præfectus, imperante Monomacho: & *Michael Catacalon Ambustus* sub Alexio, quem ^d Nicephorus Bryennius Josephi Tarchaniotæ Antiochiæ Ducis filium fuisse ait.

v. ^a *EUDOCIA COMNENA*, Alexii Imperatoris filia tertio genita, ^b à patre *CONSTANTINO JASITÆ* filio uxor data est, à quo pessimè & contra generis dignitatem habita, soluto matrimonio, in Monasterium concessit. ^c Qui quidem Constantinus filius fortean fuit *Michaelis Iasita*, qui Monomacho imperante floruit. ^d Alios Jasitas memorant alicubi Anna & Scylitzes.

v. *THEODORA COMNENA*, Porphyrogenita, uxor fuit *CONSTANTINI ANGELI*, nobilis Philadelphiensis, à quo reliqua Angelorum, qui post Comnenos Imperium obtinuerunt, stirps profuxit. Has tantum quatuor filias Alexio tribuit Zonaras; quarum alteram in uxorem expetiisse Guillelmum Apuliæ & Calabriae Ducem, Rogeri Ducis filium, auctor est ^a Collenus: sed à Græcis repulsam passum, Constantinopoli, quò nestendæ necessitudinis ergò concesserat, in Apuliam statim reversum, paulò post excessisse anno Christi *MCXXXVI*. Verùm dubiæ prorsus fidei hæc videntur, cum patre adhuc superstite, has ab eo nuptum datas ex scriptoribus omnino constet.

v. *JOANNES COMNENUS* Imperator, ^a *CALOJOANNES* etiam quibusdam dictus, nascitur anno Chr. *MLXXXVIII*. Ind. XI. ^b nec multo post, anno scilicet *MCXII*. coronâ donatur: ac tandem Alexio Parenti in imperium succedit. Vir, inquit ^c Antistites Tyrius, inclutus, liberalis, pius, clemens, & misericors. ^d Fuit autem staturâ mediocri, carne & capillo niger, unde & *MAURI* cognomen tum ei inditum, facie despicabili, sed moribus conspicuus, & actibus insignis militaribus. ^e Defunctus est sub Anavarza secundæ Ciliciæ Metropoli, in loco qui dicebatur *Pratum Palliorum*, cum inter venandum sagittæ toxico illitæ acie seipsum in ea manu vulnerasset, quâ regebat arcum, grassante paulatim veneno. De anno quo excessit discrepant scriptores. ^f Tyrius & ^g Ægidius de Royz mortuum scribunt anno *MCXXXVII*. mense Aprili, imperii *XXVII*. Nangius anno *MCXXXV*. ^h Robertus

verò de Monte, anno M C X L I. ^a At cum plerique è Græcis regnasse dicant Joannem annos X X I V. menses V I I I. consequens est ut annus obitus ejusdem in annum M C X L I I I. rejiciatur, quo & interiisse Joannem tradunt ^k Otho Frisingensis & ^l Albericus. ^m Cinnamus Joannem ait regnasse annos X X V. menses V I I. licet de mense quo excessit cum cæteris conveniat. ⁿ Codinus denique, sive quisquis est auctor Chronici eidem subjuncti, controversiam hanc dirimit, scribens denatum anno Mundi juxta Græcos M M M M M D C L I. qui in annum Christi M C X L I I I. cadit, Kal. April. cum imperasset annos X X I V. menses V I I. dies X X I I I. Sic enim legendum suadet characterismus annorum Manuelis ab eodem observatus, cum perperam dies X V I I. tantum ibidem exarati legantur, pro X X I I I. ^o Uxorem duxerat superstite adhuc parente, ^p ante annum M C V. I R E N E M, Hungaria Regis filiam, uti testatur Zonaras, Ladislai scilicet. Nam ^q Cinnamus, qui unicus, ni fallor, Augustæ nomen prodit, in eo videtur falli, quod Stephanum Hungariæ Regem, & Almus, qui Constantinopolim Joanne imperante fugiens concessit, fratres fuisse dicat: cum Stephanus Calamani filius, Almus verò Calamani frater fuerint; quo in errore versatur etiam Nicetas, uti aliàs à nobis observatum est. Fuit igitur Irene Calamani & Almi soror, ^r præterea Sophiæ, quæ secundis nuptiis Magno Saxonix Dux conjugio est nexa, ut est in Chronico Weingartensi. ^s Excessit illa è vivis, marito superstite, anno M C X X I V. & in quodam Monasterio, fortè Pantocratoris, ^t ab ea edificato, tumulo data est. ^u Pyrisæ nomen eidem tribuunt passim scriptores Hungarici: ita ut admodum probabile sit Græcos Irenes nomine donasse Augustam, quomodo ætitare consueverant, cum barbaras vel etiam Latinas Augustarum appellationes, quas suo efferre vix poterant idioma, Græcis mutarent. Ex his porro patet hallucinatum ^x Ordericum Vitalem, scribentem Alexium per Ravendinum nescio quem Legatum Constantiam Rogerii Principis Antiocheni filiam unicam, deinde per id temporis caso à Turcis Rogerio, eundem Ravendinum filiam Pa'duini Regis Hierosolymitani, Alexii nomine, pro filio Joanne in uxorem expetisse; cum & longè antea Joannes conjugio esset illigatus, & anno M C X X X I. quo Rogerius interiit, haud superstes esset Alexius; nisi fortasse quod de Alexio putavit Ordericus, id de ipso Joanne capiendum sit, qui extinctâ Irene uxore, anno scilicet M C X X I V. ad alias nuptias animum adjecerit.

^l Nicetas in Ioan. c. 11. Ioel. Ducas c. 1. ^k Otho Fris. l. 7. c. 28. ^l an. 1143. ^m Cinnam. l. 1. n. 1. ⁿ Codin. p. 80.

^o Zonar. p. 280. ^p Anna l. 12. p. 356. ^q Cinnam. l. 1. n. 4. ^r Vite Not. p. 430.

Chron. Weingart. c. 10. Cinnam. l. 1. n. 6. l. 1. n. 4. ^s Gunther. in Hist. CP. c. 19. ^t Thurocz. c. 10. ^u Bonfin. Hist.

^x Orderic. l. 1. p. 830.

Liberi Joannis Comneni Imp. ex Irene Hungara.

V I. A L E X I U S C O M N E N U S, ^a nascitur Ind. X I V. anno Chr. M C V I. circa Balabistam Macedoniæ oppidum, cum una eodem partu filia. ^b A Joanne patre Imperator acclamatus, & calceis puniceis donatus, ^c ipso adhuc superstite, ex f. bri diem clausit extremum Attaliæ, Pamphylia Metropoli, in ea expeditione, quam parens in Syriam ultimò suscepit. ^d Exiit Isaacio Angelo imperante, qui Alexium tanquam adhuc superstitem mentitus, fabulam tantâ egit solertiâ, & Alexii personam eâ dexteritate induit, ut & comam ejus flavescentem, & linguam balbutientem referret. Scribit ^e Theodorus Balsamon Alexii conjugem, cujus nomen & familiam scriptores non prodidere, cum in gravem morbum incidisset, usam quorundam magorum præstigiis, quibus pristinam sanitatem reciperet: frustra que hac nefastiâ tentatâ viâ, & veneficis post necatos variis per cereas imagines incantationibus, aliquot nobilissimæ feminae domestice, evanescentibus ac clam recedentibus, tandem diutinè vexatam, vitâ excessisse. Sed quod addit post ejus mortem, tempore Leonis Styppæ Patriarchæ Constantinopolitani, nonnullos ejus cognatos & subditos punitos, quod nefariæ magorum operationi & credidissent & manum dedissent, vix fidem meretur: siquidem verum sit quod refert ^f Cinnamus, Alexii conjugem etiamnum fuisse superstitem, cum Manuel Irenem Alemannam uxorem duxit, anno nempe M C X L I V. qua tempestate Leo Patriarcha è vivis abierat, ut auctor est ^g Nicetas.

^a Anna l. 12. p. 16. ^b Nicet. in Ioan. c. 5. ^c Cinnam. l. 1. c. 2. ^d Nicet. c. 13. ^e Tyr. l. 15. c. 10. ^f Nicet. in Isaac. l. 3. n. 1.

^g In Ep. Basil. ad Amph. c. 33.

^h lib. 2. n. 4.

ⁱ in Man. l. 1. n. 2.

Filia Alexii Comneni.

V I I. N. C O M N E N A, ^a uxor data est à Manuele Imperatore A L E X I O Protostratori, Joannis Axuchi, ^b origine Turci, ac Magni Domestici, ^c qui Joanne & Manuele imperantibus rerum summam obtinuit, filio primogenito. ^d Is paternæ virtutis æmulus, adeò omnibus animi & corporis dotibus inclaruit, ut rei militaris, qua præcellerat scientia, & facun-

^a Nicet. in Man. l. 2. n. 7. l. 3. n. 2. ^b Id. in Io. n. 3. ^c Nicet. Cinnam. Tyr. l. 15. c. 23. ^d Nicet. in Man. l. 4. n. 6. ^e Cinn. l. 6. n. 6.

Famil. Byzant.

Z ij

dia, & in liberalibus artibus eruditio, præterea liberalitas, quâ militum sibi conciliabat animos, aulicorum calumnias in eum concitarint; ipseque Manuel Augustus, sive ab iis impulsus, seu quod ejus potentiam vereretur, aut divitias appeteret, in ordinem redigeret, & rebus omnibus spoliatum, in quoddam Papycii montis Monasterium relegaret: in quo Monachi sumpto habitu, fortunæ mutationem, quâ erat virtute, constantissimè ferens, in ipsis pietatis exercitiis reliquum vitæ exegit. Uxor mariti innocentiam, fide, atque constanti in Imperatorem observantiâ frustra expositis, cum permovere ejus animum ad misericordiam, nec à proposito deducere potuisset, mœrore obruta & confecta, vitam tandem exiit, duobus superstibus liberis.

VI. ANDRONICUS COMNENUS, de quo mox.

VI. ISAACIUS COMNENUS, Sebastocrator.

VI. MANUEL COMNENUS, Imperator.

} De his post Andronicum.

VI. MARIA COMNENA, natu maxima, filiarum Joannis Imperatoris, Alexii soror gemella, JOANNI ROGERIO Cæsari uxor data est à patre, cui illa haud diu superfuit: excessit enim sub primos imperii Manuelis annos. Fuit autem Rogerius Italus, ac ex eadem, qua Capuani Principes, familia, uti pluribus observavimus in ^a Notis ad Cinnamum.

^a pag. 436.

^a Nicet. in Man.
l. 2. n. 2. 3.
Cinnam. l. 3.
^b Idem l. 2. c. 6
^c Bryen. an. 1176

^d Nicet. in Man.
l. 4. n. 1.
Cinnam.
Dioleat. in hist.
Dalmat.
^e Nicet. in Man.
l. 1. n. 2. l. 5. n. 1.
Cinnam. l. 6. n. 7.
^f Nicet. l. 5. n. 4.
Tyr. l. 20. c. 14.
17. c. seqq.
^g Nicet. l. 5. n. 9.
^h Nicet. in Alex.
Man. F. n. 10 17.
ⁱ Nicet. n. 17.

^j l. 22. n. 1

in Isaac l. 1.
n. 5.
^k lib. 5. n. 3. 7
l. 6. n. 7.
^l in Man. l. 1.
l. 5. n. 7.
^m l. 18. c. 30.
ⁿ Nicet. loco cit.
Cinnam. l. 2.
n. 5.

^o Zonar. p. 175.
^p S. J. litz. p. 695.

^q Bryen. l. 4. n. 39.
^r A. n. l. 12. 13.
p. 365. 395. 396.

^s apud Allat.

VI. N. COMNENA ^a nupsit STEPHANO CONTOSTEPHANO, ^b quem Manuel Imperator Magnum Ducem designatum cum classe adversus Siculos misit circa annum MCLX. quo in bello, dum Corcyra arcem obsideret, saxi fragmento machinâ ab hostibus excusso, lumbos ictus, ex vulnere periit. ^c Stephani uxor, marito superstes, à fratre Manuele Corcyra dominio postmodum donata est, ut Georgii Corcyrensis docent Epistola. Ex his nuptiis nati liberi aliquot, in quibus recensentur *Alexius, Andronicus, & Ioannes Contostephani*. ^d *Alexius* à Manuele Imperatore cum copiis in Hungariam dux est delectus, ut Stephano Geisâ Hungariæ Regis fratri, cui ex fratre neptem uxorem dederat, regnum assereret anno MCLXI. ^e *Andronicus Contostephanus*, cum Joanne fratre, & exercitu terrestri, adversus Raimundum Principem Antiochenum pariter missus est. Deinde Magni Ducis dignitate donatus, bella adversus Hungaros anno MCLXVI. dux factus, victoriam insignem ex iis adeptus est. ^f Bienio post in ea expeditione, quam Manuel in Saracenos Ægyptios suscepit, classi præfuit: ^g ut & bello, quod contra Venetos gestum est anno MCLXX. ^h Sed tot rerum præclarè gestarum gloriam extinxit ab Alexio Manuelis filio cum universo, cui præerat, exercitu ad Andronicum tyrannum defectio; à quo non multo post carceri mancipatus, perfidiæ pœnas luit. ⁱ Nam cum in eum conspirasset, cum aliquot aulicis comprehensus, cum quatuor filiis oculis privatus est. ^k *Willelmus Antistes Tyrius* defectionem procerum Constantinopolitanorum commemorans, *Alexium Megaducam Imperatoris consanguineum* hoc loco habet, qui scriptoribus Græcis *Andronicus* nuncupatur. *Ioannes Contostephanus*, dignitate *Sebastus*, cujus non semel mentio occurrit apud ^l *Niceram* & ^m *Cinnamum*, *Andronici* frater eidem ⁿ *Niceta* dicitur, apud quem pro *Κωνσταντίνου*, reponendum indubiè *Κωνσταντίνου*. ^o *Cinnamus* auctor est Joannem à Manuele missum Tripolim, quod Melisendem Raimundi II. Comitis Tripolitani filiam ipsi Manuelli in uxorem deposceret: de qua legatione agens ^p *Tyrius*, *virum illustrem, & Imperatoris consanguineum* fuisse refert. ^q Vitam produxit usque ad *Isaacii* tempora. ^r Occurrit præterea *Theodorus Contostephanus*, qui sub eodem Manuele in Cilicia contra Armenios fortiter pugnans occubuit; qui an Stephani filius fuerit, haud constat. *Contostephanorum* porrò familiæ originem altiùs non repetunt scriptores Byzantini, quàm à ^s *Stephano* Magno Domesticus Occidentis, imperante *Basilio Bulgaroetono*, qui ob staturæ brevitatem *Contostephanus* appellatus est: *κοινός* enim recentioribus Græcis *parvum* significat. Hunc excipiunt ^t *Isaacius Contostephanus*, Magnus Dux, sub *Nicephoro Botaniata*: & *Stephanus* ejus frater, sub *Alexio Comneno* circa annum MCLV. Ab alterutro prognatus *Stephanus*, Joannis Imperatoris gener, quem eundem esse arbitror cum *Stephano Panhypersebasto*, qui sub annum MCLIV. in ^u de

positione Cosmæ Patriarchæ Constantinopolitani Imperatori Manueli affedit, licet *ἑτάδελφ* dicatur ejusdem Augusti in depōsitionis decreto, cū latiori significatione ea vox hoc loco accipi possit pro sororio, seu sororis marito, quem Latini *cognatum* interdum dicunt. Antiquus lapis Brixia: COGNATUS. DVLCISSIMVS. SORORIO. AMANTISSIMO. Idque vel etiam patet ex eo quōd Joannes Rogerius Cæsar, qui Mariam Manuelis sororem uxorem duxerat, Imperatoris *ἑτάδελφ* perinde dicitur. Occurrunt deinde Contostephani aliquot alii, atque in iis *Alexius Contostephanus*, in quem extant exarati hi Iambi:

Στομῶσι χαλῶς Χειρομάρτυρες δύο
 Κοιτοσεφαίου πῶ ἀδελῶ Αλεξίῳ,
 Ο μὲν λέοντων εἰς σφαγὰς ἦν εἰς δύον,
 Ο δὲ δράκόντων εἰς ἑμὰς ἦν εἰς ἕω
 Ὡς πῶ φλογίνῳ, Πέρσαι, ῥομφαίαν ἔειπον,
 Κοιτοσεφαίῳ πῶ ἀδελῶ Αλεξίου.
 Οἱ μάρτυρες γὰρ πῦρ ἀκοντήζουσι σοῖ
 Φυγὲ πτοηθεῖς, μὴ τὸ πῦρ σε θεοφθάσῃ
 Κοιτοσεφάνῳ ψαλμικῶς δοκεῖ λέγειν,
 Οὐκ ἦς ἀάθης σώσῃ με τὸ εἶλε' ὄν σώμα
 Κοιτοσεφαίου πῶ ἀδελῶ Αλεξίου
 Πῶ δίστομον ἔριν, καὶ θεὸς ἦν τυπωμάτων
 Τετραστόμον ποιοῦσι μάρτυρες δύο,
 Ὡς ἄλλο διπλοῦν ἀκοντιῶν τις σώμα.
*Ferruminant duo ritè Christi martyres
 Contostephani ensẽm Alexii inclyti:
 Alter leonum ad Occidentis funera,
 Alter draconum cadem ad Orientalium
 Persa, macheram flammeam horrescens time
 Contostephani optimique Alexii.
 Nam martyres jaculantur ignes nunc tibi:
 Perterritus fuge, ignis ut te haud occupet.
 Alexius sculpens in ense martyres
 Contostephanus videtur psalmicè
 Proferre; Me haud gladii nitens servat acies:
 Vis mira Theodori sed & Demetrii.
 Contostephani macheram Alexii
 Prius bicipitem insignibus nondum editis
 Quadricipitem fecere martyres duo:
 Ut si chalybi a'em addidissent triplicem.*

Verùm quā tempestate vixerit Alexius iste Contostephanus, cujus egregia animi fortitudo tantopere hīc effertur, ex hisce versibus assequi vix licet, donec lux alia ex scriptoribus affulgeat. Memorantur igitur præterea ¹ *Andronicus Contostephanus*, *Irenes Comnena*, *Alexii Angeli Imperatoris filia*, conjux: & ² *Theodorus Contostephanus*, *Protosebastus* sub *Joanne Vatatzæ*. ³ Stetit hæc familia etiamnum sub *Palæologis* in ipsa Græcia, ^b à qua transit in *Cypri* insulam, ut auctor est *Stephanus Lusinianus*.

¹ Nicet. in Alex. l. 1. n. 2. §.
² Acrop. c. 5. 40.
³ Acrop. c. 48.
^a Cantac. l. 3. c. 75.
^b Steph. Lusin. in hist. Cyp.

VI. N. COMNENA THEODORUM VATATZEM in conjugem habuit, cujus operâ Manuel Imperator variis in bellis usus legitur apud Cinnamum. De Theodori liberis & familia plura dicemus infra in stemmate Vatatzarum.

VI. ANDRONICUS COMNENUS, Joannis Imperatoris filius secundogenitus, ab eodem ^a *Sebastocrator* dictus, ^b cū ex illius mandato *Alexii* fratris, qui *Attaliæ* obierat, cadaver mari in urbem advexisset, haud multò post ipse morbo correptus, Constantinopoli vitam pariter exiit circa annum MCXIII. ^c *Willelmus Tyrius Attaliæ*, eodem fermè quo frater tempore, decessisse scribit. Uxorem duxerat *IRENEM*, cujus impulsu *Annales* suos politicis versibus exaravit *Constantinus Manasses*: ^d quod libri lemma docet, prout à *Leunclavio* editum est, hocce verborum contextu: *Proæmium Constantini Manassis ad dominam Irenem conjugem Andronici Sebastocratoris Manuelli Imperatoris fratris*. Nihil enim, aut sanè pravè sonat, quod Græcè editum est à *Meurfio*. Scripsit autem *Manasses* *Manuele* imperante, ^e ut ipsemet testatur.

^a Nicet. in Ioan. n. 5.
^b Idem in Ioan. n. 10.
^c in Man l. 1. n. 1.
^d Cinnam l. 1. Tyr. l. 5. c. 19. edit. Basil. an. 1573.
^e ed. Reg. p. 162.
^f p. 99. ed. Leid.

Liberi Andronici Comneni ex Irene.

^a Cinn. l. 3. n. 17.
Nicet. in Man.
l. 3. n. 2.

^b Tyr. l. 21. c. 18.

^c l. 18. c. 24. l.
20. c. 24. 26. l.
21. c. 21.
^d l. 3. n. 17.

VII. JOANNES COMNENUS, ^a cum in quodam ludicro & equestri certamine ad Heracleam ictu adverso hastæ oculum alterum amisisset, ab Imperatore Manuele, quo ille casum solatio levaret, Protovestiarium, deinde Protosebasti dignitatibus donatus est. ^b Perit in prælio contra Sultanum Iconiensem circa annum MCLXXIV. Perhonorificam de Joanne mentionem non semel facit ^c Tyrius, scribens *inter illustres sacri Palatii primum obtinuisse locum*, fuisseque *virum egregie liberalitatis & memoranda magnificentia*. ^d Cinnamus verò ab elegantia & forma corporis eundem commendat.

Liberi Joannis Comneni Protosebasti.

Im Græco Rom.
l. 3. p. 217.

VIII. ALEXIUS COMNENUS, Joannis Protosebasti filius, & Stephani Comneni Magni Drungarii *ωεστως ἐξάδελφος* dictus, in quodam Decreto Nicolai Muzalonis Patriarchæ CP. qui sub Manuele Comneno vixit, uxorem duxit filiam Magni Domestici.

^a Tyr. l. 20. c. 11.
Rob. de Monte
an. 1167.

^b Cinn. l. 5. n. 17.
Geo. Villani l. 5.
c. 14.

^c Tyr. l. 21. c. 18.
^d p. 1171.

^e *Vfberg. an.* 1187.

VIII. MARIA COMNENA, ^a nupsit AMALRICO Regi Hierosolymitano anno MCLXVII. IV. Kal. Sept. & ex eo *Isabellam* filiam unicam procreavit, Hunfredi de Torono, deinde hocce divulso matrimonio, Conradi de Monteferrato uxorem. ^b Functo Amalrico, BALIANUM DE IBERLINO, Baliani senioris filium, circa annum MCLXXVI. in secundum maritum assumpsit. *Balisantum* nuncupat ^c auctor Historiæ Hierosolymitanæ. At cur ^d Conradus Abbas Uspergensis *Polina* nomen Mariæ tribuat, planè mihi incomptum.

VIII. NN. alias præterea Joanni extitisse filias videtur innuere Cinnamus, dum ait unam ex Joannis filiabus datam Amalrico in uxorem.

^a Nicet. in Man.
l. 3. n. 2.
Cinnam.

^b Tyr. l. 18. c. 24.

^c Nicet. in Alex.
Man. F. n. 1.

^d Nicet. *ibid.*

^e Tyr. l. 22. c. 10.
11. 12.

Hoveden. p. 595.

Nicot. in Alex.
n. 11.
Tyr. l. 22. c. 11.

VII. ^a ALEXIUS COMNENUS, Andronici Sebastocratoris filius secundogenitus, ^b Protostator primum, deinde Protovestiarium, & Protosebastus, ^c extincto Manuele, summam rerum sub Alexio ejus filio obtinuit, favente ad id Augusti matre, ^d cum qua etiam stupri consuetudinem habere dicebatur: *vir arrogans*, inquit Antistes Tyrius, *& neminem præ se ducens hominem, aliis inconsultis principibus, cuncta pro suo disponens arbitrio, ita ut de cæteris aequè nobilibus, & viris magnificis, nihil curare videretur.* Quæ quidem intoleranda superbia effecit, ut magnates Andronicum Comnenum ex Ponto, cui præerat, ad depellendum à rerum administratione Protosebastum evocarent: quorum ille ope Urbem ingressus, actâ in ordinem ac suffocatâ Alexii Augusti matre, imperium arripuit, ^e captumque Protosebastum, excussis oculis, exfectisque præterea virilibus, in carcerem compegit.

Filius Alexii Comneni Protosebasti.

Im Græco Rom.
l. 3. p. 217.

VIII. ^a STEPHANUS COMNENUS, Magnus Drungarius, uxorem duxit EUDOCIAM, Magni Domestici filiam, ac sororem Irenes, quæ Alexio Comneno Joannis Protosebasti filio nupsit, uti suprâ docuimus.

^a Nicet. in Man.
l. 3. n. 2.

^b Cinn. l. 2. n. 19.

^c Nicet. in Man.
l. 1. n. 1.

^d Nicet. in Man.
l. 3. n. 2.

^e Cinnam.

VII. MARIA COMNENA, bis nuptias iniit, ^a primum cum THEODORO DASIOTA, Nicephori Dasiotæ, cujus meminit ^b Cinnamus, fortassis filio: ^c qui cum incautiùs ab expeditione in Turcos rediens venaretur, ab iis captus, ad Iconiensem Sultanum perductus est sub annum MCXLIII. primo Manuelis anno. ^d Theodoro mortuo, alterum sibi adscivit conjugem Maria JOANNEM CANTACUZENUM, qui in prælio adversus eundem Sultanum strenuè dimicans à Turcis interemptus fuit.

^a Nicet. in Man.
l. 3. n. 2.

^b Tyr. l. 22. c. 6.

^c Nicet. in Man.
l. 7. n. 2.

VII. ^a THEODORA COMNENA, quam CALUSINAM appellare videtur ^b Willelmus Tyrius, ^c mulier superciliosa & arrogans, & quæ comitatu planè regio utebatur, ex incestuosa cum Manuele Imperatore & patruo consuetudine filium peperit *Alexium*, prout in sequentibus dicitur.

VII. EUDOCIA COMNENA, ^a tertia filiarum Andronici, cum mortuo marito, cujus nomen & familiam reticent scriptores, incestuosa Andronici Comneni, qui posthac tyrannidem invasit, consuetudine diu abusa esset, ^b nupsit iterum MICHAELI GABRÆ, quem Manuel Imperator, bello adversus Hungaros suscepto, copiis militaribus prefecit circa annum MCLXXIII.

^a Nicet. in Man. l. 3. n. 2.
^b Idem l. 4. n. 3. Cinnam. l. 6.

VI. ISAACIUS COMNENUS, Joannis Imperatoris filius tertio-genitus, ^a à patre Sebastocratoris dignitate donatus est. ^b Alexio & Andronico fratribus extinctis, Attalia, ubi obierant, Constantinopolim, quò eorum funus & exequias curaret, remissus est. ^c Nec multò post Joannes pater morti proximus juniorem filium Manuelem in capeffendo imperio Isaacio ex filiis, qui tum supererant, majori prætulit, quia prudentior, & in armis magis strenuus, & omnino affabilior videretur Isaacio, ^d qui ad iracundiam & crudelitatem plùs æquo propensior, viro indignum nescio quid præ se ferebat: quam quidem injuriam à parente sibi illatam haud æquo primùm animo passus Isaacius, cum aliquandiu à fratre in custodia habitus esset, tandem eidem reconciliatus est, ita ut mutuâ deinceps benevolentia sese invicem fratres complexi fuerint. ^e Isaacium tamen postmodum, quod affectare imperium etiamnum videretur, extimuit Manuel, adeò ut vitandarum ejus insidiarum causâ thorace perpetuò indueretur.

^a Nicet. in Ioan. n. 5.
^b Tyr. l. 15. c. 23.
^c Idem ibid.
^d Nicet. in Ioan. n. 12. in Man. l. 1. n. 2.
^e Cinnam. l. 3.

Filia Isaacii Comneni Sebastocratoris.

VII. THEODORA COMNENA, ^a annum agens decimum tertium, BALDUINO III. Hierosolymitano Regi collocatur circa annum MCLVIII. ^b Quo extincto, Andronicus Comnenus, qui postea tyrannidem arripuit, Manuelem Imperatorem veritus, cum in Syriam transiisset, Theodoram clam inde abduxit, & in hostiles terras, Damascum primò, ac deinde in Persidem, favente Noradino, transvexit: ^c cujus consuetudine contra fas usus, ex ea liberos genuit *Alexium & Irenem*, prout inferiùs dicitur in Andronici elogio.

^a Tyr. l. 18. c. 22.
^b Tyr. l. 20. c. 2.
^c Nicet. in Man. l. 4. n. 5.
^d Nicet. in Man. l. 4. n. 5. in Alex. Man. F. n. 2. in Andr. l. 1. n. 4.

VII. MARIA COMNENA, ^a à Friderico I. Imperatore in uxorem expectata primùm, ^b STEPHANO, Bela cognomento Cæci Hungariæ Regis filio secundogenito, ^c qui tum Constantinopoli vitandarum Geisæ fratris Regis insidiarum causâ morabatur, à Manuele Imperatore uxor data est. Is cum mortuo Geisa, Hungariæ regnum invadere niteretur, ab Hungaris veneno sublatu est.

^a Cinn. l. 5. n. 4.
^b Otho Fris. l. 2. de gest. Frid. c. 11. 11.
^c Nicet. in Man. l. 4. n. 1. Cinn. l. 4. n. 1. Radevic. l. 3. c. 12. Guntver. l. 6. Ligur.

VII. N. COMNENA, ^a uxor fuit CONSTANTINI MACRODUCE, ^b cujus operâ variis in bellis usus est Manuel Imperator. ^c Is ab Andronico tyranno Panhypersebastus dictus, quod Isaacii Comneni, uxoris ex fratre nepotis, reditum procurasset in patriam; Isaacius verò motis in Andronicum, à quo id obtinuerat, armis cum Cyprum insulam occupasset, ^d ejusdem Andronici jussu lapidibus impetitus, inde semianimis palo affixus est circa ann. MCLXXXII.

^a Nicet. in Andr. l. 1. n. 5. 6.
^b Idem in Andr. l. 6. n. 2. 5.
^c Idem in Andr. l. 1. n. 11.
^d Ibid. n. 6.

VII. N. COMNENA, ^a mater ejusdem *Isaacii* Cyprii tyranni fuit; qui propter maternam originem COMNENI nomen assumpsit: at quis, & ex qua familia fuerit Isaacii pater; non tradidere, opinor, scriptores. Verùm si conjecturæ locus datur, ex Ducana fuisse vero est simile: cum ^b Nicetas scribat Andronicum Ducam & Euphrosynam Ducanam, Alexii Angeli Imperatoris conjugem, proximâ Isaacium Cyprium affinitate attigisse. Quanquam haud inficias ierim ejusmodi necessitudinem ex Irene Ducana Alexii Imperatoris uxore deduci posse. Ut ut sit, Isaacius Comnenus, quem Isaacii Manuelis fratris ex filia nepotem fuisse disertè ait ^c Nicetas, (neque enim ex sorore Manuelis genus duxit, uti vult ^d Rogerus Hovedenus) Armeniæ & Tarsensi Provinciæ ab eodem Imperatore Manuele præfectus, commisso cum hostibus prælio, captus est, & diutino carceri traditus. Manuele extincto, libertate tandem donatus, soluto ab Hierosolymitanis S. Joannis Militibus lytro, ab Andronico tyranno reditus in patriam facultatem impetravit, Constantini Macroduca avunculi, & Andronici Ducæ cognati interventu, quibus id postea vitâ constitit. ^e Nam Isaacius ex pecuniâ Byzantio submissâ copiis comparatis, & Cypro insulâ occupatâ, quam contra Andronici vires fortiter tutatus est, opem ferentibus Siculis, sese Imperatorem appellavit. Quæ quidem Isaacii

^a Nicet. in Andr. l. 1. n. 4.
^b Nicet. ibid. & Alex. l. 1. n. 3.
^c Nicet. locis cit.
^d Hoved. p. 595.

^e Nicet. in Isaac. l. 1. n. 5.

^f *Brompton. p.*
1197.

^g *Rigordus an.*
1191. *Sanus.*

^h *Nicet. locis cit.*
ⁱ *Rigordus p. 32.*
Guill. Brit. l. 4.
Phi.

Arnold. Lubec.
l. 3 c. 37.
Guill. Neubrig. l.
4. c. 10. 29.
Sanus. l. 3. part.
10. c. 4.

Roger. Hoved. p.
690 692 694.
708. 728. 732.

7-8. 749 759.
Math. Paris an.
1190. p. 114. 116.
Rad. de Diceto
p. 660.

10. Brompton p.
1198. *et seqq.*

Vossingh. p. 453.
Vponus de Munt.
off. l. 6. p. 131.

^k *p. 694.*
^l *p. 1203.*

^m *Neubrig.*
Brompton.

Hoved. p. 691.
ⁿ *Hoved. p. 728.*

748. 749.
Brompt. p. 1252.

^o *l. 3. part. 11.*
c. 1.

^p *Hoved. p. 595.*

^q *Siero an. 1156.*
Miramus in Uonaf.
Bilg. l. 2. c. 52.
Cinnamus.

^r *Otto à S. Blasio*
c. 3.

Chronica Austr.
an. 1202.

Siero an. 1203.
et ex iis

Lambecius lib. 5.
Bibl. Cas. p. 170.

^s *Mat. Paris an.*
1192. 1193. p. 118.

Brompt. an. 1192.
l. 42.

Geru. Dorobern.
p. 1381.

^t *Gomes. l. 1. de*
vita Jacobi I.
Reg. Aragon.

defectio ita Andronici læsit animum, ut comprehensos Ducam & Macroducam morte damnavit. ^f At Isaacus Saladino foedere junctus, cum in subditos perinde ac Latinos, qui per Cyprum in Palæstinam transibant, savitiâ & crudelitate grassaretur, ipsiusque Richardi Angliæ Regis naves, quas tempestas valida è Sicilia in Syriam vela facientes in has oras conjecerat, suosque malè accepisset, Richardus justâ accentus irâ, cum tota classe in portum irruit, insulam ascendit, initoque cum tyranno prælio, fuis illius copiis, ipsoque postmodum capto Alexio cum unigenita filia, totam insulam intra duos menses in suam potestatem redegit mense Julio, seu ut habet Bromptonus, Kal. Jun. pridie Pentecostes anno M C X C I. ^g Captam exinde insulam Templariis Militibus, & duobus nobilibus Anglis regendam commisit Richardus, ac deinde Guidoni Lusiniæ Hieroselymitano Exregi vendidit, seu, ut habet Willelmus Neubrigensis, merâ liberalitate donavit. Rem pluribus narrant scriptores ^h Græci & ⁱ Latini. Isaacus Hospitalariis Militibus in Castro Margato custodiendus datus, post aliquot annos operâ custodis, quem corruerat, libertati restitutus est: cumque Euphrosynæ Ducanæ impulsu, crebris Alexii Angeli literis, revocaretur, redire renuit, se imperare, non parere didicisse dictitans. Tandem cum Asianos proceres ad defectionem frustra sollicitasset, veneno per pincernam, magnis largitionibus ab Imperatore, ut ferebatur, corruptum propinato interiit. Tradunt ^k Rogerus Hovedenus & ^l Bromptonus Gracos & Armenios qui in Cypro supererant, ac necdum Anglis fidem dederant, mortuo Richardo de Camvilla, cui insulæ præfectura à Rege demandata erat, novum sibi Imperatorem delegisse quendam è progenie Isaacii Monachum, qui à Roberto Turnhemio fufus, captusque, patibulo suspensus est. Habuit, ut suprâ innuimus, Isaacus Cyprus ^m filiam unicam, quam Berengaria Angliæ Regina, in cujus comitatu erat, Romam, ac deinde in Angliam reduxit. Posthac verò, cum Richardus à Leopoldo Austriae Duce è Syria rediens captus, & Henrico Imperatori traditus esset, ac de ejus liberatione ageretur, ⁿ inter alias pacti conditiones, illa fuit, quòd Richardus Imperatori Cypri, sine restitutione imperii, libertatem daret, filiamque ejus Austriae Duci avunculo suo tradi curaret. Verùm cum Balduinus Betuniensis, cui adducendæ principis feminae cura demandata erat, mortuum Austriae Ducem, in itinere percepisset, hanc in Angliam ad Richardum Regem reduxit: quam postea sibi in uxorem adjunxit nobilis Flandrensis, ut auctor est ^o Sanutus: qui uxoris nomine ac jure regnum Cyprium sibi reddi, sed frustra, postulavit. ^p Filium præterea habuisse Isaacium scribit Rogerus Hovedenus: quod quidem si verum est, id saltem constat haud fuisse superstitem, cum Cyprus in Anglorum potestatem venit. Enimverò quod Leopoldum Austriae Ducem Isaacii filia avunculum facit idem Rogerus, in eo videtur hallucinari, cum ea qua Leopoldum attingebat Isaacii filia necessitudo, proveniat ex parte Henrici Austriae Ducis, Leopoldi parentis, qui secundis nuptiis uxorem duxerat Theodoram ex familia Imperatorum Constantinopolitanorum, ^q quâ superstitè, à Friderico I. Imperatore primus Austriae Dux dictus est anno M C L V I. ut docet erectionis Diploma. ^r Hanc Manuelis Imperatoris *αδελφίδω* fuisse ait Cinnamus, hoc est fratris, aut sororis filiam, aut certè ex fratris vel sororis filio aut filia neptim. Unde conjicere licet Theodoram, quam ^s quidam neptim, alii filiam Imperatoris Constantinopolitani scripsere, quòd is se revera Imperatorem dixisset, sororem fuisse Isaacii Cyprii tyranni; quandoquidem avunculi nomen tribuere videtur Hovedenus Leopoldo, seu potius Henrico Leopoldi patri, atque aded eam affinitatem in causa fuisse, cur postmodum Leopoldus Richardum Regem, dum per Austriam in Angliam reverteretur, in carcerem conjecerit, quod scilicet Richardus matris fratrem captum pariter detineret: ^t quanquam nescius haud sum alias assignati causas ab historicis Richardi carceris: verùm conditio redemptionis Richardi, cujus mox memini, pacto apposita, id prorsus videtur evincere. Obiit illa anno M C L X X V. Recensentur præterea à scriptoribus aliquot Manuelis Imperatoris ex fratribus aut sororibus neptes, nullo alio indicio, ut suprâ monuimus, quàm neptium appellatione, atque inprimis

VII. EUDOCIA COMNENA, Manuelis Imperatoris neptis à quibusdam scriptoribus nuncupata, quam probabili argumento Isaacii Sebastocratoris filiam fuisse licet conjectare. ^u Hæc cum ab Alphonso II. Aragonum Rege in uxorem expetita ad eum deduceretur, pervenissetque Montempeffulanum, Occitaniae

Occitania oppidum, ibique rescisset Alphonsum prioris oblitum fœderis, cum Sancia Alphonfi Castellæ Regis filia nuptias iniisse, WILLELMUM, Mathildis Ducissæ filium, urbis, in qua tum illa versabatur, dominum, magnæ spei adolescentem, & è prima Francorum nobilitate duxit anno MCLXXIV. ^b Wilhelmus de Podio Laurentii disertè ait Wilhelmi de Montepessulano uxorem, neptem fuisse Manuelis Imperatoris Constantinopolitani. Hunc secuti sunt ^c Surita, ^d Elias Reufnerus, ^e Lucius Marineus Siculus, & alii. ^f Eudociam appellat Duchesnius, perperam Mathildem, Surita & Gomefius. Sed errat Duchesnius, dum Manuelis filiam fuisse contendit: quo in errore vertantur etiam Gomefius & ^g Chiffletius, fortè quòd *Imperatrix* appellata legatur in veteribus Chartis. ^h Putavit Catellus GRÆCAM appellatam, quòd apud Willelmum de Podio-Laurentii legisset hæc verba: *cujus (Mariæ) matrem Græcam nomine, neptem Emanuelis Imperatoris repudiaverat.* Sed nemo non videt pro nomine, legendum natione: vel certè Willelmum de Podio-Laurentii Græcam appellatam fuisse sua ætate innuere, quòd Græca esset origine. Eudociam propter violatam thori fidem repudiavit ac remisit Willelmus de Montepessulano, cum ex ea filiam unicam *Mariam* Montispeffulani dominam procreasset, quæ Bernardo Conuenensi Comiti primùm, deinde Petro Aragonum Regi nupta, Montispeffulani toparchiam in Aragonensem familiam transfudit. Nec multò post Agnetem natione Hispanam superduxit Willelmus, ex qua plures utriusque sexus liberos genuit, quos nothos & illegitimos pronuntiavit decreto suo Innocentius III. PP. quod nullâ aliâ rationabili causâ, sed solâ libidine, concubatis Sedis Apostolicæ præceptis, repudium uxori impigisset, cum fidei conjugalis violatio nuptiale vinculum minimè dissolvat. Id verò decretum emissum anno MCCII. * quo Willelmus testamentum suum condidit. Cæterum Eudociam Wilhelmi Montispeffulani uxorem aliam ab Eudocia Comnena, Andronici Isaacii fratris filia tertio genita posuimus, quia temporum ratio non patitur, ut eandem cum Wilhelmi uxore dicamus. Eudocia enim Andronici filia, priore marito fatis functo, Andronici Comneni, postmodum tyranni, cognati amore exardescens, ejus consuetudine palam usa legitur ante annum MCLIX. Tradit quippe ¹ Nicetas Andronicum ob incestuos ejusmodi amores, impellentibus mulieris consanguineis, in carcerem conjectum à Manuele Imperatore, ex quo tandem elapsus est ea tempestate, qua Imperator in Antiochenos tractus transit: quæ quidem Manuelis expeditio in prædictum annum, aut sequentem cadit, ut ex ^m Wilhelmo Tyrio colligitur. Adde quòd Eudocia iterum nupserat ante annum MCLXII. nempe Michaëli Gabræ. Proinde alienum à vero prorsus videtur, feminam jam bis nuptiis illigatam, & stupris infamem, ab Alphonso Aragonum Rege in uxorem expetitam. ⁿ Eudocia verò à Wilhelmo conjugè divulsa, in Aniense Monasterium sese contulit, ubi sancto sine quievit.

Neque proclivius est divinare ex quibus fratrum aut sororum Manuelis Imperatoris orta fuit THEODORA, Boëmundi III. cognomento Balbi, Principis Antiocheni prima uxor, ut auctor est ^a Willelmus Tyrius. Hanc ^b Liber vernaculus de Familiis ultramarinis IRENEM nuncupatam scribit. In eo tamen consentit cum Tyrio, quòd Manuelis neptim appellet. Sed utrum Comnenæ cognomen habuerit, non certè liquet. Nec scio an sit eadem cum THEODORA COMNENA, quæ ANDRONICO LAMPARDÆ postea nupsit. Constat enim ex prædictis scriptoribus paulò post remissam Constantinopolim à Boëmundo, cum suscepta ex ea filia *Constantia*. ^c Fuit porro Lampardas vir militiâ clarus, dignitate Chartularius, quem Manuel Imperator non semel copiis præfecit: ^d quique demum ab Andronico tyranno comprehensus, effossis oculis, in Monasterio Pantepoptæ degere jussus, in eo paulò post hominem exiit. Theodora uxor ab Andronico in Monasterium pariter trusa, mortuo marito tonsa est. ^e Andronico deinde extincto, ab Hungariæ Rege in uxorem est expetita: sed cum orta esset controversia, utrum per Ecclesiasticos Canones iterum nubere possset, quia in Monacham attonsa fuerat, vota que emisserat, Synodus Constantinopoli coacta, quo ista ^f solveretur, decrevit Theodoram non posse mutare habitum, nec Hungariæ Regi, qui id expetebat, conjugi, quòd post viri mortem tonsura, licet Andronici tyranni vi, facta esset, & in Monasterio vitam exegisset. Ita Theodorus Balsamon, qui hoc ævo floruit, rem hanc narrat.

Occurrit præterea in ^a Libro de Familiis Ultramarinis alia THEODORA ^{p. 440.} COMNENA, (sic enim ibi legendum censuerim pro *Lathumena*) quæ GAL-Famil. Byzant. Aa

^b *Vu. de Podio-Laurent. c. 11.*

^c *Surita in Ann. Arag. l. 2. c. 57. in Indic. l. 1. añ.*

^d *Reufner. in Geneal.*

^e *Luc. Mar. Sic. l. 10.*

^f *in Hist. Duc. Burg. c. 5.*

^g *Chifflet Vindic. Hisp. p. 363.*

^h *Gariellus p. 198.*

ⁱ *Catell. l. 9. ver. Occit. p. 668.*

¹ *cap. Per venerabilem, qui filii sint legit. in Decretal.*

Od Rasnald. an. 1202. n. 20. 21.

^k *Duchesn. Catell.*

¹ *in Man. l. 1. n. 1.*

^m *l. 18. c. 23. 25. 28.*

ⁿ *Gariell in Ep. Magalon. p. 159.*

^a *l. 22. c. 6.*

^b *Lignage d'Outremere.*

^c *Nicet. in Man. l. 5. n. 2. l. 2. n. 2. Cinnam.*

^d *Nicet. in Andr. l. 1. n. 1.*

^e *Balsam. in Can. Apost. p. 117.*

^f *Capitul. Caroli M. l. 5. c. 113. Agobard. in Appo. log. c. 9. & 101. Baluzius.*

PHERO DE BESSAN, filio secundogenito Guermundi I. Domini *de Bessan*, urbis Palaestinae sic hocce ævo nuncupatae, veteribus verò Scythopolis, nupsit. Vivebat Galterus circa annum MCC.

^a Nicet. in *Isaa.*
l. 1. n. 9.

^b Cinnam. l. 6.

^c Chr. Fossa nova.

^a Incertum ex quo è Joannis Imperatoris liberis prodierint Constantini Ducæ & Alexii Branae, qui tyrannidem Isaacio Angelo imperante affectavit, uxores: quarum postremam Manuel avunculus matronale decus, & familiae suæ ornamentum appellare consueverat. ^b Altera Manuelis ἀδελφίδη dicitur Cinnamo.

Meminit denique Chronicon Ceccanense alterius Manuelis neptis, nobili Romano è Frangipanorum familia in uxorem datae. Ita enim sub annum MCLXX. *Hoc anno misit Imperator Constantinopolitanus neptem suam cum Episcopis Grecis, & cum Comitibus, & cum multis Militibus, & cum magna pecunia ad Alexandrum PP. ut daret eam in conjugio Odoni de Frajapanis de Roma, qui apud Venulas eam conjugavit; & tunc ipse Odo cum ea reversus est Romam.*

VI. MANUEL COMNENUS, Imperator, Joannis Imperatoris filiorum

^a Cinnam Nicet.

^b Tyr. l. 22. c. 10.

^c & alibi saepe.

^d Chr. S. Mariani

^e Antif

^f Thom Archid in

^g hist. Salon c. 22.

^h Nicet. in Man.

ⁱ l. 7. n. 7.

^j Rob. de Monte.

^k Gotefr. Mon.

^l Viterb.

^m Hoved. p. 595.

ⁿ Stero eod. anno.

^o Arnold. Lubec.

^p l. 3. c. 8.

^q Gaufr. Vofseuf.

^r c. 72.

^s Codin. Or. p. 80.

^t Tyr. l. 22. c. 5.

^u Cinnam. l. 1.

^v Sanut. l. 3. part.

^w II. c. 1.

^x Cinn. l. 2. n. 4.

^y Nicet. in Man.

^z l. 1. n. 2.

^{aa} Otho Frisf. l. 7.

^{ab} c. 28.

^{ac} Lib. 1. de gest.

^{ad} Fred. c. 23.

^{ae} Rad. l. 3. c. 6.

^{af} Gunther. l. 6.

^{ag} Ligur. p. 131.

^{ah} Rob. de Monte

^{ai} an. 1142.

^{aj} in Orig. Alfar.

^{ak} p. 20.

^{al} Tyr. l. 16. c. 23.

^{am} Gesta Lud. VII.

^{an} c. 10.

^{ao} Gotefr. Viterb.

^{ap} part. 17.

^{aq} Bruscb. p. 34.

^{ar} Crusius in Tur.

^{as} co. Gr. p. 100.

^{at} l. 2. n. 19.

^{au} Cinn. l. 5. n. 4.

^{av} Nicet. l. 3. n. 5.

^{aw} Labb. in Nova

^{ax} Bibl. p. 190.

^{ay} Cinn. Nicet.

^{az} Tyr. Tom. 4. hist.

^{ba} Franc. p. 179.

^{bb} Tom. 1. rer. Ger

^{bc} man. Fresf. p. 303.

^{bd} Rad. de Vico

^{be} an. 1182.

^{bf} Lignage d'Outr.

^{bg} Hoved. Codin.

^{bh} Rob. de Monte

^{bi} an. 1162.

ultimus, ^a Alexio & Andronico è vivis exemptis, Isaacio alteri è fratribus superstiti, licet natu minor, in imperii successione à parente praelatus est: vir bello & pace aequè prædicandus, cujus in Latinos propensionem & munificentiam multis cesserunt ^b Willelmus Antistes Tyrius, & Latini alii scriptores. De anno quo excessit video controversi: ^c Nicetas enim obiisse tradit mense Decembri, ineunte Indictione XIII. (nisi mendum subsit) quam à Kal. Sept. auspicabantur Græci Byzantini, proindeque anno Christi MCLXXIX. ^d Robertus de Monte S. Michaelis, Gotefridus Monachus S. Pantaleonis, & Gotefridus Viterbiensis in ann. MCLXXXI. ejusdem Augusti mortem rejiciunt. Sed rectior & vero magis videtur consona eorum sententia, ^e Rogeri scilicet Hovedeni, Steronis, & aliorum, qui functum Manuelem eo anno scribunt, quo pariter obiit Ludovicus VII. Francorum Rex, quarto videlicet post ejusdem Regis excessum die, hoc est XXII. Septembris, uti habet Gaufridus Vofiensis: vel, ut Codinus, seu auctor Catalogi Imperatorum eidem subjunctus, die XXIV. horâ tertiâ, anno Christi MCLXXX. cum paulo antè monachicum induisset habitum, Matthæi nomine donatus. Imperavit autem, ut ibidem rectè scribitur, XXXVII. an. menses V. dies XXIII. non verò menses VIII. ut habet Ducas. Ex quibus colligitur quàm graviter impegerit ^b Willelmus Tyrius, dum mortuum refert Manuelem III. mensis Octobris ejusdem anni. Sed & non leve mendum in Codicem irrepsisse ejusdem Tyrii palam est, cum addit defunctum anno Imperii XI. vitæ XII. quod quàm absurdum sit, vel ex eo patet, quòd Manuel parente adhuc superstite res præclaras in bello gesserat, maximè verò ad Neocæsaream; qua tempestate auctor est ⁱ Cinnamus Manuelem duodevicesimum annum attingisse. Contigit autem expeditio hæc Neocæsariensis circa annum MCLXIII. proinde annum ad minimum attingerat LVII. cum è vivis excessit. ^k Sanutus scribit annum attingisse LX. Uxorem duxerat Manuel anno MCLXIII. BERTHAM, Conradi Imperatoris uxoris sororem, quam ob eximias animi & corporis dotes commendant ^m Cinnamus & ⁿ Nicetas. Nuptias celebratas Constantinopoli anno sequenti, proximâ post Epiphaniam Hebdomadâ, auctor est ^o Otho Frisingensis. Huic IRENE S nomen indiderunt postea Græci, quibus solenne aliàs erat, Latinorum nomina suis insolita, aut quæ suo idiomate agrè efferre poterant, aliis mutare, uti supra docuimus: qua quidem Irenes appellatione Manuelis uxorem agnoscunt etiam ^p Radevicus & Guntherus. Fuit illa, non filia Friderici Sueviæ Ducis, & Friderici I. Imperatoris soror, ut habet ^q Robertus de Monte; neque Alberti Comitis Dagoburgensis, ut ^r Hieronymus Vigneri: sed filia Berengarii Comitis Sultzpachensis in Bavaria, *Magni & egregii Principis, & in regno Theutonicorum potentissimi*, inquit ^s Willelmus Tyrius: cujus stemma genealogicum descripsit ^t Bruschi in Chronologia Monasteriorum Germaniæ. Friderunam, pro Berta, nescio quo auctore, nominat ^u Martinus Crusius. Addit ^v Cinnamus pactam Berthæ à Conrado in dotem Italiam. ^y Obiit illa sub annum MCLVIII. & in Monasterio Pantocratoris sepulta est: in quo etiam humatum Manuelem tradit Nicetas. ^z Huic Allegorias suas Homericas dicavit Joannes Tzetzes. ^a Nec multo post alteram superduxit Manuel MARIAM, Raimundi Pictavini Principis Antiocheni ex Constantia filiam, eximiâ formæ pulchritudine præcellentem, circa annum MCLXI. quæ statim post mariti excessum sumpta Angelica veste, mutato nomine, XENE appellata est. Constantiæ nomen alteri Manuelis conjugii perperam tribuit ^b Robertus de Monte, quod matris fuit. Marito igitur superstes, Alexii filii imperii hæredis, & rerum publicarum curam suscepit.

Sed quod Alexio Comneno Protovestriario, Manuelis Imperatoris patrueli, cujus supra meminimus, non sine stupri suspitione, impensius faveret, coque nomine procerum sibi conflasset invidiam, Andronicus Comnenus, arrepta occasione purpuram induit, ipsâ Mariâ suffocatâ sub mensē Augustum anno MCLXXXIII. casoque per summum nefas Alexio Imperatore.

^c Nicet. in Alex. n. 17.

Filia Manuelis Comneni Imp. ex Irene prima uxore.

VII. MARIA COMNENA^a nascitur eâ tempestate quâ pater in Pannoniam Hungaros bello invasurus movit. ^b BELÆ deinde, Geizæ Hungariæ Regis filio secundogenito, Stephani Regis fratri, despondetur circa annum MCLXIII. qui mutato nomine ALEXIUS appellatus, Despotæ dignitate ornatus est. ^c Dehinc Manuel, cum nulla ei virilis proles extaret, Belam imperii heredem cum Maria pronuntiavit. ^d Sed nato ex Maria secunda conjugē Alexio anno MCLXVII. ^e translataque in eum imperii successione, Belam à filia sejunxit, eique uxoris suæ sororem, quæ recens cum Balduino fratre Antiochia Constantinopolim advenerat, despondit. Mariæ necessitudinem cum Bela ultra sponsalia non processisse vero simile est, cum Nicetas Belam non Mariæ conjugem, sed *μιστρα* semper appellet. Adde quod ^f Cinnamus tradit pactam tantum fuisse Mariam, nuptiasque haud peractas, propter cognationem, quæ inter sponsos erat. Diremptis igitur sponsalibus, & Bela ad alias transeunte nuptias, Maria à multis procis est expetita, ^g atque in primis à Willelmo Siciliae Rege, cui à Manuele non modò statim post Will. Imi patris, cum imperii successione oblatam, sed etiam pactis inter utriusque Principis Legatos initis & sacramento firmatis desponsam scribit Romualdus Salernitanus Archiepiscopus, qui *Zara-Mari. m.* perperam, ni fallor, pro *Kyri-Mar. an.* vocat. Præterea à Friderico I. Imperatore pro filio suo Henrico expetitam scribit Nicetas: pro qua ultima incunda affinitate, ultro citroque missos à Manuele & Friderico Legatos anno MCLXXI. & MCLXXIV. narrant ^h scriptores. ⁱ Tandem cum diu caelebs in Palatio desedisset, post multam patris circumspeditionem, RAYNERIO, Willelmi senioris Montisferrati Marchionis filio secundogenito, adolescenti formosissimo, annorum XVII. copulatur, cum illa trigesimum excessisset. Nuptias magno apparatu peractas^j Constantinopoli auctor est ^k Willelmus Tyrius mense Februario anno MCLXXX. & Raynerium à Manuele de patris sui nomine JOANNEM appellatum, Cæsaris dignitate donatum fuisse. Addit præterea ^l Robertus de Monte Raynerio datam ab Imperatore Thessalonicensem Provinciam, ipsumque & Mariam solenni ritu in Eccl. sia cum Alexio coronatos. ^m Extincto Manuele, Raynerius & Maria in Alexium cum aliquot proceribus conjurationem iniere sub mensē Maium an. MCLXXXII. Sed indulta ab Imperatore gratia, veniam consecuti sunt. ⁿ Nec multò post Andronicus Comnenus, qui summam rerum arripuerat, omniaque pro libito in Palatio administrabat sub juniore Alexio, viam sibi ad tyrannidem parans, Mariam primùm, ac deinde Rainerium veneno sustulit, nulla ex his nuptiis orta prole.

^a Cinnam. l. 3.

^b Cinnam. Nicet. in Man. l. 3. n. 4. l. 4. n. 1.

^c Nicet. l. 4. n. 1.

^d Alberic. a. 1167.

^e Nicet. l. 5. n. 3.

^f Cinnam.

^g Nicet. l. 5. n. 3. Romuald. Salern. in coron. MS. an. 1166. 1167.

^h Godfr. Mon.

ⁱ Arnob. l. 71. c. 4.

^j Arnob. Lubec. l. 2. c. 1.

^k Nicet. loco cit.

^l Tyr. l. 21. c. 4.

^m Rob. de Monte an. 1180.

ⁿ Nicet. in Alex. n. 4. & seqq.

^o Tyr. l. 22. c. 8.

^p Nicet. in Alex. n. 14. 17.

VII. N. COMNENA, obiit anno ætatis quarto.

Cinnam.

Filius Manuelis Comneni Imp. ex Maria Antiochena.

VII. ALEXIUS COMNENUS Imperator, de quo mox.

Filius nothus Manuelis ex Theodora Comnena.

VII. ALEXIUS COMNENUS, Sebastocrator,^a ex nefario Manuelis Imperatoris cum Theodora ejusdem Augusti ex Isaacio fratre nepoti concubitu natus, ^b ab Andronico tyranno IRENES filia, quam ex Theodora Comnena, Andronici Sebastocratoris patruelis sui filia, incestuosa perinde consuetudine procreaverat, nefasto etiam concubio copulatus est. ^c Hunc Andronicus arcta adeo sibi familiaritate adjunxerat, ut præteritis legitimis filiis, imperii successorem relinquere in animo habuerit. Sed cum in eum conjurasse deprehensus esset, oculis privatus, & in Castello quodam detentus est. Andronico postea extincto, ab Isaacio Angelo Imperatore rursus in aulam evocatur, & pro Sebastocratore Cæsar designatur: ^d mox quod de invadenda tyrannide cum Anarónico

^a Nicet. in Man. l. 7. n. 2.

^b in Alex. n. 4.

^c Tyr. l. 22. c. 6.

^d Nicet. in Alex. n. 10.

^e Nicet. in Isaac. l. 3. n. 2.

^f Nicet. ibid. & in And. l. 1. n. 20.

^g Nicet. in Isaac. l. 3. n. 2.

Famil. Byzant.

Aa ij

Bryennio consilia agitasse accusaretur, in Papyrium montem ablegatus est, Monachi habitum in eo induere iussus. Verum tribus exactis mensibus, deinde revocatur ab Isaacio, qui, ut prius, mensis sua eum adhibuit, suaque amicitia deinceps dignatus est. Fuit animi & corporis dotibus instructissimus, quique vulgi parentem referebat, humanissimus, & accessu facilis, facundus etiam, & in sacris literis non mediocriter eruditus.

VII. ALEXIUS COMNENUS Imperator, Manuelis Augusti ex Maria

altera conjuge filius unicus, nascitur anno MCLXVII. ut scribit ^a Albericus, vel ut Codinus, x. die Septembris anno MCLXIX. Indictione III. & à patre biennio post Indict. v. diademate donatur. ^b Extincto parente, imperium adipiscitur, matris tutelæ interea relictus, cum vix decimum tertium ætatis annum attigisset. ^c Mox cum nimia Protovestiarii, cui plus quam par erat favebat Alexii mater, auctoritas procerum conflasset invidiam, Andronicus Comnenus Protosebastus his se ducem præbens, & captatâ tyrannidis invadendæ occasione, urbem cum exercitu ingressus, actisque in ordinem Alexii matre & Protovestiario, in consortium imperii per vim ab ipso Alexio ascitus est, quem ille tandem per nefandissimam prodicionem strangulari iussit, ^d nondum expleto decimo quinto ætatis anno. Sed & ne quid ausis sceleratissimis desisset, desinatam agnato conjugium, formæ captus illecebris ad se transfudit, ^e ductâ AGNETE, (ANNAM vocarunt Græci) Ludovici VII. Francorum Regis ex Aleide Campana tertio conjuge filia. ^f Hanc Manuel Imperator Alexio filio in conjugem per Legatos à Ludovico expetierat, ^g Philippo Flandriæ Comite, dum è Syria per Urbem in patriam rediret, has nuptias conciliante. ^h Missaque est Constantinopolim Agnes vix annorum octo, anno MCLXXIX. circa Paschatis festum. ⁱ Sequenti demum anno mensis Martii II. die Dominica nuptiæ peractæ sunt, sacris præeunte Theodosio Patriarcha Antiocheno Græcanico, in eo Palatii triclinio, quod Trullum vocabant, imperialibus utrique à Manuele collatis insignibus. Postmodum Agnes extincto Andronico, Theodoro Branæ nupsit, ut alio loco narrabitur. De Alexii imperii annis & tempore non levis est inter scriptores controversia. ^k Auctor Catalogi Imperatorum Codino subjunctus, ait Imperatorem Manuelem excessisse xxiv. Sept. anno Mundi juxta Græcos M M M M M D C L X X I X. Indict. XIV. qui quidem annus cadit in annum Christi MCLXXX. Præterea Alexium cum matre imperasse annum I. menses II. dies xxiv. denique Andronicum solum regnasse annum I. menses x. dies totidem. Ex hoc calculo colligitur matrem Alexii strangulatam ab Andronico Augusti xxvii. anno MCLXXXII. & Alexium eodem mortis genere periisse XIX. Augusti anno MCLXXXIV. ac proinde Andronicum tyrannum vitam & imperium perdidisse XXIX. Augusti anno MCLXXXVI. Sed hæc minimè his quæ habet ^l Nicetas videntur consentanea, scribens Alexium tres annos imperasse, cum Codinus, seu auctor Catalogi Imperatorum, ferè per quadriennium regnasse dicat, annos scilicet III. menses x. dies xxiv. ^m Quod verò ad Andronici imperii tempus spectat, haud multum à Codino discrepat idem Nicetas, dum ait biennio tantum regnasse: quod intelligi debet ⁿ à die quo ab Alexio in regni consortium admittus diademate donatus est mense Sept. Indict. II. quæ cadit in annum Christi MCLXXXIII. statim post strangulatam Mariam Alexii matrem, quod Codinus mense Augusto factum fuisse innuit; sed anno proximè elapso. Subdit Nicetas Andronicum haud multò post inaugurationem suam necasse Alexium. Unde colligeretur ex hoc scriptore Alexium strangulatam sub exitum anni MCLXXXII. ac proinde Andronicum, qui solus biennio imperavit, uti habent scriptores, interiisse mense Septembri anno MCLXXXV. in quem certè annum Andronici mortem conjiciunt Monachus sancti Mariani Antisiodorensis, & aliquot alii. Præterea satis consentit Nicetas de tempore quo Andronicus Urbem ingressus, actis in ordinem Mariæ & Protovestiario, rerum administrationem arripuit, quod unius anni fuisse ait. Nam etsi scribat ^o Willelmus Tyrius Andronicum Urbem ingressum mense Aprili anno MCLXXXII. non eam tamen in rebus publicis potestatem statim adeptus est, qua posthæc est usus: vel certè rerum administrationi sub Alexio incubuit annum unum cum dimidio, aut paulò minus. Sed & anni imperii, quos Isaacio & Alexio Angelis fratribus tribuit Nicetas, nequaquam cum iis quæ habet Codinus, conveniunt. Nam ut ab Alexio, qui Isaacium excepit, ordiamur, ^p Nicetas ait eum regnasse annos VIII. menses III. dies x. ^q Constat autem desisse imperare XVIII. Julii anno MCCIII. quo Urbe à nostris capta, Isaacius frater eorum ope imperium recepit, ut est in epistola Comitis San-Paulini, & apud Nicetam. Ut porro octo anni imperii Alexii cum III. mensibus & x. diebus componantur, dicendum omnino imperare cœpisse octavo Aprilis anno MCXCv. ^r At si Isaacius Augusta potestate

^a Alber. an. 1167. Codin. p. 80. Cinnam.

^b Tyr. l. 22. c. 10.

^c Nicet.

^d Tyr. l. 22. c. 10.

^e & seqq.

^f Rigord. an. 1201.

^g Vv. Neubrig. l. 3.

^h & 4. & ibi Picart.

ⁱ Chron. Vossense

^j c. 15.

^k Chron. Flandr.

^l c. 7.

^m Hoved. p. 595.

ⁿ Radulfus Cogges-

^o hall. in Chr. MS.

^p 67. 1197.

^q Nicet. in Andr.

^r l. 1. n. 1.

^s Idem n. 11.

^t Codin. Or. p. 80.

^u Hoved. p. 505.

^v Nicet.

^w Tyr. l. 22. c. 4.

^x Monach. S. Ma-

^y riani p. 84.

^z Chron. S. Petri

^{aa} vivian. 1179.

^{ab} Hoved. p. 591.

^{ac} Nic. Trivestus

^{ad} an. 1179.

^{ae} Alber. an. 1164.

^{af} Rad. de Diceto

^{ag} an. 1179.

^{ah} Brompt. p. 1139.

^{ai} Codin. de Orig.

^{aj} Idem.

^{ak} Idem.

^{al} Idem.

^{am} Idem.

^{an} Idem.

^{ao} Idem.

^{ap} Idem.

^{aq} Idem.

^{ar} Idem.

^{as} Idem.

^{at} Idem.

^{au} Idem.

^{av} Idem.

^{aw} Idem.

^{ax} Idem.

^{ay} Idem.

^{az} Idem.

^{ba} Idem.

^{bb} Idem.

^{bc} Idem.

^{bd} Idem.

^{be} Idem.

^{bf} Idem.

^{bg} Idem.

^{bh} Idem.

^{bi} Idem.

^{bj} Idem.

^{bk} Idem.

^{bl} Idem.

^{bm} Idem.

^{bn} Idem.

^{bo} Idem.

^{bp} Idem.

^{bq} Idem.

^{br} Idem.

^{bs} Idem.

^{bt} Idem.

^{bu} Idem.

^{bv} Idem.

^{bw} Idem.

^{bx} Idem.

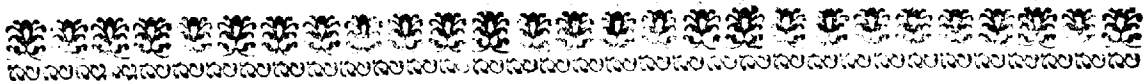
^{by} Idem.

^{bz} Idem.

^{ca} Idem.

ab Alexio fratre deturbatus dicatur VII. Aprilis anno MCCCXV. regnaveritque annos IX. & menses VIII. secundum Nicetam & Ducam, consequens est imperare cœpisse mense Septembri anno MCLXXXV. Quod quidem iis quæ habet Nicetas consentit, scribens inauguratum fuisse Imperatorem XII. ejusdem mensis: aliquotque post dies Andronicum in Isaacii potestatem venisse, à quo & à plebe furente id supplicii genus passus fuerit, quod ab Historicis refertur. Id etiam ex Codini calculis erui potest, tradentis Andronicum solum regnasse annum I. menses X. & dies totidem: præterea cum ab Isaacio vitâ perinde ac imperio privatum, & XII. Septembris anno MCCCXV. Imperatorem acclamatum Isaacium constet; admodum probabile est Alexium neci datum II. Novembris anno MCCCIII. quod satis superque testari videtur Nicetas, cum tyrannum ad hoc scelus demum progressum ait, statim postquam regni diademate donatus est, quod elapso mense Septembri factum commemorat.

^a in Andr. l. 3.
^b n. 10. 11. 12.

XXIX.

STEMMATIS FAMILIÆ COMNENICÆ

PARS ALTERA,

Complectens Principes & Imperatores Trapezuntinos.

V SAACIUS COMNENUS, ^a tertius Alexii Comneni Imperatoris ex Irene Ducana filius, à patre Casar, ^b mox à fratre Joanne Sebastocrator appellatus est. Isaacium eâ benevolentia prosecutus dicitur Joannes, ut à latere discedere nunquam pateretur, cum ob eximiam, qua præditus erat, virtutem, tum quod præcipuo ejus studio, quod Irene mater in Bryennium generum transferre decreverat imperium, sibi jure debitum asseruerat. Unde honores, quos Sebastocratoricæ dignitati adscripserat Alexius, ei libenter deferri passus est: ut nimirum Imperatoriæ mensæ accumberet, pari cum illo uteretur throno, & ejus nomen in publicis acclamationibus statim post Imperatoris nomen efferretur. ^c Sed eximiam hanc fratrum concordiam levis nescio quæ diremit offensa, ob quam Isaacius imperii finibus excedens cum filio Joanne, & à fratre deficiens, ad Sultanum Iconiensem, aliosque Orientis Toparchas profectus, auxilia ab iis ad incurfandas Romanas provincias, & Joannis res turbandas obtinuit, etsi irritò penè successu. Tandem ærumnarum, quas in alieno solo perferebat, pertæsus, ad fratrem reversus est; à quo est benignè & gratanter exceptus. ^d Verùm Joanne Isaacii filio ab Imperatore rursus deficiente, & ad Turcos transfugente, ^e Isaacius, tanquam filii præditionis & consilii particeps & conscius, à Joanne fratre in custodiam conjectus est apud Heracleam Ponticam: ex qua non multò post, extincto Imperatore, à Manuele Augusto, indultâ veniâ, in aulam est revocatus. Neque invadendæ tyrannidis spem propterea abjecit, ut auctor est Cinnamus, quam in filium Andronicum, veluti quoddam hæreditarium jus transfudit. ^f Fuit Isaacius staturâ procerus, formâ excellenti, belli laude clarissimus, & in armis strenuus. ^g Sepultus est in Monasterio, quod Veræ condiderat, ^h quæ urbs Hebræi fluvii littoribus adjacet.

^a Zonar. p. 240.
^b Nicetas in Ioan.
n. 1. 3.
^c Nicet. n. 3.

^d Nicet. n. 9.

^e Nicet. n. 10.
^f Cinnam. l. 2.

^g Nicet. in Ioan.
n. 9.

^h Nicet. in Andr.
l. 1. n. 2.
ⁱ Vide Notus ad
Villhard.

Liberi Isaacii Comneni Sebastocratoris.

VI. JOANNES COMNENUS, ^a primogenitus Isaacii filius, cum patre primùm à Joanne Imperatore ad Iconiensem Sultanum, ^b dehinc redux, rursus ad eundem defecit ob levissimam offensam. Imperator quippe bellum in Oriente adversus Masuthum Iconiensem Sultanum gerens, cum ad horam prælii, Joanni equo Arabico insidenti præcepisset, ut equum pediti Latino traderet, alium accepturus ex iis qui aderant, id ille agrè passus, irâ exastuans, conscenso alio, rectâ ad Turcos sese contulit, à quibus benignè exceptus, statim, abjurata Christiana religione, Mahumetanam amplexus est, ^c & Mazuthi fi-

^a Nicet. in Ioan.
n. 9.
^b Idem n. 10.

^c Nicet. in Man.
l. 1. n. 2.

^a Phranz. l. 1.
c. 23.
^b Spandug.
Leuncl. in Pand.
n. 1.

liam, quæ Phranzi CAMERO nuncupatur, in uxorem accepit, receptis in dōtem amplis prædiis & castellis. ^c Ab hoc Joanne Osmanidarum gentem derivatam dicitare consueverat Muchemetes Turcorum Imperator, qui Constantinopolim expugnavit, rejecta armentariorum & bubulcorum origine, si Spanduginum audimus: quibus consentanea sunt, quæ de Turcorum ortu Phranzes commemorat; qui addit præterea Joannem à Turcis ZELEBIS nomine appellatum, id est linguâ Turcicâ, nobili loco natum, & ex Mazuthi filia procreasse *Solimannum Scachum*, qui arcepta dilatandorum finium occasione, quidquid principatui suo vicinum erat, suæ potestati subjecerit; ab eoque ortum *Ertruculem*, Othmanis patrem, à quo reliqua Othmanidarum gens fluxit. Scriptores verò alii, secundum Phranzem, tradunt Zelebem Ertruculis avum, non Joannis Comneni filium, sed illi tantum cognominem fuisse. ^f Et certè Muchemeti longè omnium ambitiosissimo, inquit Leunclavius, natales majorum obscuros displicuisse non mirum, ideoque facile credendum est ab eo quasitam fuisse de industria quendam suorum ab origine magis illustri commendationem.

^g Leuncl. in Pand.

VI. ANDRONICUS COMNENUS Imperator, de quo mox.

^a Nicet. in Isaac.
l. 3. n. 2.

VI. N. COMNENUS, pater fuit ^a *Isaacii Comneni*, qui cum imperium invadere statuisset, Isaacio Angelo imperante, ab eodem comprehensus, & graviter excruciat, ut conscios nominaret, corruptis intestinis, postridie interijt. Hunc Isaacium Andronici Imperatoris ex fratre nepotem, seu *ἀδελφεὸν* fuisse tradit Nicetas. Incertum tamen an ex Joanne primogenito Isaacii filio genus duxerit: quanquam probabilius ab alio, cum Joannes uxorem duxerit tantum, cum ad Turcos transiit, apud quos mansit, religionem Mahumetariam amplexus.

^a Nicet. in Man.
l. 1. n. 1. l. 3. n. 2.
^b Nicet. in Alex.
Man. F. & in
l. 1. & 2.
Tyr. l. 22. c. 11.
& seqq.
^c Nicet. in Alex.
n. 18.
^d Alberic. Rad.
de Dicio. Rob. de
Monte an. 1182.
Godefr. Mon. an.
1181.
Arnold. Lubec.
l. 3. c. 8.
Monach. S. Mar.
riani an. 1182.
Rigord. an. 1201.
Viterb. p. 513.
Eloved. p. 595.
^e Nicet. in Andr.
l. 3. n. 9.
Codin. p. 80.
^f Tyr. l. 22. c. 13.
^g Nicet. in Andr.
l. 2. n. 13.
^h editus à Ste-
wartio. Vide
P Lambec. lib. 5.
Bibl. Caf. p. 169.
ⁱ Nicet. in Andr.
l. 2. n. 11.
^k l. 3. c. 8.
^l Nicet. in Man.
l. 3. n. 2. l. 4. n. 5.
^m l. 4. n. 5.

VI. ANDRONICUS COMNENUS Imperator, ^a tyrannidem, quam non semel Manuele patruale imperante animo versaverat, ad exitum tandem eo extincto perduxit. ^b Pulsâ enim primò faventibus sibi proceribus à rerum administratione, moxque necatâ Alexii matre, purpuram induit, & unâ cum Alexio Imperator proclamatus, & coronatus est ^c mense Septembri anno Chr. MCLXXXIII. Indiēt. XI. juxta Græcorum calculum, qui Indiētiones à mense Septembri ineunt: paucisque diebus elapsis, ipsum Alexium per ministros suos strangulavit. ^d Nec diu parta per tantum scelus usus est potestate: dum enim Isaacio Angelo molitur necem, populari tumultu comprehensus ipse, ac per Urbem camelo vectus, alterâ abscissâ manu, oculoque effosso, à furente plebe laniatus est ^e mense Septembri anno Christi MCLXXXV. cum per annum & menses quinque aut circiter, vivente Alexio, rerum esset potitus; (^f Urbem enim primùm ingressus est mense Aprili anno MCLXXXII.) eoque extincto annum unum, menses decem, dies totidem imperasset. ^g Fuit Andronicus habitu corporis egregio, aspectu venerabili, staturâ heroicâ, etiam sub senectutem juvenili facie, corporeque saluberrimo; eximiâ cetera eruditione, singulari eloquentiâ, & exquisitâ sacrarum Literarum cognitione præditus, quod præter Nicetam Choniatem testatur ^h Dialogus ab ipso conscriptus contra Judæos. At in crudelitatem non pronus modò fuit, sed & in lasciviam, ut qui Eudociam Andronici Comneni, & Theodoram Isaacii Comneni Sebastocratoris filias & consanguineas incesto polluerit, & ex iis liberos procreaverit: ⁱ præterea Marnapticam, nescio quam meretriculam, paulo ante obitum in contubernio habuerit, vivente ac vidente ipsa Agnete conjuge. Tradit ^k Arnoldus Lubecensis, priusquam ad Agnetis nuptias transiret, duas ab Andronico uxores fuisse repudio dimissas. ^l Prioris nomen & familiam, ex qua Joannem, dum carcere teneretur, genuit, recitent scriptores. Altera fuit PHILIPPA, Raimundi Antiocheni Principis ex Constantia filia, Mariæ, seu Xenæ, Imperatoris Manuelis uxoris, soror. Quanquam auctor est ^m Nicetas, Andronicum, cum Antiochiam pervenisset, Philippam amore succensum, vicissim illam ita in sui amorem pellexisse, ut Calamanum Hungarum, qui Armeniæ seu Ciliciæ tunc præerat, & à Manuele Imperatore illò missus erat, ut solutis cum Andronico pactis nuptialibus, Philippam duceret ipse in uxorem, nec aspectu, nec colloquio dignaretur: veritum tamen Andronicum Manuelis minas, dimissâ Philippâ, Hierosolymam versus properasse, indeque Theodoram Isaacii Sebastocratoris filiam, Balduini Regis Hierosolymitani viduam, ex cujus incesta consuetudine Alexium & Irenem sustulit, secum in Turcorum regionem abduxisse. At ⁿ Cinnamus & ^o Willelmus Antistes Tyrius disertè scribunt Andronicum Phi-

^a Cinn. l. 6. n. 1.
^o Tyr. l. 21. c. 13.

lippam in conjugem duxisse, cum id per leges minimè liceret, inquit Cinnamus: sed non multò post ab eo nulla legitima de causa dimissam, Henfredo de Torono Regni Hierosolymitani Constabulario nupsisse. ^p Arrepto demum Imperio, AGNETEM, Ludovici VII. Francorum Regis filiam, Alexio Augusto Manuelis filio desponsam, ac undecim annos natam, ipse atate provectior, sibi matrimonio adjunxit, nullà per atatem ex eo susceptà sobole.

^p *Suprà in Alexio.*
^{Radulphus Coggeshall, in Chr. MS.}

Liberi Andronici Comneni Imp. ex prima uxore.

VII. MANUEL COMNENUS, Sebastocrator, de quo mox.

VII. JOANNES COMNENUS, ^a Calojoannes etiam dictus Roberto Ab-
bati S. Michaelis de Monte, ^b natus est circa annum MCLVI. ex consuetudine
quam Andronicus pater cum uxore habuit, dum in custodia teneretur. ^c Cum
fratre Manuele & aliis proceribus in Alexium Manuelis Imperatoris filium
conspirasse deprehensus, carceri traditus est; è quo ab Andronico patre, qui
Constantinopolim per vim ingressus, rerum curam exceperat, emissus est tan-
dem. ^d Mox Andronico Regio diademate donato, imperii legitimus successor
ab omnibus est acclamatus: ex quo primogenitum Andronici filium liceret con-
jicere; cum præterea non semel apud ^e Nicetam primo loco ante Manuel-
m fratrem nominetur, nisi idem Nicetas & alii hanc natalium prærogativam Ma-
nueli tribuerent. ^f Mortuo Andronico, Joannes ab Isaacio Angelo Imperatore
comprehensus, effossis oculis, magno cum dolore interiit anno MCLXXXVI.

^a *Rob. de Monte*
^b *Nicet. in Man.*
^c *Idem in Alex.*
^d *Idem in Alex.*

^e *Nicet. in Man.*
^f *Idem in Alex.*
^{in Alex. n. 4.}
^{Hoved. p. 397.}

VII. MARIA COMNENA, cujus meminit ^a Nicetas.

^a *in Alex. n. 9.*

Liberi Andronici Imp. ex Theodora Comnena, concubina.

VII. ALEXIUS COMNENUS, ^a ex incesto Andronici cum Theodora Comnena
concupitu natus.

^a *Nicet. in Man.*
^{l. 4. n. 5.}

VII. IRENE COMNENA, ^a ex eadem consuetudine, ALEXIO COMNENO,
Manuelis Imperatoris filio notho, uxor à patre data est, uti supra diximus.

VII. MANUEL COMNENUS, ^a Andronici Imperatoris filius primoge-
nitus, ^b inita in Alexium Imperatorem, seu potius in Protovestiarium, qui sub eo-
dem Alexio rem publicam procurabat, conspiracy reus, cum fratre Joanne in
carcerem trusus est. ^c Andronico posthæc Constantinopolim reverso, liber factus,
^d Sebastocrator dictus est à patre Imperatore: quo extincto, Isaacii Angeli Impe-
ratoris jussu oculis exutus, & carceri mancipatus est, innocens licèt, & tyrannicæ
parentis crudelitati semper refragatus. ^e Sanè quàm eximia fuerit Manuelis mode-
ratio, & ut à parentis flagitiis abhorruerit, vel inde patet, quòd cum Andronicus
arreptà tyrannide Manuelli præcepisset, ut Agnetem, Philippi Francorum Regis so-
rorem, Alexii Imperatoris sponsam, matrimonio sibi adjungeret, in consortium
imperii eo facto admittendus, constanter ille nuptias Ecclesiasticis legibus prohibi-
tas inire renuerit. Quà quidem repulsà offensus Andronicus, Manuelem in vincu-
la conjecit, filiumque Joannem natu minorem, imperii hæredem pronuntiavit.
^h Verùm cum jam in ordinem esset redigendus Andronicus, & à circumstante tur-
ba undique circumveniretur, Manuelem Imperatorem sese designaturum frustra
plebi pollicitus est. ⁱ Isaacii nomen Manuelli, aut certè ejus filio perperam tribuere
videtur ^j Laonicus.

^a *Nicet. in Alex.*
^{M. n. F.}
^{in Man. l. 4. c. 2.}
^{Rob. de Monte}
^{an. 1182.}
^b *Nicet. in Alex.*
^{n. 4.}
^{Tyr. l. 22. c. 6.}
^c *Nicet. in Alex.*
^{n. 11.}
^d *Idem in Andr.*
^{l. 2. n. 18.}
^e *Idem in Isaac.*
^{l. 1. n. 1.}
^f *Idem in Andr.*
^{l. 2. n. 8.}
^g *Rob. de Monte*
^{an. 1182.}
^{Radulphus Cogges-}
^{hall.}
^h *Nicet. in Andr.*
^{l. 2. n. 11.}
ⁱ *Laon. l. 9. p.*
^{245. ed. Gen.}

Filii Manuelis Comneni Sebastocratoris.

VIII. ALEXIUS COMNENUS, Princeps Trapezuntinus, de quo mox.

VIII. DAVID COMNENUS, ^a expugnatà à Francis Constantinopoli, He-
racleam Ponti & Paphlagoniam universam, illiusque provinciæ principatum
invasit: ^b quem quidem ut contra Theodori Lascaris copias tueretur, à quo
bello laceffebatur, cum Francis Byzantinis fœdus iniit, & ab iis adjutus, La-
saris impetus sapius elusit.

^a *Nicet. in Balda*
^{n. 10.}
^{Acrop. c. 7. 11.}
^b *Nicet. ibid.*

^a Acrop. c. 7.
^b Aithon. c. 13.

^c Nicet. in Bald.
n. 10.
Gregoras l. 1. c. 5.
p. 9. 107.
^d Vinc. Belvac.
l. 31. c. 144.

^e Menæa 21. Ian.

VIII. ALEXIUS COMNENUS, ^a cognomento Magnus, ^b cùm Colchidem, seu Trapezuntinam provinciam, Ducis titulo sub Imperatoribus Constantinopolitanis regeret, capta à Francis Urbe anno MCCIV. ejusdem provinciæ principatum supremo jure tenendum sibi adseruit. ^c Falluntur qui Imperatoris titulum Alexio adscribunt, cùm à Joanne abnepote primo usurpatum tradant plerique. Certè ^d Vincentius Belvacensis sub annum MCCXL. Domini voce utitur, nulla Imperatorii tituli facta mentione: dum ait Dominum Trapezuntis cum ducentis lanceis servire solitum Iconiensi Sultano. Trapezuntinam porrò provinciam à Præfæctis Ducum titulo cohonestatis administratam sub Imperatoribus Constantinopolitanis, testatur præter Aithonum non uno loco Anna Comnena in Alexiade: ^e sed & sub Diocletiano, Menæa & Synaxaria in S. Valeriano.

Filius Alexii Comneni Ducis Trapezuntini.

IX. N. COMNENUS, Dux & Princeps Trapezuntis, de quo mox.

^a Gregor. l. 5. p. 107.

^b apud Voadd.
hoc an. n. 4.

IX. N. COMNENUS, Dux & Princeps Trapezuntis, pater fuit vel avus Joannis Principis Trapezuntini, quem ^a Nicephorus Gregoras Alexii *Ἀπογόρον* fuisse ait, id est nepotem ex filio, vel certè abnepotem. Quippe minimè constat an Alexius avus aut abavus fuerit Joannis, qui primus Imperatorium titulum ex Principibus Trapezuntinis arripuit, ^b cùm in Relatione Ogerii Protonotarii Imperatoris Michaelis Palæologi circa annum MCCCLXXIX. exarata, Princeps qui tum Trapezunti imperabat, dicatur fuisse Alexii abnepos: quo quidem anno Trapezuntinæ provinciæ præerat Joannes Comnenus. Ab hoc, quisquis fuit, prodiit

X. N. COMNENUS, Dux & Princeps Trapezuntis, cujus nomen ut & parentis incertum etiam manet: à quo rursus

^a Aithon. c. 13.

^b Bzovius an.
1181. n. 12.
Gregoras l. 5. c.
6. p. 107. 141.
Pachym. l. 6. c.
6. 32. 33.
^c Pach. l. 9. c. 27.
Gregor. p. 141.
^d Voadd. n. 3.

XI. JOANNES COMNENUS, qui primus Principum Byzantinorum Imperatorem sese appellari passus est à Græcis, qui in odium Michaelis Palæologi, & quòd ille Græcanicà posthabitâ Ecclesiâ Romanâ se adjunxisset, hunc titulum ultro Joanni detulere. Id potissimum docemur ex supralaudata Ogerii Relatione, cujus hæc sunt: *Est autem ad partes Orientis terra quæ cognominatur Trapezunda, quam terram in captione facta de Constantinopoli à Latinis tenuit quidam de Capitaneis, qui vocabatur Comnenus Dominus Alexius, & intimarunt predicti infideles, quod illum qui nunc est Princeps ipsius terre Trapezunde, existen. em abnepotem ipsius quondam Alexii, quia Imperator (Michael Palæologus) factus est hæreticus, & subjectus est Pape, & univit Ecclesias, scilicet Græcorum & Latinorum: & si vocaberis Imperator, adharebimus vobis, & constituemus quidquid volueritis. Ille quidem ductus inani consilio, vocari se fecit Imperator, & coronatus est, & induit se vestimentis decentibus imperio, & fecit officiales, & se tanquam Imperatorem honorari præcepit.* Iis concinunt quæ tradit ^a Aithonus, qui hac ipsa fermè tempestate scripsit, ubi agit de Trapezuntina provincia, his verbis: *Vnum vero gubernatorem annuatim consueverat transmittere Imperator, qui Dux dicebatur; unde accidit quod quidam ex illis rectoribus, seu Ducibus, rebellis effectus, tenuit terra dominium pro seipso, & fecit se Regem: & ille qui tenet nunc terram Trapezuntis fecit se Imperatorem vocari.* Licet igitur Alexius Comnenus Imperatorium titulum sibi à Græcis in Michaelis Palæologi odium delatum accepisset, illum tamen bello aggredi sibi tutum non existimavit Michael, qui & ipse nuper tyrannidem invaserat, acto in ordinem juniore Lascari, & cui cum Latinis Urbe pulsus, ac præsertim cum Carolo I. Siculorum Rege grave ingruerat bellum: quin potiùs nova eum affinitate sibi devinciendum putavit, ^c oblata Joanni in uxorem EUDOCIA PALÆOLOGINA, ex Theodora conjugè filia, quam ille Byzantium profectus, sub annum MCCCLXXXI. duxit. Obiit Joannes Andronico Seniore imperante sub annum Christi MCCXCV. duobus filiis superstitibus. ^e Proinde Imperator ille est Trapezuntinus, quem ad sacrum bellum hortatus est Nicolaus IV. Pontifex anno MCCXCI.

Filii Joannis Comneni Imp. Trapezuntini ex Eudocia.

XII. ALEXIUS COMNENUS, Imperator Trapezuntinus, de quo mox.

^a Pach. l. 9. c. 27.
Gregorius p. 141.

XII. N. COMNENUS, ^a Joannis alter filius, quem Eudocia mater, post conjugis excessum, puerulum adhuc secum Constantinopolim abduxit.

XII.

XII. ALEXIUS COMNENUS, Imperator Trapezuntinus, ^a nascitur anno M C C L X X X I I. ^b Tutelæ Andronici Palæologi Senioris à patre testamento relictus, Iberorum Principis cujusdam filiam uxorem duxit, posthabitâ Chumni Canticæ Præfecti filiâ admodum locuplete, quam Andronicus Augustus eidem copulare in animo habuerat. ^c Genuentes tributorum causâ bello aggressus superavit anno M C C C I I I. cum quibus statim fœdus pepigit.

^a Pach. l. 9. c. 27.
Gregor. l. 5. p. 107.
Byzovius.
^b Pach. l. 10. c. 9.
^c Idem l. 11. c. 18.

Filius Alexii Comneni Imperatoris Trapezuntini.

XIII. BASILIUS COMNENUS, Imp. Trapezuntinus, de quo mox.

XIII. BASILIUS COMNENUS, Imperator Trapezuntinus, ^a paternam hæreditatem post multa prælia adiit circa annum M C C C X X. ^b Hunc ad amplectendam Ecclesiæ Romanæ fidem hortatus est Joannes XXII. PP. anno M C C C X X I X. ^c Uxorem duxit, (secundis, ut vero simile est nuptiis) EUDOCIAM PALÆOLOGINAM, Andronici Palæologi Junioris, Imperatoris, filiam notham.

^a Gregoras l. 11. p. 377.
^b Od. Rainald. hoc an. n. 95.
Vadding. n. 12.
^c Gregor. ibid.

Filius Basilio Comneni Imp. Trapezuntini.

XIV. BASILIUS COMNENUS II. Imperator Trapezuntinus, de quo mox.

XIV. BASILIUS COMNENUS II. Imperator Trapezuntinus, JUNIOR Nicephoro ^a Gregoræ dicitur, ad patris fortè discrimen, quo præsertim indicio prioris Basilii filium fuisse conjicimus. Quod quidem adstruit præterea Basilii Junioris cum IRENE PALÆOLOGINA, Andronici Junioris ex Anna Sabauda Augusta filia conjugium. Alioquin si Irene Basilii prioris, aut primis vel secundis nuptiis adscriberetur, consequens esset eundem sorores duas duxisse: quod ab Ecclesiæ Græcicæ moribus planè absonum erat. ^b Basilium hunc Juniores uxoris arte extinctum tradunt scriptores: quippe cum Basilium alterius feminæ, Irenes pariter nuncupatæ, amore flagrans, legitimam abegisset conjugem, clandestinis illa infidiis maritum sustulit: & exactâ meretriculâ, ac Byzantium cum liberis amandatâ, aliquandiu Trapezuntinum rexit Principatum; cum interim legatos misisset ad patrem, qui adducerent cui legitimo connubio copulari posset, quique unâ cum ipsa in Principatum succederet. ^c Sed mox quòd Magni Trapezuntini imperii Domestici consuetudine clam uti deprehensa esset, plebe ad seditionem prolapsâ, bellum civile exortum est, aliis quidem Tzanychitæ proceri Trapezuntino, qui tum opibus ac dignitate plurimum poterat, faventibus; aliis Magno Domestico sese adjungentibus, quo in bello peremptum Tzanychitam tradit Gregoras. Excessit verò è vivis Basilium anno M C C C X X I X. ^d ut disertè innuit idem Gregoras, & ex eo Nicolaus Vignerius.

^a Gregoras l. 11. p. 386.

^b Idem.

^c Excerpta Gregoræ post Niceph. Petavii p. 230.

^d Gregor. Vigner. in Bibl. Hist.

Liberi Basilii Comneni Imp. Trapezuntini & Irenes.

XV. N. COMNENUS, Imperator Trapezuntinus, de quo mox.

XV. N. COMNENUS, pater *Georgii Comneni*, Protovestiarii Trapezuntini, qui à Laonico Davidis Comneni, Imperatoris Trapezuntini, *Ἐλάδελδος*, seu patruelis dicitur: incertum tamen an ex nefaria Basilii cum Irene concubina consuetudine editus.

Liberi nothi Basilii Comneni Imp. Trapezuntini.

XV. N. N. Tradit Gregoras exactâ post Basilii excessum ab Irene conjugem seu viduam Irenem concubinam, & unâ cum natis ex ea liberis Constantinopolim relegatam.

XV. N. COMNENUS, Basilii Junioris filius, cujus nomen reticere scriptores, Imperatorium titulum post patrem obtinuit. Vix enim mihi persuadeam Alexium Imperatorem, de quo mox agimus, Basilii Junioris fuisse filium: cum is anno M C C C X X I X. obierit, Alexius verò etiamnum superstes fuerit anno M C C C X X V I I I. quo Mariam filiam Joanni Constantinopolitano Imperatori in conjugem dedit.

Liberi N. Comneni Imp. Trapezuntini.

XVI. ALEXIUS COMNENUS, Imp. Trapezuntinus.

^a *Laonic. l. 2.*
Phranz. l. 3. c. 2.

XVI. EUDOCIA COMNENA, femina formæ insignis, ^a ZETINI Satrapæ Turco primùm nupsit, ex quo liberos aliquot suscepit: dehinc MANUELI PALÆOLOGO, Joannis Imperatoris Constantinopolitani filio, pacta est; quam cum Byzantium adduxisset Manuel, Joannes pater eximia ejus pulchritudine captus & incensus, filio avulsam, in propriam uxorem sibi adjunxit, grandævus licet, & podagrâ laborans. Eudociam Alexii Imperatoris Trapezuntini sororem fuisse evincit temporum ratio, tametsi parentis nomen reticeant scriptores. Factas enim Eudociæ cum Joanne secundas nuptias circa annum MCCCCLXXX. probabile est, cum extrema eas inierit ætate.

^a *Laonic. l. 9. p.*
246.
Phranz. l. 2. c. 1.
Ducas c. 22. 45.
p. 69. 194.

XVI. ALEXIUS COMNENUS, Imperator Trapezuntinus, quando imperii habenas exceperit, haud omnino constat. Uxorem duxit, uti tradit Laonicus, seu potius nescio quod peregrinum emblema, quod in Laonici textum irrepsit, (cujusmodi haud pauca sunt in hoc scriptore, quæ difficultatem miram pariunt in dissolvendis historiæ non adeò familiaris nodis) nobilem quandam ex Cantacuzena familia: sed cum illa Protovestiarii Trapezuntini amore æstuarer, famaque esset cum eo consuetudinem habere, Joannes Alexii filius ira accensus, Protovestiarario primùm interempto, patrem & matrem in cubiculo inclusit, quo utrumque pariter vitâ exueret. Idque peregisset facinus, ni plebs obstitisset, coëgissetque Joannem in Iberiam secedere. Alexius verò hac injuria sibi à Joanne filio illata exacerbatus, Alexandrum secundogenitum filium Imperatorem pronuntiavit. Joannes interea, quorumdam Genuensium & Iberorum ope Trapezuntera reversus, per insidias patrem obruncavit; quem postea magnificis exequiis tumulandum curavit in Metropolitana Ecclesia, tanquam in ejus necem minimè consensisset.

Liberi Alexii Comneni Imperatoris Trapezuntini.

XVII. JOANNES COMNENUS, Imperator Trapezuntinus, de quo mox.

^a *Laonic. l. 9. c.*
p. 246. 264. 281.
edit. Reg.

XVII. ALEXANDER COMNENUS, ^a Laonico SCANDER dictus, quæ vox idem sonat quod Alexander, à patre Imperator renuntiatur, præterito Joanne filio primogenito, eique uxor datur soror Dominici Catelussii, Lesbii insulæ, seu Mitylenes Principis. Diem obiisse Trapezunte auctor est idem Laonicus, ejusque viduam cum ipsa urbe in potestatem venisse Muchemetis Turcorum Sultani, & ob formæ elegantiam, qua cæteris sui temporis feminis præcallebat, in Gynecæum deductam. Ex his nuptiis natus unicus filius, quem idem Muchemetes in aula liberaliter educatum, præ cæteris humanissimè habuit.

XVII. DAVID COMNENUS, Imperator Trapezuntinus, de quo post fratrem Joannem.

Phranz. l. 2. c. 1.
17.
Laonic. l. 9.

XVII. MARIA COMNENA, JOANNI PALÆOLOGO, Imperatori Constantinopolitano à patre nuptum data est anno MCCCCXXVIII. Obiit anno MCCCCXL. & sepulta est Constantinopoli in Pantocratoris Monasterio.

^a *Ducas c. 22.*
Laon. l. 5.
Leunclav. l. 14.
hist. Musulm.

XVII. N. COMNENA, ^a UXOR KARAILUCI Persoturcorum Principis, cuius occurrit mentio non semel apud Laonicum, Ducam, & Leunclavium.

^a *Phranz. l. 3.*
c. 2.

XVII. N. COMNENA, ^a GEORGII BRANKOWITZII Despotæ Servix prima uxor.

^a *Laon. l. 9. p.*
247. 248.

XVII. JOANNES COMNENUS, Calojoannes etiam dictus, cæso patre imperium Trapezuntinum arripuit ante annum MCCCCXLIX. ^a Quod agrè admodum tutatus, Turcis undique irruentibus, ac illud aggredientibus, tandem pacto

trium millium aureorum tributo annuo Amurathi Sultano, ^b ac postmodum filio ejus Muchemeto II. reconciliatus possedit. ^c Uxorem duxit, cum in Iberiam patre superstitite secessit, Alexandri Iberiæ Regis filiam, Georgii Mepe, seu Regis, cujus meminit ^d Phranzes, fortassis sororem.

^b Phranz. l. 2. c. 1. 2.
^c Laonic. l. 9. p. 246.
^d Phranz. l. 3. c. 8.

Liberi Joannis Comneni Imp. Trapezuntini.

XVIII. ALEXIUS COMNENUS, ^a Joannis filius unicus, annum ætatis quartum attigerat, cum pater è vivis excessit. Post captam Trapezuntem, in Aula Muchemetis II. aliquandiu versatus, ^b ab illo tandem cum Davide patruo, & universa familia Comnena hæc datus est.

^a Laonic. l. 9. p. 262. 264.
^b Laonic. l. 9. p. 265.

XVIII. ÆCATHERINA COMNENA, Despœna, ^a à Davide Comneno Imperatore Trapezuntino patruo uxor data est ASAN-BECHO, vulgò USUM-CHAZANI nuncupato, Carailuchi filio, Mesopotamiæ, seu, ut aliis placet, Persarum Regi, quò ejus præsidio ac auxilio contra infestas, nimiumque vicinas Muchemetis Sultani vires tutior esset: hac tamen pacta conditione, ut religionem avitam mutare non cogeretur. ^b Spanduginus, Pius II. PP. & alii Davidis filiam fuisse dixerunt, sed perperam, cum Joannis filiam, Davidis ex fratre neptem tradat disertè Laonicus, ^c ipseque David in epistola ad Philippum Burgundiæ Ducem, Calojoannis filiam fuisse satis innuat. Incertum porro eademne, aut quæpiam è sororibus, quam à Constantino ultimo Constantinopoleos Imperatore in uxorem expetitam narrat ^d Phranzes an. MCCCCLI.

^a Laonic. l. 9. p. 260.
^b Leuncl. in Pand. Turc. n. 188.
^c Vign. r. in Bibl. Hist. an. 1456.
^d Spandug. Pius in Asac. 53. Hist. Polit. p. 20.
^e Æneas Sylvius ep. 391.
^f l. 3. c. 7. 2. 3.

XVII. DAVID COMNENUS, Joanne fratre extincto, imperium quod Alexio illius filio jure debebatur, invasit: ^a vir sævus perinde ac imbellis. ^b Uxorem duxit IRENEM CANTACUZENAM, Joannis Cantacuzeni Imperatoris Constantinopolitani ex Matthæo filio neptim: cujus virtutem, & in adversis perfectandis constantiam multis prædicat ^c Theodorus Spanduginus. Nec diu imperio potitus est David: ^d nam cum Muchemetes Sultanus, capta Constantinopoli, Græciæ, Ræcia, & Servia in potestatem redactis, in Colchidem transiisset, Trapezuntem obsessurus, & Græcorum reliquias deleturus, David qui tyranni viribus longè impar erat, auxilio frustra antea à Principibus Christianis, ^e atque aded ab ipso Francorum Rege Carolo VII. implorato, Urbem invitatus tradidit Muchemeti, totoque Colchico cessit principatu, his conditionibus, ut sibi & liberis salva daretur vita, thesauros suos secum auferre liceret, & in Europa reditus vitæ sustentandæ idonei sibi assignarentur. Sic Trapezuntinum imperium in jus concessit Turcorum anno MCCCCLXII. Nec stetit pactis Barbarus: quippe primùm Davidem, uxorem & liberos cum agnatis navigio impositos Constantinopolim transmisit: statimque fidei literis in crimen vocatos, carceri tradidit, ac demum Davidem, septemque filios masculos, nolentes abnegata fide Christiana Musulmanicam superstitionem amplecti, crudeliter trucidari præcepit. Tradit Phranzes Davidem ab ipso Sultano pugno interfectum. Irene verò Davidis uxor, cum mariti & liberorum mortem constantissimè tulisset, non multo post diem obiit.

^a Dorotheus Monemb. apud Leon. Allatum de Consens. utr. Eccles. p. 1380.
^b Phranz. l. 3. c. 2.
^c Spandug. p. 189. 193.
^d Spand. p. 193.
^e Phranz. l. 3. c. 27.
^f Dorotheus Monemb. Ducas c. 45.
^g Pius II. in Asia c. 53.
^h Laonic. l. 9. p. 263.
ⁱ Monstrellet. 3. vol. p. 87.

Liberi Davidis Imp. Trapezuntini ex Irene Cantacuzena.

XVIII. NN. Septem Davidis filii à Muchemete interempti.

XVIII. GEORGIUS COMNENUS, minor natu, quem Muchemetes triennem circumcisum, & ad Musulmanicam religionem instructum, cum sorore ad Ufuncaffanum Persarum Regem, cui Æcatherina patruelis nupta erat, transmisit.

Laonic. l. 9. p. 264.

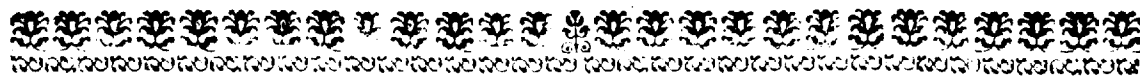
XVIII. ^a ANNA COMNENA, à Muchemete ZAGANO, Macedonia inferioris Præfecto collocata, coacta est religionem Musulmanicam amplecti: ita Laonicus. At ^b auctor Historiæ Politicæ Annam tradit Muchemetis præceptori nuptum datam, frustra ad Muchemetismum sollicitatam, tandem à marito repudiatam.

^a Laonic. l. 10. p. 281.
^b Hist. Polit. p. 21.

XVIII. Narrat ^a Laonicus Irenem Davidis Imperatoris uxorem, priusquam Muchemetis classis Trapezuntem appelleret, sese contulisse ad MAMIAM Famil. Byzant.

^a lib. 9.

τὸν ἐαυτῆς γαμῶν. Sed quis iste Mamias, mihi omnino incertum. Incertum etiam an hoc loco vox generi pro agnato aut affini sumatur.

XXX.

COMNENORUM ARIANITARUM STEMMA.

SI hæc, de qua acturi sumus familia, Comnenorum illustre cognomen videatur præsertim affectasse, ut plurimum tamen Arianitarum appellatione donatur à scriptoribus, propter Arianitam Comnenum Magni Scanderbegi & ejusdem fratris focerum. Ut porrò Comnenica gens cæteris longè præstirit, ut quæ diu tenuerit imperium; ita & Arianitarum in Imperatorum aula præcipuas obtinuit dignitates, ac inter nobiliores semper præfulsit. Ex

^a Scylitz. p. 711.

^b Idem. p. 777.
783. 796.

^c lib. 1. c. 6.

iis primus mihi occurrit ^a DAVID ARIANITA, qui bellicis expeditionibus inclaruit imperante Basilio anno M XVI. ^b Hujus fortè filius CONSTANTINUS ARIANITA, Magister, copiarum dux præcipuus sub Constantino Monomacho, qui in prælio cæsus est anno ML. Hos excepit JOANNES ARIANITA sub eodem Augusto, cujus natalium nobilitatem multis prædicat ^c Willelmus Antistes Tyrius, apud quem tamen perperam *Carianita* scribitur, cum hac nomenclaturâ apud Byzantios nulla legatur familia. Verùm quidquid sit de Arianitis, haud promptum est Comnenicæ istius gentis stipitem agnoscere. Neque enim Flavii Comneni, recentioris Græculi scriptoris, ineptiis ac naniis liceat immorari, qui omni posito pudore, & nomina conficta, & imaginarios agnationum gradus, ferè semper comminiscitur, ab ipso generis humani principe arcessitis interdum familiarum primordiis. Arianitarum igitur vel etiam Comnenorum initia ab iis auspicabor, quorum certa quodammodo supersunt monumenta.

^a Barlet. l. 7. p. 211.

^b Scylitz. p. 745.

^c Lavard. l. 1. c. 4.

^d Barlet. p. 22.
Lavard. l. 4. c. 5.

COMNENUS, Budaresci Princeps, eodem Flavio Comneno auctore, vixit circa annum MCCC. ^a Etsi de nomine ac dignitate dubitare liceat, constat saltem Arianitæ Comneni Scanderbegi focii patrem tres procreasse filios, *Arianitam* hunc, quoquo nomine appellatus fuerit, *Musachium*, & *Vlademum*. *Musachio* ex Voislava uxore filius fuit Moyses, cognomento Dibrensis, quod in Dibrensi oppido, quod Dyrrachio vicinum fuit, cujusque meminit ^b Scylitzes, habitaret, vulgò etiam Moyses Golemus Arianita indigitari solitus à ^c scriptoribus, qui assiduum Scanderbegi expeditionum socium ac comitem fuisse testantur. Tertius Arianitæ frater fuit *Vlademus Golemus Arianita*, cui uxor fuit Angelina Scanderbegi soror: ^d quo ex connubio prodiit Musachus, ex matre Angelinæ cognominatus, & interdum Golemus Arianita, qui eundem pariter Principem in bellis ac expeditionibus comitatus est.

^a Barlet. p. 37.
Lavard. p. 35.

^b Volaterr. l. 8.

^c Benevenut. de S. Georgio.

ARIANITA THOPIA GOLEMUS, (quæ postrema vox Latinè Comatum significat, seu Capillatum, uti scribit ^a Barletus: unde fortè à plerisque scriptoribus *Cominatus* indigitatur, ex quo nescio an non *Comnenicum* cognomen natum deinceps fuerit,) cognomento Magnus, ob præclarè in bellis gesta, adeptasque insignes ex Turcis eorumque Sultano Muchemete victorias. ^b Protendebatur ejus in Albania dominatio à fluvio Aoa, seu Vavissa, usque ad Ambracium Sinum, in Epiri ora maritima: possidebatque Dyrrachium, Aulonem, aliaque oppida munita. Obiit ille, non anno MCCCCXLVI. uti Flavius scribit, sed circa annum MCCCCXLIX. vel MCCCCLXX. quantum ex filii epitaphio, quod mox describemus, colligere licet. ^c Docemur verò ex Benevenuti de S. Georgio, de Comitibus Blandratenfisibus, Militis Hospitalarii, commentariis ineditis, qui in Sabaudia Ducis Bibliotheca aservantur, Principem hunc, quem Arianitam Comnenum vocat, ut & cæteri qui illius meminere scriptores, primis nuptiis uxorem sibi adscivisse ex Musachorum celebri in Albania familia. Quâ extinctâ alteram duxit, filiam Olivarii Franconis

de Sessa, ex Regno Neapolitano, ^d ubi hac familia nota, viri bellicâ laude perillu-
stris, quique ob nescio quam rebellionem à Ferdinando Rege capite mulctatus est.
Illa verò prius Harmaza, nobili Corcyrensi, nupsérat, ex coque natas duas sustu-
lerat, alteram ex Loredana, alteram ex Raimunda familia nobilibus Venetiis nu-
ptas. Ex priore Arianitæ conjugio unica prodiit filia, quam *Irenem* vocat Flavius,
Stephano Brancovitzio, Servia Despotæ, à patre collocatam, cum princeps ille à
Mahumete ditionibus suis pulsus in Albaniam concessit. Ex altero connubio plures
enati liberi, *Constantinus* scilicet *Comnenus*, *Pazus* Protonotarius, N. *Comnenus*, qui
Muchemeticam religionem amplexus est: *Donca*, seu *Anâronica*, Magni Scanderbegi
uxor: *Maria* nupta Bartholomæo Guispo Savonensi, viro haud admodum nobili, qui
ob nescio quam cum Sixto IV. PP. cognationis affinitatem Rouverii cognomen-
tum assumpsit. Is ex uxore Franciscum & Antonium procreavit: quorum prior Epi-
scopus Volaterranus, deinde Beneventanus fuit Archiepiscopus, ut docet illius ^e epi-
taphium, hisce conceptum verbis: *D. O. M. Franciscus de Rouvere, Archiepiscopo Bene-*
ventano, Julii II. Pontificis Max ex fratre nepoti, ex matre verò ex nobili Comnenorum
Gracia Imperatorum familiâ, qui vivens & animi & fortuna bonis locuples fuit, moriens
verò celestibus delitiis locupletissimus exitit. Arianitus Comnenus Maced. Princeps gratiss.
atque amantiſſ. consanguin. memor pos. Obiit anno Do. M. D. XLV. die XII. Mens. Janua-
rii. Vixit an. LXX. mens. II. d. XX. Aliæ præterea Arianitæ extiterunt filia, *Catharina*
nempe nupta primùm Spano, nobili Albano; quo ex conjugio natæ filia dux, altera
nobili Hungaro primùm copulata, deinde Venetiis Nicolao Bocalio, de quo alius
erit dicendi locus; altera *Maria*, Jacobi de Pagnanis Bressensis uxor. Catharina
verò rursus nupsit anno MDXIX. Mercurio Albæ Præfecto. *Theodora*, filia altera
Arianitæ, ex Albenſi nobili, qui Venetiis morabatur, filiam procreavit, bis nu-
ptam. Præter has Arianitæ filias, quarum meminit Sangeorgius, aliquot alias recen-
set Flavius, *Voisavam* scilicet, quam Scanderbegi parentis alteram fuisse uxorem scri-
bit: quâ in re falli constat, cum illa fuerit Pologi domini filia: *Agnetem*, quam Mi-
chaelis Comneni, qui etiam Petrus Spanus nuncupabatur, uxorem fuisse ait, quan-
quam alibi Andreae ejusdem Spani filio, qui Angelorum Dalmaticæ familiæ primus
auctor habetur, copulatam scribat. Verùm Spani istius conjugem Catharinam ap-
pellatam constat. Denique *Comitonem* Arianitæ postremam filiam recenset Flavius,
Goitonis Stressii uxorem, qui non alius est à Goico Strafcimiro, Georgii Strafcimi-
ri, Zentæ Domini, ex Balsensi Gallicâ familiâ, filio.

^d *Ammirat. to. 2.*
geneal. Neap. p.
69.
Theatro geneal.
di Sicil. to. 1.
p. 364.

^e *Schrad. l. 2.*
Monum. Ital. p.
25.
Vghellus to. 2.
p. 251.

CONSTANTINUS COMNENUS, Macedoniae Princeps, Achaiae
Dux, (titulo tenuis) Arianitæ Magni filius, vix duodecimum ætatis annum attige-
rat, cum parens obiit: quo extincto, cum ditionibus suis expulsus fuisset à Turcis,
in Italiam ad Summum Pontificem concessit; ubi aliquandiu moratus, ^a paucis post
annis, ^b à Maria Monferratensi Marchionissa, Stephani Brancovitzii, Servia Despo-
tæ, ex filia Angelina nepti, in Bonifacii Palæologi Marchionis conjugis aulam evo-
catur anno MCCCCLXXXIX. ^b Exin Carolus VIII. Francia Rex, Regnum Nea-
polititanum adeptus, ejus operâ uti statuit, quò bellum Turcis inferret, eorumque
regiones aliquot sibi per defectionem assereret. Sed Caroli consilium exitu caruit,
Venetis istud Turcis prodentibus. ^c Marchionissâ interea Monferratensi extinctâ
anno MCCCXCV. filiorum binorum impuberum tutor Constantinus, & Montis-
ferrati Gubernator deligitur; quanquam id sibi juris competere Saluciensis Marchio
contenderet: sed controversiam diremit Rex Carolus, misso hunc in finem Philip-
po Comineo, qui tutelam Constantino adjudicavit, cum populi totius applausu, cui
admodum ille charus habebatur. ^d Verùm abdicatis postmodum Francorum parti-
bus, Maximiliani partes amplexus, è Gallia, quò se contulerat, juniore Marchio-
ne suæ ætatis factò, pulsus est. Sed & aiunt Franciscum I. Regium adeptum diade-
ma, hunc in Franciam evocare in animo habuisse, ut Ordinis Militaris S. Michaelis
torquem, quo à Carolo VIII. vel à Ludovico XII. donatus fuerat, & à qui-
bus in expeditionibus bellicis copiis militaribus præfectus fuerat, cum dedecore co-
ram auferret: à quo tamen consilio avocatus fuerat à Bibiena Cardinale, ut ex ejus
^e literis docemur, Lutetiæ Parisiorum scriptis XXVI. Novembris an. MDXVIII.
Meminit non semel Constantini in Historia Guicciardinus, à quo perperam Mar-
chionissæ Monferratensis frater dicitur, cujus ille major erat avunculus: quanquam
id ex vulgari, quæ tum invaluerat, vulgi opinione scribat, cum idipsum tradatur
duobus locis ab ^f Octavio Sangelasio, quorum alterum hic describemus:

Domp Constantin frere de la Marquise
Tres-humblement lui fit la reverence.

^a *Beneven. 5.*
1608.

^b *Phil. Comin.*
l. 7. c. 14.

^c *Belcar. l. 7. m.*
^d *Phil. Comin l. 8.*
c. 9.
Volaterr. l. 3.

^e *Bembus l. 7.*
hist. Venet. p.
172. 173.
Belcar. l. 11. n.
23.

^f *Epist. Princip.*
ed. t. Venet. an.
1564.

^g *S. Gelais au*
Verger d'honneur

^a Schrader. l. 2. ^b Annus quo fato functus est, annotatus in Epitaphio, quod parenti in Ecclesia SS. ^c Monum. Ital. p. 124. Apollolorum Romæ crexit Arianita filius, hisce verbis: *Constantino Comneno, Macedonia Principi, Achaia Duci, qui cum patre amisso xy. annos natus, avitis regnis à Tarco pulsus esset, animi magnitudine fortunæ injuriam confutavit, bellicisque studiis majorum suorum amplitudinem adequavit, primùm à Pontifice Max. atque Aloysio Gallorum Rege amplissimis exercitiis præpositus, omnibus imperatoris virtutibus summam gloriam adeptus est. Arianitus filius patri opt. merit. p. f. Vix. an. LXXVII. Decessit Kal. Maii an. Dom. MDXXX.* Uxor nomen ac familia à scriptoribus, quod sciam, minimè proditum; quam ex Monferrateni Marchionatu, ubi ille complura uxoris jure prædia possedisse auctor est ^d Bembus Cardinalis, ortam sit conjicere. Ex ea porrò, qualiscunque fuerit, complures liberos extulit, ex quibus præsertim recensentur, *Arianita Comnenus*, de quo mox: *Donca*, seu *Andronica*, Caroli Despotæ: *Penthesilea*, Lechi Ducagini: *Hippolyta*, Leonelli Pii: *Polyxena*, Ranutii de Matelico: *Dianira*, Georgii Trevisii, vel Trivulsii, Militaris turmæ sub Venetis & sub Carolo V. Imperatore in Hungaria præfecti: ac *Helena* denique, Joannis de Luna Castellani Mediolanensis, uxores. Legimus apocham originalem Helenæ istius ex Camera Computor. Parisiensi, 1. Decembr. an. MDLXVIII. ex qua docemur ex fisco regio accepisse in singulos menses pensionem centum librarum, ubi indigitatur, *Helene de Comnene, Comtesse de la Lune, veuve de feu Castelan de Milan.* Apochæ sigillum cereum appenditur, in quo expressa insignia, sex in partes divisa, quarum prima & quarta stellam; secunda & quinta crucem pedatam; tertia & sexta, tres *billetas*, vel velleris Armeniaci notas præferunt. Scutum coronâ exornatur, cum inscriptione, *Dona Helena Comnena.* Quæ quidem insignia videntur fuisse ipsius Helenæ, cum alia sint Lunensis familiæ, cujus stemma contexuit ^e Philadelphus Mugnosius in Familiis Siculis. Legimus enim apocham aliam D. Jacobi de Luna an. MDLXII. in quâ se Castellani Mediolanensis filium indigitat, summæ CCL. libr. à Rege illi concessæ, cui sigillum bipartitum appenditur, in cujus superiori parte Lunula resupina exprimitur.

^f Thuan. l. 8. **ARIANITA COMNENUS**, Macedonia Princeps, Constantini filius, Romæ vitâ excessit an. MDLI. ut scribit Flavius. Unde eum esse Principem Macedonia conjicere est, qui Pontifici Maximo, in bellis Italicis meruit, & fortiter prægnans casus dicitur in Torchiaræ, cujus Præfectus erat, ad decimum à Româ miliare, expugnatione, XVI. Novemb. eodem anno. Cæsi corpus Horatii Farnesii hostium ducis, qui oppidum scalis admotis vi ceperat, jussu, Parmam delatum, perhonorificis exequiis tumulo mandatum est: *Ejus hoc genti & virtuti datum*, ait Thuanus.

XXXI.

FAMILIA COMNENORUM SABAUDICA.

IN familiis nobilioribus Græcanicis, quæ Turcorum, post expugnatam ab iis Constantinopolim, totumque eversum Byzantinorum Imperium, resugientes tyrannidem, in varias Europæ provincias migrarunt, fuit illa, quæ Comnenorum cognomine insignis adhuc innotescit; ex qua primus in Sabaudico principatu sedem fixit ALEXIUS DRACO COMNENUS, Miles, & Regis Franciæ Camera, ut aiunt, Nobilis, Guillelmi Verdini Comneni ex Clara Comnena filius, Perâ seu Galatâ ad Constantinopolim oriundus. Hic in primo atatis flore, relicta patriâ, mitiorem haustusur aërem, seu auspiciorem expetiturus dominationem, in Emmanuelis-Philiberti Allobrogum Ducis, & Margarietæ Francicæ uxoris aulam venit; ubi inter pueros honorarios primùm, deinde inter Pincernas Principis adscitus est. Exhinc annis factus maturior, militaris, quam profitebatur, artis tyrocinia in præliis contra Turcos exercenda sibi esse opportunum ratus, Venetis, quibus bellum cum iis tum erat, cum aliquot collectis ex Græcia nobilibus sese adjunxit, Ducis ipsius Sabaudici indultu, qui ad Senatum in ejus commendationem per Legatum suum Venetiis commorantem scripsit. Senatus porrò Venetus Jacobo Foscarino classis Præfecto confestim per litteras præcepit, quò Alexium non modò ut nobili natum genere, sed etiam ut virum Reipublicæ utilem, & cui Græci ac Albani haud pauci deinceps adjungi possent, reciperet ac complecteretur. Quo quidem in bello ita se gessit Alexius, ut confecta expeditione, de animi fortitudine actisque præclaris ad Venetum Ducem rescripserit Foscarinus; tum Zaræ commorans, x x i i. Maii anno M D L X X I I I. alio insuper diplomate in publicum de Alexii eo bello militari virtute ac gestis testimonium exarato, & eidem concessio. Qua quidem tempestate Macarius Maluasiensis Metropolitanus, qui tum Corcyræ morabatur, suum de Alexii natalium nobilitate, & ut ab Imperatoria Comnenorum gente genus duceret, idiomate Græco vulgari pariter diploma exaravit. Ex hac expeditione in Sabaudiam rediit Alexius, Avenionem transiit, ubi Vexilliferi munus obtinuit in equestri manipulo sub Comite Villaclara, Gregorii X I I I. Summi Pontificis copiarum militarium Præfecto. Interea cum Henricus I I I. Francorum Rex è Polonia in Galliam reverteretur, & Augustam Taurinorum venisset, ab Armeniaco Cardinale, qui tum Legati Apostolici munus Avenione obibat, eodemque Villaclarense Comite, ad Regem missus est Alexius, ut fausta ei adprecaretur suo nomine, & de adepta nuper Franciæ Regis dignitate gratularetur. Qua quidem provincia ita defunctus est, ut ex ipsius Regis relatu, Catharina Medicæ Francorum Regina, Sabaudorum Principum assensu, eum in Galliam evocaret, & Andegavensi Duci filio in Nobilem ordinarium concederet, indultis ad hoc à Duce literis I. Junii an. M D L X X V. Dux verò in Angliam, ac deinde in Belgium profectus, Alexium equestri legioni præfecit, dato Londini diplomate x x I I I. Decembris anno M D L X X X I. Quo post hæc mortuo, Alexius, qui patriam religionis avitæ tuendæ occasione deseruerat, bellis se Gallicis civilibus implicans, eas amplexus est partes, quæ specioso Catholicarum nomine Regias impugnabant; in quibus quidem bellis perhonorificis muneribus functus est. Quippe à Duce Meduanensi oppidi & Castri Firmitatis-Bernardi in Cenomanis Gubernator primùm est dictus, illius diplomate dato x x I. Maii anno M D L X X X I X. quod erroris scriptorem eximium arguit, scribentem hanc Præfecturam à Brissacensi Comite Alexio donatam. Exhinc provinciæ Perticensis Gouëti Præfecturam obtinuit ejusdem Ducis diplomate x x I X. Octobris an. M D X C. Castrorum Præfecti munus præterea obiit in eo exercitu, cui præfuit Claudius Chatreus Franciæ Marefcallus, à quo, eo absente, Aureliani, vices suas obire justus est diplomate x x. Sept. an. M D X C I. alio Meduanensis Ducis x x I V. April. an. M D X C I I. firmato. Quo quidem anno Alexius Comnenus nuptias primùm iniiit

Thuan. l. 98.

Mozeraus

^o Guichenon. in
hist. Sabaud.

cum DIONYSIA DE HARQUEVILLA, ex nobili ac antiqua Normannica gente Sæpitis deinde bellis civilibus, * Domui Sabaudicæ, Henrico scilicet Nemosiensi Duci, sese addixit: à quo sub annum MDC. ad Allobrogum Ducem missus est, ut de nuptiis cum Ducis filia, quarum spes Henrico data erat, cum Sabaudis ageret. Sed ejusmodi evanescentibus consiliis, à Nemosiensi Duce Lutetiam revocatus, in illius domo postmodum Militis Honorarii Annæ Lotarenæ Ducissæ Nemosiensis fungens munere, demum obiit XXI. Januarii anno MDCXIX. ætatis LXVI. & in Ecclesia S. Stephani, quam Graduum, seu, ut alii, Græcorum vocant, sepultus est. testamento exarato anno MDCXIV. cujus initium ita concipitur: *Je Alexis Drague extrait des Comnènes, &c.* Ex illius conjugio natus est EMANUEL COMNENUS, Miles, filius unicus, mense Martio anno MDXCIII. qui ob infortunatam, prout ea ferebant tempora, cum Nobili quodam ex Ducis Nemosiensis domo, monomachiam, Franciâ excedere coactus, in Sabaudiam recessit: ducta mox uxore an. MDCXXII. CATHARINA LOUYSA, Georgii Louysi Rupefortis domini, Ducalis Consiliarii, & Ætarii citra montes Præfecti filia, & ex Bertrando Seiffello Barone *de la Serra*, & Annunciatæ Milite, vidua. Obiit ille mense Julio anno MDCXXXIX. relictis aliquot ex eo conjugio liberis: quos inter fuere JOANNES-CONSTANTINUS COMNENUS, utriusque Juris Doctor, Decanus Ecclesiæ Collegialis Cameræ, & Eleemosynarius generalis Equitatus Sabaudici, anno MDCLXXIII. vir in literis haud mediocriter versatus: JOANNES-ANTONIUS COMNENUS, Miles, & Vexillifer in Scadrone, seu Manipulo Sabaudico, qui matrimonio junctus est mense Julio anno MDCLXIX. FRANCISCÆ RAPINÆ, (ex quo prodiere PETRUS-ALEXIUS COMNENUS, natus XXIX. Junii anno MDCLXI. & ANNA COMNENA, nata anno MDCLX.) Præterea CLAUDIUS COMNENUS, & THEODORA COMNENA, nupta anno MDCLI. Petro de FUGIER, Domino *de la Maison forte du Vergier*, juxta Castrum *de Barraux*, in Delphinatu.

Defert hæc Comnenorum familia Sabaudica pro insignibus, aquilam auream bicipitem coronatam in scuto rubeo.

XXXII.

ANGELORUM FAMILIA.

ISAACIUS ANGELUS.

ΙΣΑΑΚΙΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ. Imp. cum loro stans, cui Archangelus Michael crucem porrigit: infra, hi characteres, Χ. ΜΙ. id est, Αρχιστάτης Μιχαήλ.

ΜΡ. ΘΥ. Deipara in cathedra sedens, cum figura Christi in clypeo. Vide Diss. n. 30.

ΑΓΙΟΣ ΑΡΧ. f. αρχιστάτης, vel αρχιστάτης μιχαήλ. Imperator paludatus, cui S. Michaël longiorem narthecem porrigit.

ΜΡ. ΘΥ. Deipara in sella sedens, cum figura Christi in clypeo. Nummus argenteus ad nos Constantinopoli delatus. Vide Dissert. n. 30.

ΙΣΑΑΚΙΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ. Imperator paludatus, dextrâ crucem, sinistra acaciam, seu volumen: supra, è nube prodis manus capiti Imperatoris stemma imponens.

ΜΡ. ΘΥ. Deipara stans, palliata, manibus expansis, lunula insistentis.

ALEXIUS ANGELUS.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ. Imperator paludatus, dextrâ nartheci innixus, lavâ globum crucigerum tenens.

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ. S. Georgii protome, dextrâ spiculum tenentis. Vide Dissert. n. 32.

I. **F**AMILIIS mediocribus, vel quæ obscura delitescunt origine, splendorem haud minimum conciliant inita cum illustrioribus connubiorum affinitates. Harum ope emergunt quadamtenus è vulgo, & quod ex generis antiquitate deest, magistratuumve fastigio, suppletur qua eæ fulgent communionem dignitatis. Atque hæc quidem necessitudinum prærogativa tum est major, cum ineuntur cum iis, qui natalium suorum radiis non illustrant modò, sed & eminentioris potestatis, cujusmodi Regia est, qua pollent auctoritate, ad supremos honorum gradus affines suos possunt evehere. Jacuerat hæc Angelorum familia, vix in Imperatorum Palatio nota, antequam filiam suam Theodoram Constantino Angelo nuptum dedisset Alexius Comnenus Imperator, quem ex urbe Asiæ Philadelphia, nullius nominis aut vetustatis gente oriundum testantur Historici. Hujus porro parenti, quisquis is fuerit, ad minus filii duo extitere, scilicet ille idem

^a Zonar. p. 217. Nicet. in Man. l. 2. n. 7.

II. CONSTANTINUS ANGELUS, de quo mox, &

II. NICOLAUS ANGELUS. ^a Is prioribus Manuelis Comneni Imperatoris in Iconiensem Sultanum expeditionibus interfuit. Ac licet Cinnamus, à quo id docemur, Nicolaum Constantini fratrem hoc loco non dicat, eundem tamen esse reor, qui Constantini frater in ^b alio appellatur; cum scilicet narrat, ut in ea expeditione maritima, quam in Siculos suscepit idem Manuel, duce ac præfecto Constantino, ejus frater, qui certo navium numero præerat, inito præ-

^a Cinnam. l. 2.

^b Cinnam. l. 3. Romueld. in chr. MS. an. 1132.

Famil. Byzant.

lio, primus fugam arripuerit, victoriamque hostibus cefferit, capto ipso Constantino. Scribit Romualdus Salernitanus Archiepiscopus à Siculis captum, in Siciliam ad Regem Rogerium abductum.

^a Zonar. p. 237.
Nicet. in Man.
l. 2. n. 7.

^b Nicet. loco cit.
Cinnam. l. 3.

^c Nicet. in Man.
l. 4. n. 3.

II. CONSTANTINUS ANGELUS, ^a Philadelphiensis, cum præclarâ corporis ac procerâ esset staturâ, formâque præditus insigni, ab Alexio Comneno Imperatore delectus est in generum, datâ in uxorem filiâ ultimâ THEODORA COMNENA. Quibus ille dignitatibus sub socero Joanneque Comneno filio fulserit functusve fuerit in aula Constantinopolitana, non tradunt, opinor, scriptores. ^b At sub Manuele classi præfectus est bello contra Siculos, à quibus, inito prælio, fusus captusque est circa annum MCLII. ^c Exhinc eundem Augustum bello contra Hungaros circa annum MCLXI. comitatus legitur.

Liberi Constantini Angeli ex Theodora Comnena.

Nicot. in Man.
l. 3. n. 6.

III. MICHAEL ANGELUS, bello interfuit, quod cum Turcis gessit Manuel circa annum MCLIX. Primum inter Constantini filios solâ temporis quo ille vixit ratione ducti hic ponimus, licet quo eum gradu contigerit, non indicet Nicetas.

III. ANDRONICUS ANGELUS, de quo mox.

III. JOANNES ANGELUS, Sebastocrator, de cujus posteritate agetur infra suo loco.

^a apud Allat. de
Conc. utr. Eccles.
l. 2. c. 12.

^b Cinnam. l. 3.
^c Io. Lucis l. 3.
Hist. Dalm. c. 9.
Io. l. 6. c. 4.

III. CONSTANTINUS ANGELUS, dignitate Sebastohypertatus, ^a iudicio quod pro Cosmæ Attici Patriarchæ Constantinopolitani depositione à Manuele Imperatore mense Februario anno MCXLIV. in Blacherniano Palatio editum est, assedit subscripsitque cum cæteris aulæ proceribus: in quo *Ἐξάδελφον*, seu *Patruelis* Imperatoris nuncupatur: ^b hunc etiam comitatus est bello contra Servios; ^c captâque & expugnatâ à Manuele Dalmatiâ, eidem provinciæ præfectus est.

^a Nicet. in Isaac.
l. 3. n. 4.

IV. CONSTANTINUS ANGELUS, ^a adversus Bulgaros ac Walachos cum exercitu missus ab Isaacio Angelo Imperatore, rerum bene gestarum successu juveniliter elatus, purpureos calceos induit, seque pro Imperatore gessit. Sed dum Philippopoli Adrianopolim contendit, ut sororium Vatatzem ad suas partes pertraheret, ab ipsis à quibus fuerat ad defectionem impulsus, Isaacio traditus excacatur anno MCXCII. Nicetas qui hæc de Constantino refert, non ait fuisse Constantini filium: id nos ex eo colligimus, quod ejusdem Isaacii *Ἐξάδελφον*, seu patruelem appellet.

^b Nicet. loco cit.

IV. N. ANGELA, ^a Uxor BASILII VATATZÆ, Domestici Occidentis, de quo in Vatatzarum stemmate.

^a Nicet. in Isaac.
l. 1. n. 8. l. 3. n.
3 in Ale. l. 3. n.
6. l. 2. n. 5. l. 3.
n. 2. 7.

III. N. ANGELA, mater ^a *Manuelis Comytæ*, Protostratoris, qui operam haud inutilem variis in bellis, Isaacio & Alexio Angelis imperantibus, navavit.

^a Nicet. in Man.
l. 6. n. 2.
^b Idem l. 6. n. 8.

Nicot. in Alex.
Man. F. n. 9.
Tyr. l. 22. c. 11.
Chron. Reichersb.
p. 266.

III. ANDRONICUS ANGELUS, ^a prima militia inivit rudimenta unâ cum fratre Joanne bello contra Cappadociam incolentes Turcos, Manuele imperante, sub annum MCLXXII. ^b Triennio post Turcos, qui circa Lacerium, Panasium & Characem habitabant, aggresso Manuele, Andronicus, Manuele Cantacuzeno viro strenuo Legato adjuncto, traditâque præcipuâ Orientalium copiarum parte, hostes invadere jussus, nullo edito facinore, quod tantis viribus par esset, fugam trepidus nemine persequente arripuit: unde indignatus Imperator, parum absuit quin Andronicum muliebri habitu per Urbem circumduci juberet, unicâ cognitionis ratione ab eo consilio Augustum avertente. ^c Nec feliciori postea exitu pugnavit anno MCLXXX. adversus Andronicum Comnenum, qui infestis armis ad Urbem, tyrannidem parturiens, festinus contendebat, missus, à quo ad Characem in Bithynia profligatus est. Sed veritus ne ab Augusta junioris Alexii matre, ac Protosebasto, qui rerum in aula tum potiebatur, quodd favere diceretur Andronico, malè acciperetur, cum uxore ac filiis sex, viris cordatis ac manu strenuis, ad eundem An-

dronicum transiit. ^a Deinde conspirationis in Andronicum reus factus, ab eo cum filiis quatuor in exilium actus est. Subdit ^e Rogerus Hovedenus, Andronico Angelo Tyranni jussu excæta prius virilia, & oculos erutos, ut & duobus ex filiis. Certè de Andronico castrato & excæcato filet Choniates: ^f tametsi tribus Andronici filiis Tyranni jussu lumina adempta alio loco commemoret. ^g Scribit præterea Antistes Tyrius Andronicum Angelum à Manuele Imperatore missum Legatum ad Baldunum IV. Hierosolymitanum Regem, Ægyptiacæ expeditionis occasione: ubi perperam Manuelis sororis filius fuisse traditur. ^h Huic uxor fuit EUPHROSINE, ⁱ Theodori Castamonitæ Logothetæ Secretorum filia.

^d Nicet. in Alex. n. 17.
^e Hoved. p. 596.

^f Nicet. in Alex. Com. l. 1. n. 5.
^g Tyr. l. 21. c. 18.

^h Nicet. in And. l. 1. n. 2.
ⁱ Idem in Isaac. l. 3. n. 5.

Liberi Andronici Angeli ex Euphrosyne.

IV. ISAACIUS ANGELUS, Imperator. } De his mox.
IV. ALEXIUS ANGELUS, Imperator. }

IV. CONSTANTINUS ANGELUS, ^a unà cum patre conspirationis reus, captus ab Andronico tyranno, in carcerem trusus & luminibus orbatus est.

^a Nicet. in Alex. Man. F. n. 14. in Alex. Com. l. 2. n. 5.

IV. THEODORUS ANGELUS, ^a Andronico Comneno ad tyrannidem properanti fortiter obstitit: verùm Prusæ Bithyniæ urbe, in quam unà cum Manuele Lachana & Leone Synesio, illius tutandæ gratiâ, se recuperat, vi à tyranno expugnatâ, captus & ipse excæcatus est, cum vix adolescentiæ annos excessisset.

Chron. Reichersb. p. 266.
^b Nicet. in Alex. Man. F. n. 18. in And. l. 1. n. 4. in Alex. Com. l. 2. n. 5.

IV. JOANNES ANGELUS, ^a cui filius fuit *Andronicus Angelus*, Friderico I. Occidentis Imperatori ab Isaacio patruo obses datus, dum ille per Græcorum terras Hierosolymitanum iter aggressus est anno MCCC.

^a Expedit. Asiat. Frider. Imp. 1. 5. Canisii p. 74.

IV. N. ANGELUS, Andronici filiorum sextus: totidem enim filios habuisse Andronicum exertè testatur ^a Nicetas, quorum tribus adempta à Tyranno Andronico lumina; ex quibus proinde iste fuerit.

^a in Alex. Man. F. n. 9. in Alex. Com. l. 2. n. 5.

IV. IRENE ANGELA, ^a Andronici natarum primogenita, nupsit JOANNI CANTACUZENO Cæsari; de quibus plura in Cantacuzenorum stemmate.

^a Balsamon ad Roman. Phossi.

IV. THEODORA ANGELA, altera Andronici filia, ^a CONRADO MONFERRATENSI, Bonifacii II. Montisferrati Marchionis fratri, Guillelmi III. Marchionis filio, nuptum ab Isaacio fratre data est anno MCLXXXVI: cum prior Conradi uxor recens esset mortua. Quibus quidem peractis nuptiis, Conradus Cæsaris dignitate donatus est. Verum cum amplissimâ, quam ex ea affinitate in aula progressus conceperat, spe frustratum se cerneret, ac imaginario nulliusque fructus Cæsaris titulo unico gauderet, clam Constantinopoli elapsus, ^b in Palæstinam contendit, Tyrum appulit ipsomet die quo Christianis infaustum prælium à Guidone Hierosolymitano Rege cum Saladino commissum est, ubi & Rex in hostis potestatem venit, urbemque contra Sultani insultus viriliter servavit, patre è captivitate etiam redempto. Exhinc post edita varia animi & fortitudinis specimina, ductaque Elizabetha Sibyllæ Hierosolymitanæ Reginæ sorore, quam Hunfredo Toroni Domino tum enuptam abstulerat, interiit, à submissis Chafis, seu Assassinis confossus. ^c Quod porrò subdit Rogerus Hovedenus, homicidii nescio cujus à se perpetrati causâ Constantinopoli excessisse Conradum, ad id fortè spectat, quod à Monacho Altisiodorensi traditur; Conradum scilicet, cum Alexium Branam, qui Imperatorem se dixerat, Constantinopolim obsidentem suamet manu interemisset, ex tam illustri facinore, procerum, atque adedò Branæ agnatorum invidiam ac odium sibi conflasse, ut in Urbe tutò manere haud existimaret. Ex ea igitur excessit, relicta uxore; quod exertè ait Hovedenus, & admodum simile vero, tametsi de hac re fileant Byzantini scriptores. Sed errat cum Theodoram Isaacii Augusti neptim appellat, cujus secundùm Choniatem & Monachum Altisiodorenses, soror fuit. Verùm si cum Conradus Constantinopoli excessit, uxoremque Hunfredo Toronio eripuit, adhuc in vivis erat Theodora; mirari subit, cur in ea controversia, quæ Conradi nuptiarum occasione diu agitata est, ei haud objectum fuerit alteri uxori conjugii nexu jam esse devinctum.

^a Nicet. in Isaac. l. 1. n. 7. l. 2. n. 1. Moz. Altisiod. an. 1186. p. 90.

^b Nicet. in Isaac. l. 2. n. 1. Hist. Hierosol. p. 1154. 1155. Hoveden. p. 636. Ias. de Viriaco l. 1. c. 95. Mon. Altisiod. Expedit. Asiat. Frid. l. p. 49. Vill. Neubrig. l. 3. c. 19. 20. l. 4. c. 24. V. Sparg. & alii passim
^c Hoved. p. 635.

IV. ISAACIUS ANGELUS, ^a Andronico Comneno Tyranno à plebe interempto, IMPERATOR est appellatus: ^b quam quidem dignitatem obtinuit per annos IX. & menses VIII. scilicet à XII. mensis Septembris anno MCLXXV. usque ad VIII. Aprilis an. MCCCXV. quo Alexius, Isaacio fratre excæcato & in carcerem detruso, procerum quorundam factiosorum ope, Augustum diadema invasit: quom tempore atatis quadragesimum annum vix attigerat Isaacius. ^c At Urbe à Francis & Venetis expugnatâ anno MCCCIII. fugatoque Alexio, rursus priori restitutus est dignitati: qua tamen brevi est usus. Nam cum Alexium filium, Imperatorem etiam dictum, ab Alexio Duca, cognomento Murtzuphlo, qui tyrannidem invaserat, suffocatum accepisset, præ dolore statim post interit mensis Februario anno MCCCIV. ^d Bis porro nuptias iniisse legitur: ac prioris quidem uxoris nomen & familiam subtrahere scriptores, quam ante adeptum ab Isaacio imperium excessisse tradunt. ^e Imperator verò appellatus, MARGARETAM, Belæ Regis Hungariæ ex Agnete Antiochena filiam, tum decennem, in uxorem per legatos expetitam, nubilem demum duxit, ^f & hanc MARIAM, mutato nomine, ut Græcis familiare tum fuit, nuncupari voluit. ^g Mortuo Isaacio, Bonifacio Marchioni Monferratensi & Thessalonicensi Regi rursus illa nupsit.

Liberi Isaacii Angeli Imp. ex priore conjugē.

V. ALEXIUS ANGELUS, ^a Isaacii filius unicus, patre ab Alexio Angelo patruo exturbato & excæcato, ^b ut à tyranni sævitia & crudelitate se subduceret, in Germaniam ad Philippum Suevum Imperatorem primum profugus, tandem, Urbe ipsâ à Francis & Venetis, qui ad sacram militiam proficiscebantur, expugnatâ, fugatoque patruo, ac parente rursus in thronum restitute, ^c ipse in æde Sophiana, ritu solenni in Imperatorem coronatus est I. mensis Augusti die, anno MCCCIII. unâque cum Isaacio patre imperavit usque ad XXVIII. Januarii diem anni subsequens, ^d quo ab Alexio Duca Murtzuphlo Protovesliario, qui Imperatorem se dixerat, in carcerem coniectus, laqueo demum gutture eliso, interit, imperii mense sexto, die octavo, ut auctor est ^e Nicetas. Unde extinctum ac suffocatum Alexium sub V. Februarii colligere est.

V. N. ANGELA, ^a Isaacii natarum primogenita, in Joannitzæ Monasterio Sanctimonialis à patre effecta.

V. IRENE ANGELA, ^a alio nomine MARIA dicta, & à quibusdam scriptoribus CECILIA nuncupata, ^b ROGERIO, Tancredi Regis Siciliae filio, primum nupsit: ^c deinde eo fati functo, cum post expugnatam Siciliam in Henrici VI. Imperatoris potestatem venisset anno MCCCXV. PHILIPPO Sueviae Duci uxor ab eo est data, Tusciâ & Terrâ Comitissæ Mathildis fratri tum concessâ: cui quidem Imperatori factô ^d haud diu superstes fuit Irene, cum eodem quo ille excessisset anno MCCCVIII. ^e Sepultam aiunt in Monasterio Lorcheni ad Tubingam in Vittembergenfi Ducatu. Fallitur Hovedenus, qui ex Margareta Hungarica altera Isaacii uxore natam dixit.

Liberi Isaacii Angeli Imp. ex Margareta altera conjugē.

V. MANUEL ANGELUS, ^a filiorum Isaacii ex secundis nuptiis major natus, à Bonifacio Monferratensi Marchione, qui Margaretam matrem in uxorem duxerat, Imperator nomine tenus dictus est, quò Græcos adversus Balduinum Flandrum, Imperatorem Constantinopolitanum electum, quo cum dissensione laborabat, sibi conciliaret. An porro ille legitimam atatem attigerit, nuptiasque inierit, non tradunt scriptores: tamen id vero simile sit, atque aded ^b ejus filiam fuisse *Helenam*, in aliquot Innocentii IV. epistolis Reginam Thessalonicensem, & neptim Demetrii Monferratensis, Thessalonicæ perinde Regis, ejusdem Bonifacii Marchionis ex Margareta Hungara filii, nuncupatam; quam conjecturam aliquot argumentis ^c alio loco stabilire conati sumus.

V. NN. ANGELI. Cum Manuel primogenitus filiorum Isaacii ex secunda conjugē dicatur, consequens est eundem non unicum fuisse.

^a Nicet. in Isaac. Alberic. an. 1167. 1186. Monach. S. Mar. Mat. Paris. p. 127. Hoved. p. 395. & J. 99. 6. 1. ^b Nicet. in Isaac. l. 3. n. ult. ^c Villharduin. Douvrem. in CP. Belg. l. 3. p. 21. Villhard. n. 17. ^d Nicet. in Isaac. l. 1. n. 4. ^e Nicet. lococit. in Bald. n. 1. Exped. Asiat. Frid. l. p. 60. Abla Innoc. III. p. 67. Villhard. n. 95. 111. Alberic. an. 1167. Chr. Vveingart. c. 10. Savut. l. 3. p. 11. c. 1. ^f Nicet. in Bald. ^g Idem ibid. Villhard. n. 138. ^a Nicet. in Isaac. l. 3. n. 1. ^b Acrop. c. 2. ^c Alberic. an. 1162. Vide hist. nostram CP. ^d Villb. n. 100. ^e Arnold. Lubec. l. 6. c. 20. ^f Nicet. & alii.

^a Nicet. in Isaac. & Alexio n. ult. Epist. Balduini Imp. de prima Urbis expugnat.

^a Nicet. in Isaac. l. 3. n. 1.

^a Chr. Slavicum Lindenbr. p. 187. Albert. Stad. an. 1195.

^b Gesta Innocent. III. p. 8. Nicet. in Isaac. l. 3. n. 1.

^c Hoved. p. 746. Chron. Vveing. p. 225. Abb. Vfferg. Gesta Innoc. p. 9. Roder. Tolet. l. 9. ^d Mon. Altsiod. ^e Gasp. Brusch. de Mon. Ger. p. 40. Crusius in Turco. Gr. l. 7. p. 500.

^a Nicet. in Bald. n. 1. Rainald. an. 1206. n. 7.

^b Rainald. an. 1243. n. 45.

^c Hist. Franco. Byz. l. 4. n. 21.

IV. ALEXIUS ANGELUS, ^a cognomento ANDRONICUS, Isaacio Augusto major natu videtur fuisse, ex ^b Niceta. ^c Is Andronici Comneni tyrannidem obtinentis veritus insidias, ad Saladinum Sultanum confugit: post Andronici verò interitum, cum reditum in Urbem per Principis Antiocheni ditionem pararet, ab eo detentus est, quod cum Saladino fœdus ictum diceretur ab Isaacio. Fratre Isaacio postmodum in carcerem coniecto & excacato, IMPERATOREM se appellavit VIII. Aprilis die, anno M C X C V. & ^d Angeli, ut vili ac minus illustri dimisso cognomine, seu ut alii volunt, ex concepto in fratrem odio, COMNENI cognomen assumpsit. At cum graviora hominum scelera haud diu mancant impunita, Dei iudicio factum est, ut & ipse Imperio, quod contra fas omne usurpaverat, privaretur, ac primùm quidem adjuvantibus Francis & Venetis ab Alexio nepote, deinde ab Alexio Duca Murtzuphlo, ac denique à Francis ipsis, post expugnatam Urbem, ^e Balduino Flandrensi Comite in Imperatorem constituto. Neque feliciori deinceps fortunâ, potestate omni exutus, vixit: à Monferratensi quippe Marchione primùm captus, in potestatem deinde Theodori Lascaris generi devenit, à quo in carcerem compactus, in eo reliquum vitæ, in tot scelerum perpetratorum ultionem, miserandum in modum exegit. Imperavit Constantinopoli annos VII. menses III. ^f Uxorem duxerat EUPHROSYNEM DUCENAM, virili animo feminam, & admirabili à natura dicendi suavitate & lepore ornatam, ^g quæ in ordinem acto conjuge, & ipsa abducta, tandem in Artæ regione diem extremum obiit. ^h Soror fuit Basilii Camateri, & Ducarum cognomine donabatur, ex aliqua cum hac familia per feminas affinitate. Ortum quippe ducebat à ⁱ Gregorio Camatero, ^k Alexii Comneni Imperatoris Primo à Secretis, à quo ex affinibus, seu potius ex Irenes Ducenæ uxoris agnatis puellam nobilem in uxorem obtinuerat. Is Joanne Alexii filio imperante rerum ferè potitus, ^l Basilii Camateri Urbis Constantinopolitanæ Præfæcti & Logothetæ Dromi, & ^m Andronici Camateri Sebastii, ac Vigilæ Drungarii, parens fuit. ⁿ Ab Andronico prodiit Joannes Camaterus à Libellis, & Canicleo Præpositus sub Alexio Comneno Manuelis filio, postmodum Achridensis, seu Bulgariæ Archiepiscopus, ^o ac demum post Georgium Xiphilinum Patriarcha Constantinopolitanus: quam quidem dignitatem obtinebat, cum Franci nostri Urbem expugnare, Joannem hunc fratrem fuisse Euphrosynes, & Basilii, qui perinde ejusdem Augustæ frater dicitur à Niceta, probabile est. ^p Quorum præterea soror nupta Michaeli Stryphno Magno Duci, memoratur ab eodem scriptore.

^a Alberic. an. 1191. 1202.
^b Nicet. in Alex. Com. l. 1. n. 4.
^c Chr. Reichersf. p. 267.
^d Nicet. l. 3. n. 7.

^e Nicet. in Alex. l. 1. n. 3.

^f Hist. Franco-Byz.

^g Nicet. in Alex. l. 1. n. 3.
^h Villhard. n. 141.
ⁱ Acrop.
^j Nicet. in Alex. l. 2. n. 2.

^k Nicet. in Ioan. n. 3.
^l Anna l. 9. p. 261.

^m Cinnam. Nicet. in Alex. Man. F. n. 4. 17. in Man. l. 3. n. 2.
ⁿ Cinnam.
^o Eustath. in ep. ad Dionys. Perieg. Nicet. in Alex. Man. F. n. 18.
^p Nicet. in Alex. l. 3. n. 3.
^q Acrop. n. 6.
^r Nicet. in Alex.

Filia Alexii Comneni Imp. ex Euphrosyne Augusta.

V. IRENE COMNENA, ^a primùm ANDRONICO CONTOSTEPHANO, deinde eo extincto, ^b ALEXIO PALÆOLOGO Despotæ, forma præsigni, conjugæ prius ab eo dimissa, uxor data est à patre Alexio circa annum M C X C I X.

^a Nicet. in Alex. l. 1. n. 2. l. 2. n. 2.
^b Acrop. c. 5.
^c Vide Stemma Palæolog.

V. ANNA COMNENA, primas nuptias iniit ^a cum ISAACIO COMNENO, quem Alexius focer Sebastocratorem dixit: is adversus Bulgaros cum exercitu missus, ab iis superatus captusque est, tandemque in vinculis obiit circa annum M C X C V I. relietâ ex Anna conjuge filiâ unicâ Theodorâ Comnenâ. ^b Hanc vix quadriennem avus Alexius in uxorem despondit Jüano, seu Joanni, Nobili Bulgaro, qui Azanum Bulgariæ Regem agnatum, Isaacii Comneni, Theodoræ patris, suasionibus interemerat, & post hanc eadem Constantinopolim sese receperat: ubi ab Alexio Imperatore Alexii nomine donatus, ut affinis habitus est. ^c Verùm cum rebellionem meditaretur, ab Alexio comprehensus est, ^d dataque est ab eo sponsa Theodora in uxorem Chryse Nobili alteri Bulgaro. ^e Hujus porrò Theodoræ ex Chryse filiam fuisse prorsus existimo, quam Gulamo, seu Gulielmo, nobili Albano nuptam scribit Georgius Acropolis, à quo dicitur fuisse neptis Irenes Augustæ, (Theodori Lascaris scilicet filix, ac Joannis Vatatzæ Imperatoris conjugis) ac filia primæ ejusdem patruelis: quibus verbis affinitatis gradum, quæ inter utramque intercessit, satis designat. Nam Anna extincto Isaacio Comneno, ^f quadriennio post cum eodem THEODORO LASCARI nuptias alteras iniit, ex quibus prognata Irene Joannis Vatatzæ uxor. Theodorus verò Imperator post socerum appellatus, in Asia sedem fixit.

^a Nicet. in Isaac. l. 3. n. 3. in Alex. l. 1. n. 2. 4. 5.
^b Acrop. c. 5.
^c Nicet. in Alex. l. 1. n. 5. 6.

^d Nicet. in Alex. l. 3. n. 2. 4.
^e Idem n. 7.
^f Acrop. c. 49.

^g Nicet. in Alex. l. 3. n. 2.

V. EUDOCIA COMNENA, ^a à patruo Isaacio Imperatore, patre adhuc apud Saladinum commorante, ac proinde circa annum M C L X X V. nuptum data

^a Nicet. in Alex. l. 3. n. 7.
^b Acrop. c. 5.

est SIMEONI, seu, uti à Græcis scriptoribus appellatur, STEPHANO Servia Regi, Neemanis Regis filio, qui cum regio dimisso diademate Monachum induisset, ab eisdem filio & successore STEPHANO privigno in uxorem ducitur. At procreatis ex ea liberis aliquot, adulterii infimulata, ab eodem repudiata, Constantinopolim reversa est. ^b Exinde ALEXIUS DUCAS, cognomento MURTZUPHUS, arrepta post Alexii Angeli fugam tyrannide, nanc sibi in conjugem sociavit, Alexii ipsius consensu. ^c Murtzuphlo denique à Francis capto & interempto, LEONI SGURO, qui per hæc tempora Corinthum invaserat, à patre collocatur.

^a Nicet. in Murtzuphl. n. 3.
Acrop. c. 5.
Vilhard. n. 143.
^c Nicet. in Ead. n. 3.
Acrop. c. 8.

ANGELORUM STEMMATIS pars altera.

III. JOANNES ANGELUS, Constantini Angeli ex Theodora Comnena filius tertius, promiscuè à scriptoribus Angeli & Comneni donatur cognomine: quod postremum, ut illustrius, ratione Irenes Ducanæ Augustæ aviæ potissimum ambivit. ^a A Manuele Imperatore dux delectus & classi præfectus fuit bellis Italicis & Siculis contra Guilielmum Sicilia Regem, sub ann. MCLVI. & MCLVII. ^b ut & bello contra Iconiensem Sultanum an. MCLXXII. ^c Ab Isaacio deinde nepote, Imperatoriam dignitatem adeptus, Sebastocrator dictus, adversus Bulgaros cum copiis missus, rebus sat bene gestis, ex affectatæ tyrannidis suspicione revocatus est circa annum MCLXXXVII. ^d ejus tamen operâ non semel postea usus est Isaacius. Quin & testatur ^e Tageno Pataviensis Joannis consiliis rempublicam administrasse. Alexio Isaacio fratri suffecto, ejus coronationi interfuit cum cæteris proceribus, ^f ætate tum provectior. ^g Alexio denique gravius ægotante, de eo in Imperatorem eligendo actum est ab Euphrosyne Augusta. ^h Huic, nescio quo authore, ZOEM DUCENAM, Constantini Ducæ ex Anna Comnena filiam, uxorem fuisse scribit Doutremannus: nam de hoc conjugio silent cæteri, ni fallor, scriptores.

^a Cinnam.
^b Nicet. in Man. l. 6. n. 2. 5.
^c Nicet. in Isaac. l. 1. n. 4. 6. 8.
^d Nicet. in Isaac. l. 3. n. 1. 3.
^e Tageno Patav. p. 8.
^f Nicet. in Alex. l. 1. n. 1.
^g l. 2. n. 5.
^h Doutremann. in CP. Belg. p. 288.

Liberi Joannis Angeli Sebastocratoris.

IV. ISAACIUS ANGELUS DUCAS, ^a unâ cum parente popularem illam fovit seditionem, quæ in Andronicum tyrannum, ob Isaacium Angelum agnatum, quem interficere ille cogitabat, excitata est. ^b Eum esse Joannis filium par est credere, quem Alexii Branæ paulo antequam is tyrannidem sub eodem Isaacio invaderet, filia copulaverat pater: ex qua affinitate, ejusdem Branæ conspirationi favisse, si non reus, certè suspectus habitus est.

^a Nicet. in Andr. l. 2. n. 10.
^b Idem in Isaac. l. 1. n. 7.

IV. THEODORUS ANGELUS, de quo mox.

Acrop. c. 14. 38.

IV. CONSTANTINUS ANGELUS, à Theodoro fratre, qui se pro Græcorum Imperatore gerebat, Despotæ dignitate donatus, in ea quam ipse & fratres inter se inierunt imperii terrarum partitione, post expugnatam à Francis Constantinopolim, regiones aliquot in Macedonia obtinuit.

^a Acrop. c. 14. 28.
^b Acrop. c. 29.

IV. MANUEL ANGELUS, ^a à Theodoro fratre Despotæ perinde dictus, ^b MARIAM, Joannis Afanis Bulgaria Regis filiam notham interventu ejusdem Theodori in uxorem duxit. Orto dehinc Theodorum inter & Afanum bello, captoque à Bulgaris Theodoro, Thessalonica, cæterisque fratris ditioribus invasis, IMPERATOREM se appellavit, atque ut suam contra Francos vicinos usuturionem tueretur, ^c ad Gregorium IX. Summum Pontificem literas scripsit anno MCCXXXII. quibus Romanam non modò amplexurum Ecclesiam, sed & illius se in posterum beneficiarium futurum pollicitus est: cum ab hoc consilio Manuelem avertere frustra tentasset Germanus Patriarcha Constantinopolitanus, misso in eum finem ipsomet anno ad Despotam commonitorio per Christophorum Metropolitanam Ancyranum. ^d Theodorus haud multo post libertati redditus à Bulgaris, Thessalonicam rursus occupavit, captumque Manuelem fratrem Attaliam relegavit, Maria conjugem ad Afanem patrem remissâ. Manuel verò Attaliæ à Turcis, qui urbem hanc obtinebant, perhumanè habitus, liberque tandem factus, ad Joannem Vatatzam Imperatorem venit: ^e ejusque auxilio adjutus, Pharsaliam, Larissam, & Platamonem

^c Gregor. IX. PP. l. 6. Epist. 3.
^d Lambec. lib. 5. Bibl. Caf. p. 107.

^e Acrop. c. 38.

^a Acrop. c. 38.

recuperavit, demumque cum Theodoro & Constantino fratribus, unàque cum iis, postea cum Francis Peloponnesum obtinentibus, contra datam Vatacio fidem, pactus est. ^f Atque id causæ fuit, cur eidem Vatazæ & Afani Constantinopolim obsidentibus anno MCCXXXVI. adjungi prorsus renuerint. ^g Quin-

^f Alber. an. 1236.
^g Acrop. c. 39.

IV. N. ANGELA, ^a nupsit Comiti ZACYNTHII, Nobili Franco.

^a Alber. an. 1236.

IV. MICHAEL ANGELUS, *Ioannis nothus, de quo post Theodori posteritatem agimus.*

IV. THEODORUS ANGELUS, ^a Theodori Iascaris Imperatoris aulam & castra primum secutus, ad Michaelem fratrem nothum, Epiri toparcham, à quo evocatus fuerat, concessit; quo è vivis exempto, ejus ditionis omnis hæres effectus est, quam variis oppidis ac provinciis auxit, tum Bulgaris, tum Francis ereptis, atque inprimis Thessalia, Achride, Prilepo, Albania & Dyrrachio. ^b Petrum Altifiodorensis Comitem, Imperatorem Constantinopolitanum recens Romæ coronatum, & Constantinopolim contendentem, in Albania montium angustiis fudit, captumque in carcere, seu ut alii volunt, in prælio interemit. Tot rerum inflatus successibus, Imperatorem sese appellavit in urbe Thessalonicensi, quam Demetrio Monferratensi ejusdem urbis ac provinciæ Regi eripuerat anno MCCXXXII. eoque nomine diademate insignitus est à Jacobo Achridensi Archiepiscopo, Thessalonicensi id recusante. ^c Obiit autem Demetrius, ut hoc obiter moneam, Melfiæ in Italia mense Septembri anno MCCXXX. ^d Ut porrò Theodorus Francorum eluderet conatus, Honorium III. Summum Pontificem sibi demereri studuit, scriptis ad eum literis, quibus Ecclesiæ Romanæ subditum futurum se protestatus est. ^e Sed rerum docuit exitus, se more Græcorum ejusce ætatis gessisse, qui temporum serviebant necessitati, posthabitis quibusvis etiam solennioribus sacramentis. Francis Constantinopolitanis Adrianopolim, aliaque Thraciæ oppida eripuit, copiasque suas militares ad Urbem usque Regiam deduxit. ^f Sub an. MCCXXXI. Friderici II. Imperatoris amicitiam ac confederationem per legatos, ingentibus præterea missis muneribus, conciliare voluit. ^g Et sanè, ut erat audaciâ, insignique animi fortitudine præditus, ditiones suas longè dilataisset, nisi in patriam fuisset coactus reverti, rupto fœdere quod inter illum & Asanum Bulgariæ Regem ictum fuerat, à quo in prælio fusus ac captus mense Aprili anno MCCXXX. oculorum luminibus privatus est. Dum ita à Bulgaro detineretur, Manuel frater ditiones omnes Theodori invasit, Imperatoremque se dixit. ^h Sed mox liber factus Theodorus, Thessalonicâ per insidias occupatâ, captum fratrem Manuelem Attaliam ad Turcos amandavit: Imperatorisque titulum, quo propter oculorum casum in posterum abstinuit, transtulit in filium Joannem, Despotæ dignitate contentus, reservataque sibi rerum publicarum administratione. ⁱ Uxorem duxerat N. PETRALIPHAM, Petraliphæ Magni Chartularii sororem.

^a Acrop. c. 22.
^b Gregorius l. 1. c. 18. 19.

^c Acrop. c. 25.
^d Gregorius l. 1. c. 18. 19.
^e Richard. de S. Germ. an. 1230.
^f Rinald. an. 12. 8. n. 10. c. segg. 1222. n. 16.
^g Acrop. c. 27.

^h Richard. de S. Germ. an. 1230.
ⁱ Rinald. an. 12. 8. n. 10. c. segg. 1222. n. 16.
^j Acrop. c. 27.

^k Richard. de S. Germ. an. 1229.

^l Acrop. c. 25. 26.
^m Pach. l. 1. c. 30.
ⁿ Richard. de S. Germ. an. 1230.

^o Acrop. c. 38.

^p Acrop. c. 24. 37.

Liberi Theodori Angeli Regis Thessalonicensis.

V. JOANNES ANGELUS COMNENUS, Imperator à patre è Bulgaria reduce dictus, eo titulo abstinere coactus est à Joanne Vatazæ Imperatore, qui cum numerofo exercitu variis ex gentibus conflato in Macedoniam irruperat, & ad Thessalonicam castra locaverat: firmatâque inter utrumque pace, Despotâ à Vatazæ postea dictus est, Theodoro patre adhuc superstite. Nec multo post obiit sub ann. MCCXXXIV. Ejus pietatem, religionem, castitatem, cæterasque animi dotes multis prædicat Acropolita. Uxoris nomen ac familiam non prodidere scriptores: ex ea tantum prognatos observant ^b N. Angelum Magni Primicerii dignitate donatum à Michæle Palæologo Imperatore, & ^c Eudoxiam, Joanni Ducæ, Isaacii Ducæ Sebastocratoris, Joannis Vatazæ Imperatoris fratris, filiæ enuptam.

^a Acrop. c. 40. 42.

^b Pach. l. 1. c. 25.
^c Acrop. c. 51.

V. DEMETRIUS ANGELUS COMNENUS, Joanne fratre extincto Thessalonicam, cæterasque ejus ditiones unâ cum Despotæ titulo obtinuit à Joanne Vatazæ Imperatore, à quo haud multo post iis omnibus est exutus, ipso

^d Acrop. c. 40. 49. 45. 46.

capto, & in Leontiana, castro Asiæ, carceri mandato, cùm vix adolescentiæ annos excessisset.

V. IRENE ANGELA COMNENA, uxor JOANNIS AZANIS Regis Bulgariæ: de utroque agimus in Regibus Bulgaricis.

IV. MICHAEL ANGELUS COMNENUS, Joannis Angeli Sebastocratoris filius nothus, ^a obses ab Isaacio Angelo Imperatore datus est Friderico I. Imperatori, dum is per Græcorum terras in Palæstinam contenderet. ^b Sub hæc, ab Alexio Comneno Isaacio fratri sublecto, ad exigenda Mylaffenæ provinciæ tributa missus, homo, inquit Nicetas, adolescens & contumax, defecit: sed prælio victus & fugatus, ad Rucratinum Sultanum se contulit, ejusque viribus ac copiis adjutus, Asiæ provincias incurfans, in se Alexium ipsum concitavit, qui nullo edito facinore in Urbem est reversus. ^c Alexio dehinc à Francis fugato, expugnataque ab iis Constantinopoli, captata rerum in Oriente turbatarum occasione, Thessaliam, Epirum antiquam, Ætoliæ, iisque conterminas maritimas regiones, atque ad eò fortissima oppida Joanninam, Artam, Dyrrhachium, & Lepantum invasit, unde Francos loca finitima obtinentes diu & viriliter aggressus est, ^d cùm iis primò favere se finxisset. ^e Alexium deinde Eximperatorem, qui ab Italis Longobardis captus fuerat, soluto redemptionis pretio, libertati reddidit: ^f utque Francorum vires ac conatus evocaret averteretque, Honorium III. Summum Pontificem sibi devinxit, promissa per literas in Romanam Sedem devotione. ^g Denique cùm nulli sibi superessent liberi adulti, qui ditiones suas & possidere & rite possent tueri, Theodorum fratrem, qui tum in aula Theodori Lascaris Imperatoris morabatur, evocatum, rerum omnium suarum scripsit hæredem, quarum mox dominus effectus est, Michaële unà cum uxore in lectulo cubante ab uno è famulis interfecto. ^h Erat autem illa filia cujusdam Græci nobilis, qui Dyrrhachii Dux ac Præfectus erat.

^a *Exped. Asiat. Frid. l. p. 74.*
^b *Nicot. in Alex. l. 3. n. 6.*

^c *Gregoras l. 1. p. 9.*
Acrop. c. 8.
Nicot. in Bald. n. 7.
Innocentius III. PP. l. 13. ep. 161.
Cantacuz. l. 2. c. 36.
^d *Villhard. n. 160.*
Alberic. an. 1205.
^e *Acrop. c. 8.*
^f *Honorius III. l. 2. ep. 543.*
^g *Acrop. c. 14.*

^h *Villh. n. 160.*

Liberi Michaëlis Angeli Comneni.

V. N. ANGELA COMNENA, Michaëlis natarum primogenita, EUSTACHIO FLANDRENSI, Balduini & Henrici Imperatorum Constantinopolitanorum fratri, uxor à patre data est, ^a ut jam olim à nobis observatum.

^a *in Observ. ad Villhard. n. 233.*

Acrop. c. 49.

V. N. ANGELA COMNENA, nupta MALIASENO, aut fortè Melissenò.

V. MICHAEL ANGELUS COMNENUS, *Michaëlis nothus, de quo mox.*

V. MICHAEL ANGELUS COMNENUS, cui MANUELIS nomen tribuere videtur ^a Pachymeres, regiones quasdam obtinuit ex paterna successione, ^b quibus eam quæ Platamoni proxima est, adjunxit, cæterasque postmodum, quæ Manuelis Angeli patris fuerant, iis post ejus mortem occupatis. ^c Cum Francis qui Constantinopolim tenebant, unà cum patris, icto primùm fœdere, ut levi ac mobili erat animo, ab eo ultro recessit, pactus cum Joanne Vatatzæ Imperatore, cujus ex Theodoro filio neptis Maria Nicephoro filio in uxorem tum est desponsa. Sed mox Theodori patris suasionibus à Vatatzæ deficiens, ejusdem Augusti in se arma concitavit: à quo tandem, missa legatione pacem rursus impetrat, tribus oppidis in belli mercedem hosti concessis, qua tempestate à Vatatzæ Despotæ dignitate donatus est. ^d Extincto Vatatzæ, Theodoro filio tum imperanti bellum denuò intulit, facta in Thessaliam irruptione, captisque aliquot castris ac oppidis. Theodoro deinde cum idoneis copiis in Thessaliam adventanti, THEODORA Michaëlis uxor obviam processit, pacemque cum Imperatore pacta est, Servius & Dyrrhachio Imperatori traditis, acceptæque in uxorem pro Nicephoro filio Theodori filiæ. ^e Nec diu pactis stetit vir sublectæ fidei: ruptis enim fœderibus, Michaël Palæologus, postmodum Imperator, à Theodoro in Michaëlem missus est, quem ille variis certaminibus ac præliis fudit, prolatatis interea in Thessalia ditionibus. ^f Michaël verò Palæologus, qui post Theodori Lascaris obitum rerum in aula potiebatur, inquietum ac turbulentum istum principem ad saniores mentem frustra revocare conatus, prælio cum eo inito superavit anno M C C L I X. nullo tamen victoriæ fructu, receptis statim post à Despotâ plerisque oppidis quæ amiserat. ^g Sed & Alexium Strategopulum aliquot præliis fregit, cepitque: quod post expugnatam recens à Græcis Constantinopolim

^a *Pach. l. 1. c. 10.*
^b *Acrop. c. 14.*
^c *Idem c. 49.*
Gregor. l. 2. c. 14.

^d *Acrop. c. 63.*
Gregor. l. 3. p. 40.

^e *Acrop. c. 69.*
Op. seqq.
Pach. l. 1. c. 10.

^f *Acrop. c. 79.*
Pach. l. 1. c. 30.
32. l. 2. c. 11. 12.
36. l. 3. c. 19. 20.
Hist. Franco-Byz. l. 5. n. 16.
^g *Gregoras l. 4. p. 64.*

Constantinopolim accidit, circa annum MCCLXIV. quo tum tempore Theſſaloni-
cæ Dominus indigitatur ^h in Urbani IV. Summi Pontificis epistolis: quam quidem
expugnaverat, Michaelique Palæologo eripuerat. In ea porro Imperatorem se ab
Achridensi Archiepiscopo coronari curavit, ut auctor est ⁱ Pachymeres. ^k Obiit sub
annum MCCLXVII. ^l Uxorem duxerat THEODORAM PETRALIPHAM, ^m Theo-
dori Petraliphæ sororem.

^h *Vadding. an.*
1283. n. 7.
ⁱ *Pach. l. 1. c. 30.*
^k *Pach. l. 4. c. 26.*
Gregor. l. 4. p. 79.
^l *Pach. l. 2. c. 12.*
Gregor. l. 2. p. 34.
^m *Acrop. c. 49.*
68. 80.

Liberi Michaëlis Angeli Despotæ ex Theodora prima uxore.

VI. NICEPHORUS ANGELUS COMNENUS, Despotæ Ætolia, de quo mox.

VI. ^a JOANNES ANGELUS COMNENUS, Nicephori fratris dominationis
pertæsus, unâ cum fratre Michaeli in aulam Michaelis Palæologi Imperatoris
concessit, ^b à quo Tornicæ Sebastocratoris filia, sororique uxoris Joannis Pa-
læologi, Michaelis fratris, matrimonio copulatus est.

^a *Gregoras l. 2. 4.*
p. 34. 80.
^b *Pach. l. 2. c. 13.*
l. 3. c. 27. l. 6. c.
24.

VI. DEMETRIUS ANGELUS COMNENUS DUCAS, ^a paterno nomine
MICHAELEM se se appellavit. COTRULEM etiam cognominatum docet non
semel Georgius Pachymeres. ^b Is cum fratre Joanne ad Michaeli Palæolo-
gum profectus, ^c ab eo Despotæ dictus est, datâ insuper ANNA PALÆOGINA
filiâ in uxorem: ^d quâ extinctâ, sororem Wenceslai, filiam verò Terteris,
Bulgariæ Regum, quæque ab Uroscio Rege Servia remissa fuerat ac repudiata,
in alteram sibi adscivit conjugem. ^e Ex primis Demetrii nuptiis nati *Androni-*
cus & Constantinus, materno cognomine *Palæologi* nuncupati. Andronicus Pro-
rovestiarii dignitate donatus ab Andronico Palæologo seniore, ^f obiit sub an-
num MCCCXXVI. relictâ, præ cæteris, ^g ex filia Cocalæ Magni Logariaistæ,
filiâ, ^h quæ nobili cuidam ex Angelorum familia Castoria Domino nupsit.
ⁱ Constantinus Palæologus, Michaelis Ducæ Despotæ, qui non alius est à De-
metrio, filius fuisse exertè dicitur à Cantacuzeno, vivebatque anno MCCCXLII.
^k Idem etiam videtur cum Constantino Palæologo Protosebaste, & urbis Phe-
ræ præfecto. ^l Habuit præterea Demetrius, seu Michael Angelus, liberos ali-
quot ex altera uxore Wenceslai sorore, ut satis testatur Pachymeres. Aliquot
oppida in Macedonia possedit ex paterna successione: ^m cumque rebellionem
meditari esset deprehensus, ab Andronico Seniore cum filiis, quos ex altera
uxore susceperat, in carcerem est conjectus.

^a *Pachym. l. 3. c.*
27. l. 6. c. 6.
^b *Gregor. l. 2. 4.*
p. 34. 80.
^c *Pach. l. 2. c. 13.*
l. 6. c. 6. 27.
Cantac. l. 1. c. 43.
^d *Gregoras l. 6.*
p. 142.
Pach. l. 11. c. 13.
18. 19.
^e *Pach. l. 10. c. 13.*
Greg. l. 9. p. 288.
Cantac. l. 1. c. 52.
^f *Idem l. 1. c. 56.*
^g *Idem l. 1. c. 48.*
^h *Idem l. 1. c. 54.*
ⁱ *Idem l. 3. c. 52.*
^k *Id. l. 3. c. 42. 55.*
^l *Pach. l. 10. c.*
13. l. 11. c. 19.
^m *Id. l. 11. c. 19.*

VI. ANNA ANGELA, ^a à patre GUILLELMO DE VILLA-HARDUINI,
Achaia & Moreæ Principi, uxor data est. De utroque ^b alibi, pluribus egimus.

^a *Pach. l. 1. c. 10.*
Greg. l. 3. p. 57.
Acrop. c. 76.
^b *Phranz. l. 1. c. 4.*
Hist. Ev. Byz.

VI. HELENA ANGELA, ^a UXOR MANFREDI Regis Sicilia.

^a *Pach. l. 1. c. 30.*
Gregor. c. c.

VI. N. ANGELA, ^a nupta ALEXIO RAULI, seu Radulpho, Magno Do-
mestico: de cujus familia, origine Francica, quædam attigimus ^b ad Alexiadem,
ex qua etiam quosdam proceres memorat ^c eruditus Lambecius lib. v. de Bi-
blioth. Cæsarea. ^d Scribit præterea Pachymeres, Michaelis Despotæ filiam, Michaeli
Palæologo postmodum Imperatori in conjugem pactam fuisse: sed an ex præ-
dictis fuerit, incertum.

Mon. Paduan.
l. 1. c. 30.
^a *Pach. l. 10. c. 22.*
^b *pag. 239.*
^c *pag. 48. 49.*
^d *118. 417. 418.*
Idem l. 2.

Filii nothi Michaëlis Despotæ.

VI. THEODORUS ANGELUS COMNENUS, Michaelis Despotæ filius no-
thus, in eo pralio interiit quod inter patrem & Michaeli Palæologum, Theodori
Lascaris Imperatoris copiarum ducem, in Theſſalia commissum est.

Acrop. c. 814

VI. JOANNES ANGELUS COMNENUS, Michaelis nothus alter, de quo
post Nicephori fratris posteritatem agimus.

VI. NICEPHORUS ANGELUS DUCAS COMNENUS, per-
peram *Micleforus*, pro *Nikiforus* nuncupatus in Relatione Ogerii Protonotarii Mi-
chaelis Palæologi anni MCCLXXIX. apud ^a Waddingum, habuit ex paterna succes-
sione Epirum veterem, quæ Ætoliam, ^b Thesprotiam, Arcaniam, & Dolopès con-
tinebat: præterea, ut auctor est ^c Nicephorus Gregoras, Corcyram, Cephaleniam,
& Itacham insulas. ^d Patre adhuc superstite uxorem duxit sub ann. MCCLVIII.
MARIAM, Theodori Lascaris Imperatoris ex Helena Bulgara filiam: quo tum tem-
pore à socero Despotæ appellatus est. ^e Eâ extinctâ, ANNAM PALÆOGINAM, Eu-
Famil. Byzant.

^a *Vand. an. 1279.*
^b *Pach. l. 1. c. 31.*
32. l. 4. c. 26.
^c *Gregor. l. 4. p.*
79. 93.
^d *Pach. l. 3. c. 27.*
Acrop. c. 49. 64.
Gregor. l. 3. p. 41.
^e *Pach. l. 3. c. 27.*
l. 6. c. 6. l. 7. c.
27. l. 9. c. 4. l. 10.
c. 3. l. 11. c. 29.
Greg. l. 4. p. 65.

logiæ, Michaelis Palæologi Imperatoris fororis filiam, in secundam conjugem filio Nicephoro copulavit pater: quæ quidem à Pachymere Imperatricis appellatione donatur.

^c Pach. l. 9. c. 4.

^f Obiit verò Nicephorus anno M C C L X X V I I I.

Filia Nicephori Despotæ ex Maria prima conjugæ.

Hist. Franco-Byz. l. 6. n. 27.

VII. MARIA COMNENA, Comitum Palatini Zacynthi, nobilis Franci, filio JOANNI à patre uxor copulatur, datâ in dotem Cephaleniâ insulâ: quorum quidem Comitum stemma, resque gestas alibi descripsimus.

Liberi Nicephori Despotæ ex Anna altera uxore.

*Pach. l. 9. c. 45
Hist. Fr. Byz. l. 6. n. 16. 24.*

VII. THOMAS ANGELUS DUCAS COMNENUS, Epiri & Ætolie Princeps, ab Andronico Seniore Despotâ dictus, ejusdem ex Michaele filio primogenito neptim ANNAM PALÆOLOGINAM in uxorem obtinuit. A Joanne Zacynthi & Cephaleniæ Comite sororio interfectus est, qui ejus præterea ditiones invasit, anno M C C C X V I I I.

*Pach. l. 9. c. 41
Hist. Fr. Byz. l. 6. n. 16.*

VII. ITHAMAR COMNENA à matre PHILIPPO Tarenti Principi, Caroli II. Siciliæ Regis secundogenito, nuptum data est.

^a Pach. l. 1. c. 30.
^b l. 3. c. 17. l. 4. c. 26.
^c Gregor. l. 2. p. 34.
^d Hist. Fr. Byz. l. 5. n. 17.
^e Greg. l. 4. p. 80.
^f Re. st. Ogerii Proton.
^g Pach. l. 9. c. 4.
^h Greg. l. 5. p. 107.
ⁱ Id. l. 7. p. 165.
^k Pach. l. 4. c. 26.
^l 30. 31. l. 6. c. 6.
^m 34. l. 9. c. 4.
ⁿ Pach. l. 1. c. 30.
^o 31. l. 4. c. 25.

VI. JOANNES ANGELUS DUCAS COMNENUS, ^a Michaelis Despotæ filius nothus, ^b præclaris editis facinoribus inclaruit in parentis expeditionibus militaribus: ^c quo è vivis exempto, ex ejusdem successione Pelasgos, Phiotas, Thessalos, Locros & Osolos obtinuit, in urbe Patrensi sede potissimum fixa & delecta, unde plerumque Dux Patrarum à ^d Latinis scriptoribus nuncupatur, non quòd Ducis dignitate gauderet, sed quia Ducæ cognomine vulgò donabatur. ^e Fratri Nicephoro, quocum non semel controversias exercuit, oppida complura abstulit. ^f Cum Michaele etiam Palæologo, à quo Sebastocrator dictus fuerat, bellum gessit; ^g ut & cum Andronico filio & successore, Ducis Atheniensis copiis adjutus. ^h Obiit sub annum M C C X C. relictis liberis utriusque sexus, ex uxore, filia Taronæ, susceptis.

Liberi Joannis Duca Sebastocratoris.

*Pach. l. 7. c. 25.
27. l. 8. c. 4. l. 9. c. 4.*

VII. MICHAEL ANGELUS DUCAS COMNENUS, ab Andronico Palæologo seniore, qui, ne sibi negotium facefferet, ut erat inquieti ac turbarum amanti ingenii, sub nuptiarum cum Nicephori Despotæ filia conficiendarum prætextu, Constantinopolim evocatus est: cum in eum porro finem Anna Despotæ conjugis operâ usus esset Andronicus. In Urbem igitur ut ille pervenit, in carcerem coniectus est, in eoque tamdiu detentus, quoad fortunæ suæ pertaxus, Henrico quodam Anglo Centurione custode corrupto, frustra elabi annixus, igne in ipsum carcerem immisso, dum evadere cogitat, à Varangis, Imperatoris satellitibus, confossus occubuit.

^a Pach. l. 9. c. 6.
^b l. 10. c. 3.

^c Greg. l. 7. p. 74.

^d Idem l. 7. p. 195.

^e Cantac. l. 2. c. 28.

^f Pach. l. 9. c. 29.
^g Greg. l. 4. p. 82.

^h Pach. l. 7.

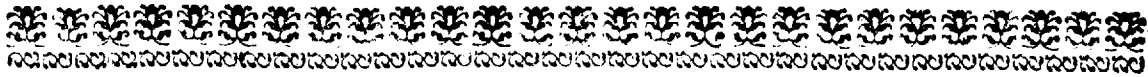
VII. JOANNES ANGELUS DUCAS COMNENUS, dignitate, perinde ac pater, Sebastocrator, ^a THEOPHANONEM, à Græcis THEODORAM appellatam, Leonis II. Regis Armeniæ filiam, primùm despondit: quæ cum Thessalonicam unâ cum sorore pervenisset, ibidem morbo correpta interiit. ^b Nicephorus Gregoras, qui de hac quidem affinitate filet, Joannem hunc Ducam scribit, cum se, ut adolescentem adhuc & incertæ prorsus valetudinis, ditionibus suis tuendis imparem cerneret, ad Andronici senioris Imperatoris præsidium confugisse, acceptâ in uxorem IRENE PALÆOGINA filiâ ejus nothâ: ^c tribusque postmodum cum ea annis exactis obiisse, nullis susceptis liberis. Post Joannis excessum, ejus ditiones occupavere partim ipse Andronicus focer, partim Catalani, partim etiam proceres alii Græci, quos inter fuit ^d STEPHANUS GABRIELOPULUS, ejus Thessaliæ regionis quæ Botiæ contermina est, Despotâ, cujus obitus sub an. M C C C X X I I. refertur à Cantacuzeno.

VII. ^a N. ANGELA DUCÆNA, uxor MILUTINI Regis Serviæ, repudiata.

VII. ^b N. ANGELA DUCÆNA, Regi Bulgaricæ SUESTISLAO, Terteriis Regis filio, pacta.

VII. ^cN. ANGELA DUCÆNA nuptum data ANDRONICO TARCHANIO-^c Pich. 2. 2. 2. 6
TÆ, Magno Constabulario, Marthæ Palæologinæ, Michaëlis Imp. sororis, filio: ^{30. l. 9. c. 7.}

VII. N. ^dANGELA DUCÆNA à patre, Magno Thebarum Domino in uxore ^d Id. l. 4. c. 31.
oblata: ^c eadem fortè quæ Eubææ seu Nigrepontis Domino nupsit. ^c Idem l. 7.

XXXIII.

FAMILIA

ANGELORUM DRIVASTENSIS.

IRAM ac incredibilem quoad Græcicas familias confusionem peperit attulitque Orientalis Imperii à Turcis invasio. Si qui enim ex nobilioribus, fortunæ injuriâ, nullâ pristinam recuperandi in posterum gloriam spe, in deplorandam prolapsi sunt calamitatem, extitere alii, qui etsi nobilitate aliqua olim revera fulserint, illustria ac indebita assumpserunt nomina, & Ducum vel Principum imaginarias dignitates, tanquam ampla & à parentibus accepta provinciarum ac civitatum patrimonia possiderent, aut aliquando possedissent, pudore omni posito sibi asseruere, intercedente interea nemine, qui vanos hosce titulos oppugnaret. Et sanè commiseratione longè potiùs digni sunt censendi, quàm ut iis quâ premuntur, objiciatur calamitas, cum nihil æquè desendum, quàm inopiâ laborans vir nobilis, nec magis ridiculum, quàm egens gloriosus vel superbus, cui nullæ suppetunt facultates, quibus generis decus, atque adèò ambitionem suam quodammodo fulciat ac tueatur:

*Commune hoc vitium est, hîc vivimus ambitiosâ
Paupertate omnes.*

Juvenal. Sat. 3.

Iis accensendi omnino nobiles quidam Italici, ex Græcanicorum Angelorum, uti volunt, gente, *Anzoli* vulgò cognominati, ex Drivastensi in Albania oppido exorti. Nam etsi fatendum eorum stemma nobilitatis quadam præferre insignia; illud tamen intolerandum videtur, quod Imperatoriarum familiarum cognominibus, ac dignitatum imaginariis titulis identidem pro libitu commutatis, quas vel ii; nec decessores unquam possidere, corvi instar Æsopici, alienis scilicet pennis, se se adornarint, *rustantes Semideum propinquitates*, ut verbis utar Sidonii. Quinetiam eò venerunt frontis, ut militaris peinde imaginarii S. Georgii Ordinis Magistros supremos se se inscripserint, Milites, Comites, Barones, Notarios, Tabelliones, Poëtas etiam; nobilitandi præterea, nothos legitimandi, auream denique & argenteam cudendi monetam jus sibi arrogarint. Militarem porrò hunc Ordinem à Magno Constantino institutum volunt, cum debellato Maxentio crucem in cælo conspexit; instauratum deinde ab Isaacio Angelo Imperatore, qui supremam Ordinis prærogativam Angelis Græcicis ex se nascituris deinceps attribuerit. Quò ejusmodi naniis posteris illudant, confinxere varia chartarum instrumenta, quæ perspicuæ falsitatis notam præferunt. Cujus quidem Ordinis insignia sunt Crux serica rubea, in cujus centro labari figura effingitur, cum hac inscriptione, IN HOC SIGNO VINCES. Ejus Statuta in Italia & in Hispania typis edita sunt.

Sidon. in Narbonne v 254.

Privilegi Imperiali à favore della sacra Militia Constantiniana di S. Giorgio, pubblicati dal Fr. Malvezzo, in Piacenza & in Venetia 1626.

Jam verò ut Angelicum Drivastense stemma hîc describerem, hæc causa potissimum impulit, quòd eorum interesse arbitrarer, qui illustres hosce dignitatum titulos fortasse legerint, quo jure ac fundamento hos sibi adscripserint, statim agnoscant, ne tam facilè his se illudi nugis patiantur. Adde quòd extitere in ea gente viri aliquot insignes, quorum sat perhonorifica habetur mentio apud scriptores, ut non omnino relinquatur intacta. De ea enim sic verba facit auctor Italicus Historiæ Magni Scanderbegi, ubi de ejus in expeditionibus militaribus comitibus: *Ma la inclita Signoria di Venetia, per favor della prole detta Angelo, discesa dalla casa Imperiale di Constantinopoli, che sino al presente per questa via, e per quella del Despoto della Serbia, & anchora nel vincolo di consanguinità con la Margarita Monferratense, dignissima Du-*
Fam. Byzant.

Fatti di Scanderbeg. p. 274.

chessa di Mantova, hebbe oltre all'altre cose da prima a quella notissime, assai particole di Albania, & specialmente Drivasto, Antivari & Croia, & possiede anchora al presente Antivari, con Dolcigno & altri luoghi, che non hannopiegati li ginocchi avanti l'Idolo Baal, cioè Maometh, &c. Primus igitur qui dubiæ minus fidei ex hac gente occurrat, est

I. MICHAEL ANGELUS, Nobilis Drivastensis, qui obiit an. MCCCCLXV hujus filius fuit

Fatti di Scanderbeg. p. 274

II. ANDREAS ANGELUS, Vaivoda & Drivastensis Capitaneus, cujus industriâ Drivastense oppidum, ut & Antibaris in Venetorum jus venire: quod quidem oppidum Drivastense, contra Scanderbegi, à quo oppugnatum fuerat, fortiter tutatus est, fufis non semel hostibus. Ex quo tum vulgò jactitabatur, Scanderbegum ubique præterquam ad Drivastum esse victorem: tametsi eo quod cum Venetis postmodum inivit fœdere, urbs in illius potestatem concesserit. Quidam AGNETEM Arianitæ Comneni filiam Andreæ uxorem fuisse volunt. At cum scribat Sarsovinus Lazarum, Stephanum, & Georgium, Georgii Brankovitzii Servix Despotæ filios, nepotes fuisse Andreæ ex matre, filiâ Matthæi Cantacuzeni, Joannis Imperatoris nepti, conjici posse videretur, alteram Matthæi filiam sibi copulasse. Utcumque de hac conjectura sit, ex uxore liberos aliquot procreavit, ex quibus recensentur qui subsequuntur.

III. PETRUS ANGELUS, de quo mox.

III. PAULUS ANGELUS, Dyrrachienfis Archiepiscopus, & S. R. E. Cardinalis, ex iis fuit qui Scanderbegum impulere, ut rupto cum Turcis fœdere Venetis se se adjungeret. Varias ille legationes obiit, tum ad Ferdinandum Neapolitanum Regem, tum ad Mediolanensem Ducem, ut auxilia in eisdem Turcos conquireret, ab Scanderbego & Venetis missus. Idem auctor fuit Lucæ Ducagino, ut posthabitis Turcis, quibus merebat, eorum partes sectaretur. Dyrrachii, aliorumque finitimorum in Dalmatia oppidorum Præfectos Venetos cum eodem Scanderbego dissidentes saepe conciliavit. Denique cum Venetis perpetuam coluit animi consensionem, ejusque tandem operâ effectum, ut anno ante obitum Croiam iis concederet Scanderbegus, iisque ad bellum Turcis fortiter inferendum strictiori fœdere sociaretur.

III. DEMETRIUS ANGELUS, Curio seu Rector Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ in Brianensi oppido, in Agro Novalensi.

Fatti di Scanderbeg. p. 291

III. PETRUS ANGELUS, Andreæ filius, Scanderbegi castra secutus, ab eo quingentis Equitibus præfectus est. Non minori quàm frater Venetos studio coluit, in quorum exercitibus saepe meruit, editis præclaris in præliis facinoribus. Sed & Drivastum oppidum, quod à Turcis obsidione cinctum fuerat, cum iis viriliter admodum est tutatus, hostibus non semel fufis ac deletis, ipse cæterum non modicis militaribus copiis præfectus. Ut porrò in hi'ce bellis prædia omnia illius vastata, aedesque rusticæ igne consumptæ fuere, ab iisdem Venetis obtinuit, anno Christi MCCCCLXXV. ut aliunde accitas familias quæ agros suos colerent, in eos immittere sibi liceret, ab pensationibus, quibus obnoxii erant cæteri Drivastensis præfecturæ rustici, immunes. Ab iis præterea viginti quatuor Hyperperorum, ex Ærario Drivastensi, diplomate x. Junii an. MCCCCLXXV. ac Drivasto postmodum à Turcis expugnato, quatuor ducatorum pensionem in singulos menses ex Ærario Patavino percipiendam obtinuit, diplomate xvi. Febr. an. MCCCCLXXVIII. Petro uxor fuit LUCIA, Alexii Spani, nobilis Albani, filia ex Isabella seu Milizza Georgii Brankovitzii Servix Despotæ filiâ. Ex hac prognati qui sequuntur filii.

IV. ALEXIUS ANGELIUS, in bello obiit.

IV. PAULUS ANGELUS, Chaonia Princeps, Archidiaconus & Canonicus Drivastensis, Protonotarius Apostolicus, & patris Demetrii resignatione Rector Ecclesiæ Brianensis, in singulos menses quatuor ducatorum pensionem patri concessam, pro se & fratribus à Venetis obtinuit, litteris Leonardi Loredani Ducis xxvi. Maii an. MDXVII. & aliis an. MDXLI.

IV. ANDREAS ANGELUS, Canonicus perinde Drivastensis, & Rector

Ecclesiæ S. Angeli de Sala in agro Patavino , Ducem se ac Comitem Drivastensem & Dyrrachii Principem inscripsit. Testamentum condidit Romæ x i v. Sept. an. MDLXXIX. quo hæredem instituit nepotem ex Demetrio Achaia Principe fratre Petrum Angelum, Cilicia Principem, (risum tenete) & in Ecclesia Aræ cœli, in Catharinæ Reginæ Bosnensis, quam cognatam nuncupat, tumulo, corpus humo mandari decernit.

IV. HIERONYMUS ANGELUS, }
 & } de quibus mox.
 IV. JOANNES ANGELUS, }

IV. HIERONYMUS ANGELUS, Princeps Thessalia Drivastensis Comes, & S. Sedis Apostolicæ Capitaneus ; (hisce enim titulis donabatur anno Christi MDLIX.) Venetis primùm, deinde Sedi Apostolicæ meruit. Hunc Patavinis illustribus viris accensent Historiæ ejusdem urbis scriptores, aiuntque Apostolicæ Sedis copiis præfectum sub Joanne Mediceo supremo Duce, ac in arcis cujusdam in Lombardia oppugnatione interfectum fuisse an. MDXCI. Hieronymo Rerum Turcicarum historiæ συλλογὴ dicavit an. MDLXXIII. Franciscus Sanfovius, à quo Princeps Thessalia Comes Drivastensis, ac supremus illustris Militiæ Militum Auratorum Angelicorum sub titulo S. Georgii Magister inscribitur, cujus vicariam dignitatem ab illo obtinuerat. Huic ex URSULA conjugè liberi aliquot superstites extitere, scilicet,

*Bernardin
 deon. l. f. g.
 Angel. Por. n.
 l. f. c. 8.*

V. MICHAEL ANGELUS, vel DE ANGELIS, Flavius, Comes, anno MDXC. cui uxor fuit N. ex nobili apud Venetos Michaelensium gente, ex qua enati *Angelus, Santa Maria, & Ursula.*

V. LEO ANGELUS, mortuus an. MDXCI.

V. ANDREAS ANGELUS, Comes Drivastensis, qui quater nuptias iniit, ac ex priore conjugè, *Ioannem & Petrum Angelos* filios habuit.

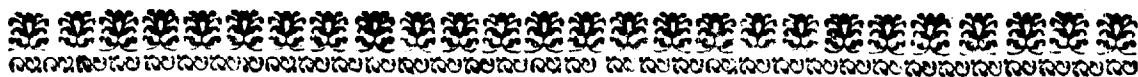
V. ALTADONA ANGELA.

IV. JOANNES-DEMETRIUS ANGELUS, Comes Drivastensis, Achaia Princeps, Hieronymi frater, sub Venetis pariter vitam exegit an. MDLXVII. Uxorem duxit FRANCESCHINAM MAGNAM, Bartholomæi Magni, nobilis Veneti, filiam, ex quo conjugio natus

V. PETRUS ANGELUS FLAVIUS, Princeps Cilicia, qui ab Andrea Angelo patruo hæres dictus, eo nomine intercessit, ne Joannes de Cephalonia summum Militaris Ordinis S. Georgii Magistrum se inscriberet, quod Camera Apostolicæ judicio obtinuit an. MDXCI. Consequenti verò testamentum Romæ condidit XXI. Julii, in quo inscribitur, *Excellentissimus & illustrissimus Petrus Angelus Flavius, Princeps Cilicia & Macedonia, supremus Magister Militiæ Angelica Constantiniana, sub titulo S. Georgii, ac Dux & Comes Drivastensis*; quo quidem, in Ecclesia Aræ-Cœli in Catharinæ Reginæ Bosnensis tumulo se mortuum humo mandari præcipit, hærede filio Joanne-Andrea instituto, quem ex LUCRETIA BEVULCA, nobili Mediolanensi extulerat, ac substituto Michaelè Angelo Flavio, ex fratre Hieronymo nepote.

VI. JOANNES-ANDREAS ANGELUS FLAVIUS COMNENUS, Drivasti ac Dyrrachii Dux, Princeps Macedonia & Moldavia, supremum Ordinis S. Georgii Magistratum judicio Camera Apostolicæ obtinuit contra Joannem Georgium de Cephalonia, qui inde ad Tirimenes damnatus est, anno MDXCIII. uti quadrennio post, altero Veneri Senatus judicio, contra Nicolaum Alexium, qui se Nicolaum Cernovichium Ducem Salonæ inscribebat, eundemque Magistratum usurpaverat. Cujus quidem Nicolai sepulchri, quod sibi vivens in arde S. Bartholomæi Mediolani erexerat, inscriptionem, cum hisce imaginariis titulis, descripsit Placidus Puccinellus. Is est Flavius Angelus, qui Principum genealogias à se contextas Venetiis edidit an. MDCXXI. quarum plerasque ab ipso Adamo auspiciantur, putidas adè ac falsas, ut mirari liceat viri frontem ac audaciam; quamquam ex iis quæ illius ætatem proximè attingunt, licet fictis haud careant omnino, ejusmodi Græculorum Principum, seu nobilium stemmata adornari posse in confesso sit.

*post Zodiac. Eccl.
 Mediol. p. 35.*

XXXIV.

FAMILIA ANGELORUM NIVERNENSIS.

Papyr. Masson. in Elog. Nicolai Angelis Lugdun.

AB ETUR præterea in Nivernensi Ducatu Angelorum nomenclaturâ nobilis alia familia, quam à Græcis ejusce cognominis proceribus, qui post extinctum Scanderbegum ex Dalmatia in Franciam concessere, prodiisse constans est opinio. Hujus stemma ab anno M D. delibavit pridem Guffancurtius Cælestinus in Hospitalarium Militum Martyrologio, huicque pro insignibus scutum adsignat cæruleum, cum lunula aurea, ac ejusdem metalli stellula in superiori parte. Possidet porrò familia ista Chenautii, & Caftri Rainaldi in Boiis, & Villamenani in Nivernensi agro prædia. Ex hac gente ortus præ cæteris Nicolaus Angelus Lugdunensis, multis honoribus & præcipuis in ea urbe perfunctus, cujus elogium contexuit Papyrius Massonus.

XXXV.

BRANARUM FAMILIA.

BRANARUM gens perillustrius semper habita est Constantinopoli, tum ob dignitates quas obiit in Augustorum palatiis, tum ob Imperatorias affinitates, ac præsertim cum Regia Principum nostrorum familia: quo lubentius quidquid de proceribus Constantinopolitanis cognomine isto insignibus legere est apud scriptores, hocce loco congerere operapretium visum est, ut cum generis antiquitas, nobilitasque plana fuerit, haud indigno ac degenerare Regis Francisci filiam, etiam Imperatricem, cum hacce familia connubii consortio sociatam omnes tandem fateantur. Natales porrò suos Adrianopoli Thraciæ civitati debent Branæ: unde Constantinopolim transiisse scribit a Nicetas Choniates, licet de tempore minùs constet. Primus autem ex iis occurrit

Nicet. in Isaac. l. 1. n. 6.

MARIANUS BRANAS, Magnus Domesticus Orientis, qui Tornicæ affinis sui tyrannidem molientis, Constantino Monomacho imperante, partes secutus est sub an. M XLVIII. hunc excipit

NICOLAUS BRANAS, vir strenuissimus, qui adversus Scythas ab Alexio Comneno Imperatore unà cum Pacuriano Domestico Occidentis cum imperio missus, accepto in prælio lethali vulnere, vitam amisit anno M LXXXVIII. deinde

DEMETRIUS BRANAS, qui à Manuele Comneno Imperatore classi præfectus est adversus Raimundum Pictavensem Principem Antiochenum an. M CXLV. qua etiam tempestate florebat

MICHAEL BRANAS, a qui Nissæ, seu Nicææ, in Bulgaria præerat, cum Conradus Imperator per Græcorum provincias iter Hierosolymitanum aggressus est anno M CXLVII. cui, ut & ejus copiis, com meatum impertiri jussus est à Manuele: b à quo haud multo post missus est ad Ludovicum VII. Francorum Regem, ejus-

Cinnam. l. 2. n. 13.

Cinnam. l. 2. n. 17.

dēm causā expeditionis Constantinopolim contendentem, ut eum suo nomine officiosè exciperet. ^c Eundem præterea Manuelem bello contra Servios comitatus est: ^c *Cinnam. l. 3.*
^d cumque Rhodum factā incurfione depopulatus est Rainaldus Castilionensis Princeps Antiochenus sub an. MCLIV. copiis ad insula custodiam præfectus erat. ^c *Cinnam. l. 4.*
^e Exhinc à Manuele cum idoneo exercitu adversus Hungarorum Regem missus sub an. MCLXI. ortā cum Michaelē Gabra potestatis socio diffensione, ab hostibus fufus est. ^c *Idem.*
^f Neque porro feliciori pugnavit exitu in Cilicia, quò cum copiis dux à Manuele delectus missus fuerat contra Milonem Armenia Principem, à quo est perinde superatus. Vivebant eo ipsomet avo ^c *Idem.*

GEORGIUS BRANAS, &

DEMETRIUS BRANAS, Georgii frater, qui Hungaricæ expeditioni, *Idem.*
 cujus meminimus, interfuere: post hos memoratur

JOANNES BRANAS, qui ab Andronico tyranno in Siculos, qui Thessalonicensē tractum incurfabant, missus, ab iis captus, in Siciliam abductus est sub an. MCLXXIV. sed præ cæteris ex hac familia proceribus, celebratur maximè sub eadem tempora ^c *Nicot. in Andr. l. 2. n. 1.*

ALEXIUS BRANAS, brevi quidem staturâ, sed magno ingenio ac prudentiâ vir, summusque bello dux, inquit ^a Nicetas: ^b qui sub Alexio Comneno juniore, cum Andronico Lamparda, adversus Hungaros regionem Niso & Branisovæ adjacentem incurfantes bellum gerebat, cum Imperatoris cædis, Andronicique tyrannidis nuntium accepit. ^c Is imperii mutationem alacri animo ferens, tyranni benevolentiam sibi concilatâ, ab eo ex Hungarica expeditione tum reduce, primò in Lopadienses Asiaticos qui defecerant, ^d deinde in Siculos Thessalonicensē provinciam devastantes cum idoneo exercitu missus est. ^e Post tyranni interitum, Isaacio Angelo eidem sublecto, Siculos eosdem, qui in Thraciæ provincias sese effuderant, commisso in Demetriæ campis prælio, prorsus delevit VII. Novembris die, anno MCLXXXV. duobus insuper hostium ducibus captis. ^f Exhinc orto cum Bulgaris bello, fusoque Joanne Cantacuzeno Cæsare, Imperatoris Isaacii sororio, ipse copiarum dux delectus est: in qua expeditione tanta cum prudentia ac industria se gessit, ut hostes, vitatis eorum insidiis ac insultibus, intra proprios limites continuerit. Quo quidem rerum successu elatus, cum copiarum militarium ducem declaratum se cerneret, in quibus erant Germani Auxiliares, quibus plurimum fidebat, quam post bellum Siculum tentaverat rebellionem, tum palam in apertum protulit: cognatisque suis in consilium adhibitis, qui & Adrianopolim ut & ipse patriam habebant, multisque & potentibus viris, rubrum calceum induit, atque inde in patriam digressus, & ab omni exercitu Imperator salutatus, Constantinopolim contendit. Castris porrò positis dum Urbem obsidione urget, Conradus Monferratenfis, Cæsar, qui paulo ante quàm deficeret Branas, Theodoram Isaacii Imperatoris sororem ducturus in Urbem venerat, cum stipendiariis Latinis facta eruptione Branam suapte manu interemit anno MCLXXVI. ^g Uxorem duxerat ^c *Idem n. 9.*
 Alexius Branas Manuelis Comneni Imperatoris ex sorore neptim, quam patruus ipse matronale decus & familiæ suæ ornamentum appellare consueverat; ex qua, præ cæteris liberis, Theodorum Branam genuit, & filiam, Joannis Angeli Sebastocratoris filio nuptam.

THEODORUS BRANAS, ^a Alexii filius, ab Isaacio Augusto Alanis, quos ad Friderici I. Occidentis Imperatoris, qui Hierosolymitanam aggressus erat expeditionem, per Græcorum terras transitum prohibendum miserat, præfectus, à Sueviæ Duce Friderici fratre fufus est ac deletus an. MCLXXXVIII. ^b Postea cum Georgio Palæologo & aliis conjuratis Alexium Isaacii fratrem Imperatorem dixit: ^c à quo postea missus est cum copiis in Turcos Asiaticos: ^d & Thraciæ provinciæ præfecturâ postmodum donatus. ^e Francis demum urbem occupantibus, unicus ferè ex proceribus Græcis extitit, qui iis adhæserit, & meruerit: à quibus dignitates & oppida non pauca consecutus est, ut alibi à nobis observatum meminimus. Sed & annuentibus, consensumque præbentibus nostris, AGNETEM, Philippi Augusti Francorum Regis sororem, Ludovici VII. Regis filiam, ex juniorē Alexio & Andronico Comnenis Imperatoribus tum viduam, in uxorem duxit anno MCCV. ^f Scribit Albericus, cum antea inter utrumque intercessisset illicitæ libidinis commercium, ^c *Nicot. in Isaac. l. 2. n. 5. Exped. Asiat. Frid. l. p. 66. Nicot. in Isaac. l. 3. n. 8. Nicot. in Alex. l. 1. n. 7. d. l. 2. n. 5. e. Villb. n. 210. Nicot. in Bald. n. 7. 8. 10. 11. Alber. an. 1105.*

^z *Alberic. an.*
1236 1239.

^h *in Hist. Franc.*
Byz. l. 4. n. 19.
26.

^l *Pach. l. 2. c. 5.*

^a *Cantacuz. l. 3.*
c. 78. 90.

^b *Comput. Mat.*
de Beauvart in
cip. à 1. Oâobr.
1454. & *defin.*
10. Sept. 1455.

persuafum fuisse à Francis ut eam sibi conjugio tandem copularet. ^z Ex eo prodiit faltem filia, quæ Narjoto de Tociaco, Nobili Franco ex diœcesi Altisiodorensi, & Imperii Constantinopolitani Ballivo seu Custodi sub an. MCCXXXVIII. nupsit. Narjotus porrò extincta uxore, aliam sibi adscivit, filiam Jonæ Proceris Comani. Ex prioribus verò nuptiis enati complures liberi, quorum nomina ^h alibi descripsimus. ⁱ Quinetiam simile videtur vero, huicque conjecturæ favet tempus quo ille vixit, BRANAM, cujus filiam uxorem duxit Constantinus Palæologus, Michaelis Imperatoris frater, filium fuisse Theodori Branæ istius ex Agnete Francica.

Stetit etiam diu postea Branarum apud Græcos familia: meminit siquidem ^a Joannes Cantacuzenus BRANÆ, qui anno MCCCLV. Adrianopolitanæ urbis præfecturam obtinebat. ^b Et inter Nobiles Græcos, qui expugnatâ à Turcis Constantinopoli, exules in Franciam concesserunt, memoratur JOANNES BRANAS Miles, cui, ut & cæteris, stipendia ad victum concessit Carolus VII. Francorum Rex.

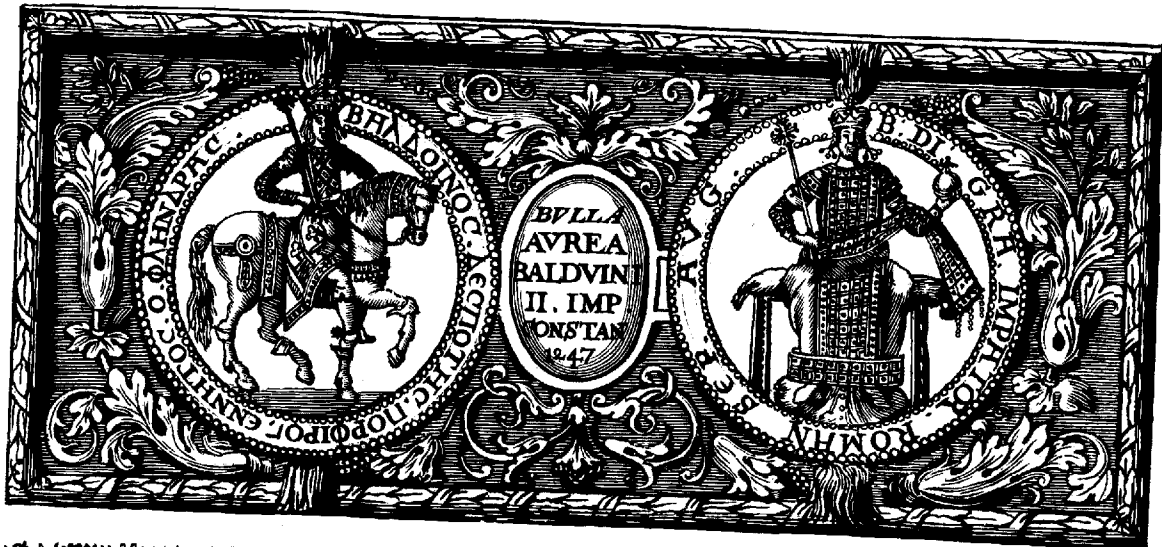

XXXVI.

FAMILIA

IMPP. CONSTANTINOPOLITANORUM

ex gente Francica.

IMPERIALIUM stemmatum exacta hætenus series videretur expectere, ut Procerum Francicorum, qui post Angelos, Imperium Constantinopolitanum, aut Principatus, provincias, ac oppida jure beneficiario in Græcorum terris obtinuerunt, familiæ eadem methodo perstringerentur. At cum integra ante annos aliquot, typisque regiis unâ cum Villharduino edita sit à nobis de iis prolixior historia, actum esset agere, si quæ ibi ex variis probatisque auctoribus, atque aded publicis instrumentis congesimus, rursus in hocce de familiis Byzantinis opusculo repeterentur. Satis erit igitur eorundem Francicorum Augustorum stemmata per indices duntaxat hoc loco describere, ut Byzantinorum Imperatorum, quorum relegendis natalibus operam hætenus dedimus, series saltem haud abrumpatur.

Imperatores

IMPERATORES CONSTANTINOPOLITANI
ex familiis Comitum Flandriæ, Altifiodori, Brienna, Valesii,
Tarenti & Avelini.

BALDUINUS VIII. Comes Flandriæ & Hannoniæ, obiit xvii. Dec. an. mxcv. Huic uxor fuit *Margareta Alsatica*, Comitissa Flandriæ, soror & hæres Philippi Alsatici, Comitis Flandriæ.

BALDUINUS IX. Comes Flandriæ & Hannoniæ, electus IMPERATOR Constantinopolitanus ix. Maii anno mccciv. obiit anno mccciv. Uxor MARIA CAMPANA.	<i>Philippus Marchio Namurcensis</i> , obiit an. mcccxi. absque liberis ex <i>Maria F. Philippi Reg. Fr.</i>	HENRICUS, <i>Andegavenis</i> dictus, IMP. CP. ob. an. mcccvi. ux. AGNES MONFERRATENSIS. 2. N. filia Joannis Regis Bulgariæ.	<i>Eustachius</i> . Vide Not. ad Villhar. n. 233. <i>Elizabeta</i> , uxor <i>Philippi Aug. Regis Fr.</i>	IOLANDIS, uxor PETRI de Curtenaio, Comitis Altifiod. in IMP. CP. coronati ix. Apr. an. mcccvi. obiit ille anno mcccviii.	<i>Sibylla</i> , uxor <i>Gerardi de Liguriæ</i> seu ut <i>Duchefno</i> placet, <i>Guinardi</i> Beilijocensis do mini.
--	--	---	--	--	---

Joanna dicta Constantinopolitana, Comitissa Flandriæ. *Margareta* Comitissa Hannoniæ, inde Flandriæ. N. cujus meminit Villhard. n. 254.

<i>Philippus Marchio Namurci</i> , obiit absque liberis an. mcccxvi.	ROBERTUS IMP. CP. obiit an. mcccxviii.	<i>Henricus Marchio Namurcensis</i> , ux. <i>Maria</i> , filia Joannis Brienensis, Regis Hierosolymitani, & IMP. CP.	BALDUINUS II. IMP. CP. obiit an. mcccxxii. huic uxor fuit MARIA, filia Joannis Brienensis, Regis Hierosolymitani, & IMP. CP.	<i>Iolanda</i> ux. <i>Andree Regis Hungariæ</i> . <i>Agnes</i> uxor <i>Ganfridi de Villharduino</i> , Pr. Achaiæ.	<i>Maria</i> ux. <i>Theodori Lascaris</i> , Imp. Gr. <i>Margareta</i> uxor <i>Henrici</i> Comitis Vianensis.	<i>Isabella</i> nupta <i>Galchero</i> , fil. Comitis Barri ad Sequanam. 2. <i>Eudoni de Montecauto</i> , ex familia Ducum Burgundiæ.	<i>Sibylla</i> , sanctimonialis. N. uxor <i>Radi</i> , duni domini.
--	--	--	--	---	--	--	---

PHILIPPUS IMP. CONSTANTINOPOLITANUS, titulo tenus, ob. ante ann. mcccxxxviii. uxorem duxit BEATRICEM, Caroli I. Regis Siciliæ filiam.

CATHARINA IMPERATRIX CONSTANTINOPOLITANA, nupta CAROLO Comiti Valesii & Andegavi, Philippi III. Regis Franciæ filio, qui jure uxoris IMPERATOR CP. dictus est. Obiit illa mense Januarii an. mcccviii.

<i>Joannes</i> obiit an. mcccxi.	CATHARINA IMPERATRIX CP. nupta PHILIPPO Principi Tarenti, Caroli II. Regis Siciliæ filio, qui jure uxoris IMPERATOREM CP. appellavit, obiitque Neapoli xxvi. Dec. an. mcccxxxii. Catharina verò conjugii superstes ob. etiam Neapoli mense Octob. an. mcccxlvi.	<i>Joanna</i> uxor <i>Roberti</i> Comitis Bello-montis.	<i>Elizabeta</i> Abbatis Fontiferaldi.
----------------------------------	---	---	--

ROBERTUS Princeps Tarentinus, IMP. CP. uxorem duxit anno mcccclv. MARIAM Ludovici I. Ducis Burbonensis filiam. Obiit x. Septemb. an. mcccclxiv.	<i>Ludovicus</i> Rex Siciliæ, obiit an. mcccclxii. huic uxor fuit <i>Joanna</i> Regina Siciliæ.	PHILIPPUS IMP. CP. Princeps Tarentinus, obiit xxv. Nov. an. mcccclxviii. huic uxor fuit MARIA SICULA, filia Caroli Ducis Calabriae. 2. ELIZABETA, filia Ducis Sclavoniæ.	<i>Margareta</i> nupsit 1. Edwardo Regi Scotiæ. 2. <i>Francisco de Balcio</i> , Comiti Avelini & Montis Scabiosi, ac Ducis Andriæ.	<i>Maria</i> an. nupta 1. <i>Leoni de Leziniano</i> , Regi Armeniæ. 2. <i>Leoni</i> Regi perinde Armeniæ prioris patruo.
---	---	--	--	--

<i>Francisca & Catharina</i> , in infantia demortuæ.	1. <i>Carolus</i> & NN. infantes defuncti. 2. <i>Philippus</i> , infans pariter obiit.	3. JACOBUS de Balcio, Princeps Tarentinus, IMP. CP. jure matris dignus, uxorem duxit anno 1382. AGNETEM filiam Caroli, Ducis Dyrrachien-sis.	2. <i>Antonia</i> de Balcio, uxor <i>Friederici</i> Regis Trinaciliæ, seu Siciliæ.	2. <i>Sibylla</i> m. ux. <i>Almari</i> , Pincaven-sis, Comitis Valentini-sis.
--	--	--	--	---

XXXVII.

LASCARICA FAMILIA.

De hisce nummis vide Dissertationem nostram n. 67.

I. **A** Scriptoribus, qui THEODORI LASCARIS Græcorum Imperatoris res gestas scripto mandavere, de illius natalibus, generisque origine nihil, opinor, observatum. Tradit tantum^a Nicetas Choniates Theodorum, cum ab Alexio Angelo Comneno Imperatore filiam Annam in uxorem obtinuit, adolescentem fuisse audaciâ perinde ac animi fortitudine præsignem, ^b ortumque nobilissimo genere. Habuit porro Theodori pater, præter ipsum Theodorum, liberos alios, quorum seriem hîc damus.

^a Nicet. in Al. x. l. 3. n. 2.

^b Nicet. in Bald. n. 7.

II. THEODORUS LASCARIS Imperator, de quo mox.

^a Villhard. n. 88. 171. 172.

^b Acrop. c. 16.

II. CONSTANTINUS LASCARIS, magnus sua ætate bello dux, ipso teste^a Gaufrido de Villa Harduini, Constantinopolim cum cæteris Græcis proceribus tuebatur, cum à Francis nostris obsessa est, in quorum etiam, facta eruptione, potestatem venit. A fratre Imperatore creato adversus nostros copiarum dux etiam delectus est: ^b qui quidem is fortè est Theodori frater, quem in Lentianarum obsidione periisse scribit Acropolita.

Acrop. c. 22. Gregor. l. 2. c. 1. Hist. Fr. Byz. l. 3. n. 4. 6.

II. ALEXIUS LASCARIS, à Theodoro fratre Imperatore SEBASTOCRATOR appellatus, eo è vivis exempto, cum Joannem Vatatzem in Imperio sibi prælatum egrè ferret, cum Isaacio fratre ad Robertum Imperatorem Constantinopolitanum concessit: impetratisque ab eo copiis militaribus, ac prælio cum Vatatzæ commisso, uterque captus, luminibus orbatur.

II. ISAACIUS LASCARIS à Theodoro fratre perinde SEBASTOCRATORIS dignitate donatus, captus cum Alexio fratre à Joanne Vatatzæ, excæcatus est,

^a Acrop. c. 55. 62. 64.

II. MANUEL LASCARIS, fraterque ejus Michaël, veriti ne à Vatatzæ eodem, quo Alexius & Isaacius fratres, supplicio plecterentur, ex ejus ditionibus excessere: dumque in longioris exilii ærumnis, Principum ac Regum aulas festantur, plurimam in rebus experientiam sunt adepti, quæ animi fortitudini.

qua erant pradi, adjuncta, effecit, ut pro viris prudentia ac rei militaris peritia consummatissimis sua ætate haberentur, & à Theodoro Lascari Imperatore Joannis filio in aulam revocati, exercituum præfecturam ab eo obtinuerint, ætate licet provectiores. ^b Manueli, TZAMANTOURI cognomentum videtur adscribere Pachymetes, qui præterea tradit, sub vitæ exitum monachicum habitum induisse.

II. MICHAEL LASCARIS ^a, cum fratre Manuele, ut diximus, ex Joannis Vatatzæ aula profectus, à Theodoro Lascari juniore revocatus est. Nescio porro an is sit Michaël Lascaris, qui cum aliquot proceribus in Joannem Vatatzem conspiravit. ^b A Michaële Palæologo Imperatore Magni Ducis dignitatem consecutus, eo imperante è vivis excessit, admodum senex.

II. THEODORUS LASCARIS, ad Imperatoriæ Majestatis fastigium pervenit ^a jure uxoris ANNÆ COMNENÆ, Alexii Comneni Imperatoris filia, ac tum ex Isaacio Comneno Sebastocratore vidua, quam Alexio adhuc Augusto in carnisprivio sub an. M C XCVIII. duxit, ut auctor est Nicetas: à quo Deipota est renuntiatus. Socero à Monferratenfi Marchione capto, ^b ipse IMPERATOREM se appellavit, eoque nomine coronatus est Nicææ à Michaële Autoriano Græcorum Patriarcha. ^c Alexius porro libertatem consecutus, in pristinam dignitatem dum redire cogitat, à genero prohibitus, Turcorum auxiliis fultus, in Theodorum arma movit, à quo deletus, captusque, in Monasterium Nicææ trusus est, ubi reliquum vitæ exegit. ^d Extinctâ Annâ uxore, alteram sibi adjunxit Theodorus, PHILIPPAM scilicet Rupini Armeniæ Principis ex Elizabetha Toronia filiam: qua, post susceptum ex ea filium, repudiatâ ac remissâ, ^e MARIAM, Petri Comitis Antisiodorensis & Imperatoris Constantinopolitani filiam in tertiam conjugem sibi copulavit. Scriptoribus porro triennio cum Maria vixisse Theodorum scribentibus, sequitur initas has tertias nuptias circa an. M C C X X. ^f cum is excefferit an. M C C X XII. annos natus XLV. & amplius, imperii XVIII. non quidem à coronationis die computando: ^g siquidem scribit Acropolita Græcis biennio præfuisse sub titulo Despotæ, antequam coronaretur. ^h Maria verò conjux haud diu marito superstes, nullis ex eo susceptis liberis obiit.

Liberi Theodori Lascaris Imp. ex Anna priore conjugē.

III. NN. filii bini, patre superstite extincti.

III. IRENE LASCARIS ^a, à patre primùm nuptum data est ANDRONICO PALÆOLOGO, quem Despotam socer appellavit: eo deinde in Lentianarum Castri obsidione extincto, JOANNI VATATZÆ, qui socero in imperium successit.

III. MARIA LASCARIS, ^a BELÆ IV. filio ac successori Andreæ Regis Hungariæ, conjugio copulatur à patre, cum Andreas ex Hierosolymitana expeditione rediens, per Asiæ provincias iter accepit, sub annum M C C . . . ^b Marito illa supervixit, unâque cum eo & Bela filio Strigonii sepulta est in Monasterio quod ædificaverat conjux sub nomine Deiparæ & sanctæ Elizabethæ sororis, cum hoc epitaphio:

*Aspice rem charam, tres cingunt Virginis aram,
Rex, Dux, Regina, quibus adsint gaudia trina.*

^c Fit præterea conjugii istius mentio in Epitaphio Catharinæ & Margaretæ Belæ Regis & Mariæ natarum, quod extat in urbe Spalatensi:

*Catharina fulgens, & inclita Margarita,
In hoc arcto tumulo jacent absque vita,
Bela quarti filia Regis Hungarorum,
Ac Maria Lascari Regia Græcorum,
A Barbaris Tartaris erant fugata,
Mortua in Clisio, ac Spalatum translata,
Sub annis Domini mille cum ducentis,
Quadraginta duo insuper præbens legentis.*

III. ^a EUDOXIA LASCARIS, ROBERTO Imperatori Constantinopoli-
Famil. Byzant. E e ij

tano in uxorem pacta est à patre Theodoro, quo antequam Constantinopolim deduceretur, mortuo, domi retenta est à Joanne Vatatze, quem Theodorus Imperii heredem dixerat, ruptis non modò cum Roberto nuptiarum pactis, sed etiam quæ cum Francis Constantinopolitanis focer inierat fœderibus. ^b Exindec nupsit Eudocia, Irene sorore, ipsoque Vatatze assensum præbentibus, ANSELMO DE CAHIEU, Nobili Gallo, ex Caiocensi ad oppidum S. Valarici in Picardia familia orto, quique Imperii Constantinopolitani Bajulus, seu Custos fuit anno MCCXXXVII. post excessum Roberti Imperatoris.

^b Acrop. c. 47.
Hist. Fr. Byz.
l. 4. n. 1. 34.

Alber. an. 1122.

III. N. LASCARIS, quam secundam Theodori Imperatoris filiam fuisse tradit Albericus, nupsit Austriae Duci, si qua fides eidem scriptori.

Filia Theodori Lascaris Imp. ex Philippa Armenia.

Acrop. c. 18.
Lignage d'Oultre-
mer.

III. CONSTANS LASCARIS, vix octavum ætatis annum attigerat, cum pater obiit, ut auctor est Acropolita. Unde conficitur patri fuisse superstitem, quod idem scriptor insinuat, scribens Joannem Vatazem, cum nulli superessent Theodoro filii puberes, Imperium sibi arrogasse. Tradit tamen Nicephorus Gregoras absque masculis obiisse Theodorum.

PROCERES ALIQUOT GRÆCI
ex Familia Lascarica.

MEMORANTUR præterea, apud scriptores Byzantinos præsertim, Proceres Græci complures cum Lascarico cognomine, à Theodori Imperatoris fratribus fortean prognati: tametsi ex iis aliquot id sibi arrogasse cognominis ex aliqua cum Lascaribus affinitate, quod apud ejusce ævi Græcos familiare fuit, par sit credere. Quotquot autem ad notitiam nostram venerunt, servatâ temporum ratione, hinc recensēbimus.

Vvadding. &
Rainald. an.
1279.

JOANNES LASCARIS, *primus consobrinus*, id est *patruelis*, Michaëlis Palæologi Imp. nuncupatur sub an. MCCCLXXIX. unde colligitur fuisse filium sororis Andronici Palæologi, Michaëlis patris, quæ alicui ex familia Lascarica nupsit.

^a Pach. l. 1. c. 15.
^b Cantacuz. l. 1.
c. 43.

^a DRIMYS, ex familia Lascarica ortus sub Andronico seniore.
^b Meminit Cantacuzenus sub an. MCCCLXXVI. duorum Metochitæ Magni Logothetæ filiorum, quorum alter DEMETRIUS ANGELUS, alter MICHAEL LASCARIS dicebatur. Unde evidenter patet illustrium familiarum cognomina sæpe sibi adscripsisse Græcos, ex aliqua cum iis affinitate.

^c Idem l. 1. c. 51.

^c MANUEL LASCARIS, apud eundem scriptorem, vivebat anno Christi MCCCLXXVI.

^d Idem l. 2. c. 15.

^d CALAMANUS LASCARIS an. MCCCLXXX.

^e Idem l. 3. c. 31.

^e LASCARIS, Magnus Chartularius, an. MCCCLXI.

^f Vvadding. hoc
an. n. 6.

^f JOANNES LASCARIS Miles, ex aula Imperatoris Constantinopolitani an. MCCCLXXII.

^g Idem an. 1373.

^g MATTHÆUS LASCARIS, Hegumenus seu Abbas Ecclesiæ S. Diomedis Constantinopolitanæ an. MCCCLXXIII.

^h Ducusp. 43. 65.

^h DEMETRIUS LASCARIS, Theffalonicæ Præfectus, an. MCCCLXV.

ⁱ Fhyanz. l. 1. c.
40.

ⁱ MATTHÆUS LASCARIS, an. MCCCLXXI.

^k Id. l. 2. c. 3. 19.

^k ANDRONICUS LASCARIS an. MCCCLXXIX.

^l Id. l. 2. c. 3. 19.
l. 3. c. 1.

^l ALEXIUS LASCARIS, Vostitzæ, deinde Patrarum Præfectus, annis MCCCLXXIX. MCCCLXXI.

^m CONSTANTINUS LASCARIS, nobilis Constantinopolitanus, captâ urbe Mediolanum in aulam Francisci Sforcie concessit anno MCCCCXLIII. quò Grammaticam Græcam suam exarasse ipsemet testatur sub finem operis: unde Messanam in Sicilia transit, ubi etiam tractatus aliquot ejusdem argumenti conscripsit anno MCCCCLX.

^m Gramm. Conf. Lascaris.

ⁿ JOANNES LASCARIS hæc ipsâ vixit atate: ^o is fortè qui in Franciam aulam profectus, à Ludovico XII. Rege Legatus Venetias missus est an. MDVII. Nescio an idem cum JANO LASCARI Rhyndaceno, qui à Francisco I. in Franciam est evocatus, ut Collegio Regio, quod instituere in animo habebat, literas Græcas edoceret, & cujus sunt Epigrammata quædam Græca & Latina, edita ab ANGELO LASCARI Rhyndaceno filio Basileæ an. MDXXXVII. in quibus quidem Græcis, alterum est in DEMETRIUM LASCARIM, cognominatum Magnum Ducem, alterum in GALENUM LASCARIM, à furibus nocturnis interfectum.

ⁿ Mayull. l. 3. Epigr. p. 40. ^o Belforest. in hist. Fr. 10.2. p. 1377.

^p THEODORUS LASCARIS, cujus opera quædam de Physica asservat Bibliotheca Regia. ^q Meminit præterea Allatius THEODORI LASCARIS DUCÆ, qui S. Tryphonis Martyris elogium scripsit.

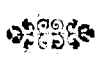
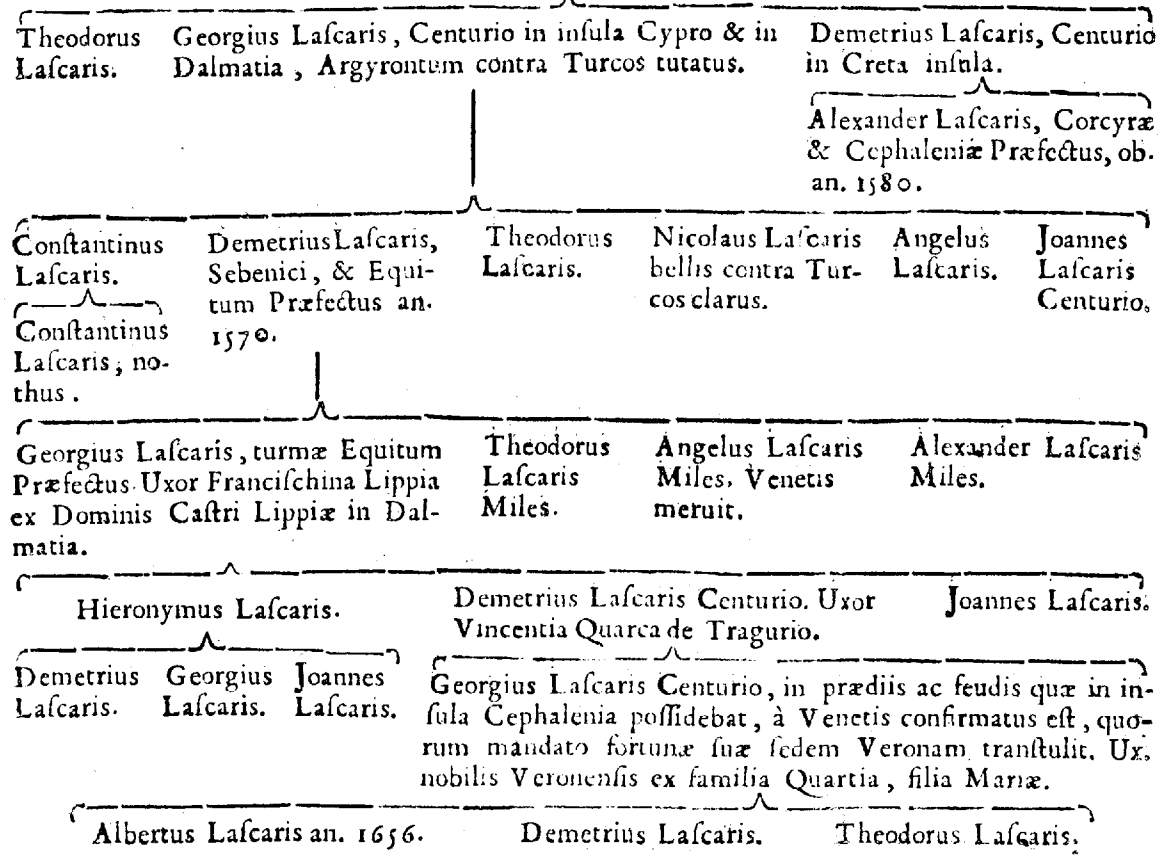
^p Bibl. Labb. ^q Allat. de Sim. p. 98.

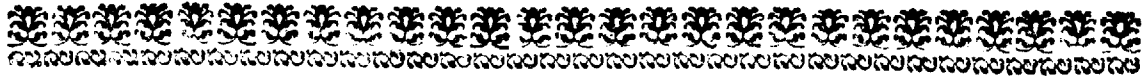
Transiit etiam Lascarica familia in Cretam insulam, uti alio loco docemus: ut & in Cyprum insulam. ^r Memorantur enim EUGENIUS, JOANNES, DEMETRIUS, & PHILIPPUS LASCARES, qui in obsidione Nicoliana interfecti sunt: rum avos fictitios recenset Julius à Puteo Veronensis.

^r Ang. Calepius. Thuan. l. 38. Jul. da Pozzo.

Lascaricæ familiæ in Cephalenia insula stemma à Jacobo Zabarella Venetiis anno MDCXXXIII. testimoniis & Tabulis firmatum ita exhibetur ab eodem Julio, penes quem fides sit.

THEODORUS LASCARIS, Centurio, Isaaci Lascaris Protostratoris, ut volunt, filius, in insulam Cephaleniam concessit, ubi prædia aliquot possedit.

XXXVIII.

FAMILIA VATATZARUM,

seu ut à Latinis scriptoribus vocantur, VATACIORUM.

T Branarum, ita VATATZARUM gens Adrianopolitanæ urbi natales suos & originem debet. Scribit ^a Scylitzes VATATZEM quendam ex ea cum tota familia in Bulgariæ Regis Samuelis aulam migrasse sub annum M. cum accepisset se à Basilio Imperatore carceri mancipandum, quòd clandestina cum Bulgaris consilia agitare delatus esset. Post hunc memoratur

^a Scylitz. p. 794.

Scylitz p. 766.
Anon. Barenf. in
Chron.

JOANNES VATATZES, qui cum Tornicæ tyrannidem aggresso se se adjunxisset, unà cum eo comprehensus, oculis perinde ac ille à Constantino Monomacho Imperatore privatus est anno M XL V. seu, ut habet Anonymus Barenfis, anno M XL VIII. Indict. I. Hunc excipit

Cinnam.

THEODORUS VATATZES, qui sororem Manuelis Comneni Imperatoris duxit in uxorem, ex qua affinitate, viri, ut & familiæ Vatatzarum, nobilitatem deprehendere licet. Ejus operâ in variis bellicis expeditionibus usus est idem Augustus. Ex hoc conjugio nati potissimum Andronicus & Joannes Vatatzæ.

Cinnam.
Nicet. in Man.
l. 6. n. 2.

ANDRONICUS VATATZES, Theodori filius, in prælio contra Capadociæ Turcos interiit, Græcorum copiis præfectus, anno MCLXXV.

Nicot. in Man.
l. 6. n. 7. in Alex.
Man. E. n. 9. 16.

JOANNES VATATZES, Andronici frater, COMNENI interdum cognomine, propter maternam originem, donatus à Niceta, à Manuele Magnus Domesticus dictus, & Thracensium in Asia Provincia præfectus, in Turcos cum imperio missus, insigni clade eos prostravit anno MCLXXIV. mox Andronico ad tyrannidem contendenti viriliter obstetit, nec multo post obiit anno MCLXXXII. duobus superstitibus filiis Manuele & Alexio.

Nicot. in Isaac.
l. 1. n. 5.

MANUEL & ALEXIUS, paterno cognomine COMNENI dicti, ab Andronico tyranno comprehensi, ejusdem jussu oculis orbantur. At Isaacius Angelus Imperator creatus, Alexium, licet cæcum, copiis præfecit, quas in Isaacium Comnenum, qui in Cypro insula defecerat, misit, à quo deletus captusque est. Ex alio porro Vatatzarum stipite ortus videtur

Cinnam.

LEO VATATZES, qui, imperante Manuele, exercitui contra Hungariæ Regem præfectus est: ut &

Nicot. in Isaac.
l. 1. n. 2. l. 3. n.
4. 8.

BASILIUS VATATZES, qui ut scribit Nicetas, licet haud illustri admodum stirpe prognatus, ad supremas dignitates & affinitates pervenit. Ab Isaacio quippe Imperatore sororem Constantini Angeli patruelis sui in uxorem obtinuit. Ab eo etiam Domesticus Occidentis, Duxque Thracensium in Asia Thematis seu provinciæ dictus est: Mangaphæ præterea, qui tyrannidem arripuerat, factionem dissipavit, & demum contra Bulgaros cum exercitu missus, prælio inito, deletus & interfectus est sub annum MCXCIII. Exhinc occurrit

^a Acrop. c. 13. 19.

JOANNES VATATZES, ^a Protovestiarius, qui Theodoro Lascari Græcorum in Asia Imperatori subiectus est, jure IRENE S uxoris, ejusdem Augusti filiæ, de cujus parentibus ac natalibus silent scriptores. Scribit Acropolita Didymoticho Thraciæ urbe oriundum: unde conjicere licet ex eodem prodiisse stipite, quo Vatatzæ Adrianopolitani. Sed & non semel JOANNES DUCAS à scriptoribus appellatur, ex avorum affinitate fortean aliqua cum Ducana familia. ^b Huic filiam Irenem, ex Andronico Palaologo Despota tum viduam in uxorem dedit Theodorus

^b Acrop.
Pach. l. 11. c. 15.

Imperator ; cui extincto in ea dignitate successus est. Qua quidem cum eximia prudentia animique fortitudine , præclarisque bello editis facinoribus , xxxiii. annorum spatio functus, demum obiit annos natus lx. seu, ut habet Acropolita, lxi. Octobris die xxx. anno mcccly. ^d Extincta Irene, cujus beneficentiam & pietatem prædicat Pachymeres, anno mcccxli. cum jam provectoris esset ætatis, ^e ANNAM (^f CONSTANTIAM vocat Surita) Friderici II. Imperatoris filiam notham, & Manfredi Sicilia Regis sororem, in secundam conjugem sibi adscivit sub annum mcccxliv. ut auctor est Matthæus Parisius, quam quidem invitam cum Schismatico Principe affinitatem, non semel Friderico exprobrarunt Summi Pontifices, dum invicem dissiderent Ecclesia & Imperium. ^g Adduxerat secum Anna ex Italia famulam, Marcesinam nuncupatam, cujus amore ac libidine adeo captus est Joannes Imperator, ut calceos coccineos eidem indulserit, ac simili quo uxorem honore prosequendam statuerit : unde acerbè objurgatus est à Nicephoro Blemmyda. ^h Imperii sedem Nicææ, ut decessor, seu ut alii volunt, Magnesiæ tenuit. Ex primis cum Irene nuptiis prodiit

^a Acrop. c. 52.
Gregoras l. 2.
^b Acrop. c. 39. 52.
Pach. l. 1. c. 13.
^c Gregor. l. 2. c. 13. l. 4. c. 5.
Pach. l. 1. c. 30.
l. 3. c. 7.
Nangius in 8.
Lud. p. 349.
Matth. Paris p. 418. 431. 453.
^d Surit. Indic. an. 1269. p. 103.
^e Hist. Franco-Byz. l. 5. n. 7.
^f Pach. l. 11. c. 15.
Ducas c. 2.

THEODORUS, cognomento LASCARIS, propter maternam originem, ^a qui patri successit, annos natus xxxiii. lucem enim exceperat eo quo ille Imperatoriam dignitatem adeptus est anno. ^b Imperavit verò Theodorus annos iii. menses x. fato functus mense Augusto anno mccclix. ætatis xxxvi. aut xxxvii. cum monachicum habitum paulo antè induisset, & Magnesiæ in Sofandrorum Monasterio unâ cum patre sepultus. ^c Uxorem duxerat eo adhuc in vivis HELENAM, Afanis Bulgaria Regis filiam, ^d quam antea Balduino II. Imperatori Constantinopolitano obtulerat parens. ^e Excessit illa marito adhuc superstite. Porro Theodori istius Lascaris Imperatoris effigies descripta est ab Hieronymo Wolphio in ipso limine historiæ Nicephori Gregoræ ab eo editæ, ex MS. Codice historiæ Georgii Pachymeris Bibliothecæ Augustanæ desumpta, eodem prorsus schemate quo ex Octavio Strada hîc describitur, dextrâ crucem, sinistrâ volumen tenens, pulvillo pedibus substrato, & binis bicipitibus aquilis ad utrumque latus exornato, cum hac inscriptione : ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΕΩ ΠΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΤΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ Ο ΛΑΣΚΑΡΙΣ.

^a Acrop. c. 53.
^b Idem c. 74.
Pach. l. 1. c. 13.
19.
Gregor. l. 3. c. 6.
^c Acrop. c. 31.
Greg. l. 2. c. 6.
l. 3. c. 7.
Raimald. an. 1238. n. 12.
Abulfar. p. 334.
^d Surit. l. 2. part. 4. c. 18.
^e Greg. l. 3. p. 45.

Liberi Theodori Lascaris Imp. ex Helena Bulgara.

JOANNES LASCARIS, ^a sextum, ut scribit Gregoras, octavum, ut Acropolita, nonum denique, ut Pachymeres, ætatis annum attigerat, cum pater obiit : à quo Musaloni Protovestiarium, prudentiæ singularis viri, tutelæ relictus est. ^b At Musalone in ipsa aede sacra, Michaelis Palæologi Magni Domestici factione interempto, Michael Imperium usurpavit, Regio pupillo, cujus tutelam in speciem exceperat, paulo post excæcato, & in quoddam Bithyniæ castrum relegato, ^c ubi vitam produxit usque ad Andronici senioris tempora, qui in Asiam consultò transit, ut Imperii, quod nullo jure à parente invatum noverat, cessionem ab eo impetraret.

^a Acrop. c. 75.
Greg. l. 3. p. 45.
Pach. l. 1. c. 13.

^b Greg. l. 4. p. 66.
Pach. l. 3. c. 10.

^c Greg. l. 6. p. 124.
Pach. l. 7. c. 30.

IRENE LASCARIS, ^a Theodori filiarum primogenita, CONSTANTINO TECTO Bulgaria Regi nuptum data est. ^b Scribit Acropolita Joannem Vatzem Imperatorem Irenem Michaeli Palæologo Comneno postmodum Imperatori, in uxorem dare voluisse, sed obstitisse affinitatem. ^c Quam verò alii Bulgaria Regis uxorem Irenem vocant, Theodoram appellat Nicephorus Gregoras, qui rursus id nominis tribuit Matthæi Valaincurtii uxori. Ita minime sibi constat. ^d Addunt denique scriptores Hispanici Violantam istius Irenes filiam, cum Petro Aragonensi Axervæ Domino, Jacobi I. Regis Aragonum ex filio nepoti, nupsisset, solutum fuisse matrimonium Ecclesiæ judicio an. mcccxiii. quòd Petrus jam antea Mariæ Fernandi de Luna filia conjugio nexus esset, etiamnum superstiti.

^a Acrop. c. 74.
Pach. l. 1. c. 12.
l. 2. c. 26. l. 3. c. 7. 18.
^b Acrop. c. 50.
^c Greg. l. 4. p. 66.

^d Hieron. Gurita
to. 1. l. 5. c. 105.

MARIA LASCARIS ^a NICEPHORO ANGELO COMNENO, Ætolia Despotæ, Michaelis Despotæ filio, uxor data est ab avo Joanne Imperatore. ^b Hanc primam Theodori filiarum facit Gregoras, quod vero videtur simile, licet contrâ scribat Pachymeres : siquidem Maria, si non nupta, certe pacta legitur ante Irenem. De Mariæ matrimonio cum Achaia Principe actum etiam aiunt.

^a Acrop. c. 49.
Greg. l. 2. p. 34.
Pach. l. 1. c. 13.
l. 2. c. 17.
^b Greg. l. 3. p. 45.
l. 5. p. 93.

^a Greg. l. 4. p. 6.
^b Pach. l. 3. c. 6.

THEODORA LASCARIS ^a innupta adhuc erat, cùm pater obiit. Michael verò Palæologus, qui tyrannidem invaserat, veritus ne si proceri alicui Græco potenti nuberet, ex ea affinitate asserendi sibi Imperii occasionem is captaret, hanc Nobili Gallo, qui tum in Peloponnesum venerat, trajeceratque inde ob negotia aliqua Constantinopolim, in uxorem dedit, pacto addito ut eam in patriam deduceret. ^b Fuit is MATTHÆUS DE WALLAINCOURT, ex Hannoniæ Comitatus familia sat illustri, Theodorici DE WALLAINCOURT filius, & Matthæi ejusdem cognominis, qui unà cum Balduino Comite Flandrensi & Imperatore Constantinopolitano expeditioni sacræ nomen dedit, nepos.

^b Hist. Fr. Byz.
l. 5. n. 41. 42.

^a Hist. Fr. Byz.
l. 5. n. 42.

EUDOCIA LASCARIS, ^a cui Gregoras & Surita Irenes nomen attribuunt, eadem tempestate uxor data est à Michaele, GUILLELMO INTIMELIORUM in Liguria COMITI: cujus posteritas Lascaricæ familiæ cognomen postea assumpsit, uti mox in ejus stemmate indicabimus. ^b Scribit Joannes Mariana Alfonso XI. Castellæ Regis, mortuo Ferdinando Rege parente anno Christi MCCCVIII. cùm annum unum & dies sex & viginti tum natus esset, *Vatasa femina nobilissima, Theodori Lascari quondam Græcorum Augusti nepis, educandi instituentique curam demandatam. Quæ fuerit ista Vatasa, fateor mihi ignotum: nisi Eudocia fuerit, quæ extincto fortè conjugè in Hispaniam transierit, quod regionum vicinitas, & temporum ratio suadere potest.*

^b Mariana l. 15.
de reb. Hisp. c. 12.

^a Pach. l. 3. c. 6.

N. LASCARIS Theodori Imperatoris filia notha, ab eodem Michaele Palæologo WENCESLAO nobili Bulgaro, oppidorum aut castrorum ad Hamum montem Domino, connubio juncta.

^a Acrop. c. 51.
^b Pach. l. 1. c. 7.
l. 2. c. 12.

^a Habuit Joannes Vatatzes Imperator fratrem ISAACIUM DUCAM Protostratorem, cujus filius JOANNES DUCAS filiam Joannis Despotæ Angeli EUDOCIAM uxorem duxit. Is in ipso ætatis flore defunctus est, THEODORA filiâ unicâ superstite, quam Michaeli Palæologo Comneno postmodum Imperatori copulavit Joannes. ^b Idem porro est Isaacius, qui in pactis initis inter eundem Michaelem Imperatorem & Genuenses anno MCLXI. dicitur *avunculus ipsius Imperatoris excellentissimus Parachimemonus, Magni annuli Imperii sui Υfach Dux.* Ex quibus docemur dignitatem Παρακοιμωδία της Σφενδύνης gessisse Isaacium, de qua passim scriptores Byzantini. Extiterè præterea Joanni Vatatzæ sorores aliquot, ^c quarum prima mater fuit ANDRONICI NESTONGI qui ab eo defecit, THEODORI NESTONGI, & ISAACII NESTONGI Achridis Præfecti. ^d Meminit denique Pachymeres ex uxore nuptis Joannis Imp. quam ille in uxorem dedit CONSTANTINO STRATEGOPULO, Alexii Strategopuli viri perillustri filio, cui Andronicus junior Palæologus oculos eruit, quæ etiamnum vivebat anno MCLXXXIX. admodum senex, ut auctor est Pachymeres. Perstitit etiamnum Vatatzarum familia sub Palæologis, ut ex ^e Joanne Cantacuzeno docemur, apud quem mentio occurrit JOANNIS VATATZÆ Didymotichi Præfecti, Magni insuper Venatoris & Stratopedarchæ, qui à Turcis confossus interiit.

^b Probat. Hist.
Fr. Byz. p. 13.

^c Acrop. c. 33.
58. 72.
^d Pach. l. 1. c. 8.
21. l. 8. c. 19.

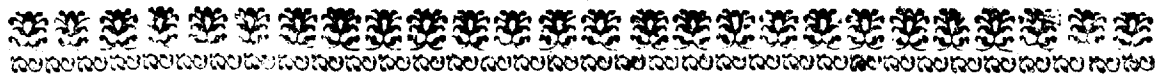
^e Cantac. l. 3. c.
29. 90. & alibi.

^a Cantac. l. 4.
c. 19.

^b Philolph. l. 12.
epist. p. 243.

^a Extitit denique Constantinopoli DIPLOVATATZARUM familia, ita cognominata, quòd qui ei nomen dedit, utroque parente, ex Vatatzis ortum duceret. Meminit ^b Franciscus Philelphus trium istius cognominis nobilium Constantinopolitanorum, qui capta à Turcis urbe in Italiam concesserunt anno MCCCCIV.

XXXIX.

STEMMA
COMITUM INTEMELIENSIVM
IN LIGVRIBVS,

qui LASCARICVM cognomen assumpserunt.

PERRIDICULI sanè videntur scriptores ii, qui dum illustrium familiarum origines scrutantur, fictitias, nulloque probabili argumento, ne dicam auctorum aut instrumentorum auctoritate, fultas genealogias, omni posito pudore contexunt. Lectoribus enim non tam imponunt, quàm risum movent, vel potiùs indignationem, quibus iudicii fati semper superest, ad veri falsique perspicuum discrimen. Ejusmodi circumfertur liber ab Julio à Puteo Nobili Veronensi haud ita pridem de Genealogia gentis Lascaricæ conscriptus, in gratiam Eminentissimi Fr. Pauli Lascaris Magni Militum Hospitalis Hierosolymitani Præceptoris: in quo quidem tam absurda exarantur & infusa, ut imperitum etiam pudeat ineptiarum auctoris. Verùm cum *nullus liber tam malus sit, quin aliquid insit boni*, aiebat Plinius, quædamque iste contineat, quæ adhibito diligenti examine, haud omnino improbari debeant, maximè cum res ævo nostro proximæ describuntur; omissis prioribus, ut fictitiis prorsus, Lascarium Græcorum Stemmatibus, ex eo potissimum delibabimus, quæ Comites Albintemelenses ejusdem cognominis spectant, integro tamen super his relicto Lectoribus iudicio, cum graduum omnium fidem præstare haud in animo sit. Sed & quædam ex adversariis Magni Peirescii & Historia Sabaudica Samuelis Guichenoni, atque aded ex * Historia nostra Franco-Byzantina interferemus, quò suis numeris paulò absolutius idem prodeat stemma.

Edit. Verone an. 1656. hoc titulo: Imperialis gentis Lascaris Genealogia à Jul. à Puteo nobili Veronensi Jud. Coll. conscripta eminentiss. Fr. Paulo Lascari M. Meliæ Præceptorii.

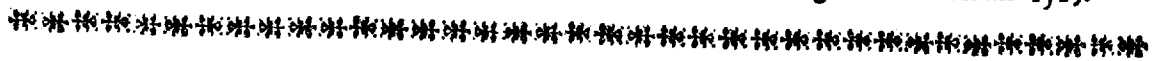
l. 5. n. 42

- I. *Guillelmus* Comes Albintemelienſis.
- II. *Guillelmus II.* Comes Albintemelienſis, testamentum confecit an. 1259.
- III. *Guillelmus III.* Comes Albintemelienſis, uxorem duxit *Eudociam Lascarim*, Theodori Lascaris Imp. filiam, ex qua affinitate ejus posteritas Lascaricum cognomen assumpsit. *Raimundus. Sibylla. Rostangnus. Berengera. Otto.*
- IV. *Joannes Lascaris* Comes Albintemelii & Tendæ anno 1285. *Petrus Lascaris* Dom. Brigæ & Castellaris.
- V. *Guillelmus Lascaris IV.* Comes Albintemelii & Tendæ an. 1306. Vide *Filadelf. Magnos nel Teatro Geneal. delle famigl. di Sicilia* lib. 6. p. 307. *Emanuel Lascaris Renata Lascaris uxor Comes Intemelii. Ludovici de Carrete Marchionis Finalis.*
- VI. *Joannes Lascaris* Comes Tendæ. *Hujus loco Paulum Comitem Tendensem statuit Julius à Puteo, cui Theodorus filius, huicque Luchinus filius successerunt.*
- VII. *Guillelmus-Petrus Lascaris* Comes Tendæ, Dominus Roccabrunæ. Idem qui *Julio à Puteo & Carolo Venasco Luchinus nuncupatur.*
- VIII. *Antonius Lascaris* Comes Tendæ & Intemelii, uxorem duxit *Franciscam de Boliers*, vulgò appellatam *Madame Franche.* *Marieta Lascaris* nupta *Honorato Grimaldo* Autipolis Domino.

Famil. Byzant.

FF

IX.	<i>Honorius Lascaris</i> Comes Tendæ an. 1458. testamentum confecit an. 1474. uxor <i>Margareta de Carreio de Finali.</i>	<i>Guillelmus, Petrus, Georgius,</i> Cartusien-tes.	<i>Petrus Lascaris</i> uxorem duxit <i>Catharinam Grimaldam,</i> filiam <i>Georgii</i> condomini <i>Antipolis.</i>	<i>Marcius Antonius Emanuel.</i>	<i>Thomas Lascaris</i> D. Castellani no- vi.	<i>Catharina Lascaris</i> uxor D. de <i>Solaire</i> in <i>Pedemôt.</i> <i>Leonetta.</i> <i>Marietta.</i> <i>Emeria.</i>	<i>Margareta Lascaris</i> nupsit <i>Gaspardo D. Grimaldo</i> Antipolis mortuo an. 1466.
			<i>Honoratus, Ludovicus,</i> & <i>apud.</i>	<i>Marcus & Antonius</i> Episcopi <i>Regienfes.</i>	<i>Honorata</i> uxor <i>Gastoni</i> de <i>Castellana</i> S. <i>Juliani.</i>		
X.	<i>Joannes Antonius Lascaris</i> Comes Tendæ, Albintemelii, <i>Prezæ & Villanovæ</i> anno 1476. ux. <i>Elizabera d'Anglures,</i> filia <i>Simonis d'Anglures</i> Baronis <i>d'Estrange,</i> & <i>Joannæ</i> de <i>Novo-castello.</i>	<i>Thomas Lascaris</i> Episcopus <i>Regienfis,</i> cui filius <i>nothus</i>	<i>Honoratus Lascaris</i> Archidiaconus <i>Regienfis.</i>	<i>Antonius Lascaris</i> Episcopus <i>Regienfis,</i> deinde <i>Lemovicensis,</i> actandem <i>Bellovacensis.</i>	<i>Magdalena Lascaris</i> ux. <i>Francisci</i> ex <i>Comitibus</i> de <i>Valperga.</i>	<i>Francisca Lascaris</i> ux. <i>Odonis</i> de <i>la Romere.</i>	
XI.	<i>Anna Lascaris</i> Comitissa <i>Tendæ,</i> &c. nupsit 1. <i>Ludovico de Claromonte,</i> <i>Neboufani</i> Domino, filio <i>Tristani</i> de <i>Claromonte</i> & <i>Catharinæ</i> <i>Ambosæ,</i> ex qua nullos suscepit liberos: 2. <i>Renato de Sabaudia</i> Comiti de <i>Villars,</i> Magno officiorum <i>Franciæ</i> Magistro, <i>Philippi Ducis</i> <i>Sabaudia</i> filio <i>notho,</i> ex quo secundo conjugio prodierunt cæteri <i>Comites Tendæ.</i>				<i>Catharina Lascaris</i> filia <i>notha,</i> nupsit <i>Elconoro de Chasteaunef,</i> D. de <i>Chasteaunef & de Conjo,</i> ex <i>Comitibus Albintemelii</i> orto: ex quibus nuptiis prodierunt <i>Isabella de Chasteaunef</i> de <i>Lascaris,</i> uxor <i>Clauicii de Liobard</i> Dom. du <i>Chatellard,</i> de <i>Luyres de la Boire,</i> & de <i>la Palu</i> Regii <i>Pannetarii</i> an. 1523.		

COMITES BRIGÆ,

Ex familia Lascarica.

ET si Brigenses Comites Albintemeliensibus Comitibus natales suos debere omnino perluasum sit: haud tamen constat à quo ex his prodierint, an ex Petro Brigensi Domino Guillelmi III. Comitis Albintemeliensis & Eudociæ Lascaris filio secundogenito: an verò ex Joanne, Luchini Comitis Albintemelii fratre, uti vult Julius à Puteo; cujus licet fidem in hoc stemmate nolim præstare, prout tamen ab eo describitur, hoc loco proponam.

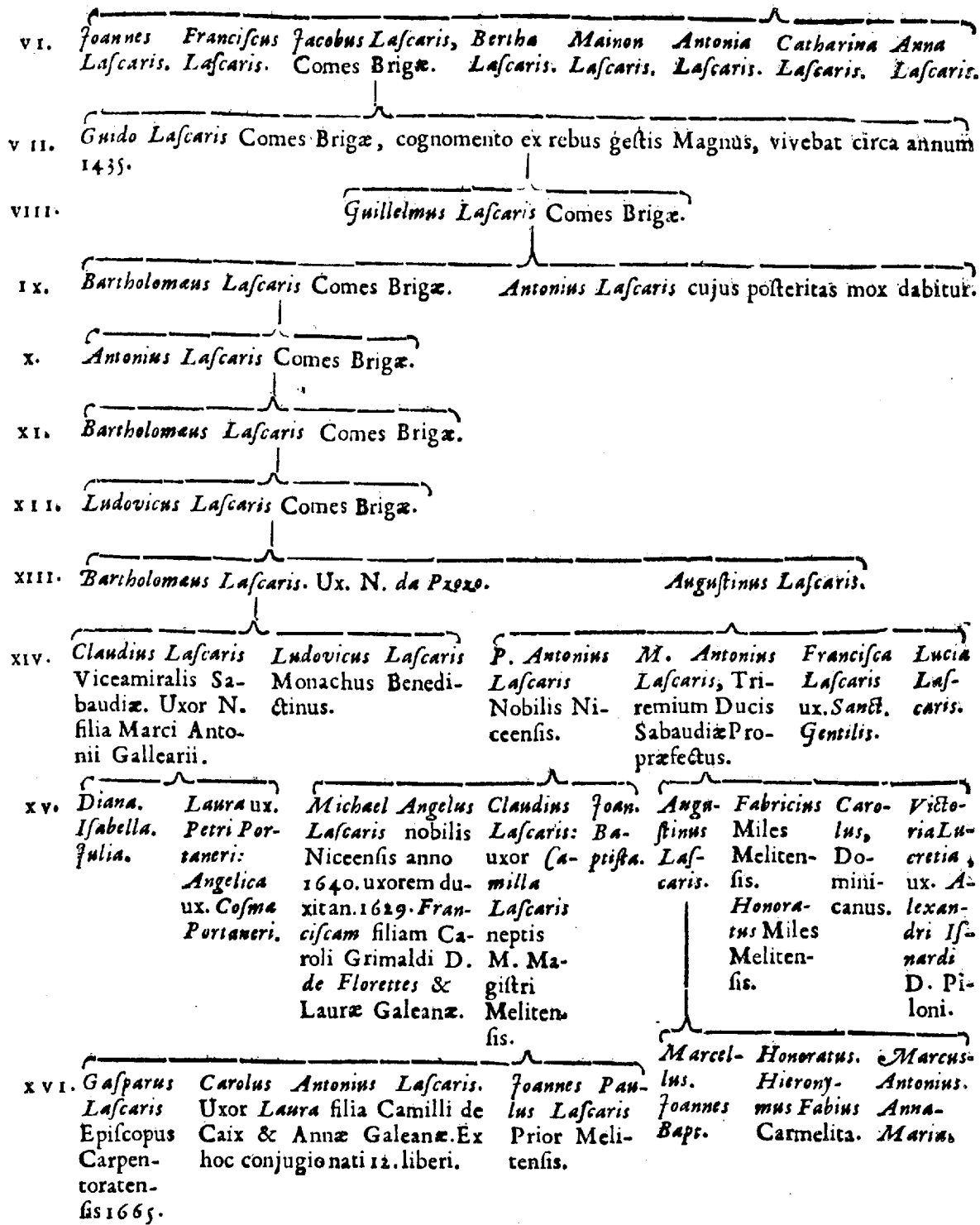
Vide Petr. Ioffredum in Nicæa p. 47.

Joannes Lascaris Comes *Brigæ* & Dominus *Castellaris,* filius *Theodori,* & frater *Luchini* Comitum *Albintemelii.*

Theobaldus Lascaris Comes *Brigæ.*

Guillelmus Lascaris Comes *Brigæ.*

IV.	<i>Antonius Lascaris</i> vendidit dominium <i>Castellaris</i> <i>Ludovico</i> <i>Sabaudia</i> <i>Duci,</i> <i>Bartholomæi</i> fratris consensu.	<i>Bartholomæus Lascaris</i> <i>Antonii</i> fratris hæres.	<i>Petrus Lascaris</i> Comes <i>Brigæ.</i>
		<i>Thomas Lascaris</i> Comes <i>Brigæ</i> jure uxoris <i>Catharinæ</i> cognatæ.	<i>Catharina Lascaris</i> Comitissa <i>Brigæ.</i>
			<i>Thomasina Lascaris</i> uxor <i>Renati</i> Baronis de <i>Bueil & du Val de Masse.</i> V. <i>Carolū</i> <i>Venascum</i> in <i>Stemmate</i> <i>Grimaldi.</i> p. 162.

Michael Angelus Lascaris, Antonii filius, Nobilis Niceensis, deferebat pro armis seu insignibus, Scutum aureum Aquila bicipiti coronata nigra insigne, cujus pectori insitit scutulum quadripartitum, in 1. & 4. angulo similem præferens aquilam, in 2. verò & 3. arma Albinremeliensium Comitum.

~ ~ ~ ~ ~

Ramus alter stemmatis Lascarici ex Comitibus Brige.

- IX. Antonius Lascaris Condominus Castellaris, filius secundogenitus Guillelmi Comitis Brigæ, & frater Bartholomæi.
- X. Stephanus Lascaris Condominus Castellaris.
 - Antonius Lascaris.
 - Reverius Lascaris.
- XI. Marcus - Antonius Lascaris.
 - Honoratus Lascaris Monachus.
 - Gabriel Monach. Benedict. Augustinus.
 - Ludovica ux. Celestini Lascaris D. Castri des 2. Freres.
 - Blanca ux. Honorati Lascaris Condomini ejusdem Castri.
 - Cornelia uxor Honorati Vaquier Condomini Castellinovi in Comitatu Niceensi. Francisca.
- XII. Michael Angelus Lascaris Confiliarius Niceensis an. 1640. ux. duxit an. 1629. Annam - Franciscam Grimaldam filiam Caroli Andrea D. de Torretes.
 - Petrus Antonius Lascaris Miles, ux. duxit an. 1615. Liviam de Rinaldis, filiam Sebastiani Dom. de Falicon.
 - Donatus Lascaris.
 - Joannes Baptist. Lascaris. Cornelia Lascaris.
- XIII. Margareta Lascaris uxor Cesaris Galeani.
 - Camilla Lascaris nupta Lamberto Lascari.
 - Theodora Lascaris ux. Bartholomæi Fornier.
 - Renata Lascaris nupta Marco - Antonio Lascari, filio Augustini Lascaris.

~ ~ ~ ~ ~

Ejusdem Lascarici Rami pars altera.

- X. Honoratus Lascaris filius Antonii Lascaris Condomini Castellaris.
- XI. Honoratus Lascaris primus Cameræ Præfictus ab Emanuele Philiberto Duce Sabaudia, qui ejus consiliis usus est in rebus gerendis.
 - Stephanus Lascaris.
 - Joannes Lascaris uxor. duxit Franciscam Lascaris filiam Augustini, sororem Honorati Lascaris Militis Melitensis.
- XII. Antoinus Lascaris puer de Pozzo.
 - Catharina ux. Pauli de Pozzo.
 - Anna Francisca ux. Alexandri Vivaldi Pr. S. Mauricii & S. Lazari.
 - Bartholomæus Lascaris.
 - Franciscus Lascaris.
 - Gasparus Lascaris.
 - JOAN. PAULUS LASCARIS Magnus Melitensis Ordinis Magister creatus an. 1636. ob. 18. Aug. an. 1657.
- XIII. Lambertus Lascaris.
 - Francisca Lascaris.
 - Franciscus Lascaris.
 - Petrus - Antonius.
 - Stephanus. Carolus. Jo. Baptista.
 - Franciscus. Catharina. Camilla.
 - Joan. Bapt. Lascaris aulam Victoris Amedei Ducis Sabaudia sectatus. Uxor Francisca Isnard, filia Alexandri D. de Pilon, & Lucretia Lascaris.
 - Camilla Lascaris ux. Claudii Lascaris filii Petri Antonii. Lucretia, Francisca, Anna Francisca, Sanctimoniales.
- XIV. Alexander Lascaris puer obiit.
 - Joannes - Paulus Lascaris Melitam à Magno Ordinis Magistro propatruo evocatus, Miles ab eo factus est, & Præceptoriam sæculari magni redditus donatus, quam Ordinis consensu instituit in abnepotis favorem, hac conditione, ut primogeniti masculi ea in perpetuum gauderent, quorum deficiente stirpe, ipso jure ad ipsum Ordinem reverteretur. Atque exinde hocce titulo usus est: Jean Paul Lascaris Comte de Pellia & des Comtes de Vintemille & des Seigneurs de Castellar & des Deux freres, Chevalier de devotion de la sacrée Religion de saint Jean de Hierusalem. Uxorem duxit 17. Maii an. 1653. Mariam - Magdalenam Isnard, filiam Caroli Isnard de Castello, Marchionis de Carail, Comitibus de Sanfré Militis Annuntiatæ: quæ nullis relictis liberis obiit 9. Junii an. 1655.

STEMMA DOMINORUM DE CHASTE AUNEUF,
ex familia Lascarica Albintemelienſi,

Ex adverſariis Peireſcianiſ & Historia noſtra Franco-Byzantina lib. 3. n. 43.

Guido Lascaris uxorem duxit Margaretam de Grace de Cabrieres, Dominam de Chasteauneuf filiam & hæredem Ludovici de Grace. Incertum cujus filius.

Ludovicus Lascaris Dom. de Chasteauneuf, vivebat an. 1435. testamentum confecit an. 1448. uxorem duxit Adrianam de Vinemille, filiam Petri Antonii qui abnepos fuit Guillelmi de Vinemille, qui Cynyo Reipublicæ Genuenſi conceſſit.

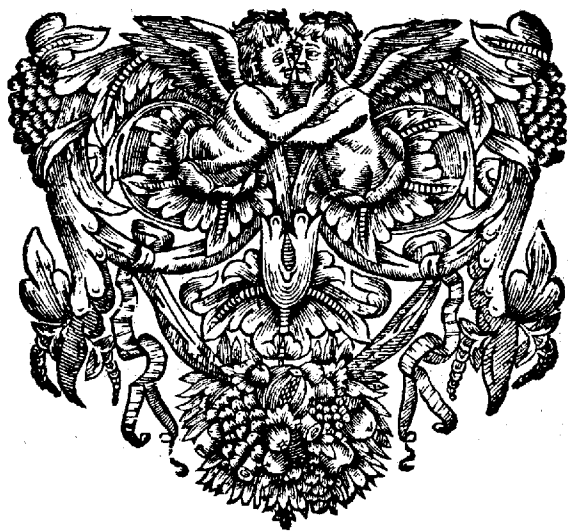
Joannes Lascaris Dom. de Chasteauneuf, uxorem duxit 6. Febr. an. 1452. Ludovicam de Brandis de Niſſe, filiam Antonii de Brandis.	Emannel	Guido Laf-
	&	caris.
	Honoratus	
	Monachi.	

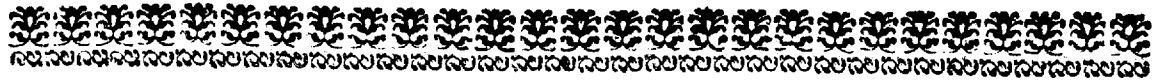
Petrus Lascaris Dom. de Chasteauneuf, testamentum condidit 23. Octob. an. 1524. uxorem verò duxerat an. 1492. Georgiam de la Motte.	Bartholomæus	Ludovicus Lascaris.
	Lascaris.	

Quintinus Lascaris Dom. de Chasteauneuf, obiit an. 1553. uxorem duxerat Catharinam de Bene de Niſſe 18. Febr. 1518. V. Chron. Lerm. to. 2. p. 357. 361.	Joannes Lascaris	Antonia Laf-	Honoratus Laf-
	Prior de Chasteauneuf.	caris uxor Ho-	
	Jacobus Lascaris.	norati de Vil-	
		leneuve de Tor-	
		retes.	

Honoratus de Villeneuve, hæres institutus est à Joanne Lascari avunculo sub conditione deferendorum cognominis & insignium gentis Lascaricæ. Ux. Lucretia de Bene.	Clau-	Tibe-	Joannes - An-
	dus	rius	tonius Lasca-
	Lasca-	Laf-	ris.
	ris.	caris.	

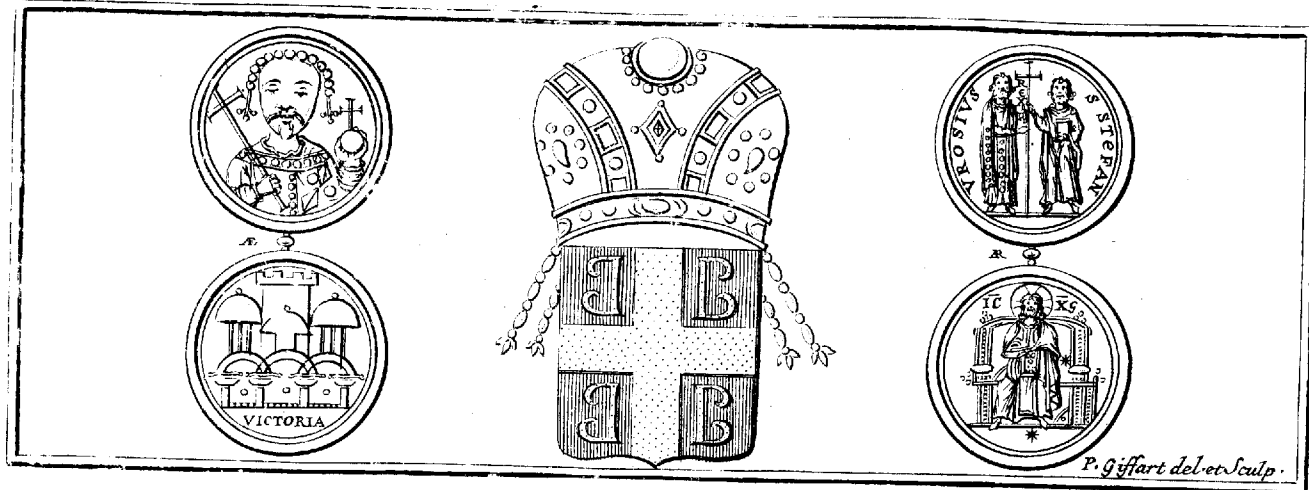
Alexander Lascaris Dom. de Chasteauneuf, ux. Margareta de Craſſe de Cabrieres.	Joannes Lascaris	Honorata Lascaris	Augustinus Lascaris
	Miles Meliten-	uxor Petri de ville.	Condominus de Châ-
	ſis.		steauneuf.

XL.

STEMMA PALÆOLOGORUM.

Vide Dissertationem nostram n. 67.

IRUM videri non debet si PALÆOLOGORUM gens hodie tam cognita est, ut quæ postrema sit ex iis quæ Imperium Constantinopolitanum tenuerunt, ac proinde avorum nostrorum memoriæ proxima: præterea ramos suos latè diffuderit, atque adè in ipsam Italiam, ubi diu post excisos à Turcis Græcos cum dignitate floruerit. Sed & ejus nomen etiamnum inter ipsos barbaros haud profus extinctum superest. Nobilitate porrò generis & antiquitate non minùs illustri fuit, cum jam sub ipso Romano Diogene in Palatio majoribus effulserit dignitatibus: quippe eo imperante,

^a *Scylitz. p. 834.* NICEPHORUS PALÆOLOGUS, ^a Hypertimus celebratur: qui Nicephoro etiam Botaniata regni habenas moderante, ^b inter præcipuos aulae proceres habitus, ejusdemque Imperatoris partibus addictior, ^c ab eo Mesopotamiæ præfecturam obtinuit. Alexio deinde Nicephoro subleto, et si ejusdem inaugurationi primùm obstiterit, præclaram navavit operam in expeditionibus bellicis, ^d & in eo demum, quod cum Roberto Guiscardo Apuliæ Duce initum est prælio anno MLXXXIII. fortiter pugnans occubuit.

^a *Anna l. 2. 3. p. 54. 55. 67. 94. &c.* GEORGIUS PALÆOLOGUS, Nicephori filius, virtutis ac fortitudinis paternæ hæres, inclaruit tum sub Botaniata, tum sub Alexio Comneno, cujus etiam partes cum parente amplexus est. ^b Ejus meminit Theophylactus Achridensis Archiepiscopus in epistolis. ^c Uxorem duxit IRENEM DUCENAM, Andronici Ducæ Protovestiarii, cujus supra meminimus, filiam. ^d Tradunt scriptores Hispanici sub ea ipsa tempora floruisse PETRUM PALÆOLOGUM, qui cum in Alphonso VI. Castellæ Regis aulam venisset, præclaris in Toletana expugnatione editis facinoribus, ab eo opulenta in Hispania prædia obtinuit, fortunarum suarum sede iis in provinciis constitutâ, acceptoque Regis munificentia Toletano cognomine, quod ad posteros Albenfes Duces transmiserit. Verùm cum hæc nullis, quod sciam, validioribus fulciantur argumentis, fidem suam liberabunt, si lubet, qui ut illustrissimæ alioquin gentis nobilitatem attollant, ejus natales ab ipsa Græcia arcesse-re non verentur.

^a *Cinnam. l. 2. 5.* MICHAEL PALÆOLOGUS, dignitate Sebastus, ingenio ac rerum peritiâ præstans vir, Georgii ex ævo quo vixit, filius existimari potest. ^b Floruit enim sub Joanne Comneno Imperatore, à quo ex levi aliqua offensa actus est in exilium. ^c Sed à Manuele revocatus, bellicis ejus expeditionibus etiam cum imperio ac laude præfuit, ^d maximè in Italia contra Guillelmum I. Siciliæ Regem, Barensi urbe

^b *Idem.*

^c *Idem.*

^d *Nicot. in Man. l. ... n. 6. 7.*

^a *Hierom. Bianca.*

^b *Anna l. 2. 3.*

^c *Theophyl. ep. 33.*

^d *Anna l. 2. 3.*

^e *Bryen. l. 4. n. 33.*

^f *Anna l. 2. 3.*

^g *Anna l. 2. 3.*

^h *Anna l. 2. 3.*

expugnatâ, hostibusque non semel deletis. ^c Sed rerum prosperarum cursum abruptit ex oborta febre viri fortissimi mors subsecuta. ^e Hunc ut à generis nobilitate perinde ac militari peritia non semel commendat Nicetas; ^b ita Otho Frisingensis Episcopus *nobilissimum Græcorum Regalisque sanguinis procerum* vocat.

^a Cinnam.
^b Otho Fris. l. 2. de
gest. Frid. c. 29.
^c Gunther. Lig. l. 2.
^d Nicet. in Man.
l. 1. n. 1. l. 2. n. 6.
^e Otho Fris. l. 2. c. 23.

GEORGIUS PALÆOLOGUS Sebaſtus, (Michaelis-ne filius, an frater, incertum) ^a Legatus à Manuele Imp. delectus est ad Hungariæ Regem Geizam, & ut Belam ejusdem Regis filium, cui pacta fuerat Imperatoris filia Maria, Constantinopolim adduceret. ^b Idem fortean qui ab ipso Manuele Mariæ Comnenæ neptis ad Amalricum Hierosolymitanum Regem conjugem deducendæ cura demandata est anno MCLXIX. ^c rursusque Palæologus iste qui in Italiam missus est ab eodem Augusto ad cogendas copias. ^d Neque alius, opinor, fuit à Georgio Palæologo, qui unâ cum aliis aulæ proceribus facta in Isaacium Imperatorem conspiratione, Alexium fratrem ad supremam dignitatem extulit: quo imperante in Bulgaria confossus occubuit, dum admotis scalis Castrum Crizimum invaderet circa annum MCCCIX. Celebrantur præterea sub ea tempora

^a Cinnam.
^b Tyr. l. 20. c. 7.
^c Radevic. l. 3. c. 20.
^d Gunther. l. 7. Gesefr. Viterb. part. 17.
^e Nicet. in Alex. l. 3. n. 8. in Alex. l. 3. n. 2.

NICEPHORUS PALÆOLOGUS, Dux Trapezuntinus, Alexio Comneno Manuelis filio imperante, circa annum MCLXXI. &

Nicot. in Alex. n. 2.

ANDRONICUS PALÆOLOGUS, qui copiis militaribus aliquot præfuit sub Andronico tyranno. Exhinc occurrit

Idem in Andr. l. 2. n. 1.

^a ALEXIUS PALÆOLOGUS, quem in imperii hæredem delegit Alexius Angelus Comnenus Imperator, datâ in uxorem IRENE filiâ primogenitâ, ex Andronico Contosthephano tum viduâ. Ut porro ad hocce regium perveniret conubium, priorem quam duxerat elegantioris formæ conjugem dimittere coactus est à focero, à quo Despotæ non modò honore donatus est, sed & hæres & successor renuntiatus, cum puniceis eo nomine calceis utendi facultatem utrique is concessisset. At Alexii consilia, Palæologi generi in ipso ætatis flore præpostera mors abruptit, ipso insuper haud multo post sede Regiâ à Francis depulso, fratreque Isaacio in pristinam dignitatem restituto. Ex Alexii Palæologi cum Irene nuptiis nata filia unica, quæ Andronico Palæologo, Michaëlis Imperatoris parenti, uxor est data Eiusdem nominis sub hæc tempora memoratur alter

^a Nicet. in Alex. l. 3. n. 2. 67. c.
^b Phranz. l. 1. c. 1.

^a ANDRONICUS PALÆOLOGUS, qui acceptâ in uxorem IRENE, Theodori Lascaris Græcorum Imperatoris filiâ, Despota à focero dictus, ^b periit in Lentianarum Castri obsidione, à Francis nostris Henrico Imperatori Constantinopolitano merentibus interemptus. Ex eadem gente ortus denique

^a Acrop. c. 15.
^b Idem c. 16.

I. N. PALÆOLOGUS, Andronici pater, Michaelisque Imperatoris avus, cujus nomen non tradunt, opinor, scriptores. Hujus tantum filii duo memorantur,

II. ANDRONICUS COMNENUS, Magnus Domesticus, de quo mox:

II. MICHAEL PALÆOLOGUS, ^a Magnus Chartularius, Michaelis Imperatoris patruus Pachymeri dictus. A Theodoro II. Lascari, quod quædam liberius, quàm par erat, de affectata à nepote tyrannide effutiisset, custodiæ mandatus est. Hujus, ni fallor, filius fuit *Andronicus Palæologus*, eidem ^b Pachymeri Michaelis patruelis appellatus, à quo Protostratoris dignitate donatus est, traditâ in uxorem Cloistâ, Alexii *Raoul*, seu Radulphi Protovestiarii filiâ, & ex Andronico Muzalone Magno Domestico viduâ. Meminit præterea idem ^c scriptor *Ioannis Palæologi*, Andronici Protostratoris ex fratre nepotis: additque carceri utrumque inclusum, quod utriusque Ecclesiæ unioni, cui in speciem studebat Michael, acrius ii obniterentur.

^a Pach. l. 1. c. 9.
^b l. 1. c. 8. l. 2. c. 15. l. 6. c. 16. 24.
^c l. 2. c. 16.

II. ^a ANDRONICUS PALÆOLOGUS, à Theodoro Lascari, ^b vel certè à Joanne Vatatzæ Magnus Domesticus appellatus est. Hujus præclaras animi dotes & in re militari peritiam ac fortitudinem & parta trophæa multis prædicat Acropolis. ^c Qui ex Latinis non ex genuina Palæologorum gente, sed ex Viterbiensi in Italia Constabulario, seu militiæ civiciæ præfecto, qui Constantinopolim venerat, ortum dixere, id ex vulgi fermone hauserant indubiè scriptores: ^d cum exercitè scribant

^a Phranz. l. 1. c. 1.
^b Acrop. c. 46.
^c Hist. Franco-Pyz. l. 5. c. 15.
^d Pach. l. 1. c. 21. Phranz. l. 1. c. 1.

Byzantini, Michaelē Imperatorem, Andronici filium, Diplopalæologum fuisse, id est ex patre & matre ex gente Palæologa natum. Andronicus quippe, ut supra insinuavimus, filiam unicam Alexii Palæologi Despotæ ex Irene filia Alexii Angeli Imperatoris uxorem duxit. Hac porro extincta aliam sibi adscivit, ex qua Constantinum sustulit, quem Michaelis consanguineum fratrem fuisse^e Acropolita & Gregoras tradunt, licet aliter scribat Phranzes.

^e Acrop. c. 77.
^f Greg. l. 5. p. 52.
56.

Liberi Andronici Palæologi M. Domestici.

XII. MICHAEL PALÆOLOGUS Imperator, de quo mox.

III. JOANNES PALÆOLOGUS, ^a à Lascari Juniore Magni Domestici, deinde ^b à fratre Michaelē Sebastocratoris, ^c denique Despotæ dignitate donatus, ^d Guillelmum Achaia & Moreæ Principem, prælio inito, fudit, cepitque. ^e Obiit fratre superstite. ^f Uxor ei fuit filia Constantini Tornicæ, Magni Primicerii, quem istius connubii intuitu Sebastocratorem creavit Michael: ex quo prognati ^g *Andronicus Palæologus*, Raülis filia matrimonio junctus; ^h *Michael Palæologus* à patruo Mysticus appellatus; & ⁱ filia nupta nescio cui ex Synadenorum familia ^k Constantinopoli perillustri, Pologi in Dalmatia domino: ex quibus prodiit Theodorus Synadenus Protostrator, qui vixit sub Andronico Seniore. Torniciana verò gens præ cateris nobilitate præcelluit in aula Constantinopolitana, uti docent passim ^l scriptores. Tradit ^m Pachymeres Joannis Palæologi uxorem ex prava consuetudine filiam peperisse, quæ Davidi Iberiæ Mepæ nuptum postmodum est data.

^a Pach. l. 1. c. 20.
^b Acrop. c. 77.
^c Pach. l. 2. c. 5. l. 3. e. 16. l. 4. c. 27.
^d Pach. l. 2. c. 13.
^e Acrop. c. 82.
^f Acrop. c. 79.
^g Greg. l. 5. p. 80.
^h Pach. l. 4. c. 28.
ⁱ l. 5. c. 27.
^j Acrop. c. 82.
^k Pach. l. 2. c. 5. l. 3.
^l Idem l. 2. c. 13.
^m Idem l. 8. c. 16.
ⁿ Cantac. l. 1. c. 8.
^o Seylitz. p. 745.
^p Anna p. 78. 78.
^q Seyl. Nicet. in Alex. Man. F. in Alex. Aug. Cantac. Spandug.
^r Pach. l. 3. c. 21.

III. CONSTANTINUS PALÆOLOGUS, ^a ex secundis, uti innuimus, Andronici nuptiis natus, ^b à fratre Michaelē Sebastocrator primùm, ac deinde Cæsar dictus, in Paphlagonia copiis præfectus est, eodemque procurante, uxorem duxit Branæ filiam, ex quo conjugio prognati ^c *Michael Palæologus*, & filia nupta Smiltzæ Bulgariæ Regi. Ab eo etiam, aut Joanne fratre fortean, prodiit ^d *Ioannes Palæologus*, Michaelis Imperatoris nepos appellatus sub anno M C C L X X I X. à quo in Joannem Angelum, quem Latini Patrarum Ducem vocabant, cum exercitu missus est.

^a Acrop. c. 77.
^b Gregoras.
^c Pach. l. 1. c. 20.
^d l. 2. c. 5. 11. 13.
^e l. 3. c. 16.
^f Idem l. 11. c. 18.
^g Vvadd. & Rinnald.

III. ^a MARIA PALÆOLOGINA, alio nomine MARTHA vocitata, nupsit NICEPHORO TARCHANIOTÆ, Tzuruli urbis Præfecto, postea Magno Domestico, ex priore uxore tum cælibi. ^b Ab ea conditum fuit Constantinopoli Monasterium, quod Marthæ nomenclaturâ donatum fuit. Ex his nuptiis enati plures utriusque sexus liberi: scilicet ^c *Michael Tarchaniota*, Protovestiarius à Michaelē avunculo creatus, & Alexii Philantropeni Protostratoris filia conjugii nexu copulatus: ^d *Andronicus Tarchaniota* Magnus Constabularius, deinde Protovestiarius, qui Joannis Angeli Sebastocratoris, Michaelis Despotæ nothi, filiam duxit, obiitque ex peste circa an. M C C L X X X I I I. cum copiis militaribus præfectus esset: ^e *Ioannes Tarchaniota*, cujus meminit Pachymeres, quique an. M C C L X X I X. vixit: ^f *Theodora*, Angelico postea sumpto habitu ^g *Theodosia* nominata, nupta primùm Basilio Caballario, deinde solutis his nuptiis, Balanidæ Stratopedarchæ. ^h Ex Michaelē Tarchaniota nati N. Tarchaniota Protosebastus, & Alexius, Philantropenus dictus, ex avo materno Protosebasto, Magnus Pincerna, quique ab Andronico Seniore defecit. Mariæ porro seu Marthæ liberi, Palæologi cognomentum assumpserunt. Tarchaniotarum verò familia natalium antiquitate & magistratuum splendore conspicua Constantinopoli floruit, ⁱ ipsius Romani Diogenis Imperatoris temporibus jam nota: ex qua complures occurrunt apud ^k scriptores, quorum nomina, dignitates, ac studia recensent.

^a Acrop. c. 36.
^b Pach. l. 1. c. 12.
^c l. 2. c. 13. 23. l. 3. c. 12. l. 4. c. 19.
^d Cantacuz. l. 3. c. 36. l. 4. c. 16.
^e Idem l. 1. c. 12. 43. 48.
^f Pach. l. 2. c. 13. l. 3. c. 16. l. 4. c. 19. l. 7. c. 25.
^g Codim. de Off. c. 2. n. 6.
^h Pach. l. 4. c. 19. & passim.
ⁱ Idem l. 6. c. 20. l. 7. c. 12.
^j Vvadd. 1279. p. 441.
^k Pach. passim.
^l Idem l. 9. c. 9.
^m Seylitz. p. 801.
ⁿ 2. nar. p. 224.
^o Infus Protostr. an. 989.
^p Pach. l. 8. c. 26.
^q Cantac. passim.
^r Phi. eph. l. 12. ep.
^s Marull. l. 1. efigr.

III. EULOGIA PALÆOLOGINA, ^a Pachymeri & ^b Gregoræ, Imperatoris Michaelis soror dicta, ^c nupsit N. CANTACUZENO, ex quibus nuptiis prodire filia aliquot: ^d *Anna* nempe, uxor Alexii Angeli Ætolia Despotæ: ^e *Maria*, Alexio Philæ, Magno Domestico, qui in prælio captus à Michaelē Angelo Despota in custodia obiit, primùm nupta, deinde Lachanæ Regi Bulgariæ: & ^f *Theodora*, Georgio Muzaloni Atramytteno, deinde Joanni Raüli Protovestiariis copulata: ex cujus altero matrimonio nata uxor Constantini Palæologi

^a Pach. passim.
^b Greg. l. 5.
^c Pach. l. 2. c. 13.
^d Gregor. l. 5.
^e Pach. passim.
^f Gregor. l. 5.
^g Gregor. ibid.
^h Acrop. c. 49.
ⁱ Pach. l. 1. c. 8. l. 2. c. 13. l. 5. c. 3. l. 7. c. 2.

læologi Porphyrogeniti, Michaelis Imperatoris filii. Eulogiæ præterea fortean filia fuit *Eulogia* altera, quam ^e Joannes Cantacuzenus Magnam Domesticam vocat, à quo filia sororis Michaelis Imperatoris fuisse dicitur, & sub vitæ exitum sanctimonialis habitum sumpſiſſe. ^e *Cantac. l. 2. c. 22. 23.*

III. MICHAEL PALÆOLOGUS COMNENUS, ^a Magni Conſtabularii à Theodoro Lascari II. dignitate primò donatus, eo extincto, Joannis Lascaris filii, & Imperii hæredis, arreptâ tutelâ, ^b Magnus Domesticus ac deinde Despota dictus, denique actò in ordinem, & ^c excæcato paulo pòſt per nefandum ſcelus pupillo Principe, & in Aſiæ caſtrum relegato, Kal. Januarii an. M C C L X. Ind. II. Imperator acclamatur, pauciſque interjectis diebus coronatur ab Arsenio Græcorum Patriacha, in Nicæniſi urbe, unde Imperii ſedem Conſtantinopolim poſtea tranſtulit, urbe Alexii Strategopuli Cæſaris artibus cum DCCC. haud amplius militibus prodicione capta XXV. Julii anno M C C L X I. ^d Obit feiâ VI. XI. Decembris anno M C C L X X II. Ind. X. ætatis anno LVIII. cùm imperaſſet annos XXIII. (non XXIV. ut habet Codex Pachymeris) diebus XX. demptis. ^e Hiſce porro titulis uſus eſt: MICHAEL IN CHRISTO DEO FIDELIS IMPERATOR ET MODERATOR ROMANORUM DUCAS, ANGELUS, COMNENUS, PALÆOLOGUS ET NOVUS CONSTANTINUS: qui quidem adſcripti leguntur ejuſdem Michaelis Palæologi imagini Conſtantinopoli in Peribleptæ Deiparæ templo, verſus occidentalem partem, ubi unâ cum THEODORA Auguſta pictus conſpicitur, inter utrumquæ parentem collocato filio Conſtantino Porphyrogenito: quas quidem imagines delineari hoc loco curavimus: qua in tabella Theodora effingitur cum *Τυμπαρίω* in capite margaritis & lapillis diſtincto, ^f uti Euphroſyne Auguſta Alexii Angeli Imp. uxor apud Nicetam Choniatem. Habetur alia haud abſimilis Michaelis ^a *Pach. l. 1. c. 7.*
^b *Phranz. l. 1. c. 2.*
Abulfar. p. 335.
^c *Greg. l. 3. p. 51.*
Pach. l. 1. c. 27.
^d *l. 2. c. 4. 5. 6.*
7. 8. l. 6. c. 36.
Abulfar. p. 335.
^e *Pach. l. 6. c. ult.*
Greg. l. 4. p. 55.
Phranz. l. 1. c. 6.
^f *Leunclav in*
Pand. Turc. c. 51.
Probat. Hiſt. Et.
Byz. p. 9.
^g *Nicet. in Alex.*
l. 1. n. 3.

ΜΙΧΑΗΛ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΤΩ ΚΑΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΘΕ ΣΤΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ
ΚΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ
ΚΟΜΝΗΝΟΣ
Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΑ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΤΩ
ΘΕ ΣΤΙΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑ
ΡΩΜΑΙΩΝ Η ΚΟΜΝΗΝΗ

Famil. Byzant.

Gg

^a *Wolph. ad Ni-
ceph. Gregor. edit.
B. fil. 1561.*

Imperatoris effigies, descripta ab ^a Hieronymo Wolphio ex Codice MS. Augustanæ Bibliothecæ historiæ Georgii Pathymeris, cui diadema capiti impositum non omnino ejusdem est figuræ qua in ea imagine quam delineari curavimus. Sed & quod *Acaciam* vocant, voluminis speciem planè refert. Pulvillo pedibus substrato ad utramque oram intextæ conspiciuntur duæ unicipites aquilæ. De vultus forma hæc subdit Wolphius: *Frons erat planior, & tota facies minus torva: nasus minus latus & magis aduncus.* Inscriptio ita concipitur: ΜΙΧΑΗΛ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΕΩ ΠΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ ΔΟΥΚΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. ^b Fuit autem Theodora Michaelis conjux, filia Joannis Ducæ, Isaacii Ducæ Protostratoris Joannis Vatatzæ Imperatoris fratris, neptis. ^c Excessit illa feriâ 11. secundæ Jejuniorum hebdomadæ, Februarii XVI. anno MCCCIV.

^b *Pach. l. 1. c. 7.
2. c. 12. l. 3. c. 7.*

^c *Pach. l. 11. c. 4.*

Liberi Michaëlis Palæologi Imper. ex Theodora Aug.

Pach. l. 3. c. 7.

IV. MANUEL PALÆOLOGUS puer obiit.

IV. ANDRONICUS PALÆOLOGUS Imperator, de quo mox.

^a *Pach. l. 3. c. 7.
l. 6. c. 21. 27. 28.
Greg. l. 6. c. 131.
& seqq.
Phranz. l. 1. c. 6.
Cantac. l. 4. c. 5.*

^b *Pach. l. 11. c. 21.*

^c *Gregor. l. 7. p.
190. 212.
Pach. l. 12. c. 20.
Cantac. l. 1. c. 43.*

^d *Greg. l. 10. p.
342.
Pach. l. 11. c. 22.
Cantac. l. 2. c. 27.
Gregor. l. 8. p.
262.
Cantac. l. 1. c. 43.*

^e *Gregor. p. 262.*

^f *Pach. l. 8. c. 26.*

^g *Gregor. l. 6. p.
159.*

^h *Pach. l. 8. c. 26.*

ⁱ *Pach. l. 9. c. 9.
Greg. l. 6. c. 119.
Pach. l. 12. c. 32.*

*Idem l. 5. c. 5. l.
11. c. 21.*

*Idem l. 6. c. 34.
l. 9. c. 29.
Greg. l. 5. p. 107.*

^k *Pach. l. 6. c. 6.
27. l. 11. c. 11.
Cantac. in pref.
p. 5. l. 1. c. 43.
Phranz. l. 1. c. 6.*

IV. CONSTANTINUS PALÆOLOGUS, ^a post adeptam à Michaelē Constantinopolim, atque ad eodē post arreptam Imperatoris dignitatem natus, ex eo PORPHYROGENITUS appellatus est. Hunc Regem Theffalonicensem creare primò, mox etiam regni successorem renuntiare pater decreverat, ob eximias animi, quibus refulsit, dotes: quæ quidem Andronici fratris invidiam in eum ita conflarunt, ut Imperator factus, calumniatores apposuerit, qui eidem affectatæ tyrannidis crimen impingerent: ex quo bonis omnibus spoliatus, in tetrum carcerem conjectus est, ^b in quo vitæ reliquum absolvit die Maii mensis V. anno MCCCVI. sumpto prius Monachi habitu, & ΑΘΑΝΑΣΙΙ nomine. Uxorem duxerat, annos tum natus XXX. filiam Joannis Raülis Protovestiarii, agnatam, uti supra observavimus: ^c & ex ea filium unicum *Ioannem Palæologum* sustulit, qui anno ætatis XVII. Panhypersebastus à patruo Andronico dictus est anno MCCCVII. quo etiam curante Irenem duxit, Theodori Metochitæ Magni Logothetæ, cujus summa erat apud Andronicum auctoritas, filiam. Ex his nuptiis filius & filia prodire: ^d filius in eo prælio, quod inter Andronicum Juniores Imp. & Alexandrum Bulgarorum Regem commissum est sub an. MCCCXXXII. interiit. ^e Maria verò filia Stephano Servie Regi, Vrosci Regis notho, nuptum data est. Quo quidem illustri elatus connubio Joannes Palæologus pater, ab Andronico defecit, generi viribus adjutus: sed collata ab eodem Imperatore Cæsaris dignitate dum Theffalonicam contendit, gravissimo morbo affectus intra paucos dies decessit ^f anno MCCCXXVI. Ind. IX.

IV. THEODORUS PALÆOLOGUS, ^a cum Despotæ dignitatem, matre etiam preces adjuncte, non potuisset à fratre consequi, respuisset verò sibi oblatam Sebastocraticam, Filii ac Fratris Imperatorum, & Romanorum Dominicelli nomenclatione vulgò appellabatur. ^b Is ex quo Constantinum fratrem comprehensum cognovit, moderatiùs sibi vivendum ratus, abjectis natalibus suis debitis insignibus, privati habitu usus est, eoque factò fratris sibi benevolentiam conciliavit. ^c Huic filiam Muzalonis Protovestiarii & Magni Logothetæ desponderat idem Andronicus: sed cum uterum gereret, & consanguinei cujusdam incestu vitata deprehensa esset, Libadarii Pincernæ filiam eidem copulavit. ^d Ab Alexio Philanthropeno, qui in Lydia tyrannidem arripuerat, comprehensus, in Castro ad Ephesum aliquandiu detentus est. ^e Interfuit prælio, quod Michael nepos cum Amogavaris, seu Catalanis, iniit sub annum MCCCVII.

IV. IRENE PALÆOLOGINA, nupta JOANNI AZANI Bulgaria Regi.

IV. EUDOCIA PALÆOLOGINA, à patre in uxorem data est JOANNI COMNENO, Trapezuntino Imperatori.

IV. ANNA PALÆOLOGINA ^a à patre pariter collocatur MICHAELI DUCÆ, cognomento COTRULÆ, Michaelis Angeli Theffalonicensis Impera-

toris ex Theodora Petralipha filio, uti supra observatum; ^b hanc antea Milutino, altero Stephani-Vrosii Servia Regis filio, dare in animo habuerat, à quo consilio à Legatis, quos ad id pramiserat, ob gentis barbariem, abductus est.

Michaelis Palæologi Imp filia notha.

IV. IRENE, seu ut à Pachymere nuncupatur, EUPHROSYNE PALÆOLOGINA, Michaelis Imperatoris filia notha, à patre nuptum data est NOGÆ Scythæ Præcevi, qui à Toctai Scytharum Tartarorum perinde Principe interfecit. Fuit porro Nogas iste pater Tzache Scytharum Principis, sed ex altera conjuge.

^a Pach. l. 3. c. 28.
l. 5. c. 3. 4. l. 6. c.
19. l. 9. c. 26. 27.
l. 13. c. 23.
^b Greg. l. 5. p. 107.
Cantac. l. 1. c. 39.

IV. ^a MARIA PALÆOLOGINA, filia altera Michaelis notha, ex puella ex Diplovatzarum familia genita, in uxorem pacta est à parente, CHALAU, seu HULAC, Tartarorum Principi, ad quem deducta est à Theodosio de Villa Harduini, Monasterii Pantocratoris Hegumeno seu Abbate, Achaia & Peloponnesi Principis fratre. Sed Chalau interea extincto, hanc duxit APAGA, ejus filius & successor. Maguliorum Despoëna vocatur à ^b Pachymere.

^a Pach. l. 3. c. 3.
l. 5. c. 26. 27.

^b l. 13. c. 25. 33.
Abulfar. p. 355.

IV. ^a ANDRONICUS DUCAS ANGELUS COMNENUS PALÆOLOGUS (his enim cognominibus usus est) ^b vivo parente coronatus, ^c eo mortuo, solus Imperium administrare cœpit, annos **XXIV.** natus: cujus etiam is Michaelis filium, atque eo extincto, nepotem Andronicum consortes fecit. ^d Andronicus porro in avum sapius rebellans, extrema tandem senectute confectum abdicare cœgit, capta Constantinopoli anno **MCCCXXVIII.** Ita privatus, post multa ævi incommoda, amissumque ex morbo oculorum usum, ^e obiit **XIII.** Februarii anno **MCCCXXXII.** Ind. **XV.** cum biennio antea monachicum induisset habitum, in ipsa religiosæ vitæ professione ANTONIUS appellatus, annos tum natus **LXXII.** cum imperasset **LXII.** initio ducto à tempore quo à patre diademate est donatus. ^f Ejus cadaver in Monasterio Libis, quod mater condiderat, sepultum est. Bis porro nuptias inierat, ac primum quidem cum ^g ANNA, filia Stephani V. Regis Hungariæ, Belæ IV. filii, ex nobili quadam Comana uxore, quam, ut ferebatur, ait Pachymeres, captivam olim, sed insignis formæ è servitute in regnum evectam habuerat. ^h Annâ mortuâ, superstite adhuc Michaelis Imperatore, IRENEM Guillelmi VI. Marchionis Montisferrati ex Beatrice Castellana filiam, in secundam conjugem sibi adscivit circa annum **MCCCLXXXV.** quæ quidem, mortuo absque liberis Joanne fratre, Marchionatus Montisferratenis hæres in solidum extitit. Mulieris ambitionem non uno loco perstringit Nicephorus Gregoras, & ut filios ad supremam dignitatem evehere annexa fuerit. ⁱ Obiit Dramæ in Thessalia, ejusque corpus Constantinopolim relatum, in Pantocratoris ade tumulo conditum est. Cæterum Andronici Senioris Imperatoris perinde ac avi descripta est effigies ab Hieronymo Wolphio ex Cod. MS. Augustano Historiæ Georgii Pachymeris cum Historia Nicephori Gregoræ, eodem quo avus schemate, dextrâ crucem, sinistrâ volumen tenens. Pulvinus cui pedes innituntur, unicâ aquilâ unicipite ad latus sinistrum insignitur, cui subjiciuntur hi characteres: **ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΕΩ ΠΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.**

^a Vvadd. a. 1277.
^b Pach. MS. l. 4.
c. 27. l. 7. c. 1.
^c Io Villan l. 9.
c. 132.
^d Cantac. l. 2. c.
28
^e Gregor. l. 9.
^f Allat. de Cont.
Eccles. l. 2. c. 16.

^g Greg. l. 9. p. 326.
^h Pach. l. 4. c. 29.
l. 10. c. 1.
ⁱ Gregor. l. 4. 6.
p. 78. 120.
Cantac. in pref.
Phranz. l. 1. c. 7.
Raimald. a. 1271.
^b Pach. l. 6. c. 28.
Greg. l. 6. 7. p.
120. 162. 163.
Phranz. l. 1. c. 7.
Justin. in Hist.
Genu. l. 3. an.
1285
^c Gregor. l. 7. p.
191.

Filii Andronici Palæologi Imp. ex Anna Augusta.

V. MICHAEL PALÆOLOGUS Imperator, de quo mox.

V. ^a CONSTANTINUS PALÆOLOGUS, Despota dictus, & Macedonia ac Theffalonica Præfectus, post exactam ex Imperatoris offensione in calamitate adversaque fortuna vitam, in Monasterium concedere coactus est, quod pluribus narrant ejusce avi Scriptores. Huic pater uxorem dederat filiam Georgii Muzalonis Protovestiarum, licet ex agnato, incesto concubitu, uterum gessisset ante nuptias: quæ extincta, EUDOCIÆ, filia Neocæsaritæ Primi à Secretis, ex alio Constantino Palæologo tum vidua, copulatur: feminæ & vultus elegantia & ingenii acumine præstanti. Nullos ex utraque conjuge liberos suscepit, sed ex Cathara concubina filium, ^b Michaelen Catharum, quem, nullis licet animi dotibus insignem, aded dilexit Andronicus Imperator, ut mortuo Michaelis filio, Imperatorio diademate eum exornare voluerit.

^a Pach. l. 7. c. 27.
l. 8. c. 2. 5. 26. 27.
l. 6. 32.
Greg. l. 8. p. 201.
304. 247. l. 9.
p. 309
Cantac. l. 1. c. 26.
31. l. 2. c. 15. 18.
l. 3. c. 11. 87.
^b Gregor. l. 8. p.
205.
Cantac. l. 1. c. 1.
Euz. us an. 1321.
11. 12.

Famil. Byzant.

Gg ij

Liberi Andronici Palæologi Imp. ex Irene altera conjuge.

^a Pach. l. 9. c. 12.
l. 10. c. 7. l. 12.
c. 11.
Greg. l. 7. p. 163.
168.
Cantac. l. 1. c. 14.

V. JOANNES PALÆOLOGUS, ^a eo quo frater Michael diademate donatus est anno MCCXCV. Despotæ dignitate insignitus, uxorem duxit IRENEM, Nicephori Chumni Præfecti Canicleo, qui rerum ferè potitus est sub Andronico Seniore, filiam, anno MCCCIV. quadriennioque post obiit, nullis ex ea procreatis liberis. Laudatur ex Cod. Regio DCCC. Theodori Metochitæ epitaphium in Joannem Palæologum Cæsarem, hunc fortè, de quo agimus.

V. THEODORUS PALÆOLOGUS, Marchio Monferratensis, cujus stirpem in altera Palæologici stemmatis parte pluribus exequemur.

^a Pach. l. 13. c. 18.
Greg. l. 9. p. 275.
286. 287. 288.
Cantac. l. 1. c. 52.

Vide Stemma
Cantacuz.

VI. DEMETRIUS PALÆOLOGUS, Despota, & Thessalonicæ, regionique adjacenti Præfectus à parente, ejusdem perinde offensionem incurrit, & in Servia Regis aulam unà cum uxore & liberis se recepit. Præ cæteris liberis, quorum nomina reticere scriptores, fuit Irene Palæologina, Matthæi Cantacuzeni, Joannis Imperatoris filii, uxor.

^a Pach. l. 9. c. 27.
l. 11. c. 16. l. 13.
c. 20.

VI. SIMONIS PALÆOLOGINA, nupsit STEPHANO cognomento DRAGUTINO, Regi Servia.

VI. MARIA PALÆOLOGINA, *Andronici Imperatoris filia notha*, TUCATAI Scytharum Tacharorum, seu Tartarorum Principi, qui post cesum Nogam, Tatarorum principatum invaserat, nuptum data est.

^a Pach. l. 7. c. 33.
l. 9. c. 1.
Greg. l. 6. p. 134.
^b Pach. l. 10. c.
17. 18.
^c Greg. l. 7. p. 194.
Cantac. l. 1. c. 1.
^d Pach. l. 8. c. 18.
l. 9. c. 1.
^e Id. l. 9. c. 5. 6.
Greg. l. 6. p. 135.
Sanct. l. 3. part.
3. c. 2.
^f Cantac. l. 1. c.
26. 31. 52. l. 2.
c. 28.
Greg. l. 8. p. 247.

VI. MICHAL PALÆOLOGUS, ^a Imperator à patre dictus, coronatus est à Joanne Patriarcha XXI. Maii die, quo Magni Constantini festum agunt Græci, anno MCCXCV. ^b In Asiaticos Turcos cum idoneis copiis missus, ex ea redux expeditione, Adrianopolim, hincque Thessalonicam, quo hæc regeret provincias, concessit: ^c in qua quidem postrema urbe, ex gravi propter Manuelis filii interitum mœrore fato fungitur XII. Octobris, qui in Dominicam incidit, anno MCCCXX. annos tum natus XLIII. Tradit ^d Pachymeres de ejus contrahendis cum Catharina, Philippi Imperatoris Constantinopolitani filia unica, nuptiis habita, sed nullo effectu, colloquia. ^e Uxorem tandem duxit RICTAM, (Græci XENEN & MARIAM appellavere) Leonis II. Armenia Regis filiam, Regis Aithonis II. fororem, VI. Januarii die, anno MCCXCVI. ^f Quæ quidem extincto conjuge, cum rem publicam bellis civilibus ac externis confistatam cerneret, in Monasterium secessit, ubi diem clausit extremum anno MCCCXXXIII. Extat in Bibliotheca Regia Cod. DCCC. Theodori Metochitæ ejusdem Michaelis epitaphium, ut & Irenes uxoris Palæologi Imp. ejusdem Michaelis, ni fallor.

Liberi Michaelis Palæologi Imp. ex Ricta uxore.

VII. ANDRONICUS PALÆOLOGUS Imperator, de quo mox.

Greg. l. 8. p. 199.
Cantac. l. 1. c. 1.
Phranz. l. 1. c. 10.

VII. MANUEL PALÆOLOGUS, Despota, à fratris, qui amasiæ domum observabant, satellitibus, mulierculæ amatorem esse ratis, confossus interiit. Ex cujus morte tanta affectus est pater doloris acerbitate, ut gravi morbo correptus post diem octavum è vita discesserit.

Greg. l. 8. p. 197.
Cantac. l. 1. c. 1.
Phranz. l. 1. c. 10.
Hist. Ev. Byz. l.
6. n. 27.

VII. ANNA PALÆOLOGINA, nupsit primùm THOMÆ ANGELO Despotæ, seu Principi Epiri & Acarnanæ, Nicephori Despotæ filio: quo à THOMÆ Cephalenæ Comite interfecto, eidem Thomæ conjugio copulatur. Obiit patre superstite.

^a Vide Reges Bulgar.

^b Cantac. l. 3. c. 36.

VII. THEODORA PALÆOLOGINA primùm ^a SWESTISLAE, deinde MICHAELI STRASCIMIRO Regibus Bulgaria nupta, iis extinctis Constantinopolim reversa, Sanctimonialis habitum induit, ^b Theodosia in vitæ professione nuncupata.

^a Gregor. l. 8. p. 197.
Cantac. l. 1. c. 40. 41.

VII. ANDRONICUS PALÆOLOGUS, (cætera omittimus, eadem quæ Andronici & Michaelis cognomina) JUNIOR vulgò à scriptoribus, ad avi discrimen, appellatus, ^a ab eo in consortium Imperii adscitus est, & solenni ritu in æde Sophiana coronatus II. Febr. die, anno MCCCXXV. Indict. I V. qui ad-

versus avum rebellans, tandem extrema senectute confectum abdicare coëgit, capta Constantinopoli anno MCCCXXXII. quo tum solus imperare coëpit, ^b annos natus xxxvi. ^c Obiit xxxv. Junii Ind. ix. anno MCCCXLI. ætatis XLV. Imperii XX. Descripsit, ac mecum communicavit vir doctissimus Stephanus Baluzius ex archivis Ecclesiæ Narbonensis Bullam auream, seu Diploma Andronici Imperatoris in Narbonensium mercatorum gratiam: quæ quidem Bulla licet Andronici nomen non præferat, illius tamen esse ex alia Joannis filii, quam mox dabimus, satis apparet. Hanc, cum res nostras etiam spectet, hoc loco exhibendam putavimus.

^b Gregor. l. 10. p. 333.
^c Idem l. 10. p. 392.
 Cantac. l. 2. c. ult.
 Phranz. l. 1. c. 12.

UNIVERSIS & singulis præsentem paginam inspecturis, Nos Hugo Arnau-
 di Domicellus Dominus de Monterotundo Vicarius, & Guillelmus Chaufe-
 rii Baccalarius in Legibus, Judex ordinarius Curie Narbonensis egregii & po-
 tentis viri Domini Aymerici Dei gratiâ Vicecomitis & Domini Narbonæ, No-
 tum facimus per præsentem, quod nos vidimus, legimus, & de verbo ad verbum
 inspeximus quoddam privilegium Imperatoris Constantinopolitani literis Græcis
 & Latinis scriptum, separatim, bullatum cum bulla aurea in filis ciricis vinculatis
 non filati in pendentem subscriptum literis Græcis rubeis infixa cujuslibet tenor
 (f. tenoris) dicti privilegii, ut præmittitur, prædictis literis separatim scripti,
 non vitiatum, non cancellatum in aliqua sui parte, sed omni suspitione carens.
 Cujus quidem privilegii tenor in literis Græcis scriptum, cum litera Græcæ in
 partibus istis legi non possint, tenor sequitur sub hac forma.

CUM de habitatoribus civitatis NARBONÆ subjectis excellentissimo REGI
 FRANCORUM venerint pro parte communis eorum, & deprecaverint ipsis con-
 cedi privilegium aurea bulla munitum Imperii nostri, ut cum pervenerint ex ip-
 sis aliqui tam in Deo magnificatam, & Deo glorificatam, & Deo custoditam ci-
 vitatem Constantinopolitanam, quam in aliis terris & castris Imperii nostri,
 cum mercatoribus suis, habere debeant * alomationem & solutionem commergii,
 & quod si contigerit exire ligna piratica de terris ipsorum, sive de aliis vicinan-
 tibus ipsis, & fecerint aliquam contra aliquos de parte Imperii nostri, non de-
 beant propterea sustinere illi qui tunc inventi fuerint mercatores ex dicta civita-
 te offensionem aliquam sive damnum in suis mercationibus, ipsorum deprecæ-
 tionem admittens Imperium, præsens privilegium aurea bulla munitum Imperii
 nostri ipsis concedit, per quod mandat ut illi qui accesserint de dicta civitate, &
 pro tempore venerint tam in dictam civitatem Constantinopolitanam, quam in
 aliis terris & castris Imperii nostri solvere debeant pro mercationibus quas por-
 taverint de introitu & exitu insimul quantitatem Yperperorum centum secundum
 primam consuetudinem Yperpera quatuor, & postea ab ipsis non requiratur so-
 lutio alia aliquo modo. Similiter mandat Imperium nostrum, quod si exiverint de
 terra ipsorum, sive ab aliis vicinantibus ligna piratica, & fecerint damnum ali-
 quod contra aliquos de parte Imperii nostri, illi qui tunc invenirentur mercato-
 res in partibus istis, sive in aliis terris & castris Imperii nostri, non invenirent pro-
 pterea offensionem sive damnum aliquod in personis & mercationibus suis, sed
 expediantur omnimodè indemnes absque ulla offensione. Item si contigerit naufræ-
 gium pati in mari aliquod lignum ipsorum ex contingenti tempestate, & in ter-
 ram ceciderint ex aliqua parte Imperii nostri, teneantur ipsius partis habitatores,
 & alii qui illuc invenirentur, non usurpare, seu rapere aliquid de rebus ipsorum
 quæ essent projectæ in terram, sed ipsos dimittere, ipsas colligere res absque ullo
 impedimento, & quod facere possint de ipsis ad voluntatem & placitum eorum.
 Nam si aliqui voluerint damnum inferre dictis naufragis mercatoribus, & auferre
 aliqua de rebus evasis, non tantùm restituere tenebuntur, & satisfacere integre
 de toto illo quod ab ipsis acceperint, sed etiam ut descriptores præsentis privile-
 gii nostri aurea bulla muniti judicabuntur, & indignationem nostram consequen-
 tur. Item cum ipsi præfati requisierint & ut cum pervenerint in partibus
 nostris possint constituere & ordinare Consulem, ut per ipsum ordinentur inter
 ipsos habitæ quæstiones, & quod possint habere logeam & placterium unum
 acceres. Concedit etiam Imperium nostrum hoc, & mandat ut hoc etiam fiat, pro-
 ut requisierint, ut dictum est, ab Imperio nostro. Non possit tamen dictus Con-
 sul qui est & pro tempore fuerit, facere justitiam sanguinis, hujus etenim rei
 gratiâ, robore & virtute præsentis privilegii Imperii nostri aurea bulla muniti
 conservabuntur post solutionem prædictam commergii omnes illi qui de dicta ci-
 vitate fuerint, mercatores sine omnimoda læsione: nec sustinebunt ab aliquo qui
 de parte fuerint Imperii nostri injuriam aliquam s aliquam læsionem. Ve-

» runtamen teneantur & ipsi præfati non introducere in propriis mercationibus
 » alienas mercationes pro quibus debetur magis commercium, aut quod
 » quas apportant mercationes ipsorum: sed ipsas omnes manifestare in commercio
 » teneantur. Item teneantur quod si sciverint quod lignum, sive ligna piratica
 » de....., ut prædictum est, armarentur in offensionem sive læsionem
 » partis Imperii nostri, non calare hoc, sed quantocius poterunt hoc manifestare
 » Imperio nostro, & nullo modo ipsis præstare occulte seu manifeste adjutorium
 » vel favorem in damnum partis Imperii nostri, imò ipsos inimicos habere super
 » hoc. Etenim expositum est præsens privilegium Imperii nostri aurea bulla muni-
 » tum, & concessum est illis de dicta civitate Narbonensi mercatoribus in firmita-
 » tem roboris, defensionem, & omnimodam securitatem ipsorum.
 » IN cujus visionis & inspectionis testimonium, &c. Actum & datum Narbonæ
 » &c. XXI. men. April. anno Dom. MCCCXL sexto.

Descripsit etiam Henricus Meibomius Diploma aliud ejusdem Andronici in gratiam Henrici Ducis Brunswicensis, datum Didymothici VI. Januarii an. MCCCXXX. cui appensa est Bulla aurea, quam delineari is curavit, in cujus antica Christus stans effictus cum literis IC. XC. in altera Imperator ipse perinde stans, cum labaro, & hisce characteribus, ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. ^d Bis nuptias inierat, ac primùm quidem anno MCCCXVIII. cum IRENE, quam Gregoras & Phranzes ex Alemannia ortam fuisse scribunt. ^e Ducis Brunswicensis filiam fuisse auctor est Cantacuzenus: ^f unde arbitror filiam fuisse Alberti IV. Ducis ex Alexina Estensi. ^g Obiit illa Rædesti XVI. Augusti anno MCCCXXIV. & in Libis Monasterio sepulta fuit. ^h Subsequenti anno, JOANNAM SABAUDAM, ⁱ Amedæi V. Comitis Sabaudia ex Maria Brabantensi altera conjuge filiam, in uxorem sibi adscivit. Hanc Græci, mutato, ut solebant, nomine, ANNAM appellavere, ex Gallico JEANNE, ut par est credere, formato: Joannæ enim nomenclaturâ donatur semper in ^k Epistolis Joannis XXII. P.P. & in ejusce avi instrumentis. Celebratæ magno apparatu nuptiæ Constantinopoli ineunte Octobri an. MCCCXXVI. Indiæ. x. quò mense Februario pervenerat, sed ex viâ incommodis ac cœli mutatione oborta sponsæ in valetudine, ad hoc tempus dilatæ conjugii ceremoniæ: in quibus Annam conjux ex more coronavit. Ut porrò, functo marito, filii Joannis impuberis tutelâ exceptâ, Imperium administraverit, quantisque illud tumultibus & bellis civilibus concussum fuerit, ea res gerente, pluribus in tota historia sua ipse motuum auctor digessit Joannes Cantacuzenus. ^l Obiit Constantinopoli, testamentoque suo cavuit, ut corpus suum in ædem sacram S. Francisci Assisientem transferretur, & in ea humaretur, pro qua toto vitæ suæ decursu singularem cultum ac devotionem testata fuerat, institutis ad eam variis peregrinationibus. ^m Ejus effigiem ex musæo Emin. Cardinalis Francisci Barberini delineari curavit vir doctissimus Petrus Possinus ad Historiam Pachymeris.

^d Gregor. l. 7. p.

194.

^e Phranz l. 1. c. 12.

^f Cantac. l. 10. 10.

^g Hier. Falet. in

Geneal. Estensi

^h Gregor. l. 8. p.

269.

ⁱ Cant. l. 1. c. 40

^j Greg. ibid.

^k Cantac. l. 1. c.

40. 41. 42.

^l Ducis c. 5.

^m Phranz l. 1. c. 12.

ⁿ Gutschenon. in

hist. Sab. p. 372.

^o Rainald. an.

1334. n. 3.

^p Vadding. an.

1313. 54.

^q Probat. hist. Sa-

baud. p. 168.

^r Vadding. an.

1313. 54.

^s To. 2. Pachym. p. 558.

Filius Andronici Junioris Imp. ex Irene prima conjuge.

Cantac. l. 1. c. 24.

VIII. N. PALÆOLOGUS, natus anno MCCCXXII. octimestris excessit.

Liberi Andronici Imp. ex Anna altera conjuge.

VIII. JOANNES PALÆOLOGUS Imp. de quo mox.

Idem l. 2. c. 40.

l. 4. c. 34.

Phranz l. 1. c. 12.

VIII. MANUEL PALÆOLOGUS, Despota, à patre ad Serviz Regem ob-
ses missus est, ut habet Cantacuzenus.

VIII. THEODORUS PALÆOLOGUS, qui *Theodoric Paleologon*, & patruus Imperatoris Constantinopolitani appellatur in ^a Computo Subsidiarum pro defensione Christianitatis anni MCCCXCVII. quod asservatur in Camera Computorum Parisiensi: ex quo docemur Theodorum venisse sub hæc tempora in Franciam & Angliam, Regemque Carolum VI. diplomate XXI. Januarii eodem anno MCCCXCVII. ccc. primùm, aliisque deinde XVIII. Aprilis, & XXIV. Maii anno subsequente exaratis, cccc. & m. Francos aureos ex ipso subsidio percipiendos eidem indulgisse, in sui & sociorum & in Angliam itineris expensas. Theodori istius apud ejusce avi scriptores fieri mentionem nondum advertimus.

^a Compte de Fr. d'Aunay Receveur general de l'Aide mis sus pour le secours de la Chrestienté, la poursuite de la paix, & l'union de nostre Mere sainte Eglise en l'an 1397

VII. MARIA PALÆOLOGINA, vix nubilis, MICHAELI AZANI, Alexandri Bulgaria Regis filio, quindecenni, uxor à patre data est. Peractæ magna pompa & insigni apparatu nuptiæ Adrianopoli circa annum MCCCXXIV. quibus firmata in posterum pax inter Græcos & Bulgaros.

Greg. l. 11. p. 384.
Cantac. l. 2. c. 14. 24. 34.
Phranz l. 2. c. 12.

VII. N. PALÆOLOGINA à Joanne fratre FRANCISCO GATTILUSIO, Nobili Genuensi, Lesbii seu Mitilenes insulæ Domino, conjugio nexa est.

Hist. Fr. Byz. l. 8. n. 17.

VII. N. PALÆOLOGINA, quam ORCHANI Turcorum Sultano nuptam volunt Phranzes, Spanduginus, & Froissartes. Verùm indubiè errant: fuit enim Orcanis uxor, non Andronici, sed Joannis Cantacuzeni Imperatoris filia, uti in Cantacuzenorum stemmate docemus.

Phranz ibid.
Spandug. p. 184.
Froissart. 3. vol. c. 22.

VII. EUDOCIA PALÆOLOGINA, Andronici Imp. filia notha, nupsit BASILIO COMNENO Imperatori Trapezuntino.

Greg. l. 11

VII. JOANNES PALÆOLOGUS Imperator, nascitur Didymotichi xviij. Junii die, anno MCCCXXXII. proindeque novennis erat cum parens obiit. Ejus tutelam rerumque publicarum administrationem excepit Anna mater unâ cum Joanne Cantacuzeno Magno Domesticò, quem Andronicus decedens filiorum tutorem pariter delegerat. Sed oborto inter Annam & Cantacuzenum dissidio, tyrannidem invasit, & Imperatorem se appellavit Cantacuzenus, postque civiles annorum aliquot tumultus, Constantinopolim proditione cepit vij. Febr. an. MCCCXLVI. quo tum tempore, velut Imperii consors cum Joanne aliquandiu imperavit, data ei in uxorem filia HELENA CANTACUZENA. Celebrata nuptiæ in Blacherniano templo xxi. Maii an. MCCCXLVII. cum paulo ante à Patriarcha CP. coronatus fuisset Joannes in æde Sophiana. Ac primùm quidem Cantacuzenus post Joannem & Annam in acclamationibus & instrumentis publicis tertius nominabatur: sed mox universa in se rei gerendæ auctoritate translata primatum ipse invasit: hinc novum exorti motus inter generum & socerum. Tandem Cantacuzeno vel exacto, vel ultro, ut ipsemet testatur, cedente, anno MCCCXLVII. Joannes solus Imperium administrare cœpit: in cujus mox possessione à filio Andronico pro Imperatore se gerente turbatur, à quo per biennium & sex menses in carcere cum filio altero Manuele est detentus. Denique Bajazethis Sultani imperiis obsequi fere in omnibus coactus, mœrore, podagræ doloribus, morbisque aliis ex licentiori vita contractis, confectus obiit. Variè porro mortis tempus à scriptoribus refertur: ac à Petavio quidem ad annum MCCCXXXIV. à Bulialdo verò ad annum MCCCXCI. magno discrimine. At si quod in Imperatorum Catalogo, qui Codino de Originibus Constantinopolitanis subjungitur, verum est Joannem regnasse annos xli. (siquidem pro Manuele, Joannes scribi debeat) eum excessisse oportet anno MCCCXXXII. cum Andronicus pater obierit xxv. Junii an. MCCCXII. Sed cum annus MCCCXXXII. Manuelis Imperii xxxii. exerrè Joanni Canano istius ætatis scriptori dicatur, hinc sanè Bulialdi firmatur calculus, conficiturque imperasse Joannem annos ferè lliij. Mortua Helena prima uxore, alteram sibi adjunxit EUDOCIAM COMNENAM, Alexii Comneni Imperatoris Trapezuntini filiam, Zetina Proceris Turci, qui ex ea liberos sustulerat, tum viduam. Hanc Constantinopolim pro filio Manuele evocaverat Joannes: sed ejus formæ captus illecebris, ipse podagra ac senio laborans, qui- que vix rectus stare poterat, filio ablatam sibi connubio sociavit. At priusquam ulterius progrediamur, placet hocce loco describere Bullam aliam auream Joannis Imperatoris ab eodem V. C. Stephano Baluzio ex originali Chartophylacii Narbonensis erutam, qua privilegia Narbonensibus Mercatoribus à patre concessa confirmat, utraque lingua, Græca scilicet & Latina, ut mos fuit postremorum temporum, exaratam: à qua ablatum fuit ab aliquot annis sigillum aureum Joannis.

Gregor. i. c. 319.
Cant. l. 3. c. 2.
Cantac. l. 3. c. ult. l. 4. c. 4.
Ducas c. 5.
Vita Villan. l. 2. c. 27.
Cantac. l. 3. c. 36.
Ilem l. 3. c. 37.
Idem l. 4.
Ducas c. 8. 9. 10.
Vita Urbani V. p. 180.
Matth. Villan. l. 4. c. 46.
Pseudo. Synod. Palamit. p. 138. 170.
Phranz. l. 1. c. 12.
Ducas c. 23.
Petav. in Relation. temp. ad Ducas cap. 13.
Catalog. Imp. CP. f. 8a.
Phranz. l. 2. c. 2.
Laon. l. 2. p. 33. 305. ad. Gen.

Επειδή τῶν Κομισσίων τῶν Ναβωνησίων τῶν ἐν τῇ Κομισσίων πόλει ἀναβρομίων, ὡς ἀπὸ μέρους τῆς Ναβωνης, ἡ βασιλεία μου παρεκλήθη, ὅπως ἴσως αὐτοῖς ἔδωκεν ἡμεῖς ἐξουσίας τε καὶ ἐλευθερίας καὶ χάριτας ἐξ ἡμῶν ἐν τῷ ἑσθλοτάτῳ ἀνδρὶ τῷ πατρὶ μου τῷ ἁγίῳ βασιλεῖ, ἐκείνῳ σπῆναι χρυσὸν ἄλλω, καὶ ἡ βασιλεία μου εὖ τιον κείνῳ τῷ ἁγίῳ, πῶς αὐτὸν περὶ εὐσεβείας

CVI per Consulem Narbonensem conversantiam in Constantinopoli pro parte Universitatis Narbone nostro Imperio extiterit supplicatum, quatinus immunitates, franchisias, & libertates eis concessas per divæ memoria quondam dominum & genitorem nostrum sanctum Imperatorem, per factum privilegium Imperiali aurea bulla munisum dignaremur si-

ευμωῶς ἰκεῖαν, δεῖξαι καὶ βέλεται, ὅπως αὐτὸ τὸ χρυσοβάλλον, καὶ πάντα καὶ καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐμπειρεῖται μὲν πῶς ἐκ τῆς ἡμετέρας δωρεᾶς ἐπιπύρωσιν τε κατέχουσι καὶ βεβαίωσιν. Καὶ αὐτῶν μὲν τοῖς γὰρ ἐμπληροῦντων καὶ φυλακτῶν ὅσα τῆς ἡμετέρας Βασιλείας ἐπηγάλαντο ἐν αὐτοῖς τῶν σέπφω χρυσοβάλλω δξαλαμβανόμενα. ἐκφανέσεσθαι τε προστάξει ἡ Βασιλεία μὲν, μή τι καινότερον αὐτοῖς ἐπιπύρωσιν ἐνεκα τῶν μετέδους τῶν μέξεσσι τῶν πύρωσιν, μήτε μὲν πύρος ἄλλης αἰτίας εἰ μὴ κατὰ πύρωσιν ὅτι τὸ δξαληφθῆν χρυσοβάλλον παρεῖχθη αὐτοῖς. Εἰς δὲ δὴ προστάξεως μνημῶν τε καὶ ὁρῶσιν, τῶν παρόντων σέπφω χρυσοβάλλω χρυσοβάλλον, ὡς ἔδους, ἐρυθροῦ ὑποχρῆστος, καὶ βεβαίωσιν χρυσοῦ τῆς Βασιλείας μὲν κατὰ αὐτῶν προστάξεσθαι.

bi gratiosius confirmare, Imperium postquam ipsa sua supplicatione admissa, benignè vult ac præcipit, quod ipsum privilegium, & omnia & singula in eo contenta confirmationem de nostra munificentia & robur obtineant. Ipsis tamen semper adimplentibus & servantibus quæcunque per eos nostro Imperio sunt promissa, in eodem privilegio comprehensa. Mandando expressius, ne ulla sibi novitas inferatur de majoritate mensura Pichi, nec alia de causa, nisi prout sibi factum fuit tempore concessionis sacri privilegii memorati. In cuius rei firmitatem atque memoriam presenti sacro privilegio litteris rubecis Imperialibus subscriptis more solito, & bulla aurea pendenti Imperii nostri iussimus roborari.

† Ἰωάννης ὁ Χωρὸς τῶ Ἰωάννου Βασιλεὺς καὶ αυτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ Παλαιολόγος.

Filii Joannis Palaologi Imp. ex Helena Cantacuzena.

VIII. * ANDRONICUS PALÆOLOGUS, Despota, à b patre IMPERATOR appellatus est : * sed cum in eum conspirasset, seseque adunxisset Cuntuzæ Amurathis filio, idem facinus in patrem aggresso, comprehensus unà cum filio Joanne Palaologo, uterque luminibus privatur, & in Anemæ carcerem recluditur. Neque tamen visum profus amisit Andronicus, sed altero tantum oculo laboravit : Joanni verò ita adempta oculorum acies, ut obliquè intueretur. Scribit Phranzes libertati redditum, Constantinopoli & rerum administrationi præfectum fuisse Andronicum à patre in Italiam & Franciam auxilii quaerendi gratiâ pergente. Verum istius Joannis post exactum Cantacuzenum in Italiam & Franciam itineris nullus alius scriptor meminit, quod filio Manuelli adscribi debet. Tradit deinde Ducas Andronicum post biennium carcere evasisse Genuensium Galatensium ope, ab iisque, ut & à Bajazethe Turcorum Sultano, & Sismanno socero, adjutum, patri bellum intulisse : paceque inter patrem & filium in speciem composita, & execrandis sacramentis utrimque firmata, iis posthabitis, arrepta tyrannide Andronicum Constantinopolim ingressum, patrem & Manuelem fratrem, in eodem quo ipse inclusus fuerat carcere Bulgaris satellitibus custodiendos dedisse, in quo perinde biennium exegere. d Ad id porro temporis referenda est Amedei VI. cognomento Viridis, Sabaudia Comitis, in Joannis Imperatoris agnati auxilium in Græciam suscepta militaris expeditio : in qua quidem Turcos & Bulgaros non semel fudisse, & Varenense oppidum obsidione cinxisse tradunt scriptores. Cujusdam denique Diabolangelii ope è carcere elapsi pater & filius, ad Sultanum Bajazethem confugerunt : quorum fuga cognita, Andronicus, seu tæderet impietatis, seu vereretur ne enata civili ac domestica discordia, quod Imperii reliquum erat pervaderent Turcæ, revocatum patrem solio restituit, Selybria, (ubi & obiit) & vicinis aliquot oppidis ad vitæ subsidium impetratis, transfusoque in Manuelem fratrem in Imperium jure omni. e Andronici porro filius, cujus mentio injecta est, Joannes Palaologus, f post patris mortem Selybria potitus, Constantinopolim venit : indeque, patrii veritus insidias, ad Bajazethem concessit, à quo benignè exceptus est, & Selybriâ quæ in Manuelis potestatem redierat, expugnata, eidem præfectus. Verum cum Joannes, quasi causa ipse fuisset quominus Byzantium, quam obsidione cinxerat, in ditionem venisset, Bajazethis incurrisset offensam, Constantinopolim venit, & à patruo humaniter exceptus, ab eo in Italiam & Franciam pergente Constantinopoli præfectus est. g Rem paulò aliter Ducas commemorat : scribit quippe Manuelem accepto nuntio Joannem cum ingentibus Turcorum copiis adventare, cum nepote in gratiam rediisse, cessisseque urbe & Imperio, eique summam rerum tradidisse, dum ad Christianos Principes, quo ad impendendum rebus Græcorum afflictissimis auxilium concitaret, in Italiam, Franciam, & Germaniam ipse proficisceretur. h Ajunt Bucicaldum Marefcallum, qui Constantinopoli, cum idoneis Francis copiis ad Urbis tuitionem à Carolo VI. Rege Francorum missus, tum morabatur

a Ducas c. 11.
 b Capite. l. 4. c.
 32.
 c Ducas c. 12.
 Laon. l. 1. 2. p.
 29. 31. 39. 40.
 Phranz. l. 1. c.
 16. 17. 18.
 Hist. Polit. p. 1.

d Vita Urbani V.
 Froissart. 3. vol.
 c. 22.
 Guichenon. in
 Hist. Sabaud.

e Ducas c. 14.
 f Laonic. l. 2. p.
 34. 55.

g Ducas c. 14.

h Hist. Bucicaldi
 Marefcalli p. 133.

morabatur, hisce patrum inter & nepotem pactis operam haud inutilem contulisse: quibus quidem cautum scribit vitæ ejusdem Bucicaldi scriptor, ut Joannes urbem tueretur, *velut Imperator*, quandiu Manuel in peregrinatione sua, ad quam ineundam impulsus à Marefcallo fuerat, moraretur. ¹ Tempus in ita istius reconciliationis observat Additio MS. ad calcem historiæ Nicephori Gregoræ ex Bibliotheca Regia, in qua Joannes & Andronicus Pater Imperatorum titulo donantur. Sic autem se habet: *Επει σπ η. επι νεμίσ η γ. μηνι Δεκεμβριω δ'. ηλθεν ο Βασιλεις Κυριος Ιωάννης ο υἱος Κυριου Ανδρονίκου τῆ Βασιλέως εν Κωνσταντινε πόλει ειρηνικῶς, περιηροτότων ὄρκων καὶ συμφωνιῶν. Τῆ δεκάτη η̄ αὐτῆ Δεκεμβριε εἰλήθεν ο̄ αὐθέντης η̄μῶν ο̄ Βασιλεις Κυριος Μανηλ, ἀναβαὶς εἰς τὰ κἀτερρα ἡ̄ Βενετικῶν εἰσποδημήσειν εἰς τὴν Φεαργίαν ἐνεκεν βοηθείας τῆς ειρημῆς Κωνσταντινε πόλεως καὶ ἡ̄ ἀνατολικῶν μερῶν. Anno M M M M M D C C C C V I I I. (Christi M C C C X C I X.) Indictione VIII. IV. Decembris venit Imperator Dominus Ioannes, filius Domini Andronici Imperatoris, Constantinopolim, pacificè, post inita Sacramenta & pacta. Decimo verò ejusdem mensis Decembris egressus est Dominus noster Imperator Dominus Manuel, ascensis Venetorum navigiis, in Franciam peregrinaturus, propter auxilium dicte urbis Constantinopoleos, & Orientalium provinciarum. ¹ Exaesto in Europæanas regiones itinere, & post fusos à Temire Turcos, & Bajazethis interitum, securior factus Manuel, in urbem rediit, nepote à rerum gubernatione exempto, & in Lemnum insulam relegato. ¹ Mox, in ita rursus concordia, Thessalonica, quam recens à Turcis receperat, hunc principatu donat, qui ad filium tertio genitum Manuelis, Joanne mortuo, postea rediit. Meminit Joannis uxoris Historia Bucicaldi: sed an ex ea liberos genuerit, incertum. Imperii annos II. cum dimidio Joanni attribuit Catalogus Imp. Codino subjunctus, additque Monachum factum, JOASAPHUM appellatum.*

VIII. MANUEL PALÆOLOGUS Imperator, de quo mox.

VIII. ^a THEODORUS PALÆOLOGUS Porphyrogenitus, Principatum Spartanum, seu Peloponnesiacum, post Manuelis Cantacuzeni, Joannis Imperatoris filii, obitum, qui anno M C C C L X X X. accidit, in hæredii paterni sortem obtinuit: ^b quem quidem contra Turcorum vires tueri se vix posse cum agnosceret, oppidis aliquot primò cum Venetis anno M C C C X C I V. commutatis, quibus Argon & Thermisan concessit, Spartam & Corinthum Militibus Rhodiensibus pretio distraxit. Sed incolis iis parere renuentibus, eadem oppida recepit anno M C C C C I V. triennioque post vita excessit. ^c Orationem ejus funebrem exaravit Manuel Imperator frater, quam dedit vir pereruditus Combefisus. ^c Uxorem duxerat BARTHOLOMÆAM, Rainerii Acciaivoli Atheniensis Ducis filiam, quæ Corinthum in dotem attulit, nullis ex ea susceptis liberis. ^e Scribunt alii Rainerii Ducis Atheniensis filiam Franciscam Theodoro Palæologo, Bartholomæam verò natam alteram Carolo Tocco Acarnaniæ & Artæ Principi, nupsisse. Habuit porro Theodorus ex concubinis nothos aliquot.

VIII. DEMETRIUS PALÆOLOGUS. Hujus meminit Phranzes.

VIII. ^a IRENE PALÆOLOGINA, ^b oblata primò est in uxorem Petro II. Regi Cypri, Legatis in hunc finem in Cyprum insulam à patre missis, ^c quibus, rebus infectis, redeuntibus, BASILIO COMNENO II. Imperatori Trapezuntino copulatur.

VIII. MANUEL PALÆOLOGUS, Joannis Imperatoris filius nothus, celebratur potissimum à scriptoribus ob victoriam insignem navali pralio, quod cum Musa Sultano Turcico iniit, partam: quæ ei postmodum exitii causa fuit. Quippe Manuel Imperator, seu vereretur ne hoc successu elatus tyrannidem meditaretur, seu, ut alii credunt, quod viri fortissimi gloria invideret, Manuelem in carcerem cum liberis conjecit, in quo post annos XVII. è vivis tandem excessit.

VIII. MANUEL PALÆOLOGUS, ^a Imperator, coronatus est à patre XXV. Septembr. an. M C C C L X X I I I. Andronici fratris primogeniti consensu, qui jus omne suum ultro in Manuelem transmisit. ^b Rem ex Laonica & aliis supra attigimus, & ut Joannes Andronici filius in Manuelem patrum postmodum insurrexerit, ac seditionum motus pro recuperanda Augusta dignitate excitarit. Atque hæc Famil. Byzant.

H h

MP

ΘΥ

VII

ΜΑΝΗΛΙΑ ΣΗ ΧΩ ΤΩ ΘΩ
ΠΙΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙ
ΩΝ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
ΚΑΙ ΑΣΙΛΥΤΗΣΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΕΝ ΧΩ
ΤΩ ΘΩ ΠΡΩΤΗ ΑΥΤΗΣ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΡΙΣ
ΡΩΜΑΙΩΝ Η ΠΑΛΑΙ
ΟΛΟΓΙΝΑ

ΙΩ ΕΝ
ΧΩ ΤΩ
ΘΩ ΠΙΣΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ
Ο ΥΙΟΣ ΑΥΤ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ
ΝΗΤΟΣ ΕΥΤΥ ΔΥΟΝΤΟΠΗΣ
ΧΗΡΑΕΣΠΟΤΗΣ ΛΟΣ ΠΑΛΑΙΟ
Ο ΥΙΟΣ ΑΥΤΗΣ ΛΟΓΟΣ Ο ΥΙ
ΟΣ ΑΥΤΗΣ

^c Hist. Bucicaldi
p. 117. 132. 138.
193.
Ducas c. 13.

^d Monstrollet. 1.
vol. 6. 4. d'Oron-
ville c. 85.
Manuel orat. in
Theod. r. D spot.
fratr. p. 1129.
Ducas c. 14.
Laon. l. 1. p. 32.
Phranz. l. 1. c. 20.
* un noble Prin-
ce & bel vicil-
lard.
^e Phranz. l. 1. c.
17.

quidem bella interna ac civilia , pleraque quæ supererant ex Imperii oppidis pervadendi & expugnandi Turcis dedere occasionem : contra quos Principum Christianorum opem imploravit Manuel , præsertim Francorum Regis Caroli VI. ad quem Dom. Nicolaum de Natala Militem Legatum misit : cui etiam ut ad Regem Angliæ pergeret præscriptum fuit. Id ex Computo Francisci d' *Aunoy* an. MCCCXCVII. cujus supra meminimus, docemur, & mille Francos aureos ex Subsidio pro negotiis Christianitatis imposito eidem Nicolao persolutos. ^c Alium præterea ex Cantacuzenorum gente Legatum ad eundem Regem haud multo post misit Manuel, opis exposcendæ perinde gratiâ, quæ à Rege benignè subministrata est, misso Bucicaldo Marefcallo cum idoneis Francis copiis. Is in Græciam, atque adedò Constantinopolim, profectus, cum Turcis non semel congressus est, eosque variis præliis contudit ac delevit. Joannem Palzologum cum Manuele Imperatore patruo reconciliavit, Manuelique persuasit, ut in Italiam ac Franciam ipsemet pergeret, & à Principibus Christianis adversus Græciam pervadentes Turcos auxilium deposceret. ^d Ex quo Manuel, rerum publicarum curâ Joanni nepoti traditâ, iter aggressus est, & in Franciam, atque adedò Lutetiam Parisiorum pervenit anno MCCCC. ubi perhumaniter acceptus est à Rege Carolo, eique in Luparæo Palatio assignatum domicilium. Quo quidem tempore Joannis Comitis Claromontensis, Borboniensis Ducis filia cum Maria Biturica nuptiarum solennitati interfuit. Scribit *Dorronvillæus* Manuelem fuisse * *Nobilem Principem & veneranda caritæ senem.* ^e Quidam porro, uti jam mo-

nimum, perperam scripsere Joannem Manuelis patrem in Franciam pariter venisse: cum id Manuelli filio adscribi iter debere in confesso sit, neque ultra Italiam processisse Joannem, ubi cum Urbano V. Summo Pontifice de afflictis Græcorum rebus ac provinciis, iisque adjuvandis egit anno MCCCCLXIX. Cætera quæ à Manuele gesta sunt, pluribus prosequuntur scriptores, & ut eo imperante Constantinopolis obsidione cincta ac pene expugnata fuerit à Turcis Indiæ. xv. anno MCCCCXXII. Imperii xxxii. cujus obsidionis descriptionem peculiari commentario exaravit^h Joannes Cananus, attigere verò ejus ætatis Historici. Denique cum in extrema senectute esset, abdicatâ, Joannique filio rerum curâ commendatâ, totus secessui, divinarumque Scripturarum lectioni se dedit: quippe Princeps fuit ingenii dotibus præcellens, litterarum ac disciplinarum scientiâ excultissimus, & eloquentiâ præstantissimus, quod testantur^m edita ejus opera, maximèque præclara quæ filio ad rempublicam gubernandam præcepta conscripsit. Obiit tandem ex apoplexia xxi. Julii anno MCCCCXXV. cum biduo ante Monachi habitum induisset, in vitæ mutatione ΜΑΤΤΗÆUS nominatus: & in Monasterio Pantocratoris sepultus fuit. Vixit annos lxxvii. & dies xxv. Ita Phranzes: sed quod subdit imperasse annos xxxii. non omnino cohæret cum anno Joannis patris obitus, quem annum Christi MCCCXC. vel sequentem fuisse indicavimus: à quo ad annum MCCCCXXV. intercedunt xxxv. anni. Perperam etiam imperasse Manuelem annos xii. menses iv. dies xxv. traditur in Catalogo Imp. Codino subdito. Ita perinde mendum irrepit in^o Historia Politica, quæ xxv. Imperii annos Manuelli attribuit. At si quod^p Ducas videtur scribere, fato functum Manuelem eo quo obsessa est Constantinopolis à Turcis anno MCCCCXXII. verum esset, legitimus esset Phranzæ calculus: verum ex iis quæ consequenter tradit idem Ducas extinctum Manuelem, quo fratrem Amurathes interemit anno, refellitur: cum hanc fraternam eadem ad Hegiram DCCCXVII. ac proinde Christi annum MCCCCXXV. referant^q Annales Turci, ut mortem Manuelis ad annum MCCCCXXV. exertè Phranzes, idque omnino colligatur ex Joannis filii Imperii annis. IRENEM, seu HELENEM, uxorem duxit, Constantini Dragasis, istius Macedoniæ regionis quæ Axio fluvio alluitur, Principis filiam: excessit illa XIII. Martii, anno MCCCCI. in eodem quo conjux sepulchro condita. Habitum porro monachicum induerat paulo ante obitum, HYPOMENES assumpto nomine: unde colligimus orationem illam funebrem Hypomenes Imperatricis, quæ Georgium Gemistum Pletonem agnoscit auctorem, exaratam fuisse in honorem Irenes Manuelis uxoris. Manuelis porro & Helenes uxoris, ut & Joannis, Theodoti, & Andronici filiorum effigies hic delineari curavimus ex MS. Codice operum Dionysii Areopagite, quem idem Manuel ad Monasterium S. Dionysii in Francia, ubi asservatur, per Manuelem Chrysoloram Legatum suum misit anno MCCCCVIII. ut præfert eidem subdita inscriptio, quam ut & ipsas effigies, beneficio R. P. D. Joannis Mabillonii Benedictini, viri doctissimi ac perhumanissimi, sumus consecuti.

^f Ducas c. 12.
^g Vita Urbani V
p. 180.

^h Canan. edit. ad
Alat.
ⁱ Ducas c. 28.
^j Phranz. l. 1. c. 6.
^k Ducas c. 18.
^l m edita à Leun-
clau. an. 1578.
^m Alat. de Simeon.
p. 101. 114.
ⁿ Labbeus in notis
Bibl. p. 37.
^o Ducas c. 28.
^p Phranz l. 1. c. 4.

^q Hist. Polit.
^r Ducas p. 105.

^s Annales Turc.
Leunclau.
^t Phranz. l. 1. c.
19.
^u Laon.
^v Phranz. l. 3. c.
2.
^w Alat. de Georg.
p. 386.
^x Labb. nova Bibl.
p. 92.

Filii Manuelis Palaologi Imp. ex Irene.

IX. JOANNES PALÆOLOGUS Imperator, de quo mox.

IX. THEODORUS PALÆOLOGUS, Selybriæ Despota, Theodoro Porphyrogenito patruo extincto, Spartanum Principatum à patre obtinuit. CLEOPEN, Malatestæ Comitissæ Riminensis in Italia Domini filiam, uxorem duxit, quæ ab ejus ævi scriptoribus Imperatricis titulo donatur. Initæ porro eæ nuptiæ circa annum MCCCCXIX. eodem fermè tempore quo Joannis fratris cum Sophia Monferratensis. Ex peste obiit Selybriæ anno MCCCCXLVIII. cum longè antea ditiones omnes suas & oppida resignasset fratri Constantino, habitumque Monachi induisset. Illius cadaver Constantinopolim relatum, in Monasterio Pantocratoris humatum est. Uxor verò excessit anno MCCCCXXXIII. Ex iis nata Helena, Joannis II. Regis Cypri uxor. Fallitur enim Dolionus, qui Andreæ, Theodoti nepotis, filiam dicit. Neque majorem fidem meretur Josephus Scaliger, scribens Theodorum Joannam petri Siciliæ Regis filiam duxisse, ex eoque natam conjugio Magdalenam Bonifacio Scaligero, Julii Cæsaris, Josephi parentis, patruo enuptam, cum hæc gratis, nulloque vade tradantur.

^a Ducas c. 23.
^b Ducas.
^c Anthon.
^d Gemistus Pleto
apud Labbeum in
nova Bib. p. 92.
^e Phranz. l. 2. c.
3. 19.
^f Idem l. 1. c. 10.
^g Idem l. 3. c. 5.
^h Volaterr. l. 10.
ⁱ Spandug. p. 189.
^j Steph. Luxinian.
^k Jos. Scaliger in
ep. de gente Scal.

IX. ANDRONICUS PALÆOLOGUS Thessalonicam & adjacentem regionem in hæredii sortem habuit, quam Venetis vendidit: sed mox Thessaloniam.

^l Ducas c. 23. 29.
^m Phranz l. 2. c. 3.
ⁿ Laon. l. 4. p. 36.
^o Hist. Polit. p. 3.

Famil. Byzant.

Hh ij

cam expugnarunt Turci anno MCCCCXXIX. quo ille ex elephantiasi obiit Constantinopoli IV. Martii in Pantocratoris Monasterio, in quo monachicam vestem induerat, ACACIUS nominatus.

IX. CONSTANTINUS PALÆOLOGUS, Imp. de quo mox suo loco.

IX. DEMETRIUS PALÆOLOGUS Porphyrogenitus Florentino Concilio cum fratre Joanne Imperatore interfuit. Exhinc à fratre Constantino Imperatore facto, Peloponnesi Principatu donatus est: quem cum adversus vicinos Turcos servare ac tueri vix posset, Christianorum Principum opem expetiit, præsertim Caroli VII. Regis Francorum, legatione ad eum anno MCCCCV. instituta, cum sequenti, quam ex autographo eruit V. C. D. Herouvallius, epistola.

Phranz. l. 2. c. 11.
l. 3. c. 1. l. 4. c. 7.
22. 23. & seqq.
Laonic. l. 8. & 9.
Ducas c. 42.
Georg. Trapez. in
Compar. Platon.
& Arist. c. pen.
Fissu II. in Euro-
pa c. 12.
Philolph. l. 8. ep.
p. 169.

SANCTISSIMO Principi & excellentissimo Domino Regi Francorum, &c. Demetrius in Christo Deo fidelis Despotus Romeorum Palæologus, salutem & prosperos ad vota successus. Etsi rarius nostras ad Serenitatem tuam litteras, aut oratores, propter locorum distantiam de rebus opportunis mittere soliti simus; eam tamen toto animo & complectimur & veneramur, cum domus nostra necessitudine, tum innumeris Celsitudinis tue virtutibus, & clarissimi animi tui excellentia. Nam cum Christiana religionis Reges, Principes, & familias præstantissimas recenseo: neque majorum nostrorum temporibus ullum invenio, qui religionem nostram tanta diligentia, studio, ardore, curaverit, tutatus sit, defenderit, vitam denique & facultates omnes exposuerit, quam glorioßissimi progenitores tui Francorum Reges, neque ullus in hac calamitosa ætate nostra existit, in quo tantum spei sit, ut labenti fidei subveniat, quantum in te uno, Serenissime Princeps. Cujus ego spe fretus, cum animi tui magnitudinem videam, & quæd majorum tuorum promptissimo animo vestigia sectaris: qui pro tuenda Christiana religione sæpenumero sanguinem effuderunt: & quod neque laboribus, neque sumptibus parcere decrevisti, visum mihi est nobilem virum familiarem nostrum Francalium servopulum, fratrum olim meorum Imperatorum Cancellarium, & Romeorum Iudicem Generalem, presentium labore ad Celsitudinem tuam oratorem mittere, cum res necessarie Christianorum id exigere videantur. Ejus igitur verbis, quæ meo nomine Serenitati tue referet, placeat plenam fidem adhibere. Ex Peloponneso XII. Decembris MCCCCV.

Δημήτριος ἐν Χω τῶ Θω πρὸς Δεσπότης Ρωμαίων ὁ Παλαιολόγος.

Hæc verba Græca grandioribus litteris ex sacro encausto sive cinnabari exarata.

Sigillum litteris appositum ex cera rubra papyro obducta Aquilam cum alis expansis, bicipitem, & cum bina coronula repræsentat: inscriptio iisdem characteribus concepta est quibus litterarum subscriptio.

Scripsit in ejusdem Servopuli gratiam Regi Carolo Callistus Pontifex XXIV. Febr. eodem anno, quem ob utriusque linguæ cognitionem mirificè commendat. Sed mox orto cum Thoma fratre dissidio, dum invicem infestis armis ac animis bello contendunt, expeditione adversus utrumque suscepta superveniens Sultanus Mahumetes II. Spartam rectâ progreditur, ubi tum commorabatur Demetrius: qui tam formidando impar hosti, eidem ultro obviam processit, universaque cessit Peloponneso, datâ insuper, vel sanè pactâ in uxorem Sultano filiâ. Ipse verò à Mahumete Adrianopolim relegatur, annua ad vitam aureorum pensione donatus. Tradit Chronicon Veneto-Byzantinum Demetrium, uxorem & filiam in Sultani potestatem venisse XXX. Maii anno Christi MCCCCX. & in Saraium deductam Demetrii filiam. Obiit tandem infelix Princeps Adrianopoli anno MCCCCXXI. Monachi prius sumpta veste, DAVIDQUE in vitæ mutatione appellatus. Bis nuptias inierat, ac primò cum ZOE, Paraspondyli Magni Ducis filia, exeunte Martio anno MCCCXXXVII. quæ triennio post obiit, conjuge in Italia tum commorante. Alteram postea sibi adscivit conjugem anno MCCCCXLII. AZANINAM, Pauli Azanis filiam, Matthæi Asanis sororem, qui eo ævo primas in aula Constantinopolitana obtinebant, Hæc marito aliquot mensibus superstes vixit. Ex his secundis nuptiis nata filia unica anno MCCCCXXXVIII. quam Mahumetes Sultanus in legitimam conjugem accepit, cum Peloponnesum expugnavit. Obiit illa aliquot annis ante patrem. Scribunt porro Spanduginus & auctor Historiæ Politicæ, non revera in uxorem ductam à Sultano, sed ducturum se tantum pollicitum, ve-

Gobelinus l. 8.
Comment. Pii II.
p. 192.

edit. à Bu'iald:
Aathos.

Phranz. l. 3. c.
29. 30.
Laon. l. 9. p. 320.
Phranz. l. 2. c.
11. l. 3. c. 22.
Ducas c. 31.
Phranz. l. 2. c.
17. l. 3. c. 22.
Laon. l. 6. p. 202.
Hist. Polit. p. 18.

Phranz. l. 2. c.
17.
l. 3. c. 22. p. 37.
Laon l. 9. p. 301.
Hist. Polit. p. 18.
Spandug p. 192.

ritumque ne ab ea veneno tolleretur, Adrianopoli relictam, ubi virgo obierit. At contrarium tradit Phranzes, à quo Sultani uxor semper appellatur.

IX. THOMAS PALÆOLOGUS, de quo post Constantinum fratrem.

IX. MICHAEL PALÆOLOGUS, filius Joannis Imperatoris accensetur à Volaterrano: at ^a Ducas exerte ait Joanni sex masculostantum extitisse supra recensitos. ^a Ducas c. 35.

IX. ^a ZAMPPIA PALÆOLOGINA, Manuelis filia notha, HILARIO DORIE Nobili Genuensi nuptum data à patre anno MCCCXCIII. ut quidam volunt; ex quibus nuptiis nata filia, quam idem Manuel Mustaphæ Bajazethi Gilderuni Sultani filio uxorem dedit. ^a Hist. Polit. p. 20. Phranz. l. 1. c. 41. Itinerar. Reginae Poloniae p. 337.

IX. JOANNES PALÆOLOGUS ^a Porphyrogenitus, ^b Imperator coronatus est, patre adhuc superstite, ^c qui ob ingravescens ætatis incommoda abdicatâ rerum omni curâ, filio regendum Imperium commisit. ^d Pacatè vixit cum Amurathe: ^e & ut Christianos Principes sibi conciliaret, & ad opem sibi ferendam pelliceret, in Concilio Florentino, cui interfuit cum Demetrio fratre, Constantinopolitano Patriarcha, cæterisque Græcis Episcopis, Romanæ Ecclesiæ fidem amplexus est. Gesta hæc annis MCCCCXXIX. & MCCCCXLI. ^f Discessum verò Joannis ex Urbe, ut Venetias appulerit, ut Josephus Patriarcha Romam venerit, cum Summo Pontifice collocutus fuerit, ut ab eo exceptus Joannes, ut deniquè in Concilio Florentino confederit, ex picturis antiquis, in æreis tabulis incidi & delineari curarunt primi Typographiæ Regiæ curatores, quibus Historiæ Byzantinæ scriptores in librorum lemmatibus exornarent, non indicatis cæterum locis unde desumptæ fuerint, tamen si vero simile sit has ex antiquis tabellis, vel certè Codicibus manuscriptis, excerptas. Obiit ex podagra die XXI. Octobr. anno MCCCCXLVIII. sepultusque fuit in Pantocratoris Monasterio. Vixit annos LVII. menses X. dies XV. Imperavit verò annos XXIII. menses III. dies XIII. vel X. ut ^g alii rectius scribunt. ^h Primis nuptiis uxorem duxerat ANNAM RUSSICAM, Magni Moscoviæ Ducis filiam, annos tum XI. natam, quæ ex peste obiit Constantinopoli anno MCCCCXVII. & in Libis Monasterio sepulta fuit. Hanc filiam fuisse existimem Basilii Magni Moscoviæ Ducis, qui sub anno MCCCC. vivebat. ⁱ Exinde SOPHIAM PALÆOLOGINAM, Joannis II. Monferratensis Marchionis ex Isabella Majoricana conjuge filiam, XXI. Januarii anno MCCCCXX. patre adhuc superstite in secundam conjugem sibi delegit. ^k Verùm eo extincto, quod minus se à conjuge amari animadverteret, for-

^a Catalog. Imp. p. 20.
^b Ducas c. 23. 28.
^c 29.
^d 31.
^e Phranz. l. 2. c. 5.
^f Hist. Concl. Florent.
^g Phranz. l. 2. c. 13.
^h 1699.
ⁱ Ducas.
^k Vide indicem Geogr. ad Codicum initio.

^l Ducas c. 31.
^m Phranz l. 2. c. 9.

ⁿ Catalog. Imp. p. 20.
^o Phranz. l. 1. c. 38.
^p Lucin l. 4 p. 36.
^q Ducas c. 20.
^r Hist. Polit. Sigism. Aertberst. de reb. Moscov.
^s P. 6.
^t Ducas c. 20.
^u Phranz. l. 1. c. 38. 41.

ma licet elegantis, (contrarium asserit Phranzes) tum etiam quod alias is sectaretur, clam Constantinopoli egressa, in Italiam rediit mense Augusto anno Christi MCCCCXXVI. Divulsam à marito, Manuele adhuc superstite, videtur scribere Ducas. Nec multò post Joannes tertio conjugio cum ¹ MARIA COMNENA, Alexii Comneni Imperatoris Trapezuntini filia, copulatur. Venit illa Constantinopolim MCCCCXXIX. Augusti anno MCCCCXXVII. ^m nuptiarum verò ceremoniæ peractæ mense Septembri subsequenti. Obiit conjugē in Italia adhuc commorante. Nullos porro ex his tribus uxoribus liberos habuit Joannes.

IX. CONSTANTINUS PALÆOLOGUS, quattuor Manuelis Imperatoris filius, ^a DRAGASES ex materno cognomine appellatus, ^b Regiones Ponti

Chazariæ conterminas à patre in hæredii sortem, deinde à fratre Peloponnesi Principatum obtinuit, quem contra incurstantes Turcos ægrè tutatus est. Joanni demum fratri mortuo succedens, ^c Imperator coronari noluit, quod Imperii pacatam possessionem habiturum se nunquam, Turcosque se imperante quod provinciarum ac oppidorum reliquum erat invasuros, probè nosset: quod & accidit. Quippe Mahumetes II. Constantinopolim vi cepit ^d die Martis MCCCCXXIX. Maii, obsidionis LII. anno Mundi juxta Græcos M M M M M D C C C C L X I. Christi M C C C C L I I I. Constantinus in ipsa oppugnatione interemptus est, ^e ejusque caput hastæ impositum in Turcorum castris circumlatum. ^f Uxorem duxerat mense Julio anno MCCCCXVIII. THEODORAM, Leonardi de Tocco Comitis filiam, Caroli II. Comitis Cephæniæ & Zacynthi neptem, qui in istius conjugii gratiam aliquot quæ in Peloponneso obtinebat oppida & castra, Despotæ Constantino ultro concessit. Obiit illa mense Septembri anno MCCCCXXIX. & Clarentiæ, Peloponnesi urbe, sepulta fuit. ^g Anno denique MCCCCXII. alteram sibi uxorem copulavit, CATHARINAM, Notaræ Palæologi Catelufii Lesbii insulæ Principis filiam, quæ Palæocastri Lemni insulæ urbe obiit anno MCCCCXIII. nullis ex utraque conjugē procreatis liberis. Unde erroris arguere licet scriptores aliquot, ^h Monstrelletum scilicet, qui Amurathem Constantini uxori in ipsa æde Sophiana stuprum intulisse, hancque in Saraio inclusisse Sultanum Mahumethem commemorat: ⁱ Crusium præterea scribentem uxorem & liberos coram Sultano ad mensam prædente capite truncatos: ^k Theodorum etiam Zygomalam, pridie quàm Urbs caperetur, divinis prius munitis Sacramentis, ne in Barbarorum manus caderent, capite truncari præcepisse: denique, ^l Æneam Silvium, Constantini filium capta urbe Peram confugisse, ibique à Turcis obsidione cinctum, tradente: quæ quidem à scriptoribus istis perperam relata procul absunt à vero, jureque ab ^m Allatio viro doctissimo, ut futilia & absona confutata sunt. ⁿ Vixit Constantinus annos LIX. menses III. dies XX. imperavit annos IV. menses VII. Hunc tamen Imperatoribus haud accenset ^o Ducas, ut qui Imperatorem nunquam se dixerit, tametsi ab Principibus exteris ita compellaretur: unde Joannem fratrem postremum ex Imperatoribus Constantinopolitanis fuisse ait. Observarunt pridem historici, imperium Constantinopolitanum à Constantino M. inchoatum, in alio Constantino desuisse. ^p Sed & Leo Philosophus in Oraculis jam olim prædixerat Imperium finem habiturum, imperante eo, cujus nomen per K litteram inciperet. Porro priusquam ad reliquum Palæologorum stemma progrediamur, præstat Caroli VII. Francorum Regis, & Franciæ Cancellarii ad eundem Constantinum, & ad Bessarionem Cardinalem scriptas epistolas hætenus ineditas haud ingrato parergo hoc loco describere; ex quibus docemur sollicitatum fuisse à Constantino per nuntios Regem de auxilio Græcis impendendo, quod bellis domesticis & Anglicis impeditus ministrare haud potuit. Has porro ex Camera Comput. Paris. excerptas nobiscum communicavit V. C. D. Herouvallius.

» SERENISSIMO ac potentissimo Principi Constantino Dei gratiâ Despoti Regi
 » Romeorum o Palæologos, Fratri ac consanguineo nostro carissimo, KAROLUS
 » eadem gratiâ, salutem, & ad expugnationem inimicorum Christi virtutis incremen-
 » tum optatum. Per Nicolaum Stanissam Vestræ Benevolentiam nuncium literas ejus-
 » dem credentiales benignè suscepimus, ac intellectis per eum luculenter explicatis,
 » Vestræ Providentiæ magnanimitatem bellicosque sudores in æmulorum Christianæ
 » religionis impugnatione, dignis meritò præconiis extollentes, turbationibus & in-
 » quietationibus, quas ab eisdem continuè sustinetis, pro dolore compatimur; & ex
 » hoc maximè, quod pro nunc firma pace nondum sopita, cunctis nationibus cognita
 » novissima Regni nostri turbatio Nos ad requisita non sinit intendere. Nihil enim
 » Nobis optabilius esse posset, quàm contra fidem orthodoxam impugnantes more pro-
 » genitorum nostrorum Vos coadjuvando, Regni nostri robur & militiæ nostræ vires

^a Ducas c. 30.
^b Laon. l. 4. p. 136.
 l. 5. p. 158.
^c Hist. Polit. p. 2.
^d Phranz. l. 3. c. 1.
^e Ducas c. 20.

^m Ducas c. 31.

^a Theod. Zygomal. epist. 96.
^b Hist. Polit. Spandug.
^c Ducas c. 23.
^d Chron. Veneto. Byz. an. 1443.
 1444.
^e Phranz. l. 2. c. 1.
 a. 9.
^f Ducas c. 33.
^g Ducas c. 39.
^h Phranz. Laonic. c. 6.

ⁱ Bulla Pii II.
^j Phranz. l. 2. c. 1.
 1. 2. 9.
^k Laon. l. 5. p. 158.

^l Phranz. l. 2. c. 17.
^m Laonic. l. 10. p. 202.

ⁿ Monstrellet. 3. vol. p. 66.

^o Crusius ad hist. Polit. p. 57.
^p Zygomal. de Expugn. CP. p. 96.

^q Æneas Sylvius epist. 162.

^r Allat. de Conf. ut. Eccl. l. 1. c. 4.

^s Phranz. l. 3. c. 18.

^t Laonic. l. 8. Catalog. Imp. Ducas c. 29. 34.

^u Leonis Orac. p. 60.

impendere. Confidite tantum, quod si stabili pace cum hostibus nostris antiquis imminens bellum sumenda breviter treuga Dei misericordia sedaverit, ut speramus, ad Vestrum in requisitis adjutorium operam dabimus efficacem, quemadmodum Vobis explicare poterit præactus Nicolaus, cui nostram super hoc latius intentionem declarari fecimus. Datum Razilliaci.

SERENISSIMO Principi CONSTANTINO Dispoti Regi Romeorum ô Palæologos. Serenissime Princeps, Christianissimi supremique domini nostri Regis ad orthodoxæ fidei defensores zelus ac sinceræ charitatis affectus, cognitis per strenuum spectabilemque Militem Nicolaum Stanissam Vestræ Serenitatis Legatumurbationibus & inquietationibus, quas à Turcis Macometistis incessanter patimini, piæ compassionis affectu condoluit, ob hocque maximè quod non patitur sibi cum antiquis inimicis sui regni post sumendam breviter treugam, si firma pace non sedetur, ingruens bellum suos milites ad alia divertere, progenitorumque suorum more sui robur exercitus ad exaltationem fidei Christianæ contra ipsam impugnantes vobiscum impendere, quod optatissimum sibi foret. Confidat tamen Vestræ Serenitatis præcellsa Dominatio, si permittat divina Clementia pacem cum suis præactis hostibus stabiliri, Majestatem suam ad requisita per nuntium Vestræ Celsitudinis datum operam efficacem, prout per eundem latius poterit informari Vestra Serenitas, quam ad Christianæ plebis præsertionem conservet Altissimus feliciter ac longævè. Scriptum apud sanctum Martinum de Canda in Turonia die x x i i i. Augusti.

*Ad vestra Serenitatis beneplacita parati Cancellarius & Consilium
Regis Francorum Christianissimi. BEAUVARLET.*

CHARISSIMO ac specialissimo amico nostro Nicæno SS. duodecim Apostolorum Cardinali Græco, Karolus Dei gratia Francorum Rex, salutem. Charissime ac specialissime amice, quæ ad nos superioribus diebus de serenissimo Principe fratrem nostrum carissimo Romeorum Imperatore scripsistis, fuere nobis omnia jocundissima. At non parva nos alacritate referit sincerus ipsius Imperatoris affectus, qui tanto à nobis intervallo terrarumque tractu sejunctus, tanto nobiscum potuerit amore conjungi. Sed & nos certum est par pari referre, recipereque talem affectum, ut quidquid ad Imperatoriam dignitatem, vel Græcorum utilitatem respexerit, id omne pro viribus exequi cupiamus. Quod si detur hostes arcere, pacemque regni componere, nihil nec prius nec libentius faciemus, quam opem Græciæ ferre, liberareque Christianum Imperium dominatu nefario barbarorum. Quis non Græciæ faveat genti clarissimæ, quæ omni genere laudis excellens, tanta humano generi peperit ornamenta? Nec memoria excidit Patronum Franciæ, beatum videlicet Dionysium è Græcia emeruisse, qui divino usus eloquio, ejusdem panis verbo quo vivunt Angeli, repletum se perhibens, fidem nobis attulit, Dei cultum edocuit, & sublatis tenebris, lucem ex abdito in medium protulit. Sed de hoc alias, reliquum est ut Vos certiore faciamus, si quomodo in Galliam venire contigerit, futurum ut à Nobis suscipiamini perbenignè: est enim animus vester erga nos gravis, ut jam Vos in eorum numero reponamus, quos gratos magis acceptosque habemus. Datum Turonis.

IX. THOMAS PALÆOLOGUS Porphyrogenitus, Manuelis Imperatoris filius sextus, ^a Achaïæ Despota, ^b cum Peloponnesum Græciamque universam excitatis cum Demetrio fratre vicinisque toparchis bellis internis motibusque civilibus, perturbasset, ^c soceroque ipsi manus truncasset ac pedes, adversam vicissim fortunam in semet expertus est, ^d Mahumethe Sultano, capta recens Constantinopoli inflato ac tumido, in Peloponnesum ceterasque Græciæ provincias impune grassante, quas expugnatas suæ demum potestati subiecit anno mccccix. & sequentibus. ^e Thomas patria relicta profugus, cum uxore ac liberis in insulam S. Mauræ ad Artæ Despotam agnatum, deinde Romam venit, allatâ secum S. Andreæ Apostoli Calvariâ, quam ex urbe Patrensi, ubi asservabatur, extraxerat, ubi à Pio II. PP. à quo per Legatos evocatus fuerat, humaniter exceptus est, & in singulos menses ccc. aureorum pensione donatus, quibus ducentos Cardinales addidere. Obiit Romæ XII. Maii anno mccccxv. ætatis lvi. ^f CATHARINAM, Martini Zachariæ Azanis Centurionis Nobilis Genuensis, quique oppidorum quorundam in Achaïa, Arcadia, & Messenia dominium obtinebat, filiam uxorem duxerat anno mccccxx. quæ conjugis miseriarum particeps, ^g Corcyræ tandem dum unâ Romam pergat, vitam infelicem exiit II. Augusti anno mccccxii. in Monasterio SS. Jafonis & Sospatri sepulta.

^a Ducis c. 32.
^b Phranz. l. 3. c. 1. c. 1.
^c Chron. Veneta Byz.
^d C. 11. in Enu-ropæ c. 12.
^e Phranz. l. 3. c. 25. 26.
^f Laon. l. 9. p. 312. Spandug.
^g Ducis c. 45. Volaterr. l. 23. Cambin. l. 2. 107. Turc. Laonic. l. 9. Bessar. Epist. Gobelinsl. 5. & 8. Comm. Pii II. p. 130. 192. 193.
^h Phranz. l. 2. c. 9.
ⁱ Laon. l. 5. p. 160. Spandug. p. 192.
^j Phranz. l. 3. c. 26.

Liberi Thomæ Palæologi ex Catharina uxore.

^a Phranz. l. 3. c. 7. 27.

^b curita l. 4. c. 39.

^c Hist. Cypr. Lezimani p. 92. Lored.

X. ANDREAS PALÆOLOGUS, Despota, ^a lucem excepit xvii. Januarii anno mccccliiii. Is cum Manuele fratre à Pio II. P. P. per Cardinalem Bessarionem Ancona, ubi degebat, Romam evocatus, pensionibus & honoribus donatus est. Verùm stirpis suæ & antiquæ nobilitatis oblitus, ductâ in conjugem Græcâ vilique meretrice, Romæ tandem obiit: ^b cum paulo antè in Ferdinandum & Elizabetham, Castellanos Reges, jus omne suum in Peloponnesiacum Principatum, atque aded Imperium Constantinopolitanum, testamento suo vii. Aprilis anno mdii. exarato transfudisset. Sepultus est in basilica S. Petri juxta patrem. ^c Tradunt Stephanus Lezinianus & Loredanus filiam habuisse Andream, quam Jacobus II. Cyprî Rex in uxorem expetierit. Sed repugnat ratio temporum: siquidem Jacobus anno mcccclix. uxorem duxisse dicitur, irritis de Andream filia colloquiis, quo tum anno nubilem filiam habuisse non potuit Andreas. Unde vero videtur similis ejusdem Andream sororem alteram expetiisse Jacobum.

^a Phranz. l. 2. c. 21. Hist. Polit. p. 19. Spandug. p. 192. 201.

^b Hist. Polit. p. 19.

X. MANUEL PALÆOLOGUS, ^a natus ii. Januarii anno mcccclv. animi dotibus fratre longè superior, fortunæ suæ pertæsus, ex Italia excedens, ad Mahumetem se contulit, à quo acceptus perhumaniter, ac in honore habitus, & ad vitæ commoda annuis pensionibus donatus, Christianam, quam profiteri ei licuit, vitam tandem exiit Constantinopoli, imperante Bajazethe, cujus jussu magna cum pompa feretrum subsequente non Christianorum modo, sed & Turcicorum aulicorum comitatu, humo conditus est. ^b Scribit auctor Historiæ Politicæ Manuelem prædia aliquot ad victum cum duabus ancillis haud inelegantibus accepisse à Mahumete, ex quibus Joannem & Andream Palæologos genuit. Ac Joannes quidem infans obiit, & in Pammacharistæ Monasterio sepultus fuit: Andreas verò in castrum regium à Selimò translatus, & Agarenicis sacris initiatus, Mahumetes appellatus est.

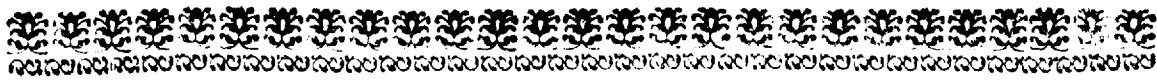
^a Phranz. l. 2. c. 19. l. 3. c. 26. 30.

X. HELENA PALÆOLOGINA, nupsit anno mccccxlv. LAZARO Despota Serviz.

^a Volterr. l. 7. 23. Baro Herberstein.

X. ZOE PALÆOLOGINA, quibusdam SOPHIA nuncupata, à JOANNE BASILIDE, Magno Moscoviæ Duce per Legatos Romam missos expetita, eidem uxor datur: mulier astutissima, ut prodit Sigismundus Herbersteinus. Ex his nuptiis nata Helena, Alexandri Poloniæ Regis conjux.

XLI.

PALÆOLOGORUM STEMMATIS

PARS ALTERA,

seu Marchiones Monferratenses ex gente Palæologa.

V. **T**HEODORUS COMNENUS PALÆOLOGUS
 * Porphyrogenitus, Andronici Palæologi Senioris Imperatoris ex Irene Monferratensi uxore altera filius secundogenitus, Depota à patre dictus, Marchionatu Monferratensi donatus est à matre, cui ex Joannis Marchionis fratris testamento^b xviii. Januarii anno mcccv. condito, post ejus excessum, qui ix. Martii sequentis accidit, obtigerat. Donationis & investituræ diploma anni mcccvi. ex Benvenuti de sancto Georgio Historia Monferratensi inedita publicavit^c Guichenonus. ^d Exhinc Antonius Spinola nobilis Genuensis ex Italia delectus est cum decem & octo triremibus, ut Theodorum in Italiam deduceret, quò perveniens, Marchionatus possessionem adiit xix. Novembris anno mcccxx. Egerat antea cum Andronico Antonius, dum Constantinopoli moraretur, de Theodori nuptiis cum ARGENTINA, filia unica Opicini Spinolæ agnati, ^e viri tum potentissimi, quique in urbe Genuensi Barnabæ Oriæ partibus obstebat, demumque generi ope adjutus, Principatum in ea obtinuit. ^f Tradunt Byzantini scriptores Theodorum sæpius Constantinopolim venisse parentis invifendi gratiâ, conspectumque Latinorum habitu, mentoque eorum more rasum. Addunt Andronici Junioris nepotis sui in avum Andronicum, suumque patrem favisse rebellioni, ^g postmodumque cum ipso nepote de Imperio contendisse. Varia gessit bella^h cum Mediolanensibus, Marchione Saluciensi, ⁱ Alexandrinis, Astensibus, aliisque vicinis Principibus, quos Opicini focerî potentiâ adjutus fregit atque devicit. ^k Ab Henrico VII. Imperatore aureæ Florenorum, ut vocabant, monetæ signandæ facultatem impetravit^l, eodem privilegio Florentinis abrogato. ^m Monasterium Ordinis Fratrum Minorum in urbe Chivacensi excitavit anno mcccxvii. ⁿ Obiit i. Aprilis an. mcccxxxviii. Vidi ejusdem principis diplomata annorum mcccxvii. & mcccxxv. in quibus ita inscribitur: *Illustris Dominus Theodorus Excellentie Imperialis gen. filius Porphyrogenitus Marchio Montisferrati.* Scribit Phranzes, utriusque sexus liberos ex Argentina procreasse Theodorum. ^o Laudatur præterea à Duchesnio Genealogia M.S. Domus Alençoniz sub Carolo VI. conscripta, in qua Marchio Monferratensis uxorem Blesensis Comitum filiam duxisse dicitur, ex iisque prognatos Marchionem Monferratensem nuper defunctum, & Comitissam Sabaudiz probi Comitum Sabaudiz matrem, & Comitissam Virtutum Dominique Mediolanensis aviam: ex quibus conficitur Theodorum, secundis nuptiis, Guidonis Castilionensis, Comitum Blesensis ex Margareta Valesia filiam duxisse.

Phranz l. 1. c.
 a. b. l. 13. c. 8.
 Discorso dell' ^o
 Causa di Monteferrato.
 Bibl. Sebust. l. 1. c. 86.
 Hist. Franco-Byz. l. 6. n. 43.
 Greg. i. 7. p. 165.
 Raimond. Montaner c. 227.
 Foliera i. 6.
 Bizarr. l. 5.
 Iustinian. l. 4. an. 1307 c. 6.
 Miran.
 Alb. Mussat. l. 5. de Gest. Henr. VII. c. 1.
 Cant. l. 4. c. 51.
 Pach. l. 13. c. 18.
 Phranz. l. 1. c. 10.
 Discorso p. 7.
 Cant. l. 4. c. 1.
 Corso part. 2.
 Vvading. an. 1327. 1. 1329. 10.
 Discorso.
 Conrad Vvecor. in Henrico VII. p. 97.
 Vvading. an. 1317. 61.
 Chiezo.
 Coquillius.
 Hist. Castilion. l. 4. c. 20.

Liberi Theodori Palæologi Marchionis Monferratensis.

VI. JOANNES PALÆOLOGUS Marchio Monferratensis, de quo mox.

VI. IOLANDA, seu VIOLANTA PALÆOLOGINA, nupsit AIMONI Comiti Sabaudiz, non Genevensi, uti vult Andreas Favinus. Peracta nuptiarum instrumenta Casellis, Marchionatus Monferratensis castro, i. Maii anno mcccxxx. quibus potissimum cautum fuit, ut absque masculis obeunte Monferratensi Marchione, Iolanta, ejusque hæredes in Monferratensem Marchionatum in solidum succederent: quæ quidem instrumenti nuptialis clausula, magnæ inter Sabaudiz & Mantuæ Duces controversiæ atque aded bellorum occasionem præbuit.

Guichenon in hist. Sabaud. p. 396. in Probat. p. 177.
 Discorso p. 74.

VI. JOANNES PALÆOLOGUS * in Monferratensis Marchionatus possessor. ^a Discorso.
 Famil. Byzant. Ii

cessionem inductus fuit à Carolo IV. Imperatore, tabulis I. Aprilis anno Christi MCCCXXXVIII. exaratis. ^b Quod pater in Imperium Constantinopolitanum jus sibi olim asseruerat, revocavit, captatâ civilium inter Joannem Palæologum Imperatorem & Joannem Cantacuzenum bellorum occasione, comparataque ad id classe. Verùm ut rescivit Cantacuzenum, occupato Byzantio, cum Anna Sabauda Augusta, filioque Joanne fœdus iniisse, ab incepto destitit. Scribit idem Cantacuzenus ad id bellum suscipiendum maximè incitatum fuisse Joannem Marchionem ab uxoris fratre Joanne Convenensi Cardinale, qui pecuniam & apparatus bellicum collatum se pollicitus fuerat. ^c Fuit illa CECILIA, Bernardi V. Comitis Convenensis filia, ac tum ex Bernardo IV. Astaracensi Comite vidua. ^d Scripta harum nuptiarum instrumenta IV. Februarii anno MCCCXXXVII. cum XL. millium aureorum Florenorum dote. Ac licet istius Joannis cum Cecilia conjugii siluerint scriptores Itali, ipseque accuratus scriptor ^e Oyhenartus in Comitum Convenensium & Astaracensium stemmatibus, pro certo tamen haberi debet, cum Cardinalem Convenensem Joannis uxoris fratrem exerte dicat Cantacuzenus, prætereaque ejusce matrimonii meminerint Coquillius & ^f Chieza Saluciensis Episcopus. ^g Bellum gessit cum Vicecomitibus Mediolani Dominis pro Iporegiæ dominio, quod utrique sibi asserabant, quod pace inita anno MCCCXLIX. sedatum est: sed rursus suscitatum anno MCCCXLII. in quo quidem postremo bello, cum Anglis qui Provinciam pervaserant, fœdus iniit. ^h Simultates etiam ac controversias exercuit cum Amedæo Sabaudia Comite ex sorore nepote. ⁱ Testamentum condidit IX. Maii anno MCCCXLII. quo & obiit. Licet porro incertum hætenus sit an ex Cecilia Convenensi priore uxore liberos sustulerit, ex altera certè habuisse constat. ^k Fuit illa ISABELLA MAJORICANA, Jacobi II. Majoricæ Regis foror, quæ ejusdem fratris unica hæres dicitur in tabulis anni MCCCXCV. quæ in Chartophylacio Regio asservantur, in quibus Reginam se Majoricæ & Marchionissam Montisferrati inscribit.

^a Cantac. l. 4. c. 2.

^c Coquillius in hist. Nivern. 323. ^d Benvenuto fol. 170.

^e Noit. Vascon. p. 523.

^f Chieza. ^g Cocio. ^h Guichen. in hist. Sabaud. p. 401. 403. 413. 419. ⁱ Vvadd. an. 1363. 4. 5. ^j Vvadding. an. 1363. l. 2. ^k Discorso. ^l Chron. Petri IV. Reg. Arag. l. 3. c. 6.

Liberi Joannis Palæologi Marchionis Montisferrati.

VII. SECUNDUS-OTTO PALÆOLOGUS,

VII. JOANNES PALÆOLOGUS,

VII. THEODORUS PALÆOLOGUS,

} Marchiones Montisferrati.

VII. GUILLELMUS PALÆOLOGUS, quædam oppida ac prædia in Montisferratenſi Marchionatu possedit.

^m Volaterr. ⁿ Chieza. ^o Blanca tab. 4.

VII. MARGARETA PALÆOLOGINA nupsit PETRO Comiti Urgelitano: ex quo conjugio natus Iacobus Comes Urgelitanus, qui post Martini Aragonensis Regis obitum ad Regium apicem aspirans, à Fernando Rege electo captus in carcere obiit.

VII. SECUNDUS-OTTO PALÆOLOGUS, Montisferrati Marchio, ^a Ottonis Brunſwicensis Ducis, unâ cum fratribus, tutelæ relictus est. Duxerat Otto Iolantam Majoricæ Reginam, ex Jacobo II. Aragonum Rege viduam, cujus quidem nomine, avunculi gradu Marchionem contingebat. ^b Eidem VIOLANTAM, seu IOLANDAM Galeacii Vicecomitis, Mediolanensis Ducis ac Domini ex Blanca Sabauda filiam, Leonelli de Anglia Clarenciæ Ducis tum viduam, copulavit anno MCCCCLXXVII. ^c Cujus quidem initæ affinitatis gratiâ, Marchio Monferratenſis Joanni Galeacio Vicecomiti Virtutum Comiti fororio suo Astense oppidum pura donatione contulit tabulis XI. Febr. sequenti an. MCCCCLXXVIII. exaratis, cujus oppidi Vicarium se Generalem in diplomatibus inscribebat. ^d Chivatense præterea oppidum ac castrum, universamque regionem, quæ Padum inter & Alpes interjacet, pro CC. millibus Florenorum oppigneravit Sabaudia Comiti. Neque diu superstes vixit, eodem quo uxorem duxerat anno XVI. Decembris à proprio famulo interemptus. ^e Uxor verò biennio post, licentia à Sede Apostolica, Summiſque Pontificibus Urbano & Clemente impetrata, cum Ludovico Vicecomite, Barnabonis Vicecomitis Domini Mediolanensis filio alteras nuptias iniit.

VII. JOANNES PALÆOLOGUS ^a Ottoni-secundo fratri absque liberis defuncto in Marchionatu Montisferrati successit, sub Brunſwicensis Ducis tutela,

^a Vvadd. 1372. 9.

^b Freiffart. 1. vol. 6. 244.

^c Vest. Tabula orig.

^d Hist. Sabaud. p. 423. ^e Chieza.

^f Tabula orig.

^a Chieza.

perinde ac frater vixit, qui cum Joannæ Neapolitanæ Reginae forore nuptiis cum copulare decreverat. ^b Tradunt quidam bello Neapolitano interemptum xxv. Augusti anno mccccxxxi. eo prælio quo Brunswicentis Dux captus est à Carolo Dyrhachino. Alii Neapoli excessisse volunt, sepultumque in æde S. Secundi Astensis oppidi.

^b Beland. 10.
Mart. p. 800.

VII. THEODORUS PALÆOLOGUS II. Extinctis fratribus, Marchionatum Montisferrati adeptus est, eo investitus ab Imperatore Wenceslao tabulis xvii. Martii anni mccccxxxi. quibus insuper privilegia decessoribus ab Imperatoribus indulta confirmantur. ^a Bellum gessit cum Amedeo VIII. Duce Sabaudia, & Moreæ Principe, in quorum gratiam Bucicaldus Marecallus & Genuensis Gubernator Pancalenium & Polongaram eidem abstulit. Firmata exinde pax inter utrumque Principem viii. Aprilis anno mccccxi. ^b cum paulo antè, anno scilicet mccccix. Octobris. ix. Genuam Francis eripuisset. Obiit xi. Decembris, anno mccccxviii. Uxorem primò duxerat JOANNAM, Roberti Barrensis Ducis ex Maria Francica filiam. ^c Peracta nuptiarum pacta viii. Septembr. an. mccccxiii. ex quibus constat Duchesnium in Stemmata Barrensiùm Ducum haud jure hocce Joannæ conjugium, à plerisque scriptoribus assertum, in dubium revocasse. Hanc excessisse aiunt anno mcccciii. quod antè accidisse oportet, siquidem hoc ipso anno xvii. Januarii, ^d alterius Theodori conjugii cum MARGARETA, Ludovici Sabaudi Moreæ Principis filia, instrumenta exarata fuere: nisi hæc ad sequentem annum, more nostro computandum, referri debeant, cum ea tempestate anni numerari inciperent à Paschate. Conjugi superites, nullisque ex eo procreatis liberis, in Monasterio S. Mariæ Magdalena Albenfi, Tertiaria, Ordinis S. Dominici, habitu, cum magno sanctitatis opinione vitam exegit, obiitque xxi. Novembris anno mccccxiv. Ejus elogium pluribus exaravit in Historia Sabaudica Guichenonius.

^a Guichenon. in hist. Sabaud. p. 454.
^b Chiezo.

^c Chiezo.

^c Discorso p. 9.

^d Guichenon. p. 338.

*Liberi Theodori Palæologi Marchionis Montisferrati
ex Joana Barrensi.*

VIII. JOANNES-JACOBUS PALÆOLOGUS, Marchio Montisferrati.

VIII. SOPHIA PALÆOLOGINA, nupsit JOANNI PALÆOLOGO Imperatori, Manuelis Imperatoris filio, uti supra observatum.

VIII. JOANNES-JACOBUS PALÆOLOGUS, Comes Aquosana, ac deinde Marchio Montisferrati, ^a nascitur xxiii. Maii anno mccccxv. Superstite adhuc patre uxorem duxit JOANNAM SABAUDAM, Amedei VII. Comitis Sabaudia ex Bona Bituricensi filiam. Conscriptum connubiale pactum xxiv. Martii, anno mccccvii. dilata verò nuptia, mense Aprili anno mccccx. peracta sunt. ^b Marchio mox Monferratensis factus, cum Philippo-Maria Vicecomite Duce Mediolanensi bellum gessit, Florentinis & Venetis in suas partes allectis, anno mccccxxx. quod Ferrariæ demum xxvi. Aprilis, anno mccccxxxi. icto fœdere diremptum est. ^c Controversias etiam cum Sabaudia Duce exercuit, aliquot castrorum occasione, quæ ab eo in beneficium acceperat. Obiit xii. Martii anno mccccxlv. Uxor verò marito superstes, anno mccccxlx.

^a Guichenon. in hist. Sab. p. 439.

^b Idem p. 475.
473. 481.

^c Chiezo.

*Liberi Joannis-Jacobi Palæologi Marchionis Montisferrati
ex Joana Sabauda uxore.*

IX. JOANNES PALÆOLOGUS,

IX. GUILLELMUS PALÆOLOGUS,

IX. BONIFACIUS PALÆOLOGUS,

} Successivè Marchiones Montisferrati.

IX. THEODORUS PALÆOLOGUS, Saluciensis Ecclesiæ Decanus, & Abbas Locediensis, à Paulo II. PP. in Cardinalium Collegium cooptatus, ex vulnere à ministro dum canaret obsonium concidente dextera porrecta casu illato, in valetudinem incidit, ex qua demum post annum extinctus est, magno sui relicto desiderio.

Volaterranus.
Iacob. Card. p. 4.
piens. epist. 404.

Famil. Byzant.

Ii ij

IX. ELIZABETA PALÆOLOGINA, uxor LUDOVICI I. Marchionis Salutarum, Thomæ Marchionis ex Margareta Ruciaca filii, qui decessit anno MCCCCLXXV.

IX. AMEDEA PALÆOLOGINA, nupta JOANNI Regi Cypri. Connubii peracta pacta in Ripalliarum castro cum Regiis Legatis & Joanne Jacobo Marchione, XXIII. Decembris anno MCCCXXXVII.

Guichenon.

IX. JOANNES PALÆOLOGUS, Montisferrati Marchio, MARGARETÆ SABAUDÆ, Ludovici Sabaudia Ducis ex Anna Cypria filia, desponsus est pacto inito II. Julii anno MCCCCLIV. cum dote centum millium aureorum Francorum. Nuptiarum verò dilata ceremoniæ, peractaque demum in festo S. Crucis anno MCCCCLVIII. Obiit nullis ex ea susceptis liberis XIX. Januarii anno MCCCCLXIV. Uxor verò Petrum de Luxemburgo San-Paulanum Comitem in secundum conjugem postmodum accepit. Joanni porro Marchioni extitere ex concubinis liberi, *Scipio* scilicet *de Monteferrato*, & *Sarra de Monteferrato*, anno MCCCCLIII. Nicolao Picinino Vicecomiti, Jacobi Picinini Comititis filio, enupta.

Volaterr.

IX. GUILLELMUS PALÆOLOGUS, Joannis fratris in Marchionatu Monferratensi successor, sua ætate Princeps quodammodo militaris disciplina habitus, Venetorum & Mediolanensium sæpe copias duxit. Cum Sabauda Duce, occasione aliquot castrorum, quæ in beneficium Duci dederat pater, controversiam habuit. Casale castrum in civitatem erexit, temploque ac præfule ornavit, Sixti V. Pontificis Maximi indultu. Obiit tandem X. Febr. anno MCCCCLXXXIII. Terno connubio usus nullam sobolem masculam extulit. Uxorum verò prima fuit MARIA FUXENSIS, Gastonis IV. Comititis Fuxi, ex Leonora Aragonensi Navarræ Regina, filia primogenita: quæ extinctâ alteram duxit XVIIII. Julii anno MCCCCLXIX. ELIZABETAM, Francisci Sforcia Mediolanensis Ducis filiam: qua perinde fato functâ tertiam sibi adscivit conjugem BERNARDAM DE BROSSIA, Joannis de Brossia, ex Nicolaa Britanna Pentebriensi Comitissa, filiam.

*Olhagararius.
Chieza.
Duchese. in hist.
Castilien. l. 5. c. 6.
August. du Puy.*

Filia Guillelmi Palæologi Marchionis Montisferrati ex Elizabetha Mediolanensi altera conjuge.

Benvenuto.

X. JOANNA PALÆOLOGINA, uxor à patre data est Ludovico II. Salutarum Marchioni anno MCCCCLXXIX. addita in nuptiali pacto conditione, ut absque masculis obeunte Bonifacio Guillelmi fratre, in Marchionatum Monferratensem succederet.

X. BLANCA PALÆOLOGINA, nupsit CAROLO I. Duci Sabaudia anno MCCCCLXXXV. Utramque hanc Guillelmi Marchionis filiam ex ejus cum Maria Fuxensi connubio prodiisse nullo fundamento scripsit Olhagararius.

Benvenuto.

X. LUCRETIA MONFERRATENSIS, *Guillelmi Marchionis filia notha*, BARTHOLOMÆO DE CARRET^o à patre conjugio sociata est, prædio Sangeorgiano in Marchionatu Monferratensi in dotem concessa.

IX. BONIFACIUS PALÆOLOGUS, Guillelmo fratre absque virili prole defuncto, Marchionatum Monferratensem obtinuit, quo demum investitus est à Friderico III. Imperatore anno MCCCCLXXXVII. obiitque anno MCCCXCII. Bis nuptias iniit, ac primùm quidem cum HELENA DE BROSSIA, Elizabethæ Guillelmi fratris uxoris sorore: deinde cum MARIA, de cujus familia minimè consentiunt scriptores. ^a Quippe Cominæus, Belcarius, Orbinus, cæterique ferè qui ejus meminere, Stephani Cæci Servia Despotæ filiam fuisse aiunt. Sansovinus verò filiam Magni Scander-Begi. ^b At Benvenutus Sangeorgius Monferratensis Cancellarius, qui eadem qua illa vixit ætate, filiam fuisse commemorat Argentina, Stephani Despotæ Servia ex filia Arianitæ uxore, filia. Addunt iidem Benvenutus & Belcarius ab Imperatore Friderico nobilissimæ istius matronæ affinis suæ procuratas cum Bonifacio Marchione nuptias.

^a *Vide Despot. Servia.*

^b *Benvenuto. fol. 489.*

Filii Bonifacii Palæologi Marchionis Montisferrati ex Maria altera conjuge.

XI. GUILLELMUS PALÆOLOGUS, Marchio Montisferrati.

JOANNES-GEORGIUS PALÆOLOGUS, Marchio Montisferrati.

XI. GUILLELMUS PALÆOLOGUS, ^a Marchionatus Montisferrati investituram obtinuit ab Imperatore Maximiliano anno MCCCCXCIV. Post patris mortem in minoribus constitutus annis, sub matris tutela vixit: qua extincta anno MCCCCCV. ^b Constantinus Comnenus, Stephani Servix Despotæ uxoris frater, Mariæque avunculus, à publicis Comitibus delectus est, qui Marchionatum Monferratensem regeret, quoad is sui juris fieret. Obiit Guillelmus IV. Oct. an. MDXVIII. Uxorem porro duxerat ANNAM ALENÇONIAM, Renati Alençonii ^c Ducis ex Margareta Lotharena filiam: cujus connubii exarata instrumenta II. Sept. anno MDVIII. Hanc marito superstitem vixisse, licet alii secus scripserint, colligitur ex bonorum paternorum divisione ab ea cum Francisca Alençonica Longævillæ Ducissa sorore facta anno MDXXXI. ^d Sed & Salucienfis Episcopus in Bonifacii Marchionis filii tutela supremo Comitiorum Imperii judicio Joanni-Georgio Palæologo ejusdem patruo prælatam fuisse exertè scribit. Guillelmi monetas argenteas aliquot inspeximus, in quibus ejus arma seu insignia exarantur in scuto quadripartito, in cujus prima parte est biceps aquila coronata, in secunda Hierosolymitani & Aragonensis regnorum bipartita insignia: in tertia Ducatum Saxonix & Barri bipartita pariter arma; in quarta denique Palæologorum, quibus omnibus superfunditur scutulum, Monferratenfis seu Salucienfis Marchionatus insignia præferens.

^a *Distorfo &c.*

^b *Vide Stemmh Arianitarum.*

^c *Sammarthani.*

^d *Chiezæ.*

Liberi Guillelmi Palæologi Marchionis Montisferrati ex Anna Alençonica.

XII. BONIFACIUS PALÆOLOGUS, Marchio Montisferrati.

XII. MARIA PALÆOLOGINA, Friderico Gonzagæ Mantuæ Duci desponsata, quam cum is vilis scorti artibus ducere distulisset, vel etiam renuisset, ex mœrore statim p̄st̄ interiit.

MARGARETA PALÆOLOGINA eundem FRIDERICUM Mantuanum Ducem conjugio sibi copulavit. Utrique verò Monferratenfis Marchionatus, si Joannem-Georgium Palæologum Marchionem adhuc superstitem, absque prole mascula mori contingeret, ab iis possidendi, investituram concessit Carolus V. Imperator, tabulis ultimo Decembris die, anno MDXXXI. descriptis: cum Marchioni nulla tum liberos procreandi spes esset.

XII. FLAMINIUS PALÆOLOGUS, *Monferratenfis nothus, occurrit in adversariis Domini de Villars sub annum MDLIV. quem ex ratione temporis, quo vixit, Guillelmi aut Bonifacii Marchionis filium fuisse licet conjicere.*

Memoire du sieur de Villars p. 463.

XII. BONIFACIUS PALÆOLOGUS, matris tutelæ impubes relictus, in Marchionatus Montisferratenfis possessionem inductus fuit diplomate ejusdem Caroli Imperatoris anno MDXXII. ^a Obiit ex equi lapsu in hastiludio, vel, ut alii tradunt, inter venandum, uxore nondum ducta, VI. Junii, vel secundum ^b quosdam, mense Martio, anno MDXXX.

^a *Leander.*
^b *Rhamnusius.*
Guazzo.

XI. JOANNES-GEORGIUS PALÆOLOGUS, Castra Montiglii & Morani ex testamento paterno primùm obtinuit. A primæva ætate Clericatum amplexus, Abbas Commendatarius Locedii dictus est, moxque Casalensis urbis electus Episcopus. Sed mortuo Bonifacio Marchione ex fratre nepote, Monferratensem adeptus Marchionatum, deposito Clericali habitu, nulli tamen Ecclesiastico Ordini initiatus, JULIAM ARAGONIAM, Friderici Regis Neapolitani filiam conjugio sibi adjunxit, Carolo Imperatore has nuptias conciliante. Verùm cum in urbe Casalensi, quò Julia pervenerat, harum pararentur ceremoniæ, Marchio, qui temperatione corporis fluxa ac imbecilla erat, ob quam Ordini Ecclesiastico addictus fuerat, in febrim incurrit, ex qua, nondum consummato matrimonio, interiit ultimo Aprilis die, anno MDXXXIII. Exortis post ejus obitum pro Marchionatus Monferratenfis successione Ducem inter Sabaudix, Saluciensem Marchionem, & Ducem Mantuanum gravibus controversiis, solenni Caroli V. Imperatoris judicio III. Novembris anno MDXXXVI. Margareta ex fratre nepti, Friderici Mantuani Ducis uxori, adjudicatus est.

La Chiesa in hist. Pedem.

Rhamnusius de bello CP. p. 270.

M. Guazzo.

*DE CÆTERIS PALÆOLOGIS,
quorum stirps incerta.*

OCcurrunt præterea apud Byzantinos aliosque scriptores, Palæologi complures, quorum ex genuina Palæologorum gente extitisse quosdam, cæteros ex inita cum illustrissima familia affinitate, id sibi arrogasse cognominis licet asserere. Horum nomina, prout sparsim collegimus, ne quid videamur omisisse quod ad gloriam ejusce gentis conducit, hoc loco delibabimus, servato temporis, quo quisque vixit, quantum in nobis erit, ordine.

- Cantac. l. 1. c. 26.* N. PALÆOLOGUS, Magnus Papias, circa an. MCCCXXII.
- Idem l. 1. c. 27.* JOANNES PALÆOLOGUS, Comes Stabuli, Protostratoris frater, anno MCCCXXII.
- Idem l. 1. c. 27.* ANDRONICUS PALÆOLOGUS, Stratopedarcha, Apocauci Magni Ducis gener, obiit circa an. MCCCXLV.
30. 39. l. 3. c. 36.
41. Gr.
- Idem l. 1. c. 53.* ALEXIUS PALÆOLOGUS, an. MCCCXXVI.
- Idem l. 3. c. 32.* JOANNES PALÆOLOGUS, Aulæ Primicerius sub Joanne Palæol. Imp.
- Idem l. 3. c. 36.* THOMAS PALÆOLOGUS sub an. MCCCXLIII.
41.
- Idem l. 3. c. 42.* CONSTANTINUS PALÆOLOGUS, Protosebastus, an. MCCCXLIII.
- Idem l. 3. c. 79.* GEORGIUS PALÆOLOGUS sub an. MCCCXLV.
- Idem l. 3. c. 93.* MICHAEL PALÆOLOGUS sub an. MCCCXLV.
- Idem l. 3. c. 93.* ANDRÆAS PALÆOLOGUS, Mensæ Præpositus, sub an. MCCCXLV.
94. l. 4. c. 15.
p. 233.
- PAULUS PALÆOLOGUS, Patriarcha Constantinopolitanus in Charta, ni fallor, jure suspecta in Historia Anconensi.
- Phranz. l. 2. c. 11.* MANUEL PALÆOLOGUS, cognomento *Iagnus*, an. MCCCCXXXVII.
l. 3. c. 1. 3. 24. MCCCCXLIX.
- Idem l. 1. c. 9.* PHILES PALÆOLOGUS, Protostrator.
- Idem l. 2. c. 8.* MARCUS PALÆOLOGUS *Iagnus*, Protovestiarius, deinde Protostrator, an. MCCCCXXX.
- Idem l. 1. c. 38.* GREGORIUS PALÆOLOGUS *Mamonas*, Mamonæ Magni Ducis filius, an. MCCCCXVIII.
- Ducas c. 23. 28.* PALÆOLOGUS *Lachynes* anno MCCCCXX.
- Phranz. l. 2. c.* ALEXIUS PALÆOLOGUS *Examplacon*, Caniceo Præfectus, cujus filiam Helenam uxorem duxit Phranzes Protovestiarius, auctor Chronici editi à Pontano.
17.
Allat. de Georg. p. 425.
- Phranz. l. 3. c.* THEOPHILUS PALÆOLOGUS, vir militaris rei peritissimus, & Græcarum disciplinarum scientissimus, obsessa ab Mahumete urbe, pluribus ex Turcis suapte manu obruncatis; non tam victus, quàm vincendo fatigatus, inter hostium cadavera occubuit.
11. 15. 16.
Pius II. in Europa c. 7.
Laon. l. 8. p. 262.
Cambin. p. 151.
Leon. Chius p. 267.
- Turco Gr. p. 343.* DEMETRIUS PALÆOLOGUS *DERMOCATTA*, in Epistola Thomæ Palæologi Despotæ Moreæ.

- DEMETRIUS PALÆOLOGUS, in urbis obsidione ultima fortiter se gessit. *Phranz. l. 3. c. 17.*
- NICEPHORUS PALÆOLOGUS, Demetrii gener. *Ibid.*
- GEORGIUS PALÆOLOGUS an. MCCCCLVII. *Idem l. 3. c. 23. 25.*
- SGOUROMALLES PALÆOLOGUS. *Idem l. 3. c. 25.*
- PALÆOLOGUS, cognomento *Graitzas*. *Ibid.*
- THOMAS PALÆOLOGUS *Gidus*, cujus filius Amurathes Begler begus Orientis anno MCCCCLXIX. in prælio occubuit contra Uffuncafianem, ex illustri, ait Laonicus, Palæologorum gente ortus. *Idem l. 3. c. 30. Hist. Polie p. 240. Laon. l. 8. p. 288.*
- PALÆOLOGUS, Arcis Salmenicæ Præfectus, sub an. MCCCCLXI. *Laon. l. 9. p. 318.*
- NICOLAUS PALÆOLOGUS, Malviæ Præfectus, quam adversus Muchemetum tueri non potuit, Venetis vendidit. *Spandug. p. 193.*
- PALÆOLOGUS *Grizzius*, vir magnanimus, Muchi in Morca dominus, Venetias profectus, equitumque Magister creatus, statim moritur. *Idem p. 192. 193.*
- MEZITES, Vizir Bassa, ex gente Palæologa natus, Rhodum obsidet anno MCCCCLXXI. *Idem p. 196. Leincl. in Pand. n. 151.*
- DEMETRIUS PALÆOLOGUS, EMANUEL PALÆOLOGUS, & MANUEL PALÆOLOGUS, Trichas, Milites, expugnata à Turcis urbe, in Franciam profecti, à Carolo VII. Rege quædam stipendia obtinere anno MCCCCLIV. *Comput. Matth. Beauvarlet an. 1454. 145. P. de l'ep. l. 15. ep. 14.*
- CONSTANTINUS PALÆOLOGUS anno MDLXX. *Turco Gr. p. 497.*
- ANNIBAL PALÆOLOGUS circa an. MDLXX. cui uxor Melissendis de Leziniano Cypria. *Seeph. de Lezin. p. 97. 98.*
- LEZINIANUS PALÆOLOGUS, Annibalis filius, Capitaneus Venetorum in urbe Trevisana an MDLXXXVI. *Idem.*
- DEMETRIUS PALÆOLOGUS, & PHILIPPUS filius, Cyprii an. MDLXX. *Idem.*
- Extant, inquit Theodosius Zygomalas, hodieque Constantinopoli domus quedam pauca Palæologorum CONSTANTINI & MANUELIS fratrum germanorum, & alia plus minusve decem ex una quaque familia, quibus mediocres opes suppetant, aut etiam certe artes studio sunt. Sanè Cantacuzenorum & aliorum nomina audiuntur; præterea Mamalarum, & Notaradarum, quorum plerisque Peloponnesus habet; Latinorum item, Muzalonum, Batazardarum, Diplobatazardarum, Afaneorum, Chrysolodarum, Lascaridarum, Eugenicorum aliorumque, de quibus singulis scriptum difficile. Horum major pars redimunt vectigalia regia, publicanorumque munere fungentes, annua tributa varii generis exigunt, coque modo quidam ditescunt, alii verò miseris conflantur.* *Turco Gr. p. 97.*
- PALÆOLOGORUM nomine familiam adhuc extare testatur Guilleterius nuperus scriptor. Tradit insuper Sansovinus EUDÆMONO JOANNUM familiam, quæ ex Peloponneso, ubi plurima prædia possidebat, hac provincia à Turcis expugnata, in Cretam insulam transit, Venetorumque obsequio se addixit, ex Palæologorum gente per masculos ortam. Sed cum ejusce rei nullum proferat argumentum, vel probationem, scriptori aliàs parum accurato fidem prorsus adhibendam minime velim. *In Athenis p. 83. & 1. 8. l. 2. Sansovinus in Chronol. p. 175.*
- Meminit denique Franciscus Baronius à Manfredis Panormitanæ familiæ, Palæologorum cognomine insignis, traditque è Peloponneso profectam sub annum Christi MCCCXXX. in Italia primum, ac deinde in Sicilia Panormi sedem fixisse, jussuque Alphonfi Regis ejusce familiæ in Sicilia auctores deposita, Palæologorum nomen- *In M. j. s. t. p. 1. 5.*

claturâ , ne in eos , ut Græcos , Latinorumque hostes gravius aliquid perpetrarent incolæ , *Vassallos* in posterum sese appellasse. Unde forsitan suspicari liceat duplici appellatione donatos , priusquam è Morea excederent , dictosque Vatatzas Palæologos : quam priorem appellationem in Vassallorum postea commutarint.

XLII.

FAMILIA

PALÆOLOGORUM BISSIPATORUM.

INTER nobiles illos ex Græcis viros , qui post expugnatam à Turcis Constantinopolim in Franciam , afflictorum exulumque Principum tutum asylum , concesserunt , memoratur potissimum **GEORGIUS PALÆOLOGUS DE BISSIPATO** , Miles , cognomento Græcus , qui , quantum conjectare licet , paternam ad Dishypatos , maternam verò originem ad Palæologos referebat : cum iste apud Græcos invaluisse usum , ut familiarum illustrium , quarum affinitate gloriarentur , cognomina , gentis suæ cognominibus præponerent. Certè *Bissipatorum* , seu potius *Dishypatorum* familia apud Byzantinos inter nobiliores maximè , celebratur , quæ nomen fortean traxerat à nescio quo bis Consule , seu Ordinario , seu Codicillari , *qui bis Consulatus adipisci meruerat insignia* , ut est in Novella Theodosii & Valentiniani de Honoratis : quemadmodum Petronius Maximus , qui Consulatum bis gesserat sub Valentiniano , *vir gemini Consulatus* dicitur Prospero Tironi : vel potius ab aliquo qui Dishypati Magistratum gesserat , cum observare sit supremos in civitates Italicas ab Imperatoribus Constantinopolitanis missos Judices , vel Præfectos , hacce dignitatis nomenclatura donatos. ^a Quippe *Riccardum Iudicem & Augustalem Dissipatum* legimus in tabulis Gaufridi Comitis Cannensis in Italia , Alexio Comneno imperante exaratis : præterea Joannem filium *Vrsi Imperialis Dissipati* , in aliis anni MCLXXVIII. Guillelmo Sicilia Rege regnante scriptis : ex quibus docemur Græcanicarum dignitatum nomina diu apud Italos & Siculos servata , etiam longè post exactos Græcos , quæ in familiarum cognomina postea transiere , quod & in Prætonobilissimorum gente Italica licet advertere. ^b Dishypatorum verò dignitatem eandem quæ olim Dictatoris in Romana Republica , fuisse videntur innuere Suidas & Lexicon Græcum MS. ex Bibliotheca Regia. Ex Dishypatorum porrò familia nonnulli recensentur apud scriptores Byzantinos , *Thomas Dishypatus* , apud ^c Auctorem incertum post Theophanem sub Leone Bardæ filio : *Dishypatus* alter sub Alexio Comneno in ^d Jure Græco-Romano : ^e *Georgius Dishypatus* Lector Ecclesiæ Sophianæ : ^f *Manuel Dishypatus* , Archiepiscopus Theffalonicensis sub Theodoro Lascari , apud Pachymerem : *Georgius Dishypatus* , sub ann. MCCCCXXXVII. pater fortè Georgii cujus meminimus , apud ^g Phranzem : denique *David Dishypatus* , qui scripsit contra Barlaamum & Acindynum sub Joanne Palæologo , cujus liber asservatur in ^h Bibliotheca Regia. *Georgius* igitur de *Bissipato* ex hac Dishypatorum gente , ex paterna , ex materna verò origine , ex Palæologorum illustri familia ortus , cum cæteris nobilibus exulibus , post expugnatas à Turcis Græcorum Imperii provincias omnes , in Franciam venit : ubi perhumanè acceptus à Rege Ludovico XI. ob præstita in bellis obsequia , variis donatus est beneficiis. ⁱ Quippe Consiliarium & Cambellanum regium creavit , & diplomate XXVI. Julii an. MCCCCLXXIII. eidem & hæredibus Domum dominicam Burdigalæ ad Lumberiarum castrum sitam , in qua morari posset , concessit. Alio postea diplomate in castro Bosci Vicecomitis exarato ultimo Novembris anno MCCCCXXIV. Vicecomitatus Augensis proventus dominicos dedit : in quibus quidem tabulis Lexoviensis Capitaneus indigitatur. ^k Jus præterea , uti vocant , naturalitatis , seu cæterorum Francorum prærogativam indulfit diplomate ad Plessiacum juxta Turones scripto mense Novembri anno MCCCCXXVII. & in Camera Computorum Parisiensium acta relato v. Januarii sequentis. ^l Quo quidem anno MCCCCXXVII. prædium de *Trascreeux* in agro Bellovacensi ab Antonio de Pincorio

^a Vghell. in Ital. sacrao. 7. p. 411. 1071.

^b Suidas. Lexicon MS. cod. 2063.

^c Auctor incert. p. 440.

^d Jus Gr. Rom. p. 288.

^e Nicet. in Andr. l. 1. n. 11.

^f Pach. l. 1. c. 11.

^g Phranz. l. 2. c. 11.

^h cod. 692.

ⁱ Memoriale Camera Comput. Paris. sign. O. fol. 96.

^k 7. Regesum chartar. Camera Comput. Paris. fol. 32.

^l Louvetus in Nobilitate Bellovacensi.

Pinconio, seu de Piquigny, Milite, comparavit, in eoque fortunæ suæ sedem constituit. ^m Nec multo post receptis à Rege Lexoviensi Capitaneatu, commodisque Augiensibus, vice compensationis, & in augmentum dotis nuptialis, (ex quo colligitur Rege procurante conjugio illigatum,) LXX. libris Turonensibus annuis in Pontis Audomari dominico percipiendis donatus est tabulis Atrebatii scriptis 1x. Aprilis anno MCCCCLXXVIII. Vidimus denique Diploma aliud Ludovici XII. Regis, in quo Georgius dicitur missus fuisse à Ludovico XI. Rege cum duobus bellicis minoribus navigiis, singulis septem vel octo doliorum capacibus, & militibus trecentis, in insulam Viridem, (quæ fortè eadem quam hodie Caput viride vocant) ut inde species aliquas adveheret, corporis sui valetudini idoneas ac necessarias, & ad Honorium ea navigia conscendisse. Ejus porro uxor, non ex Fuxensi familia fuit, quod velle videtur ⁿ Scoherus, cui imposuit malè exaratum illius nomen. Fuit enim illa MARGARETA DE POIX, filia Domini Sercellarum, qui ad Vicecomites Picei seu de Poix, in Picardia, natales suos referebat. Hanc perperam Georgio, Georgii filio, adscribit Louvetus. Ex hoc conjugio nati *Georgius* iste secundus, *Guillelmus*, & *Antonia de Bisipato*, qui quidem Georgii liberi in Margareta de Poix matris tutela erant anno MCCCXCIX. ut docet ejusce anni Diploma, quod asservatur in Camera Computorum Parisiensis. *Georgius Paleologus de Bisipato*, Miles, Georgii prioris filius primogenitus, prædium paternum de *Tracereux* à patre comparatum obtinuit, superstesque erat anno MDXXI. ^p Hujus filia & hæres *Antonia de Bisipato*, Domina de *Tracereux*, nuptias iniit cum ^o *Goberto de Asperomonte* Milite, Tullini in Regitesteni agro Domino, ex quibus prognata *Helena*, Joannis de *l'Isle* Domini de *Marivaux*, Equitis Torquati ac Parisiensis Gubernatoris conjux. ^q *Guillelmus* verò *Paleologus de Bisipato*, Georgii prioris filius secundogenitus, Eques Torquatus, Dominus de *Hanaches*, de *Blicourt* & de *Mazis*, Vicecomes Falesiensis in Neustria, Cambellanus, unusque ex centum Regiis Nobilibus, vir utriusque linguæ peritissimus, in oppugnatione Bononiæ Italicæ interemptus est anno MDXI. ^r Uxor ei fuit *Ludovica de Villiers*, Antonii de *Villiers*, Domini de *l'Isle-Adam*, ex Agnete de *Molin*, filia, quæ marito superstes, *Jacobo d'O*, Militi, Domino d' *Avennes*, de *Baillet*, & de *Franconville au bois*, iteratis nuptiis copulata est sub annum MDXIV. ^s Ex *Guillelmo* verò nata filia unica *Helena Paleologina de Bisipato*, uxor Joannis de *la Mark*, Equitis Torquati, centum militum Cataphractorum Capitanei. Bisipatorum porro familiæ pro insignibus adsignat Scoherus Scutum caruleum, in quo crux aurea duplex, Patriarchalem vulgò dicimus, elisa ac decurtata, cum binis stellulis perinde aureis ad superioris brachii latera, & lunula argentea sub ipsius crucis inferiori stipite, effingitur.

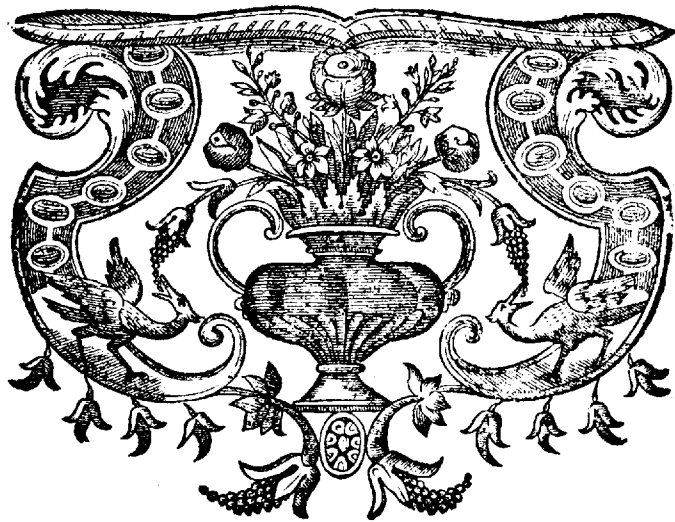
^m *Memoriale signas. P. fol. 190*

ⁿ *Scoher, in Genealog. Crovaca p. 40.*

^o *Sammarthani to. 2. hist. Stem. Franc. p. 906.*
^p *Louvet.*
^q *Pater Anselmus in Stem. Asperomontis famil.*
^r *Crucimanius in Biblioth. Gall.*

^s *Hist. Castillon. p. 577.*

^t *Scoher, Sammarth.*

XLIII.

FAMILIA CANTACUZENORUM.

^a Spandugin. p.
185.

^b Laon. l. 2. p. 57.

^c Freher. in Orig.
Palat. c. 1.

^d Ducas. 6. 5. 7.

ANTACUZENORUM gentis nobilitatem prædicant passim scriptores Byzantini, qui cæteras totius Orientis familias antiquitate generis, nataliumque splendore longè præcelluisse ultro fatentur. Ita præsertim sensit ^a Spanduginus; qui ut Palæologis Cantacuzenos anteponeret, eam invaluisse scribit sua ætate apud Græcos opinionem, à duodecim Franciæ Paribus fuisse progenitos. Quod potissimum adnotare visum est, ut vel inde appareat quanti habuerint Græci Palatinos Francicos, uti vocantur, quorum fama, etiam cum anilibus fabellis, quibus tot eorum præclarè gesta à Poëtis & historicis vulgaribus, seu Romanis deturpata sunt, ad eos pervenit. Quod ex ^b Laonico præterea colligimus, qui in ea Historiæ suæ parte, quam peculiari commentario illustravit ^c Marquardus Freherus, Heroum nostrorum gloriam & facinora prædicare non abnuvit. ^d Ducas, cujus historiam habemus præ manibus, de Joanne Cantacuzeno Imperatore verba faciens, à Spandugino allata confirmat: quo loco scribit, flagrantibus inter utramque domum, Palæologorum scilicet & Cantacuzenorum, de rerum summa, Imperiique auctoritate decertantem, controversiis, bellisque civilibus, quæ Turcis ex Asia in Europam trajiciendi, ac denique Orientalis principatus reliquias penitus exscindendi occasionem præbuere, plerosque è Græcis in Joannis Cantacuzeni transiisse partes, cum ob egregiam fortitudinem, in re militari peritiam, cæterasque animi dotes præclaras, tum ob generis nobilitatem, ut qui ab antiquis Heroibus gentis suæ originem natalesque arcesseret. Quibus sanè verbis vulgi opinionem, quam ex Spandugino attigimus, videtur respexisse. Denique Georgius Pachymeres Cantacuzenos proprio epitheto NOBILES appellat. Horum tamen ante Alexii Comneni Imperatoris tempora mentionem fieri non video, sub quo floruit

^a Anna l. 11. 13.
p. 334. 339. 391.
392. 394.

CANTACUZENUS ille, cujus nomen hætenus ignotum manet, qui ab eodem Augusto classi Præfectus, Laodiceam, quam Græcis abstulerat Tancredus Boëmundi Antiocheni Principis ex sorore nepos, obsidione cinxit. Sed Tancredi subsidio veniente Boëmundo, recessit. Ejus præterea operâ usus est Alexius bello Dalmatico adversus eundem Boëmundum, in quo ex Francis nostris spolia aliqua retulit sub annum MCVII. Hujus fortè filius, aut ex filio nepos,

^a Cinnam. l. 3. n. 9.
^b Nicet. in Man. l.
2. n. 7. l. 6. n. 4.
^c Cinnam. l. 6. n. 13.
^d Nicet. in Man.
l. 3. n. 2.

JOANNES CANTACUZENUS, ^a qui post edita bellis contra Servios & Hungaros, Manuele Comneno imperante, præclara fortitudinis specimina, in eo quod Græcos inter & Cappadociæ Turcos commissum est prælio sub an. MCLXXIV. interemptus est. ^b Huic uxor fuit MARIA COMNENA, Andronici Comneni Sebastocratoris filia, ipsiusque Imperatoris Manuelis neptis.

^a Cinnam. l. 6. n. 13.
^b Nicet. in Man.
l. 6. n. 8.

MANUEL CANTACUZENUS, ^a Joannis filius, ^b cum ab eodem Augusto unâ cum Andronico Angelo in Turcos Asiaticos cum imperio missus fuisset, tanta cum animi fortitudine, ac cum singulari sese gessit prudentia, ut unus ferè totos in se irruentes hostes exceperit, sustinueritque, Græcis, qui collegæ ignaviâ fugæ se dederant, repressis. ^c Sed ex aliqua offensa à Manuele in carcerem postea conjectus, ab iis à quibus captus fuerat, excæcatus est, licèt nullum super hoc intercessisset Imperatoris præceptum, qui id graviter tulit. Præclaras viri dotes prædicat Cinnamus.

^a Cinnam. ibid.

JOANNES CANTACUZENUS, Manuelis fortean filius, vir, inquit

* Nicetas, procerâ staturâ, forti animo, & voce magna, sed ob audaciam & arrogantiam ferè perpetuò adverso Marte pugnavit, ^b ab Andronico Comneno Tyranno oculis perinde privatus est, quòd fratri uxoris suæ Constantino Angelo per carceris, ubi ex levi aliqua culpa detinebatur, custodem salutem dixisset: ^c uxorem quippe duxerat sub an. MCLXXVI. IRENEM, Andronici Angeli filiam, ac Isaacii & Alexii Imperatorum sororem, ^d ab Isaacio verò post adeptam Augustam dignitatem, Cæsar dictus, adversus Uachos seu Bulgaros cum copiis, cæcus licèt, missus, dum incautè agit ac temerè, ab hostibus interceptus, deletus est. ^e Superstes etiamnum erat Alexio Angelo imperante, sub quo filiis suis imperium asserere in animo habuit.

^a Nicet. in Isaac. l. 1. n. 6.
^b Idem in Alex. Man. F. n. 14.

^c Nicet.
^d Balsamon in Notrocen.
^e Nicet.

^f Nicet. in Alex. l. 2. n. 50.

THEODORUS CANTACUZENUS, ex Constantinopolitanis proceribus fuit, qui Andronico Comneno tyrannidem arripienti fortiter obstitit, unaque cum Isaacio Angelo postmodum Imperatore Nicæam Bithyniæ se se recepit, ubi dum ab Andronico obsidetur, facta eruptione, viriliter pugnans interemptus est anno MCLXXIII. Incertum porro an is Joannis prædicti frater fuerit, quod ratio temporis videtur suadere.

^a Nicet. in Alex. Man. fil. n. 18.
^b in Andr. l. 1. n. 2.

ANDRONICUS CANTACUZENUS, ab Isaacio Imperatore missus est, ut Friderico Germanico Imperatori in sacram expeditionem per Græcorum terras pergenti comæatum resque necessarias præberi curaret, sub annum Christi MCLXXXIX.

^a Nicet. in Isaac. l. 2. n. 3.

MICHAEL CANTACUZENUS, cum aliquot Græcis Proceribus, Alexio Angelo in fratrem Isaacium insurgenti, tyrannidemque invadenti favit, eumque Imperatorem appellavit. Alexio sanguine junctum fuisse prodit Nicetas: unde conjicere licet Joannis Cantacuzeni ejusdem Alexii sororii filium fuisse.

^a Nicet. in Isaac. l. 3. n. 8.

I. MANUEL CANTACUZENUS, ^a Magnus Pincerna, & Thracensium Thematis seu provinciæ Dux ac Præfectus, à Joanne Vatatzæ Imperatore in Genuenses, qui Rhodum insulam sibi asseruerant, cum copiis missus est sub ann. MCLL. ^b Vivebat adhuc Michaele Palæologo imperante. Hunc Joannis Cantacuzeni avum fuisse existimaverim, quo casu, filii ejus fuere

^a Acrop. c. 48.

^b Pach. l. 6. c. 13.

II. N. CANTACUZENUS, Joannis Imperatoris pater, &

II. N. CANTACUZENUS, cujus filius fuit Nicephorus Cantacuzenus, quem ^a idem Joannes Patruelem suum appellat. ^b Meminit præterea sub hæc eadem tempora *Manuelis Cantacuzeni*, qui Chumni filiam uxorem duxit, cui etiam Strategopuli dat cognomen.

^a Cantac. l. 2. c. 3.
^b l. 3. c. 22.
^c Id. l. 3. c. 200.

II. N. CANTACUZENA, mater Joannis Angeli, Thessaliæ Præfecti, quem Joannes patruelem suum, & Manuelis filii avunculum vocat.

^a Cantac. l. 2. c. 6.
^b l. 3. c. 53. 64. 6.
^c 4. c. 4.

II. N. CANTACUZENUS, ^a ab Andronico seniore Imperatore annos natus XXII. Peloponneso Præfectus, octennio post obiit. ^b Uxorem duxerat THEODORAM PALÆOLOGINAM, quam ^c CANTACUZENAM Joannes filius, & ^d Nicephorus Gregoras interdum nuncupant: ^e ac Joannes quidem *Θείον*, amitam Andronici Palæologi Junioris fuisse ait: alibi verò Tarchaniotam Michaelis Palæologi Imperatoris fororis filium, ejusdem Theodoræ fuisse *Θείον*, seu patrum. Unde conjicere est Theodoram filiam fuisse Michaëlis Tarchaniotæ & Marthæ Palæologinæ Michaëlis fororis, & ex materna origine Palæologinam appellatam. ^f Obiit VI. Januarii anno MCCCXLII. Ejus modestiam, liberalitatem, prudentiam, cæterasque animi dotes commendant iidem Gregoras & Joannes filius.

^a Cant. l. 1. c. 17.

^b Id. l. 1. c. 25. 28.

^c 52.

^d Greg. l. 11. p. 374.

^e l. 1. c. 25.

^f l. 3. c. 12.

^g Cantac. l. 3. c. 36.

Liberi N. Cantacuzeni ex Theodora.

III. JOANNES CANTACUZENUS Imperator, de quo mox.

III. NICEPHORUS CANTACUZENUS Sebastocrator, Adrianopoli & Famil. Byzant. Kk ij

^a Cant. l. 4. c. 33. 42.

adjacenti urbi regioni à fratre præfectus est.

^a Pach. l. 6. c. 25.
Cantacuz. l. 1. c.
¹⁴
^b Allat. de Georg.
p. 354. 355.

III. N. CANTACUZENA, ^a Uxor CONSTANTINI ACROPOLITÆ, Magni Logothetæ, filii Georgii Acropolita Magni perinde Logothetæ, cujus habetur Chronicon. Is porro Constantinus ^b aliquot orationes in Sanctorum festa conscripsisse dicitur.

^a Gregor. l. 8. p.
208.
^b Cant. l. 2. c. 9.
Gregor. l. 9.
Ducas c. 5.
^c Ducas c. 5. &
seq.
Greg. Cantac.
^d Cant. l. 3. c. 26.
27.
Ducas c. 6.
^e Cant. l. 3. c. 100.
Ducas c. 9. 10.
Laonic. l. 1.
Io Villan. l. 2. c.
28. 34. 74. 75.
Thuvroc. in Si-
gism. c. 8.
^f Cantac. l. 4. c. 4.
^g Id. l. 4. c. 14.
^h Synod. Palamit.
p. 138. 170.
ⁱ l. 4. c. 42. 45.
Simon Arch. The-
ban. Carm in Io.
Cantacuz. apud
Allat. de Simeon.
p. 203.

^k Lambec. ad Co-
din. p. 210.

^l Vvad. an. 1394.
1. 1375.

^m Cantac. l. 2.
c. 9.

ⁿ Cantac. l. 4. c.
42.

III. JOANNES CANTACUZENUS IMPERATOR, ^a Magni Pa-
piæ primus, deinde Magni Domestici dignitate donatus est ab Andronico Juniore
Imperatore, cui adeo charus fuit, ^b ut Imperii collegam sibi adsciscere cogitaverit,
moriensque filiis suis impuberibus tutorem delegerit: quo quidem sibi demandato mu-
nere minus fideliter defunctus, Imperatorum nomen ipsemet arripuit, ^c cum æquè
tulisset repulsam se passum ab Anna Sabauda Augusta de Joannis Junioris Imperato-
ris filii cum Helena filia sua ineundis nuptiis. ^d Didymotichi igitur appellatus & co-
ronatus Imperator, Annæ & filio Joanni bello illato, ^e Constantinopolim tan-
dem prodicione cepit VIII. Januarii anno MCCCXLVII. ac tum reconciliatus cum
Anna & Joanne, desponsatâ eidem Joanni filiâ Helenâ, unâ cum iis Imperator
rursus proclamatur VIII. Februarii sequentis, ^f & in Blachernarum templo coro-
natur XIII. Maii, Anna & Joanne presentibus, quibus in acclamationibus ex pactis
conventis postpositus est, ^g JOANNES ANGELUS COMNENUS PALÆOLOGUS
CANTACUZENUS appellatus. ^h Sed haud multo post utrique prælatus, primus no-
minari cœpit, hinc novi rursus inter socerum & generum excitati motus, do-
nec tandem vel coactus, vel ultro ac sponte cedens Cantacuzenus (quod ultimum
ipsemet asserit) ⁱ in Manganorum Monasterium, Monachi accepto habitu, ac JOA-
SAPHUS nominatus, indeque in Batopedii Sacrimontis Monasterium secessit sub
annum MCCCCLV. Flagravere bella hæc civilia per quinquennium, extremamque cla-
dem labascenti jam Orientalium Imperio intulere, dum uterque Imperator, ac Can-
tacuzenus præsertim, Asiaticos Turcos in auxilium evocant, & in Europam transmit-
tunt, datâ insuper in uxorem à Cantacuzeno in strictioris fœderis argumentum Or-
chani Turcorum Sultano filiâ Theodorâ. De Cantacuzeni obitus tempore nihil hac-
tenus certi scriptum legimus, nisi quis fidem adhiberi velit ^k Lambecio, nescio quo
auctore, scribenti extinctum XX. Nov. an. Mundi juxta Græcos M MMMMM DCCCXIX.
Christi MCCCX. quod à vero procul abest, si quo primùm in aula Constantinopo-
litana notus haberi cœpit, tempus spectetur: ^l id constat, anno MCCCXXV. adhuc
fuisse superstitem. Ejus in rebus gerendis prudentiam, in re militari peritiam, ani-
mique fortitudinem, mirè prædicat Nicephorus Gregoras. In disciplinis verò ac hu-
manioribus perinde ac sacris literis eruditionem testantur varii ab eo scripti libri,
maximèque ii quos præ manibus habemus Commentarii contra ipsum Gregoram,
qui interdum paulo sibi iniquior visus est, dum Joannis generi tuetur partes, & ad
sui defensionem conscripti, ubi res ab Andromio Palæologo Juniore, & à se tum
rerum ministro, tum Imperatore gestas eleganti stylo, tametsi diffusior, complexus
est. ^m Eidem uxor fuit IRENE, Andronici Azanis Protovestiarum filia, Joannis Aza-
nis, Bulgariae Exregis & Romaniae Despotæ, ex Irene Palæologina Michaelis Palæo-
logi Imperatoris neptis: ⁿ quæ monasticam vitam amplexo conjugæ, in Mar-
thæ Monasterium pariter secessit, sanctimonialis effecta, & EUGENIA nomi-
nata.

Liberi Joannis Cantacuzeni Imperatoris ex Irene Azanina.

IV. MATTHÆUS CANTACUZENUS Imperator, de quo mox.

^a Ducas c. 30.
^b Phranz. l. 3. c.
22.

IV. THOMAS CANTACUZENUS ^a Senderovum contra Sultatum Amu-
rathem tuitus est. ^b Vivebat etiamnum anno MCCCCLVIII.

^a Cantac. l. 3. c.
32. l. 4. c. 45.
Phranz l. 1. c. 13.
^b Chron. Veneto-
Byz. p. 196.
^c Cant. l. 4. c. 13.
Laon. l. 1. p. 24.
^d Cant. l. 3. c. 31. 48.

IV. MANUEL CANTACUZENUS, ^a à Joanne patre Imperatore Despota
creatus, mox Misistræ seu Spartæ Dux efficitur anno MCCCXLI. ^b Obiit ip-
so Paschatis festo anno MCCCXXX. ^c Huic filiam Joannis Leziniani, post-
modum Regis Armeniae, filiam in uxorem desponderat pater, Andronico
Juniore Palæologo adhuc superstite: ^d verum rescissis pactis nuptialibus, Liberi

Serviani proceris filia copulatus est. ^a Eo extincto Theodorus Palæologus ^b Phranz. l. 1. c. 25.
Joannis Imperatoris filius Spartæ dominium à patre obtinuit.

IV. ANDRONICUS CANTACUZENUS Constantinopoli ex peste obiit ^c Cantac. l. 4. c. 8
sub annum MCCCXLVIII.

IV. MARIA CANTACUZENA nupta NICEPHORO DUCÆ Despotæ ^d v. Stemma Angel.
& Acarnaniæ Principi, Joannis Despotæ filio, ex Angelorum familia. ^e gel.

IV. THEODORA CANTACUZENA, à patre uxor data est ORCHANI ^f Cantac. l. 3. c. 95.
Turcorum Sultano, Bithyniæ, Phrygiæ ac Paphlagoniæ Principi, quem in ^g l. 4. c. 4.
suas jam partes pertraxerat. Peractæ nuptiæ mensè Januario anno Christi ^h Ducas c. 9.
MCCCXLVII. ⁱ Laon. l. 1. p. 15.

IV. HELENA CANTACUZENA, uxor JOANNIS PALÆOLOGI Im-
peratoris. ^a Videtur scribere Cantacuzenus ipse tres tantum sibi fuisse fi- ^b L. 3. c. 32.
lias.

IV. MATTHÆUS CANTACUZENUS, ^a à patre nulla quidem ^b Cantac. l. 4. c. 5.
nominatim dignitate donatus est, sed honore tamen supra Despotas elatus, ita ut
primus ab Imperatore esset: quem honorem primus Palæologorum Imperator Mi-
chael propter filium Porphyrogenitum Constantinum invenerat. ^b Unde fallitur ^c Ducas c. 10.
Ducas, qui tum Despotam appellatum scribit. ^c Redintegratâ rursus cum Joanne ^d Cant. l. 4. c. 35.
genero discordiâ, Matthæum filium Imperatorem dixit Cantacuzenus pater, & in ^e 36. 37. 38.
Blachernarum æde à Philotheo Patriarcha coronari curavit anno MCCCCLV. ^d Quo ^f Pseudosyn. Pa-
quidem anno celebrata Græcorum Synodus contra Palamitas, cui cum patre sub-
scripsit, hocce in ea titulo donatus, MATTHÆUS IN CHRISTO DEO-FIDELIS ^g lamis. apud Com-
IMPERATOR ET MODERATOR ROMANORUM ASANES CANTACUZE- ^h besij. to. 111. An-
NUS. Unde maternum cognomen sibi indidisse colligitur. Sed hac appellatione ⁱ davis Bibl. Græc.
haud diu est potitus: ^e quippe Joannes Palæologus hoc ipso anno recepta Constan- ^j Patr. p. 177. C.
tinopoli, ac Cantacuzeno ultro cedente, dum proximè adeptam tueri nititur di- ^k apud Græzer. ad
gnitatem, à Palæologo captus, in Lemnum insulam, deinde in Peloponnesum re- ^l Cantac. p. 933.
legatus & custodiæ mandatus est. Dimisso tamen patris suasionis Imperatoris titulo, ^m Cant. l. 4. c. 42.
libertati redditus est, Despota in posterum appellatus. Obiit patre superstite. ⁿ 45. 46. 47. 49.
^f Uxo- ^o Cantac. l. 2. c.
rem duxerat IRENEM PALÆOLOGINAM, filiam Demetrii Palæologi Despotæ, ^p 38 l. 3. c. 22. l.
Andronici Senioris Imperatoris filii. Nuptiæ magno apparatu celebratæ Thessaloni- ^q 4. c. 45.
cæ. ^r Quidam scribunt Matthæum duxisse RUSNAM, filiam Wcascini, vel potiùs ^s Phranz. l. 1. c. 15.
sororem Stephani Dusciani, Imperatoris, seu Regis Serviæ, qui hujusce conjugii ^t Spanang p. 188.
gratiâ universam Albaniam filia in dotem concesserit: præterea Matthæum ut se in ^u Luccarus p. 16.
ejusdem provinciæ possessione firmaret, quos suspectos habebat proceres, in Pello- ^v Orbinius p. 276.
ponnesum relegasse, & exegisse Romani Pontificis Legatos, idque totius postmo-

*Liberi Matthæi Cantacuzeni Imperatoris ex Irene
Palæologina.*

V. JOANNES CANTACUZENUS, ^a Despotæ dignitate donatus fuit à Joan- ^b Cant. l. 4. c. 49.
ne Palæologo Imperatore, post abdicatam à Matthæo patre Imperatoriam di-
gnitatem sub annum MCCCCLVI.

V. DEMETRIUS CANTACUZENUS, Sebastocrator, eadem qua frater ^c Cantac. *ibid.*
Joannes tempestate dictus est à Joanne Palæologo Imperatore.

V. GEORGIUS CANTACUZENUS, de quo mox.

² *Cantac.* 4. c.
45.

V. THEODORA CANTACUZENA , * Matthæi primogenita filia , educata cum avia Irene Imperatrice in Marthæ Monasterio , quò illa se post abdicatum à Joanne Cantacuzeno Imperium receperat.

V. HELENA CANTACUZENA , Uxor DAVIDIS COMNENI Imperatoris Trapezuntini.

Vide Hist. Fran-
co Byz. l. 4. n. 43.

V. IRENE CANTACUZENA nupsit GEORGIO BRANCOVITZIO , Serviciæ Despotæ. Meminit Laonicus alterius Irenes Cantacuzenæ , Ludovici Aragonensis Soulenfis Comitiss , qui ea ætate vixit , conjugis. Binos filios , Joannem scilicet & Demetrium , totidemque filias Matthæo adscribit Joannes Cantacuzenus pater. Joannem & Demetrium omittit Orbinus , Georgium tantum commemorans , & binas natas , quos ex Rusna procreatos liberos scribit.

Spandug. p. 189.

Luccar. in An-
nal. Ragus. p. 93.

V. GEORGIUS CANTACUZENUS , cognomento SUCHETAI , ut observat Spanduginus , magnus sua ætate bello dux , & ex natalium nobilitate ac splendore celebratissimus. Hunc Helenæ Cantacuzenæ Davidis Trapezuntini uxoris fratrem fuisse dicunt idem Spanduginus & Luccarius sub annum MCCCCXL. sed vereor ne ex temporis , quo ille vixit , ratione , Matthæi ex filio nepos potius censendus sit ; cum præterea Luccarius Joannem Georgii patrum videatur innuere , unde Demetrii filius fortean fuerit.

Liberi Georgii Cantacuzeni.

Spandug. p. 192.

VI. MANUEL CANTACUZENUS , qui propter claritatem famæ , generisque nobilitatem paucos in Græcia pares habuit , inquit Spanduginus , Messeniaco tractui in Laonia aliquamdiu imperavit. Dein cum à Thoma Palæologo Peloponnesi Principe bello impeteretur , cum Albanis fœdus iniit , quorum ope adjutus Thomam & ejus fratrem Demetrium aggressus , in Peloponnesum descendit. Sed controversiam diremit Mahumetes Sultanus , Peloponneso in jus suum redacta. Cum quo Manuel postmodum pactus , xxv. millium ducatorum pensionem obtinuit. Sed cum sibi à Sultano metueret , in Hungariam concessit , ubi vitæ reliquum exegit. Uxorem duxerat MARIAM , cui CLUCHIÆ nomen Albani imposuere , postquam in Manuelis conjugis fidem concefferunt , eo etiam GHIN Cantacuzeno appellato.

VI. ANNA CANTACUZENA , Uxor STEPHANI Ducis S. Sabæ.

CANTACUZENI ALII

incerta originis.

MANUEL CANTACUZENUS Protostrator anno MCCCCXX. nescio *Phranz. l. 2. c. 39.*
 an idem cum Manuele Georgii filio.

DEMETRIUS CANTACUZENUS,^a floruit in aula Constantino-^a *Phranz. l. 2. c. 39. 40.*
 politana sub eundem annum MCCCCXX.^b & in urbis expugnatione fortiter pugnans ^b *id. l. 3. c. 11. 15.*
 interiit cum Nicephoro Palæologo genero. *Laon. l. 1. p. 26.*

JOANNES CANTACUZENUS,^a magnus sua tempestate bello dux,^a *Spanduz p. 19:*
 Constantinum Palæologum, cum Constantinopolitani Imperii reliquiarum possessio-
 nem adiit, anno MCCCCXLIX. comitatus est. ^b Hunc Corinthi gubernatorem fuisse ^b *Phranz l. 2. c.*
 ait Phranzes anno MCCCCXLV. & MCCCCLII. Hos fortè à Matthæi filiis, Joanne & ^b *19. l. 3. c. 39.*
 Demetrio, quorum nominibus donantur, prognatos liceat conjicere.

CANTACUZENUS STAUROMETES, Zetuni in agro Theffalo- *Ducas c. 28.*
 nicensi Præfectus an. MCCCCXV.

CANTACUZENUS, Lucæ Notaræ Magni Ducis gener, unà cum focero ^a *Ducas c. 40.*
 à Mahumete interfectus est post expugnatam urbem. Crebra porro hujusce Notaræ
 occurrit mentio apud Scriptores, qui de postrema Urbis expugnatione scripserunt.
 Filius is fuit Nicolai Notaræ, Interpretis dignitate donati, viri opibus potentis sub ^b *Duc. c. 51. 107.*
 Manuele Palæologo Imperatore. Ab hoc prodire filii duo, quorum alter in quodam *148. 166. 177.*
 contra Turcos prælio interiit: alter Lucas Notaras Magnus Mesalon, sub Joanne *Phranz. l. 3. c.*
 Palæologo, deinde Magnus Dux, seu classium Præfectus, sub Constantino ultimo *11. 18.*
 Imperatore, cum quo urbis obsidioni interfuit: post cujus expugnationem, cum *Allat. de Georg.*
 Mahumetem adiiisset, thesaurosque omnes ultro exposuisset, ab eo unà cum duo- *p. 397. 409.*
 bus filiis capite truncatus est. Hujus filia Anna Venetias concessit, ejusque adhor-
 tatione in eadem urbe excusum Magnum Etymologicum à Nicolao Blasto Cretenfi
 anno Chr. MCCCCXCIX. uti ad ejusdem libri calcem annotatur. Hunc Notaram
 Generum, id est affinem, Imperatoris vocat Allatius.

DEMETRIUS CANTACUZENUS, Dux fortissimus, Florentinis
 militavit, obiitque anno MDXXXVI. Pisæ sepultus in æde S. Dominici, cum du-
 plici epitaphio, Græco uno, Latino altero, quod hic damus:

*En Cantacusinus jacet hic Demetrius Heros,
 Martis honos, Graii gloria magna soli.
 Æacides alius, Pylus quoque & alter Ulixes,
 Florentinorum præsidiumque Ducis.
 P. MAR. MDXXXVI.*

Superpositus cernitur insignium gentilitiorum clypeus, in quo efficti bini leones
 erecti, ac inter se frontibus commissi, arborem prioribus pedibus sustinentes.

Sequens epitaphium aliud, quod Romæ in æde S. Mariæ de Ara-Cœli legitur,
 ostendit Cantacuzenorum familiam circa ea fermè tempora in Cyprum insulam tra-
 jecisse. *C. Cantacusina Floridi Cypriæ nobilissimæ præcis matronis quovis laudis genere* *Schrader. in*
comparanda, uxori concordissimæ & suavissimæ, vixit annos VIII. menses X. cum ea sine *Monum. Ital.*
lite, Hector Lengles Cypria nobilitatis tenues reliquia, amisso exilii unico solamento, infeli- *p. 152.*
ciss. & sibi posuit anno MDV. VI. Non. Jul.

ANTONIUS CANTACUZENUS, à quo emptum Zonaræ historiæ *Wolpb. in præf.*
 Codicem MS. scribit Wolphius an. MDLIV. Huic tres filii fuere, Constantinus, *ad Zonar.*
 Georgius, & Manuel Cantacuzeni. *Crusius p. 209.*
Turco Gr.

DEMETRIUS CANTACUZENUS vixit sub Selimo Sultano. *Malaxus p. 150.*

MICHAEL CANTACUZENUS, ut est in Turco-Græcia, ære alieno *Turco-Gr p. 224.*
 ex parte liberatus, patruus Peloponnesiorum illorum, nunc Regis Turcarum nego- *169. 174.*

tiatorem, *πραγματῆα*, agit, id est ut sexagenis ducatorum millibus quotannis res in aulam necessarias, & pelles pretiosissimas Moscoviticas emat. Postea an. MDLXXV. rei salaria per Turciam Praefectus, tandem Sultani jussu strangulatus fuit in civitate Anchialo III. Mart. an. MDLXXVIII.

Turco-Gr. p. 497 CANTACUZENORUM in Græcia domus duæ supereffe dicuntur: una Anchiali, ubi idem Michael Cantacuzenus magnificas ædes habuit, cujus filius anno MDLXXVI. nuptias celebravit cum quodam ex antiqua Rauliorum familia: altera domus Peræ adhuc supereff. Ex postrema fuit

Douza in Itin. CF. p. 70. 71. & in Not. ad Logoth. GEORGIUS CANTACUZENUS, à quo Acropolitæ historiam emisse se scribit Georgius Douza.

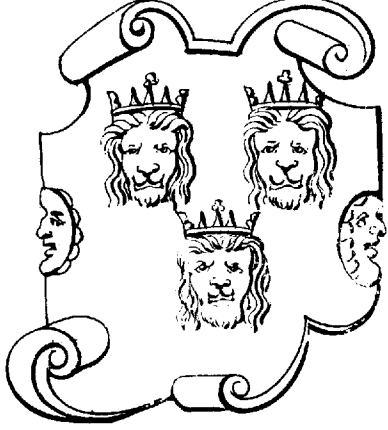
FAMILIÆ
DALMATICÆ,
SCLAVONICÆ,
TURCICÆ:

S E U

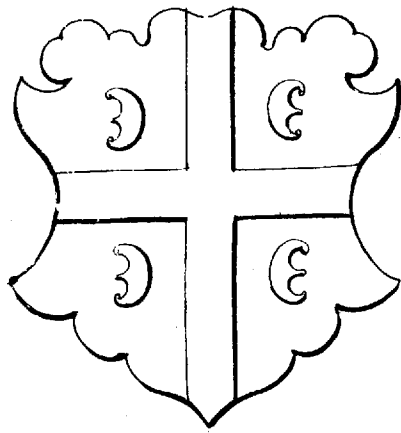
SERIES GENEALOGICÆ
ac historicæ Regum & Toparcharum Dalmatiæ,
& Sultanorum Turcicorum, sub Imperatoribus
Constantinopolitanis.

ARMA ET INSIGNIA

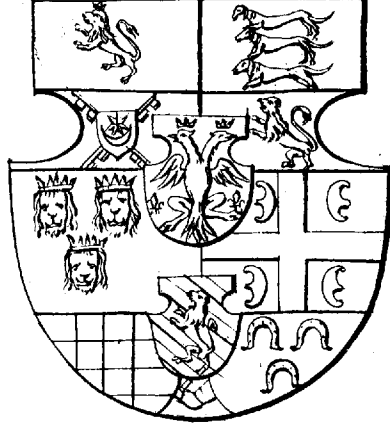
REGNI DALMATIÆ

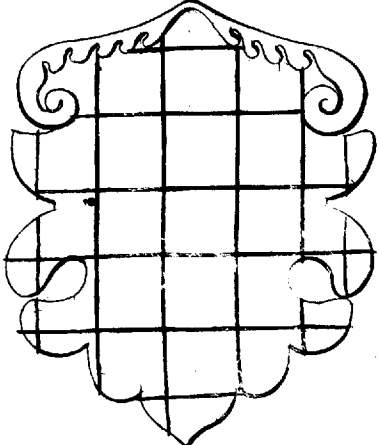
REGNI SERVIÆ

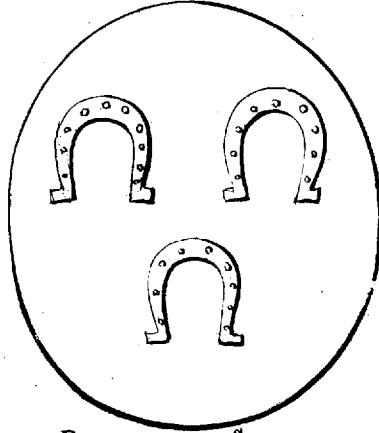
STEPHANI REG. ET IMP. SERVIÆ

REGNI CROATIÆ

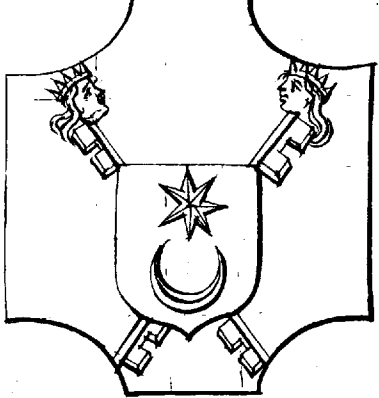
REGNI RASSIÆ

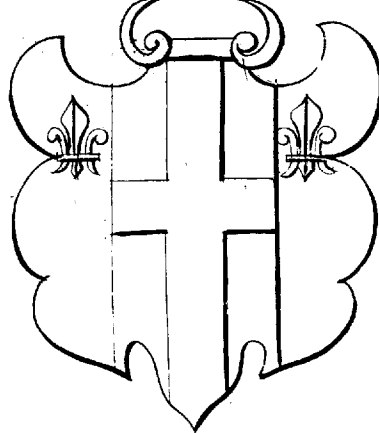
REGNI BVLGARIÆ

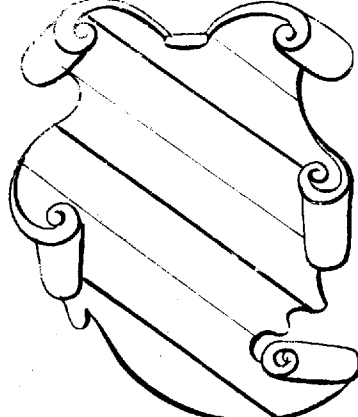
REGNI BOSINIÆ

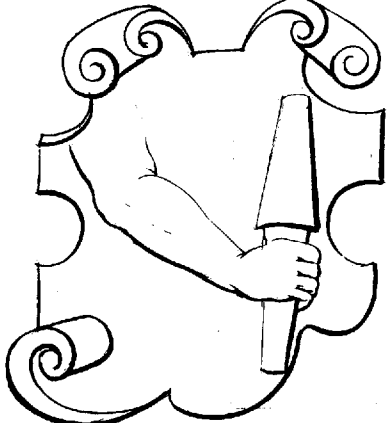
DESOTARVM SERVIÆ

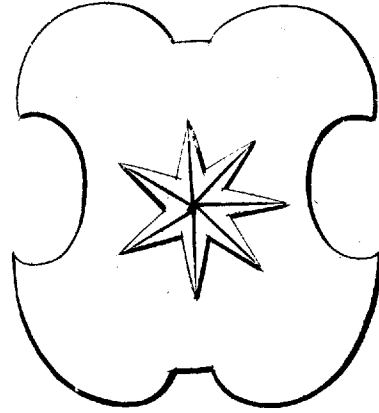
DUCVM SANCTI SABAE

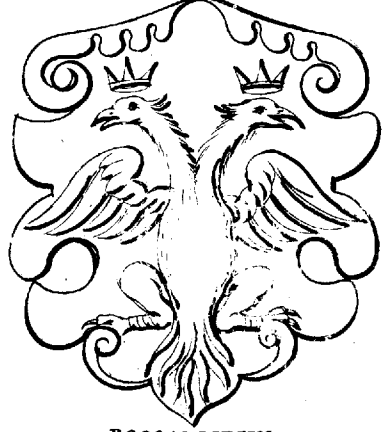
COMITVM CHELMENSIVM

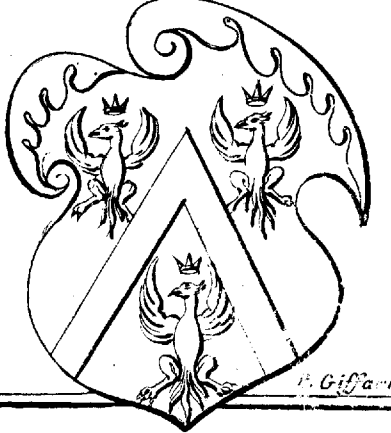
BALSARVM IOM ZENTÆ

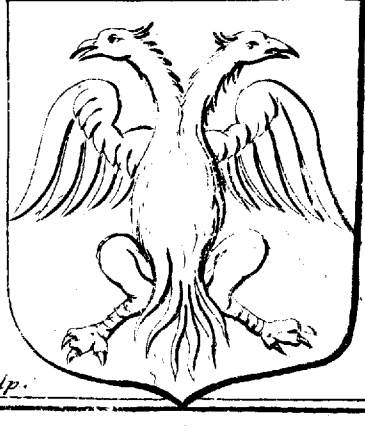
CRANOVICHIORVM

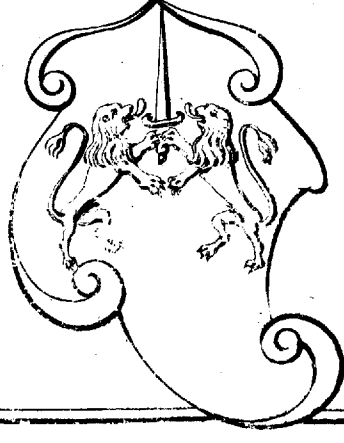
NICOLAI ALTOMANNI

CASTRIORVM

BOCCALIORVM

P. Giffart sculp.

REGES ET TOPARCHÆ DALMATIÆ
& Sclavoniæ sub Imperatoribus Constantinopolitanis,
quorum series & Stemmata hîc describuntur.

- I. Dalmatiæ in varias Provincias divisio.
- II. Reges Dalmatiæ & Serviæ, secundùm Constantinum Porphyrogenitum.
- III. Reges alii Dalmatiæ & Serviæ.
- IV. Familia Vucaffini Regis Serviæ.
- V. Reges Dalmatiæ & Croatiæ.
- VI. Reges Bulgariæ.
- VII. Reges Bulgariæ, post redintegratum Regnum.
- VIII. Reges Bosinenses.
- IX. Despotæ Serviæ & Rasciæ.
- X. Duces Spalatenses.
- XI. Duces sancti Sabæ.
- XII. Comites Chelmenfes.
- XIII. Toparchæ Zentæ.
- XIV. Dragazensis Familia.
- XV. Toparchæ & Duces Joanninæ.
- XVI. Duces Montis nigri.
- XVII. Comites Uficienses.
- XVIII. Familia Castriotorum.
- XIX. Stemma Spanorum.
- XX. Boccaliorum Familia.

Familiis Dalmaticis accenseri præterea possunt Arianitarum Comnenorum, Ducaginarum, & Angelorum Drivaestensium Familia, quas in Stematibus Byzantinis perstrinximus.

FAMILIÆ TURCICÆ.

- I. Primi Sultani Turcici.
- II. Sultani Iconienses.
- III. Othomanidæ Sultani.

Hanc porro Commentarii istius genealogici partem hîc edere non statueram, uti monitum in Prefatione; sed cum Byzantina Historiæ lucem non modicam allaturam monuissent viri eruditi, idque pateretur voluminis qualiscunque moles, mutato consilio, unâ cum Familiis Augustis Constantinopolitanis hanc typis mandari passus sum haud invitus.

I.

DALMATIÆ

IN VARIAS PROVINCIAS DIVISIO

sub Imperatoribus Constantinopolitanis.

OMPLECTEBATUR olim ^a Dalmatia, vigente scilicet Imperio Constantinopolitano, oram istam maritimam, quæ à Dyrrachii confiniis, & ab Antibari, ad montes usque Istriæ protenditur: in latitudinem verò, regiones illas omnes quæ ab eadem ora maritima ad Danubium fluvium porriguntur. A variis deinde populis culta & habitata fuit, iisque varia nomina sortitis, plerisque Slavis qui inclinante Imperio has pervaserunt provincias, in hisce aliquot constitutis subinde Toparchiis.

^a *Constant. Porphyrog. de Adm. Imp. c. 30.*

Harum prima ^b DIOCLEENSIS fuit, ab urbe *Dioclea* nomenclaturâ donata, quam à Diocletiano primò adificatam quidam perperam dixere; cum constet stetisse ante Diocletianum, qui, ut ait ^c Aurelius Victor, oppido nomine Diocleâ ortus, ante quàm Imperium sumeret, Diocles inde appellatus est, quod & testatur ^d Lactantius. Diocleæ verò Parietinæ ad Scutaricum lacum etiamnum visuntur. Complectebatur Diocleensis provincia omnem hunc tractum, qui à Dyrrachii confiniis ad Terbuniæ, seu Trebinæ, principatum extenditur: ex continenti verò usque ad Servix montes sese porrigebat: ^e cui quidem tractui Croatia Rubæ nomen quidam adscribunt.

^b *id. c. 29. 30. p. 35. 73. 94. 112. Scylitzes p. 376. Victor Epit. Lact. de Mortib. persecut. c. 9. 19.*

^c *Orbinus p. 204.*

^f TERBUNIÆ Principatus à Cataro oppido, quòd & *Decateras* appellabant, ubi Diocleensis Toparchiæ fines erant, ad Ragusium usque protendebatur, ^g à continenti Servix montanis adjacens. Illius urbs præcipua, & à qua nomen sumpsit, *Terbunia* olim, nunc *Trebigna* dicitur: in quo etiam tractu stat *Riscuum* oppidum. Regionis istius incolas *Canalitas* appellatos auctor est Constantinus Porphyrogenitus.

^f *Const. p. 94. 111. id. c. 34.*

^h ZACHLUMORUM deinde sequebatur principatus, qui à Ragusio ducens initium, ad Orontium usque flumen tendebat: quâ parte Paganis conterminus erat, ad continentem verò Servix. Nomen porrò sortitus est à monte *Chlum*, ita dictus, quasi tractus Chlumo monti subjacens.

^h *id. c. 30. 31. p. 94. 109.*

ⁱ Ab Orontio fluviò incipiebat PAGANIÆ provincia, porrigebaturque ad Zetnam fluvium. Sic autem appellata, quòd à populis culta fuerit infidelibus, quos Slavi *Paganos* suâ linguâ nuncupabant. Dicta præterea fuit à Romanis *Arenta*, seu *Narenta*, & præter complura oppida quæ à Porphyrogenito recensentur, complectebatur insulas aliquot, *Curzolam* scilicet, *Brazzum*, *Meladam*, &c.

ⁱ *id. c. 30. 36.*

^k Exin subsequitur CROATIA, quæ secundùm oram maritimam ad Istriæ montana, & ad *Albunum* oppidum excurrerebat. Dictus verò is tractus *Croatia Baptizata*, ad Majoris Croatia discrimen, quam *Albam* vocabant, & quæ longè post hanc Christo nomen dedit. In eo sunt oppida etiamnum nota, *Spalatum*, *Sebenicum*, *Iadera*, *Nona*, & aliquot alia.

^k *id. c. 30. 37.*

^l SERVIA deinde cæteros omnes tractus qui hosce principatus inter & Bulgariam interjacent, complectebatur: in cujus continentis medietate complura à Constantino recensentur oppida, quorum nomina nullam cum oppidorum quæ ab hodiernis Geographis ibi statuuntur nominibus affinitatem ferè habent: ^m tametsi recens scriptor aliter videatur sentire. In eo tamen tractu Bosniensem, quem *Bosnam* appellat, complectitur Constantinus.

^l *id. c. 30. 32.*

^m *Lucius lib. 1. Hist. Dalm. c. 13.*

Dalmatiæ fines ac partitiones paulò aliter hisce verbis recenset Andreas Dandulus, ^m ubi de Suetopolo Rege Dalmatiæ: *Est autem Dalmatia, inquit, prima provinciarum Graciæ, quæ habet ab Oriente Macedoniam, ab Occasu Istriam, à Meridie mare Adriaticum, & insulas Liburnicas, & à Septentrione Pannoniam, quæ est pars Myfiæ. A plano itaque Dalmatiæ usque Istriam Croatiam Albam vocavit, & à dicto plano usque Dyrrachium Croatiam Rubream, & versus montana à flumine Drino usque Macedoniam, Rasiam; & à dicto flumine citra, Bosnam nominavit. Et mox: Moderni autem maritimam totam vocant Dalmasiam: Montana autem Croatiam.*

^a Andr. Dandul.
in Chron. MS.
an. 854.

Jam verò provinciæ istæ omnes Romanorum imperio ab olim parvæ, ad quas regendas Præfectos mittere consueverant. Dalmatiam præ cæteris coluit ⁿ Diocletianus Augustus, quòd in ea, uti diximus, natales excepisset, hancque, maximè verò partem illam quæ maris adjacet littoribus, Româ deductis coloniis, incolarum frequentia nobilem fecit, ^o qui & inde Romani appellati, quòd Latinum sermonem diu servarint. Sed & in ea complura extruxit vel certè instauravit auxitque oppida, atque in iis Diocleam & Spalatum, alia verò palatiis majoribusque ædificiis adornavit.

^o Vill. Tyrius
l. 2. cap. 27.

Verùm pleræque ex iis provinciis ab Avaribus, seu Hungaris, Slavis, Croatis, aliisque populis septentrionalibus subinde pervasæ sunt, qui transmissis Danubio factis in eas excursibus, illas omnes ferè tandem occupavere, præter aliquot nempe maritima oppida, quæ Constantinopolitanorum Augustorum imperium aliquandiu agnovere. Quæ quidem barbararum gentium irruptiones initium dedere variis principibus, qui in Dalmatia diu perseverarunt, quorum præcipui extiterunt Servienfis & Croatiensis. Prior deinde Bosnensi originem dedit, aliisque toparchiis, quæ ex harum inclinatione sensim enatae sunt, quarum historiam in hoc opere breviter describendam suscepimus, ut ex ea Byzantiæ, cum qua plurimam habet affinitatem, lux quædam affulgeat: cum absque hoc præsidio lectori haud omnino promptum sit à barbaris istis nominibus, quæ in ea haud semel occurrunt, se se facillè expedire. His adjunximus Bulgariæ Regum seriem historicam, tum quòd vicinos Servia & Dalmatiæ tractus ii possederint, & cum eorum principibus bella gesserint, tum etiam quòd in Byzantina passim occurrant: ad quam quidem collustrandam ne in hacce Genealogices parte quidpiam desit, Turcicorum præterea Sultanorum, ac præsertim Iconiensium, penes quos ejusce gentis diu persistit principatus, quorumque crebrius apud Byzantinos scriptores mentio occurrit, stemmata subdidimus.

II.

REGES SERVIÆ ET DALMATIÆ.

De origine & initiis Servia & Dalmatiæ principatuum, ut perinde de tempore quo à Constantinopolitanorum Augustorum Imperio avulsi sunt, haud constans est inter scriptores sententia. Id duntaxat observant, qui Rerum Byzantarum historiam literis mandarunt, Avars seu Hungaros has non semel compilasse provincias, Mauricio & Heraclio imperantibus: atque ita incolis ferè viduatas, redactasque in solitudinis speciem, à Croatis tandem partim occupatas, à quibus Dalmatiæ & Croatiæ deinceps constitutæ Toparchiæ, de quibus seorsim agimus: partim à Serviis, populis ita appellatis qui ultra Danubium habitabant, illorumque pars erant quos Slavos vulgò nuncupant. Tradit ^a Constantinus Porphyrogenitus Servios Dalmaticos duxisse originem à Serviis, quos Albos dicebant, quique pagani erant, ac eas incolebant regiones quæ Turciæ, Alemanniæ, quam Franciam vocat, & Magnæ Croatiæ conterminæ erant, *Boiki* dictas, sicque appellatos, quòd Imperatoribus in militaribus eorum expeditionibus servierint, & obsequium impenderint. Neque ab hac sententia omnino discedit ^b Willelmus Antistes Tyrius: licet aliter sentiant ^c nonnulli rerum Dalmaticarum scriptores, nomenque istud ortum velint à Slavico *Srbska*, quo regionem illam quam incolebant Slavi, indigitabant: unde *Σερβίαν* Græci, seu Serviam postmodum formarunt.

^a Lib. de Adm.
imp. cap. 32.

^b Tyrius l. 1. c. 4.
^c Lucius in Notis
ad Diocletianum.

Quæ verò populos istos in Imperii provincias transeundi, easque pervadendi, causa impulerit, sic exequitur idem Porphyrogenitus.

I.^a Cùm duobus fratribus obtigisset Serviorum principatus, alter sumptâ populi parte dimidiâ Heraclium Imperatorem adiit, à quo benignè exceptus, tractum, quem cum gente sua incoleret, in Theffalonicensi Themate seu provincia obtinuit, in qua Serviam urbem condidit: aliquanto verò post, mutato consilio, id ultro etiam concedente Imperatore, trajecto Danubio in patriam rediere: rursusque pœnitentiâ ducti per Belegradi Præfectum, ab Heraclio postularunt aliam sibi assignari regionem: cùmque ea quæ nunc Servia dicitur, & Pagania, & quæ Zachlumorum vocatur, præterea Terbunia, & Canalitarum regio, quæ Romanæ ditionis erant, propter Avarum excursiones desertæ essent, expulsis inde veteribus incolis, (Avares quippe anno xviii. Mauricii ad xl. oppida expugnarant in hisce regionibus, uti narrant ^b Theophylactus Simocatta & Cedrenus) has facilè ab Imperatore impetrarunt, à quo etiam ad Christianum cultum sunt traducti, evocatis Româ à quibus Baptismi Sacramenta acceperunt presbyteris. Extincto porro eo Principe qui primus hæc provincias ab Imperatore Constantinopolitano obtinuerat, successit filius, mox nepos, & ceteri qui ab eo deinceps orti, donec tandem aliquot post annos, ^a *Const. cap. 32.*

II. BOISESTHLAVUS, seu BOLESLAUS, principatum obtinuit, quem exceperunt

III. RODOSLAVUS, deinde

IV. PROSOGOES, & post eum

V. BLASTEMIRUS, ad cuius usque tempora pax inter Bulgaros & Servios hætenus intercesserat. At regnante Blastemiro Presiamus Bulgarorum Rex, Servios sibi subdere cupiens, in illos bellum movit: in quo tantùm abfuit ut sit quidpiam consecutus, ut copias suas ferè omnes amiserit. Unde colligimus Blastemirum vixisse sub Basilio Macedone circa annum dcccclxx. quo imperante regnavit Presiamus. Blastemiro quatuor extiterunt filii, *Muntimirus, Stroimirus, Goinicus*, & ^a filia ^b nupta Craïnano, Belæ filio, Jupano, seu Præfecto principatus Trebiniensis, quem genero, sub Serviæ Regum clientela, in solidum dedit Blastemirus. Ex hoc conjugio natus Phalimirus, pater Tzutzemiri Trebiniensis Principis. ^a *Const. Porph. cap. 24.*

VI. MUNTIMIRUS, STROIMIRUS, & GOINICUS, paternum principatum inter se partiti, à Bulgarorum Rege Michaële Borise, qui acceptum à patre in ea quam contra Servios susceperat expeditione ulcisci dedecus statuerat, bello petiti, ita fortiter se se gesserunt, ut Bulgaros variis in præliis fuderint, capto præterea Blastemiro Michaëlis filio, quem, pace tandem cum Bulgaris consecutâ, ad patrem honorificè remiserunt, datis viæ sociis Borena & Stephano Muntimeri filiis, qui salvum & incolumem deducerent. At externis liberi fratres, mutuò inter se intestinis bellis grassati sunt, donec Muntimirus solus principatum obtinuit, fratribusque in Bulgariam amandatis, Petrum Goinici filium apud se retinuit, qui postea in Croatiam fugit. Ex Muntimiro nati tres filii, *Priestlavus, Borena* seu *Branus*, & *Stephanus*.

VII. PRIESLAVUS patri demortuo in principatum successit. At anno insequenti

VIII. PETRUS, seu PETRISLAVUS, Goinici filius, qui in Croatiam concesserat, Priestlavum patruem bello adortus, duobus fratribus in Croatiam fugâ elapsis, principatum obtinuit, huncque per viginti annos possedit, Leone Philosopho imperante. Triennio verò post Branus motis contra Petrum armis, superatus, captusque, luminibus ab eo orbatum est. Clonimirus, Stroimiri filius, nihilo meliõri usus fortuna, captâ licet Dostinicâ, Serviæ oppido, à Petro in prælio fusus ac cæsus est. Pacem cum Symeone Bulgariæ Rege primùm coluit, cuius etiam filium in Baptismo suscepit. Verùm grave postea inter utrumque principem ortum est bellum, à Michaële Zachlumorum Toparcha excitatum: qui cùm accepisset Leonem Magistrum Dyrachii Præfectum consilia agitasse cum Petro, quò ad Imperatoris partes & obsequium illum pertraheret, Symeoni statim significavit id potissimum peragi, ut Petri & Tur-

corum auxiliis adjutus Imperator Bulgariam bello aggredetur. Quo accepto nuntio, Symeon coactis copiis, Theodorum Sigritzen, & Marmaën, unâ cum Paulo Brani Principis quem excæcarat Petrus filio, iis præfecit, qui sub fœderis specie captum Petrum in Bulgariam abduxerunt, ubi & in carcere vitam finivit.

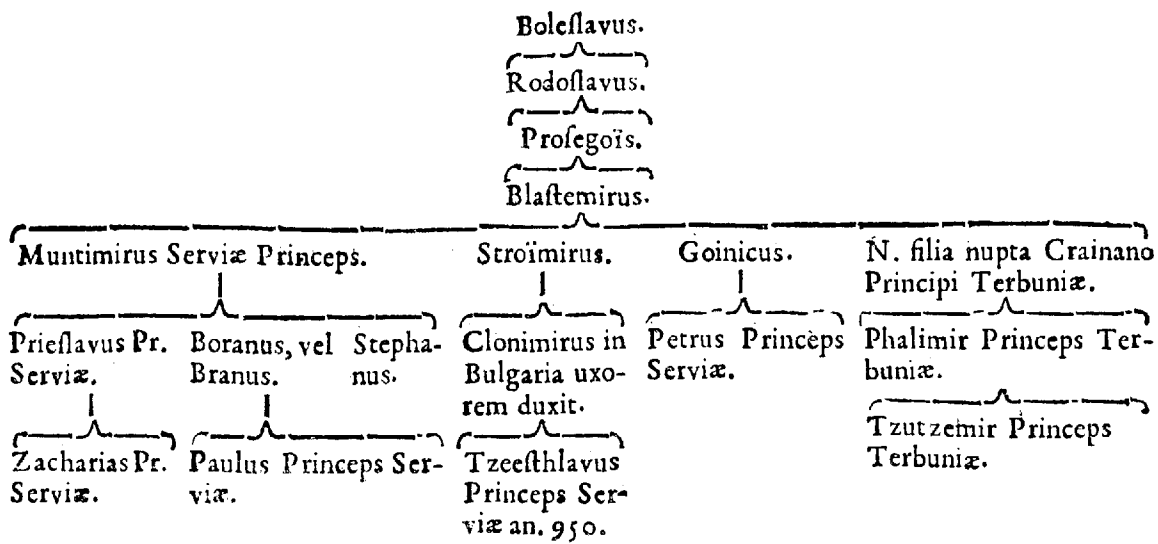
IX. PAULUS, Brani filius, Muntimiri nepos, arreptum Servia principatum post captum Petrum triennio obtinuit. Huic Romanus Lacapenus Zachariam Prieflavi filium, quem in rebus adversis ad se confugam in aulam receperat, opposuit; qui Serviam cum exercitu ingressus, à Paulo fusus captusque, in Bulgariam relegatus est. At postmodum moto inter Servios & Bulgaros bello,

X. ZACHARIAS, à Bulgaris & Græcis adjutus, Servianum principatum adeptus est: nec multo post Romano Lacapeno, à quo potissimum auxilia acceperat, posthabitis Bulgaris, totum se addixit, & in ea quam contra Bulgaros suscepit idem Imperator militari expeditione, eidem non modò militavit, sed etiam hos aggressus, prælio fudit, missis ad Romanum cæforum Ducum capitibus. Qua strage ultra modum irritatus Symeon, ingentem cogit exercitum, Zachariam bello petiturus, qui tanti apparatus famâ perculsus, continuò in Croatiam fugâ elabatur. Consentientibus vero, vel certè haud repugnantibus regionum Jupanis, seu Præfectis,

XI. TZEESTHLAVUS, Clonimiri filius, qui ex stirpe regia erat, à Bulgaris Rex in speciem constituitur: nam cum Tzeesthlavum ad proximum Servia oppidum adduxissent, eoque advenissent proceres Principem suum, post exacta à Bulgaris sacramenta, excepturi, Bulgari, & Tzeesthlavum, & proceres omnes in vincula conjectos, in Bulgariam abduxerunt; deinde facta in Bulgariam irruptione, regionem omnem ita vastarunt, ut absque incolis remaneret, abductis in captivitatem majoris ac infimi ordinis hominibus. Inde Croatiam cum copiis ingressi, quò similem in ea provincia desolationem inferrent, à Croatis omnino deleti sunt ac profligati. Tandem post annos septem Tzeesthlavus Præsthlavo Bulgaria metropoli ubi detinebatur, cum aliquot aliis fugâ elapsus, in Serviam venit, in qua vix homines quinquaginta invenit, absque uxoribus, venatione victitantes. His adjunctus, Græcorum Imperatoris per nuntios imploravit auxilium, obsequium quale priores principes Græcis impenderant in posterum pollicitus. Quo consecuto, ad eum passim confluentibus Serviis, qui in Croatia, Bulgaria, aliisque vicinis regionibus morabantur, & ab Imperatore ex urbe, quò complures Bulgarica vitata rabie confugerant, cum muneribus missis, regionem sensim ad pristinam incolarum frequentiam, reduxit, Græcorum cæteroquin præsidio tutus, quorum clientelæ patrum exemplo sese totum addixit. At sublato Romano Lacapeno Imperatore, ab hac clientelari servitute in plenariam se libertatem asseruerunt, uti narrat Scylitzes.

pag. 379.

Ita porrò Serviani Principatus initia & origines, primorumque qui ei imperarunt Principum seriem commemorat Constantinus Porphyrogenitus, qui hac in re multò majorem fidem meretur, quàm Diocleates ille Presbyter, cujus Historia Dalmatica circumfertur, qui circa annum MCLXX. floruit, cum Constantinus ea fermè qua Tzeesthlavus Servia Princeps ætate vixerit, scilicet circa an. DCCCL. Principum enim Dalmatia ac Servia series longè alia est apud Diocleatem, nomina etiam, & ab iis acta prorsus diversa. Quod inde accidisse putaverim, quod Dalmatia continentis, & Dalmatia maritimæ, interdum etiam Croatia Principes confuderit: nam qui à Porphyrogenito hinc recensentur continentis; qui verò à Diocleate & à Maruliano scriptore, maritimæ Toparchæ videntur fuisse. Verùm cum nullus alius rerum Dalmaticarum scriptor habeatur, qui primos istos Servianos Principes recensuerit, horumque seriem & gesta, donec apud Byzantinos scriptores horum mentio primum occurrat, exaraverit, haud abs re erit, si quæ ille quacunque ratione de iis commemorat, adhibitâ interdum legitimâ censurâ mutuemur. Sed priusquam id agatur, præstat quorum mox dedimus principum seriem, stemmatis indicem Lectori ab oculos proponere.

III.

PRIORUM DALMATIÆ ET SERVIÆ
 REGUM AC PRINCIPUM
 SERIES ALTERA.

NON magnopere mirandum, si in rerum Dalmaticarum & Servianarum recitandis primordiis non omnino consentiunt scriptores Byzantini cum Dalmaticis ipsis ac indigenis scriptoribus, & si in Principum nomenclaturis sæpe inter se dissideant: præterquam enim quod in peregrinis illis nominibus exarandis peccare solent Byzantini, accidit interdum, ut duplici nomine donarentur Principes, patrio altero & cum terminatione genti familiari, altero verò secundum Christianorum usum. Atque id causæ fuisse ferè existimaverim cur historiæ Dalmaticæ scriptor Presbyter Diocleates, quæ in annum MCLXI. desinit, cum Porphyrogenito non prorsus conveniat: cum fieri possit, ut uterque de iisdem Principibus sub diversis appellationibus sermonem instituerit; tametsi, ne quid dissimulem, nullam scriptor ille videtur fecisse mentionem rerum ac bellorum quæ à Porphyrogenito narrantur. Verùm quocunque modo sese res habeat, en ecce damus priorum istorum Servizæ Principum, ut hanc ille descripsit, ab ipsis Gothis sumpto initio, seriem & historiam: nam eorum quorum meminere scriptores Byzantini, & nomina & gesta agnoscere haud arduum nobis erit, cum ad ea tempora pervenerimus.

I. SUELADUS Gothis septentrionalibus, seu Avaribus, vel Hunnis cum imperio præerat ea ipsa tempestate quâ Romanis & Græcis Anastasius. Huic tres extiterunt filii, *Brusius* qui in principatum successit, *Totius*, & *Ostroilus*. Hi duo posteriores, secundum gentis morem, adipiscendæ gloriæ ac famæ avidi, coactis immensis copiis, patriis excedentes finibus, in Pannoniam seu Hungariam progressi, hanc facile subjugarunt. Transgressa deinde Templana, (regione mihi incognita) in Dalmatiam profecti, provinciæ istius Principem, seu potius Imperatorium Præfectum, prælio fuderunt, qui duobus acceptis vulneribus Salonam fugâ concessit, Rege præterea, seu Præfecto Istriæ cum eo pugnante interfecto. Partis hisce fratres victoriis, copiisque inter se divisas, Totius in Italiam & in Siciliam transmisit, ubi, eâ direpta ac vastatâ, fato tandem concessit, uti à S. Benedicto prædictum fuerat. ^a Hunc Totium Totitam alii vocant, Gothorum nempe Regem, quem Ildibaldi Gothorum Regis ex fratre, Theudis verò Visigothorum Regis ex sorore nepotem, fuisse auctor est ^b Procopius, qui ejus gesta pluribus persequitur.

^a Thomas Archid. in Hist. Salonis. c. 6.
 Marcus Marulus in Hist. Dalmat. p. ocop. lib. 2. de Bello Goth. c. 29. 30. lib. 3. c. 2.
^b Andr. Dandul. an. 874

II. OSTROILLUS, seu OSTROIVOUS, vel *Odrillus*, uti appellatur ab ^a Andrea Dandulo, Dalmatia, Illyrico & Mysia inferiore, seu Bosinenfi pro-

Famil. Dalmat.

vincia occupatis, sedem Imperii in Prevalitana regione, quæ pars est Macedonia, constituit: ^b Scardonam & Salonas evertit: deinde *Suculadum* filium ad subjugandas provincias quæ ad Septentrionem erant, misit. At Justinianus Imperator per nuntios edoctus Ostroillum cum paucis copiis domi remansisse, cum ingenti exercitu eum adortus, prælio inuito fudit ac interemit. Dalmatiam ea tempestate, ut & Salonam occupasse Gothos, scribit pariter ^c Procopius. Hanc prius occupat Marcellianus, Aëtio olim familiaris, provincialibus ad defectionem pertractis. ^d In eam deinde penetrantes hanc ceperunt Gothi, Salonis etiam expugnatis. Contra hos missus à Justiniano Mundus anno imperii IX. cum Gothis quos obvios habuit præliatus, iis acie victis, Salonas recepit.

^b *Morulus* p. 304.
^c *Procop. lib. I. de Bello Goth. c. 7.*

^c *lib. I. de Bello Vandal. c. 6.*
^d *lib. I. de Bello Goth. c. 5.*

III. SUEULADUS, seu uti ab aliis appellatur, SEVUDILAVUS, perceptâ patris clade, magnis itineribus in Bosniensem provinciam pervenit, ubi non inventis Græcorum copiis quæ in patriam redierant, uti speraverat, quæ ab iis occupata fuerant nullo negotio recepit. Ita Diocleates. At ^a Procopius scribit post acceptam à Gothis in Dalmatia cladem, Asnarium, Grippam, aliosque Duces in Dalmatiam venisse: iisque ad Salonas progressis, occurrisse cum exigua manu Mauricium Mundi filium, & commisso acri inter eos certamine, hinc Gothorum primarios fortissimosque, illinc Romanos ferè omnes cum Mauricio cecidisse: Mundum deinde dum ad filii necem ulciscendam progreditur, prælio inuito vitam pariter amisit. Exhinc Grippa Salonas recipit: contra quem missus à Justiniano Constantianus Sacri stabuli Comes, has rursus capit, ut & reliquam Dalmatiam & Liburniam, Grippa cum Gothis septimo post captas à Romanis Salonas die inde movente, & Ravennam redeunte. ^b Verùm haud multo post Asnarius & Uligifalus coacto circa Suaviam (Savum fluvium fortè) & conscripto exercitu, in Liburniam & Dalmatiam rursus exscensu facto, Salonas, sed frustra obsident, Constantiano has fortiter defensante; quas longè postea eodem imperante Justiniano in Romanorum potestate fuisse docet ^c idem Procopius. ^d Sed oppida alia interea obtinuisse in Dalmatia Gothos, ex eo colligimus, quod Justiniano Dalmatiâ & Sicilia cedere ii obtulerint. Ex quibus satis perspicitur non modò à Gothis, quos alii Hunnos & Avars vocant, vastatam & occupatam Dalmatiam ante Mauricii & Heraclii tempora, sed & Ducum, qui eò copias transmiserunt, nomina Procopiana cum iis quæ ab Presbytero Diocleate recensentur minimè convenire, tamen in gestis haud omnino discedant. Scribit porrò Diocleates Suculadi regnum à Valdevino oppido, quod Vinodum hodie dicunt, usque ad Peloviam, vel Peloviatam porrectum, ^e complexumque Bosnam, Dalmatiam, Croatiam, Valachiam, & Polonia partem. Obiit ille anno principatus XI. cum Christianos, qui maritima Dalmatiæ incolabant, dirè vexasset.

^a *lib. I. de Bello Goth. c. 7.*

^b *id. l. I. c. 16.*

^c *l. 2. c. 10. l. 3. c. 40. l. 4. c. 21. 23. 26.*

^d *id. l. 4. c. 24.*

^e *Marc. Marulus.*

IV. SELIMIRUS Suelado parenti in principatum successit, quem per XX. vel secundum alios, per annos XXI. obtinuit, Christianis benignius habitis. ^a Scribit Petrus Luccarius in Ragusina Historia Scutarium oppidum, quod Scodram postea appellarunt, occupasse, in eoque sedem suam constituisse, ac ut Regem Dalmatiæ sese inscribere ei liceret à Justiniano per legatos postulasse, quod ille abnuerit: unde à Græcis, ut & posteri, Comites ac Domini Zentæ duntaxat appellati, provinciæ nempe à fluvio ejusdem nominis sic nuncupatæ, quæ Duglense, Drivastense, Scutaricum, Dagnense, aliaque oppida nonnulla complectitur. Addit denique Selimirum Istoki, quem Græci Sabatium vocant, Justiniani (non verò Justini, uti ait) patris fororem in uxorem duxisse. Nec scio an fides haberi debeat eidem scriptori, tradenti Lechum, Cechum, & Russum Selimiri uterinos fuisse fratres, quorum alter Polonia, alter Bohemiæ, tertius denique Russiæ Regum stirpibus initia dederint.

^a *P. Luccari l. 1. de gli Annali di Rausa.*

V. VLADAMUS, vel BLADINUS, Selimiri filius, Principatum, quem pacatè rexerat, ad *Radmirum* filium moriens transmisit. Quidam scripsere, eo in Dalmatia imperante, Bulgaros patriis sedibus unà cum liberis egressos, Chryso Chagano, seu Principe, ea regione quam Silodusiam dicunt, ac Macedonia expugnatis, transisse in Latinorum provincias, quos, inquit, Romanos, posteriori verò ætate *Maurconlarios*, id est Nigros Latinos appellabant. Unde existimare licet Dalmatiæ maritimæ incolas indigitari, quam Româ deductis incolis frequentavit Diocletianus, ut ex Porphyrogenito supra docuimus, eosque esse quos inde fortè ^a Morlachios modò nuncupamus, qui scilicet Dalmatiæ oras maritimas incolunt. Addunt Bulgaros istos ab Imperatore Constantinopolitano bello identidem petitos, quos cum expugnare, locisque quæ occupaverant propellere, haud potuisset, pacto cum iis fœdere,

^a *Io. Luc. l. 6. c. 5.*

in iis permanere tandem concessit, ubi oppida & castra munitissima excitarint. Sed & Uladanus ob eorum fortitudinem hos bellis irritare & aggredi veritus, tum etiam quod ex eadem qua ille gente ortum ducerent, pacem cum illis composuit. Quæ quidem ab iis auctoribus enarrata, videntur aliquatenus quo Uladanus vixit tempus indicare. Transferunt enim Bulgari primò in Dalmatiam ^a sub Anastasio Dicoro, sub quo in Illyricum facta irruptione Romanos fuderunt, quod ad annum ccccxcix. & dli. refert ^b Marcellinus Comes: Alia deinde per Duces suos cum Bulgaris istis Dalmaticis bella gessit Justinianus anno imperii xli. & xlii. in quibus, cum variâ fortunâ primò pugnatum esset, tandem fusi sunt Romani, quibus sese adjunxerat Acumus, gente Hunnus, quem Illyrici Regem Cedrenus, Theophanes verò per Illyricum Magistrum militiæ fuisse, & à Justiniano è sacro fonte susceptum ait, quem in prælio captum ii abduxerunt. Ex quibus sanè saltem eruitur hæc regiones Dalmatiæ conterminas à Regibus ex Hunnorum, vel Gothorum gente, proindeque longè ante Heraclium fuisse possessas. Acumum autem eundem esse cum Uladeno nolim asserere.

^a Zonaras pag. 46. 47.

^b Marcell. Com.

VI. RADMIRUS, Uladani filius, princeps plus æquo ambitiosus, arrogantiaque immodicus, ita Christianos divexavit, ut intra montana se se recipere coacti in iis munitiora loca incoluerint, ab ejus feritate securi. Quæ quidem Christianorum divexatio sub quatuor proximis ejus successoribus, quorum reticentur nomina, perduravit. Radmirus verò absque liberis decessit.

VII. VIII. IX. X. SUETMIRUS, quatuor istis principibus, è quorum stirpe erat, in Servianum principatum successit, in Christianos longè benignior & æquior. ^a Eo imperante Thessaloniciæ vixit Constantinus Philosophus Leonis Patricii filius, vir in sacris literis apprimè eruditus, qui complures in Cossariensi provincia & in Bulgaria ad Christianam fidem traduxit. Is porrò Romam pergens, quò à Stephano summo Pontifice evocatus fuerat,

^a Ioan. VIII. R. Epist. 247. Andr. Dandul. A. 854.

XI. BUDIMIRUM, Suetmiri successorem adiit, quem perinde Christo initiavit, ac baptismo donavit, СУЕТОПЛЕКИ, id est lingua Slavicâ, *pueri sancti*, indictio nomine. *Suetopolim* vocat ^a Andreas Dandulus. Constantinum hunc sacram Scripturam in Latinam linguam vertisse aiunt, peculiareque ab eo repertos characteres, quorum usum etiamnum servant Slavi. ^b Hujus filios Cyrillum & Methodium præterea nominant, qui complures in Europa Slavicas gentes pariter ad Christianum cultum converterunt: ^c at viri docti Constantinum eundem esse cum Cyrillo non ita pridem docuere. Subdit deinde Presbyter Diocleates, revocatis qui in Montes confugerant Christianis, requisitoque & Stephani PP. & Michaelis Imperatoris consilio, Budimirum regni sui confinia definivisse, instituisse Archiepiscopatus & Episcopatus, ^d quorum series habetur apud Innocentium III. PP. & alios, præterea Banatus & Jupanias. Sed Diocleatem perperam hæc omnia perturbasse constat, cum quæ de Suetopeleko & Cyrillo narrat, ad Suetopelekum Moraviæ Ducem, quem Sphendoplocum ^e Porphyrogenitus, Zuentibolkum Annales Francorum nominant, referri debere ostenderunt iidem viri doctissimi, & Joannes Lucius, huicque inscriptam Joannis VIII. PP. Epistolam ccxlvii. ubi Suentopulcrum vocat, ut Epistolam proximam Methodio: quæ quidem circa annum dcccclxxx. contigisse certum est, ante quod tempus pridem è vivis excesserat Budimirus, quem xvii. Martii mortuum vult Diocleates, anno Imperii xl. & in Diocleensi Ecclesia sepultum. Ita quæ de prioribus istis Servianis Principibus ille commemorat, admodum incerta sunt, sed cum alius non extet Rerum Dalmaticarum scriptor antiquior, etsi indubitata iis quæ tradit præstari non debeat, non tamen fides omnis est deroganda.

^a Loco citis

^b Lucius pag. 439. Duret. in Hist. linguar. pag. 741. ^c Bollandini socii ad 9. Mart. in S. Cyrillo.

^d Innoc. l. 2. Epist. pag. 452. Thom. Archid. Salon. c. 12. Andr. Dandul. ^e De Adm. Imp. cap. 42.

XII. SFETOLICUS Budimirum patrem in principatu excepit, mortuusque est anno xii. principatus. Huic successit

XIII. ULADISLAVUS filius, qui in foveam inter venandum lapsus vitam amisit. ^a Hunc aiunt Ragusium occupare conatum, qua tempestate Ragusina Reipublicæ initia adscribunt.

^a Luccarius l. 1.

XIV. TOMISLAVUS, vel POLISLAVUS, frater & Uladislavi successor, cum Hungarorum Rege Attila vario eventu bella gessit, quem & crebrius fugavit. Regnavit annis xvii. relictis aliquot liberis, quos inter extitit

Famil. Dalmat.

Mm ij

*Marc. Marul.**Epist. 176.*

XV. SEBESLAVUS, qui in principatum successit: ^a quanquam non defunt qui unicam Tomislavo filiam superfuisse volunt, Sebeslavi matrem. Eo regnante Scodram seu Scutarium obsidione cinxere Græci, vel ut alii scribunt, Gothi, quos inde abscedere coëgit. Eum esse principem par est credere, quem SEDESCLAVUM Comitem Slavorum vocat ^b Joannes VIII. PP. eâ Epistolâ, quâ illum rogat ut solvni conductum præstet legatis suis, quos ad Bulgarorum Regem Michaëlem mittebat. Nescio an ille sit Sedesclavus, de quo ita Andreas Dandulus sub an. DCCCLXXIX. *Per hos dies Sedesclavus ex progenie Imperiali presidio Dalmatia Ducatum arripuit, filiosque Demegei exilio misit: quem non multo interjecto tempore Branimirus occidit, & Ducatum ejus accepit.* Obiit anno principatus XXI. duobus filiis gemellis superstitibus. Horum alter fuit

XVI. RABISVOIUS, vel RASBIVOIUS, vel denique MILIVOIUS: alter verò ULADIMIRUS. Paternis invicem ditionibus divisis, Rabisvoius partem maritimam, [Uladimirus Surbiam & regiones Macedoniae confines obtinuit. Uladimiro uxor fuit Hungariae Regis filia, quo connubio inter utramque gentem pax firmata. Rabisvoio anno V. I. principatus extincto, Uladimirus hunc in solidum per X. annos rexit. Huic filius & successor fuit

XVII. CHARANIMIRUS, vel CARAMIRUS, aut CANIMIRUS, quo regnante Croati Albi ab eo defecerunt, cumque is bellum in rebelles movisset, in prælio vitam amisit in Chelmi vel Cliuni campestribus.

XVIII. TUARDOSLAVUS, vel TUERDISLAVUS, recepto paterno principatu, pacatè vixit, eique absque liberis mortuo successit ex sorore nepos

Marc. Marul.

XIX. OSTRIVOIUS, qui regnasse dicitur annis XX. I. Huicque

XX. TOLIMIRUS filius, qui regnavit annis XI.

XXI. PRIBISLAVUS, Tolimiri filius, à subditis & proceribus, in quos immani crudelitate saevierat, interemptus est, ejus cadavere in fluvium conjecto. At

XXII. CREPIMIRUS filius parentis necem ultus est, Bosinensis Bani copiis adjutus, sumpto ex homicidis condigno supplicio. Eo regnante Alemanni expugnatâ Istriâ in Croatiam transiere, cum quibus commisso prælio, hos è finibus suis expulit Crepimirus: pax deinde inter eos pacta, quâ Suetorado filio Alemanorum Ducis, Imperatoris ut aiunt, cognati, filia in uxorem data, regnavit annis X. mense I.

XXIII. SUETORADUS, vel SUETOZARUS, parenti successit, Princeps pius ac mansuetus, huicque filius

XXIV. RODOSLAVUS, vel RADOSLAVUS, paternæ pietatis virtutisque imitator: qui cum Croati Albi defecissent, Belico quodam duce, ingentem exercitum conscripsit, cujus partem alteram sibi retinuit, alteram dedit Ciaslavo filio, deletisque tandem rebellibus, Rodoslavus captivos suos omnes liberos dimisit, Ciaslavus verò quos ex hostibus ceperat, in servos militibus distribuit. Quâ re offerri Rodoslavi milites, ad Ciaslavum transierunt, qui eorum suasionibus parentem, facta defectione, regno expulit. Rodoslavum verò Romam concessit, ubi altero cum nobili Romana matrimonio junctus, ex ea *Petrislavum*: is verò ex nobili pariter Romana Paulimirum Regem Dalmatiæ procreavit. Rodoslavus denique in æde S. Joannis Lateranensis humo conditus fuit.

Marulus p. 308.

XXV. CIASLAVUS, aliis SEISLAVUS, cognomento APOSTATA, cum aliquandiu pacatè regnasset, tandem commissi in patrem sceleris pœnas dedit. Cum enim Chisum, vel Kiisum, quem ^a alii Udislavum vocant, Hungarorum ducem in prælio interemisset, ejus uxor, ingentis animi mulier, audita mariti cæde, magna militum vi à Pannonum Rege impetrata, in Serviam descendit, comprehensumque in castris circa Sirmium Ciaslavum, captivum abductum, naribus auribusque truncatum, deinde in Savum fluvium cum vinculis projici jussit, universa ejus stirpe proceribusque captis simili fermè sorte pereuntibus. Scribit Diocleates exinde

Dalmatiam absque Rege mansisse, provinciasque à Jupanis seu Præfectis gubernatas, quibus tributa solita pensabant subditi: *Tycomelum* præterea Ciaslavi generum Rassiæ tum imperasse, Magni Jupani dignitate duntaxat contentum: nec multo post,

XXVI. PAULIMIRUM, cognomento BELLUM, Rodoslavi ex filio Petrillavo nepotem, Româ in Dalmatiam cum quingentis hominibus venisse, constructisque aliquot castris, & in iis, secundum quosdam, Ragusino, Trebinam concessisse, ubi à Dalmatis in Regem acceptus & coronatus est. At vetus Rerum Dalmaticarum scriptor à Marco Marulo editus, ait Rodoslavum percepta filii familiarumque ejus internecione, Româ in Dalmatiam reversum, inter orâ maritimâ accolâ mansisse, Croatis cæterum omni injuriâ remissâ; huic interea natum filium COLOMANUM, qui post patris obitum consensu omnium regnum suscepit, paternarum virtutum æmulum, cui in pace defuncto successit CHRISMERIUS filius, Princeps perinde naturâ dotibus insignis: cui, cum annos xxxi. ille regnasset, successus est ZUINIMERUS, qui cum coacto subditorum concilio hos ad Hierosolymitanam expeditionem cum cæteris Christianis subeundam invitaret, ortâ subito seditione ab iis interfectus est, post cujus necem Bela Hungarorum Rex Dalmatiæ provincias occupavit. Quæ quidem ab hoc scriptore relata mendo haud carent, cum Chrismerius, seu Cresimirus, & Zuinimirus Croatiæ, non verò Dalmatiæ maritimæ Reges fuerint: deinde idem Zuinimirus aliquot ante nostrorum in Terram sanctam expeditionem annis vixerit, mortuusque fuerit, uti in Croatiæ Regum serie videre erit. Ut porrò ad Diocleatem revertamur, tradit ille Saracenos post interfectum Ciaslavum, è Sicilia cum ingenti classe in Dalmatiæ oras maritimas exscensum fecisse, destruxisseque oppida ferè omnia quæ littoribus adiacebant, incolis interea in montana & continentem sese recipientibus, qui Saracenis è Dalmatia excedentibus in patriam reversi, civitates ab iis destructas rursus instaurarint, atque Paulimirum Româ evocarint. Saracenorū istius in Dalmatiæ oras maritimas excursionis mentio occurrit apud Rerum Byzantarum scriptores ferè omnes, qui ex Africa in Siciliam profecti, hacque expugnatâ, in Dalmatiæ maritima exscensum fecere, & Bugova, Rafo, & Cataro oppidis captis, Ragusium regionis præcipuam civitatem obsidione vallarunt: quam ut cætera oppida cepissent, nisi Imperator Basilus Macedo, cujus opem Dalmatiæ imploraverant, classem Niceta Orypha Patricio Duce eò statim misisset, cujus solâ apparatus famâ perculsi, inde excedentes in Apuliam transferunt, ubi Barim oppidum ceperunt, quod iis demum abstulit Ludovicus II. Imperator, cum in Italiam cum magno exercitu venit. Scribit porrò Porphyrogenitus, Ragusinam obsidionem, cæterorumque oppidorum expugnationem contigisse sub Michaële Augusto Theodoræ filio, ac priusquam missi à Dalmatis auxilii expectandi gratiâ legati Constantinopolim advenissent, cæsum à Basilio Macedonæ Michaëlem anno dcccclxvii. qui continuo Nicetam cum classe eò miserit. Græcorum porrò jugum paulò antea excusserant Dalmatiæ, eodem imperante Michaële. ejus socordiam captatâ occasione: quâ tum tempestate Croati, Servii, Zachlumi, Terbuniatæ, Canalitæ, Diocletiani & Rendani, peculiare dominos sibi selegere, quibus parcerent: quod ipsum ferè accidisse post Ciaslavi interitum observat Diocleates, ita ut hac in re saltem fides ei derogari haud debeat. At post acceptum à Basilio contra Saracenos auxilium, Græcorum se se addixere patrocinio, ejusdemque Augusti, à quo etiam impetrarunt ut ab iis quos elegerant principibus regerentur, qui quidem ut supremos dominos Imperatores Constantinopolitanos agnoscerent; sed & Sacerdotes & Presbyteri à quibus Christianæ religionis cultum, quem ex iis plerique hinc in bellis ac patriæ desolationibus deseruerant, edocerentur, missi à Basilio, uti docemur à Leone Imperatore Basilii filio. Jam verò saltem ex his percipimus, horum quæ hætenus de Dalmatiæ Principibus ex Diocleate commemoravimus, pleraque ad Dalmatiæ maritimæ, non verò ad Serviam Toparchas pertinere, cum alii essent Serviani à Dalmaticis; qui quidem Dalmatici non diversi fortasse fuerint ab iis qui Croatiæ simul & Dalmatiæ Principes appellati sunt, de quibus suo loco agimus. At ut ad Paulimirum revertamur, is, uti attigimus, in Dalmatiam profectus ab omnibus in Principem admissus est, præterquam à Gliutomiro Rassiæ Jupano, qui ex Tichomili profapia erat, & solemniter Trebinæ Ascensionis die festo in Regem fuit coronatus. Rassiæ verò Jupanum bello adortus, hunc ad Limum fluvium fudit, eoque haud multo post à suis interfecto, Rassiæ invasit. Hungariis etiam ad Sirmium delictis, cum iis pacem iniit, eâ conditione, ut Savius fluvius utriusque principatus confinia divideret. Obiit Trebinæ, in Ecclesia S. Michaelis humo conditus.

Const. Porph. in Basilio c. 38. 39. lib. de adm. Imp. cap. 29. lib. de Themat. Scylitz. pag. 576. 577. Zonar. Gyl. &c.

Leon. Tact. cap. 18. §. 102.

XXVII. TIESCEMIRUS, Paulimiri filius posthumus, septimoque post ejus mortem die natus, Princeps à Dalmatis est proclamatus. Verùm huic & matri fidem sibi ferè servavere Trebunenses & Ragusini, ceteris, ac Rastianis præsertim qui ex genere Tichomili erant proceribus ab eo deficientibus. Huic mater Cidomiri Croatiae Albæ Bani filiam in uxorem dedit, ex qua *Predemirum* & *Crescimirus*, quem Croatiae Banum deinceps fuisse aiunt, quod suo loco discutiendum reservamus, procreavit. Prevalitanum Banum in acie fudit ac interfecit, quo etiam in pralio accepto lethali vulnere haud multo post interiit.

XXVIII. PREDEMIRUS, vel PRELEMIRUS, parentis principatum excepit. Scribit Diocleates eo regnante, Petro Bulgarorum Rege extincto, Græcorum Imperatorem Bulgariam invasisse, suoque subjugasse imperio. At cum Symeonem post Petrum regnasse deinceps innuat, qui Symeonis filius fuit, perspicui anachronismi jure argui potest, hincque patet quæ fides adhibenda scriptoris istius narrationibus. Ne tamen quidquam intactum ex iis quæ commemorat relinquatur, ut censuram adhibere cuivis liceat, cetera prosequemur. Ait igitur Græcos subactâ Bulgariâ, Rastiam invasisse, ejusque Banum cum Pigna & Radigrado filiis, filiaque **PRECHUALA**, in Onogostensem Jupaniam, ubi tum degebat Predemirus, fugâ sibi consuluisse. Qui quidem Prechualæ femina succensus, hanc in uxorem à patre obtinuit, ea conditione, ut opem ad recuperandum principatum sibi conferret, quem deinceps Servianis Principibus obnoxium possideret. Quo pacto inito, Onogostensem Comitem Radigradum uxoris fratrem dixit, Græcisque deinde à Rastianis ejus artibus interemptis, focero provinciam restituit. Quatuor ex uxore liberos procreavit Predemirus, *Hralimirum*, *Boleslavum*, *Draghislavum* & *Sueladum* quibus principatus suos ita distribuit, ut Hralimirus Zentam cum suis Comitibus: Boleslavus Trebinam cum suis Comitibus, Draghislavus Chernaniam & alios Comitatus, Sueladus denique regionem quam Latini Submontanam, Slavi verò Podgoriam vocant, cum suis perinde Comitibus obtinerent. Obiit denique Predemirus admodum senex, sepultusque est Rastia in ade S. Petro sacra. Extant Joannis PP. VIII. scriptæ an. DCCCLXXIX. Ind. XII. Epistolæ ad Branimirum, & ad Sacerdotes & populos Branimiro subjectos, quos hortatur ut quam Romanæ Sedi subjectionem polliciti erant, constanter adimplerent: & ut permittat Branimirus Legatum suum epistolam ad Bulgarorum Regem deferre. Qui quidem Branimirus alio loco Barnimerus gloriosus Comes videtur appellari, quem ratio temporum suadet eundem esse forte cum Predimiro Servia Jupano. Eius porrò filii cum laxatis licentiæ frans imperio per libidinem & crudelitatem abuterentur, horum subditi Legatum & Legeti filios, qui tum in Croatia morabantur, quique ex Crescimiri, Predemiri fratris, stirpe erant evocarunt, à quibus unâ cum liberis omnibus sunt interfecti, præter Silvestrum Boleslavi filium, qui Ragusium, unde orta erat illius mater Siva, fugit, ubi flagrantibus bellis istis civilibus uterque aliquandiu mansit.

Epist. 184. 185. 284. 285.

Vide Reg. Croatiae.

Petr. Luccar. l. 1. p. 6.

XXIX. LEGETUS igitur unâ cum filiis Predemiri provinciis imperavit, exstructoque ad Catarensium Sinum castro, in loco quem Trajectum vocant, in eo sedem delegit. At haud multò post Legeto, filiisque omnibus peste extinctis,

XXX. SYLVESTER, Rodoslavi filius, qui Ragusium cum matre confugerat, à Dalmatis Princeps electus est. Vir cetera pius, ac justitiæ amans, quique legum codicem condidit. Ab eo etiam insulas Giupanam, Mezum & Calamatam comparasse Ragusinos tradit Petrus Luccarius.

Lib. 1. p. 7.

XXXI. TUGOMIRUS Silvestro patri in principatum successit, qui ut ait Diocleates, ea vixit tempestate quâ Regnum Bulgaricum iniiit Samuel, hoc est circa annum DCCCCLXXXV. unde quæ de Petro supra ex eo diximus, falsa esse constat. Pogoritzum castrum edificavit, initoque cum Narentanis fœdere, in Illyricum facta excursionem, Chelmensem regionem, quam S. Sabæ Ducatum exinde vocarunt, vastavit.

Petr. Luccar. l. 2. p. 9.

XXXII. HRALIMIRUS, Luccario K FALIMIRUS, Tugemiri filius, Pontem ad Cognizam excitavit, ut & aliquot castra. Sororem Nicolao Vienazensi Bano in uxorem dedit. Est autem Vienaz castrum in Bosina ad fluvium Varbasensem. Obiit Eleci, relictis tribus filiis, *Petrislavo*, *Draghimiro*, & *Miroslavo*, quibus provincias suas distribuit, Zenta Petrislavo, Trebina & Chleuna Draghimiro, & Podgoria Miroslavo concessis.

XXXIII. PETRISLAVUS, Miroslavi fratris, qui in Baltensi, seu Scutarenfi lacu submersus interiit nullis superstitibus liberis, hæreditatem adiit, sepultusque Gazeni in Ecclesia Deiparæ.

XXIV. VLADIMIRUS Petrislavo in principatum successit, quem bello adortus Samuel Bulgarorum Rex, vastatâ Dalmatiâ, per traditionem captum, Preslavæ aliquandiu detinuit. Sed mox libertati dato principatum restituit, pacta insuper in conjugem filia CASSARA, dotisque vice Dyrrachio oppido concessio cum adjacenti regione, quod recens Græcis abstulerat. Samuele dehinc extincto, Joannes Vladislavus, qui in Bulgaria principatum Gabrielij Samuelis filio successerat, evocatum ad se benevolentia specie Vladimirus contra datam fidem capite truncari jussit XXI. Maii. Hanc perinde insignem Bulgari perfidiam memorat Scylitzes ad annum M X V. Ind. XIII. atque à Davide Bulgarorum Archiepiscopo accepta fide in Bulgariam transisse Vladimirus. At Diocleates Basilii Bulgaroconi Imperatoris suafu hanc perpetrasse scribit. Utcunque sit, videtur Scylitzes Vladimirus non Servia imperasse innuere, sed Trymalia, & Servia vicinis regionibus. Fuit porrò Vladimirus Princeps justitiæ, pacis, ac virtutis studiosus, eodem auctore Scylitze, cujus etiam pietatem mirè commendat Diocleates, scribens aliquot ab eo superstitite & mortuo patrata miracula. Ejus uxor conjugem imitata piè pariter vixit, eoque extincto in monasterium concessit. Vladimiri funus Ceanum principatus metropolim adductum in Ecclesia Deiparæ humo conditum est, ubi, uti diximus ejus sepulchrum miraculis inclaruit. At perpetrati sceleris noxam haud multo luit Bulgarus, ab Angelo, ut ferunt, ad Dyrrachium, quod obsidione cinxerat, interfectus anno M X VII. Ind. X V. Hanc urbem in Vladimiri, seu potiùs Dalmatarum potestate fuisse scribit Diocleates: at Scylitzes Græcis tum paruisse exercitè memorat, ejusque Præfectum, cum obfessa est, Nicephorum Patricium Pegonitam nominat. Scylitz. p. 710.

XXXV. DRAGHIMIRUS, Vladimiri patruus, & HRhalimiri Regis filius, avitas provincias post Bulgari interitum recuperaturus in Dalmatiam profectus est: cumque Catarum pervenisset, à civibus in æde sacra, quæ S. Gabrielis rupi inædificata est, miserè interemptus est. Uxor, Gliutomiri Magni Rassia Jupani filia, mortuo conjugè, in Rassiam, indeque, parentem mortuum edocta, in Bosinam, cum matris fratribus & filiabus duabus concessit: quo in itinere in loco quem Brusnum vocant, in Drinensi Comitatu filium *Dobroslavum* enixa est.

XXXVI. DOBROSLAVUS, aliquandiu in Bosina educatus, insidiarum metu, à matre Ragusium perductus est: ubi adultus factus, Samuelis Bulgaria Regis neptim in uxorem sibi adscivit, quinque ex ea procreatis filiis *Michaële*, *Goslavo*, *Saganio*, *Rodoslavo*, & *Predemiro*. Fusis interim ac deletis variis in præliis Bulgariis, mortuoque ad Dyrrachium Ladislavo Rege, non modò Bulgaricas omnes provincias, sed & Rassiam, Bosinam ac Dalmatiam, quas ille invaserat, in potestatem Redegit Basilii. Tradit verò Scylitzes tum primùm Serviam in Imperatorum Constantinopolitanorum jus venisse sub Michaële Paphlagone: aitque anno Christi M X X X V I. Indict. I V. regnum istud, quod hos ut supremos Dominos post Romani Lacapeni mortem agnoscere desierat, jugumque excusserat, rursus Imperio fuisse conjunctum. Verùm haud multò post Dobroslavus, quem Boisthlavum, seu Boeslavum vocant idem Scylitzes & Zonaras, & Stephani præterea nomen habuisse tradunt, cum Constantinopoli, ubi provinciis suis exutus morabatur, clam excessisset, conciliatis sibi Dalmatis & Serviis, utramque provinciam invasit, pulso inde Theophilo Erotico, cæsisque ab incolis Græcis omnibus. Imperator verò comparato ingenti exercitu, eidemque Præfecto Harmenopulo, Zentanam provinciam ingreditur, Dobroslavum, seu Stephanum, priusquam vires animumque collegisset, oppressurus. At is, filiusque Rodoslavus, coactis raptim copiis, obviam progressus, Harmenopulum ad Vuraniam prælio fundit deletque. Quo quidem in certamine cum fortiter se gessisset Rodoslavus, Kezcanam Jupaniam in accepti beneficii gratiam ei concessit parens. Sed & sub idem tempus fermè accidit, ut Dobroslavus navim quæ ad Imperatorem Michaëlem Paphlagonem, Theffalonica tum degentem, magnam auri vim vehebat, turbine correptam, & ad Illyrici littora impulsam expiaret: quam cum repeteret Michael, id pro nihilo habenti Dobroslavo bellum rursus indicit, misso Georgio Probata spadone, qui in Servia locorum difficultates & invias convalles incautè illapsus, toto amisso exercitu agrè evasit. Constantino Monomacho Imperium deinde adepto, bellum Romanos inter & Servios acrius Scylitz. 739.

Scyl. pag. 745.
Zonar. pag. 197.

Diocleat.

Scylitz. p. 745.

renovatur, Serviis Romanorum vicinas sibi provincias incurfantibus ac deprædantibus: quorum impatiens Monomachus, adscitis in armorum consortium Rassiæ Jupanio, Bosinensi Bano, & Gliutovido Semlidræ filio Chelmenfi Jupanio ac Principe, coactoque LX. militum millium exercitu, eidem Dyrrachii præfectum Præficit quem Cursilem Diocleates, Scylitzes verò Michaellem Patricium Anastasii Logothetæ filium nominat. Is in Serviis progressus, ut erat rei bellicæ prorsus infcius: copias suas versus Antibarim itineribus acclivibus, asperis, salebrosis, & ita angusti, eduxit, ut ne bini quidem simul ire equites possent, Serviis deditâ operâ cedentibus, & intrare eum sinentibus, neque de reditu sollicitus, neque justo præsidio angustias occupans, campestria direptionibus incendiisque vastavit: ut porrò satis prædæ captivorumque partum, tempus reducendi exercitum putavit, angustias quâ redeundum erat à Serviis occupatas animadvertit, à quibus ingenti clade profligatur, cæsis ad XL. millia, septemque ducibus, reliquis per saltus ac silvas montium dissipatis ac fugientibus, quos inter fuit ipse Michael. Cladem hanc ad Catarensem Sinum accidisse ait Diocleates, anno scilicet I. Monomachi, Christi M XLIII. Indiæ. x. Gliutovidum deinde ad Zermizam, cæterosque deinceps Banos ac Jupanos variis præliis fudit Dobroslavus, regnumque firmavit, Gracos subinde semper laceffens. Scribit Petrus Luccarius bis nuptias iniisse Dobroslavum; ac ex priore quidem uxore duos procreasse filios, qui patrem à secundis nuptiis avocare frustra conati sunt, quas ille cum NEDA, seu DOMINICA, Regis Bulgariæ filiâ, Ragusii contraxit: cui tum civitati Dalmatiæ Regni insignia concessisse aiunt, *avulsa scilicet tria Leonum capita aurea in campo cæruleo*. Obiit Præpretna, ubi morabatur, in æde S. Andreæ sepultus, Post ejus excessum divisa fuere illius provinciæ inter filios: *Goislavo & Predemiro Trebinensis, & Grispulensis tractus, Michaëli Præpretnensis, Cermenizensis, & Obliquensis, Rodoslaro denique Jupanix Lucensis, Padlugiensis, & Cucevensis cum Budua obtigere, dum interim mater supremo jure hisce omnibus imperaret provinciis, quarum non Reges, sed Chnesonos, id est Comites sese inscribebant. Goislavo à Trebinensibus interfecto, Donanekum ii sibi in Principem elegerunt. At*

Scylitz. p. 754.
Diocleat.

Scylitz. p. 754.
Zonar. pag. 197.
Luccari l. 1.

^a Scylitz. p. 789.

^b Diocleat.

^c Scylitz. p. 851.

^d Vide Reges
Bulgaria.

^e Scylitz. p. 80.
Zonar. pag. 228.

^f Decad. 1. lib. 3.

pag. 79.
^g Gregor. VII.
EP. l. 5. ep. 12.

^h Baron. an
1602 n. 96. an.
1068 n. 4. Cap.
Si quis amodo,
dist. 31.

XXXVII. MICHAEL, quem Dalmatæ *Michagham*, Scylitzes *Michaëlam* vocant, expugnata Trebinâ, captoque ac variis tormentis excruciato & morte multato Donaneko, fratris necem ultus, matreque è vivis erepta, Serviæ in solidum Rex ab omnibus est proclamatus, ^a à Monomacho, iesto cum eo fœdere, Protospatharii honore donatus, & in album sociorum ac amicorum Imperii adscriptus est, sub annum ML. ^b Ex prioribus Michaëlis nuptiis septem nati filii, *Vladimirus, Priaslavus, Sergius, Deria, Gabriel, Miroslavus, & Bodinus*: cum verò ditionibus suis tot inter filios partitis ac distributis, singulorum partes hæreditarias modicas fore prospiceret, Rodoslaro fratri Zentanam provinciam abstulit, filioque Vladimiro dedit. Priore extinctâ conjugè, Imperatoris Constantinopolitani cognatam superduxit, ex quo altero conjugio enati *Dobroslavus, Priaslavus*, seu *Petrislavus, Nicephorus, & Theodorus*, qui superstitute patre improles obiere; præter Priaslavum, cui Rassiâ donavit, ex quo natus Bodinus, qui Bulgariæ Rex deinceps est appellatus. Bulgari quippe Græcorum imperii ac dominationis pertæsi, defectione palam inita, Michaëlem in sui auxilium evocarunt, Bodino nepoti (Constantinum præterea, filiumque Michaëlis vocat ^c Scylitzes, ut & Joannes Lucius) Regiam coronam polliciti. Statim verò atque Bodinus Bulgariam est ingressus, non modò Rex est ^d acclamatus communi populorum consensu, sed etiam Græcorum Imperatoris Michaëlis Ducæ copias delevit ac profligavit, captis eorum ducibus, ^e quos inter fuit Longobardopulus, cui Servianus Princeps Michaël filiam deinde in uxorem dedit, acingentem exercitum è Longobardis & Servianis conflatum commisit, opem laturum Bodino, à Græcis acrius impetito. Id porrò accidit anno MLXXXIII. Moritur interea Michaël, regni annis xxx. exactis, in SS. Sergii & Bacchi æde sacra tumulo conditus, filiis ex priore conjugio eo superstitute, pariter extinctis, ex quibus Vladimirus liberos procreavit, de quibus suo loco agemus. Michaëlis meminit ^f Sabellicus, ut & ^g Gregorius VII. PP. cujus prostat scripta ad eum Epistola super enata inter Spalatensem & Ragusinum Archiepiscopos controversia. Sed & leguntur Alexandri II. summi Pontificis Epistolæ aliquot, quarum alterâ Petro Diocliensis atque Antibarenfis Ecclesiæ Archiepiscopo pallium mittit anno MLXII. altera Dalmatiæ Ecclesias ab impudicitia Clericorum expurgare conatur. Unde conficit ^h Baronius Serviam ea tempestate Romanam, non verè Græcanicam Ecclesiam agnovisse. Mortuo denique Michaëli in Regnum Servianum successit ejus frater

XXXVIII.

XXXVIII. RODOSLAVUS, si qua fides Diocleati Presbytero, tradenti præterea Bodinum fratris ex filio, ut ait, nepotem, quem ex Græcorum carcere liberaverat, in eum defectionem molitum, utque erat pacis quietisque amans, regno ultrò cessisse, Trebinæque reliquum vitæ exegisse, cum imperasset annos XVI. sepultumque in Ecclesia S. Petri de Campo. Huic adscribit idem scriptor præter quatuor filias, filios octo, *Branislavum, Gradislavum, Grislavum, Dobroslavum, Hfalimirum, Stanihnam, Cacciaporem, & Fizinikum*: Branislavo verò ejus filio sex perinde filios, Predihnam, Petriflavum, Draghihnam, Tuardislavum, Draghillum, & Grubassam.

XXXIX. BODINUS, quem etiam *Constantinum* appellatum tradit^a Scylitzes, à quo, ut diximus, Michaelis filius dicitur, Bulgariæ Rex patre superstite appellatus, ^b vix regnum istud adeptus, à Saronita, quem Michael Ducas Imperator cum ingentibus copiis in eum miserat, in prælio captus, Constantinopolim perductus est, ubi in Monasterio S. Sergii aliquandiu detentus, Antiochiam Isaacio Comneno Duci custodiendus missus est. Rodoslavus patruus, hac re cognita, Venetorum quorundam artibus è carcere elapsus, ad patruum profectus, ab eo Grispuhum & Buduam obtinuit. Is verò regio nomine excidisse indignatus, in patruum facta defectione insurgit, qui ut erat pacis studiosus, regno ultro cedens, Trebinam concessit, ubi vitæ quod reliquum erat exegit. Ita quidem Diocleates. At ^c Scylitzes exertè scribit Michaelis parentis operâ è carcere à Venetis eductum Bodinum, post patrem Servix imperasse, suaque adhuc ætate, & cum scribebat, imperare. Sed & neque alibi sibi constat Diocleates: ait enim, ut & ^d Petrus Luccarius, Bodinum Michaelis ex filio Priesslavo nepotem fuisse: alio verò loco tradit Bodinum cum noverca & ejus filiis, fratribus suis consanguineis in Rodoslavum defectionem molitum: unde conficere-tur Bodinum filium fuisse Michaelis, quem ex priore illius conjugio natum dixit. Quinetiam Michaelis ex altero matrimonio filios eo superstite obiisse tradit, quibus sese contra Rodoslavum Michaelis successorem adjunxerit. Deinde qua ratione Rodoslavo regni XVI. anni adscribi possint, non planè video, cum anno MLXXIII. Michael adhuc superesset, & Bodinus, ita scribente ^e Anna Comnena, Dalmaticas provincias cum filio Michaelis regeret, imperante Nicephoro Botaniata, hoc est circa annum MLXXX. & quinquennio post Dyrrachium Roberto Guiscardo Normannorum duci extorferit, si eidem Diocleati fides hac in re præstanda. Ex quibus confici posse videtur Rodoslavum, siquidem in Servia regnaverit, paucis Regnum illud annis, atque adeò Bodino Antiochiæ adhuc detento, obtinuisse, quamquam ejus liberationem Michaeli patri adscribunt Byzantini scriptores. ^f Bodinus itaque Servix regnum adeptus, Zentam ingreditur, hancque Rodoslavi filii adimit: verùm Antibarensis Archiepiscopi interventu pax inter agnatos redintegrata, iisque à Bodino restitutæ quas abstulerat provinciæ. Exhinc Rassiâ occupatâ, hanc in duas Jupanias divisit, quarum alteram Belcano, alteram Marco, vel Mauro, nobilioribus ex aula proceribus, eorumque posteris, sub hominii conditione concessit: deinde in Bosinam pergens, expugnatam Comiti Stephano regendam dedit: ita quidem Diocleates. Is est porrò VOLCANUS, cujus mentio in ^g Annæ Comnenæ Alexiade non semel occurrit, qui Alexium Imperatorem ejusdem Annæ parentem bello impetiit & cui deinceps isto cum eo fœdere, ex fratre aut sorore nepotes Vresim, seu Vrosium, & Stephanum Volcanum in obsides dedit. Sed & eum esse Volcanum arbitror, qui Buscanus, vel Busclavus appellatur in ^h vita S. Romualdi ab Hieronymo Pragenfi scripta. ⁱ Nec multo post Bodinus, Apuliæ Ducis Roberti Guiscardi morte perceptâ, Dyrrachium Normannis, qui urbem Alexio facta obsidione abstulerant, ereptum eidem Augusto mox restituit. ^k Anna verò Comnena secretis artibus, clandestinisque commerciis illud parentem sibi comparasse scribit. ^l JACHINTÆ deinde uxoris impulsu, femina arrogantis ac ambitiosæ, quam Archirizzi, seu potius Argyni nobilis Barenfis filiam fuisse aiunt, quamque sub mensem Octobrem anno MLXXXI. desponsarat, Bradislavum cum Predinha filio, & Gradislavum Rodoslavi filios, qui Scutarium, illius invifendi gratiâ venerant, in carcerem conjecit. ^m Quo quidem accepto nuntio, fratres alii similem veriti injuriam, Ragusium se se receperunt, quò Bodinus continuò pergens, urbem obsidione circumdedit sub annum MLXXXII. At fortiter pugnando illi resistere, Cossaro reginæ amasio, vel, ut alii volunt, fratre interfecto: cujus quidem cladis, mortisque, ut vindictam sumeret, conjugii persuasit, ut tres principes quos in carcere detinebat capite mulcicaret, quod ad Ecclesiam S. Nicolai juxta Ragusium, cæteris fratribus & ex eorum familia agnatis in urbe obsessis spectantibus peractum, cujus postmodum facinoris poenitudinem mœroremque summum testatus est Bodi-

Famil. Dalmat.

Nn

^a Scylitzes p. 851.

^b Bryennius lib. 3. n. 1. 3.

^c Scylitzes p. 853.

^d Pietro Luccari lib. 1. pag. 14.

^e Anna Comnena lib. 1. pag. 40.

^f Diocleat.

^g Anna Comnena l. 7. 9.

^h Vita S. Rom. Abb. cap. 8. apud Bol. 7. Febr.

ⁱ Andr. Dandul. in Chron. MS.

^k Anna l. 6.

^l Vide Famil. Argynor. Italic.

^m P. Luccari.

nus. Tandem post flagrantia per septem annos intestina bella, iidem principes cum à Ragufinis sibi timerent, in Apuliam profecti, inde Constantinopolim in aulam Imperatoris Alexii concesserunt: cum interea Bodinus Ragusium expugnare desperans obsidionem solvisset, excitato haud procul castro, quod urbem intercluderet.

^a *Raymond. de Agiles pag 139. Order. Vital. l. 9. p. 24. Vni. l. Tyr. l. 2. cap. 17.*

^b Apud scriptores porrò qui Hierosolymitanas seu Christianorum in Terram sanctam expeditiones literis mandarunt, crebra occurrit Bodini mentio, iis potissimum locis, quibus ut Boëmundum, Salernitanum, deinde Antiochenum Principem, Scutarii seu Scodraë exceperit, cum emensâ Sclavoniâ, Constantinopolim perrexit, quod ceteri ex Francis primates jam pervenerant. Superstitem adhuc anno M C. testantur aliquot veteres tabulæ. Regnavit verò annos XXV I. sepultusque est in Monasterio SS. Sergii & Bacchi. ° Scribit Georgius Beatus eam apud plerosque obtinere opinionem, Epitaphium quod Græcis lambis in Cathedrali Barenfis civitatis æde sacra conscriptum legitur, esse Jaquintæ Bodini uxoris; hisce porrò versibus concipitur:

Ἐκουσίως ἐπέξασα πῶς ἀγνωσίαν,
Καί, Γνώστῃ σου πῶς, καί, Δίδασκε πῶς φύσιν,
Ἄδυρον εἶδ' τῆ φθορᾶ στυγερὰ μέρβω.
Εἰ γὰρ τὰ λαμπερᾶ, καὶ τὰ σεμνὰ τ' βίαι
Πρὸς χροῖν ἢ ἀπαντὰ, καὶ τὰ τελευτὰ πρὸς τέφραν,
Πῶς ἐφρονεῖς, τάλαντα, τῆ τέφρα μέγα,
Ὡς εἶδ' σου πῶς, ὡσπερ εἰ θανεὶς ἄλλω;

Ex Jaquinta quatuor procreasse filios Bodinum scribunt, *Michalam*, seu *Michaëlem*, *Georgium*, *Archirizum*, & *Thomam*.

^c *Anna l. 1. p. 40.*

XL. MICHAEL, cujus meminisse videtur ^a Anna Comnena, quo loco ait, Roberto Guiscardo adhuc superstite, Bodinum & Michaëliam Dalmatarum exarchos fuisse, parente extincto, principatum statim arripuit. Verum Principum ex regia stirpe cæde, reginaque Jaquintæ crudelitate permoti populi, ejus se proclamationi oppositæ, captum in carcerem compegerunt, è quo haud multò post evadens Ragusium concessit. Interim

XLI. DOBROSLAVUS, hujusce nominis II. Rodoslavi filius, in Regem eligitur: qui cum ex vitæ rerumque gerendarum ratione suis pariter esset intolerandus, Constantinopolim ad ceteros Dobroslavi filios, quod saluti suæ consulentes confugerant, uti monuimus, clam ii miserè legatos, qui Regiam dignitatem offerrent. Illi autem re cum Imperatore in consilium adhibita, Dyrrachium pervenerunt, ubi Goislavus uxorem duxit, sedemque constituit cum nepotibus. Interea Cocciapor, Goislavi frater, in Rassiam profectus, inito cum Volcano provinciæ istius Jupano fœdere, in Dobroslavum versus Scutarium cum valido exercitu contendit: ubi commissis invicem copiis ad fluvium Moraciam Dobroslavus fusus, captusque est, & in Rassiam abductus. Hac parta victoria uterque Princeps Zentanam regionem, ac potiorem Dalmatiæ partem occupavit, Volcano in Rassiam se recipiente, in Zenta verò sedem suam constituente Cocciaporo. Verum haud diu tenuit inter Principes concordia ac societas, Volcano mortem Cocciaporo moliente, qui ut ejus vitaret insidias, in Bosnam concessit, ubi in quodam prælio interiit. Interea Dalmatæ Regem sibi constituerunt

XLII. VLADIMIRUM II. ejusdem nominis, Vladimiri I. filium, & Michaëlis nepotem, qui, ut erat miti ac mansueto ingenio, Principes ex stirpe regia, quos bella ista civilia ab aula secluserant, statim revocavit, benigneque excepit. Uxorem duxit Vocani Rassiæ Comitæ filiam, qui rem gratam genero fore arbitratus, Dobroslavum Regem libertate donatum ad eum remisit. At ille veritus ne sibi regium auferret diadema, Dobroslavum in carcerem compegit, in quo quoad ille vixit detentus est. Jaquinta denique Bodini Regis vidua Catari Vladimirus veneno sustulit, Dobroslavo præterea captivo excæcato & castrato, ne consiliis suis obsisteret, qui postea libertate donatus in monasterio SS. Sergii & Bacchi reliquum vitæ exegit, in quo etiam humo traditus est Vladimirus. Exinde

XLIII. GEORGIUS, Bodini & Jaquintæ filius, Serviani regni possessionem adiit circa annum M C X V. Altero verò regni anno, Branislavi liberi carceri se trudendos edocti, ad patrum Goislavum confugiunt, præter Grubessam, qui à Georgio detinetur. Aliquanto deinde post tempore in Albaniam ingentem exercitum mittit Joannes Comnenus Imperator, cui Calojoannem Cumanum præficit, quem cum

ipſo Imperatore ejuſdem nominis, (nam & Calojoannes perinde vulgò appellatur) confundere videtur Diocleates. Goſlavi porrò & nepotum adjunētis copiis Calojoannes Georgium prælio inito fundit deletque, ipſeque Georgius Obliquum fugere compellitur. Calojoannes victoriâ potitus, Scutarium venit, eoque expugnato, Grubeffam è carcere educit, Regemque conſentientibus Dalmatis appellat. Meminere Nicetas & Cinnamus hujusce Joannis in Servios expeditionis, videnturque non modò ipſummet hanc ſuſcepſiſſe Imperatorem, ſed & ob rupta à Serviis fœdera, capto ab iis Raſo oppido, bellum iſtud ſuſceptum: traduntque iis tandem ſuperatis ac debellatis, captivorum ingentem turbam in Orientem traduxiſſe, & in Nicomediendiſi provincia, uberrimis agris aſſignatis, collocaſſe, Serviis ad colendam deinceps pacem adactis.

Nicetas in Ioan.
n. 5.
Cinnam. l. 1. n. 5.

XLIV. GRUBESSA in Regem proclamato, Georgius ne in illius manus incideret veritus, obliquo in Raſſiam fugâ ſibi conſuluit. Jaquinta verò ejus mater in Catarenſi civitate capta, Conſtantinopolim miſſa eſt, ubi vitam exiit. Sed vix annum regni ſeptimum exegerat Grubeffa, cùm Georgius, magno ex Raſſia comparato exercitu, in Dalmatiam deſcendit, commiſſeque cum hoſte in Antibarum campeſtribus prælio, Grubeffa fortiter pugnans interficitur, ſepulcroque deinde in æde S. Georgii Antibarenſi, vel ut alii volunt, ad lacum Scutaricum ſita conditus. Sic

Pietro Luccari
p. 17.

XLV. GEORGIUS regnum recepit. At veritus ne Pradinha & Draghillus, Grubeffæ fratres, qui poſt fraternam cladem è Dalmatia exceſſerant, & Draghinha frater tertius qui in Raſſia morabatur, ubi ex conjuge tres filios ſuſceperat, Rodolavum, Labanum, & Gradimirum, novi aliquid in ſe ruruſum molirentur, hos in aulam ſuam evocavit, boniſque omnibus quæ poſſederant redditis, benignè deinceps cum iis egit. Draghillus in Podgoriam miſſus, Onogoftum alioſque Comitatus expugnavit. Quibusquidem rebus benè geſtis, Georgii benevolentiam ita ſibi conciliavit, ut eo etiam impellente in Raſſiam quæ defecerat tranſire conſtituerit: quâ ad fidem priſtinam reductâ, libertateque donato Vroſio, quem Draghinha in cuſtodiam conjecerat, Raſſiæ Jupaniam Draghilli conceſſit: eodem Draghinha interea Cercomanum fugiente. At Georgius Draghilli fratrisque potentiam ſuſpectam tum habens, & ne ſibi regnum adimerent timens, Draghillum & Michaellem Vladimiri filium in carcerem conjicit. Cujusquidem rei accepto nuntio, Draghinha, cum Parvoſco, Grubeffa, Neemane & Siroko filiis Ragufium fugit. Eadem ratione ſaluti ſuæ conſuluere Draghinha & filii. Interea Manuelis Imperatoris Conſtantinopolitani copiarum Dux, quem Pirigordum nominat Diocleates, Principum Servianorum calamitate permotus, novo ac majori coacto exercitu cum iis in Georgii provincias expeditionem movet, potiorique harum parte uſque ad Varaniam & Antibarim occupatâ, majores longè feciſſet progreſſus, niſi ab Imperatore fuiſſet revocatus, quem ad Dyrrachium uſque comitatus eſt Draghinha. Rex interim ultra modum Principum ſucceſſibus offenſus, Draghilli & Michaeli nepoti oculos erui jubet. Ipſe deinde Obliquum caſtrum, quò ſe receperat Vroſius, arctiſſima obſidione cingit, cujus quidem nuntium patruis Dyrrachii morantibus continuò perferendum curat. Re cum Alexio Contoſtephano, Manuelis Imperatoris ex ſore nepote, qui in Dyrrachii præfecturam Pirigordo ſucceſſerat, communicatâ, Alexius conſecto ingenti exercitu, Regem, priuſquam conſilii ſui ad eum nuntius perveniſſet, adortus, prælio fundit deletque, caſtra diripit, Rege ad Cerminizam caſtrum fugiente. Quæ quidem accepta à Georgio clades ſubditos ad defectionem concitavit. Primi verò & velut anteſignani Catarenſes, deinde Raſſiani, Draghinham Regem proclamant. At Georgius quò eorum manus furoremque vitaret, in montana fugit: ſed tandem in Oboleno caſtro captus, Conſtantinopolim ab Alexio perductus, ea in urbe vitam finiit. Uxorem duxerat Pologeniſi Principis ſorem, cui in eum principatum poſt ejus obitum ſucceſſit.

Nicet. in Man. l.
4. c. 1.
Cinnam. l. 5. n. 8.

Luccari p. 17. 18.

XLVI. DRAGHINHA, Princeps ſummâ prudentiâ, pietate, aliis que naturæ dotibus præditus, ab omnibus in Regem delectus, regnum per undecim annos pacatè rexit, ſepultusque eſt in monaſterio SS. Sergii & Bacchi, procreatis ex uxore Rodolavo, qui parenti in principatum ſucceſſit, Ivanisko, ſeu Ioanne, & Vladimiro filiis. Hic porrò, & circa ea tempora, mirè confuſa eſt horum principum hiſtoria, maximè apud Byzantinos ſcriptores, dum de Servianis agunt. Quod inde eveniſſe exiſtimaverim, quod de horum nominibus minimè inter ſe conveniant, neque cum Dalmatis ipſis, qui Servianorum Principum hiſtoriam ſcripto mandarunt: deinde

Emil. Dalmat.

N n ij

quòd Reges Servia cum Banis ac Jupanis vicinarum regionum, ut Rassiæ & Bosniæ, quibus supremo ferè jure imperabant, plerumque confundant, quos generatim Dalmatas Principes ac Toparchas indigitant: ac denique quòd Diocleates historia Dalmaticæ scriptor præcipuus nullà fermè temporum aut annorum notâ res commemoret, quæ unica fax est historia, quod objectum etiam Saxoni Grammatico, lætissimo aliàs Rerum Danicarum scriptori, omnibus notum.

XLVII. RODOSLAVUS III. patri in principatum Servianum successit, Regioque abstulit, Comitibus duntaxat contentus. Aiunt Constantinopolim Manuelis Imperatoris conveniendi ac invisendi gratiâ venisse, cui ingentis pretii munera obtulerit, benignèque ab eo exceptum, id etiam consecutum, ut ditionibus omnibus quas parens possederat, frui tutò in posterum liceret; quas quidem cum fratribus deinceps rexit, bellis cateroquin civilibus divexatus. Tradit quippe presbyter Diocleates, cujus ad ea tempora desinit historia, quosdam proceres, quibuscum simultatem dudum exercuerat Rodoslavus, ab eo palam defecisse, adduxisseque Desfam filium Vrosii, cui Zentam & Tribuniam dedere, Radislavo duntaxat & fratribus maritima regione à Cataro usque ad Scutarium remanente, bellisque interea diuturnis ac infestis inter utrumque principem flagrantibus. Qui porrò principes ii fuerint, qui à Rodoslavo defectionem sunt moliti, videntur indicare ^a Joannes Cinnamus & Nicetas Choniates. Tradunt quippe Manuele Comneno Imperatore in bellis Siculis contra Rogerium Regem occupato, in Græcos arma movisse, adscitis in sui auxilium Alemannis & Hungaris: ipsum verò Imperatorem omisso Rogerio, in Archijupanum, qui belli auctor fuerat, cum valido exercitu statim contendisse, qui cum se viribus imparem animadverteret, intra montana se se receperit, Manuele interea in urbem redeunte. Anno deinde proximo, cum à Geiza Hungarorum Rege Dalmatis submitti auxilium accepisset, in Dalmatiam rursus pergit Imperator, postque varios conflictus, ac vastatas direptasque provincias, tandem Archijupanus, quem BACCHINUM nominant, in Manuelis castra supplicis habitu venit, à quo & veniam & delictorum impunitatem consecutus, eidem reconciliatus est: quod accidit circa annum MCLII. ^b Cinnamus verò belli istius causam Dalmatæ cuidam adscribit, cujus se nomen ignorare ait, & ejus fratri Belsæ vel Belusæ. (quibus vocibus Belum expressit) utrique apud suos clarissimo. Belus porrò Archijupani sororem in uxorem duxerat, atque utroque oculo privatus, incertum à quo, in Hungariam concesserat, apud Geizam Regem magno in honore habitus, ut qui à pueris cum illo enutritus fuerat: qui ut beneficiorum acceptorum gratiam rependeret, Dalmatiam ei subditurum se, obnoxiamque redditurum est pollicitus. Verùm ut res admodum intricata & nebulis involuta expediatur ac explicetur, unde orti hi principes, qui à Rodoslavo primùm defecere, & qui in Serviano principatu ei successere, horum generis origo paulò altiùs videtur repetenda. ^c Gliubomirus, Stephani Græci presbyteri ex Lucensi tractu in Chelmenfi Comitatu oriundi, seu ut aliis placet, in Tucheqliensis Bosniæ oppidi Ecclesia Curionis officio fungentis, filius, tantam in bellicis expeditionibus fortitudinis & experientia famam adeptus est, ut Chelmenfis princeps Tarnovenfis regionis Jupanum constituerit, quæ etiamnum ejus nomen inde servat. Ex eo natus filius Vrosius, qui paternis insistens vestigiis, datisque haud vulgaribus virtutis militaris argumentis, à Georgio Servia Rege in paterna præfectura confirmatus est, cui cum variis in occasionibus operam suam contulisset, à Draghinha Rege in prælio captus, in Rassiâ abductus est, ubi tamdiu est detentus, donec hancce provinciam in suam potestatem redegit Georgius, uti supra diximus. Is porro est Vrosius seu Vrosus, quem ^d Rerum Hungaricarum scriptores Banum & magnum Servia Comitum appellant, cujus filiam Helenam in uxorem duxit Bela, cognomento Cæcus, Hungaria Rex, Belsæ Servia Bani sororem, quem ^e Otho Frisingensis & Guntherus Geisæ II. Regis avunculum vocant. Ita ut Bela iste Servianus non alius fuerit ab eo quem Belusæ nominat ^f Cinnamus, & Primislavi & Dessæ fratrem facit, quique magni Servia Jupani sororem in conjugio habuit. Is verò luminibus orbatus, uti jam attigimus, in Hungariam se se recepit, ac deinde Geizam Regem, à quo benignè exceptus fuerat, in Manuelem Imp. qui in Servianum Jupanum affinem arma commoverat, concitavit: ipse perinde interdum copiis Hungaricis iis in bellis præfectus, uti narrat ^g Cinnamus. Desfam, quem Rodoslavo successisse volunt, Vrosii filium, Gliubomiri nepotem fuisse aiunt Orbinus & Luccarius: unde cum Dessæ, Primislavum & Vrosium fratres dicat ^h Cinnamus, consequens videtur tres hosce principes Vrosii filios fuisse. Horum quidem fratrum primogenitus

^a Cinnamus l. 3.
7. 6. 7. 8. 9.
Nicetas lib. 2. n.
6. 7. l. 3. n. 1.

^b Lib. 3. n. 7.

^c Orbinus.
Luccarius.

^d Thurocz. e. 63.
64.
^e Otho Frising.
lib. de Gest.
Frider. c. 32.
Gunter. lib. 6.
Ligur.
^f Cinnamus lib.
3. n. 7. 11.

^g Cinnamus lib.
3. n. 11.

^h Cinnamus l. 5.
cap. 5.

XLVIII. PRIMISLAVUS Serviam obtinuit, Manueli Imperatori aliquatenus obnoxius; à quo cum defecisset, supremo jure imperare volens, parum abfuit quin principatu ab eo exueretur: veniam enim consecutus, pristinam dignitatem retinuit: qua haud multo post, rursus in rebellionem prolapsus, privatus est, cui præficitur

XLIX. BELUSES seu BELA, illius frater, concessio tamen ab Imperatore, Primislavo nonnullis prædiis ad vitæ necessaria idoneis. Bela verò haud diu principatu potitus, illius insignia deposuit, patrioque excedens solo in Hungariam venit, ubi tandem mortem obiit. *Idem Cinnamus.*

L. DESES, seu DESSA, Belæ minor natu frater, ei successus est à Manuele, cum Dendræ regioni, quæ Næsso vicina est, tum imperaret, hac conditione, ut Manueli deinceps obnoxius obsequium præstaret, Dendramque Romanis traderet. Ita quidem ^a Cinnamus, qui alio loco scribit Dalmatas cum Vresim seu Vrosium dejecissent principatu, eique, Imperatore inscio, fratrem substituisent, veritus ne in se illius arma concitaret, utrumque fratrem, Vrosium & Desem, Constantinopolim adduxisse, ut qui ex iis principatum obtinere deberet, decerneret Imperator, quem ille Vrosio adjudicavit: unde videretur priusquam Deses Servix Archijupanus diceretur, eandem obtinuisse dignitatem Vrosium fratrem. Tradunt Rerum Dalmaticarum scriptores Dessam à Rodoslavo defecisse, quod supra attigimus, ac Zentam & Trebinam ceterasque illius provincias expugnasse, præter regionem mari adjacentem, Catarumque oppidum, usque ad Scutarium; ex quo gravia ac diutina inter utrumque principem exarsere bella, Deses interim Chelmensi tradui, & Zentæ superiori usque ad Catarum imperante. Sed & narrant ^b Nicetas Choniates & ^c Cinnamus Desem, posthabitis cum Manuele initis pactis, Dendram regionem denuo occupasse, Manuelemque, cum Hungaros circa annum MCLXXIII. aggrederetur, in Serviam descendisse, ut Desem pariter bello appeteret; qui Imperatoris arma veritus, in illius castra cum iis quas habebat copiis concessit, à quo benevolè exceptus, & honore dignatus est. At cum Hungaris favere se palam ille ostendisset, à Manuele primùm in custodia in castris habitus, post dies aliquot Constantinopolim missus est, & in Palatio inclusus. Desem aiunt fuisse in Catholicam religionem propensorem, quam statuerat in suis ubique provinciis obtinere, ni subditorum in se odium concitare fuisset veritus. Quinetiam observant Meledensem insulam, quæ à Chelmensi pendet Toparchia, Monachis quibusdam concessisse, qui in ea Deiparæ Monasterium in lacu exstruxerint, quod quidem ad annum MCLII. referunt. Sed vereor ne illud sit quod edificatum circa annum MCXIII. memorat ^d Leo Ostiensis, scribens ea tempestate Savinum Dalmatarum nobilissimum Ecclesiam Deiparæ sacram ad Ragusium Casinensibus Monachis concessisse: quippe insula ista eidem adjacet civitati. Desem principatum rursus recuperasse par est opinari, cum humo conditum Trebinæ in Ecclesia S. Petri de Campo tradant scriptores. Huic tres filios iidem adsignant, *Neemanem, Miroslavum, & Constantinum*, principes prudentiâ & militari virtute præstantes. Sed & illius fortasse filia fuerit, quam Leonardo, Vitalis Michaelis Venetorum Ducis filio, in uxorem dedit Stephanus Hungariæ Rex, quam ^e Dandulus filiana fuisse ait Dessæ Ducis. ^b *Nicetas in Man. l. 4. n. 4.*
^c *Cinnam. l. 5. n. 819.*
^d *Leo Ost. l. 4. cap. 82.*
^e *Dandul. in Chron.*

LI. NEEMAN, quem Dalmatæ NEMAGNAM vocant, illiusque fratres, Rasciam & Zentam inferiorem, ingenti coacto exercitu, expugnarunt, Rodoslavo & Joanne seu Juanisco fratre inde expulsis, quibus sola Catariensis urbs remansit. Quo quidem in bello Borichii Bosnensis Bani, cujus filiam uxorem duxerat Neeman, vel potius Miroslavus, copiis adjutus est. Borichio quippe filius ac successor fuit Culinus, vel ut præferunt ^a Innocentii III. Epistolæ, Bacilinus, vel potius Baculinus, in quibus mentio fit matrimonii inchoati à Miroslavo cum Bani istius Bosnensis sorore, ubi is Miroslavus Chelmensis appellatur. Rodoslavus verò Ragusium se se contulit, civibusque in suas partes allectis, Miroslavum aliquoties fudit. Inde Dyrrachium profectus, Manuelem Imperatorem adiutorem perinde habuit. Is enim Theodorum Padiatem cum copiis confestim misit, qui Neemanem, quem ^b Nicetas Stephanum Neemanem vocat, Croatorum & Catarorum dominatum sibi vindicantem aggrederetur: qui cum in montana primò se recepisset, veritus ne alium sibi ille principem in Servia substitueret, tandem supplex in illius castra venit, fidem in posterum Imperatori pollicitus, quam minimè tamen servavit: quamprimum enim à finibus suis recessit Manuel, Servix statum suo arbitrato extemplò im

Famil. Dalmat.

N n iij

^a *Innoc. III. lib. 11. Epist. 490. edit Ven. & apud Oidor Rainald. an. 1202. n. 8.*

^b *Nicet. lib. 4. Luccari p. 26.*

^c *Vuil. Tyr. l. 20. c. 4.*
^d *Cinnamus lib. 6. n. 11.*

^e *Luccarius.*

Luccarius.

^g *Chron. Reichersp. & Godfrid. Mon. an. 1189.*

^h *Tageno Patav. pag. 7. Arnold. Lubec. lib. 3. c. 19. Expedit. Asiat. Frid. I. tom. 5. Canisii.*

ⁱ *Nicet. in Isaac. l. 3. n. 4.*

^j *Arnold. Lub. l. 2. c. 2. 4.*

^k *Luccarius.*

^l *Vghell. tom. 7.*

^m *Ital. sac. p. 1306.*

ⁿ *Thom. Archid. in hist. Salon. cap. 29. 30. 31.*

^o *Luccar. p. 30.*

^p *Thom. Archid. c. 33.*

tavit. Hanc autem Manuelis expeditionem ad annum MCLXVII. refert ^c Antistes Tyrius. Scribit ^d Cinnamus Neemanem tanto percussus fuisse pavore, ut cum missis ad Imperatorem legatis veniam non obtinisset, ipse ad illius tribunal venerit, capite aperto, nudatis usque ad cubitum manibus, fune à cervice pendente, gladiumque manibus tenens, principi se se ita dedit, ut quod vellet de se statueret; iisque Manuelem commotum, delictorum veniam indulgisse. ^e Luccarius verò in Ragusinorum gratiam quibuscum & Neemana similtas erat, hancce suscepisse expeditionem Imperatorem commemorat. Eadem fermè tempestate in Rasciam cum fratribus transiit Neeman, delectoque ac profligato in prælio ad Pistrinam Vladimiro, altero Rodoslavi fratre, qui hanc provinciam obtinebat, illius dominium adeptus est, ut & postea Zentæ superioris. ^f Vladimirus gravi ac lethali vulnere in eo prælio accepto, Ragusium fugit, ubi haud multo post è vivis excessit, & in æde sacra sanctæ Mariæ ad Pilas, quæ tum à Græcis monachis tenebatur, sepultus fuit. Exhinc Magni Jupani, seu, ut Græci efferunt, Archijupani, dignitatem & titulum usurpavit, & in adeptæ istius victoriæ memoriam, Pistrinæ regni sedem constituit, quod à successoribus deinceps observatum. Miroslavus & Constantinus Chelmensem provinciam obtinuerunt, fratri Neemani caterum obnoxii, quem ut dominum supremum ii agnovere. Cum Ragusinis rursus controversias exercuerunt circa annum MCLXXVII. ^g Neemanes porrò, cum in Rascia moraretur, Fridericum I. Imperatorem per hosce tractus transeuntem excepit, & in Syriam tendentem, Nissi, seu ut habet Arnoldus Lubecensis, Nicæ, (Naissum vocant Bryennius & Cinnamus) excepit, eique hominum præstitit. Tradunt sacra istius Friderici Expeditionis scriptores obvios illum habuisse tres fratres, Neemanem, Chrazimirum, & Mechillavum, Magnos Serviæ & Rasciæ Comites, qui haud ita pridem hæc Græcis Augustis abstulerant provincias. ^h Anno deinde proximè sequenti, ab Isaacii Angeli Imperatoris, qui Rodoslavo favebat, copiis ad fluvium Moravam commisso prælio deletus est: ⁱ quibus quidem durantibus cum Rodoslavo bellis, Constantinus frater nulla relicta prole è vivis excessit, ut & frater Miroslavus, unico superstiti filio Andrea, ^k cum paulò antè Miroslavus cum Neemane fratre concordiam abruptisset, & à Ragusinis Duce Michaële Bobalo fustis fugatusque in Serviam sese recipere fuisset coactus. Miroslavi Comitis præterea mentio habetur in ^l Epistola Alexandri III. Pontificis Maximi ad Regem Hungariæ Belam scripta, propter pecuniam quam is Spalateni Archiepiscopo abstulerat. ^m Extinctis igitur fratribus, in Principem elegere Chelmeneses Petrum Comitem, ex eadem ortum provincia, quam ille summâ prudentiâ nulli obnoxius pacatè rexit, licet non semel à Bosniæ & Croatiæ Banis bello appetitus. ⁿ Hunc quidam Perdicam vocant, ac Gliubomiri, quæ vox Slavis Pacis amatorem sonat, filium fuisse aiunt. Ob hæresim tamen quam amplexus est, vulgò infamatur. Miroslavi uxorem in Bosnam ad fratrem remisit, obiitque circa an. MCCCXXIV. ^o Extitere porrò Neemani filii duo, *Thiomilus*, & *Symeon*.

LII. THIOMILUS, vix anno imperavit, ut tradit Orbinus, post quem

LIII. SYMEON, frater, quem Græci scriptores STEPHANUM vocant, Serviam, Dalmatiam, Diocliam, Trebinam, & Zachlumiam obtinuit: primusque Regem Rasciæ se dixit, ut auctor est idem ^a Orbinus. Scribit ^b Nicetas, à quo extitit Stephanus, & Neemanis Triballorum Principis filius nuncupatur, Isaacium Angelum Imperatorem eidem in uxorem dedisse EUDOCIAM, ex Alexio fratre, postmodum Imperatore, neptim: eumque haud diu principatu potitum, cum in Papycii montis monasterio Monachum induisset, filio *Stephano* regnum excipiente. Is ex priore conjugio natus fuerat, ut & *Vachsanus*, vel *Vulcanus*, aut *Vulcus*, & *Rascus*. ^c Horum postremus monachicam pariter vitam amplexus, summâ vixit opinione sanctitatis, & à Serviis in Sanctorum numerum relatus, S. Sabæ nomine, quod Monachus factus assumpsit, summa religione colitur: cujus corpus palam comburi iussit Bassa Sinanus an. MDXCV. ^d Alii Eudociæ conjugium Stephano Neemani, cognomento Crapalo, quem Thiomili filium fuisse volunt, adscribunt. Vixit porrò Symeon annos quinquaginta.

^a *Orbinus.*

^b *Nicet. in Alex. lib. 3. n. 7. Acrop. cap. 5.*

^c *Joan. Tomcus Marnavitius in vita S. Sabæ Romæ edita an. 1630.*

^d *P. Luccari pag. 29.*

^e *Æta Innocent. l. 1. p. 67.*

LIV. STEPHANUS, Symeonis filius, Princeps prudentiâ, iudicii maturitate, & animi magnitudine ac fortitudine præ cæteris præstitit. ^a Cum Græcis, & cum Bulgarorum Rege Joanne Afane, qui provincias Servianas vastaverant, pacem composuit: & extinctis Rodoslavo Comite & Juanisco fratre, nullis à quibus bello pos-

set impeti idoneis relictis liberis, regnum pacatè administravit. ^b Petrum Chelmen- ^b Luccari p. 302
sem Comitem aggressus, praelio fufum, eà provincià expulit, quam *Radoslavo* Juniori ^c Orbis.
filio dedit. ^c Andream Miroslavi filium, & agnatum, Papoæ seu Poponi, Maritimæ,
& Stagni Jupanum constituit: mortuoque *Radoslavo* filio Comitatum Chelmensem
eidem concessit. Atque ex eo orti cæteri Chelmenfes Comites, quorum seriem in- ^d Luccar. p. 303
frà describimus. At paulò aliter de hac re scribit ^d Luccarius, tradens Stephanum
exacto Petro, quem *Perdiccam* vocat, fortè pro *Petri-slavo*, uti Petri nomen effe- ^e Act. Innoc. III.
runt Slavi, *Radoslavo* Petri uterino fratri dedisse, assignatis interea Petro ad vita ^f p. 65. 68.
subsidia, Ragusinorum interventu, *Dobaro* & *Nevesigna* oppidis. ^e Ad Innocen- ^g Rainald. an.
tium III. Summum Pontificem scripsit Stephanus, & per nuntios eidem supplica- ^h 1204. n. 46.
vit, ut in terram suam Legatum dirigeret, qui eam ad obedientiam Ecclesiæ Ro- ⁱ Nicet. in Alex.
manæ reduceret, & regni sibi diadema conferret. Verùm Hungariæ Rex, cum quo ^j l. 3. n. 7.
& Stephano bellum tum intercedebat, Innocentium ab hac sententia dimovit, fu-
gatoque Stephano & amoto, *Vulcum* fratrem in illius locum substituit. Scribit ^k Ni-
cetas, qui expulsus à *Vulco* Stephani meminit, postquam *Symeon* parens in Papy-
rium montem secessit, *EUDOCIAM* novercam eum despondisse, & ex illa liberos
procreasse: ac deinde divulsa maritali concordia, uxore adulterium Stephano, ebrie-
tatem marito & aliarum mulierum consuetudinem objiciente *Eudocia*, Stephanum,
barbarico prorsus facinore, *Eudociam* omni vestitu spoliatam, sola tenui interula re-
lieta, eaque undique præcisa, ut vix pudendas partes tegetet, ita dehonestatam quò
libitum esset abire sinisse. Rei tam atroci in principe femina intercessit *Volcus*, &
cùm objurgata fratris inhumanitate nihil impetrasset, hanc *Dyrrachium* perducen-
dam curavit. Quo casu cognito pater filium lectica & ornamentis muliebribus mis-
sis, in ades suas recepit. Illa verò *Alexio* Ducæ, cognomento *Murtzuphlo*, Impera-
tori postmodum, ac deinde eo extincto *Leoni* *Sguro* *Corinthi* Domino nupsit. ^l In ^m Orbis.
Ecclesia sancti Petri *Rassia* sepultum fuisse aiunt Stephanum, regnasseque annos
xxviii. unde conjicere licet eum esse Stephanum, qui regnum *Servia* obtine-
bat anno MCCXX. uti mox dicemus.

LV. VULCUS, seu VULCANUS, ⁿ Stephanum fratrem principatu & ^o Act. Innoc.
patria exegit, Hungariæ Regis copiis adjutus, qui continuò *Innocentium* III. PP. ^p p. 68.
per nuntios rogavit, ut ad Ecclesiæ Romanæ obedientiam *Serviam* reduceret, eique ^q Rainald. an.
significarent haud gravatè passurum, si salvo in temporalibus jure suo, *Vulcus* Re- ^r 1204. n. 46.
galem susciperet ab Apostolica Sede coronam. Cujus postulationi annuens Pontifex,
Archiepiscopum *Colocensem* hujus executioni negotii commisit. Sed res per bien-
nium saltem inacta permansit, ut idem Pontifex testatur in ea Epistola quam ad Re-
gem Hungariæ scripsit anno MCCIV. ex qua licet conjicere *Vulcum* regnum *Servia*
invasisse circa annum MCCI. vel MCCII. quod præterea firmare videntur ^s Epistola ^t Innoc. III. l. 6.
aliæ ejusdem Pontificis. Atque hæc quidem ita accipienda videntur, non quòd *Vul- ^u epist. 18.
cus*, seu *Vulcanus* tum primò regio titulo donatus fuerit, sed quòd ab ipso Pontifice ^v Rainald. an.
regio diademate insigniri expetierit. ^w Leguntur enim ejusdem Pontificis scriptæ ad ^x 1202. n. 9.
Vulcanum Epistolæ anno MCXCVIII. & MCXCIX. in quibus *Dalmatiæ* & *Diocliæ* ^y Innoc. lib. 1.
Rex indigitatur. Ex his porrò ad *Vulcanum*, & ad Præsules *Dalmaticos* Epistolis, ^z epist. 330. 331.
ipsius Regis rogatu, S. Sedis Apostolicæ Legatos misisse *Innocentium* colligimus, ^{aa} edit. Venetæ.
qui & Regem in Apostolica doctrina confirmarent, & quicquid reformandum inve-
nirent reformarent. Eodem tenore ad *Vulcani* conjugem, & ad *Stephanum* Magnum
totius *Servia* Jupanum, qui litterà S. designatur, illiusque uxorem scripsit *Innocen-
tius*, unde docemur *Neemanis* ditiones inter duos hosce fratres fuisse divisas, ex
quibus *Serviam* *Stephanus* cum Magni Jupani, *Dalmatiam* & *Diocliam* cum Regis
titulo ac dignitate *Vulcanus* possederint: cùm Regium nomen ante exactum fratrem
obtineret *Vulcanus*. ^{ab} Sed & priusquam divelleretur fratrum concordia, ad eundem ^{ac} Innoc. lib.
Pontificem scripserat uterque Princeps anno MCXCIX. quibus Apostolicæ Sedi sub- ^{ad} ep. p. 490. 4
dere se vehementer exoptare significarat. De rebus à *Vulcano* gestis nihil præterea
à scriptoribus traditum observavimus, ut & si diu vixerit regnaveritque. At si *Ste-
phanus* xxviii. annis imperaverit, uti volunt, ditiones suas quibus à fratre exutus
fuerat rursus recuperasse dicendum est, ^{ae} eumque esse *Stephanum* Magnum *Servia*
& *Rassia* Jupanum, qui destinatis ad Romanam Sedem apocriphariis impetravit ab
Honorio III. Summo Pontifice, ut Legatum mitteret, à quo ritu solenni coronare-
tur, primusque *Servia* Rex diceretur. ^{af} Legitur exinde Stephani ad eundem Pon-
tificem Epistola, in qua ita inscribitur: *Stephanus Dei gratiâ Servia, Diocliæ, Tribunia,*
Dalmatiæ, atque Cchlumia Rex coronatus. Unde verò simile est *Vulcani* fratris ditiones
suis deinceps adjunxisse dominiis, eo, ut par est credere, è vivis sublato. Hanc verò

Epistolam ad Honorium scripserat, qua suam erga Romanam Sedem observantiam, regnumque illius se protectioni subicere velle significaret. Scribit ^b Andreas Dandulus Stephanum Henrici Danduli Venetorum Ducis neptim in uxorem duxisse, illiusque suasu ejurato schismate, obtinuisse à Summo Pontifice, ut ab illius Legato Rex renunciaretur & coronaretur. Cæterum Vulci, seu Vulcani, vel ut à Slavis effertur, Vuchi, Vulhsani, & Vuchuci nomen, lupum sonat.

^b Andr. Dandul. in Chron. MS. an. 1216. Sansov. in Venet. l. 13. p. 233.

LVI. NEEMAN II. seu NEMAGNA, cognomento CRAPULUS, Stephani filius, Rex Servia à Patriarcha Pistrinæ die Paschatis festo solemniter coronatus est, assumpto in ea ceremonia ΣΤΕΦΑΝΙ nomine, quod à successoribus deinceps usurpatum. Unde illius esse sigillum conicere est, quod à ^a Joanne Lucio refertur, in quo scriptum legitur, ΣΦΡΑΓΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΖΟΥΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΝΕΜΑΝΙΑ. Princeps cæterà morum probitate, ac erga Deum pietate insigni. Is arrepta civilium in Bulgaria flagrantium bellorum occasione, magnam regni istius partem expugnavit. ^b Sed & Græcis amplas regiones, Hungaris verò Sirmiensem provinciam abstulit, quam ea tempestate obtinebat Vriza, nobilis ex regio sanguine Hungara, quam in Serviam primò abductam, Ragusinarum precibus, domum remisit. ^c Regnavit an. x x i i. huicque successit.

^a Io. Lucius pag. 256.

^b Lucarius lib. 1.

^c Orbin.

^a Pachym. lib. 5. cap. 6.

LVII. STEPHANUS filius, ^a Pachymeri URESIS, vel UROSCUS, aut denique UROSIUS dictus, qui mortuo parente Servia Rex coronatus, pacatè satis vixit, recti ac justi observantissimus. Joannem Angelum Patrarum & Dyrrachii Ducem, Michaëlis Epiri Despotæ filium nothum, Zentam cum numerofo exercitu ingressum, ad Scutarium prælio inito proffigavit ac cepit. Sed haud multo post inter utrumque principem pax composita, cujus conditio præcipua fuit, quòd neuter alterius provincias deinceps invaderet. ^b Uxorem duxit HELENAM, ex Francia, ut volunt, ortam, quam complura in Servia oppida instaurasse, monasteriisque in iis excitatis, insigne pietatis ac magnificentia monumentum reliquisse ^c Barletus commemorat. ^d Vivebat etiamnum illa conjugii superstes an. M C C L X X V I I I. M C C X C I. & M C C C V. Servia regnum unà cum Stephano & Vrosio filiis, administrans. His addit Orbinus Stephani Regis filium alterum *Pridislavum* Servia Archiepiscopum.

^b Hist. Franco-Byz. l. 7. num. 3.

^c Barlet. l. 3. p. 9.

^d Rainald. an. 1303. num. 58. 59.

^a Orbin. Luccarius.

^b Rainald. an. 1271. n. 31. Pachym. l. 5. c. 5. l. 10. cap. 1. 5. ^c Luccarius p. 38. ^d Michas Madius c. 5.

LVIII. STEPHANUS, ut auctor est ^a idem scriptor, à quo etiam, ut à Luccario, DRAGUTINUS nuncupatur, in parentem bellum movit, eoque in prælio interfecto, Servia regnum invasit. Sed mox tam atrocis admitti sceleris poenitens, in monasterium concessit, relicto Urosio fratri regno. ^b Regis titulo donatus legitur jam ab anno M C C L X X I. patre adhuc superstite, filiamque Stephani IV. Regis Hungaria uxorem duxerat, quam Elizabetham vocat ^c Luccarius. Tradit ^d auctor coætaneus, obiisse Stephanum anno M C C C V I I. ejusque filium *Vladislavum* statim postea ab Urosio in carcerem conjectum. At de anno mortis Stephani haud invicem conveniunt Luccarius & Orbinus, qui sæpe hos duos fratres confundunt, quorum obitum alter ad annum M C C C V I. alter ad annum M C C C I X. refert. Fatendum certè apud supralaudatum scriptorem annum M C C C V I I. scribi: sed ex consequentibus evidens est reponendum annum M C C C X V I I. Habuit præterea Stephanus filium alterum *Constantinum*, de quo infra agimus.

^a Pachym. l. 5. c. 6.

LIX. ^a UROSIUS, cognomento SANCTUS, à Slavis vulgò MILUTINUS nuncupatus ob animi mansuetudinem morumque facilitatem, fratri in regnum Servia successit. Scribit Orbinus fratrem Stephanum, cum ab Urosio seu Milutino, quem primogenitum fuisse ait, in hæreditatis paternæ partem eam obtinisset regionem, quæ Hungaria, & Mazowæ ac Savo fluviis est contermina, ab eo defecisse, regiumque nomen usurpasse, ex quo provincia ista Stephani Regis terra deinceps appellata fuerit: Milutinum verò miti ingenio principem, pacisque ac quietis studiosum, id æquo tulisse animo, nec fratri obstitisse, cum interim ipse excitandis monasteriis ac ædibus aliis sacris vacaret. ^b Sed hac in re hallucinatum Orbinum aliàs à nobis ex ^c Pachymere observatum, ex quo Stephanum non alium fuisse à Dragutino ostendimus, qui cum patre adhuc superstite Regis Hungaria filiam in uxorem duxisset, videretque se regni ferendo oneri haud parem, ut qui naturali pedum vitio claudicaret, minusque firma esset valetudine, deformi cæterum nec liberali facie ac corporis habitu, regni partem, in qua pacatè vitam exigeret, eam nempe quam diximus Hungaria confinem, sibi cum regio titulo retinuisse; alteram verò Urosio fratri,

^b in Hist. Franco-Byzant. l. 7. n. 3. ^c Pachym. l. 5. c. 6. l. 9. c. 30.

fratri, quem Urosem vocat idem Pachymeres, concessisse, ea conditione, ut post ejus excessum ad filios suos reverteretur. ^a Atque hinc discimus cur Regio uterque titulo donetur in Nicolai IV. summi Pontificis scripta an. MCCCXXXVIII. ad eorum matrem Helenam Epistola, in qua Stephanus prior nominatur. Proinde Stephanus ille, quem Stephani seu Urosii Regis Servix quartogenitum fuisse innuit, non diversus est à Dragutino. ^e Is est porro Urosius, cognomento Milutinus, Servix Rex, qui anno MCCCVIII. cum Carolo Vadenfi Comite Constantinopolitano Imperatore pactum iniiit anno MCCCVIII. quo militares copias ad imperii recuperationem ei subministraturum se se obstrinxit, oblatâ insuper in uxorem Carolo illius filio, filiâ suâ unicâ *Zarizâ*, quam ex ELIZABETA conjugè susceperat. ^f In Ragusinos ob Lagustam insulam, quam à Neemane Rege, cognomento Crapalo, ii obtinuerant, bellum suscepit, ipsumque Ragusum, ut ^g quidam volunt, obsidione cinxit. ^h Anno verò MCCCXVIII. gravi ac intestino alio bello divexatus fuit, procerum plerisque ab eo defectionem molitis, quos inter extitere Musachus Clissania Comes, Andreas Musachus Albanix regni Marescallus, Theodorus Musachus Protosebastus, Ladislavus Cononicus Dioclex & Albanix Maritimæ Comes, Rascixque Barones alii, qui vicinos Servix principes in suas traxere partes, in iisque Philippum Tarentinum principem, Regem Hungariæ Carolum, & Mladienum Bosinensem Banum. ⁱ Sed & anno MCCCXX. præliò deletus est à Carolo Hungariæ Rege, ac provinciis ferè omnibus exutus, præterquam oris Macedoniæ maritimis, tandemque pace composita, Urosius Hungarorum Regem ut supremum dominum agnoscere coactus est, & ejurato schismate Romanam religionem amplecti, ^k cum longè antea, anno scilicet MCCCIII. hanc se amplecti velle per epistolas significasset Benedicto XI. summo Pontifici. ^l Quia ferè tempestate Franciscum de Salomone, Castellani de Salomone Tarvisini Episcopi fratrem, Militari cingulo donavit, ut docet Tabula Tarvisii in Italia muro sacrarii ædis Majoris appensa, hisce verbis: MCCCIV. die xxv. Martii Franciscus de Salomone fuit per excessum principem & D.D. Orosum Regem Rasia Militari cingulo donatus. ^m Sed & is varia ad ædem S. Nicolai Barenfis misit donaria anno MCCCXIX. incertum verò an post fedata intestina illa de quibus egimus bella, & post pacem cum Hungaris pactam: unde saltem licet conjicere à Romanæ religionis cultu haud fuisse profus alienum ea tempestate, cum ædes illa S. Nicolai Catholicorum Romanorum esset. Id porro testatur Tabula alia in eadem æde, hisce verbis concepta: Anno Domini MCCCXIX. mense Junii, indictione VI. Urosius Rex Rasia & Dioclex, Albanix, Bulgariæ, ac totius maritimæ, de Culfo Adria à mari usque ad flumen Danubii magni, præsens opus altaris yconam magnam argenteam, lampades & candelabra magna de argento fieri fecit ad honorem Dei & Beatissimi Nicolai, ejus * hærede astante Decatera filio Dorislave fideli & experto à prædicto Rege deputato. Et nos Rugerius de Invilio Protomagister, & Robertus de Barulo Magister in omnibus præfatis opus de prædicto mense incepimus, & per totum mensem Martium anni sequentis, Christo favente, fideliter complevimus. Urosium eodem anno obiisse ait ⁿ Nicephorus Gregoras, quo Svvestislavus Bulgariæ Rex, ^o quem è vita excessisse anno MCCCXIII. constat. At ^p coætaneus scriptor mense Novembri anno MCCCXXI. extinctum exerte tradit. Quinquies nuptias iniisse Urosium scribunt ^q Georgius Pachymeres & Nicephorus Gregoras, ac primò quidem cum nobili femina, cujus nomen reticent, quam legitimam Urosii conjugem vocant, quæ non alia est ab ELIZABETA illa, cujus mentio fit in pacto quod ille anno MCCCVIII. cum Carolo Vadenfi Comite confecit, cum cætera quæ deinceps contraxit matrimonia pro illegitimis ferè habita sint, ut qui Elizabetham dimiserit ac repudiaverit, ut Joannis Angeli Patrarum ac Blachix Ducis filiam conjugio sibi adjungeret. ^r Quâ quidem alterâ conjugè perinde remissâ; Terteris Bulgariæ Regis filiam, & Azanis sororem in tertiam uxorem accepit: sed & hanc pari levitate dimisit, ut Eudociam, Andronici Palæologi Senioris Imperatoris sororem, actum ex Joanne Comneno Imperatore Trapezuntino viduam duceret: quæ tum ei oblata est ab Andronico fratre, cum accepisset Elizabetham legitimam Urosii uxorem nuper satis functam, proindeque persuasum haberet alteras & tertias ejusdem Urosii nuptias pro contubernio ac pellicatu haberi debere. ^s Verum hocce abnuente conjugium Eudocia, SIMONIDEM postremam filiarum, tum duntaxat quinquennem despondit, quam ille in Serviam statim abduxit. Id peractum circa annum MCCCIII. ex Pachymere colligitur: ^t qui quidem, ut & Nicephorus Gregoras, immensam auri vim, exhaustis imperii ærariis, genero contulisse Irenem Monferratensem novæ nuptæ matrem commemorat. At Urosius quadragenario major cum puella octo annos nata congressus, ita matricem ejus læsit, ut foetum nullum edere posset: unde mater cum spe, quam in liberis ex hoc conjugio

Famil. Dalmat:

^d Prædiaz an. 1288. n. 11.

^e Hist. Franco-Byz. l. 7. n. 2.

^f Orbis.

^g Gonzaga in Annal. Min. in provinc. Ragus. com. 1.

^h Ioan. XXII. tom. 1. Epist. secret. 57 571 573. 162. apud Rainald. an. 1318. n. 35. Hist. Franco-Byz. l. 7. n. 19.

ⁱ Ioan. XXII. Epist. com. 977. apud Rainald. an. 1320. num. 1. 2. 3.

^k Ioan. Villan. l. 9. cap. 175.

^l Bened. XI. Epist. 125. apud Rainald. an. 1303. n. 16.

^m Buchelatus in Hist. Tarvisina pag. 2, 2.

ⁿ Gregoras l. 8. pag. 219. 221.

^o Cantacuz. l. 1. cap. 35. ^p Michz. Madus in hist. c. 16. ^q Pachym. l. 9. c. 30. Gregor.

^r Pachym. l. 9. cap. 20. 31. 32. lib. 10. c. 2.

^s Pachym. Gregor. Cantacuz. l. 1. c. 7. 21. ^t Pachym. l. 10. c. 9. Niceph. Greg. l. 7. pag. 169.

procreandis posuerat, excidisset, ingentibus donis Urosio persuadet, ut alterum ex uxoris fratribus principatus hæredem institueret, Demetrium, aut Theodorum Marchionem, quorum alter nondum ex ephebis excefferat, alter in Longobardia jam liberos susceperat. Verùm Demetrius eò primùm, ac deinde Theodorus cum magnis opibus missi, locorum asperitate insolita offensi, re infecta domum rediere. Simonis verò accepto matris haud multo post mortis nuntio, Constantinopolim venit, ut ejus exequiis interesset, quò cum pervenisset, conjugem rursus conveniendi consilium abjecit. ^a At ille tam diutina uxoris absentia offensus, legatos in Urbem misit, qui bellum minarentur, nisi uxor quamprimùm ad se reverteretur. Quare Imperator generi minis territus, filiam statim remisit, annum ætatis alterum & vigesimum tum agentem. Id porro accidit circa annum MCCCXX. ^u Urosio paulo post extincto, rursus illa in urbem reversa, in Pegano Monasterio monachicum habitum induit. Ex prædictis patet Orbini, Stephano Servia Regi, Urosio pariter nuncupato, Urosii, de quo agimus, filio notho, has quatuor uxores adscribentis, ac filium cum patre perperam confundentis, hallucinatio. Constat enim Urosium, qui anno MCCCIII. Simonidem despondit, eundem esse qui anno MCCCXX. obiit. Et certè regni quod illi attribuit tempus, quod XXXV. aut XL. annorum fuisse ait, congruit, cum circa annum MCCCXXXVII. regnare cœperit. Scribit ^v Luccarius tumulo mandatum Urosii corpus in aede S. Stephano sacra in Sueccianensi Castro: indeque translatum Sophiam, & in Ecclesia S. Marinae reconditum, ubi sua adhuc ætate extitisse testatur, illudque non semel oculis usurpasse, pectorisque pilos adhuc visos. Fecit porrò monasteriorum ab eo conditorum numerus, quem ad XLVII. excurrisse volunt, ut sancti titulo vulgò donaretur: in quibus unum fuisse aiunt quod in urbe Hierosolymitana exstruxit cum monachicis claustris, S. Michaëli sacrum, quod anno MDXC. adhuc supererat. Quod verò ad Urosii liberos spectat, scribit Gregoras nullam ex Patrensis Ducis filia, ac Terteris sorore, & ex Simonide procreasse sobolem. At pactum initum MCCCVII. cujus meminimus, exertè docet *Zarizam* ex Urosii cum Elizabetha conjugio natam, quæ quidem Elizabetha legitima conjux in eo dicitur, quòd alia quas deinceps iniit nuptiæ, pro spuris censerentur, ut quæ superstitè adhuc Elizabetha essent contractæ. ^v Huic præterea extitit filia altera, *Neda* appellata, Bulgariae Regi nupta, & filius nothus *Stephanus*, quem singulariter diligebat. At cum accepisset in se conspirationem moliri, eo in carcerem coniecto, visus aciem ardente pelvi infirmavit, ac deinde Constantinopolim relegavit. Scribit auctor coævus id peregrisse Urosium Reginae uxoris suasionibus, quod videtur referre ad annum MCCCXVII.

^a Gregor. lib. 8.
p. 200.

^u idem p. 252.

^v Luccarius.

^v Michas Madius
c. 12.
Orbin.

^a Michas de Bar-
bazan, in Hist.
c. 11.

^b Thurocz. l. 2.
cap. 89. Bonfin.
lib. 9.
p. 36.

^a Thom. XNII.
tom. 7. Epist. se-
cret. p. 263. 264.
apud Rair. d.
an. 1323. r. 13. &
f. 1.

LX. ^a VLADISLAVUS, Stephani Regis filius, è custodia post Urosii patris mortem e ductus, Rex Servia appellatur, qua in dignitate haud pacatè vixit, Constantino fratre bellum movente, regiumque diadema sibi deberi asserente, in quo quidem dissidio populi in diversas partes discessere. Sed tandem Constantinus à fratre captus, patibulo primùm affixus, in duas partes deinde dissectus est: quæ quidem immanis Principis crudelitas fecit, ut ab illius subditis evocaretur Stephanus, Urosii Regis filius nothus, qui tum exul Constantinopoli morabatur, qui cum in Serviam confestim pervenisset, ab omnibus Rex est proclamatus, fugato interim Vladislavo, ac Sirmium sese recipiente, ubi à Stephano captus, in carcerem coniectus, in eo reliquum vitæ miserabiliter exegit. ^b Tradunt Rerum Hungaricarum scriptores Vladislavum Transsylvaniam Voëvodam filiam nuptum dedisse filio Stephani Servia Regis, & Voëvodam à Gentile Monteflorensi, Cardinali, & Sedis Apostolicæ Legato, sacris fuisse interdictum anno MCCCVIII. quòd istud confecisset conjugium cum Principe Graecanico schismate implicato. Unde vero admodum simile est filium istum Stephani Vladislavum eum esse, qui Urosio in regnum successit.

LXI. STEPHANUS, Urosii filius nothus, Rex Servia inauguratus est anno MCCCXXII. vel sequenti: ^a qui ut sese adversus hostes domesticos muniret, arripitque regium diadema fortiùs tutaretur, Philippum Tarentinum Principem in suas partes allicere est conatus, filiâ ejus Blancâ in uxorem expetitâ, oblatoque in imperii Constantinopolitani recuperationem auxilio. Sed & ne ejusmodi consiliis obfisteret religionis quam profitèbatur uterque Princeps, diversitas, Romanam amplecti se exoptare significavit, Principem enixè rogans, ut partès suas erga Joannem XXII. summum Pontificem interponeret, ut Legatum mitteret fidei suæ professionem excepturum. Pontifex verò Bertrandum Brundusinum Episcopum aliosque aliquot delegavit, qui & Stephani professionem exciperent, eique legitimationis ne-

cessaria diplomata conferrent, ut & regnum ipse possidere, filiique in illud succedere possent, cum is ex illegitimo contubernio esset natus: *Quem*, inquit Pontifex, *sicut accepimus, quondam Orosius Servia Rex pater ejus conjugatus genuit de soluta.* Stephanus porro in Joannis literis Urosus, vel Orosius nuncupatur. Sed effectu caruere Stephani consilia: quæ in annum MCCCXXIII. referuntur. ^b Bellum exinde in Michaëlem Strascimirum Bulgaria Regem movit, quod Nedam sororem, ex qua is liberos procreaverat, dimisisset, ut Theodoram Palæologinam, Svetislavi Bulgaria Regis viduam, ac Michaëlis Palæologi Junioris Imperatoris filiam, duceret. ^c Comparato igitur ingenti exercitu, adscitisque exterorum, atque in iis mille Francorum copiis, in Bulgariam movit, prælioque inito Strascimirum fudit cepitque, qui quarto post die ex vulneribus interiiit. Initum porro hoc prælium mense Julio anno MCCC... in Rassiæ confiniis versus Ternovam. *Stephanus*, cognomento *Duscianus*, & *Vusanus*, id est Eleemosynarum largitor, seu munificus ac liberalis, Stephani Regis filius, ita in eo prælio fortiter se gessit, ut utriusque Zentæ præfecturam ultro ei pater concederet. ^d Verum junior iste Princeps, qui tum ætatis primum & vigesimum annum attingerat, veritus ne parens ex altero quod cum MARIA PALÆOLOGINA, Joannis Palæologi Cæsaris filia, & Michaëlis Palæologi Imperatoris nepte, anno MCCCXXVI. inierat conjugio, annos tum natus quinquaginta, natis filiis regni successionem transcriberet, quod metuebat prævertit, capto inter venandum patre, & in castro Sueciano custodia mandato. Scribit Gregoras Servianos proceres hujus defectionis fuisse auctores præcipuos, qui captum Regem, invito filio, in carcerem primò coniectum, deinde suffocarunt: quod quidem accidit circa annum MCCCXXXIII. Illius corpus tumulo datum in monasterio S. Salvatoris Scosnæ in Deciana, quod is ædificaverat. Fallitur porro Orbinus, cum Stephano regni annos xx. adsignat. Ex priore uxore, quam Suestilavi Bulgaria Regis sororem fuisse ait idem scriptor, natus *Stephanus* ille *Duscianus* in regno successor: ex altera verò nati etiam aliquot liberi, in quibus fuit *Siniscianus*, Simon Cantacuzeno dictus, ex quo orti Joanninæ Duces aliquot, quorum seriem infra damus.

^b Gregoras l. 9. pag. 319. Luccari-
rius l. 2. p. 48. 49.

^c Cantacuz. l. 2. cap. 21. 25.

^d Niceph. Gregor. l. 8. p. 262. Cantacuz. l. 14. c. 43.

LXII. STEPHANUS, cognomento DUSCIANUS, Princeps ob liberalitatem & munificentiam potissimum celebratus, cæterisque animi & corporis instructus dotibus, quæ Regem præsertim decent, ac inter præcipuos suæ ætatis Duces præstantissimus, ^a bellum gessit cum Hungaris ac cum Græcis, sed & ^b cum Turcis, quos aut per se, aut per copiarum suarum præfectos sapius fudit ac profligavit. ^c Mortuo Juniore Andronico Palæologo Imperatore, facta in Macedoniam irruptione hanc penitus vastavit: deinde Joannis Cantacuzeni, qui se Imperatorem proclamari passus fuerat, partibus sese adjunxit, copiis non modicis adjuvit, ^d exactumque tandem imperii finibus, in Servia excepit. ^e Sed mox Joannis Palæologi Imperatoris in eundem Cantacuzenum Joannis socerum partes amplexus est. ^f Flagrantibus interea civilibus istis inter Græcos bellis, Acarnaniam, Macedoniam, & Thessaliam invasit, oppidaque universa in suam potestatem redegit, unicâ exceptâ Theffalonicâ, ac tum demum Romanorum & Serviorum Imperatorem se appellavit, summosque ac eosdem qui in aula Constantinopolitana obtinebant instituit Magistratus. ^g In iis Servia Sebastocratorem Decanum, Magnum Logotheram Goicum, Despotam Oliverium, Cæsarem Præbulum, Guilbum denique de Cataro Comitem Camerarium dixit. ^h Sub idem etiam tempus Ordinem Militarem sub titulo S. Stephani instituit, quem præ cæteris Ragusinorum Legatis qui illius coronationi intererant, contulit. Urosium denique filium Regem renuntiavit. Scribunt alii Imperatorium titulum non alia de causa usurpasse Stephanum, quàm quòd tutor esset posthumi nascituri ex filia *Rusna*, quam Matthæo Cantacuzeno, qui à patre Joanne Cantacuzeno fuerat in Imperatorem coronatus, in uxorem dederat. At si verum sit inauguratum in Imperatorem Stephanum anno MCCCXL. non video quomodo fides præstari debeat hisce scriptoribus, cum excessisse Matthæum constet post annum MCCCXLV. ⁱ Exin cum Alexandro Bulgaria Rege, ^k cujus sororem RAGOSNAM ab Orbino & Luccario, à Græcis verò scriptoribus HELENAM nuncupatam, uxorem duxerat, bellum suscepit: qua fermè tempestate ^l à Ludovico Hungaria Rege bello pariter est laceffitus, qui cum haud magnos processus ageret, Belgradum ad Danubium castellum, quò Serviorum excursus comprimeret, excitavit anno MCCCXLIII. In Stephanum deinde Bosniensem Banum, qui dum in Macedonia moraretur, fines suos invaserat, vastaveratque, arma movit, ac illius provincias est depopulatus. ^m Veneti verò, cum quibus concordiam exercuerat, & à quibus fuerat in Nobilium Venetorum catalogum admissus, ac Ragusini pacem inter utrumque Principem conciliare sunt aggressi: at

^a Cantacuzenus l. 2. c. 25.

^b Orbin.

^c Cantacuz. l. 3. c. 12.

^d Cantac. l. 4. cap. 44. Phranz. l. 1. cap. 15.

^e Cantac. l. 4. cap. 31. Cantac. l. 3. c. 87. l. 4. c. 4. 15. 16.

^f Epist. Innoc. VII. PP.

^g Luccari.

ⁱ Cantac. l. 3. c. 63. 61. 68. 69. l. 4. c. 21. 22.

^k id. l. 3. c. 43. 44.

^l 52. 56.

^m Orbin, Luccari.

ⁿ Cantacuz. l. 4. c. 18. 21.

Famil. Dalmat.

O o ij

filiam unicam Elizabetham cum Chelmenſi Comitatu dotis nomine nuptum dare Uroſio Stephani filio abnuente Bano, bella deinceps inter utrumque Principem perſtitere. Elizabetha verò nupſit poſtea Ludovico Hungariæ Regi. Cùm igitur hanc pro filio in uxorem obtinere non potuiſſet, Nicolaum Bucchinum Nobilem Catarenſem ac ejus Protoveſtiarium Legatum in Franciam miſit anno MCCCCLI. qui alteram ex Regis Joannis filiabus in uxorem filio depoſceret: at quòd Græcanicam proſiteretur religionem, repulſam paſſus eſt. Erga Romanam tamen ſe propenſiorem deinceps teſtatus fuerat, miſſiſque ſub annum MCCCCLIV. ad Innocentium VI. Summum Pontificem nuntiis id profeſſus eſt, de Græcis conqueſtus, qui conſiliis ſuis continuò adverſarentur, ſubditosque ad ea amplectenda avocarent, Baptiſmi & Confirmationis Sacramenta à Latinis Sacerdotibus ac Episcopis collata iterari debere perſuadentibus. ⁿ Literas ſcripſit ad Regem Summus Pontifex, & ad Juaniſcum Ser-
viorum Patriarcham, ad Archiepiscopos & Episcopos, & ad Serviæ proceres, qui-
bus illos adhortabatur, ut quòd tam piè ac ſanctè decreverant, firmiter adimplerent.
^o Sed & ad Regem, Petrum Thomam Carmelitam, qui poſtmodum Conſtanti-
nopolitanus Patriarcha dictus eſt, Legatus miſſus, qui Chriſtianam & Romanam
religionem ſtabiliret, & quæ ad eam ſpectant auctoritate Apoſtolica definiret. Sed
tùm dolosa Regis mens detecta, palamque patuit non tam Romanæ religionis affe-
ctu, quàm declinando bello Hungarico cum Pontifice per ſuos nuntios egiſſe, præ-
fertim cum Petro Serviam ingreſſo, ſubditis, ſub excacationis pœna, Romanorum
Miſſis intereſſe prohibuerit. ^p Pontifex igitur accepto & perſpecto Stephani conſilio
ad bellum in eum ſuſcipiendum Hungarorum Regem impulit, Venetosque, qui ſtri-
ctiùs cum Stephano fœdus inierant, adverſus Hungaros, quòd pleraque Dalmatiæ
oppida quæ Venetorum erant ii expugnaffent, dimiſſa quam cum Serviis inierant fo-
cietate, ad pacem cum Ludovico conficiendam manus darent: ſcriptæ autem hæ lit-
teræ anno MCCCCLVI. ^q At paulò antea, anno ſcilicet MCCCCLII. Tartariſ Serviani
cum immenſo exercitu ingreſſis, in ſui auxilium Hungariæ Regem evocaverat, il-
luſque adjutus copiis, commiſſo utrimque prælio, primùm hos fudit. At cùm ii mi-
litum numero longè præſtarent, hoſtium caſtra obtinere: non auſi tamen ulterius
progredi, victoriaque uti, propter annonæ inopiam, & aëris intemperiem à Serviæ
finibus recedere coacti. ^r Denique cùm Græcos bello petiturus cum octoginta mili-
tibus in Thraciam pergeret, in oppido Deaboli febre correptus, obiit XVIII.
Decembris, anno MCCCCLVI. cùm vix ætatis quintum & quadrageſimum attigiſſet,
regnaſſetque annos XXIII. Illius corpus conditum in æde S. Michaëli ſacra ad Piſtri-
nam oppidum, quam is ædificaverat. Scribit ^s Philippus de Mazeriis, qui hac ætate
vixit, Stephanum Regem *inter omnes homines mundi ſuo tempore majorem fuiſſe corpore,
& terribilem facie.* ^t Cæterùm parem in S. Nicolai Barenſem, ac Stephanus pater,
avulſque Uroſius, venerationem teſtatus eſt, ut ex ejus diplomate Ragufii anno
MCCCXLVI. exarato colligitur, in quo ita inſcribitur, *Stephanus Dei gratiâ Romania,
Sclavonia & Albania Imperator.* Jam verò exiſtimari poſſet Stephanum alteram ex
Joannis Cantacuzeni Imperatoris filiabus duxiſſe in uxorem, cum tradat ^u Phranzes
exactum Conſtantinopoli Joannem ad generum Serviæ Regem conceſſiſſe: verùm
præterquam quòd ^x ipſemet Cantacuzenus tres duntaxat ſibi extitiſſe filias, quarum
ſuo loco meminimus, exerte ſignificat, conſtat vocem *γαμβροί* apud Græcos, ut vo-
cem *gener* apud Latinos, ſæpe affinem, interdum ſororium ſignificare. Et revera
Matthæus Cantacuzenus, Joannis filius, Stephani ſororem duxerat, eoque nomine
Joannes Stephano affinitate junctus erat.

ⁿ Extant apud
Bzov. & Vvading.
an. 1354.

^o Philipp. de Ma-
zeriis in vita
S. Petri Thomæ
c. 3. n. 17.
Ioan. Carmello-
nium in vita
aiuſd Thomæ c. 5.

^p Vvading. an.
1356.

^q Matib. Villan.
l. 2. c. 71.

^r Cantacuz. l. 4.
c. 43.

^s in Vita S. Petri
Thomæ cap. 3.
n. 20.
Anton. Beati-
lus in hiſt. S. Ni-
col. l. 6.

^u Phranz. l. 1.
c. 13.

^x Cantacuz. l. 3.
cap. 32.

^a Cantac. l. 4.
c. 43.

^b Cantacuz. ibid.

^c Laonic. l. 1. p. 18.

LXIII. UROSIUS, Stephani & Helenæ Bulgaræ filius unicus, paternis di-
tionibus in ſolidum ſucceſſit, Imperatorisque perinde ac ille titulum ſibi adſcripſit,
licet ^a Sinicianus patruus Joanninæ Dux & Acarnaniæ dominus Serviæ regnum jure
ſibi deberi aſſereret: atque inde exortum grave inter utrumque bellum, quo cui-
dem flagrante, neutrius partes amplexa Helena Uroſii mater, ut quæ neutri fideret,
complura eaque validis præſidiis munita oppida ſibi retinuit, clam fovens Uroſium
inter & Stephanum ſimultates, quæ naſcenti iſti imperio extremum tandem exitium
peperere. ^b Quippe Nicephorus Angelus Deſpota, arrepta civium Serviæ motuum
oſſione, Theſſaliæ potiſſimam partem occupavit, favente Helena, ejuſque ducta
in uxorem ſore. Sed & provinciarum præſecti, oppidorum contra hoſtes firman-
dorum prætextu, ſenſim à Principis imperio ſeſe ſubducentes, non jam ut Regem,
ſed ut ſuperiorem dominum ſuſpiciebant, cùm ejus ſe non ſubditos, ſed vaſſallos
duntaxat appellarent. ^c In aula porrò primas tum partes obtinebant ex Chelmenſi
Comitatu orti proceres Vucascinus Deſpota, ejuſque frater Ugglieſca Margnaucic-

chius, & Voifavus Uficiensis Comes, Voini filius, qui tantâ apud Urosium gratiâ ac auctoritate valebant, ut Despotam Vucafinum Regem ille dixerit, imperatoria sibi, cui regia obnoxia erat, retenta dignitate, & repudiata postea SLAVA uxore, Vulcaici Valachia Vaëvodæ filia, ELIZABETAM Voifavi Comitis filiam duceret. Atque immoderatus ille Urosii in hosce proceres favor, cæterorum amulationem ac invidiam accendit, qui præfecturas sibi demandatas supremo jure identidem sibi afferuerunt, quos inter exitit Lazarus Comes, illiusque gener Vukus Brancovichius, qui vicinas Hungariæ provincias obtinebant, quas vulgò Regis Stephani vocant. ^d Nicolaus Altomanus eam invasit regionem, quam tenebat Voifavus patruus cum viveret. Balzæ liberi utramque Zentam usque ad Albaniam fines obtinebant. Voihna Cæsar, cujus meminit ^e Cantacuzenus, & Uggliësca gener, pari perinde modo regiones quæ Romaniam adjacent usque ad Thessalonicam occupavere. Atque hi quidem proceres omnes, cum parum sibi invicem fiderent, Urosio, quo cum Vucafinus agebat, persuasere ut ab eo sese subduceret, atque ut hosti nimium potenti bellum inferret. Inito igitur invicem prælio, fusus Urosius captusque & in Serviam abductus est, quem cum Vucafinus percepisset fugam meditari, Ragusiumque se conferre velle, hunc clavâ ferreâ in illius caput impactâ interfecit anno MCCCCLXVIII. Corpus ejus reconditum in vico Scaireniko, vel Sciareniko, in Scopiensi districtu. ^f Post ejus mortem Elizabetha uxor regni administrationem excepit. Helena verò ^g Orosii mater, quæ hosce omnes in Servia motus ac civilia bella excitarat & foverat, femina feroci & arroganti animo, & Catholici ac Romani ritus hostis infensissima, ^h mortuo filio, in monasterium coacta concessit, in quo tot scelerum vix pœnitens miserandam efflavit animam anno MCCCCLXXI.

^d Vide Comites Uficienses. Laonic. l. 1. p. 16. 17. 18. 24. Leuncl. Pand. n. 54. ^e Cantac. l. 4. c. 44. 45.

^f Cantac. l. 4. c. 44. 50.

^h Orbis. p. 61.

Stephano Neemani Dusciano Servia & Rasia Imperatori pro armorum insignibus assignat Maurus Orbinus scutum in duas potissimum partes distributum, quarum superior quadripartita. Parte quidem priore Bulgaria, altera Slavonia, tertia Bosnia, quarta denique Macedonia regnorum insignia exhibet. Pars scuti inferior perinde quadripartita. Parte priore Dalmatia, altera Servia, tertia Croatia, quarta demum Rasia regnorum insignia repræsentat. Inter tertiam & quartam in imo scuto describuntur Primordia insignia. Quatuor hisce partibus scutum gentis Cotromannorum, ut duabus denique majoribus scuti partibus scutum gentis Neemanicæ infernitur.

Ac Bulgaria quidem regni insignia leonem in pedes erectum & coronatum præferunt.

Slavonia, tres canes venaticos.

Bosnia, claves decussatas, quibus superstat scutum lunulâ & stellâ insignitum. Vide Leunclav. in Pand. Turc. n. XII.

Macedonia, leonem in pedes erectum.

Dalmatia, tria avulsa leonum capita aurea coronata, 2. 1. in campo cæruleo.

Servia, crucem cum quatuor ignariis, quæ *fustia* dicimus.

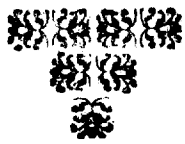
Croatia, scutum viginti tessellis argenteis & puniceis interflinctum.

Rasia, tres equi ferreas soleas inversas, 2. 1.

Primordia, brachium armatum cum gladio.

Cotromannorum, quatuor fascias transversarias, quibus leo in pedes erectus infernitur.

Neemanicæ denique gentis, aquilam bicipitem ad singula capita coronatam, alis expansis, duobus sub alis liliis descriptis.

IV.

FAMILIA VUCASCINI

REGIS SERVIÆ.

^a Orbis.
Lucianus p. 58.

^b Laonic. l. 1.
p. 19. 20.

^c Hist. Acuthais
n. 1366.

Orlinus p. 290.
Lucianus l. 2.
p. 72.

VUCASCINUS CEONICHIUS, cum Cralis seu Regis Servia ab Urosio obtinisset dignitatem, hanc eo extincto servavit. In oppido Hlieuno natales excepit, *Margna* seu *Margnava* filius, qui ex inferioris ordinis nobilitate, ad summam in Stephani Servia Imperatoris aula, illius favore, evehctus est potentiam, unâ cum *Vucascino*, *Vggliesca*, & *Goico* filiis. Vucascinus & Uggliesca, quorum alterum Cralis, id est Regis, alterum Unglesis nomine ferè semper donat Laonicus, cæteris suæ ætatis proceribus auctoritate & animi fortitudine præstiterunt: ac præsertim Uggliesca, qui quâ valebat bellicâ experientiâ Thesalonicensem ad extremum adductam discrimen, ad tributum sibi persolvendum tandem adegit, Turcis variis in præliis cætera deletis. Vucascinus Magni Stephani Imperatoris Pincernæ alter verò Protospatharii dignitate functi sunt. Tractus istius qui à Pherarum oppido ad Danubium usque protenditur, præfecturam iis tradidit Stephanus, cujus, eo mortuo, dominatum in solidum arripuerunt. Uterque porro eò potentia venit, ut Comes Lazarus & Jupanus Nicolaus Altomanus conceptâ ex immensa hac auctoritate invidia, ad eam penitus convellendam Urosio in suas partes conciliato, bellum iis inferre persuaserint. Atque ii utrumque fratrem cum validis copiis adorti, fusi ac deleti sunt, Lazaro turpiter fugiente, Altomano vix necis evadente periculum, ac Urosio denique capto, & in Serviam abducto, ubi tandem à Vucascino clavâ in caput impactâ interemptus est, uti supra commemoravimus. ^b Mortuo Urosio, Vucascinus & Uggliesca, cum accepissent Solimanum infestis in se signis cum LXX. armatorum millium exercitu adventare, coactis ad XXX. millia militum copiis obviam processere, Thraciamque ingressi, vastatis agris, compluribusque nullo ferè resistente expugnatis oppidis, tandem cum Solimano manus conferunt, quo in prælio cæsa ad XXX. Turcorum millia, ad Kosovi planitiem. ^c At cum spoliis onusti in Rasciam redirent, Solimanus, qui intra montana cum aliquot copiis delituerat, incautos fortiter aggressus, oppressit ad Castellum Ciarnomanum in Thracia, vel uti refert Laonicus, in Cermianensi tractu: Vucascino & Uggliesca cæterisque è suis fugam arripere coactis, quorum potior pars, ipsique Uggliesca & Goicus in Mariza fluvio sunt demersi. Vucascinus verò transmissio fluvio, cum ad oppidum Caramanlium circa fontem ex immodico cursu captandæ quietis gratiâ resideret, à Nicolao Harsoëvichio, vel Harscia, puero honorario, ingentis pretii, quam ad collum ille deferebat, catenæ aureæ inhiante, interemptus est. Illius corpus ad sanctum Demetrium in Suscizam Rasciæ oppidum perlatum, juxta Urosii Regis postremi tumulum reconditum est: Uggliescæ verò ac Goici cadavera minimè reperta sunt. Post hanc cladem, quæ accidit XXVI. Septembris die, anno MCCC LXXI. Turci nullo obfistente Rasciam ingressi ac depopulati sunt, plerisque procerum iis sese adjungentibus, quibus aliàs resistendo haud pares erant, quos inter fuere Dragazes & Constantinus, Zarci Deanovichii filii, qui primas obtinebant in Vucascini & Uggliescæ aula. Vucascinus verò quatuor habuit filios, *Marcum*, *Juaniscum*, *Andreascum*, & *Mitrascum*; ac natas duas, *Rusnam* nempe, quam Matthæo Cantacuzeno nuptam aiunt, quod jure in dubium vocari potest, & *Milizam*, Georgii Balzæ Zentæ Principis conjugem. Atque hi quidem liberi in parentis principatum eo extincto successere, quo tamen diu pacatè frui haud passi sunt proceres alii. Quippe Lazarus Comes, Pistrinam & Novobardum agrosque circumvicinos; Nicolaus Altomanus ditionibus suis confinia; Balzæ ex sorore nepotes Priscienum locaque adjacentia; ac denique Turci quæ in Thracia ac Romania possidebant, invaserunt. Ita bonis suis ferè omnibus exuti Vucascini liberi, Sultani partes amplexi sunt, pacto annuo tributo, præter *Juaniscum*, qui in *Zentam* concessit, & haud multo post cum Balza Georgii fratre in prælio cum Turcis anno MCCC LXXXIII. interemptus est. *Marcus*, cognomento Craglievichius, *Castoriam*, *Locrida* & *Argos* in Peloponneso, sub Turcorum tutela obtinuit. Huic uxor fuit *Helena*, Clapeni proceris Græcanici filia, quæ cum ob solutiorem pudendamque

vitam à Marco fuisset dimissa, Castoriam venit, urbemque Balzæ tradidit, eo in conjugem assumpto, quam Marcus cum Turcicis copiis frustra deinceps recipere conatus est. Periit ille tandem in Sultani Bajazetis comitatu, eo in bello, quod adversus Myrzem Valachia principem gessit, ad Chraglienum Valachia oppidum. Illius corpus tumulatum fuit in Monasterio Blaciani, seu Bullacini, juxta Scopiam. MITRASCUS pariter pro Turcis pugnando, nulla superstite prole interiit. Ex ANDREASCO horum fratre natus DOMINICUS MONSCILUS, pater COIÆ Musachorum principis, & HELENÆ, Stephani Cossacia Ducis S. Sabæ uxoris. Ita extincta prorsus Vucascini familia, illiusque dissipatus principatus, quem arrepta per scelus tyrannis excitaverat. Vucascino pro armorum insignibus, regni ipsius Servia insignia assignat Orbinus, *Crucem scilicet, quam planam dicunt, cum quatuor igniariis, vel literis B. ad singula area latera, habente in centro aquilam coronatam cum alis expansis.*

V.

REGES DALMATIÆ
ET CROATIÆ.

ALMATIAM varias in provincias, seu Toparchias, dispersitam fuisse ac distributam, jam supra docuimus. Harum unam Croatiam Baptizatam appellavere Græci, quæ à populis illis primùm fuit occupata & expugnata, qui Croatiam Albam & Magnam dictam incolebant, Serviorum, Turcorum, Patzinacitarum, & Francorum, vel Alemannorum ditionibus conterminam, à Mari Pontico xxx. dierum itinere distantem. Croatia verò Baptizata cis Savum extitit, porrigebaturque versus oras maritimas, à Zetina fluvio qui ad Brazzum insulam, quæ Brettanis Stephano nuncupatur, in mare illabitur, usque ad Istriæ montana. Complectebatur complura oppida, atque in iis Salonam, ex cuius ruinis excitatum postea Spalatum volunt, Scardonam, Sebenicum, Belgradum, Jaderam, seu Zaram, Nonam, aliaque aliquot: quæ quidem regio Dalmatiæ nomenclatura vulgò hodie innotescit.

I. Croati verò, quos ita nuncupatos aiunt voce Slavica, quæ *terram multam possidentes* sonat, istam Dalmatiæ partem occupaverunt, imperante Heraclio. Nam cum Avars, seu Hungari transmissis Danubio hæc invasissent provincias, Croatis, qui tum in Romanorum partes concesserant, evocatis, eorumque operâ exactis Avaribus, hanc Dalmatiæ partem incolendam concessit idem Augustus: qua quidem tempestate PORGA Croatis imperabat. Tum quippe quinque fratres CLUCAS, LOBELUS, COSENTZUS, MUCHLO, & CHROVATUS, cum TUGA & VUGA sororibus, & ingenti contribulium numero, finibus suis excedentes, has Dalmatiæ maritimas oras ingressi, Avaribus, commisso prælio, partim fuis, partim in suas partes transire coactis, istius effecti provinciæ domini, principatum constituerunt diversum ab eo unde primò erant orti, electo Principe, qui ad summum Croatia Principem legatos in obsequii argumentum subinde mittere consueverat, Imperatoribus Constantinopolitanis ratione clientelæ ceterùm obnoxii. Iis igitur post debellatos Avars concessa hac provincia, Episcopos & Sacerdotes misit Heraclius, à quibus Christianos ritus edocerentur. Ex quo Croati deinceps Baptizati appellati, ad Croatorum Alborum, à quibus prodierant, discrimen, qui longè postea Christianam religionem amplexi sunt. Minor porrò fuit Croatorum Baptizatorum quàm Alborum potentia, propter assiduos Turcorum, Patzinacitarum & Turcorum, quibus continuò divexabantur, incursus.

*Constant. de
Adm. Imp. c.
90. 11.
Bonfiv.*

II. Enimverò Francos in has Dalmatiæ oras maritimas non semel excurrissè docent Annales nostri: ab ipso enim ferè Francici imperii exordio, stante scilicet prima Regum stirpe, horum imperium ad Pannoniam usque porrigebatur, quod testantur nostrorum crebræ in Avars, qui Dalmatiæ & Pannoniæ confinia incolebant, militares expeditiones; ac præsertim Theodeberti Regis ad Justinianum * Epistola, qua

** Tom. 1. Histor.
Franc. p. 862.*

^b *Annal. Franc.*
an. 806. 807.
809. 810. 811.
87.
Chron. Marcian.
lib. 2. c. 8.
Andr. Dandul.
MS.

^c *Const. Porph.*
cap. 28.

^d *Annal. Fr. hoc*
an.

^e *Eginhard. An-*
nal. an. 818. 819.
821.

sciscitanti Imperatori quibus in provinciis regnaret, respondet, *ad Danubium & limitem Pannonia* ditiones suas porrigi. Sub altero verò Regum Stemmate complura in Dalmatiæ maritimis occupasse oppida eosdem Francos in iisdem Annalibus nostris legimus, eoque nomine cum Imperatoribus Constantinopolitanis gessisse bella. ^b Narrant quippe Carolum M. sub an. *DCCCVI*. excepisse in Theodonis villæ Palatio Villericum & Beatum Venetorum Duces, Paulum Jaderensem Ducem, & Donatum ejusdem urbis Episcopum, Dalmatarum legatos, & cum iis, quæ Duces hosce, Venetosque spectabant, res composuisse. Unde ii fortè provincias istas pariter irruerant, aliquotque ceperant oppida, in quibus fuit Jadera, cum alia possiderent Franci, cætera verò Croati qui Constantinopolitano Imperatori suberant. Quæ quidem ut reciperet Nicephorus Imperator, classem, cui Nicetam Patricium præfecit, eodem anno adornavit. Is verò anno sequenti Venetias appulsus, inducias ad proximum mensem Augustum cum Pipino Italiæ Rege pepigit, indeque Constantinopolim reversus est. Biennio post rursus classem comparavit Nicephorus, Paulo Cephaleniæ insulæ Rectore præfecto, qui Venetias perveniens, Comaculam, seu Comacinium insulam, cujus arcem tenebant Franci, cum parte exercitus frustra aggressus, Venetias sese recipere coactus est, Francis fortiter arcem propugnantibus: quòd cum pervenisset, actum rursus cum Pipino de pace: at cum Villerium & Beatum Venetorum Duces Græcis favere, proditionemque moliri animadvertisset Pipinus, statim recessit, annoque proximè sequenti Venetias obsidione vallavit ac cepit, unàque ambos Duces: adducta deinde classe in Dalmatiæ oras ut oppida alia expugnaret, obvium habuit Paulum, qui cum classe perinde Græcanica, ne quid in Dalmatia tentaret, observabat. Verùm haud multò post inter Nicephorum & Carolum pax est sancita anno *DCCCVIII*. in Aquisgranensi palatio. Pacti istius meminit ^c Constantinus Porphyrogenitus, quo Francorum principi, qui Italiæ Regnum obtineret, annuo vestigali pensitando se se obligasse Venetos scribit. Intercessere præterea deinceps nostrorum cum Græcis pro Dalmatia negotiationes aliæ. ^d Nam anno *DCCCXVII*. Nicephorum Legatum ad Ludovicum Pium misit Leo Imperator, qui de finibus Dalmatarum, Romanorum & Sclavorum ageret, fœdusque inter utramque gentem componeret. Sed cum res peragi absque Cadolao Marcæ Forojulienensis & finium Dalmatiæ præfecto, missus illicò Albigarius Unrochi nepos, qui unà cum eo controversias omnes dirimeret: qua quidem tempestate Borna istius Dalmatiæ partis Dux erat. Illius porro dignitatem variè efferunt ^e Annales nostri: interdum enim Timotianorum & Guduscanorum, interdum Dalmatiæ nudè, interdum denique Dalmatiæ atque Liburniæ Ducem vocant. Unde colligere est isti Dalmatiæ parti imperasse, in qua sita sunt quorum meminimus oppida, quæ in Liburnia extare constat. Cùm verò Borna Bulgarorum, & Liudeviti Pannoniæ inferioris, quæ provincia Savo & Dravo fluviis includitur, Sclavonia & Possegenis Comitatus hodie nuncupata, dimissa societate, in Ludovici partes transfisset, in Liudevitem qui ab eo defecerat, armis infestis contendit: cui ad se venienti occurrens, in primâ congressione à Guduscanis desertus, auxilio Prætorianorum suorum protectus evasit. Perit in eo prælio Dragomofus focer Liudeviti, qui in exordio defectionis relicto genero Bornæ se adjunxerat. Guduscanos domum regressos rursus Bornæ subegit, ac Liudevitem, qui cum valida manu Dalmatiam ingressus ferro & igne cuncta devastaverat, tandem suis regionibus coëgit excedere, tribus hostium millibus interfectis, pluribusque captis. Quod quidem accidit anno *DCCCXIX*. Exin Borna in Franciam venit, & ab Imperatore Ludovico, qui tam Aquisgrani morabatur, subsidia impetravit, quibus adjutus cum Liudevito vario eventu pugnavit annis *DCCCXX*. & *DCCCXXI*. quo quidem postremo anno extincto Borna,

^a *Annal. Franc.*
an. 812.

^b *ibid. Annal. an.*
813.

^c *Const. de adm.*
Imp. c. 30.

III. LADISLAVUS, vel LADUSCLAVUS, nepos, à Dalmatis, Imperatore consentiente in Ducem est electus. ^a Anno sequenti Ludovicus in Liudevitem ex Italia exercitum misit, cujus adventu territus, Sicilia civitate, quæ in Croatia est, relicta, ad Sorabos qui Dalmatiæ partem obtinebant, fugiendo se contulit, & uno ex eorum ducibus interfecto, illius civitatem in suam redegit ditionem. ^b Inde relicta Sorabis, cum in Dalmatiam ad Liudemullum Bornæ Ducis avunculum pervenisset, ipsius dolo est interfectus anno *DCCCXIII*. ^c Atque hæc Dalmatiæ pars Principibus paruit, Francorum Principum clientelæ obnoxiiis, à quibus postea defecerunt. Cùm enim in Croatos ea immanitate grassarentur, ut lactentes pueros interemptos, canibus objicerent lacerandos. Croati occisis qui ab iis submittebantur ducibus jugum excussere. Franci verò missos ingentibus in Croatos copiis, gesto per septennium bello, tandem à Croatis penitus deleti sunt, Cotzili eorum Duce interfecto. Tum verò li-

beri

beri ac sui juris facti, missis ad summum Pontificem nuntiis, Christianos ritus petierunt edoceri, sacroque baptismo donati sunt: (cùm ii fortè ad Paganismum rediissent,) quaquidem tempestate,

IV. PORINUS Croatorum principatum obtinebat. Ita rem narrat Porphyrogenitus, tametsi qua hæc peracta sint tempestate minimè dicat: subdens Croatorum deinde regionem in duodecim Jupanias seu præfecturas fuisse divisam, quarum nomina recenset. Ex principibus verò Croatorum qui post Porinum hosce tractus rexere, memoratur

V. MISLAVUS, seu, ut ab Andrea Dandolo appellatur, MUYSLAVUS, ^{a Ioan. Lucius l. 2. c. 1. a. p. 62.} cuius mentio est in quodam Tirpimiri privilegio, in quo Ecclesiis multa contulisse bona dicitur. Hunc Veneti scriptores MUIUM vocant, regnasseque volunt sub Petro Tradonico Venetorum Duce, qui anno Ducatus sui tertio, Chr. DCCCXXXIX. (quippe creatus anno DCCCXXVI.) cum navali exercitu in Dalmatas pyratas ac Narentanos Adriaticum mare infestantes profectus, pacem cum eodem Muiscavo firmavit, ut scribit idem Dandulus. Tamislavus videtur appellari ab Archidiacono Spalatensi. Sed hæc ante hunc annum accidisse oportet, cum

VI. TIRPIMIRUS Croatorum Dux indigitetur ^a in eo privilegio ex Archiepiscopatus Spalatensis Tabulario eruto, dato *Regnante in Italia piissimo Lothario Francorum Rege per indictionem xv. sub die 1v. Non. Maii*, hoc est anno DCCCXXVII. quo cuiusdam Monasterii erectio continetur. Unde præterea conficitur Italiae Regibus tum etiam Croatiae principes paruisse. Tirpimiro successit

VII. CRESIMIRUS filius, cuius meminit ^a Porphyrogenitus, ^b Majoris cognomine donatus, in Cresimiri Regis abnepotis literis: quem excepit filius ^{a Conf. cap. 31. b Io. Lucius p. 76.}

VIII. DIRCISLAVUS, qui Miroslavus dicitur ^a eidem Porphyrogenito, ^{a Conf. c. 31. b Lucius p. 76. c Id. p. 79. d Archid. Spalat. c. 23. p. 321.} qui cùm regnasset annos IV. à Pribunio Bano interfectus est, obortis deinde magnis in Croatia motibus. ^b Filius Cresimiri majoris nuncupatur in iis, quarum meminimus, literis, quæ Pribunam ei successisse declarant, qui non alius est à Pribunio, de quo Porphyrogenitus. ^c Charta foundationis ædis S. Michaëlis ad amphitheatrum Salonense ædificatæ, regnasse Dircislavum inquit anno M. Ind. XII. docetque præterea regio titulo tum insignitum, cùm primus hunc sibi arrogarit, ut auctor est ^d Archidiaconus Spalatensis, à quo deinceps in posteros dimanarit. Sed & cùm in eo diplomate præponantur anni imperii Basilii & Constantini Imperatorum, inde videtur posse colligi, Constantinopolitanos Augustos ut superiores dominos tum agnovisse, quod & astruit ^e Andreas Dandulus. Is enim in Petro Urseolo II. Venetorum Duce, sub annum DCCCXCVII. scribit mortuo Tirpimiro Rege Croatorum, inter filios MURCIMIRUM & SURIGNAM cupiditate regnandi ortam contentionem schisma magnum in illa regione generasse: Murcimirus tamen regnum tandem obtinuisse, multaque intulisse damna maritimis Dalmatiæ civitatibus: eaque de causâ Venetos, Basilii & Constantini Imperatorum, quibus Croatiae Reges ea tempestate jure clientelæ obnoxii erant, evocatos, civitates à Regia ista tyrannide liberasse, ac tum primum ex Ducibus, Petrum Urseolum Ducem Dalmatiæ sese inscripsisse. Addit præterea Surignam, qui à fratre Regio depulsus fuerat throno, in castris Venetorum militasse, dato in obsidem filio Stephano, cui Dux filiam Hicelam in conjugem tradidit. Murcimiri & Surignæ aliam mentionem fieri apud ceteros rerum Dalmaticarum scriptores non advertimus: nisi Murcimirus idem fuerit quem alii Cresimirus vocant. ^{e Andr. Dand. p. 997.}

IX. PRIBINNA, seu PRIBUNIUS, Banus, interempto Dirclsavo, Croatorum regnum arripuit: idem fortè qui ^a in veteribus tabulis Pribinna Guffichius ^{a Luc. p. 99.} appellatur. Huic successit

X. GODEMIRUS, ut est in Cresimiri Regis supralaudato diplomate, in quo, ut & Pribunna, potentissimus Banus, non verò Rex nuncupatur: ac sub iis quidem accidere bella illa intestina, quorum meminit Porphyrogenitus, Dirclsavi fratribus avitam dignitatem tuentibus, *Smetlavo* scilicet, *Cresmiro*, & *Goislavo*, qui secundum istud diploma, Croatiae unà imperarunt. Sed unicus deinceps ^{Luc. p. 76.}

Famil. Dalmat.

Pp

^a Io. Luc. p. 71.
^b id. p. 98.

^c Andr. Dand. in
Chr. MS.

^d Scylitz. p. 717.
Zonar. pag. 181.

^e Lupus Protosp.
27. 1024.

XI. * CRESIMIRUS, Croatiae & Dalmatiae Rex indigitatus legitur, ^b ut ex Cresimiri alterius nepotis literis anni MLXIX. & anni MLXXII. docemur, quibus Madio cognato & filio ejus Dabranæ aliquot prædia ad Jaderam donat. Pegnavit porro Cresimirus circa annum MXXVIII. ^c quo Jaderam aliasque Dalmatiae maritimas civitates quotidianis incurfibus inquietasse legitur: Ducemque Venetiarum Ortonem Urfeolum missa classe, hosce coercuisse, fugatis Croatis. Sed & scribunt ^d Scylitzes & Zonaras Imperatorem Basilium Porphyrogenitum post profligatos ac penitus deletos Bulgaros anno MXXIX. Croatiam deinde in jus suum redegit, duosque fratres qui ei imperabant, concessisse Constantinopolim, ubi Palatinis dignitatibus donati fuere: in Sermonem verò Nestongi fratrem Sirmiensem dominum, qui Græcorum potestati subicere se recusaverat, missum cum exercitu Constantinum Diogenem, qui colloqui specie in castra sua evocatum, contra datam fidem interemit: obfessoque postmodum Sirmio, urbem dedere Sermonis uxorem coactam, Constantinopolim pariter adductam, nobili Græco rursus conjugio copulatam: Constantino Diogene Croatiae & Sirmiensis tractus præfecturam exinde obtinente. ^e Lupus Protospatha Croatiae expugnatam à Bojoanne, quem Bugianum vocat, videtur indicare, scribens anno MXXIV. in Croatiae descendisse cum exercitu, cepisseque uxorem Cosmici, eamque Constantinopolim amandasse. Ex quibus conjicere est binos istos fratres non alios fuisse à Cresimiro & Suestilavo, aut Goyflavo, cum præterea Cresimirus Imperialis Patricius ab Archidiacono Spalateni appelletur, quem ille ait regnasse anno MXXV. Neque fortè alius fuerit Cosmicus à Cresimiro, cujus in principatum successit

^a Io. Luc. pag. 76.

XII. STEPHANUS filius, Croatiae Rex etiam dictus. Verùm quando is potissimum, & quot annos regnaverit, non tradunt scriptores. Id duntaxat ex iis docemur,

^a Io. Luc. pag. 76.
77. 96. 97. 100.
101. 102. 104.
147.

^b id. pag. 98. 102.

^c id. p. 85.

^d Thom. Archid.
Spalat. cap. 16 p.
325.

XIII. * CRESIMIRUM III. qui etiam PETRUS interdum appellatur, Stephani filium, Croatiae & Dalmatiae Regem anno MLIX. inscribi in veteribus Tabulis, quæ Principis istius in Monasterium S. Chrysogoni Jaderense, in quo sancti istius Martyris corpus servatur, & in Monasteria SS. Cosmæ & Damiani, S. Joannis Evangelistæ, S. Thomæ, aliaque intra regni fines sita, beneficia ac liberalitates recensent. ^b In binis Diplomatis mentio fit *Cicha* Cresimiri sororis, quæ Deiparæ monasterii Jaderensis ab ea conditi prima Abbatissa fuit, quorum postremum exaratum est anno MLXXII. quo ejusdem monasterii ædes sacra dedicata fuit. ^c At post annum MLXXIII. de eo silent cæteræ veteres Tabulæ, adeò ut conjicere liceat hac ipsa tempestate desisse esse in vivis, ^d eumque esse Cresimirum Croatiae Regem, qui in adis S. Stephani Salonensis cæmeterio humo conditus dicitur, ubi Reges Reginaeque Croatiae humari consueverant. Hanc porro ædem, & Deiparæ sacram alteram Salone ædificatam à Regina Helena aiunt, atque Spalateni Ecclesiae subdidisse.

^a Luc. pag. 85.

XIV. SLAVISO deinde Croatiae Rex in aliquot veteribus Spalatenis Ecclesiae monumentis occurrit, in quibus controversiarum mentio fit, quas exercuit cum Lubomiro fratre, Petro Bano, & Sarubba Jupano, pro donationibus aliquot eidem Ecclesiae à Lubomiro factis, quæque à Suinimiro Rege, de quo mox acturi sumus, deinceps firmatae sunt. Unde colligere licet post Cresimirum III. & ante Suinimirum regnasse. ^b Sed & admodum vero simile eum esse Croatiae Regem, qui anno MLXXV. ab Amico Comite Nobili Normanno captus dicitur in veteri Diplomate & in vita Joannis Tragutiensis Episcopi Romæ à Joanne Lucio edita, quem Amicetem nuncupat Anna Comnena, & de quo multa olim congesimus in ^c Notis ad ejusdem Annæ Alexiadem. Eo quippe anno

^b Vita Ioan. Tra-
gur. Episc.
Ioan. Luc. l. 2.
cap. 10.
^c pag. 287. 289.
290.

^a Io. Luc. pag. 85.
100.

^b id. p. 85.

^c id. p. 98.

XV. DEMETRIUS, cognomento SUINIMIRUS, Croatiae & Dalmatiae Rex tunc primùm indigitatur. ^a Bani dignitatem habuisse anno MLXXIII. docet Cresimiri III. Regis diploma, quod in Deiparæ ædis sacrae Jaderensis archivo asservatur. ^b Sed an is ex Croatiae Regum stemmate ortum duxerit, dubitare licet, cum quæ illius meminere veteres Tabulæ nec Cresimiri nec Slavizi filium minimè dicant: ^c quin potius in diplomatis anni MLXXVIII. inscriptione, hanc industriae suæ dignitatem videtur adscribere, hisce verbis concepta: *Ego Suinimir qui & Demetrius, gratiâ divinitus collatâ subministrante, & sagacis vigore scientiæ verè talitus cooperante, Rex totius Croatiae simulque Dalmatiae, &c.* Statim atque Regni diadema est consecutus, summi Pontificis gratiam sibi conciliare studuit, captataque Michaelis Ducæ Imperatoris socordiae ac ignavia occasione, Græcorum Jugum excussit, nemini deinceps

obnoxius. Hactenus quippe supremam in Croatia regnum potestatem servarant Constantinopolitani Augusti, à quibus provinciæ istius principes regium excipere solebant diadema, cum eò interim præfectos & magistratus mitterent, qui Reges in officio continerent, invigilarentque ne quid in Augustorum jura committeretur. ^d Id colligere est potissimum ex adscriptis Croatia Regum diplomatibus inscriptionibus, quæ Imperatorum regni annos ferè semper præferunt, & Rectorum seu Magistratum Constantinopoli submissorum nomina, ubi totius Dalmatiæ Gubernatores ii ferè semper inscribuntur. Quinetiam probabile admodum videtur Crescimirus III. primum fuisse ex iis qui Græcis parere deinceps abnuerint, post Constantini Ducæ Imperatoris excessum. ^e Eo enim imperante in Crescimiri Diplomate illius imperii anni inscribuntur: post annum verò M L X V I I. quo is obiit, Imperatorum nomina desuisse describi animadvertere est, ^f præsertim ex ejusdem Crescimiri diplomate an. M L X I X. ^g Verùm utcunque se se res habeat, constat Demetrium Croatia & Dalmatiæ Regem in æde S. Petro sacra Salonæ ritu solenni coronâ regiâ donatum à Gebizone S. Bonifacii monasterii Abbate, Apostolicæ Sedis Legato, I V. Octob. anno M L X X V I. Continent præterea istius coronationis acta, quæ inter Gregorii V I I. summi Pontificis epistolas habentur, clientelam, seu hominum quod eidem Gregoriotum præstitit Demetrius, cui etiam cc. auri Byzantios quotannis pensaturum se spondit. Sed & ante hanc inaugurationem, non Regis, sed Ducis duntaxat Croatiae atque Dalmatiæ titulo donabatur Demetrius, hoc est Bani, quo sub Crescimiro III. insignitus legitur, uti supra innuimus: ^h qua etiam Croatia Ducis dignitate donatur in Diplomate ante illius coronationem eodem anno exarato; quod quidem quæ jam attigimus firmat, ex stirpe Regia non fuisse Demetrium, cum in eo denique non legitima parentum successione, sed cleri & populi electione ad eam dignitatem pervenisse dicatur: ⁱ Extat ejusdem Gregorii Pontificis epistola, qua Vezelinum ab impetendo Demetrio, quem in Croatia Regem constituerat, avocare conatur. Demetrius porro, ^k ut Rerum Hungaricarum scriptores volunt, Geizæ & Ladislai Hungariæ Regum sororem, Belæ Regis cognomento Pii filiam, in uxorem duxit: quæ HELENA in conjugis diplomate anni M L X X V I I I. cujus mox meminimus, nuncupatur. Nullam ex ea procreasse prolem auctor est ^l Spalatensis Archidiaconus. ^m Quiddam scripsere à subditis fuisse interemptum, quod ad militarem in Terram sanctam expeditionem secum suscipiendam eos esset, adhortatus. At cum anno demum M X C V I. sacra hæc Christianorum in Saracenos bella contigisse constet, vix est ut fides iis adhibeatur scriptoribus. ⁿ Sed & ex Demetrii Tabulis, adhuc superstitem fuisse anno M L X X X V I I. colligitur. ^o Scribunt alii Winicho ex nobili Lapfanorum genere orto filiam in uxorem dedisse. ^p Luccarius verò sepulcro mandatum ait in S. Antonii æde sacra Bichiyensi in insula Metaburensi, in qua, uti scribit, Croatiae Reges tumulto condi solebant. Licet scriptorum plerique Demetrium Regum Croatiae postremum fuisse velint, contrarium tamen eruitur ex ^q Diplomate, cui nulla quo exaratum est anni nota adscribitur, in quo

^d Thom. Archid. c. 13. Luc. p. 76. 79. 96. 100. 103.

^e Luc. p. 76. 96. 97. 98. 100. 103.

^f id. p. 101. ^g Gregor. VII. l. 7. epist. 4.

^h Luc. pag. 862

ⁱ Greg. VII. l. 7. ep. 4.

^k Thurocz. l. 6. c. 47. 56. Bonfin. dec. 2. l. 3. 4. ^l Thom. Archid. Spalat. cap. 17. ^m Marc. Marul. p. 309.

ⁿ Luc. p. 446.

^o Luc. pag. 1062. ^p Luccar. l. 1. p. 15.

^q Luc. l. 1. c. 112

XVI. STEPHANUS Croatorum & Dalmatarum, successorque Zuinimiri nuper defuncti inscribitur: ex quo quidem nihil aliud licet eruere, quàm quod ex veterum Regum stirpe fuerit, ac Crescimiri III. filius, cum patrem, avum, & abavum hocce regnum tenuisse innuat. Sed brevè istud possedisse constat, cum in Hungariæ Regum jus statim postea transferit.

XVII. ^a Tradunt quippe Thuroczius, Bonfinius, cæterique Rerum Hungaricarum scriptores, Zuinimiro absque prole extincto, ejus uxorem, cum à conjugis inimicis malè fuisset accepta, S. Ladislai Hungariæ Regis fratris auxilium expetiisse, qui cum validis copiis Croatiam ingressus, hanc suæ penitus potestati submitit: cum is præterea regnum istud ad se jure hæreditario, ut Zuinimiri agnatum proximum, pertinere contenderet. ^b Orbinus verò Ladislao Croatiam obtigisse ait, ex eo quod cum Crescimiri filia inerat conjugio. Volunt alii Zuinimirus, cum liberis careret, regnum suum uxori concessisse, quæ in Ladislau fratrem jura sua transmiserit. Scribit denique ^c Spalatensis Archidiaconus, mortuo Zuinimiro, graves inter regni proceres excitationes in Croatia motus, horumque alterum, qui ab aliis pessimè acceptus fuerat, in Hungariam concessisse; persuasisseque Ladislao ut horum tumultuum captata occasione in hæc descenderet provincias, hæcque ut ditionibus suis contiguas, proindeque sibi accommodas, invaderet, quod ille tandem peregit. At priusquam maritima Dalmatiæ oppida expugnaret, in Hungariam confestim reverti, ob nuntiatam Scytharum irruptionem, coactus,

^a Thurocz. & Bonfin. loc. cit.

^b Orbin.

^c Tho. Arch. c. 17.

^a Luc. p. 106.

XVIII. ^a ALMUM interea, Geysæ fratris primogeniti filium, Croatiae Regem constituit: quod quidem anno M X C I. accidisse ex aliquot veteribus Tabulis colligitur. Eadem verò tempestate Veneti, Venetorumque Duces, Dalmatiæ Duces se inscribere, ex Alexii Comneni Imperatoris Constantinopolitani, uti volunt ejusce gentis historici, concessu, & cum is cum Normannis nostris Italicis bellum gereret, in auxiliorum ab iis sibi præstitorum gratiam. Constat autem Ladislaum oppida duntaxat in Croatia Mediterranea expugnasse, & pleraque ex maritimis in Venetorum fuisse possessione, cum tamen unde iis obtigerint haud omnino planum sit ac exploratum. Ex quo non desunt qui ea post Zwinimiri obitum invasisse & expugnasse contendunt, seu quòd abortis inter Croatiae proceres intestinis dissidiis, ea invadendi occasionem captarint, seu quòd ab Hungaris excidium iis immineret, Venetorum tutelam sint amplexati. Scribunt alii complura in maritimis hisce Dalmatiæ regionibus jam antea possedisse oppida Venetos, in iisque Polam, Belgradam, Jaderam, Sebenicum, & Spalatum: quæ quidem à Petro Urseolo Duce fuerant expugnata, cum in Slavos Narentanos, qui mare Adriaticum excursionibus suis infestabant, tributis à navigantibus in eo mari exactis, expeditionem suscepit. Addunt præterea complura alia de Croatorum Regibus, quæ nulla nituntur verisimilitudine, adeò ut hæc prorsus incerta existimare liceat. ^b Id sanè constat Vitalem Falierum, primum ex Venetorum Ducibus Dalmatiæ Ducem se inscripsisse, ex Alexii, ut attigimus, concessione; proindeque admodum vero esse simile, ea tempestate maritima ejusmodi Dalmatiæ oppida in Venetorum venisse potestatem. Ex quibus eam esse fortè rationem conjicere est, cur Ladislaus Croatiae duntaxat, non verò Dalmatiæ Rex, inscriptus legatur, cum

^b Andr. Dandul. in Chr. MS. an. 1084. Sansovin. in Venet.

^a Thom. Archid. c. 17.

XIX. ^a CALOMANUS Dalmatiam demùm occupavit, Almo fratre, Hungariæ regno, quod Ladislai patris testamentum sibi delatum fuerat, ultro cedente. Calomanus enim Ladislai in Croatia & Dalmatia victorias prosecutus, in hæc provincias cum valido exercitu descendit, & quæ expugnare ille non potuerat oppida, in suam redegit potestatem. ^b Scribunt quidam delatum casumque in ea expeditione Petrum Dalmatiæ Regem in Petergozdenfibus montibus. Cujus quidem Petri Regis nulla fit apud ^c Spalatensem Archidiaconum mentio; sed ex eo quod post historiam descripsit diplomate, discimus Croatos, percepto Calomani in Croatiam adventu, ad prælium sese parasse: Calomanum verò missis ad Croatos Legatis, Hungarorum amicitiam, suamque illis obtulisse protectionem, quod illi amplexati fuerint, iis ex pacto invicem inuito Regi sese deditibus. Tum verò, solenni ritu Croatiae & Dalmatiæ Rex in Belgradensi ad mare oppido coronatus est Calomanus, cujus quidem Dalmaticam expeditionem ac inaugurationem ad annum M C I I. videtur referre vetus Diploma. ^d Tradunt Rerum Venetarum scriptores initas exinde Calomanum inter & Venetos confederationes adversus Normannos Italicos, qui Adriaticum mare excursionibus suis orasque Dalmatiæ maritimas infestabant. Sed haud multò post Diremptâ utriusque gentis concordia, ^e Calomano in Venetos arma movente, quo in bello Spalatum obsidione vallatum expugnavit, Jaderam verò deditioe accepit anno M C V. ut docent vetus Inscriptio ad Deiparæ Jaderensis monasterii Campanarium, & aliquot ejusce ævi Tabulæ. Ex aliis colligimus Calomanum in Dalmatia moram exegisse an. M C V I I I. & M C X I. quibus Traguriensis oppidi incolarum, & Arbensis Ecclesiæ privilegia rata habuit & confirmavit.

^b Thurot. l. 2. c. 62. Andr. Dandul. an. 1111.

^c Thom. Archid. Spalat. post cap. ult.

^d Andr. Dandul. an. 1111.

^e Thom. Archid. Vita B. Joannis Episc. Tragur. p. 5. 6. 36.

^a Andr. Dandul.

XX. ^a Extincto Calomano anno M C X I V. Veneti pleraque ex iis quæ in Dalmatia amiserant, oppida receperunt. Horum quippe Dux Ordelaus Falierus, inuito cum Alexio Comneno Imperatore fœdere, sub mensem Augustum anno M C X V. in Dalmatiam descendit, Jaderam, præter arcem, & Belgradum cepit, & sub mensem Maium subsequentem, Joanne Comneno & Henrico Imperatoribus adjuvantibus, Jaderensem arcem, Spalatum & Tragurium per deditioem accepit. ^b Discimus præterea ex Tabulis anni ejusdem M C X V I. Belgradense oppidum in Venetorum venisse potestatem, ut ex aliis anni M C X V I I. Arbensis urbem. Cum denique accepisset Falierus in Dalmatiam reversos Hungaros, eò cum classe perrexit, prælioque inuito interfectus fuit anno M C X V I I. ^c Expugnatâ verò, ut diximus, Belgradâ, Croatiae & Dalmatiæ Ducem tum primum sese inscripsisse Falierum docent ejusdem Ducis diplomata: quòd à cæteris Venetorum Ducibus diu deinceps servatum. ^d Quidam tradunt ex iis aliquot postmodum recepta ab Hungaris oppida, Venetis in Terræ Sanctæ expeditionibus occupatis: adduntque Dominicum Michaëlem Ducem, ex Syria reversum, ob controversiam ortam inter Venetos & Joannem Comnenum Imperatorem,

^b Luc. p. 119.

^c id. p. 119. 122.

^d Andr. Dandul.

quòd Venetis indulta à decessoribus privilegia, & Dalmatiæ possessionem bullâ aureâ confirmate renuisset, quasdam insulas Græcis abstulisse, indeque transfuisse in Dalmatiam, & Tragurio, Spalato, & Belgrada, quæ quidem oppida ceperant Hungari, expugnatis, Jaderam venisse, & ab incolis ut dominum exceptum. Scribit ^a Thwroczius Hungariæ Regem Stephanum paulò antè in Dalmatiam venisse circa annum M C X X I I I. Archidiaconus verò Spalatensis Belgradense oppidum à Venetis ea tempestate dirutum ait, ejusque Episcopum Scardonam translatum. Addunt alii præterea captum etiam à Venetis Sebenicum. Porrò circa ea tempora, imperante scilicet Friderico I. legimus Conradum Dachovvenscm Comitem, ex Bavaria oriundum, Ducem Croatiae & Dalmatiæ sese inscripsisse; sed quo titulo, fateor mihi incompertum. ^f Interfuit porrò Conradus ille expeditioni & obsidioni Mediolanensi, obiitque Bergomi in Italia anno M C L I X. ^g Bertholdus pariter, qui eundem Imperatorem in sacram expeditionem comitatus est, Dux Dalmatiæ, seu Meraniæ indigitatur in ejusdem expeditionis Historia. At si Meraniensis Ducatus idem censerideat cum Mererensi provincia, Bohemiæ confini, uti vult ^h Goldastus, non video quid commune habeat cum Dalmatia. Sed horum nævorum nodos solvent alii. ⁱ Enimverò Servix Rex Neeman, Venetos inter & Hungaros dissidiorum arrepta occasione, Croatiam & Cataremsem provinciam sibi asserere est conatus. At Manuel Imperator Theodorum Padiatam eò confestim cum exercitu misit, cujus percepto adventu, recessit Neeman. ^k Mox idem Manuel motis in Venetos ipsos & Hungaros armis, Croatiam & Dalmatiam invadere constituit, misso cum validis copiis cognato Joanne Duca, à quo expugnata ad L V I I. oppida, in iisque Tragurium, Sebenicum, Spalatum, Scardona, Ostronitza & Salona, iisque præfecto Nicephoro Chalupha: quæ quidem Manuelis expeditio circa annum M C L X I X. contigit, vel saltem post annum M C L X V I I. quo Stephanus Hungariæ Rex Sebenici adhuc dominus audiebat, cujus oppidi incolarum privilegia diplomate suo confirmat. ^l At aliæ anni M C L X X I. Tabulæ Spalatum in Manuelis potestate, & Constantinum Sebastum regnorum Dalmatiæ & Croatiae rectorem fuisse docent; quam quidem dignitatem obtinebat etiam anno M C L X X I V. huicque successisse præterea Rogerium, qui Slavoniæ Ducem se inscribebat anno M C L X X X. quo Manuel è vivis excessit. Istud porrò suscepit bellum Manuel in Belæ generi gratiam, Stephani I I I. Hungariæ Regis, cui deinceps successit, fratris, cum hæc provincias eaque oppida ex hæreditaria successione ad Belam pertinere contenderet. Stephanus verò hæc recipere sibi asserere conatus est, capto eo qui hæc regionibus à Græcis præfectus fuerat. ^m Meminit Andreas Dandulus, ut & cæteri Rerum Venetarum scriptores, horumce oppidorum à Manuele expugnationum; scribuntque ex iis aliquot recuperasse Venetos. ⁿ Et certè testatur vetus Diploma in eorum fuisse potestate Tragurium anno M C L X X I V. ^o Sed & Jaderam annis M C L X V I I. M C L X X I V. M C L X X I X. & M C L X X X. possedisse evincunt horum annorum Tabulæ. At anno proximè sequenti à Venetis defecere Jaderenses, seseque & urbem Belæ dedidere, cui, ut est vero simile, cætera quæ in Dalmatia & Croatia expugnaverant oppida reddita sunt, cum is Hungariæ regnum est consecutus post fratris decessum, extincto etiam Manuele. ^p Tragurium quippe illius fuisse anno M C L X X X I I. prodit exertè anni istius Diploma à Joanne Lucio allatum. Gravia porro ac diutina pro Dalmatia inter Hungariæ Reges & Venetos, variis subinde pactis induciis, summorum Pontificum operâ procuratis intermissa, intercessere bella, quibus durantibus, quædam à Venetis recepta sunt in Dalmatia oppida. Inter hæc dissidia

X X I. ALMERICO filio Dalmatiæ & Croatiae provincias concessit Bela pater, qui quidem Almericus harum se dominum inscribebat anno M C X C I V. ut ex ejusce anni ^a actis docemur, quorum initium hæc verbis conceptum legitur apud Baronium: *Apud Tynum regnante domino nostro Bela Serenissimo Rege Hungariæ, Dalmatiæ, Croatiae atque Rama, & Almerico filio super Dalmatiam & Croatiaem, &c.* ^b Veneti interea Jaderam Francis adjuvantibus expugnaverunt anno M C C I I I. everfis civitatis mœnibus, ne in posterum cives ad defectionem prolaberentur, uti pluribus narrant Villharduinus, aliique istius Constantinopolitanæ expeditionis scriptores. Almericus cum post patris obitum ad Hungariæ pervenisset diadema, Dalmatiam & Croatiaem

X X I I. ANDRÆ fratri concessit; quas quidem provincias sub Slavoniæ Ducis titulo possedit, quo insignitus legitur sub annum M C X C V I I I. ^a quibus quidem conditionibus Chelmensem adjunxit tractum. Hungariæ ^b deinde Rex factus, oppidorum

^a Thwroczi.^f Otho Frising. 2. 1. de Gest. Frid. c. 25.^g Radevic. l. 3. c. 29. l. 4. c. 24. Gunther. l. 7. / 163.^h Histor. Fœd. Frid. p. 62. 64. 66.ⁱ Tom. 1. Rer. Al. man. p. 199. Nic. et. in Man.^k l. 5. c. 4.^l Cinnamus. Andr. Dandul. in Chron. MS. Paul. Morefin. l. 4. p. 114.^m Sal. Dec. l. 7.ⁿ Thom. Archid. d.^o 20. 22.^p Lucius p. 128.^q 132. 158.^r Andr. Dandul.^s Sabelle^t Jo. Lucius p. 133.^u id. p. 139.^v id. p. 140.^w Baron. an. 1169.^x Villhard. &c.^y Lucius pag. 159.^z Thom. Archid.^{aa} c. 26.

Dalmatiæ privilegia confirmavit. Spalatum venisse anno MCCXVII. & magnifico apparatu in ea civitate exceptum, scribunt historici.

^a *Them. Archid.*
cap. 31.

^b *id. c. 37. 38. 39.*
40.

Dand. an. 1242.

^c *Chron. Andr.*
Danduli.

^d *id. c. 43.*

XXIII. ^a CALOMANUS deinde filius hinc pariter provinciis sub eadem Sclavoniæ Ducis dignitate à patre donatus est, quarum adhuc annis junior adiit possessionem, Spalati magnificè etiam exceptus. ^b Eo regnante Tartaris Hungariam vastantibus ac depopulantibus, Andreas & Calomanus in Dalmatiam se se receperunt, Spalatum primò, mox Tragurium & in proximas insulas secedentes. ^c Qua quidem tempestate defecere rursus Jaderenses à Venetis, à quibus haud multo post sunt expugnati, ^d Calomanus verò à Tartaris interfectus fuit.

^a *Io. Lucius pag.*
178.

^b *Lucar. p. 45.*

^c *Lucius p. 202.*

^d *Madius c. 6.*

^e *Dandul. an.*
1312.

^f *Lucius p. 203.*

^g *id. pag. 201.*

^h *id. p. 202. 203.*

ⁱ *Madius c. 17.*
18. 19.

^k *Vvadding. an.*
1317 n. 60. 1321.
n. 44. in *Regeſto*
an. 1317. num. 25.
1318 *num. 5. 1319.*
n. 69. 1321. n. 14.

^l *Rainald. an.*
1318. n. 35. 1319.
num. 14. Vvadd.
1321. n. 14.

^m *Madius c. 17.*

ⁿ *Madius c. 33.*

XXIV. ^a BELA IV. Hungariæ Rex, præfectos in Dalmatiam deinceps misit, qui se Sclavoniæ totius Banos inscribebant, quos inter recensentur *Ladislaus* sub annum MCCXLV. & *Stephanus* sub ann. MCCLII. Croatia porro & Dalmatia bellis diu vexata exinde legitur, dissidiis Venetos inter & Hungaros exortis, maximè verò proceribus populisque invicem dissidentibus. Nam Croatia magnates Hungarorum dominatus impatientes, Banos elegere quibus parerent: ^b quos inter recensentur *RADCHO*, seu *RADICUS*, quem *STEPCONEM* nominant alii, & *PAULUS* filius, qui hac donati leguntur dignitate, Carolo in Hungaria, & Urosio sancto in Servia regnantibus. ^c Atque is quidem Paulus, qui Croatorum Banus & Bosniæ Dominus inscribatur, pleraque Croatia oppida suæ subdidit potestati, Chelmenſi præterea adjuncta regione. Sed & capta Servianorum dissidiorum occasione, regnum istud cum valido exercitu ingressus, à Rege tandem excedere coactus est. ^d Eo regnante Jadera tertium à Venetis defecit, & Paulo Bano filiiſque se dedit sub mensem Martium an. MCCXII. At extincto anno sequenti Paulo, *MLADINUS* filius patri in Banatum successit. Is Jaderam contra impugnantem Venetos, adjuvantibus Catalanis, viriliter tutatus est anno MCCXIII. Sed Jaderenses haud multo post, assentiente Mladino, Venetis se subdidere, hac conditione, ut urbis suæ præfectos eligere sibi liceret, qui à Duce confirmarentur. Qua tempestate, Spalatum, Tragurium, Sebenicum, & Nonam Venetis se subdidisse scribit ^e Andreas Dandulus. Nec diu pactis stetit Mladinus, qui rupto cum Venetis inito fœdere, Jaderenses ad defectionem rursus impulit, qui exinde in Reipublicæ formam gubernari cœpere. ^f Qua tempestate *Paulus Croatorum Banus*, *Comes Iadræ*, *Princeps Dalmatiæ*, & *secundus Bosniensis Banus* inscribatur. ^g Sed & *GREGORIUS*, Pauli Bani frater, oppidorum maritimorum Dalmatiæ Comitatum obtinebat, unde *Comes maritimus* vulgò indigitabatur: ^h cui quidem successit *GREGORIUS* alter, qui Dalmatiæ oppidorum Comitatus deinceps titulo donatus est, quem à summo Pontifice Bonifacio VIII. est consecutus, cum ab eo Sebenicensis est institutus Episcopatus: quo quidem titulo insignitur in Tabulis anni MCCXV. sed postea nudè Dalmatiæ Comes dictus est. Unde accidit ut Nona, Scardona, Sebenicum, Clissa, & Almissus, quæ Croatia oppida hætenus censita erant, pro Dalmaticis unà cum Tragurio & Spalato haberentur. Paulus igitur Banus mediterranea & maritima obtinebat oppida; ut & Mladinus filius, qui superstite adhuc parente Bani dignitate gaudebat, eoque titulo Spalatenſium privilegia firmavit. Atque ii, Paulus scilicet & Mladinus, pro maritimorum oppidorum supremis dominis semper sunt habiti, cum Dalmatiæ Comites utili duntaxat dominio fruerentur. ⁱ Cum igitur Mladini Bani in immensum excrevisset potestas, tantà in subditos ferociâ ille sævit, ut Tragurii & Sebenici incolæ, pactis invicem firmatis, ab eo & fratribus molita defectione, Venetorum tutelâ ultrò se submitterent. Ex ^k Joannis XXII. PP. Epistolis, in quibus Croatorum & Bosniæ princeps inscribitur, docemur, Traguriense oppidum obsidione vallasse an. MCCXVII. At cum adjacentes Sebenico regiones vastare esset aggressus, defecere confestim ab eo totius provinciæ proceres, coactisque copiis tanta vi eum sunt profecuti, ut Gregorium fratrem ad Regem Hungariæ opis implorandæ causâ mittere primùm, ac ipsemet deinde illum convenire fuerit coactus, à quo tandem in custodiam datus est: Traguriensibus interea & Sebenicensibus Venetorum copiis adjutis, Almissum & Scardonam expugnantibus. ^l Extant ejusdem Joannis XXII. Pontificis ad Mladinum scriptæ literæ, quibus eum adhortatur, ut à Croatia & Bosniæ finibus hæreticos exigit, generisque nobilitatem & orthodoxæ religionis cultum prædicat. In aliis anni MCCXXI. mentio agitur Monasterii Clarissarum ab istius principis matre in Scardonensi diœcesi exadificati. ^m Jam verò inter præcipuos qui à Mladino defecere proceres, extitere Gregorius Chriaci filius, Corbania Comes, Stephanus Bosniensis, Michalovichii, Zuprianovichii, Neliptius Cnini & Cetinæ Comes, & Paulus Mladini frater. ⁿ Neliptius Gregorium Dalmatiæ Comitem delevit

cepitque. ^a Ex Mladino, vel ex filio, ortus *Senco*, qui complura in Chelmenfi tractu obtinebat prædia, & à Bosfinensi Rege Tvwartko cum aliis Bosfinensibus proceribus defecit. Huic duo extiterunt filii, *Radikus Seuconichius*, & *Bielakus*, qui in Ragufinorum Nobilium Catalogum una cum patre relati sunt, vivebantque anno MCCCCIII. Radikus verò uxorem duxit Mariam filiam Georgii Balzæ Zeutæ domini.

^a *Lucius pag. 213.*
Vide Reges Bosfin.

^a Intestinis hisce flagrantibus dissidiis pleraque ex Dalmatiæ & Croatiæ maritimis oppidis se se dedidere Venetis, qui in ea præfectos subinde mittebant, servatis cætera civium privilegiis. Verùm cum qui à Mladino defecerant proceres, sævitia pariter in subditos grassarentur, evocare ii in subsidium Hungaros. ^b Carolus verò Hungariæ Rex Mladino in custodiam acto, in Dalmatiam Banos subinde cum copiis militaribus mittebat, seu præfectos, qui in plerisque oppidis Regem ut supremum dominum agnosci curarent. Primus ex iis missus, statim post custodiæ mandatum Mladinum, *BANOVIČIUS* Banus, cui successore *NICOLAUS*, & *MIHACUS*.

^a *Thurocz. in Lud. c. 6. Bosfin. des. 2. l. 10.*
^b *Lucius l. 4. c. 15. Mladino c. 22. 28.*

^a *LUDOVICUS* deinde, qui in regnum Hungariæ Carolo Regi successerat, perceptis Dalmatiæ & Croatiæ procerum factione excitatis motibus, in eos exercitum misit, Nicolao totius Sclavoniæ Duci præfecto: qui cum descendisset in Croatiam, magnates bello primùm profligatos ad obsequium Regi Banisque qui ab eo mitterentur, præstandum adegit, oppidis arcibusque ac munitionibus præcipuis in Hungarorum possessione perstantibus, cum cætera oppida obtinerent *Joannes Neliptius*, Comitibus tunc extincti, filius, *Chriachi*; alique viri nobiles. ^b Id porro accidit anno MCCCXLV. sequenti venit ipse *Ludovicus* in Croatiam cum centum equitum milibus, cujus adventum edocti *Jaderenses*, à Venetis statim defecere, à quibus priusquam eò venirent Hungari, obsidione vallati sunt; qui post diutinam obsidionem tandem oppidum in ipsius Hungarorum exercitus conspectu expugnarunt. *Ludovicus* interim continuata quam susceperat militari expeditione, Venetis *Sebenicum*, *Tragurium*, *Nonam*, *Jaderam* & alia quæ ad hæc oras maritimas obtinebant oppida abstulit, ^d hostique acriter ad eò institit, ut oblatas pacis conditiones *Francisci Carriensis*, tum *Patavii Principis*, (quibus sese opposuisse contra ait *Caresinus*,) persuasum recipere fuerint coacti, quarum præcipua fuit, ut omni in Dalmatiam juri renuntiarent, à Rege verò quæ in *Tarnisino* tractu Venetis expugnarat oppida reciperent: ^e quod sancitum solenni pacto VIII. Augusti die an. MCCCCLXXI. ex quo abstinere deinceps *Duces Veneti Dalmatiæ & Croatiæ Ducis* titulo.

^a *Hist. obsid. Iadr. l. 1. c. 4.*
^b *Ibid. l. 2. cap. 7. l. 2. c. 9.*
^c *Thurocz. c. 25. 26. Bosfin. Sabell. Vvadd. 1356. n. 6. 8. 9. 10. Philipp. de Mazzariis in Vita Petri Thone c. 9. Hist. Cortus. l. 11. c. 11. Raphaelus de Carresinis. Luc. p. 247.*

^a Confecto hoc fœdere, Dalmatiæ & Croatiæ cum Bani titulo *EMERICUM BUBELUM* præfecit *Ludovicus*, qui hac dignitate donatus legitur anno MCCCCLXXII. quo idem Rex obiit, XII. Septembris die. *STEPHANUS* deinde *LAZCHOVIČIUS*, qui *Vayvoda* extiterat *Transsylvania*, *Banus Croatiæ & Dalmatiæ* constituitur ab *Elizabetha Ludovici Regis uxore vidua*, & illius filia *Maria*, qui *Jaderam* venit I. Augusti anno MCCCCLXXIII. ^b cui successit *THOMAS*, *S. Georgii Comes*, qui in idem accessit oppidum XV. Maii anno MCCCCLXXIV.

^a *Luc. pag. 248.*
^b *Paulus de Paulo.*

^a Regnante verò *Mariâ*, *Sigismundi* postmodum Imperatoris uxore, gravioribus agitata fuit tumultuum procellis Hungaria, quibus flagrantibus, tametsi *Caroli Neapolitani Regis*, qui Hungariæ regnum ad se pertinere profitebatur, partes non secuta sint palam Dalmatiæ oppida, plerique tamen harum provinciarum proceres huic favere. ^b Dalmatiæ *JOANNEM CHUS* in Banum præfecit *Sigismundus*, ^c cui successor datus *JOANNES HORWATHUS*, qui cum à *Sigismundo* defecisset, ab eo captus, morte mulctatus est. Post funestum deinde ad *Nicopolim* prælium, *Sigismundo* ab Hungariæ proceribus in custodiam missus, *Ladislaus Neapolitanus Rex*, *Caroli Regis filius*, cui ii diadema detulerant, hujusce regni possessionem aditurus, in Dalmatiam descendit. At libertatem consecuto *Sigismundo*, *Ladislaus* in Italiam reversus est. ^d Tradunt istorum temporum scriptores, primos fuisse in Dalmatia *Jaderenses*, qui *Ladislai* partes amplexati sint, quos secuti etiam fuerant *Hervoia Magnus Bosinæ Voivoda*, & *Ostioia Bosfinensis Rex*. Idipsum egere *Spalatenfes*, *Tragurienfes*, & *Sebevicenses* anno MCCCCI. *Hervoia* impulsu, qui hisce oppidis & proximis insulis *Ladislai* vexilla erigi curavit. Quod potissimum confecit, post fusas, quas in Dalmatiam miserat, copias, captumque earum Ducem *PAULUM BISTENUM*, *Croatiæ Banum*. In quorum quidem sibi impensorum obsequiorum gratiam, *Hervoia* *Spalatensem Ducatum* concessit *Ladislaus*, uti pluribus deinceps narrabimus. Tradunt quidam post redactam hæc ratione Dalmatiam *Jaderam* venisse *Ladislaum*,

^a *Caresinus.*
^b *Hist. Carsus. lib. II. c. 12.*
^c *Thurocz. Bosfin.*
^d *Modius.*
^e *Lucius p. 260.*

in eoque oppido Hungarorum creatum Regem. At cum is in Neapolitano regno variis aliis motibus dissipandis vacaret, idoneaque ad servandas Dalmatiæ civitates subsidia Hervoia mittere non potuisset, sed & ipse Hervoia domesticis aliis in Bosina componendis rebus occuparetur, dimisso Ladislao, cum Sigismundo pactus est. Sigismundus igitur, hacce arrepta occasione, Dalmatarum animos ita sibi rursus conciliavit, ut illos ad defectionem impulerit: ^f sola Jadera Ladislai partes Constantius secuta, qui cum Urbem adversus Hungaros tueri se haud posse adverteret, hanc 11. Martii die, anno MCCCX. centum millium ducatorum pretio Venetis vendidit: cujus quidem oppidi possessionem ii deinceps adiere xxxi. Julii sequentis, invito ac omnino renuente Neapolitanorum præsidio. Exinde Sebenicenses Venetis pariter sese dedidere xxx. Octobr. die, anno MCCCXI. cujus quidem Sebenicensium defectionis accepto nuntio Sigismundus, Hugolinum de Auria Genuensem, Amiratorem, cum valida classe eò misit, qui statim postea inducias pactus est cum Venetis: quibus finitis, rursus inter Hungaros & Venetos bellum instauratum. Petrus Loredanus missus cum classe à Venetis Corzoram, Brazzam & Pharam insulas expugnavit xxxi. Junii anno MCCCXX. Sebenicensium deinde exemplum secutus Traguriensibus, Spalatensibus & Catariensibus, tota hæc Dalmatiæ ora maritima in Venetorum concessit potestatem, præter Ragusium & Vegliam. Tandem pax inter Venetos & Sigismundum pacta anno MCCCXXXII. post cujus excessum Almissenses sese pariter Venetis dedidere, anno MCCCXLIV. quibus etiam Vissechi arcem, Turcorum potentiam veritus Ladislaus, Stephani Ducis sancti Sabæ filius, anno MCCCCLXXV. ac Vegliam denique Joannes Franchipanus ejusdem oppidi Comes anno MCCCCLXXX. tradidere. Dum hæc aguntur, Hungariæ Reges Dalmatiâ licet exuti, in eam jus avitum servavere, ^g adeò ut Ladislaus, Ludovici XI. Franciæ Regis & Maximiliani suasionibus, à Venetis quæ ii in hacce provincia occupaverant oppida sibi restitui postulaverit. Sed & Croatia, Dalmatiæ & Sclavoniæ Bani dignitatem servarunt, qua donatus legitur sub an. MCCCCLIV. & MCCCCLV. ^h Ulrichus Comes Cilei, Ottenburgii & Zagoriæ, ⁱ cujus sigillum duo scuta exhibet, quæ tenet Angelus, in quorum altero tres effictæ sunt stellæ.

^f *Hembus lib. 10. Hist. Venet.*

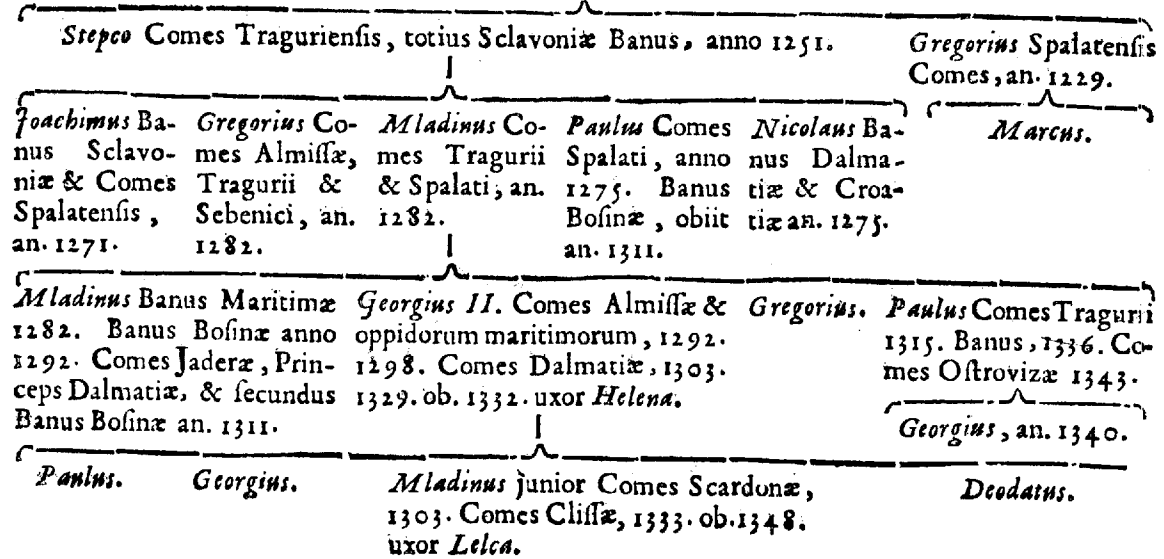
^g *Vvad. an. 1455. 10. Original.*

Croatia provincie Armorum insigne fuit scutum argenteis & rubris tessellis 20. interstinctum, seu ut more nostro loquamur, *eschiqueté d'argent & de gueules de 20. pieces.*

Vide Io. Lucium lib. 4. de Regno Dalmat. c. 9.

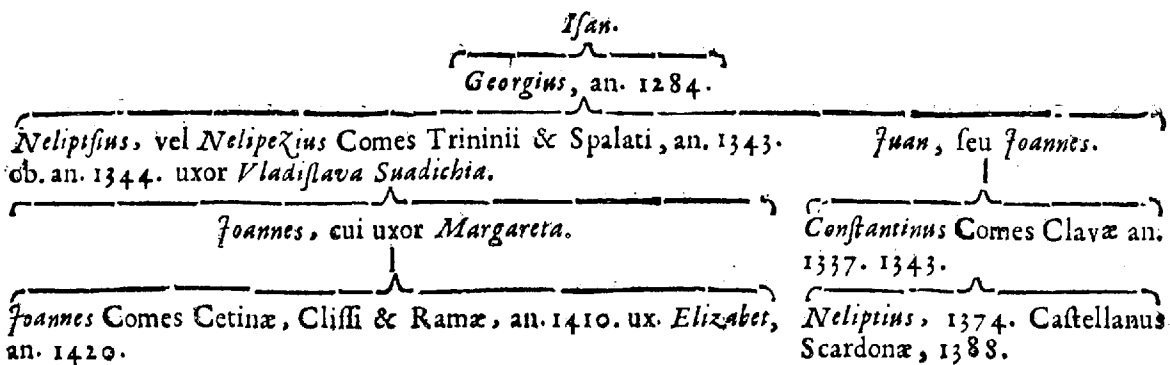
COMITUM BRIBIRIENSIVM in Croatia Stemma.

Stephanus Subich de Lika Comes Bribiriensis.

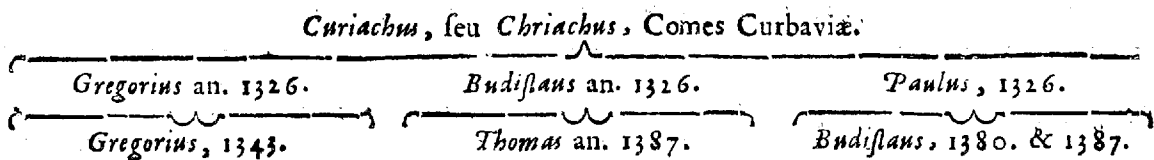

COMITVM

COMITUM TRININII OPPIDI,
quod hodie Knin dicunt, Stemma.

CORBAVIÆ IN CROATIA COMITUM
Stemma.

VI.

SERIES HISTORICA ET GENEALOGICA
REGUM BULGARICÆ.

Scandinavia, unde in Pomeraniæ maritima migrarint, ortos primum Bulgaros, tradit Franciscus Irenicus, contra veterum auctoritatem, qui longè aliter de primis hujusce gentis sedibus scripserunt: quippe ^b Nicephorus Patriarchia Constantinopolitanus, & ex eo ^c Theophanes, incoluisse primò regiones illas Mœotidi Paludi conterminas commemorant, juxta Cephinuum fluvium, qui is videtur quem Copam nuncupant Tabulæ Geographicæ: qui quidem Tanai licèt proximus sit, non tamen ab ejus fluvii & Ateli confluentibus ducit originem, uti subdit idem Theophanes: qui præterea ait adjacentem, quæ ad ortum est, regionem Magnam Bulgariam vocitatum, ^d idque nominis inde consecutam, quòd sese porrigeret circa Volgam fluvium, ^e qui idem est cum Atelo, seu Edelo, fluviorum quotquot sunt in partibus septentrionalibus maximo, quique in Caspium mare illabitur, quo fermè loco oritur Copa fluvius. Patzinacitis vicinos fuisse Bulgaros auctor est ^f Porphyrogenitus, qui scilicet eos tractus incolebant, quos Danapris & Danastris fluvii permeant, quorum alter est quem *Dnieper*, vocant, seu Borysthenes. At tum demum hæc incoluere provincias, quæ à primâ eorum habitatione longè distant, cum prolata dominatione, armorumque vi ac fortitudine imperium ad Danubium usque producerunt. Onogunduros primò vocitatos ^g alibi scribit idem Porphyrogenitus, voce Hunnica: unde à Theophane Hunnogundo Bulgari interdum appellantur.

^a Irenicus lib. 6. c. 32.

^b Niceph. in Brev. p. 100. 1. ed. ^c Theoph. p. 297. Tornand. de Rob. Ger. c. 5.

^d Paul. Iov. de Legat. Moscov. p. 124. 125. ^e Hist. Dalmat. p. 207. ^f Nicoph. Gregor. l. 1. p. 18. ^g De Adm. imp. c. 5. 8. 37. ^h Lib. 2. de Them. p. 81.

^a Marcell. Com. p. 46. 48. ^b Theoph. p. 123. 137. ^c Diac. l. 15. p. 429. ^d Sozom. l. 9. c. 5. ^e Zon. p. 46. ^f Zonar. p. 48. ^g Ennod. in Paneg. Theoder. p. 296. ^h Senator l. 8. ep. 21. ⁱ in Chr Herm. Contrast. an. 502. ^j Marian. Scot. an. 504.

I. Bulgarorum in Oriente tum primum auditum nomen sub Anastasio, quo imperante ^a Thraciam variis incursionibus vexarunt, fuso ac deleto exercitu in eos missò anno ccccxcix. & d. ^b Quas quidem excursiones ut deinceps cohiberet, murum ab ora maris ad Selymbriam usque excitavit Anastasius. ^c Inde in Illyricum eadem tempestate transeuntes, Sirmium expugnarunt, quod haud multò post cepit

Q q

Famil. Dalmat.

Italiae Rex Theodoricus, ipsis prælio profligatis ac fugatis. Bulgaris tum imperabat LIBERTES, quem BUSAM vocant^a Sigebertus & Conradus Abbas Uspergensis, qui Bulgarorum Regis titulum ei adscribunt. Totidenique terrarum orbi tum se formidandos præbuisse tradit^c Senator.

^a Theoph. p. 184.
Cedren. p. 371.
Sigeb. an. 579.
^b Paul. Diaz. l. 1.
16 p. 460.

II. ^a Ejusmodi in imperii provincias excursus rursus aggressi sunt sub Justiniano, ac transmissis Danubio, Ducibusque VULGERO & DRAGGONE, quos regio titulo^b quidam donant, in Mœsiam & Scythiam facta irruptione, in Thraciam pervenerunt: ubi Acumus, gente Hunnus, ac copiarum in Illyrico Præfectus, hos primis præliis fudit. At hi statim postea resumptis animis, Justiniani exercitus penitus profligarunt, ipso Acumo aliisque ducibus captis, & secum abductis. Id porro accidit anno DXXXVIII. Aliquanto deinde interjecto tempore, anno scilicet DLXI. rursus Danubio transmeato, ad Constantinopolis usque suburbana pervenerunt, ipsumque Galatæ oppidum: captumque Sergium Patricium, qui copiarum in Africa Dux fuerat, distraxerunt. ^c At Belisarius, cui jamjam præ senio fatiscenti exercitus præfectura à Justiniano demandata fuerat, prælio subactos Danubium repetere coëgit. Agathias, qui hujusce Bulgarorum cladis meminit, Cotrigurios vocat, Nicephorus Constantinopolitanus & Theophanes Contragos, qui iidem cum Bulgaris profusus censentur. Addit idem Agathias Bulgaros non modò ultra Danubium fugatos à Justiniano, sed etiam missum in eos Germanum, à quo duobus præliis, terrestri altero, altero maritimo, in Cherroneso profligatos. ^d Capti porro in hisce occasionebus, in Armeniam & Lazicam translati sunt, plerisque in Imperatoris copias transeuntibus.

^a Victor Tunn.
p. 132.
Agath. l. 5.
Cedren. p. 386.

^d Theoph. p. 185.

^a Fredeg. cap. 72.
Gesta Dagob. c. 28.
Aimoin. l. 4. c. 24.

^a Bulgarorum exinde nulla fermè mentio occurrit apud scriptores, usque ad annum DCXL. quo inter Avars, Chunnos vulgò nuncupatos, & Bulgaros de summo imperio, quod utrique sibi deberi contendebant, grave bellum exortum est. At profligatis demum Bulgaris, novem horum millia cum uxoribus & liberis in Pannoniam sese receperunt, quandam regionem quam incolerent, à Francorum Rege Dagoberto sibi dari enixè postulantes. Ii porro in Bavariam transmissi, quò hibernum tempus ibi exigerent, donec commodior iis tractus incolendus concederetur, à Bavaris Regis præcepto omnes jugulati sunt, præter DCC. qui cum uxoribus & liberis in Marcam, seu fines, Vuinidorum cum eorum duce concesserunt, ubi cum Vualaco provinciæ istius duce annos aliquot transegerunt.

^a Niceph. Brev.
p. 100.
Theoph. p. 297.
Annst. p. 113.

III. ^a CHROUATUS deinde, seu COURATUS, Bulgarorum Rex indigitatus legitur sub Constantino Pogonato, qui cum morte se proximum videret, testamento filiis suis quinque præcepit, ne seorsim à se invicem habitarent, quò Imperium communi concordia stabilirent. At illi paternis mandatis neglectis, paulò post se juncti sunt, adeò ut suam quisque populi partem abduceret. Horum primogenitus

^a Ibidem.

IV. ^a BATHAIAS, vel BATBAIAS, vel denique BAIANUS, uti à Nicephoro appellatur, ex parentis præcepto patrio in solo constitit. Secundus CONTRAGUS transmissis Tanai horum ex adverso sedes posuit. Quartus trans Istrum penetrans in Pannonia, foedere cum habitatoribus inito, domicilium collocavit. Quintus in Ravennatem Pentapolim delatus, ac Romanorum vestigialis factus est. ^b Cujus quidem nomen cum minimè prodatur Nicephorus, facile mihi in animum induxerim eum esse ALZECONEM Bulgarorum ducem, qui in Italiam venit sub Grimoaldo Longobardorum Rege, cum copiis ex sua gente conflatis, cui terras circa Beneventum habitandas concessit, quarum is Gastaldus seu Præfectus constitutus est, ubi etiamnum ii debebant Pauli Warnefridi ævo, hoc est Carolo M. imperante. Tertius verò ASPARUCH nomine, Danaprin & Danastrin flumina trajiciens, ad Danubium confedit, ubi locum idoneum occupavit, qui eorum linguâ Oglus appellatur, accessu difficilem, & hostibus inexpugnabilem, cujus anteriora situs asperitate & paludibus munita sunt, posteriora præruptis rupibus ac salebristanquam muro vallantur. Hacce ratione divisa Bulgarorum gente, Chazari ex Berylia profecti, quæ Sarmatis vicina est, transductis copiis ultra Euxinum mare, Bajanum in suam potestatem redactum, stipendiarium fecere. Constantinus verò postquam comperit à Bulgaris qui ad Danubium habitabant, Romani Imperii limitem vastari, militaribus copiis in Thraciam perductis, adornataque insuper classe, ad retundendos illorum impetus progreditur. At Bulgari equestrium ac navalium copiarum multitudinem conspicati, ad munimenta sua se se primò receperunt. Inter hæc Imperatore ex pedum dolore curandæ valetudinis gratiâ ad urbem Mesembriam delato, copiarum præfecturâ du-

^b Paul. Warnefr.
l. 5. de Gest. Langob. c. 29.

cibus suis commendatâ, fugere Imperatorem confesta fama percrebuit, quo nuntio, falso licet, consternati Græci fugam arripiunt, fugientium terga acrius præmentibus Bulgaris. ^aInde transmissis Danubio ad Varnam castra metantur Bulgari: Slavino- ^a*Sigeb. an. 680.* rum gentem, quæ illic in propinquo degebat, in potestatem redigunt, hisceque progressibus alacriores facti, Thraciæ oppida ac loca omnia populari non cessant, donec Imperator annua pensatione promissa pacem cum iis facere cogitur. Id porro accidit anno DCLXXIX. vel sequenti, secundum Sigebertum. ^dNec diu perstitit inita cum ^d*Theoph. p. 303.* Bulgaris pax: Justinianus quippe Constantini filius, Slavos ac Bulgaros subditurum se facile ratus, hanc dissolvit anno DCLXXXVII. & sequenti, motis in illos armis, obviam sibi factos aliquot præliis fregit, quos dum incautiùs consequitur, ab iis, cum se intra montana & aspera loca recepissent, interceptus, vix fugâ mortis vel captivitatis periculum evasit.

V. ^aTERBELIS, seu ^aTARBAGL, uti ab Orbino nuncupatur, hisce principi- ^a*Niceph. CP. p. 126. 131.* bus in Bulgariæ regnum successit. Hujus opè imperium, quod invaserat Apfimarum, ^a*Theoph. p. 312.* recepit idem Justinianus, capta Constantinopoli anno DCCVI. qui Terbelim in ur- ^a*Cedren. p. 445.* bem evocatum omni honore & munificentia profecutus, Casaremque appellatum, ^a*Zon. p. 78. 80.* ad confessum admisit, ac postremò infinitis donatum muneribus in patriam remisit. ^a*Suid.* ^bPerstitit diu Constantinopoli Tribunal illud, in quo cum Imperatore confidens, unâ ^a*Herman. Contr. an. 705.* cum eo adoratus est, habita etiam ad populum oratione. ^cVerùm ut nullius erat fi- ^a*Paul. Diac. l. 6.* dei Justinianus, biennio post rupto fœdere, quod solemniter adeo cum Bulgaro ^a*Hist. Long. c. 31.* pactus fuerat, motis in eum armis, prælio superatus turpi fuga sibi consuluit. ^dQuod ^a*Sigeb. an. 700.* quidem bellum duravit etiam sub Philippico, quo imperante Bulgari facta in Thra- ^a*703. 705.* ciam irruptione Constantinopoleos confinia depopulati sunt. ^eLeone deinde Isaurò ^a*Hist. Misc. l. 20.* Imperium adeptò, Artemius, quem throno dejecerat, ad Terbelim concessit, à ^a*p. 620.* quò & copiis & pecunia impetratis, ad Constantinopolim usque pervenit. At cum ^a*Anastaf. in 10an. VIII.* Bulgari viderent hunc admittere nolle Byzantios, ipsum hosti tradiderunt isto cum ^a*Codin. de Orig. p. 62. ed. Meuri.* Leone fœdere. Id porro accidit anno DCCXX. Terbelim circa Istrum ea tempestate ^a*Theoph. p. 314.* regnum suum possedisse declarat omnino ^fNicephorus Constantinopolitanus, ut & ^a*Cedr. Zon. c. c.* ^gPaulus Warnesfridus. ^aSANER Terbeli patri successit, si ^hMauro Orbino fides præ- ^a*Theoph. p. 320.* standâ, narranti ab eo devictos Arabes, ex iisque caesos ^hXXII. millia hominum, quam ^a*Theoph. p. 335.* cladem ad annum DCCXXVII. refert Theophanes, quo Terbelis adhuc superstes erat: ^a*Cedren. p. 4. 2.* addit Orbinus Mediam & Armeniam iisdem Arabibus bello ereptam Leoni Impe- ^a*Zonar. p. 81.* ratori restituisse, à quo Regis titulum deinde consecutus fuerit, huicque successisse ^a*pag. 127. 1. ed.* ^bDOBROM. Sed longè aliter de Terbelis successoribus scribit Sigebertus, quo auctore ^a*Lib. 6. de Gest. Lang. c. 47.* eidem Principi successit ^hOrbin: *p. 407.*

VI. ^aCORMES, qui idem videtur cum eo quem CRIMUM vocat ^bSuidas, ^a*Sigeb. an. 727.* COMERSIUM verò ^cTheophanes, regnasseque dicitur ab eodem Sigeberto an- ^a*Suidas.* no DCCXXVII. At quomodocunque se se res habeat, ^dsub horum principum al- ^a*Theoph. p. 421.* tero, (Dabræ id adscribit Orbinus) Bulgari bellum movere in Copronymum, quòd ^a*S. Niceph. pag. 205.* is tributa sibi pendere renuisset, vastatisque Thraciæ agris, ad longos usque muros ^a*Theoph. pag. 360.* versus Selymbriam progressi, occurrente Imperatore, commissoque prælio, in fu- ^a*362.* gam conjecti sunt, pluribus ex iis interfectis. Ingentibus deinde terra marique co- ^a*Sigeb. an. 727.* piis contra eosdem profectus est Justinianus, classeque quingentarum navium numero ^a*Suidas.* ad Istrum applicuit, ac vastatis Bulgarorum finibus, acieque fufis hostibus, tandem ^a*Theoph. p. 421.* pax composita, Bulgaris in obsides proprios liberos tradentibus. Aliter belli istius ^a*S. Niceph. pag. 205.* eventum commemorat Theophanes, scribens Bulgaros victoriâ potitos, & anno ^a*Theoph. pag. 360.* DCCXX. Leonem Patricium & Leonem Logothetam, qui in ipsos missi fuerant, ad ^a*362.* Veregavenfes angustias prælio profugasse.

VII. ^aTELESIS, seu TELEUTZAS, uti à Zonara nuncupatur, factione ^a*S. Niceph. pag. 212.* populi ad regium Bulgarorum pervenit diadema. Cum enim suorum principum, quos ^a*Theoph. pag. 263.* sanguinis jus ad supremam dignitatem hætenus extulerat, dominatum ferre non ^a*364.* possent, caeso eorum Rege anno DCCXXIII. Telesim, qui tum annum ætatis XXX. ^a*Zon. pag. 89.* attigerat, principem sibi præficiunt, arrogantem hominem, & juvenili audacia fero- ^a*Leg. ἡ σιρὰς* ^a*pro ἡ σιρὰς* ^a*apud S. Niceph. ubi est apud Theoph.* cem, qui ut præclaræ de se conceptæ existimationi ac famæ responderet, in Græcorum ^a*apud S. Niceph. ubi est apud Theoph.* fines facta irruptione cuncta vastavit. Constantinus verò comparata classe per mare ^a*apud S. Niceph. ubi est apud Theoph.* Euxinum ingentem equitatum in Istrum immittit, interim dum ipse cum alio exer- ^a*apud S. Niceph. ubi est apud Theoph.* citu ad Anchialum proficiscitur, cui obvius factus cum Slavinarum auxiliis Telesis, ^a*apud S. Niceph. ubi est apud Theoph.* commisso prælio, victus in fugam vertitur XXX. Junii anno DCCXXIII. Bulgari Te- ^a*apud S. Niceph. ubi est apud Theoph.* lesis clade cognita, hunc per seditionem opprimunt, &

Famil. Dalmt.

Qq ij

^a S. Niceph. p. 216.
Theoph. pag. 364.
Petr. Diac. l. 12.
pag. 696.
Sigeb. an. 762.

VIII. ^a SABINO, Cormesii genero Imperium deferunt, qui simul atque rebus potitus est, pacem ab Imperatore per Legatos expetiit. At Bulgari veriti ne hoc pacto in Græcorum traderentur servitutem, iisque subderentur, in Sabinum conjurarunt, qui horum insidias metuens, cum uxore & liberis, arreptâ fugâ, se ad Imperatorem recepit. Interea

^a S. Niceph. p. 216.
Theoph. pag. 367.
Cedr. p. 465.

IX. ^a PAGANUS Bulgariæ Rex ab iis constituitur, qui mutatis animis legatos de pace acturos ad Imperatorem destinant: ipseque postmodum Paganus fide accepta ad Imperatorem Constantinopolim venit, quibus exceptis cum assedente Sabino cum alia multa, tum odium illud in Sabinum exprobrasset, pacem tandem eis concessit. Hæc acta anno DCCCLXIII. Ind. I. auctor est S. Nicephorus. At Theophanes & Cedrenus scribunt pacem in speciem duntaxat tum pactam, cum interim in Bulgariam copias misisset Imperator, à quibus agri passim direpti ac vastati. At bellum istud alterum à Constantino susceptum tradit idem Nicephorus sub annum DCCCLXV. Ind. III. quod Umario, quem Sabinus Ducem præfecerat, Imperio exuto, Toctum genere Bulgarum, Bajani fratrem, ejus loco substituisset, hosque duos fratres suos caesosque fuisse ab Imperatoris copiis, ducemque alterum, quem Campaganum vocat, cum Varnam fugisset, à famulis suis fuisse interfectum: quo in bello magna Bulgariæ pars à Græcis igne vastata atque hostiliter populata est. ^b Sequenti anno, instructa classe bis mille ac sexcentorum navigiorum, in Bulgarorum fines expeditionem suscepit, cujus magna parte, orta subito tempestate, dissipata & ad littus allisa, Constantinopolim redire coactus est.

^a S. Niceph. pag. 227.
Theoph. pag. 368.
Cedr. pag. 466.
Diac. l. 12. p. 714.

^a Sigeb. an. 771.

X. TELERICUS, seu uti à Theophane nuncupatur, T SERIGUS, Pagano in Bulgariæ regnum successit circa annum DCCCLXXI. ^a Imperator instructa perinde classe in hunc arma movit, cumque ad Varnam pervenisset, subito correptus pavore fugam meditabatur, ^b cum Bulgari, ejus adventu cognito, Græcorumque vires veriti, Legatos misere, qui de pace agerent, quâ statim ab Imperatore impetratâ, domum is rediit. Verùm sub mensem Octobrem an. DCCCLXXI. Ind. XI. cum accepisset Telericum duodecim millia militum coëgisse, quò Berzeriæ incolas captivos abduceret, ut incautum opprimeret, ingentem exercitum collegit, tanquam in Arabas moturus, quem statim in Bulgaros convertit, iisque in fugam versis, captivisque innumeris abductis, in urbem victor reversus est. ^c Telericus verò à suis se proditum, suaque consilia Imperatori ab iis detecta persuasus, ut ex iis vindictam sumeret, sequenti anno ad Imperatorem è regno excedere, ad eumque se recipere statuisse scribit, ut qui populis sibi subditis haud fideret, & rogatque ut si quos sibi amicos haberet, quibus consilium suum tutò posset aperire, fidemque habere, sibi rescriberet. Imperator, fraude Bulgari non perspecta, horum nomina statim conscripsit, quos ita cognitos variis affectos suppliciis interemit. Cujus quidem rei accepto nuntio Constantinus, eo dolore ac furore percussus est, ut haud multo post interierit, cum bellum in Telericum rursus instaurare pararet, anno DCCCLXXV. ^d At quod se agere tum velle finxerat Telericus, id demum perficere coactus est sub Leone Copronymi filio. Nam biennio post, cum subditorum vereretur insidias, ad Leonem confugit, à quo Patriicii dignitate donatus est; cumque deinde illius suasionibus baptismum excepisset, Irenes uxoris agnatam in uxorem accepit.

^b Theoph. p. 376.
Cedr. pag. 467.
Diac. l. 2. p. 714.
Anast. pag. 154.

^c Theoph. p. 377.
Cedr. pag. 467.
Zonar. pag. 91.

^d Theoph. p. 180.
Cedr. pag. 468.
Sigeb. an. 778.

^a Theoph. p. 394.
Cedr. pag. 472.
Zon. pag. 96.

^b Anast. p. 163.
^c Theoph. p. 397.
Cedr. Zon.

^d Diac. p. 744.
Anast. pag. 165.
^e Theoph. p. 408.

XI. CARDAMUS, post Telerici abcessum, Bulgariæ Regiam dignitatem consequitur. ^a In hunc arma movit Constantinus Irenes filius anno DCCCLXXVIII. Ind. I. nullo successu. Sequenti deinde cum in Cardamum bellum instaurasset, ab eo fusus est & deletus, plerisque ducum caesis vel captis. ^b Verùm anno DCCCLXXXI. cladem hanc ultus est Leo, fugato Cardamo, à quo per legatos provocatus fuerat, si tributo subdi renueret. ^c Scribit præterea Theophanes Nicephorum Imperatorem Bulgariæ bellum inferre statuisse, sed ab eo dimotum consilio, deprehensâ quorundam conjuratione: quod accidit sub an. DCCCVII.

^a Const. Porphyrog. continuator l. 1. 3.
n. 5.
Sigeb. an. 807.
^b Theoph. p. 410.

^c Theoph. pag. 411.
416.

XII. CRUMUS, vel CRUMNUS, ^a uti à Constantino Porphyrogenito, seu CRUMAS, uti in Francorum Annalibus indigitatur, ea tempestate Bulgariæ imperare cœpit, ut docet ^a Sigebertus, qui hoc ipso anno DCCCVII. illius primò meminit. ^b Biennio post in Græcorum provincias facta irruptione, Sardicam expugnavit, & ex iis sex millia prælio fudit. Nicephorus verò comparato confestim exercitu ut Bulgarorum conatibus resisteret, subito percussus terrore, rebus infectis domum rediit. ^c Neque tamen ejusmodi hostium irruptiones comprimendi consilium

abjecit : coactō quippe sub ann. dcccxi. ingenti exercitu, Julii mensis xx. die, Bulgariam ingressus, in eum Crumum adduxit metum, ut Imperatorem de pace conveniret, qua denegata, Imperator ulterius progressus, aliquot praeliis primò victor evasit. Quibus quidem acceptis cladibus Crumus rursus Nicephorum de pace sollicitat : qua itidem denegata, necessitate, ut dici solet, in virtutem conversa, animoque ex desperatione adaucto, vias omnes quæ hostibus transeundum erat, concædibus obstruit, deinde valido in eos facto impetu, tantam infert stragem, ut cæsus sit omnis Græcorum exercitus, ipso Nicephoro inter mortuos reperto. Commissum hoc praelium xxv. Julii, Indiæ. i v. in quo ferè tota Græcanica nobilitas periit. At ^d Menæa videntur hanc Græcorum cladem referre ad xxxi. Julii, quo ii ἀδάμωσι, seu memoriam celebrant Christianorum qui in eo praelio interempti sunt à Bulgaris, Nicephoro imperante. Crumus Nicephori caput à cætero avulsam corpore suspendit, facto deinde ex ejus calvaria poculo, argento circumvestito, quo Bulgarici deinceps Reges in solennioribus epulis uterentur. * Neque meliori usus est fortuna Nicephori successor Michaël Rhangabe : nam cum anno dcccxi. accepisset Crumum Debelto oppidum obsidione vallasse, & cum copiis profectus sub xv. Julii, ad Tzulum usque pervenisset, exortis inter duces militesque diffidiis, Bulgari in Thraciam & Macedoniam facta statim irruptione, hæc provincias tunc depopulati sunt, expugnatis aliquot præterea oppidis. ^f Sequenti anno Crumus de pace Michaëlem per legatos convenit, petitque pactum rursus firmari, quod Græcos inter & Bulgaros sub Comerfo Rege firmatum fuerat, quo utriusque gentis imperii confinia, tributumque quod à Græcis Bulgaris pensandum erat, definiabantur; transfugis utrimque redditis. Hisce conditionibus à Michaële denegatis, Crumus in Thraciam venit sub mensem Decembrem, & capto primùm Debelto; Mesembriam expugnat. ^g Mense Februario insequenti Michaël in Crumum profectus, cum suorum clade recessit : mox ad Adrianopolim cum Bulgaris praelio commisso sub xxxi. Junii, ea animi abjectione se gessere Græci, ut ad primum copiarum concursum pedem statim retulerint, ipseque Imperator fugam capessere, ac defectionem aliquam veritus, diademate Leoni Armenio ultro cedere coactus fuerit, cui aliàs ejusce cladis causa adscribitur, fugam consultò arripienti, ut populorum odio hæc ratione in Michaëlem concitato, viam sibi ad supremam dignitatem pararet. ^h Interim Crumus ad Constantinopolim usque pervenit, factisque ad Portam Auream sacrificiis urbem obsidione vallavit, dirutis ac incendio absumptis, quæ in urbis confiniis erant; palatiis & ædibus sacris, hoc potissimum exulceratus, quod contra fidem datam, sub colloquii specie, se opprimere tentasset Imperator. Dimissa deinde Constantinopolis obsidione, Adrianopolim expugnavit, innumeris in Bulgariam abductis captivis. Exhinc proximo anno dccc xv. Avarum & Slavorum ingentem comparavit exercitum, quod denuò Constantinopolim obsideret, ad quam jam pervenerat, cum consilia ista abruptim mors illius repentina, sanguine per os, nares & aures erumpente, atque ita extremum spiritum emittente. ⁱ Funibus strangulatum à subditis scribunt Menæa, quæ Basilii Imperatoris nomen præferunt. ^k Scylitzes verò & Theophanis Continuator à Leone Imperatore in praelio deletum Crumum tradunt, non indicato caterùm loco in quo commissum fuerit : tamen si probabile sit id tum accidisse, cum Crumum oppressurus cum copiis urbe egressus, pactis caterà induciis, in incautos Bulgaros irruit.

XIII. * DOUCOMUS Bulgari post Crumum imperavit. cui haud multò post extincto, successit

XIV. * DITZENGUS, seu Tzocus, Princeps feroci ac crudeli animo, qui Manuelem Adrianopolitanum Archiepiscopum, compluresque Christianos interemit, quorum memoriam agunt Græci sub xxxi. Januarii. Is cum cæcitatem incurrisset, à suis interfectus est.

XV. MORTAGON post Ditzengum Bulgarorum regnum est consecutus. MORTAGON appellatur à * Porphyrogenito in Basilii avi vita : OMORTAG verò ab ^b Eginhardo & Hermanno Contraſto. ^c In Christianos pariter, qui fidem abnegare renuerant, immaniter sævit, interfectis iis, atque ipso Debelteni Archiepiscopo Georgio. ^d Inducias cum Leone Armenio ad annos xxx. pactus est : & Michaëli Balbo, à quo Thomas defecerat, quique Constantinopolim obsidione vallaverat, commodum auxilio venit, ac tyrannum commisso praelio fudit an. dccc xxi. ^e Triennio deinde post, ad Ludovicum Pium Imperatorem legatos misit, qui & fœdus inter utrumque principem peragi, & utriusque Imperii terminos definiiri postulerent.

Symeon Legotheta in Leone Armenio 8. 10. 11. Zon. Cædr. Diac. l. 24. Vita Caroli M. & Annal. Franc. an. 82. Sigeb. an. 810. VV. Tyrinus l. 2. c. 4. Menæa ad 24. De. in S. Nicol. monach. ^d Menæa 23. Jul.

^e Theoph. p. 420.

^f Theoph. p. 422. Cædr. pag. 486.

^g Theoph. p. 424. Sigeb. an. 810. Nicetas Paphlago in S. Ignatio, inrit.

^h Continuator Porphy. l. 1. n. 6. Auctor insert. post Theoph. p. 431. 432. 433. 434. Leo Grammat. p. 445. 446. 458. Const. in Basil. c. 4. Annal. Franc. an. 813. Menæa 22. Jan. ⁱ Menæa Basil. 11. Jan. ^k Scylitz. p. 487. Porphy. Continuat. l. 1. n. 13.

^a Menæa Basil. 22. Jan.

^a End. Menæa.

^a in Basil. c. 4. ^b in Annal. Fr. ^c Menæa Basil. 22. Jan. ^d Scylitz. p. 505. Zonar. p. 111. Continuator Theoph. c. 2. n. 17. 18. ^e Eginhardi Annal. an. 824. 825. 826. Thegan. c. 32. Vita Lud. Pii &c.

Sed in Ludovici comitatu diu morati, tandem re infecta dimissi sunt an. DCCCXV r. cum nuntius venisset Bulgarum interemptum fuisse, vel certè regno abactum à quodam è proceribus; licèt de hac re nihil quidpiam certi adhuc constaret. Vero tamen simile est eum, à quo Mortagon interemptus, quique ei successisse dicebatur, fuisse

XVI. BALDIMIRUM, seu VLADIMIRUM, Crumi ex filio nepotem, & Symeonis, qui post Borizem regnavit, parentem. Quippe sub Imperatore Theophilo, qui imperium sub anni DCCCXXIX. exitum accepit, regnasse traditur à Leone Grammatico. ^b Proinde is censeretur, qui in superiorem Pannoniam, neque Franciscis, neque ipso Balderico Forojulienfi Duce, cui harum provinciarum demandata erat præfectura, obsistentibus, anno DCCCXXVII. irrupit: unde postmodum Baldericus ab Imperatore dignitatibus omnibus suis est exutus.

^a Leo Gramm. p. 418.

^b Eginhardi Ann.

XVII. BOGORIS in regnum Bulgaricum successit, tametsi quò anno nihil quidpiam certi traditum apud scriptores. Unde etiam incertum manet an Bogoris sit, an verò Vladimirus, in quem arma movisse Lotharium Imperatorem tradit ^a Anonymus in libro de Miraculis S. Faronis. ^b Missorum præterea à Bulgaris legatorum ad Germaniæ Regem Ludovicum sub an. DCCCXLV. mentio est in Francorum Annalibus, etsi de causa sileant. Id demum constat Bogorim tum primùm apud Byzantinos scriptores memorari Michaële Theophili filio imperante, ^c cui, cum ob puerilem ætatem sub Theodoræ matris tutela imperium administraret, bellum per feciales indixit Bogoris, quibus cum Theodora, virili femina animo, audax dedisset responsum, mutato consilio pristina cum Græcis pacta instauravit. ^d Michaël verò adultior factus, cum accepisset Bulgaricas provincias ingenti fame premi, has terra marique aggredi constituit. At Bogoris militari Græcorum apparatu territus, quò imminentem Bulgariæ tempestatem averteret, legatos ad Michaëlem misit, qui non quasvis duntaxat admittendum pacis condiciones, sed etiam Christianam religionem cum universa Bulgarorum gente amplexurum se pollicerentur. ^e Qua quidem amplificandæ Christianitatis, Deoque conciliandæ barbaricæ nationis captata occasione, cum Bulgaris pristina fœdera firmavit, Bogorimque & præcipuos è Bulgarica nobilitate proceres baptismo initiari curavit, Michaëlis indito Bogori nomine. Aliter alii Bulgarorum ad Christianam fidem conversionis causam referunt: ^f Scylitzes quippe & Zonaras scribunt Bogoris sororem, quæ à Græcis nescio quo casu capta Constantinopolim perducta fuerat, ac Christianam edocta religionem, & amplexa, cum Theodosio Caphara nobili Byzantio commutata fuerat, domum reversam, fratrem ad amplectendam pariter Christianorum fidem induxisse, cujus mysteria ac instituta priùs à Caphara edoctus fuerat, seu à Paulo Presbytero Romano, uti scribit ^g Anastasius. Verùm ut in re politica periculosa res est religionis immutatio, id palam aggredi minimè ausus est: donec pestilentia Bulgariam corripientis arrepta occasione, subditi, ut Christianorum Deum in hac publica calamitate invocarent, baptismoque initiarentur, persuasit, cum primus ipse baptismum excepisset ab Archiepiscopo ab Imperatore submisso, à quo Michaëlis nomine donatus est. Exhinc renovata Græcos inter & Bulgaros pristina fœdera, quibus Theodora & Michaël filius, Bogori, qui nimia locorum angustia presso sibi aliquid terræ concedi per Legatos postulaverat, ea regione quæ usque ad Debeltum protenditur, tum inculta ferè ac deserta, ultro cesserunt, cui deinde Zagoræ seu Exagoræ, uti alii efferunt, nomen indidere. Atque inde à nonnullis ^h scriptoribus Zagoræ vel Exagoræ Reges interdum appellatos Bulgariæ principes legimus. ⁱ Alii hanc Zagoræ donationem Justiniano Rhinometo adscribunt, factamque volunt Terbeli, in impensæ sibi opis mercedem. ^k Scylitzæ de Bulgarorum ad Christianam fidem conversionis causâ consentanea tradunt Francorum Annales, qui rem ad annum DCCCLXVI. referunt, subduntque cum ex hac religionis mutatione procerum ac subditorum odium sibi conflasset Bogoris, & ab iis intra palatium & regni Metropolitim fuisset obsessus, invocato Christi nomine, cum XLVII. duntaxat ex iis qui unà ei nomen dederant, singulis cereos ardentem manu deferentibus, sicque Regem præcedentibus, portis egressum obviam tumultuanti multitudini: quibus conspectis, subito pavore correpti rebelles, cum urbem totam igne exardentem suis imminere capitibus, & ab anterioribus quibus ii insidebant equorum pedibus percuti sibi viderentur, in fugam conversi sunt, ex iis LII. cæsis, aliis inlæsis abire permisis. ^l Tum verò ad Ludovicum Germaniæ Regem, quocum fœdus jam contraxerat, Legatos misit, Episcopum & presbyteros sibi mitti postulans, quos debita veneratione suscepit. ^m At cum eò jam pervenisse Episcopos à Pontifice Romano missos, & prædicando & baptizando universos ferè Bulgaros ad Christum convertisse accepit.

^a Tom. 3. Hist. Franc. p. 421.

^b Annal. Franc. Metens. an. 845.

^c Scylitz. p. 540. Contin. Theop. an. l. 4. n. 13.

^d Leo Grammat. p. 462.

^e Nicetas Paphlago in Vita sancti Ignatii p. 696. edit. 1618.

^f Scylitz. p. 539. 540.

^g Zonar. p. 125. Continuat. Theop. an. l. 4. n. 14. 15.

^h Symeon Logotheta in Michaële n. 22. 23. 24.

ⁱ Anst. in Præfat. ad 8. synod.

^j Nicet. in Alex. Com. l. 1. n. 2. Niceph. Gregor. l. 5. p. 93.

^k Saur. l. 1. part. 5. c. 1.

^l Cedren. p. 446. Icel p. 176.

^m Leuncl. Pand. n. 33.

ⁿ Annal. Franc. Bertin. an. 865. 866.

^o Sieb. an. 867.

^p Nicol. in Resp. ad Bulg. c. 17.

^q Scylitz. p. 541.

^r Zonar. p. 125.

^s Annal. Fr. Bert. & Met. Annal. Fr. Regis an. 866. 867. 868.

^t Ann. Fr. Euld. an. 867.

sent, concessa à Rege licentia, reversi sunt. ^a Bogoris verò filium suum, & proceres complures Romam direxit, & arma quibus indutus fuerat, cum de rebellibus victoriam reportavit, cum aliis donis S. Petro transmisit: consulto interea Nicolao summo Pontifice super aliquot circa fidem & sacramenta dubiis. Quæ cum rescisset Ludovicus Italiæ Imperator, à Nicolao Bulgarici Regis arma, aliaque donaria sibi transmitti expetiit, quæ partim in Beneventana regione tum commoranti per Arsenium misit Nicolaus, cum de aliis se erga Ludovicum excusasset. ^o Refertur porrò ab Anastasio Bulgarica ista ad Nicolaum legatio in mensem Augustum, Indiët. x i v. quæ cadit in annum Christi DCCCLXVI. à quo quidem summo Pontifice missos Episcopos & Clericos summâ reverentiâ exceperit, cum ejusdem ad Bulgarorum consulta c v i. responsis, in Conciliorum collectione & alibi non semel editis, ^p in quibus statuit idem Pontifex, ut equinæ caudæ vice, quam inter bellica insignia ac vexilla deferebant, crucis in posterum figuram deferrent. At præclara illa Bulgarorum in Romanam Sedem observantia ac veneratio haud multo post labem accepit. ^q Nam licet in œcumenico Concilio Constantinopoli coacto anno DCCCLXIX. mota inter Græcanicam & Romanam Ecclesiam controversia, cui ii subdi deberent, nullo medio ad Romanam Sedem Bulgaricam Ecclesiam pertinere deinceps debere fuisset statutum, Hadriano II. tamen summo Pontifice Patriarcham in Bulgaria constituere recusante, ac Archiepiscopum qui illius fungeretur vice, in dies mittere procrastinante, ^r Græcanicam ii amplexi sunt, Basilii Imperatoris suasionibus: dimissisque presbyteris Romanis, Archiepiscopum Theophylactum acceperunt, ab Ignatio Patriarcha & Imperatore sibi missum. Orto deinde palam Photii factione inter Græcos & Romanos schismate, ^s Græcorum partes amplexati sunt Bulgari, atque aded ipsius Photii, à quo fidei professionem accepit Bogoris, cui libellum de Conciliis œcumenicis etiam nuncupavit idem Photius: cum inde Bulgarorum Regem abducere, & ad Romanam Ecclesiam revocare frustra tentasset Joannes VIII. Pontifex, ut variæ ejusdem ad Bogorim scriptæ testantur ^t Epistolæ. Singulari tamen studio ac pietate Christianam fidem, quoad vixit, coluit Bogoris, cujus quidem argumentum illud præsertim est, quod, ^u uti Rerum Francicarum Annales produnt, post perceptam baptismi gratiam, per diem regis indutus ornamentis coram populo procederet, nocte verò sacco vestitus, latenter Ecclesiam intrans, super pavementum ipsius basilicæ, substrato duntaxat cilicio prostratus in oratione jaceret. ^x Sed & divino monitus oraculo, ac superna inspiratione, dimissa regia potestate, comaque capitis deposita, & in Monachum attonsus, filium natu majorem Regem constituit. At ille longè à paterna pietate moribusque degener, totum se ebrietati ac comestationibus dedens, subditos recens Christo initiatos ad gentilitatem revocare conatus est. Quod ut rescivit pater, divino accensus zelo sacrum habitum deposuit, resumptoque militiæ cingulo ac cultu regio, in filium arma resumpsit, captumque & oculis exutum carceri mancipavit: ac deinde convocatis subditis omnibus, filium juniorem Regem constituit, interminatus coram omnibus similia passurum, si in aliquo à recta Christianitate deflecteret. Quibus ita gestis, deposito cingulo, & resumpto sanctæ religionis habitu, ad Monasterium regressus, in sancta conversatione reliquum vitæ tempus exegit, ^y mortuusque est post annum DCCCLXVI.

^a *Annal. Franc. Bertin. an. 868.*

^o *Anast. in Nicol. l. p. 219. 220. Nicol. l. ep. 70.*

^p *Nicol. in Resp. ad Consulta Eugar. c. 33.*

^q *Guill. Bibl. in Hadr. II. p. 230. 233.*

^r *Constant. in Basil. c. 65. Gest. Innoc. III. pag. 52. tom. 5. antiq. leç. Canif. 1. part. p. 163.*

^t *Joan. VIII. PP. Ep. 75. 76. 77. 78. 174. 175. 176. 189. 192. 287. 298. Anna. Fr. Met. an. 868.*

^u *id. Annal. Regino. Sigeb. an. 868. 869.*

XVIII. ^a PRESIAMUS Bulgariæ exinde Rex memoratur, quocum & Blastimiro Serviæ principe bellum intercessit, in quo suorum cladem passus est Presiamus: huic successit

^a *Constant. de adm. Imp. cap. 32.*

XIX. ^a MICHAEL cognomento VORIZES, vel BURICHTUS, filius, qui cum à parente acceptam in bellis Servicis cladem ulcisci statuisset, Blastimiri filios, qui paternam hæreditatem inter se partiti erant, aggressus, non meliori usus est fortuna, ab iis deletus, capto insuper Blastimiro filio, ac duodecim Voëvodis, quos ut redimeret, pacem cum Serviis componere coactus est. Atque hi quidem sub Basilio Macedone regnare, ut ex Porphyrogenito colligere licet: unde Presiamum Bogoris filium, cujus nomen minimè produnt Annales nostri, alterum fuisse par est credere, quem abdicato primogenito Regem constituit.

^a *idem Const.*

XX. ^a SYMEON, Vladimiri Regis olim Bulgariæ filius, Michaëli in idem regnum sufficitur. ^b Is Constantinopoli à pueritia educatus, literas Græcas ita apprime edoctus fuerat, ut Semigræcus vulgò indigaretur. Exhinc dimissis disciplinarum studiis, in monasterium secessit: captataque postmodum paterni regni recuperandi occasione, abdicato monachico habitu, purpuram induit. ^c Ac primò quidem firmatis cum Servianis principibus pristinis fœderibus, cum Leone Philosopho Impe-

^a *Constant. de adm. Imp. c. 32. b* *Luisbpr. l. 3. c. 8.*

^c *idem Const. Luitpr. l. 1. c. 2. LeoGram. p. 477.*

Symeon Logoth.
in Michael. n. 3.
Scylitz. pag. 575.
Zon. pag. 142.
Anonym. in Leonem
n. 9. 10.
Vita S. Lucae
Thaumat. n. 34.
Constant. de
adm. Imp. cap. 51.
pag. 196. cap. 40.
pag. 123. l. v. de
Them. p. 36. Leo
in Taft. cap. 18.
§. 43.
Annal. Fr. Fuld.
an. 895.
Constant. p. 196.

¹ *Annal.*

² *Leon. Tactica*
cap. 18. §. 45.

³ *Annal. Fr.*
Fuld. an. 892.

⁴ *Leo Gram. pag.*
478.
Scylitz. pag. 579.
Luisbpr. l. 3. §. 7.

⁵ *Scyl. pag. 608.*
Zonar. p. 146.
Leo Gram. pag.
488.
Symeon Logoth. in
Alex. n. 3.

⁶ *Scyl. pag. 611.*
Leo Gram. pag.
490. 491. 492.
Zon. p. 148.
Anonym. Com-
besianus. n. 8. 10.
Symeon Logoth.
in Porphyrogen.
n. 5. 10.

ratore grave deinde bellum suscepit, cui levior causa occasionem dedit, aliquot mercatoribus ob vectigalia & portoria malè acceptis, sub annum DCCCCLXXVII. Leo verò coactis copiis, Procopium Crenitam, & Curticium Armenium iis præficit: commissoque in Macedonia prælio, victores evadunt Bulgari, captivis, truncatis prius naribus, ad Leonem remissis. ^d Quà quidem injurià mirum in modum exacerbatus Imperator, allectis in belli focos Hungariæ vicinis, & ad Danubium habitantibus Turcis, quos ^e alii Avaros vocant, & à Bulgarorum societate divulsis, cum iis ea conditione paciscitur, ut in Bulgariam ab una parte irrumperent, interim dum duce Nicephoro Phoca ab altera Bulgaros aggredereetur. Bulgari accepto ejusce initi à Græcis cum Turcis fœderis nuntio, excursiones ad Constantinopolim usque faciunt, vastatis agris omnibus. Græci verò missis continuè navibus, Turcos seu Avaros in Bulgariam ultra Danubium immittunt, ^f quam ii ingressi, frustra obstantibus Bulgaris, qui catenas ad Danubii ostia navium egressum prohibitorum tetenderant, Symeonem, qui dimisso Phoca, horum conatus repressurus advenerat, tribus præliis profligant, eo vix ad Dorostolum seu Driftram fugâ elapso. ^g Tum vero hisce fracti cladibus Bulgari, veterem Regem Michaelē seu Bogorim, à quo primum ad Christianam religionis veritatem fuerant conversi, adeunt, inquirentes quid sibi quò ab imminente periculo evaderent salvi, consuleret. Ille indictò triduo jejunio, actâque de illata Christianis injuria pœnitentiâ, Dei opem implorandam præmonuit. Quo peracto, ac oblata per Leonem Charosphaetam Leonis Imperatoris nuntium repudiata pace, certamine rursus cum Turcis seu Avaribus inito, pugnantibus acerrimè ambabus partibus, Bulgaris tandem cedit victoria, nec tamen incruenta, cum ex iis cæsa fuerint equitum viginti millia; cum nec tum Turcis seu Avaribus auxilia submittere potuisset Leo Imperator. Quà adeptâ victoriâ Symeon elatus, ^h non aliter pacem admissurum ab Imperatore oblatam, nisi receptis Bulgaris captivis, profiteretur; quam ille tandem conditionem admittit, iis omnibus domum dimissis. Bellum istud gestum anno DCCCXCV. memorant Annales Francorum Fuldenses. ⁱ Tradunt ii præterea Imperatorem Arnulfum suos ad Bulgaros & eorum Regem, quem ex patris nomine Vladimirus vocant, perperam Laudomirum ibidem appellatum, ad renovandam pacem missos nuntios sub mensem Septembrem anno DCCCXCI. tum etiam ut ne Maravanis hostibus suis auxilium subministrarent. ^k Neque tamen diu persistere Græcos inter & Bulgaros peractâ pacta, Symeon quippe non omnes sibi remissos captivos questus, tum etiam arrepta Nicephori Phocæ mortis occasione, ^l qui consiliis suis, & ne in imperii provincias irrumperet hætenus obstiterat, bellum in Leonem instauravit. Leo verò collecto undique ingenti exercitu, huic Catacalonem & Theodosium Patricium Protovestiarium præficit, qui commisso ad Bulgarofugum prælio, magna suorum cum clade, prorsus profligati sunt ac deleti, interempto ipso Theodosio, de cujus nece acerbissimum dolorem testatus est Imperator. ^m Verùm pax inter utrumque principem rursus reintegrata: extinctoque Leone, ad Alexandrum fratrem missi à Symeone legati, qui novis pactis hanc firmarent, qui cum ab eo contumeliosissimè & cum acerbis minis fuissent excepti, Symeon bellum, in Alexandrum apparavit, quo statim mortuo, in Constantinum impuberem, Leonis filium, ejusque tutores invicem aliàs discordes Imperium recidit. ⁿ Quà nacta Symeon occasione, rectâ cum universis copiis Constantinopolim contendit, & sub mensem Augustum circa annum DCCCXII. urbem obsidione cingit, castris ad mediterraneos muros locatis. At Symeon urbis potiundæ spe ob ejus firmitatem & præsidia destitutus, pace utcunque confecta, præclarisque muneribus donatus, domum rediit, haud certis tamen conditionibus, quarum ratione bellum rursus instauratum, Bulgaris subinde in Romanorum provincias irrupentibus, agrosque depopulantibus. Quineriam Adrianopolim obsidione vallavit Symeon, cepitque, Pancratuca Armenio Præfecto pecuniis ab eo corrupto, urbem prodente, mense Septembri, Indict. III. anno DCCCXV. Sed hanc haud multò post à Symeone recepere Græci, exsoluta non modica auri quantitate. Cùm denique junioris Augusti tutores Bulgaros omnino excindere statuissent, pace cum Saracenis composita, Leonem Phocam Scholarum Domesticum, aliquotque alios duces, cum terrestri exercitu in Bulgariam mittunt, interim dum Romanus Lacapenus classe comparata hostes versus Danubium aggredereetur, Leonique auxilio esset, si indigeret. Commisso deinde ad Acheloum castellum, uti Scylitzes & Anonymus Combesianus, seu fluvium, uti vocat Leo Grammaticus, prælio, VI. Augusti die, seu XX. uti habet idem Leo, Indict. V. anno DCCCXVII. Bulgari primò fugantur: sed mox Græci ex falso Leonis Domestici necis sparsò rumore, subito pavore percussi, à fugentium consecutione destituti, inconditis ordinibus retro cedentes.

Quod

Quodd ut ex sublimi loco Symeon, qui cum suis ordinatim recesserat, animadvertit, confestim in Romanos conversus, in eos irruit, hosque fugat, tergalis dantibus, pluribus captis, vel interemptis, atque in iis, præcipuis ex ducibus, Leone Melembriam interea fugâ elapso. ° Quâ partâ victoriâ, rectâ Constantinopolim obsessurus contendit. Sed ejus consiliis ac conatibus obstitit Leo Domesticus, qui fugati exercitus reliquias collegerat, ad Catafyras commisso prælio, in quo victor evasit. P Exhinc Symeon in Græcorum agros factis subinde excursionibus, & Michaële Mauroleone, qui Bulgaros exploraturus missus fuerat, ad eundem Catafyrarum locum interempto, Adrianopolim vallo circumducto obsidione cingit, quâ ex rei frumentariæ penuria captâ, domum recedit. ¶ Sub annum denique DCCCXXXV I I I. Constantinopolim rursus obsidere constituit: utque rem facilius conficeret, Fatlumum Saracenorum Ægyptiorum Sultanum in suas partes pertrahere conatus est, ut dum ipse terra, navali ille classe urbem pertentaret. † At licet ea Symeonis consilia Romani Lacapeni, tunc Imperatoris, arte fuissent dissipata ac elusa, versus Constantinopolim tamen copias suas eduxit, vastatisque Macedoniæ & Thraciæ agris, castris ad Blachernas positis, Peganum templum ædificiaque urbi circumposita incendio consumpsit, arboreseque ipsas excidit. Tum proposita utrimque pace, mutuoque Symeonis & Constantini Imperatoris frustra ad Cosmidium acto colloquio, rebus infectis Symeon domum rediit, populatis in reditu ac incendio ferè consumptis Græcorum provinciis. † Nec diu huic expeditioni superstes fuit: cum enim à Croatis & Serviis intra montium angustias fuisset deletus, haud multò post ex morbo in Bulgaria obiit XXXV I I. Maii, Indiæ. v. (non xv. uti habet Scylitzes) an. Chr. DCCCXXXI I. † Bis nuptias iniit, ac ex priore quidem uxore prodiit Michael, quem in Monachum attondit. Ex altera, quæ soror fuit Georgii Surzubuli, quem & tutorem liberis suis Symeon constituit, nati Petrus, qui patri in Regiam dignitatem successit, Joannes, & Michaël, quem Benjaminum vocat Anonymus Combesilianus. ¶ Addunt Luithprandus & Albericus alium præterea Symeonis filium Bajanum, qui adeò didicisse artem magicam ferebatur, ut ex homine lupum & quamcunque aliam vellet feram faceret. * Sed & testatur Joannes Asanes Bulgariæ Rex in epistola ad Innocentium III. PP. Symeonem, Petrum, & Samuelem, Bulgariæ perinde Reges, coronam imperii & patriarchalem benedictionem à sanctissima Dei Romana Ecclesia, & ab Apostolica, ac Sede Principe Apostolorum Petro accepisse. Descripsit denique † Cardinalis Baronius Nicolai Patriarchæ Constantinopolitani ad Symeonem exaratas aliquot epistolas.

XXI. PETRUS Bulgariæ Rex, Symeonis filius, † statim atque diadema cepit, Turcis, Serviis, Croatis, vicinisque aliis populis, qui superflite Symeone, quem fortem bellatorem fuisse ait † Luithprandus, intra fines suos sese continuerant, bellum undique minitantibus, quò iis terrorem incuteret, comparato valido exercitu, in potentiores hostes Græcos parata susceptaque expeditione, in Macedoniam descendit. Sed audito Imperatorem Romanum Lacapenum in se cum copiis proficisci, habito cum suis consilio, Græcos, pace iis proposita, sibi conciliare, hancque nuptiarum fœdere firmare constituit. † Quâ quidem per Monachos primò, tum per utriusque gentis proceres, composita, Petrus Constantinopolim venit, & à Romano Lacapeno perhonorificè exceptus, MARIAM ex Christophoro Cæsaris filio neptim in uxorem duxit. Nuptiæ magno apparatu celebratæ V I I I. Octobris die, Indiæ. xv. an. DCCCXXXI I. in Pegana Deiparæ Ecclesia, sacra faciente Patriarcha Stephano: cui quidem novæ sponsæ tum IRENE S nomen impositum tradit † Luithprandus, quòd per eam inter Bulgaros & Græcos pax sit firmissima constituta. * Sub idem fermè tempus in Petrum Joannes frater, unàque cum eo nonnulli alii procerum potentiores conjurationem ineunt: quâ statim detectâ Joannes verberibus mulctatus in carcerem detruditur, cæteri capite mulctati. At Lacapenus Joannis Monachi, quem sub firmandorum fœderum, vel, ut alii volunt, commutandorum captivorum prætextu ad Petrum miserat, artibus, Joannem è carcere eductum Constantinopoli excepit, cui, monastico habitu exuto, opes per amplas uxoremque ex Armenia oriundam dedit. † Michaël verò alter Petri frater, Bulgariçi pariter imperii cupiditate ductus, castello munito occupato, multos ex Bulgariis in suas partes induxit, qui extincto interea Michaële, in Græcorum provincias irrumpentes, & per Macedoniam, Strymonemque & Græciam profecti, ac obvia quæque populati, Nicopolim tandem occuparunt, in eaque urbe tamdiu subsederunt, donec posteris temporibus variis bellis à Græcis subacti sunt. * Mortua deinde Ireno, Petrus pacis fœdera cum Nicephoro Phoca Imperatore renovavit sub annum DCCC L X I I I. Borisè, seu Buerischo, & Romano, quem & Symeonem avi nomine appellatum scribit Scylitzes, in obsides datis,

Famil. Dalmat

R I

° Scylitz. p. 614.
Luithpr. l. 3. c. 7.

† Leo Grammat.
p. 497.

¶ Scylitz. p. 651.

† Leo Grammat.
p. 499. 500. 501.
Scyl. p. 620. 622.
Anonymus in Lacapeno n. 2. 15.

† Scylitz. p. 625.
Leo Grammat.
p. 502.

† Scylitz. p. 625.
627.
Anonym. in Lacapeno n. 21.
¶ Luithpr. l. 3. c. 8.
Alberic. in Chr. MS. an. 967.

¶ Aſa Innoc. III.
PP. p. 54.

† Baron. in Append. ad 10. VIII.

† Leo Grammat.
p. 502. 503.
Scylitz. p. 615.
Zon. p. 152.
¶ Luithpr. l. 3. c. 2.

† Scylitz. Sic.
Const. de Adm.
impl. c. 12. p. 31.
Anonym. in Lacapeno n. 22. 23.

† Luithpr. l. 3. c. 9.
¶ in Legat.
† Leo Grammat.
p. 505.
Scylitz. p. 627.
Anonym. n. 28.

† Scylitz. p. 627.
Anonym. n. 19.

† Scyl. p. 646.
706.

qui mortuo patre in Bulgariam remissi sunt, ut Davidis, Moyfis, Aaronis, & Samuelis, quos Comitopûlos, seu Comitum filios vocabant, repressis motibus, diadema reciperent, uti mox narrabimus. ^h Interim Nicephorus sub annum Imperii IV. CHR. DCCCCLXVII. Ind. X. cum Petrum per literas esset adhortatus, ut Turcis Istrum trajicere, & in Græcorum agros irrumperere molientibus, obsisteret, id variis adhibitis prætextibus denegavit, quâ quidem repulsâ offensus Nicephorus, per Calocyrum Cherfonesi Principis filium, quem Patriciatus dignitate exornaverat, Sphendostlavum Russiæ Principem, munerum officiorumque pollicitationibus ad bellum Bulgari inferendum sollicitat. Russi verò obsecuti, sub Augustum mensem Indiæ. XI. in Bulgariam impressione facta, complura oppida ac castella solo adæquant, prædaque ingenti potiti, eodem modo, atque etiam aliquanto durius anno proximè infecuto Bulgarios tractant: ⁱ quibus in bellis capti à Russis Borises, & Romanus, Petri filii. Tum ii locorum commoditate & amœnitate capti, neglectis quæ cum Nicephoro pepigerant fœderibus, expugnatas hostium provincias, ipso incitante Calocyro, qui si ab ipsis Imperator designaretur, Bulgariâ eis cessurum pollicitus fuerat, sibi vindicare constituunt. Quibus acceptis Russorum consiliis, Joannes Zimisces, qui in imperium Nicephoro successerat, copias colligit, iisque Bardam Sclerum, cujus sororem legitimo sibi adjunxerat matrimonio, præficit. Russi verò adscitis in auxilium Patzinacitis, Turcis Hungaris, ipsisque quos jam devicerant Bulgariis, conflato immenso exercitu ad CCCVII. virorum millia, Æmum egressi, in Thraciam incendiis ac vastationibus, grassantur, castris ad Adrianopolim locatis, prælii occasionem præstolati. At Bardas qui numero longè se inferiorem noverat ut qui vix duodecim millium exercitum haberet, arte, cum vi nequiret, debellandos hostes putavit, quos in insidias subinde pertractos, partim delevit, victoriam ultra protracturus, nisi ab Imperatore fuisset revocatus, & in Asiam missus contra Bardam Phocam, Leonis Phocæ, Nicephori Imperatoris fratris, filium, qui Imperatoriam dignitatem usurpaverat. ^k Anno insequenti imperii Zimisæ II. Christi DCCCCLXXI. sub vernum tempus, Zimisces ipse in Russos expeditionem suscipit, transitoque Æmo monte, ad Persthlavam Bulgariæ metropolim castra metatur; qua tum in urbe morabatur Calocyrus, qui percepto Græcorum adventu fugam arripuit, & in Sphendosthlavi castra pervenit. Expugnatâ Persthlavâ,

^a Scylitz. p. 666. ^b Zonar. p. 164. ^c Scylitz. p. 666. ^d Zonar. p. 167. ^e Scylitz. p. 671. ^f Zonar. p. 169. ^g Scylitz. p. 673. ^h Zonar. p. 169. ⁱ Scylitz. p. 694. ^j Anna Comn. p. 194. 171. ^k Scylitz. p. 695. ^l Zonar. p. 175.

XXII. ^a BORISES, seu, ut ab aliis nuncupatur, BURICHUS, Petri tum demortui filius, cum uxore & liberis in ea urbe inventus est, quem perhumaniter accepit Imperator, Bulgariæ Regem compellans, hunc ut & ceteros captivos proceres Bulgarios liberos, quo quique vellent abire permittens, cum non ad eos subigendos, sed ad liberandos captivos bellum se movisse, solosque Russos hostium habere numero palam diceret. Inde cum ad Dorostolum, ubi castra habebat Sphendosthlavus, pervenisset Zimisces, variisque præliis hostes profligasset, tandem postulatam ultro à Sphendosthlavo pacem confirmat, qua liber in patriam per Græcorum agros reditus Russis concessus est. Hac fausta ac felici peracta expeditione, reversus Imperator, in triumphantis modum Urbem ingressus est, equo albo vectus, præeunte quadriga, quam quatuor equi perinde albi trahebant, cui Bulgaricas Regum vestes imposuit, supraque has imaginem Deiparæ, ut quæ Urbis tutelam gereret. Ut porro in forum pervenit, actis pro parta victoria Christo ac Deiparæ gratiis, in conspectu populi, Bulgarici regni insignibus Borisen exiit, coronaque Bulgarica in æde Sophiana suspensa, hunc Magistri dignitate donavit, atque ita in palatium reversus est. ^b Romanum verò Borisæ fratrem à Josepho Cubiculario virilibus postea privatum scribit Scylitzes. At simul atque diem extremum clausit Zimisces, à Romanis seu Græcis defecere Bulgari, evocato Borise, qui Constantinopoli clam cum fratre digressus, dum Græco habitu per sylvam quandam transit, à quodam Bulgaro, Græcum esse rato, interfectus est: Romanus verò frater incolumis evasit, & aliquanto post in Urbem rediit. Deficiente igitur Petri Regis stirpe, rerum summam detulere Bulgari quatuor fratribus, quorum supra meminimus, DAVIDI, MOYSI, AARONI, & SAMUELI, quos Comitopûlos vocabant, quod filii essent cujusdam Comitum inter Bulgarios potentissimi. Horum David statim obiit: Moses Serras oppugnans, saxo à muro ictus periit. Aaronem Græcorum rebus, ut ferebatur, faventem frater Samuel cum sobole interfecit, solo Uladosthlavo, seu Uladislao, qui & Joannes vocitabatur, ejus filio erepto à Rodomiro Samuelis filio, quem & Romanum vocabant.

XXIII. SAMUEL, qui & MOCRUS ab ^a Anna Comnena & aliis appellatur, vir bellicosus ac quietis impatiens, ^b Græcorum copiis adversus Sclerum occupatis,

Thraciam, Macedoniam, Thessaliam, & Peloponnesum incursionibus vexavit, captis compluribus oppidis, ipsaque expugnata Larissa, ex qua S. Achillei ejusdem urbis olim Episcopi reliquias Prespam, ubi Regiam statuerat, transtulit. ^a Ut primum verò à bellis civilibus se expedit Imperator, Gregorium Taronitam in Macedoniam cum exercitu mittit, eique dat in mandatis ut & Thessalonicâ validis præfidiis munitâ, Samuelis excursions coërceret; qui ut eò pervenit, cum misisset Asotam filium, quò hostium multitudinem exploraret, in eorum insidias ille incidit; qua re cognita Gregorius dum illico ad ferendum auxilium festinat hostiumque manibus filium eripere conatur, à Bulgaris ipsemet circumventus, fortiter pugnans interficitur. Hac ducis clade intellecta, Nicephorus Uranus mittitur, qui collectis exercitus reliquiis, Samuelem, qui jam Thessalicâ Tempe & Peneum amnem transmiserat, & per Isthmum Corinthiacum etiam in Peloponnesum grassabatur, ad Sperchium fluvium incautum opprimit, profligato omni ejus exercitu, ipso verò & Romano filio in Bulgariam evadentibus, cum inter mortuorum cadavera aliquandiu delituissent. Id gestum circa annum DCCCXCV. Indiçt. VIII. ^d Vix Samuel domum redierat, cum ecce nova calamitate rursus afflctatur: cum enim Asoti Taronitæ tum captivi amore ejus filia flagrans, mortem se sibi conscituram minaretur, nisi eo marito potiretur, hanc Asoto in matrimonium collocat, quem cum filia nuptiis confectis Dyrrachium mittit, urbis & circumvicinæ regionis præfecturâ ei demandata. Quò cum ille pervenisset, uxore in suam prius sententiam traducta, conscensis navibus ad Imperatorem confugit, à quo Magistri honore donatur, Dyrrachio, eo procurante statim postea in Græcorum potestatem concedente. Exhinc per Philippolim in Bulgariam irruptionem fecit, aliquot destructis circa Sardicam castellis. Anno verò M. Ind. XIII. rursus ingentem exercitum in Samuelem mittit Basilius, ducibus Theodorocano Patricio & Nicephoro Xiphia Protospathario, qui capta majore ac minore Persthlauva atque Pliscouva victores domum rediere. Insequenti anno ipsemet per Thessalonicensem agrum copias in Bulgariam traduxit, captisque Berrhœa, Serviis & Vodena, Thessalonicam rediit. ^e Anno deinde MII. Ind. XV. Vidynum oppidum, per octo menses oppugnatione tracta, vi capit: tumque ad urbem Scopias accederet, Samuelem trans Axium seu Bardarium fluvium incautiùs agentem circumventum in fugam conjicit, Scopias Romano Petri Bulgarorum Regis filio ac Borisæ fratre urbem Imperatori tradente, à quo Patricii & Præpositi dignitate, & Abydensis oppidi præfectura donatur. Quibus Basilius peractis, cum frustra Pernicum oppugnasset, Constantinopolim est reversus. Nullus exinde annus effluxit, quin aliquid in Bulgaria rostentaret: ^f sed præcipua ac gloriosa illa fuit, quam anno M. X. V. Indiçt. XII. suscepit expeditio, cujus percepto nuntio, aditus Bulgariae omnes muniit atque intercept Samuel, quos cum expugnare desperaret Basilius, Nicephorus Xiphias, Philippopolis tum Præfectus, cum exercitus parte per montem Balabistam sub XXIX. Julii de superiori loco subito ingenti cum strepitu Bulgaros à tergo adortitur, qui cum re insperata perterriti fugerent, Imperator defensoribus vacuum septum diruit, ac fugientes insequitur. Multi tum Bulgari occisi, multò plures capti. Ipse Samuel ægrè evasit filii operâ, irruentes fortiter eo repellente, patremque equo impositum in castellum Prilapum abducente. Captivis Bulgaris, qui fuisse ad XV. millia feruntur, oculos erui præcepit Imperator, singulisque centuriis unoculum præfici, quibus ductoribus ad Samuelem missi. Quo ille spectaculo consternatus & exanimatus, biduo post ex dolore interiit, ^g XV. Septembris subsequentis. Præter Gabrielem, qui parenti in principatum successit, extitere Samueli liberi alii, quos inter fuit ^h *Trojanus*, pater uxoris Andronici Ducæ, Joannis Cæsaris, Michaëlis Imperatoris fratris, filii, præterea quatuor filia, quarum altera *Ecatherina* Isaacio Comneno Imperatori, altera *Cossara* nuncupata, Vladimiro Dalmatiæ Regi uxores data: duæ denique alia post expugnatam Bulgariam Constantinopolim adductæ sunt, quarum altera ⁱ *Maria* Zostæ dignitate est donata.

^a Scylitz. p. 701.
702. 703. 704.

^d Scylitz. p. 703.

^e Scylitz. p. 703.

^f Scylitz. p. 707.
Zonar. pag. 180.
Tzet. Chil. 10.
v. 187. 220.

^g Scylitz. p. 708.
Anonym. Barenf.
Lupus Protosp.
an. 105.
^h Bryenn. l. 1. c. 2.
l. 3. c. 6.

ⁱ Scyl. p. 716.

XXIV. *GABRIEL, quem præterea RADOMIRUM & ROMANUM interdum vocant scriptores, natus captiva quadam Larissæa, in Bulgariae regnum parenti successit; cui quidem licet animi magnitudine ac fortitudine haud cederet, longè tamen quâ ille valebat prudentiâ inferior erat. Statim verò atque rerum summam capessivit, Nestoritzam procerem Bulgarum cum exercitu versus Thessalonicam misit, quem Theophylactus Botaniata, ejusdem urbis Præfectus, filio suo Michaële comitatus, pugna congressus fudit. Ac Basilius quidem castra ad Bulgariae angustias tum oppugnabat, cum Theophylactus parva hac victoria ad eum venit: quem confestim Imperator hostes rursus aggredi jubet, qui incautus in eorum insidias

Rr ij

^a Scylitz. p. 707.
Zonar. pag. 180.
Anon. Barenf.
Lupus Protosp.

Famil. Dalmat.

incidens, profus deletus casusque est hac clade nuntiata, post expugnatum Mele-
^{a Scylitz. p. 709.} nicum, ultra progredi non ausus Basilius, domum revertitur. ^b Subinitium Veris in
 Bulgariam rursus copias educit, Vodene castellum à Gabriele interceptum recipit,
 tum ædificatis ad Angustias castris, Thessalonicam redit: ubi cum degeret, super-
 venit Gabrielis legatus, qui obsequium fidemque Imperatori polliciretur: qui qui-
 dem dolo id agi suspicatus, Xyphiam & Constantinum Diogenem, qui in Thessa-
 lonicæ præfectura Botaniatæ successerat, in Moglevorum regionem cum exercitu
 mittit: qui hanc, urbemque primariam Romanorum potestati subdiderunt. Nec
 multò post Basilio Mosynopoli agenti nuntiatur Gabrielem à Joanne, qui & Vla-
 dislavus dicebatur, Aaronis filio, quem ipse neci aliquando subtraxerat, cum vena-
 tum exiisset, interfectum fuisse xxv. Octobris anno Mxv. cum regnasset annum
 i. mensem i. dies ix.

^{a Scylitz. p. 709.}

<sup>b Lupus Protosp.
an. 1016.</sup>

<sup>c Petr. Lucenarius
lib. i. Annal.
Ragus. p. 9.</sup>

^{d Scylitz. p. 710.}

^{e Scylitz. p. 711.}

^{f Scylitz. p. 712.}

XXV. ^a JOANNES, dictus etiam VLADISLAVUS, Aaronis Samuelis fra-
 tris filius, ^b Gabriele Basilii Imperatoris impulsu, ut tum ferebatur, interfecto, re-
 gnum Bulgariæ adeptus, legatos ad eum statim misit, qui & decessoris necem, &
 obsequium fidemque in posterum pollicerentur. Idem postea præstitere Bulgarici pro-
 ceres, missis pariter legatis, qui se subditos Imperatori faterentur. ^c Interim ejusmo-
 di pactis aureâ Bullâ ab Imperatore firmatis, Joannes coacto exercitu in Serviam &
 Dalmatiam, cujus Regem Vladimirus Samuelis generum in Bulgariam fraudibus
 allectum paulo antea interfecerat, expeditionem suscipit, & Onogoscia, Risano,
 Cataro, Rosa, Burgoque & adjacentibus Ragusina civitatis regionibus direptis va-
 statisque, in Bulgariam redire cogitur, cum accepisset Basilium novum in se bellum
 parare. ^d Is enim certior factus omnem hunc apparatus à Joanne factum, non tam
 ut Dalmatis, quam ut Romanis bellum inferret, ejus consilia prævertere constituit,
 ac in Bulgariam instaurato itinere, Ostrouvo, Soscoque adjacentibus agris, campe-
 stribusque Pelagoniâ depopulatis, ad Achridem Bulgariæ Regiam progressus, quot-
 quot Bulgaros cepit, iis oculos effodi jussit. Inde ad Dyrrachium profectus, quod
 eam urbem post neci datum Vladimirus per duces suos Joannes oppugnaret, in
 Bulgaros rursus movere coactus est, acceptâ suorum ad Achridem clade, Goniatze
 & Oresta Protospathario, quos cum manu militum hic reliquerat, in insidias ab Ibatze
 nobili & spectatæ virtutis Bulgaro pertractis ac casis. In Pelagoniam igitur reversus
 Imperator, Ibatzamque persecutus, Thessalonicam, indeque Mosynopolim venit,
 misso interea ad Strumpitzæ oppugnationem Davide Arianita, qua capta, Triadit-
 zam & Boion castellum per Xyphiam expugnavit: indeque Constantinopolim rediit
 mense Januario anno Mxvi. Indiæ. xiv. ^e Quo quidem anno rursus versus Triadit-
 zam contendit, hacque frustra obsessa, Mosynopolim redit, ibique quiete refe-
 ctis copiis, appetente Vere Bulgariam ingreditur, missis in Pelagoniæ campestria
 Davide Arianita & Constantino Diogene, progressusque ad Castoriam, urbe frustra
 tentata, instaurata prius Berrhœa, in Joannem contendit, quem haud procul cum
 copiis abesse acceperat, misso cum parte exercitus Constantino Diogene. Quod ut
 rescivit Joannes, in insidias pertractos Romanos continuò invadit, quibus oppor-
 tunè succurrit Imperator. Cujus adventu territi Bulgari, fugam statim capeffunt,
 clamantes, Ecce Cæsar, (quo loco Scylitzes ait, βέλτεσι τὸ αἶμα, Galli dixissent,
 Voici, vel Veci Cæsar, quasi vox hæc Gallica, uti ab Aurelianensibus pronuntiatur, apud
 Bulgaros tum obtinuerit,) quibus fufis ac profligatis, pluribusque factis captivis, at-
 que in iis Joannis patruæle, ad Vodena, indeque Byzantium revertitur ix. die men-
 sis Januarii anno Mxvii. Ind. xv. ^f Joannes Græcorum copiis in sua redeuntibus,
 ad oppugnandum Dyrrachium proficiscitur, initoque prælio, interficitur, incertum
 à quo, (ab Angelo necatum scribit auctor Historiæ Dalmaticæ) cum imperasset
 Bulgariis annos ii. menses v. Atque hac quidem Joannis nece per Nicephorum Pe-
 gonitam Dyrrachii præfectum accepta, Imperator statim in Bulgariam movet, cum-
 que ad Adrianopolim & Serras venisset, venere præcipui è Bulgariis, ultro se & op-
 pida dedentes, in quibus Cracras xxxv. castella, & Dragumuzus Strumpitzam, at-
 que ita alii cætera Bulgariæ oppida Basilio tradiderunt, mox David Bulgariæ Archi-
 episcopus, cum literis MARIÆ Joannis Regis morte viduæ promittentis se sub pro-
 positis conditionibus Bulgaria cessuram. Bulgariis proceribus variis aulæ Constantino-
 politanæ dignitatibus donatis, pactisque cum Maria initis, ipse Achridem, caput to-
 tius Bulgariæ, proficiscitur, quam ingressus, repertos in ea Regios Thesauros congia-
 rii vice in milites suos erogat, eidem urbi præfecto Eustathio Daphnomele Patricio,
 cum valido præsidio. Inde in castro concedens, excepit ad se adductam Mariam cum
 filiis tribus & sex filiabus. Habebat etiam ea secum spurium Samuelis filium, &

duas filias Radomiri, filii Samuelis, ac filias quinque, quorum alter oculis orbatus fuerat à Joanne, quo is tempore Radomirum Samuelis filium, ejusque uxorem, & generum Bladomirum interfecit. Erant præterea Mariæ filii alii tres, qui in montes Ceraunicos sese receperant: quos inter extitit *Prusianus*, qui ut & fratres alii duo diutina fracti obsidione tandem Imperatori se dederunt, quos ille humaniter exceptos, Prusianum Magistri, reliquos Patricii dignitate donavit. * At Prusianus, Theodoræ, Zoes Imperatricis sororis in Romanum Argyrum conspirationi favisse deprehensus, in monasterium primò trusus, deinde luminibus privatur; mater verò in exilium acta. ^h Alter ex fratribus Aaron, Baspracanæ, seu Mediæ sub Constantino Monomacho Præfectus est circa annum **MXLIV.** inquit dedit nobili apud Byzantios familiæ, quæ Aaronis nomen servavit, cujus meminit in Alexiade ⁱ Anna Comnena. ^k Cùm denique universa Bulgaria Basilii subiisset imperium, solus Ibatzes, seu Ivatzes, ei sese opposuit, coactis copiis, captisque aliquot castellis. Sed tandem captus, oculis est exutus. Hac illustri exacta expeditione, partisque victoriis, Constantinopolim reversus Basilii, urbem per Auream Portam triumphantis specie ingressus, coronâ aureâ cristatâ redimitus, præeuntibus Maria, Samuelis filiabus, & reliquis Bulgaris, in æde Sophiana gratias ob concessam victoriam egit. Id peractum anno Mundi juxta Græcos **MMMMDXXVII.** Christi **MXIX.** Ind. **II.** ^l Exinde Bulgari in Mysiam inferiorem ultra Danubium translati fuere, eorumque quas citra fluvium habitabant provinciæ Patzinacitis concessæ à Constantino Monomacho, postquam illas in suam potestatem redegisset. Atque hinc discimus cur ^m Albertus Aquensis scribat sua tempestate, circa annum **MXCVI.** Bulgariam fuisse à Patzinacitis habitatam. Tradit præterea ⁿ Ademarum Cabanensem Basilium voto se obligasse Deo, Monachum futurum, si Græcis gentem Bulgarorum subderet, profligatisque exinde iis, habitum monasticum Græcâ figurâ subter indutum in reliquum omni vitæ suæ tempore à voluptate & carnibus abstinentem, & imperiali schemate extrinsecus fuisse circumdatum: postea verò Iberiam subjugasse. Ex hac porro Bulgarica victoriâ illustrè deinceps Bulgaroetoni cognomen Basilio mansit.

^e Scylitz. p. 723.
^f Zonar. p. 183.

^h Scylitz. p. 771.

ⁱ Anna lib. 13.
^j p. 376. 377.
^k Scylitz. p. 714.

^l Nicoph. Greg. l.
^m 1. p. 19.
ⁿ Vill. Tyrinus l. 2.
^o c. 4.

^m Albert. Aq. l.
ⁿ 1. c. 19.

ⁿ Ademar. Cabanens. p. 169.
^o 10. 2. Escl. Labbat.

Bulgaria deinde, illa scilicet quæ citra Danubium jacet, à Ducibus cœpit administrari, ^o quorum primus, ni fallor, fuit **CONSTANTINUS DIOGENES**, Sirmii Præfectus, Romani Diogenis pater: ^p qua etiam dignitate donatus legitur **BASILIVS**, sub Constantino Monomacho. Michaële verò Paphlagone imperante, rursus defecere Bulgari. Quippe

^o Scyl. p. 721.
^p Zon. p. 182. 219.
^q Scylitz. p. 772.
^r 791.
^s Zonar. p. 207.
^t Glycas.

XXVI. * **PETRUS**, cognomento **DELEANUS**, nescio cujus Constantinopolitani incolæ servus, ex urbe profugus in Bulgariam venit, ubi filium se Romani & Samuelis nepotem, vel, ut ait Zonaras, Aaronis Samuelis fratris nothum filium se jactitando, Bulgaros nuper subactos, libertatisque appetentes facillè concitavit, à quibus statim in Regem est proclamatus, interfectis omnibus quotque in iis regionibus reperti sunt Græcis. Quo quidem Bulgarorum defectionis accepto nuntio, Basilii Synadenus Dyrrachii Præfectus, confestim ejus loci copias in Deleanum eduxit, occurrendum ratus priusquam hoc incendium vires sumeret. Sed Basilio à Dermocaita ad Imperatorem tanquam affectatæ tyrannidis reo delato, & in custodiam dato, ipse Dermocaita eidem suffectus, & in Bulgariam præfectus, rebus malè gestis, à Bulgaris fusus est & fugatus. Interim alia exorta est factio, quibusdam

^u Scylitz. p. 748.
^v Zon. p. 191. 192.

XXVII. * **THIOMIRUM**, seu **ТНОЕКОМИРУМ**, Regem eligentibus; ^w *idem*, cujus quidem regnum haud diu stetit. Nam Deleani artibus, à quo per literas ad potestatis societatem invitatus fuerat, à populo lapidibus obrutus est. Is solus omnem nactus potestatem, versus Theffalonicam cum copiis contra Imperatorem contendit, qui nescio quo pavore correptus, in composito agmine in urbem continuò rediit, omnibus impedimentis, ac quicquid erat auri atque argenti relictis, iisque commendatis Manuelli Ibatzæ Bulgaro, qui Græcis tum merebat, & Cubiculario cuidam Eunuchò ea secum adducere & sequi jussit: quibus ii acceptis, ad Deleanum transierunt. Exhinc Deleanus, capto per Caucanum Dyrrachio, Græcos duce Anthymo ad Thebas delet, & Nicopolitanam regionem, ipsamque Naupaetum in jus suum redigit. Interea anno **MXL.** sub mensem Septembrem,

XXVIII. **ALUSIANUS** Patricius, & Theodosiopolis Præfectus, Aaronis secundus filius, ex quadam offensa clam urbe egressus, ad Deleanum se confert, à quo benignè comiterque excipitur. Is verò veritus, ne ad ipsum potius, ut erat Regio ortus sanguine, inclinarent Bulgari, consortem, ut præ se ferebat, Imperii ad-

scivit, ac cum exercitu XL. millium militum ad oppugnandam Theffalonicam misit, cui tunc præerat Constantinus Patricius, Michaëlis Paphlagonis Imperatoris patruelis: at Præfidiarii apertis portis Bulgaros improvisa impressione perterritos in fugam coniecerunt, in qua cecidere amplius quindecim millibus hostium, captique haud pauciores, S. Demetrio Theffalonicensibus præire ac pro urbe decertare palam conspecto. Hac accepta clade Deleanus & Alufianus, cum alter de altero sinistra suspicatus, hic ob rem malè gestam, ille prodicionem intervenisse opinatus, invicem diffident, Alufianus socium antevetendum ratus, ad convivium invitat, crapulaque & ebrietate capto oculos eruit, nemine Bulgarorum persentiente, indeque Mosynopolim ad Imperatorem profugit, à quo Magistri dignitate donatur. Ipse verò Michaël Imperator per Theffalonicam in Bulgariam venit, comprehensumque Deleanum Theffalonicam mittit: hinc in interiora pergens, capto Ibatza, universam Bulgariam in potestatem redigit, rebusque compositis, datoque provinciæ Præfecto, Constantinopolim revertitur, ubi sumpto prius habitu monachico, haud multò post obiit mense Decembri, Indiæ. IX. anno M XLI. Alufiani porrò istius filius fortasse fuit Samuel Alufianus Vestarcha, cui uxor fuit soror Eudociæ Dalassenæ, Constantini Ducæ Imperatoris conjux. Jam verò inter Bulgariæ Præfectos, qui Ducum titulo donari ut antea consueverant, recensentur præ cæteris NICEPHORUS CARANTENUS, DAMIANUS DALASSENUS, & NICEPHORUS BRYENNIUS, qui hac dignitate insigniti leguntur Michaële Duca imperante: sub quo Bulgari rursùm defecere, electo in Regem

Seylitæ. p. 829.

Seyl. p. 851. 852.

Albert. Aq. l. 1.

c. 8. 9. 10. 11. 12.

Vasil. Tyrius l. 1.

c. 19.

Thurocz. l. 2.

c. 50. 57.

Albert. Aq. l. 8.

c. 34.

XXIX. CONSTANTINO BODINO, Michaëlitæ Serviæ Regis filio, qui à Saronita captus, Constantinopolim perductus est. A Venetis deinde pretio exsoluto libertati datus, Serviæ postmodum imperavit. Sub Alexio Comneno eandem Bulgariæ Ducis dignitatem obtinuit NICEŒAS, quem Albertus Aquensis & Antistes Tyrius Nikitz, Thwroczius verò Nicetam vocant, quique ab Hungaris in prælio captus, libertatem postea est consecutus. Is est Nicetas, qui præcipuam Christianorum exercitus partem, cui ad expeditionem Hierosolymitanam pergenti præerat Petrus Eremita, profligavit. Nicetæ suffectus dux alter, quem idem Albertus Guzh nuncupat, qui Guillelmi Piæstaviensis Comitis copiis eam suscipientibus expeditionem transitui aliquandiu obstetit. Mansit denique Romanorum annexa imperio exinde Bulgaria usque ad Isaacii Angeli imperium, sub quo tandem omnino est abstracta, trium fratrum defectione, ut deinceps sumus dicturi.

VII.

SERIES ALTERA REGUM BULGARIÆ post instauratum regnum.

*Nicetas in
Isaacio l. 3. n. 4.
5. 6.*

XXX. **R**ERSTITIT, uti diximus, in Imperatorum Constantinopolitanorum potestate Bulgaria usque ad Isaacium Angelum Imperatorem, sub quo Bulgari angustiis & castellis freti, quæ plurima habebant præruptis saxis ædificata, cum etiam Græcorum potentiam parvi penderent, abacti per vim pecoris & quarundam exactio-num occasione apertè defecerunt. Defectionis istius principes extitere duo ex illa

*Gesta Innocen-
tii III. PP. p. 67.*

gente, & ex Regio sanguine fratres, PETRUS, & ASAN, qui ne sine causa res novas moliri viderentur, Imperatorem Cypsellis agentem conveniunt, ut in Græcorum legiones admitterentur, sibi que prædium exigui redditus ad Hæmum montem assignaretur, enixè rogantes. At ii cum repulsa injuriaque dimissi, domum redeunt, palamque deficiunt, Bulgariis in suas partes arte pertractis: cum enim rei difficultate territi defectioni manus dare utcumque ii renuerent, fratres ut popularibus suis eum metum adimerent, ædem sacram S. Demetrio Martyri ædificarunt, in eamque multos damoniacos utriusque sexus coëgerunt, qui furore quodam correpti, Deo visum esse proloquerentur, ut gens Bulgarorum excusso Græcorum jugo libertatem consequeretur, eaque de causa Demetrium Martyrem, relictâ Theffalonicâ, Romanorumque tutelâ, ad ipsos pervenisse, adjutum id opus. Qua Bulgari arte delusi.

fratribus se se adjungunt, Petro puniceis calceis Regioque diademate donato. Tum verò ii diviso invicem Imperio Asan in regni consortium venit. ^c Nicetas & ^d auctor expeditionis Asiaticæ Friderici I. Imperatoris, præcipuam auctoritatem Petro videntur adscribere, quam Azani tribuit exertè ^e Acropolita. Vario porrò Bulgaros inter & Græcos pugnatum est eventu. Nam Græci Bulgariam ingressi ac populati, cùm in castella & urbes, quæ pleræque in Hæmo erant, præsidia introducere liceret, supplicum incolarum decepti verbis recesserunt, posthabito aliàs Basilii Bulgaroconi consilio, quod in Sosthenii monasterio affixisse aiunt, si quando Bulgari denuò novis rebus studerent, suum exemplum imitandum esse, & provinciam, castris in ea positis, peragrandam ei qui bellum cum illis gesserit. ^f Isaacius quippe missis subinde inexpertis ducibus, iisque fufis ac fugatis, Petrus & Asan quod reliquum erat Græcorum è Bulgaria facilè abegerunt. Tum verò finibus suis egressi, in Thraciam versus Philippopolim & Berrhæam factis excursibus, agros omnes depopulati sunt. ^g Cùm porrò Fridericus I. Imperator per Romaniam iter fecit, in sacram expeditionem profectus, Petrus qui & Calopetrus appellabatur, & unà cum fratre Asane in Bulgaria imperabat, Legatos ad illum Adrianopoli tum degentem misit, qui Græciæ sibi imponi ab eo diadema rogarent, illiusque auxilio contra Græcorum Imperatorem cum x l. millibus Bulgarorum venturum suo nomine pollicerentur. At Fridericus, qui proritandos Græcos haud censebat, Legatis cum honestis responsis dimissis, iter propositum confecit. ^h Neque verò feliciori eventu in Bulgaros se se gessit Alexius Angelus Isaacii fratris successor: nam cùm frustra eos de pace sollicitasset, quo excursiones Bulgarorum depopulationesque coërceret, exercitum collegit, quem Asan perinde fregit, fugavitque, capto ipso duce Isaacio Sebastocratore. ⁱ Verùm haud diu partæ victoriæ superstes Asan fuit, statim postea à Juanco, seu Joanne nobili Bulgaro, quem ^k Acropolita illius patruelem fuisse ait, interemptus. ^l Scriptor verò Anglicus veste Imperatoria veneno infecta induta periisse fama tum vulgatum tradit, quod ad annum m c l x x i x. videtur referre. Regnavit porro Asan annos i x. ut auctor est ^m Nicetas, Ioanne & Alexandro relictis filiis.

^c Nicet. l. 1. n. 5.
^d Exped. Asiat.
Frider. I. p. 61.
^e Acrop. cap. 12.

^f Nicet. in Isaac.
l. 1. n. 6. l. 2. n. 11
l. 3. n. 3. 4. 8.

^g Exped. Asiat.
Frider. I. f. 73.

^h Nicet. in Alex.
l. 1. n. 4.

ⁱ Nicet. in Alex.
l. 1. n. 5.

^k Acrop. c. 12.
^l Radulf. de Di-
ceto in imag. hist.
n. 1189.
^m Acrop. c. 13. 20.
Alberic. MS. an.
1230.

XXXI. ^a P E T R U S, Bulgaria in solidum imperavit, post fratris necem, quam ultus est, Juanco qui Trinovum occupat, fugato, & Constantinopolim concedere coacto. Neque diu pariter postea vixit Petrus, eo à quodam è suis similiter occiso.

^a Nicet. in Alex.
l. 1. cap. 5. 6.
Vide Stemma
Angelor.

XXXII. J O A N N E S, quibusdam CALOJOANNES, Villharduino JOANNITZA, Innocentio denique Pontifici III. JOANNITIUS appellatus, ^a Petro fratri Bulgaria Regi, vel Imperatori successit, quem ille adiutorem laborum, regni que participem assumpserat. Is haud parvo tempore apud Græcos obses fuerat, cum Imperator Isaacius secundum in Bulgaros arma movit, sed fugâ elapsus domum redierat. Statim atque regni diadema suscepit, Summorum Pontificum tutelam protectionemque aucupari studuit, Græcanico ejurato schismate, Ecclesiæ Romanæ ritus amplectari se velle testatus, ^b missisque eum in finem Romam Legatis anno m x c v i i. ^c Sed & postea erga Innocentium III. acrius institit, ut Patriarcham suis in ditibus institueret, & Cardinalem mitteret, à quo ritu solenni coronaretur, Symeonem, Petrum, & Samuelem decessores suos coronam & benedictionem Apostolicam à sancta Romana Ecclesia excepisse jam olim exponens. ^d A quo quidem instituto Joannem avertere non semel conatus est Constantinopolitanus, Imperator, eum se coronâ donaturum, missurumque Patriarcham pollicitus: at posthabitis Græcis à sententia abduci non potuit. ^e Innocentius igitur Joannem Capellanum, S. Sedis Apostolicæ Legatum ad eum misit, ut & Trinovitanum Archiepiscopum Pallio donaret, Bulgaria totius Primatem institueret, Regesque coronandi jus in posterum ei adscriberet. ^f Joanne deinde consentiente instituti Metropolitanus duo Episcopi Presthlauxæ & Vuelefvudi. ^g Denique Innocentius, quò Regis satisfaceret flagitationi, ad eum misit Leonem tit. S. Crucis Cardinalem, Sedis Apostolicæ Legatum, cum sceptro, corona, & vexillo cruce & Ecclesiæ clavibus insignito, jure insuper intra regni fines cudendi monetam armis suis insignem concessit. ^h Leo igitur Trinovum pervenit x v. Septembris die, anno m c c i v. Trinovitanum Archiepiscopum in Bulgaria Primatem consecravit v i i. Novembris S. Jacobo festo die, ac postridie Joannem in Bulgaria & Valachia Imperatorem solenniter coronavit. Quibus exactis sub x v. ejusdem mensis diem è Bulgaria profectus est, Romam reverfurus. Non hic porrò Joannis Regis gestis bellicis describendis immorabor, neque enatis subinde cum Hungariæ Rege, Francisque nostris, qui Constantinopolitanum Imperium invaserant, controversiis, cùm hæc pluribus pridem à nobis exarata sint ⁱ in Historia Fran-

^a Nicet. in Alex.
l. 1. n. 6.

^b Innoc. III. l. 69
Ep. 142. apud
Rainald. an.
1203. n. 20.
^c idem Innoc. l. 2.
pag. 560. l. 5. Ep.
115. 116. apud
Rainald. an.
1202. n. 33. Gestæ
Innoc. p. 50. 52.
69. 71.
^d Innoc. l. 6. Ep.
142.

^e Gestæ Innoc.
pag. 55.
^f Gestæ Innoc.
pag. 57.
Raynald. an.
1204. n. 28. &
seqq.
^g Gestæ Innoc.
pag. 57. 58. 59.
Bzovius 1204.
n. 16. 1205. n. 14.
^h Gestæ Innoc.
pag. 71.

ⁱ Hist. de l'Em-
pire de CP. sous
les Empp. Fran-
çois l. 2.

co-Byzantina. Id tantum annotasse in præsens suffecerit, * mortuum Joannem in obsidione Thessalonicensi anno MCCVII. & ut tum fama ferebat, interemptum fuisse à S. Demetrio urbis Patrono. De uxore verò ac liberis silent scriptores. Nam quòd Bzovius ex Bulgaria Patriarchæ ad Innocentium ^m Epistola colligit, Joannem Romam filium misisse, quò latinæ literas addisceret, ex ^a alia ejusdem Regis ad ipsum Pontificem evanescit, ex qua satis percipitur missos Romam parvulos duos, Joannis Regis filios haud fuisse. ° Id certè constat Joanni filiam extitisse, quàm Vorylas successor Henrico Flandrensi Constantinopolitano Imperatori in uxorem dedit.

XXXIII. * VORYLAS, interdum ^b PHORRYLAS appellatus, Joannis ex sorore nepos, extincto avunculo, Bulgaria regnum invasit, utque usurpationem suam fortius stabiliret firmaretque, SCYTHIDEM materteram, ejusdem Joannis sororem, uxorem duxit. * Verum non ea est usus felicitate qua Joannes, tum in bellis quæ contra Francos nostros gessit, à quibus fusus est ac profligatus anno MCCVII. neque in usurpata contra fas regia potestate tuenda. Quippe

XXXIV. * JOANNES ASAN, hoc postremo nomine vulgò donatus ab historicis, ejus patruelis, Asanis Regis filius, qui Voryla regnum arripiente in Russiam fugerat, coactis ibi aliquot militaribus copiis, Bulgariam ingressus, fuso primum Voryla, regni que maxima parte occupata, hunc Trinovi, quò se receperat, per septennium obsedit. Cujus urbis incolæ tam diutinæ obsidionis, bellique labore defatigati, tandem ultro se Asani dedidere: Voryla inter fugiendum capto, oculisque exuto, & carcere mancipato. ^b Controversias bellaque exercuit cum Theodoro Angelo Epiri Principe, quem prælio fudit anno MCCXXX. captumque luminibus pariter orbavit. Verum haud multò post, pace invicem composita, illius filiam in uxorem accepit. ° Exhinc sub annum MCCXXXV. cum Joanne Vatatzæ Græcorum Imperatore fœdus iniit, cujus filio filiam suam tum nuptum dedit: annoque sequenti uterque Princeps Constantinopolim, quam Franci nostri obtinebant, Joanne Bryennensi, qui Imperatoris titulo gaudebat, urbem tuente, obsidione circumdedit, à quibus, duobus conflictibus, Bulgari Græcique fusi sunt ac fugati. ^d Neque diu stetit Asanis & Theodori concordia, Asane Francis sese adjungente: cum quibus, ut erat homo instabilis, rursus iniita fœdera statim dissolvit. ^e Quæ quidem animi levitas Andrea Hungariæ Regis bellum in Asanem convertit: ad quod suscipiendum à Gregorio IX. Summo Pontifice fuit potissimum impulsus, cujus quidem qualis fuerit eventus, ex scriptoribus haud liquet. ^f Obiit Asan Junio mense an. MCCXLI. relicta ex utraque, quam duxit, uxore, aliquot liberis. ^g Prior fuit MARIA, ejusdem Andrea Hungariæ Regis filia, non verò Bela IV. uti scripsit Pistorius, à quo perperam Anna appellatur, ^h quæ sub an. MCCXXVII. fatis concessit. ⁱ Tradit ejusce ævi scriptor, Andream ex Hierosolymitana expeditione per Bulgariam redeuntem, detentum fuisse ab Asane, nec dimissum, donec fide interposita filiam nuptum sibi daturum esset pollicitus. Ex hac nati Calomanus, qui in regnum successit, filiusque alter, qui eodem anno quo mater obiit: ^k Helena, Theodoro Lascari, postmodum Imperatori, Joannis Vatacii filio nupta, & ^l Thamar, cujus meminit Acropolita. Extinctâ Mariâ, alteram sibi adscivit conjugem, ^m IRENE M, Theodori Angeli Thessalonicensis Imperatoris filiam, ex qua procreati Michael, qui post Calomanum Bulgaria regnum obtinuit, natæque duæ, Theodora & Maria. ⁿ Acropolita, qui harum meminit, haud sibi videtur constare, cum has ita loco altero, & quam Theodoram hinc, Annam alibi appellet. ° Maria verò cum Mytze, qui Bulgarorum Rex fuit, matrimonio juncta fuit. ^p Habuit præterea Asan filiam notham Mariam, quam Manuelli Comneno, Theodori Angeli Epiri Despotæ fratri, copulavit.

XXXV. CALOMANUS, vel CALAMANUS, uti ab Acropolita nuncupatur, familiari Hungariæ Regum familia nomenclatura, unde ob matrem ex ea ortam illi accesserat, ^a parenti in regnum successit annos vix natus XII. ^b Obiit verò haud multò post anno MCCXLV. non sine propinati veneni suspitione.

XXXVI. MICHAEL ex secundo Asanis ortus conjugio, fratre extincto regnum Bulgaria adit: ^a ut verò vix pueritiam tum excesserat, hac captata occasione Joannes Vatatzes Græcorum Imperator indicto Michaëli bello, complura quæ in Thracia & in Thessalia obtinebat oppida expugnavit: ^b quæ ille post Vatatzæ obitum facile recepit, ^c bello interim vario eventu inter Michaëlem & Theodorum Joannis filium flagrante. ^d Tandem pax inter utrumque composita, Uro Russia Principe, cujus

* Acropol. c. 13.
Alber. an. 1206.
Stauracius de
Miracul. S. Demetrii apud Al-
lat. ad Acrop. p.
234.
¹ Bzovius an.
1205. 14.
^m Gest. Innoc.
pag. 71.
ⁿ ibid. pag. 70.
^o Hist. Franco-
Byz. l. 2. num. 11.
^a Acrop. compend.
cap. 12.
^b Acrop. hist. c. 12.
^c Hist. Franco-
Byz. l. 2. num. 7.
Doutreman. in
Constantinopoli
Belg. l. 5. c. 1. 2. 1.

* Acrop. c. 13. 20

^b Hist. Franco-
Byzant. l. 3. n. 16.

^c ibid. l. 3. n. 19.
20. 21. 22.

^d ib. l. 4. n. 2. 3.

^e ib. n. 6. 7.

^f Acrop. c. 39.

Ph. Mous. es.

Alberic. an. 1241.

Hist. Franco-Byz.

ant. l. 4. n. 25.

^g Acrop. c. 31. 33.

Epist. Andrea

Reg. in Gest. Dei

p. 1193.

Ph. Mouskes.

Rainald. an.

1238. 12.

^h Hist. Fr. Byz.

l. 4. n. 4.

ⁱ Thom. Archid.

in Hist. Sal. c. 26.

^k ibid. l. 4. n. 2. 4.

^l Acrop. c. 39. 50.

^m Hist. Fr. Byz.

l. 4. n. 4.

Acrop. c. 38. 39.

45.

ⁿ Acrop. c. 38. 39.

^o Gregor. l. 2. p. 45.

Pachym. l. 5. c. 5.

^p Acrop. c. 25. 26.

38.

^a Acrop. c. 39. 40.

43. 44.

^b Acrop. c. 43.

Hist. Fr. Byz. l. 4.

n. 25. 33.

^c Hist. Fr. Byz.

l. 4. n. 33.

^d Acrop. c. 54.

^e id. c. 55. & seq.

Gregor. l. 2. p. 39.

^f Acrop. c. 62.

cujus filiam uxorem duxerat Michael, hanc conciliante. ^e Interemptus fuit à Patruale Calomano versus Trinovum sub annum MCCLV. ^f Eo regnante in Bulgariam irrupisse Tartaros scribit Aithonus. ^{id. c. 77.} ^{Aithon. c. 21.}

XXXVII. ^a CALOMANUS II. Alexandri filius, Afanis Bulgariae Regis nepos, mortuo Michaele regnum invasit, ducta in uxorem ejusdem Regis vidua, quod haud diu obtinuit: Urus enim Russiae princeps cum valido exercitu generi necem ulturus in Bulgariam venit, expugnatoque Trinovo, filiam secum abduxit. Calomano verò dum fugâ sibi consulit, à Russis interempto, ^{Acrop. cap. 73.}

XXXVIII. MYTZES, qui MARIAM Michaelis sororem uxorem duxerat, Bulgariae Rex statim proclamatur: cum ea tempestate Anchialum, Sozopolim, Agathopolim, Canstrisum, aliaque oppida domini jure obtineret. Verùm ut molli remissoque erat animo, nec militaribus innutritus exercitiis, in Bulgarorum incidit contemptum, qui illius pertæsi imperii, Constantinum Techum Regem dixere. Hic verò Trinovum, in quod se receperat Mytzes, confestim obsedit, urbeque expugnata, Mytzem cum uxore & liberis Mesembriam concedere coëgit, unde postmodum Theodorum Lascarum Græcorum Imperatorem adiit, & Mesembriam ei traditâ, aliquot circa Troiam & Scamandriam ab eo prædia obtinuit, in quibus vitæ reliquum exegit. Hanc porro oppidorum commutationem ad Michaelis Palæologi tempora videtur referre ^b Pachymeres; quippe, ut is scribit, Mytzes regnum recuperare conatus est, ex eoque Techum exegit, & intra Stenimachum, oppidum Græcorum, quò se acceperat, obsedit: at Michaele Techo auxilio veniente, Mytzes Mesembriam se se recepit, ibique aliquamdiu regnavit. Demum fœdere cum Michaele inito, quæ tenebat oppida Michaeli tradidit, is verò Joanni Afani Mytzæ filio Irene filiam in uxorem concessit. ^{Pachym. l. 5. c. 5. l. 12. c. ult. Niceph. Gregor. l. 2. cap. 43.} ^{Pachym. l. 5. c. 5.}

XXXIX. ^a CONSTANTINUS, Tèchi filius, à Bulgaris Rex proclamatus, ut electionem suam connubio aliquo illustri, ac potentis Principis amicitia firmaret, ^b IRENEM, seu uti à Nicephoro Gregora nuncupatur, THEODORAM, filiam Theodori Lascaris Imperatoris ex Helena Bulgariae Regis Joannis Afanis filia, in uxorem expetiit. Erat ea tempestate Constantinus alteri conjugio illigatus, quo soluto, uxorem in illius quod cum ejus filia initurus esset, securitatem, ad Theodorum misit. ^d Irene verò Constantino nupta, cum accepisset Joannem Lascarum fratrem à Michaele Palæologo pessimè acceptum, ac usurpato Imperio, oculis privatum fuisse & in carcerem conjectum, conjugem ad bellum contra usurpatorem suscipiendum impulit, Azatino Iconiensi Sultano ad id præterea Constantinum incitante. Is igitur cum xx. millium Scytharum exercitu Thraciam ingressus, hancque depopulatus, Michaelem fugere coegit, demumque Sultanum, qui Æni captivus servabatur, libertate donavit. Irene seu Theodora extincta, ^e MARIAM CANTAGUZENAM, Eulogia Michaelis Palæologi Imperatoris sororis filiam, in alteram conjugem accepit, ex eaque Michaelem procreavit, quem in Regem coronari, superstite conjugè, curavit mater. Aliquanto verò postea tempore, cum in Lachanam, qui coactis militaribus aliquot copiis, Bulgariae agros depopulabatur, Constantinus exercitum eduxisset, commisso invicem prælio, Constantinus interimitur. ^{Acrop. cap. 83. Pachym. l. 5. c. 5. Pachym. l. 2. cap. 26 l. 5. cap. 36 l. 6. cap. 1. Greg. l. 3. p. 44. 45. Gregor. l. 4. pag. 71. Gregor. l. 5. p. 93. Pachym. l. 5. c. 36 l. 6. c. 1. 2. 4.}

XL. LACHANAS, ^a seu, ut id effertur nominis à Slavis, LAHANAS, ^b à Bulgariae CORDUCUVA cognominatus, qui infima stirpe progenitus natalium defectum animi magnitudine compensabat, cæso ac profligato Constantino, Bulgariae regnum invasit, & MARIAM CANTAGUZENAM, illius viduam, uxorem duxit. ^c Cumque ad universum Constantinopolitanum Imperium conquirendum, magno ad id facto copiarum militarium apparatu, se accingeret, Michael Palæologus, quò imminentem tempestatem averteret, huic Joannem Afanem generum, Mytzæ, qui Troiæ obierat, filium, opposuit: ^d quod ut rescivit Lachanas, Tartaros ac Scythas Septentrionales sibi devinciendos ratus, in Tartariam profectus, ab eorum Rege Noga inconvivio occiditur. Atque ita ^e Pachym. l. 5. c. 5. l. 6. cap. 4. 6. 9. 19.

XLI. JOANNES ASAN Rex proclamatus, Bulgariam facillè obtinuit: ^a Maria interim Lachanæ uxore cum filio Michaele, quem ex Constantino genuerat, Constantinopolim concedente. Verùm haud diu prospera usus est fortuna: ^b quippe Terter, qui natales à Comanis arcesserat, vir ceterùm animi magnitudine insigni, facta defectione, regno Afanem pellere constituit: quem ut in suas partes traheret, ^c Gregor. l. 5. pag. 93. Pachym. l. 6. c. 8. Pachym. l. 6. c. 8. 8. 9.

Famil. Dalmat.

Sf

fororis ei conjugium obtulit: hac ille accepta conditione, uxorem quam antea duxerat, cum liberis ex ea susceptis Nicæam misit, Asanisque sororem iterato matrimonio sibi adjunxit. Asan denique ut generum majoribus beneficiis cumlaret, vel, ut scribit Pachymeres, Michael ipse Palæologus, Despotæ dignitate Terterem donavit. Verum tot collata à focero bona, ad arripiendam tyrannidem Terteris animum validius accenderunt, cognita cateroquin Asanis stoliditate ac levitate. Asan verò ut Terteris, quem vitæ suæ insidiari perceperat, vitaret insultus, Michaellem Palæologum Imperatorem focerum Constantinopolim velle se invifere finxit, factoque itineris apparatu, quotquot potuit thesauros secum abduxit: quò cum pervenisset, à Michaële benigne exceptus, & Romaniæ Despotæ dignitate donatus, in eadem urbe tandem obiit, cum illustri admodum Græcicæ familiæ dedisset originem, Asanum nomenclaturâ, cujus stemma post exactam Regum Bulgarorum seriem perstringemus. Sub altero porro postremorum Regum Bulgaria, Stephanus Hungariæ Rex, ^d qui biennio duntaxat regnavit, à mense scilicet Maio an. M C C L X X. ad mensem Julium an. M C C L X X I I. Bulgariam invasisse & expugnasse ^e dicitur, hancque Hungaricis Regibus vectigalem fecisse, ex quo ille & successores, præsertim verò ^f Ladislavus V. Stephani ejusdem filius, Reges Bulgaria inscripti leguntur, ut Serviciæ Reges pariter simili de causa se se appellasse constat.

^e Pachymer. l. 7. cap. 10.

^f Siero an. 1270. 1272.

^g Suffrid. an. 1272. Thurocz. l. 2. c. 77.

^h Bonfin. dec. 2. l. 8.

ⁱ Odoric. Rai nald an. 1279. 31. 1280. 89.

^k Lucius l. 4. hist. Dalm. c. 12.

XLII. GEORGIUS TERTER, Joanne Afane excedente, regnum Bulgaria statim invasit, ^a ejusdemque sororem, ex qua filiam genuerat, ^b postmodum Milutino Serviciæ Regi nuptam, Constantinopolim remisit, priore, quam Nicæam amandaverat, revocata uxore. ^c Hunc Nicolaus IV. Summus Pontifex ad amplexandam Romanam Ecclesiam adhortatus est sub an. M C C X C I. scriptis eum in finem ad Helenam Serviciæ Reginam literis. ^d Eo regnante Scytharum seu Tartarorum, qui ultra Danubium habitabant, Rex Noga, facta in Bulgariam irruptione, hanc occupavit, pulso Tertere, qui aliquandiu in Adrianopolitana urbe latuit, cum Imperator Andronicus Palæologus Senior auxilia ei submittere non esset ausus, ne Tartaros in Thraciam ipsam pertraheret. ^e Terteris filiam Michaeli Angelo, Cotruli cognominato, ac Despotæ, nuptam memorat Pachymeres. Pulso igitur Tertere,

^a Pachym. l. 6. c. 8. 9. l. 7. c. 20.

^b Id. l. 9. c. 27.

^c Vvadding. an. 129. 9. 11.

^d Reynald. an. 1291. 18. 39. 40.

^e Pachym. l. 9. cap. 26.

^f Id. l. 11. cap. 19.

^g Pachym. l. 9. cap. 26.

XLIII. SMILTZES à Noga Bulgaria Rex constituitur, regnumque obtinuit quoad ille superstes fuit. Noga verò è vivis exempto, illius filius & successor Tzachas hunc regia dignitate exuere constituit, quo Suvestislavum Terteris filium, cujus sororem in uxorem duxerat, in paternam potestatem restitueret. At cum janipotentem Bulgaria partem obtinuisset, Suvestislavus, qui Tartaro principi haud fidebat, verebaturque ne ab eo tandem malè acciperetur, cum etiam opibus valeret, ducta in uxorem ENCONA, Mancusi, qui à Pantaleone divite mercatore adoptatus fuerat, filia, Tzacham intra Ternovum interceptum interfecit. ^b Smiltzæ porro uxor fuit filia Constantini Palæologi, Michaelis Imperatoris fratris. Filiam verò habuit Eltimero, Terteris Regis fratri nuptam, à quo Rodoslavus nobilis Bulgarus, qui ab Andronico Sebastocratorica dignitate donatus fuerat, prælio deletus fuit.

^b Pachym. l. 11. c. 18.

^c Pachym. l. 9. c. 26. l. 11. cap. 18.

^d 27. 28. l. 12. c. 13.

^e Pachym. l. 9. c. 26.

^f Pachym. l. 11. c. 8.

^g Cantacuz. l. 2. cap. 26.

^h Pachym. l. 11. cap. 11.

ⁱ Niceph. Gregor. l. 8. p. 97.

^j Cantacuz. l. 1. c. 21. 22.

^k Pbranz. l. 1. c. 0.

^l Pachym. l. 7. cap. 7.

^m Ni. eph. Greg. c. 8. p. 221.

ⁿ Cantacuz. l. 1. cap. 5.

^o Niceph. Greg. l. 6. p. 140.

XLIV. SUVESTISLAVUS, seu ut à Græcis scriptoribus appellari solet, SPHENDOSTHLAVUS, ut Bulgaria Rex est proclamatus, Terterem patrem, qui ab Imperatore Andronico captus detinebatur, redditis aliis captivis Græcis proceribus, libertate donatum in Bulgariam revocavit. Neque tamen in pristinam regiam dignitatem eum restituit, sed in libera custodia in oppido nescio quo vitam agere privatam permisit, quam agens tandem obiit. ^b Expeditione deinde sub annum M C C C I I I. in Andronicum suscepta, adversus Turcos tum bellum gerentem, Imperator Michaellem filium cum exercitu adversus Suvestislavum misit, quo in bello Bulgari aliquot ad Hamum montem oppida oppugnarunt. ^c Verum pax inter utrumque Principem haud multò post composita, Suvestislavo THEODORAM ejusdem Michaelis filiam in uxorem accipiente, ^d utque ad hoc conjugium perveniret, pactis quæ antea de ducenda Joannis Ducæ Patrarum Despotæ filia inierat, irritis factis. ^e Obiit ex morbo sub annum M C C C X X I I I. Suvestislavo soror fuit, quæ priori conjugio Stephano notho Serviciæ Regi, altero deinde Michaeli Cotruli ex Angelorum gente, nupsit. Cotrules verò uxorem antea duxerat Michaelis Palæologi Imperatoris filiam.

^a Pachym. l. 9. c. 26.

^b Pachym. l. 11. c. 8.

^c Cantacuz. l. 2. cap. 26.

^d Pachym. l. 11. cap. 11.

^e Niceph. Gregor. l. 8. p. 97.

^f Cantacuz. l. 1. c. 21. 22.

^g Pbranz. l. 1. c. 0.

^h Pachym. l. 7. cap. 7.

ⁱ Ni. eph. Greg. c. 8. p. 221.

^j Cantacuz. l. 1. cap. 5.

^k Niceph. Greg. l. 6. p. 140.

XLV. GEORGIUS TERTER II. Suvestislavi Regis ex priore conjugio filius, eidem in regnum succedit. ^a Moro deinde in Græcos bello, Philippopolim militari præsidio destitutam capit, ad Adrianopolim usque facta excursione. Vicissim

^a Cantacuz. l. 1. c. 36.

verò junior Andronicus Imperator Bulgariam ingressus, agros depopulatur, mortuoque statim postea Georgio, Philippopolim recipit, aliis præterea Bulgarorum oppidis expugnatis.

XLVI. ^a BOESILAVUS, Georgii patruus, ac Svestilavi filius, qui ea tempestate in castris militabat Andronici, ad quem sese receperat, accepta nepotis morte, complura Bulgariae occupavit oppida, quæ ultro sese dedidere, tanquam regni justiori hæredi, atque Andronici Imperatoris assensu Bulgariae Despotam se inscripsit. At

XLVII. ^a MICHAEL STRASCIMIRUS, Strascimiri, seu, ut à Græcis scriptoribus appellatur, Streantzimiri filius, Vidini, quod vetus fuit Viminacium, Præfectus, quique à Bulgaris & Comanis trahebat originem, cum in Regem fuisset electus à proceribus, à quibus Trinovum regni metropolim, & quod reliquum erat Bulgariae oppidorum acceperat, confecto exercitu in Boësilavum movit, & in Græcos, qui post Georgii Tertieris mortem complura expugnarant Bulgariae oppida, quorum pleraque recepit, fugato etiam Boësilavo, qui cum à suis desertus esset, Constantinopolim ad Imperatorem Andronicum tandem concessit. ^b Tum verò Michael THEODORAM PALÆOLOGINAM, ex Svestilavo viduam, juniorisque Andronici Imperatoris sororem, uxorem duxit. Peractæ hæc nuptiæ sub annum MCCXXIV. Bulgariae ac Græcis pacem conciliarunt. ^c Ut porrò has conficeret Michaël, uxorem NEDAM, seu, ut interdum nuncupatur, DOMINICAM, Vrossi Servia Regis filiam, ex qua liberos aliquot, ^d atque in iis Sismanum & Joannem susceperat, dimisit. Quod quidem gravi cum Stephano Reginae fratre bello originem dedit. ^e Flagrantibus verò inter Græcos Principes bellis domesticis, senioris Andronici contra juniorem partibus in speciem favisse visus est, submissis auxiliis. ^f Sed ex eventu nihil aliud se quærere prodidit, quàm ut ex hisce dissidiis occasionem captaret Constantinopolitanum invadendi imperium, quod de jure ob uxorem sibi deberi contendebat. Pacem tamen cum juniore Andronico confecit, in mutuo deinde ad Sozopolim & Anchialum congressu firmatam. ^g Exhinc cum Servia Regem in se copias apparare accepisset, hunc prævertere constituit; & cum quindecim millium exercitu Bulgariae versus Hæmum montem ingressus est, interim dum Constantinopolitanus Imperator aliâ viâ hanc aggredereetur. Stephanus cum se à duobus potentissimis Principibus bello peti videret, cum Bulgariae acie primùm dimicare statuit, incautumque, missis tum ad pabulationem militibus, aggressus, prælium cum iis commisit, in quo Michaël lethali accepto vulnere, triduo post obiit. Initum hoc prælium mense Julio, eo anno quo Solis eclipsis 21. ejusdem mensis contigit. Hac parta à Stephano victoria, Græci confestim domum sese recipiunt. ^h Interea Bulgari insigni clade percussi, quo Stephani gratiam sibi conciliarent, ac imminente regno averterent calamitatem, Theodora & liberis exactis ac pulsis, ejusdem Regis sororem Nedam, priorem Michaelis uxorem, ejusque liberos revocant, regni data administratione, qua tamen haud diu est potita. ⁱ Nam extincto Stephano, duo ex potentioribus Bulgariae proceribus, Raxinus Protovestiarius, & Philippus Logotheta, conflata seditione, Theodoram è Bulgaria exegere, quæ cum liberis ad Stephanum Duscianum Servia Regem nepotem inde se contulit. Id porrò peractum aliquot annis post senioris Andronici mortem, ^k quæ accidit anno MCCXXIII.

XLVIII. ^a ALEXANDER, Michaëlis Regis Bulgariae ex Strascimiro fratre nepos, Rex à Bulgaris post Nedæ excessum constituitur. ^b Laonicus videtur hanc dignitatem Servia Regis operâ consecutum innuere: quod sanè à ^c Petro Luccario disertè firmatur, scribente præterea Regem Alexandrum in istius beneficii gratiam, Stephano Dusciano Servia Regi ad annuam XII. canum venaticorum & totidem falconum præstationem, sese obstrinxisse, insuperque XII. millia equitum suo sumptu præbiturum, & in posterum ut superiorem dominum facta clientelari professione agniturum pollicitum. ^d Statim igitur atque Rex dictus fuit, juniorem Andronicum bello impetiit, quod haud multò post sopitum, ^e pacè inter utrumque principem composita, ac Michaëlis Afanis, Regis filii, cum Maria Palæologina Imperatoris filia, nuptiis firmata. ^f Controversiam præterea exercuit cum Belauro patruo, qui oppida nonnulla invaserat. ^g Sed & Michaëlis Strascimiri Regis ex priore cum Neda conjugio editos filios Sismanum & Joannem exagitavit, quorum postremus in Servia Regis aulam cum matre concesserat: alter verò ex Tartaria, post Andronici junioris mortem Constantinopolim venerat. Cum enim missis ad Joannem Palæolo-

Famil. Dalmat.

Sf ij

^a Cantuar. l. 1. c. 3.

^a Cantuar. l. 1. c. 3. cap. 36. 37.

^b Cantuar. l. 1. cap. 39. 41. 51.

^c Cantuar. l. 3. c. 2. Gregor. l. 9. pag. 301.

^d Cantuar. l. 3.

^e 2. 7.

^e Cantuar. l. 1.

^e 57. 58.

^f id. l. 2. c. 3. 5.

^g Cantuar. l. 3. c.

21.

Niceph. Greg. l. 9.

p. 319. 320.

^h Cantuar. ibid.

ⁱ Cantuar. l. 2. c.

26.

^k Cantuar. l. 2.

cap. 28.

^a Cantuar. l. 2.

cap. 26.

Niceph. Greg. l. 9.

pag. 322.

^b Laonic. l. 1.

pag. 25.

^c P. Luccar. l. 2.

pag. 32.

^d Cantuar. l. 2. c.

28. 27.

^e Cantuar. l. 2.

cap. 34.

^f id. c. 27.

^g id. l. 3. c. 8.

gum Imperatorem legatis, Sismanum sibi tradi, sub belli interminatione, postulasset, is in Joannis aula diutius morari haud tutum sibi esse ratus, in Ludovici Tarentini Neapolitani Regis aulam transit, ea deinceps usus fortuna, quam ^h alibi descripsimus. ⁱ Joanne verò Sismanum Bulgarico Principi primum denegante, penè inter utrumque bellum exortum: verum eo excedente, pristina renovata sunt fœdera. ^k Flagrantibus deinde Joannem Imperatorem inter & ^l Cantacuzenum bellis civilibus, Joanni favit, novem ab eo oppida in opis præstitæ mercedem consecutus. Ei pariter controversia fuit cum Stephano Dusciano, qui ejus sororem Helenam uxorem duxerat. Obiit Alexander, secundum ^m Luccarium, anno MCCCII. vel juxta ⁿ Orbinum, anno MCCCIII. ^o Uxorem primis nuptiis duxerat, cujus nomen & familiam subticuere scriptores, ex qua *Michaëlem & Strascimirum* procreavit. At nescio cujus Judææ, quæ ob aliquam controversiam eum convenerat, eximiâ formâ captus, baptismo prius initiatus, prioreque in castello quodam inclusa, hanc sibi adjunxit uxorem, ^p ex quo altero matrimonio nati deinde tres filii, *Sismanus, Asan*, vel *Afegna*, & tertius, cujus nomen excidit. Cum illa verò alterum ex priore matrimonio Alexandri filium veneno sustulisset, ne pari scelere in alterum grassaretur, Strascimirum cum matre ab aula semovit, Vidinensis oppidi præfecturâ ei demandatâ. Tametsi filii istius veneno sublato nomen qui hæc tradidit, haud prodat Orbinus, probabile tamen videtur esse ^q Michaëlem *Asanem*, quem parens Bulgariæ Regem coronari curaverat, cuique Mariam Palæologinam Andronici junioris Imperatoris ex Anna Sabauda filiam uxorem dederat. Quidam scripsere inter liberos regnum divisisse Alexandrum; ac Vidinum cum aliquot adjacentibus Danubio oppidis dedisse Strascimiro: Preslavum Asani cum vicinis Thraciæ castellis; ac Sismano denique Ternovum, Slavizam, Vurazam, & Sophiam.

^h Hist. Franco
Byz. l. 8. n. 21.
ⁱ Cantac. l. 3. cap.
10. 14.
^k id. l. 3. c. 29. 56.
66. 69. 80. l. 4.
cap. 22. 33.
^l id. l. 3. cap. 66.
^m Luccar. p. 52.
ⁿ Orbinus p. 472.
^o Orbin. p. 740.

^p Orbin. p. 472.

^q Cantac. l. 2. c.
14. 24. 34
Niceph. Gregor.
11. p. 384.

^r Thurocz. in
Lud. c. 53.
Bonfin. Dec. 2.
l. 10.
Voad. an. 1366.
16. 1369. 11.

XLIX. STRASCIMIRUS verò longius se ab aula quasi exulem conspicatus, alteriusque parentis conjugii liberos haud passus sibi præferri, ab eo palam deficit, Regemque Bulgariæ se inscribit. ^a At Ludovicus Hungariæ Rex ob exortam aliquam controversiam, conscripto valido exercitu, in Bulgariam descendens, expugnatis Strascimiri ditionibus, captum illum, ac in Hungariam abductum, in Gomnecho, seu Gemlecho castello, quod Sagabriæ Archiepiscopi erat, includit, proceri Hungaro traditâ Vidini Præfecturâ. Tandem post duodecennium libertatem Vidinumque consequitur, à Ludovico, fidelitatis in posterum præstito sacramento. Binæ porrò extitere Strascimiro filiæ, quarum altera *Dorothea* Tuvarko Bosinensi Bano ac Regi nuptum est data.

^a Laonic. l. 1. p. 23.
^b Phranz. l. 1. c.
18.
^c Paul. Jovius in
Amurath.
Dressler. Leuncl.
^d Orbin.
^e Annal. Turc. p.
13.
^f Phranz. l. 1. c. 16.
^g Laon. l. 1. p. 23.
^h Phranz. l. 1.
c. 19. 29.

ⁱ Dressler.

^j Leuncl. l. 5.
Hist. Muslim.

^k Ducas c. 21. p.
60. 2.
^l Laonic. l. 1. p. 23.
^m Phranz. l. 1. c. 18.
ⁿ Laonic. ibid.
^o Orbin.
^p Luccar. l. 2. p.
63.

L. ^a SISMANUS Alexandro patri in Bulgariæ regnum successit MARCUS à ^b Phranze nuncupatur. CRAIOVICHII ^c Paulus JOVIUS. CRATEVICHII verò cognomen tribuit Leunclavius. ^d De regni successione bellum ei fuit cum Strascimiro, prælioque inito, Afegna, seu Asan Sismani frater vitam amisit. ^e Inter hæc domestica diffidia, Sultanus Amurathes I. misso in Bulgariam, Scachia duce, valido exercitu, maximam regni partem occupavit, profigato ac deleto Sismano. Pace tandem cum Turcis composita Sismanus filiam Amurathi uxorem dedit. ^f Bajazethus deinde Amurathis filius ac successor, quod Bulgarici regni supererat, expugnavit, Sigismundo Imperatore Rege Hungariæ frustra de Sultano querente, quod cum fœdus invicem intercederet, Bulgariam clientelæ jure Hungarico regno obnoxiam invaderet. Quod quidem dissolvendæ paci, infaustoque ad Nicopolim prælio sub an. MCCCXCVI. in quo deletus Christianorum exercitus, occasionem præbuit. ^g Nonnulli scriptores Bulgariam in Turcorum potestatem venisse volunt sub an. MCCCXXIV. ac inter præliandum Sismanum interfectum. ⁱ Scribunt alii, Sismano à Bajazeto in prælio capto, quod vitam parenti servaret, filium Mahumetanam religionem amplexum: ^k quem postea variis in bellis exercituum, sed & provinciarum Præfectura donavit Sultanus. ^l Habuit præterea Sismanus filiam alteram Andronico Palæologo Joannis Imperatoris filio primogenito nuptam. ^m Videtur porrò scribere Laonicus, Sismanum Judæam illam, cujus supra meminimus, uxorem duxisse, quod ⁿ alii parenti adscribunt. ^o MARIAM Lazari Serviciæ Despotæ filiam Sismano uxorem fuisse tradit Luccarius: ex hacque natam filiam, quam Andronico Palæologo matrimonio copulavit: ex qua quidem contracta affinitate Sismanus Andronici consilia adjuvit, cum parentem aliquandiu Constantinopoli detinuit, Bulgariis militibus commissa illius custodiâ.

Bulgariæ Regibus pro armorum insignibus leonem adsignat Maurus Orbinus.

ASANINA FAMILIA

à Bulgaricis Regibus orta.

JOANNES ASAN Bulgaria Rex, regno à Joanne Tertere exactus, Constantinopolim ad Michaëlem Palæologum Imperatorem, cujus filiam IRENEM uxorem duxerat, concessit, ibique tandem vitam finivit, dato nobilissimæ inter Constantinopolitanas Familix, in varias postmodum stirpes dispartitæ, initio. Joanni porrò hi qui subsequuntur extitere liberi.

Michaël Andronicus Asanes. Protovestiarus. <i>Cantac. tacuzenus pag. 404. pag. 145. 405. Gregoras pag. 160 Gre- 254. 255. 275. 285. 286. 1350. 3. 288.</i>	Constantinus Asanes. <i>Cantacuzenus. pag. 407. Gregoras pag. 290.</i>	Isaac Asanes. <i>Cantacuzenus pag. 75. 76. 412.</i>	Maria Asanina Rogerio Catalano nupta. <i>Pachymeres lib. 11. cap. 12. Gregoras pag. 53. Montaner. cap. 199.</i>	Theodora Asanina Manuelis Tagaris uxor. <i>Cantacuzenus pag. 59.</i>	N. Asanina Michaëlis Angeli ux. <i>Pachymeres lib. 8. cap. 4.</i>
Joannes Asanes Sebastocrator. <i>Cantacuzenus pag. 404. 433. 436. 475. 720. Wadding. anno 1349. 6. 1350. 3.</i>	Manuel Asanes Sebastocrator. ux. Anna Synadena. <i>Cantacuz. p. 404. 433. 436. 652. 720. Wadding. ibid.</i>	Andronicus Asanes. <i>Cantacuz. pag. 484. 870.</i>		Irene Asanina Joannis Cantacuzeni Imp. uxor.	

Occurrunt nonnulli alii ex hac Familia viri nobiles, apud Rerum Byzantarum sub extrema secula scriptores: atque in iis,

Isaacus Asan sub annum MCCCCXX. apud Phranzem lib. I. c. XXIX.

Paulus Asan, cujus filiam uxorem duxit *Demetrius Paleologus* Despota, Constantini postremi Imperatoris frater an. MCCCCXII. apud eundem Phranzem l. II. c. XVII. l. III. c. XXII.

Matthæus Asan, Pauli filius, qui Corinthum, cujus Præfecturam habebat, Turcis prodidit an. MCCCCLVIII. Obiit ut & filia an. MCCCCLVII. Phranz. l. III. c. VII. XXII. XXIX. Hist. Polit. p. 18. 20. Laon. lib. IX.

Demetrius Asan, oppidi in Peloponneso Præfectus sub ea tempora memoratur à Laonico lib. IX.

Asan Zacharias Centerio Achaïæ Princeps hoc cognomine, ex quadam cum Asanina contracta affinitate donatus à Phranze l. II. c. IX. De eo pluribus egimus in Histor. nostra Franco-Byzantina.

Alexander Asan, Imperatoris Constantinopolitani affinis, an. MCCCCLXX. apud Doutremannum in Constantinopoli Belgica.

Demetrius Asan & *Michaël Asan*, post expugnatam à Turcis Constantinopolim in Italiam concesserunt, ubi adhuc superstites erant anno MCCCCV. de quorum nobilitate testatur Philelphus lib. XII. epist. pag. mihi 263.

Andreas Asan vivebat sub Euthymio Patriarcha. Vide novam Biblieth. Labbei pag. 100.

VIII.

BOSSINENSES BANI AC REGES.

^a *Bosfin. dec. 2. l. 10.*
Petro Luccari l. 1. pag. 10.
Davidus. l. 1. pag. 3.
de Venedi. Gebelin. l. 11. comment. Pii 11. pp. 1. 310.
Luo. Tubero l. 5. pag. 103.
^b *De adm. Imp. 6. 31.*

CEOGRAPHIS examinandum relinquimus, an regio quæ **BOSINA** vel **BOSNA** hodie dicitur, à **Bessis**, inferioris **Mysiæ** populis, qui eam inhabitant, appellationem acceperit; an verò, quod longè videtur probabilius, à **Bosna** fluvio, quo irrigatur, quique à **Smartnizæ** montis radicibus ortus, in **Savum** tandem delabitur. Observare danaxat suffecerit **Bosinæ** regionis nomenclaturam videri haud tam recentis ævi, cum illius meminerit ^b **Constantinus Porphyrogenitus**, à quo **Bosona** appellatur, & intra veteris **Serviæ** regni, cujus olim pars fuit, terminos constitutus.

^a *Vide supra in Regibus Serviæ.*

I. BUDIMIRUS, qui & **SWE TOPEIKUS** dictus, primus **Dalmatiæ** ac **Serviæ** Rex Christianus, in ditionum suarum in provincias partitione, **Surbiam**, quæ ad **Septentrionem** jacet, in duas divisit regiones, quarum alteri quæ à **Drino** fluvio versus **Occasum**, ad **Pinum** montem protenditur, **Bosnæ**, alteri **Rassiæ** nomen dedit. In his porro provinciis **Præfectos** instituit, quos **BANOS** nuncupavit, quibus **GIUPANOS**, vel **ZUPANOS**, qui **Comitum** vice erant, submisit; ex quo **Bani** ipsi, **MAGNI ZUPANI**, & scriptoribus **Græcis** ac **Latinis** **MEGAJUPANI** crebrius appellantur. Atque hi quidem procedente tempore, excusso **Dalmatiæ** Regum jugo, provinciarum, quibus præfecti erant, supremum adepti sunt dominium. At

II. CRESCIMIRUS, **Predemiri** Regis frater, & **Tiescimiri** Regis filius, armis superato, & in **Hungariam** fugato **Bosinensi** **Bano**, **Bosinæ** dominus effectus, **Croatiam**, **Albam** vocitatam, quam ex **Cidomiri** avunculi successione recens erat consecutus, eidem adjunxit.

^a *Luccari l. 1. p. 5.*

III. STEPHANUS, **Crescimiri** filius, in **Bosinæ** ac **Croatiæ** principatus successit. Cum **Ragusinis** magnâ animi consensione vixisse, iisque, in obsequiorum sibi variis in occasionibus præstitorum mercedem, castrum **Brenum** cum adjacenti agro, **Granofam**, **Omblam**, **Satonum**, vel **Malsum** contulisse **Crescimirum**, tradunt rerum **Ragusinarum** scriptores. Addunt præterea post illius obitum civilibus bellis ac intestinis **Bosinam** laborasse, quibus durantibus, uxor **MARGARITA**, **Ragusium** cum **Theauri** parte venit, crucisque **Dominicæ** particulam cum aliis sanctorum reliquiis in sancti **Stephani** ædem sacram intulit. Sed & ibidem ædem aliam sacram excitavit in **S. Margareta** patronæ titulum ac nomen, in quâ sepulturæ locum delegit. Horum porro intestinorum tumultuum auctor fuit

IV. LEGETUS, **Stephani** filius nothus, qui **Bogosla**, seu **Boleslao** affini, **Predemiri** **Serviæ** Regis filio, **Trebinæ** educatus, puellam, quam **LOVATISAM** seu **LUDOVICAM** vocant, uxorem duxerat, liberis septem ex ea deinceps susceptis. **Legetus** verò in **Predemiri** liberos, qui subditorum odium incurrerant, rebellione institutâ, totius **Bosinæ** principatum unâ cum filiis invasit. Nec diu injustâ usurpatione potiti; iis enim omnibus lue pestiferâ extinctis,

^a *Orbini p. 346.*

V. WCMIRUS, **Stephani** ex alia, quàm **Margaritâ**, conjugæ filius, **Bosinæ** ac **Croatiæ** provincias recuperavit. Scribit **Luccarus** **Bogoslaum** agnatum, qui idem est cum **Boleslao** **Predemiri** filio, ex offensa quadam à **Wcmiro** accepta, cum decem millium militum exercitu, in **Bosinam** irruptione factâ, **Ragusium** contendisse, & à **Ragusinis** **Margaritam**, quæ eò confugerat, sibi reddi postulasse, idque iis abnuentibus, urbem obsidione cinxisse, circumjacentibus agris interea vastatis: indeque tandem acceptâ pecuniâ ab obsidione discessisse.

^a *Thomas Ar. ibid. cap. 14. 16.*
Andr. Dandul. in Vrsolo.

VI. CRESCIMIRUS II. **Wcmiro** fratri successit: quem quidem eundem esse licet existimare, quem ^a **Veneti** scriptores **MURCIMIRUM**, vocant, quique circa annum **DCCCXCIV.** & **MCXV.** **Croatiæ** regnum obtinebat, quod **Suringæ**

fratri, qui idem perinde cum Wemiro censeretur, abstulerat. Certum quippe pleraque horum nominum apud rerum istarum historicos esse depravata, cum in iis commemorandis minimè invicem conveniant, prætereaque tradat ^b Sabellicus Murcimirum hunc à quibusdam HRESCIMIRUM appellari, quæ quidem appellatio eadem est cum Murcimiri nomine. Quod verò scribit ^c Orbinius Crescimiro unicam superfuisse filiam, quam Hungariæ Regi nuptum dederit, ex eaque affinitate Bosniæ Reges sese indigitasse deinceps Hungaricos Principes, vix fidem apud plerisque obtinebit: cum, præterquam quod incertum prorsus censeretur ejusmodi conjugium, de quo silent scriptores Hungarici, id tituli tum primùm sibi arrogasse Hungariæ Reges constet, cum varia in Bosniâ oppida occuparunt, Dalmatiæ ac Croatiæ Principes effecti. Qui porrò Crescimiro in Bosnam statim successerint, non tradidere, opinor, scriptores. Id ex ^d Luccario duntaxat docemur, Bodinum Serviciæ Regem, moto in Bosniâ Banum bello, eoque fugato, ac ditionibus suis expulso, Bosnam dedisse

^a Paolo Morefini
l. 4.
^b Sabellic. Dec. 1.
l. 4.
^c Bosniæ. Dec. 2.
l. 4.
^d Orbini.

^a Luccari l. 1.
p. 10.

VII. STEPHANO: quod quidem accidit circa annum MXXC. quo vivebat Bodinus. Stephanum excepit

VIII. TWARTKUS, Bosniensis Banus, quo, ut & Borichio regnantibus, Bosniæ Serviciæ Regi suberat, quem ut supremum agnoscebant dominum: deinde idem

^a Cinnam. l. 3. n. 7.

IX. BORICHIUS, ^a Cinnamo BORITZIUS, scriptoribus verò Latinis BORITIUS, nomenclaturâ in Regum Hungaricorum gente sat familiari, vulgò nuncupatus. Is à Ragusinis, ortâ nescio quâ invicem controversiâ, bello fusus mense Septembri anno MCLIV. cum iis haud multo post pacem composuit. Geisæ II. Hungariæ Regi cum copiis adfuit eo bello, quod cum Manuele Comneno Imperatore Constantinopolitano gessit, & cum Belgradam, quæ à Græcis detinebatur, recuperavit. LAVIZAM, Thomæ Vukmirichii, magni suo ævo bello Ducis, filiam in uxorem sibi adscivit.

^a Cinnam. l. 3.
n. 19.

X. CULINUS, seu CULIENUS, Banus, Borichio in eam dignitatem successit, ^a qui in aliquot ^b Innocentii III. PP. Epistolis BACILINUS perperam nuncupatur, in ^b aliis verò rectiùs BAN CULINUS. ^c Vivebat ille jam ab an. MCLXXI. ^d Tradunt scriptores, initio principatus pius admodum fuisse ac religiosum, atque adeò Romanæ religioni & Apostolicæ Sedi impensius addictum: sed postmodum Patarenorum, quæ eadem est cum Valdensi, amplexum hæresim, unâ cum uxore, & sorore, Miroslai Chelmenis Comitis, Neemanis Serviciæ Regis fratris, tum viduâ, Rex Hungariæ, cui clientelæ jure erat obnoxius, summum Pontificem adire coëgit, ut super opinionibus, quas profiteri dicebatur, ejus examen subiret, quod ii statim executi. ^e At cum fictam esse horum conversionem accepisset Innocentius III. easdemque non modò hæreses profiteri, sed & hæreticos, qui Spalato & Tragurio nuper fuerant exacti, suas in ditiones recepisse, ad Emericum Hungariæ Regem scripsit circa annum MCC. ut sub bonorum amissionis ac etiam proscriptionis pœna hæresim dimittere, hæreticosque ex ditionibus suis pellere Banum cogeret. ^f Quod Emericus continuò perfecit, missis per Culini filium, qui tum in aula morabatur, conceptis sub certis pœnis mandatis, quibus hæresim abjurare, hæreticosque abigere jubebatur. Neque tamen hisce in regionibus, quæ jam altius radices egerat, avelli potuit Patarenorum hæresis, ^g frustra obnitentibus summis Pontificibus ac Hungariæ Regibus. ^h Ut controversiam quam cum Petro Chelmenis Comite, & cum Stephano Serviciæ Rege habuit, dirimerent partes suas interposuere Ragusini, pacemque inter eos composuere anno MCC. ⁱ Occurrit etiam Culini istius mentio in Ladislai Hungariæ Regis diplomate anni MCCVI. apud Joannem Lucium in Historia Dalmatica: cujus quidem Culini annorum XXXVI. regnum fuit, ^k sub quo tanta extitit rerum omnium ubertas ac copia in Bosniæ provinciis, ut qui similem vellent denotare abundantiam, proverbii vice vulgò dicerent, *Iam ad Culini tempora rediimus.* Neque tamen hæreticâ istâ, quam diximus, pravitate ita infecta fuit Bosniæ, quin veræ religionis in ea scintillæ quasi sub cinere fervarentur. Nam

^a Innoc. III. l. 2.
Epist. 490.
^b l. 3. Ep. 2.
^c Luccari p. 31.
^d Orbini.

^e Innoc. III. l. 3.
Epist. apud Raynald. an. 1200.
n. 46.

^f Innoc. III. l. 5.
Ep. 110. l. 6. Ep. 140. l. 7. Ep. 112.

^g Honorius III.
PP. l. 9. Ep. 323.
329.
^h Luccari.

ⁱ Lucius l. 5. c. 4.

^k Orbini.

XI. ZIBISCLAO, quem ^a Annalium Ecclesiasticorum Continuator Bosniæ Banum indigitat, gratulatus est Gregorius IX. PP. scriptâ ad eum ^b epistolâ anno MCCXXXVI. quod inter pravos, quæ in Bosniensibus regionibus tum obtinebant

^a Rainald. an.
1236. n. 67.
^b lib. 10. Ep. 183.

opiniones, intemeratam, unâ cum matre, Catholicæ Ecclesiæ fidem sedulus conservaret: verùm cum altius jam, uti diximus, radices in iis egisset hæresis, quàm ut facile convelli posset, eâ de causâ in Bosinam arma movere, ad id à summis permoti Pontificibus, coacti subinde Reges Hungarici. Legimus quippe biennio post Calomanum Sclavoniæ Ducem ac Galiciæ Regem, (est autem Galicia Hungariæ provincia, Russiæ contermina, unde in Epistolis ejusdem ^c Gregorii Russiæ Rex indigitatur) Belæ IV. Hungariæ Regis fratrem, magnâ militum stipatum catervâ Bosinæ provinciam ingressum, hanc occupasse, ac pulsus inde hæreticis, fidem instaurasse Catholicam. Neque tamen ita abacti, ut novas vires interdum sumeret hæresis. ^d Quod quidem Innocentium IV. PP. permovit, ut Coloczensem Episcopum rogaret, ut hæreticis in Bosina extirpandis curam adhiberet. Exin

^c Gregor. IX.
l. 12. Ep. 53. 352.
353.

^d Innoc. IV. PP.
l. 4. Ep. 55. l. 5.
Ep. 626.

Thom. Archid.
in Hist. Salon.
c. 47.

XII. NINOSLAUS Bosinæ Banus indigitatur anno MCCXLIV. quâ quidem tempestate Spalatensibus sese adjunxit, eo in bello quod contra Tragurientes gesserunt: unde Hungarorum arma in se concitavit.

Scribit Orbinus, Culini successoribus, ut & Bosinensibus in Regem Hungariæ rebellantibus, comparato magno exercitu in Bosinam irrupisse eundem Regem, duce quodam Germano, Cotromano dicto, oppidisque ac regionibus omnibus expugnatis, eidem Cotromano præfecisse cum Bani dignitate ac titulo, Bosinamque concessisse, & liberis, sub clientelæ onere: diuque in ejus familia Bosinam persistisse, quæ inde Cotromanorum appellata de eorum nomine fuerit, usque ad Bosinæ Banum, quem STEPHANUM vocat. Ut porrò quod hac in re, nullo quod sciam vade, affirmat Orbinus nolim convellere vel impugnare, ita neque ut certam, tamen admodum vero proximam, statuere ausim conjecturam, Cotromanum istum eundem esse cum Calomano, vel Calamano, cujus supra meminimus, qui Bosinam possedit, ex quo ad Reges Hungariæ devoluta ejus nomine insignita provincia fuerit. ^e In ea enim conventionione quam Rex Hungariæ Stephanus cum Ottocaro Bohemiæ Rege iniit anno MCCCLXXI. Bela Stephani frater, Dux Machoviæ & Bosinæ indigitatur. Cum porro nulla ex uxore, Ottonis Brandeburgensis Marchionis filiâ, quam anno MCCCLXXIII. duxerat, prole susceptâ obiisset, idem dignitatis titulus ad STEPHANUM fratrem, deinde ad LADISLAUM Stephani filium, rediit, ^f qui in Diplomate anni MCCCLXXX. Ducatus sui Bosinensis meminit, ut eâ tempestate hæresi fœdati. In alio denique ejusdem anni, Elizabetha, Ladislai mater, *Major Regina Hungariæ, Ducissa de Machow & de Bosna* inscribitur. Neque tamen Bosinam in solidum obtinebant Hungari, cum pars quædam ad Serviæ Regem spectaret, ^g uti docemur ex Epistola quadam Nicolai IV. PP. anni MCCXCII. Neque præterea constat, an illam proprii, uti dicimus, nomine possederint hac tempestate Hungari, cum alii, quam ex eâ gente, circa ea tempora Bosinenses Bani legantur. Quippe

^e Rainald, an.
1271. n. 31.

^f id. an. 1280.
n. 9.

^g id. an. 1291.
n. 43.

^a Lucius l. 4. de
reg. Dalmat. c. 13.

XIII. ^a PAULUS Steponis Dalmatiæ & Croatiæ Bani filius, non modò in parentis dignitatem successit, sed & Serviensem Banatum, regnante Uladislao Hungariæ Rege, comparasse dicitur. Quinetiam Gregorius, Stephani frater, pleraque Dalmatiæ maritima oppida occupavit, ex quo Comes maritimus primò, deinde Dalmatiæ Comes appellatus est, uti alio loco à nobis observatum. Is successorem habuit Gregorium, cognomento Magnum, Pauli Bani filium secundogenitum. Unde Paulus præpotens princeps suo avo habitus, ut qui mediterraneas, filius verò maritimas Dalmatiæ regiones obtineret. Fœdus iniit cum Corbaviensibus Comitibus, coëgitque anno MCCCLXXXIV. Scardonæ incolas sibi ac URSÆ conjugii aliquot reddi agros oppido vicinos. Sed & tanquam Banus complura Arbensibus induisit privilegia, dato diplomate Scardonæ anno MCCCVII. in quo *Paulus Banus Croatorum, & Dominus Bosnensis* inscribitur.

^b Lucius ibid.

^c Madius c. 17.
18.
^d Orbini.
Lucerni l. 1. f. 43.

XIV. MLADINUS, Pauli filius, ^d Princeps Croatorum & Bosinæ, superstiti Paulo, adhuc inscriptus legitur in aliquot diplomatibus anni MCCII. quem quidem titulum servavit ^b quousque ab Hungariæ Rege Carolo captus est circa annum MCCCXII. ^e Ex quibus evidenter patet, quod ab Orbino de Stephano, ex Cotromanorum gente, Bosinensi Bano, anno MCCCX. extincto, narratur, incertæ prorsus esse fidei. Verùm longè vero proximius videtur,

^f Madius cat. 17.

XV. STEPHANUM, qui MLADINO successit, cum esse qui Stephanus Bosinensis indigitatur à Madio, fuisseque dicitur ex Bosinensibus ac Croatensibus Proceribus, qui in Mladinum rebellant anno MCCCXII. proindeque, quemadmodum

modum cæteri ex iisdem Croatiae magnatibus hujusce provinciae oppida occupavere, ita & Stephanum Bosinae principatum sibi asseruisse, licebit conjicere. Addit idem Orbinus habuisse Stephanum inter cæteros liberos *Stephanum* in principatu successorem, *Miroslavum* cognomento *Constantinum*, *Vladislavum* Twartki Bosinae Regis patrem, *Danizam*, & *Catharinam*, Andreae Chelmenfis Comititis ex filio nepoti nuptam.

XVI. STEPHANUS, Stephani Bani filius primogenitus, paternam hereditatem adire aggressus, à populis, qui ne quid in privilegia sibi pridem indulta tentaret, verebantur, impeditus est: unde temporì cedens, Ragusium recessit cum Elizabetha matre, binis fratribus, & sorore Danizâ, quæ Romam peregrinationis gratiâ profecta, in eadem urbe vitam finivit, sepultaque in aede sacra Minervensi, cum hoc epitaphio, HIC IACET DIANA ILLYRICA. Verùm Stephanus Ragusinarum auxilio adjutus, Bosinensis principatus possessionem adeptus, Banus à Bosinensibus omnibus admissus est, quos summâ rexit prudentiâ ac animi moderatione, haud minus hostibus formidandus. Chelmensem Comitatum quem usurpaverant, Branivoënsibus eripuit, cujus quidem provinciae Comitem se se inscribebat anno MCCCXXVI hocce titulo, *Liber Princeps & dominus Bosnae, Vesora, Sala, & plurium aliorum locorum, atque Chelmi Comes*. Huic bellum deinceps intulit Stephanus Serviae Imperator, qui Bosinam valido cum exercitu ingressus, vastatis duntaxat agris, domum recessit. Amicitiam cum Hungariae Rege Carolo unicè coluit, & Ludovico Regi cum copiis adfuit, cum is Zaram obsedit anno MCCCXLV. & cum in rebellantes Croatas expeditionem paravit, & Elizabetham filiam primogenitam, quam ex priore conjugè susceperat, quæque in ejusdem Regis matris aula & comitatu educata fuerat, despondit. At cum celebrandarum nuptiarum gratiâ in Hungariam transire pararet, morte est præreptus anno MCCCXLVII. Corpus ejus in aede sacra Fratrum Minorum Milescevi in Bosina ab eo excitata reconditum est. Elizabetha verò celebratis postmodum patris nuptiis, obiit anno MCCCXXVII. Novogradi, ubi detenta fuerat; ejus cadaver Zaram delatum. Alteram præterea habuit filiam, *Dragam* nomine, quæ in Hungaria cum sorore morabatur anno MCCCXXIII. Sub Stephano porro viguit Patrenorum hæresis, quam ut deleret, non semel eum commovit Joannes XXII. PP. scriptis Epistolis anno MCCCXXV. quibus Stephanum & Elizabetham conjugem adhortabatur, ut ferid profligandæ, & à Bosina abigendæ hæresi citas suas commodaret: Regemque præterea Hungariae Carolum, cui clientelæ jure obnoxius erat princeps, ut eum ad id peragendum impelleret. Similibus epistolis eundem Stephanum urfit Benedictus XII. anno MCCCXL. Sed & Fratres aliquot Minores edidit Clemens VII. anno MCCCXLIX. qui hæreticos concionibus confutarent, & ad verum cultum reducerent, impetratâ ad id Stephani facultate, cum is Græcorum religionem profiteretur, ubi non modicos egisse progressus testantur scriptores.

XVII. THWARTKUS, Vladislai filius, patruo in Bosina principatum successit, annos tum natus XXI. quem primò summâ animi moderatione rexit, matris, singularis prudentiæ feminae, consiliis adjutus. Quod quidem Pauli Culichii, vel Clussichii, affinis, ex Cötromianorum, ut aiunt, familiâ, invidiam excitavit, qui cum provinciam ab adolescente ac muliere gubernari ferre non posset, ab eo defecit, Banumque se appellavit. At Thwartkus comparato exercitu, Paulum adortus, Uforâ expugnatâ, ipsum in pralio cepit, captumque in custodiam perpetuam dedit, in qua vitam is tandem exiit. A Ludovico deinde Hungariae Rege, quasi hostem devictum gratulaturò, in aulam suam evocatus, ab eo primò benignè exceptus est. At cum is abitionem pararet, Ludovicus Chelmensem Comitatum, quem Elizabethæ uxoris jure ad se pertinere contendebat, ab eo repetiit, nec abire permisit, quin sibi redderetur, quod ille tandem peregit, acceptâ permutationis vice Naronâ, cum agro qui inter ejusdem nominis fluvium & Zetinam interjacet, & castellis Imotâ & Novo. Cum adhuc in Hungariâ moram ageret, Ladislaus, Purchia, & Wkus, Dabiscia filii, qui regiones aliquot circa Drinam fluvium in Bosina & in Ufora, & Senco Mladini filius, ex Zagora seu Bulgaria oriundus, qui eam Chelmenfis tractus partem possidebat, quæ à maris littoribus ad Nevesinium & Cognizium prætendebatur, cum Walachis, & Dabiscia, Miroslai Stephani Bosinae Bani filio notho, ac Naronæ domino, VUCHICUM Twartki Bani fratrem, Bosinensem Banum renuntiarunt. At Twartkus comparatis confestim copiis, dissipatisque rebellibus ac factiosis, fratrem Bosinâ abegit, qui in Hungariam ad Ludovicum Regem profectus est. Ludovicus porro frustra tentatâ fratrum reconciliatione, Bano hanc prorsus abnunte, Vuchico copias militares commendavit. Quod quidem gentis utriusque

Famil. Dalmat.

T t

^a Luciani p. 45.

^b Bosin. dec. 2. l. 10.

^c Thurocz. in Lud. c. 6. 31.

^d Paulus de Paulo. in Memoriali.

^e idem.

^f Rainald. an. 1125. num. 28. 1327. num. 48. Vvadd. an. 1325. n. 1. 2. 3. 126. num. 4. 5. 6. 7. 8. 1340. n. 6. 7. 8. Thurocz. capi. 46.

Orbin.
Luciani

concordiam turbavit. Ladislao interea, & Wko fratre captis, Ladislao oculos erui jussit Twardkus, alterum in custodiam tradidit: Purchia verò in Hungariam fugit. Exin in nothum Dabisciam movit, eoque agris suis exuto, Chelmensem Comitatum prætergressus, Senconis ditiones depopulatus est. Qui cum Ragusium fugisset, eò contendit cum exercitu: at ille accepto hoc nuntio, ad Nicolaum Altomanum Usciensem Comitem concessit. Tandem pax inter Twardkum & Senconem composita, cui prædia aliquot circa Nevesinium à Twardko assignata. Id porro actum anno MCCCXLVII. quo Twardkus Ragusium venit, ubi splendido à Ragusinis apparatu exceptus est. Enimvero Mladinum Senconis istius parentem, eum esse arbitror Mladinum Bosinensem Banum, cujus mox meminimus. At Twardkus graviter ferens, quòd Senconem excepisset, Altomano bellum intulit, in quo vitam amisit Altomanus, captis ac expugnatis ejus ditionibus, uti alibi narrabitur. Harum igitur, & Georgii ac Balzæ Zentæ principum provinciarum accessione potentior factus Twardkus, totque hostibus superatis ferocior, Regium titulum sibi asserere cogitavit, exploratâque hac super re Ludovici sententiâ, habitoque consensu, solenni apparatu à Milesevensis monasterii Metropolitano in loci ade sacra coronâ donatus est anno MCCCXLVI. & STEPHANUS MYRCES appellatus. Supremum tamen Bosinensis regni dominium, quoad vixit, sibi reservavit Ludovicus: unde Summi Pontifices Urbanus V. & Gregorius II. quoties de Bosinensibus convellendis hæreticis agebant, litteris suis conveniebant Ludovicum, ut hac in re partes suas interponeret. Pacificè porro vixit deinceps Twardkus, ac prosperè regnavit: mortuo enim Ludovico, Chelmensem Comitatum recuperavit: Janiscum seu Joannem, Banum viribus suis jovit adversus Hungaros; Spalatum, Tragurium, & Sebenicum iisdem extorsit, Turcosque Bosinam ingressos fudit & delet. Obiit anno MCCCXCI. Bis verò nuptias iniit, ac primò quidem cum DOROTHEA, filia Strascimiri Vidinensis Imperatoris, Alexandri Bulgariae Regis filii, quæ in Regina Hungariae aula tum versabatur. Extinctâ illâ absque prole, JALIZAM, nobilem Bosinensem, altero conjugio sibi sociavit, quæ nullis pariter relictis liberis vitâ defuncta est. At ex VUCOSAVA concubina Twardkum filium nothum suscepit, qui Bosinense regnum postea est adeptus.

Vide Reges Croatia
Rainald. an. 1318.
n. 35.

Vvadd. an. 1368.
n. 1372. n. 31.
33.

Ioan. Lucius p.
257.

Io. Lucius pag.
258.

Luceari l. 2. p. 72.

XVIII. STEPHANUS DABISCIA, Mioslavi, vel Miroslavi, Stephani Bosinensis Bani fratris, filius nothus, Twardko in solidum successit. Ragusium clandestinis commerciis sibi asserere frustra conatus est. Uxor ei fuit ZUJETI-ZA, in veteri Diplomate HELENA nuncupata, ex Nelipensium in Croatia Comitum gente, cujus suasionibus impulsus, in Croatiam cum copiis militaribus venit, Gregorio & Ladislao Chriachis, Nelipensium Comitum hostibus bellum moturus, vastatisque aliquot castellis, ac direptis agris, domum reversus haud paulò post vitâ excessit anno MCCCXCVI. Uxor mortuo conjugè, nullaque ex eo susceptâ prole, monasterium ingressa, in eò vitam pariter finivit.

XIX. TWARTKUS SCURUS, Twardki Regis filius nothus, post Dabisciae mortem Bosinensis Rex est renuntiatus: hac quidem dignitate haud diu potitus, Nam

Luceari l. 2. p. 77.

Lucius l. 5. hist.
Dalm. c. 4.

XX. OSTOIA CHRISTICHIUS, Pauli Christichii ex Jablanovichiorum familia, cum in vulgus sparsisset Twardkum non fuisse revera Twardki Regis filium, sed supposititium, potiorem Bosinensis regni partem eo prætextu occupavit. Twardkus verò Turcorum viribus adjutus, partem etiam recepit, utroque interea Bosinae Regem se se inscribente, mutuisque bellis vexante. Ostoia verò Ragusinorum agros diripuit anno MCCCCII. qui Hungariae Regis Sigismundi, & Spalatensis Ducis Harvoia opem eo in bello implorarunt. Intestina porro ac civiles istæ discordiæ Bosinensibus provinciis maximas clades intulere. Tandem cum in procacitatem effusus nobilibus feminis inferret injuriam, in eum rebellavere Bosinenses, &

Luceari l. 3. p. 80.
84.

XXI. STEPHANUM OSTOICHUM, seu OSTOIAM, in Regem elegere anno MCCCXV. cum quo statim in Ostoiam foedus iniit Thwardkus Scurus. Is nempe Turcorum ope fultus, quibus viginti ducatorum millia in annum tributum erat pollicitus; cum decem equitum millibus in Bosinam venit, oppidaque aliquot cepit. Tandem post complura inita prælia, res à Bosinae proceribus ad concordiam adducta, eâ conditione, ut partitis invicem provinciis regium singuli titulum servarent. Id actum anno MCCCXII. Obiit haud multo post Stephanus celebs. Ostoia

verò anno MCCCCXXXV. duxerat ille in uxorem GRUBAM, quam dimisit, ut JALIZAM, Harvoix Spalatensis Ducis viduam, sibi copularet, à qua Dalminium in dotem accepit. Radivoius Ostoia filius, in Turcorum Sultaniaula, cui obtes à patre datus fuerat; morabatur, cum parens obiit; copiisque aliquot impetratis in Bosnam venit, & à Twartko Scuro profligatus, Ragusium concessit, ubi ejusce Reipublice nobilibus est adscriptus. Pace deinde cum Twartko composita, aliquot ab eo prædia in Chiselavoda consecutus est. Tandem vix plenâ ætate mortem obiit ex nimio cum glacie vini potu. Twartkus denique JELLINAM, ex Jablenovichiorum familia; quæ in Bosna, ex longè illustrioribus habita est, uxorem sibi adscivit, ex qua nullam suscepit prolem, mortuus anno MCCCCXLIII. Is autem in aliquot Diplomatis anni MCCCCXXXV. Stephanus Tuerbo Dei gratiâ Rex Bosne inscribitur; quibus nominibus ac titulis donatur etiam à Luca Waddingo. Nestorianâ perinde ac decessores hæresi infectus, ad Basileense Concilium Legatos subs mittere renuit.

Luccari p. 81.

Vvadding. an.
1437. n. 14.
1435. n. 12 &
seqq.
Luccari l. 3. p. 90.

XXII. STEPHANUS THOMASCUS, seu THOMAS, Pauli Jablenovichii filius, extincto Twartko, à Bosnensibus proceribus Rex continuò acclamatur. Cumque esset Manichæus, ac proinde necdum baptizatus, abjuratâ hæresi; baptismum excepit à Joanne Carvaialo S. R. E. tit. S. Angeli Cardinale. Sed & Manichæos omnes qui verum cultum unâ amplecti abnegarent, regnò exegit anno MCCCCLIX. Huic Eugenius PP. coronam obtulit, & Pontificales Ecclesias in Bosna voluit erigere. Renuit ille, ne Turcorum in se odium provocaret, cum præterea novus Christianus esset, nec Manichæos adhuc regnò expulisset. In ea quæ à Christianis Principibus adversus Turcos inita est confœderatione (quibus viginti quinque millium aureorum tributum quotannis pendebat, ex quo in Bosnam cum valido exercitu irrumpehs Amurathus II. hac pactâ conditione recesserat) nomen dare Thomam hortatus est Calistus III. PP. scriptis ad eum literis, in quibus Stephanus appellatur; nomenclaturâ cæteris Bosnæ Principibus communi, uti scribit Gobelinus. Atque iis adjungere se velle primùm finxit, missis postea ad Pium II. Calisti successorem Legatis. Verùm in alterum mutatus virum, Turcorum partes statim amplexus, cum Sultano Mahometo II. qui Jatezæ aliorumque Bosnæ oppidorum explorandorum gratiâ venerat, agnitusque ab eo deinceps fuerat, spiritualement quandam fraternitatem, dimisso libero, contraxit juravitque. Quo cognito, irâ succensus Hungariæ Rex Matthias, Stephanum filium, & Radivoium fratrem, religionis specie, in eum concitavit, à quibus in lecto strangulatus est in Bielaxensi agro, cum in Croatiâ venisset Vukmano Croatiæ Bano bellum illaturus. Il verò, sparsò in vulgus rumore, morbo familiari mortuum Regem, corpus ejus in adem S. Joanni sacram Sutieskensem, in qua humo mandari solebant Bosnenses Principes, deferri cum pompa curarunt. Uxor CATHARINA, Stephani Cossacæ, S. Sabæ Ducis filia, conjugis accepto nuntio, Mahometum in Bosnam evocavit, quò condignum de parricidis supplicium exigeret. Ille verò hac captata invadendi regni occasione, in Bosnam cum validissimis copiis descendit, ac primo quidem anno agròs vastasse, captivosque abduxisse contentus, domum rediit. At Regina Turcorum agnitis consiliis, è Bosna excessit, Stagnumque, tum Romam venit, ubi & obiit xxv. Octobr. an. MCCCCLVIII. annorum LIV. nata, & in æde sacra Deiparæ de Ara cali humò condita, ubi duplex ejus epitaphium legitur, alterum Latinâ, Sclavonicâ alterum linguâ exaratum. Utrumque cum tumuli descriptione, ipsiusque Regiæ effigie & armorum insignibus, dedit nuperus Ciaconii in Cardinalium historia Continuator & Illustrator. Latini verò hîc duntaxat describimus, hisce verbis conceptum: *D. O. M. Catharina Regine Bosnensi, Stephani Ducis S. Saba sorori, ex genere Helena & domo Principis Stephani nata, Thomæ Regis Bosnæ uxori, quantum vixit annorum LIII. & obdormivit Romæ anno Domini MCCCCLVIII. die xxv. Octobris. Monumentum ipsius sumptibus positum.* Romanæ religioni impensius addictam fuisse testantur Historici. Ex Thomæ cum Catharina conjugio nulla proles prodiisse dicitur. Nam Stephanum successorem ex illegitimo cum VOIACIA concubitu natum volunt scriptores, ut & filium alterum, qui cum annos XIV. natus, matrem ad Meledanam adem sacram, in qua summa apud Bosnenses venerationis Deiparæ imago colitur ac servatur, votivæ peregrinationis gratiâ comitatus venisset, ibi mortuus, in Monasterio Ordinis sancti Benedicti humò conditus est, cum hocce epitaphio, *Hic jacet filius Thomasi Regis Bosnæ.*

Volaterr.

Gobelin. l. II. p.
297.

Gobelin. lib 3.
Comment. Pii II.
Laonic. l. 5.
Vvadding. an. 1437.
n. 45. 46.

Luccari l. 3. p.
107.

Vvadding. an. 1250
n. 60. 1458. n. 34.

XXIII. STEPHANUS, parenti in Bosnense regnum successit, quem morbo familiari, uti diximus, mortuum in vulgus disseminavit. At fraude ab honorario puero detectâ, Turcos qui parricidium ulciscerentur, evocavit Catharina conjux.

Famil. Dalmat.

T t ij

*Göbelin. l. 11. pag.
297. 3. 1.*

Stephanus interea Nicolai Modrusensis Episcopi ac Pontificii Legati suasionibus cum Mahumeto fœdus rupit, negato consueto tributo, illiusque cum insolenti responso dimissis Legatis, coactisque à decessoribus immensis thesauris in virium ac potestatis speciem ostensis, si ab iis bello impeteretur. Eâ contumeliâ mirum in modum per-motus Sultanus, proximo anno cum centum & quinquaginta millium equitum exercitu, præter pedites, Bosinam ingressus, Bobazium, munitissimum in monte situm oppidum, quodque Bosinæ regni caput fuit, à Radace olim Manichæo, deinde Christianum mentito, per proditionem recepit. Tum evocatus Bassa Mechmetus cum coactis ex Europa copiis fugientem Regem secutus, Jaiczâ, quò se cum thesauris contulerat, abiisse invenit, eumque magnis itineribus consecutus, in castello Clutio clausit, & arctâ cinxit obsidione. Ille quartâ demum die fame & siti coactus, sese cum omni thesauro, quem quinque Reges tot annis congregaverant, fidei Bassæ credidit, quem Sultanus ad se ductum multâ spe demulcens, facile induxit, ut oppida quæ in suâ potestate resisterant reddi juberet, plura & meliora à se denique expectaturus. Scribitur Præfectis arcium, ut claves munitionesque tradant: parent omnes, atque ita octo fermè dierum spatio amplius septuaginta naturâ & arte munitissima oppida in manus hostium pervenere. Regi paucis post diebus contra fidem datam caput abscis-sum, & cum eo alti sanguinis plerique in Blagaiensi agro necati, quos inter exitit Radivoius Regis frater! De Regis morte varii varia tradunt: quidam enim ad Mahometem deductum, datum fuisse illius præceptori, natione Perfæ, à quo capite truncatus fuerit: alii vivum cute exutum, alii stipiti alligatum sagittis confossum fuisse scribunt. Verùm authentica Pauli II. PP. Bulla, quam viro clarissimo Antonio Vionio Herouvallio, ut multa alia, debemus, ipsius manu interemptum docet: cumque quædam ex quibus horum temporum historia possit illustrari contineat, hanc describere non gravabor.

*Leunclavius,
Bonfin. dec. 3. l. 10.
pag. 534.*

*Ex Camera Com-
put. Paris.*

Paulus Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo filio nostro LUDOVICO FRANCORUM REGI Christianissimo sal. & Apost. Bened. PLACUIT omnipotenti Deo ad se evocare sanctæ memoriæ Pium prædecessorem nostrum, cujus morte intermissa est expeditio quam magno animo pro fidei defensione parabat. Nos autem qui divina dispositione in ejus locum assumpti sumus, debiti nostri esse intelligimus periculis Christianorum occurrere, Catholicam fidem iueri, & ad defensionem nobis commissi gregis omne studium animumque convertere. Verùm quia sine divino auxilio nihil valet humana imbecillitas, ad Dei nostri clementiam recurrentes, illum quotidianis precibus & sacrificiis exoramus, ut viam nobis ostendere dignetur, & modum quibus immani hostis potentia conteratur. Licet enim omnipotens Deus sine ullo humano presidio inimicorum suorum potentiam conterere possit, fideles tamen suos ob id sibi cooperari vult, illos in persecutionibus & pressuris exercens, ut zelum probet & excitet Christianorum, & juxta Apostolum qui probati sunt manifesti fiunt. Unde licet ararium nostrum magnis prædecessoris nostri expensis exhaustum, multisque debitis gravatum invenerimus, omnia tamen auxilia prestare decrevimus, quæ secundum vires & facultates nostras erogare poterimus. Et quia magna est & crescit in dies inimici potentia, & hostis acerrimi vigilantia non sinit diu quiescere, cui sine magno Christianorum conatu obsisti non potest, & non habet Apostolica Sedes unde tanta conquirit subsidia, nisi Christiani Reges & Principes opem ferant. Nuper nacti oportunitatem Oratorum Italia Principatum, qui ferè nno tempore ad præstandam nobis obedientiam concurrerunt, tractavimus cum ipsis Oratoribus Principum Italia, tamquam proximioribus imminenti periculo, ut saltem hoc primordio impetum illius, si quomodo libet fieri potest, reprimamus, donec spatium detur Christianis potentatibus, ut vires conferant, & ad commune incendium extinguendum communibus opibus consiliisque concurrant. Scimus namque Italiam sine externis subsidiis ad tantam belli molem sustinendam nullo modo sufficere. Quapropter tuam celsitudinem per viscera misericordiæ Dei nostri requirimus & hortamur, ut memor debiti, quo Catholicæ fidei & Deo teneris, ea subsidia ad hanc sanctam expeditionem prestare non differas, quæ propter amplitudinem regni tui, & tue potentiæ magnitudinem ferre potes: certò sciturus cum id facies, non tam Hungaris, aut Italia, vel ceteris finitimis populis auxilia præbere, quam te ipsum, regnum tuum, & creditos tibi populos ab hoste defendere. Nam nisi hostis à finitimis Christianorum sinibus arceatur, facile illis, quod Deus avertat, occupatis, ad reliquas Christianorum provincias transitit, quod plures admodum Reges ac provincia experire sunt, quæ dum Grecis reliquisque finitimis succurrere neglexerunt, sensim hostem in penetrabilibus exceperunt, & non arcentes vicinum incendium, ipsi per incuriam conflagrarunt. Tanta enim acerrimo hosti dominandi cupido incessit, ut nihil gratius ei sit, nihil avidius quam sanguinem fundere Christianorum, Reges & Principes interficere atque dolere, sicut Bosnæ Regem cruentus hostis propria manu truncavit, & alios plures Reges extinxit. Id enim studet, ut solus ipse dominus & Princeps nominetur. Tuam insuper Screuitatem hortamur, ut ea quæ in hac re facere intendit, & quæ sibi

de ratione belli gerendi oportuna videbuntur, nobis significet. Tuum enim consilium, tuumque judicium super his libenter intelligemus. Datum Roma apud S. Petrum, anno Incarn. Dom. MCCCCLXIV. VIII. Id. Janu. Pontificatus nostri anno I. JOANNES DE TARTARINIS.

Id ipsum de Regis morte firmat Pius II. PP. in Bulla alia anni MCCCCLXIII. quâ Christianos adhortatur, ut Turcorum obstant conatibus: *In Bosnâ*, inquit, *Regem, qui salutem pactus se se dederat cum patre suo, Mahumetes ipse humano sanguine insatiabilis, sua manu, ut fertur, jugulavit.* Stephani Regis uxor MARIA, Lazari Servia Despotæ filia, seu ut alii volunt, soror, dum perduto regno, viroque capto ab hostibus, furorem Turcorum fugitat, in manus Pauli Sclavoniæ Bani pervenit, à quo tanquam hostis esset captiva est retenta, thesauris omnibus quos secum adduxerat direptis, quamvis ad eum quasi hospitem declinasset. Cujus perfidiæ ac violati hospitii pœnas tandem persolvit Banus, à Turcis, dum agrum suum vastantibus occurrit, circumventus & occisus. Maria ejus manibus elapsa, unâ cum matre in Hungariam, Catharina verò Rodolai Paulovichii soror, ac Radivoi Regis fratris uxor, cum Gliubescia filio, aliisque Bosnensibus proceribus Ragusum venere.

Nec multo post, rebellionem meditati Bosnenses, atque in primis Jaicenses, Turcicis præfidiariis militibus, ut quidam volunt, jugulatis, quorundam Fratrum Minorum suasionibus Hungariæ Regi Mathiæ se dedidere anno MCCCCLXVII. qui Mahumetum ab urbis obsidione depulit, tametsi postea in ejus potestatem illa venerit. Rem paulo aliter narrat Bonfinius: quâ tempestate nescio quis in ejusdem Mathiæ aula morabatur NICOLAUS, Bosnensis Regis titulo donatus, qui unâ cum Laurentio filio Duce, Mathiæ cum Beatrice Aragonensi nuptiis interfuit; tujus quidem Laurentii crebrâ in Hungariæ Regum historia fit mentio sub eodem Matthia & Ladislao, & quem Bonfinius sub an. MCCCCLXXXIII. *Tyronem audacissimum, in aula Matthiæ regis semper altum, eidem charum æquè ac filium semper habitum* scribit. Ut porro is in rebellionem prolapsus fuerit, quæve ejus fuerint in Hungaria & Sclavonia ditiones ac oppida, pluribus idem scriptor commemorat. Jam verò ille idemque est, qui in Descriptione coronationis ac nuptiarum Annæ Fuxensis cum Ladislao Hungariæ, Poloniæ, & Bohemiæ Rege. Venetias missus fuisse dicitur à Ladislao, unâ cum aliis proceribus ac prælatis, ut Annam exciperent, deducerentque in Hungariam: quam quidem in solenni in Albam regalem ingressu comitatus est Dux idem XXI. Septembris anno M.....

Regest. Memorial. Cameræ Comput. Paris figu. M. f. 1:8. Gobelin.

Luccari p. 109.

Bonfin. Dec. 3. l. 10. p. 534.

Vvadding. an. 1467. n. 11. Ravenn. Ind. 38. Bonfin. dec. 4. l. 3. pag. 576.

Bonfin. pag. 570. 577.

Discours MS. de la Ceremonie du Sacre & du mariage d'Anne de Foix, avec Ladislao Roy de Hongrie &c. par Etietages Heraldi d'armes d'Anne de Franco & Duchesse de Bretagne.

IX.

DESPO TARUM SERVIÆ ET RASCIÆ
Stemma Genealogicum.

I. **R**IBAZIUS CHREBELANOVICHIIUS, Nobilis ac Baro Rasciensis, Lazari primi Servia Despotæ pater, vixit sub Stephano Servia Rege ac Imperatore.

II. **L**AZARUS, sive ELEAZARUS, BULCOVITZIUS, Leunclavio cognominatus, à^b Luccaro & aliis GREBAGLIANOVICH, KATUNAR DE VITANNIZA, ET DE KOSORICHI, Pribazii, non verò Stephani Servia Regis, uti vult^c Ducas, filius, ^d variis sub eodem Stephano dignitatibus ac ministeriis functus, copiis, quas in Bosnam adversus Stephanum Cotromanum Regem misit, præfectus est. ^e Eam Servia partem, quæ Savum & Danubium contingit, cujusque metropolis est Simendria, seu Semenderia, quam Sphenderoviam Graci, Zendrevv Hungari vocant, sub Vrosco postremo Servia Rege occupavit: cujus quidem regionis non Regem se aut Cralem, sed Despotam duntaxat inscripsit, quo fortè titulo ab Vrosco, vel certè ab Imperatore Constantinopolitano donatus fuerat. ^f Nicolaum Altomanum Uficiensem Comitum, qui Bosnensis regni partem usurpaverat, Ludovici Hungaria Regis, quocum, quamdiu ille superstes fuit, amicitiam coluit, viribus adjunctus profligavit. At Ludovico extincto, Belgradum, quod à Stephano Rege extractum fuerat, cepit ac evertit, insuper regione quæ inter Savum & Sanctum Demetrium in Sirmiensis agro sita est, occupatâ. ^g Exin ab Amuratho Sultano bello appetitus, eoque

^a Leuncl. Pand. n. 46. 54.

^b Luccari.

^c Ducas cap. 3.

^d Luccari l. 2. pag. 58.

^e Leuncl. Pand. n. 99.

^f Orbini p. 4. 284. 311.

^g Ducas cap. 3. Lacnic. l. 1. p. 27.

Phranz. l. 1. c. 27.
Annal. Turc. an.
1390.
Froissart. 3. vol.
cap. 23.
Luccari l. 2. p. 68.

^b Laon. l. 2. p. 31.

ⁱ Orbin.
^b Phranz. l. 1.
c. 13.

ⁱ Cantac. l. 3.
c. 32.

^m Orbin.
Luccari.

in Serviam cum ingenti copiarum apparatu adventante, cum se resistendo imparem cerneret, ad dolos se se convertens, quendam à Servia proceribus instruit, qui defectionis specie Sultani tentorium ingressus, eundem pugione tranfossus interfecit. Scribunt alii Amurathum casum in eo praelio, quod hoc ipsomet tempore actum est, in quo Lazarus ab hostibus captus, ab iisdem in Amurathi tentorio, ubi ejus corpus sanguine adhuc madidum aderat, in partes concisus est & dilaceratus. ^b Tradit verò Laonicus in praelio interiisse Lazarum: quod actum est ad Cassoviam xv. Junii anno MCCCLXXXIX. in quo ingens Serviorum ac Rascianorum Christianorum numerus periit. ⁱ Corpus ejus Ravanizam delatum, in præclara æde sacra marmore ubique exornata reconditum est, ubi non ita pridem visebatur aureo panno involutum. ^k Lazaro uxorem fuisse filiam Joannis Cantacuzeni, quem è Græcia pulsum in Servia exceperat, tradit Phranzes: de quo quidem conjugio dubitare licet, cum de filia ista sua fileat omnino, quo loco liberos suos recenset, ^l idem Cantacuzenus: cum probabile aliunde sit hanc cum Georgii Despotæ filia perperam confundi, qui Cantacuzeni ex filio neptim duxit, uti mox docemus: ^m prætereaque constet Lazari uxorem fuisse MELIZZAM, Ugliescæ Margnaucichi filiam, quæ mortuo conjugio, Turcorum tuitioni cum duobus filiis se se commisit, quò adversus Wkum Brankovichium generum-sefe utcunque tutaretur.

Liberi Lazari Despota Servia.

III. STEPHANUS Servia Despota, cujus elogium mox præstringitur.

ⁱ Orbin.
Luccari.

III. WKUS BUKOVITZIUS, eximiâ vir animi magnitudine, Stephani fratris copiis militaribus præfectus, eo bello, quod contra Georgium Brankovitzium ex sorore nepotem gessit, ab eodem fusus est ac deletus xxv. mensis Novembr. anno MCCCCI. Exinde quod congrua ad vitam dignitatemque tuendam haud sibi à fratre darentur graviter ferens, ad Sultanum concessit, à quo aliquot in Romania agros ac prædia, præterea triginta millium pugnatorum exercitum, Auranosco duce, obtinuit, cum quo Serviam ingressus, hanc populatus est mense Martio anno MCCCCIX. Tandem pace inter fratres compositâ, Wko quandam agri partem ad Danubium & Novobardum contulit Stephanus. At paulò post bello inter Solymanum & Musam, Bajazeti filios, exorto, Solymani partes amplexus, à Musa in praelio captus gladio percutitur.

III. MARA, de qua agetur in sequentibus.

^a Orbin. p. 312.
Luccari l. 3. p. 68.

^b Thwroc. in
Maria c. 1. 8. in
Sigism. c. 1. 9. c.
Bonfin. c. 1.

^c Luccari.

III. ^a HELENA, vel HELENA, nupsit filio Nicolai de Gara Nandorpani, proceris Hungari, Sirmiensis Bani, qui deinde Comitibus Palatini dignitate auctus est ab Hungariæ Rege Ludovico, cujusque historiam pluribus commemorant ^b Thwroczius, Bonfinius, aliique rerum Hungaricarum scriptores. Fuit is Nicolaus pater Joannis & Nicolai de Gara, qui Sigismundo Regi, quem in carcerem conjecerant subditi Hungari, libertatem asseruerunt. Ex horum altero prodiit Ladislaus de Gara, regni Palatinus, & inter proceres Hungaricos præcipuus, qui Matthæo Corvino regnante vixit. ^c Helena verò marito extincto, SANDAGLIO HANICHIO, Vaivodæ Helmensi, iterum conjugio nexa est.

ⁱ Orbin.

III. DESPOËNA, aliis MARIA appellata, nuptias iniit, ac primò quidem cum SISMANNO, quem Odrysiarum Laonicus, Bulgarorum Luccarius, Moldavia Regem alii vocant: deinde cum GEORGIO STRASCIMIRO BALZA, utriusque Zentæ domino.

ⁱ Orbin.
Luccari.

^b Laon. l. 1. p. 27.

III. Wcosava nupsit MILOSCO CHOBALICHIO, viro nobili ex Tientisæ oppido versus Novipazarum orto, quique in Lazari Despota aula fuerat educatus. Illum fuisse scribunt Orbinus & Luccarus, qui Amurathum in tentorio interfecit, quem Laonicus Milas pariter vocat, cuique Barletus & Leunclavius Cabilicij, vel Kabilovitzii, cognomen adscribunt. Verùm solus ex scriptoribus quos legerim, Lazari generum fuisse auctor est Orbinus, in cujus gratiam vitam profuderit, à Turcis hoc ipsomet momento casus & in partes discerptus.

^a Orbin. p. 235.
330.

III. MILIEVA, ^a una fuit ex BAJAZETHI I. Turcorum Sultani con-

jugibus, cui à Milizza matre in uxorem est data, cum auxilium adversus generum ab eo expetiit. **MARIAM** vocat^b **Ducas**, subditque in Temiris unà cum marito potestatem venisse, à quo pessimè habita, postridie conjugis mortis obiit anno **MCCCCI**.

^a *Luceari p. 88.*
^b *Ducas cap. 4. p. 30.*

III. STEPHANUS BUKOVITZIUS, Servix, post patris obitum, Despota dictus, ^a cum Sultano Bajazetho, Amurathi filio, in gratiam redire statim curavit, concessâ tum ab ipso, tum à matre in conjugem sorore, & pacto in posterum tributo. ^b Bello exinde cum Temire suscepto, Sultanum comitatus, in prælio quo ille captus est, tantâ animi virtute ac prudentiâ se se gessit, ut Solimannum Bajazethi filium primogenitum periculo subriperet. Sed & ^c eundem pariter Solimannum secutus est eo bello quod cum fratre Musa gessit, cujus antea partes erat amplexus: qui quidem post Solimanni mortem, quò sibi illatam à Stephano injuriam ulcisceretur, Serviam factâ irruptione vastavit. ^d At haud multo post Stephanus Mahumeto Musæ fratri alteri, qui ab eo desciverat se se adjunxit, à quo Musa deletus, captusque est ac strangulatus an. **MCCCCIV**. In cujus sibi impensâ à Stephano subsidii gratiam, oppida aliquot suis vicina, quibus provincias suas adaugeret, concessit. ^e Amuratho denique Sultano rehuntiato, legatos misit, qui ob adeptam supremam dignitatem suo nomine gratularentur, fœdusque cum illo componerent. ^f Cum Georgio Brankovitzio ex sorore nepote gravia gessit bella ab anno **MCCCCII**. cumque plerasque Servix occupasset provincias, tandem cum eo pacem confecit. ^g Obiit ex podagra, nullis relictis liberis, anno **MCCCCXI**. ^h Scribunt alii mortuum anno **MCCCCXV**. coram uxore **EUGENIA CANTACUZENA**, humoque conditum Frusæ, in paterno tumulo, Ascensionis dominicæ die festo. Sed vereor ne hanc Eugeniâ cum successoris conjugem confundant. ⁱ Porro Stephanus ferè semper à Græcis scriptoribus aliisque Lazarus, patris nomine, appellatur, ex quo erroris occasio nata apud ple-rosque.

^a *Ducas c. 4.*
^b *Ducas cap. 16.*
^c *Ducas cap. 19. Laon. l. 4. p. 91.*
^d *Laonic. l. 4. p. 94. 96. 97.*
^e *Ducas c. 29.*
^f *Orbini p. 321.*
^g *Ducas c. 29. Luceari l. 3. p. 87.*
^h *Ducas cap. 29. Laon. l. 4. p. 94. Bulleid. ad Ducam pag. 251.*

VIII. MARA, vel **MARIA**, aut **MARO**, uti vocatur à ^a Duca, Lazari Servix Despotæ ex Melizzâ conjugem filia, **WĀUM BRANCOVITZIUM**, nobilem Rasciensem, virum præclaris animi ornatum dotibus, in conjugem habuit. Huic parentem assignat ^b Orbinus Brancum de Mladieno, quem Placidam videtur appellare ^c Lathicus non uno loco, quique in turbido Servix regni post Stephani mortem statu, provincias, quarum illi commendata fuerat præfectura, supremo jure sibi asseruit, Locridem scilicet & Prilepensem tractum, quibus adjunxit deinde Tricam vel Tricallam, & Castoriam Dalmatiæ oppida, quæ eodem usurpationis titulo possederat Nicolaus Altomanus. ^d **WĀUS** verò Brankovitzius prælio ad Cassowiam unà cum focero interfuit, & cum majori copiarum parte se se incolumis domum recepit, haud absque suspitione occulti cum Amuratho pacti initi, vel quò ejus certè benevolentiam sibi conciliaret, ut foceri aliquando provincias Turcorum fultus subsidio invaderet, quod focero demùm extincto perfecit, potiori Servix parte occupatâ. Verùm focrus Milizza certis conditionibus, quarum meminimus, Turcorum adepta auxilium, generum à pervasis ditionibus expulsum, aliquot oppidis agrisque ad vitam prodignitate sustentandam necessariis contentum esse coëgit. Quidam scribunt, cum à Turcis bello captus fuisset, libertate deinceps donatum in patriam rediisse, nec multo post fato furtum, non sine propinati à focru veneni suspitione. Tradunt alii, cum ex Philippopolitana urbe, in qua à Musa Bajazethi filio captus detinebatur, se se subduxisset, ad Georgium Balzam sororis maritum venisse, qui exprobratâ ad Cassowien- se prælium perfidiâ, ei caput amputari præceperit.

^a *Ducas c. 30.*
^b *Orbin. pag. 329. 357.*
^c *Laonic. l. 1. pag. 27. l. 4. pag. 94.*
^d *Orbin.*

Filii Vvki Brankovitzii ex Maria uxore.

IV. GEORGIUS WĀOVITZIUS, Wki Brankovitzii filius primogenitus, ^a in Bajazethi Sultani comitatu, prælio, in quo à Temire captus est, interfuit; ex quo aufugiens, Constantinopolim venit. Obiit Stephano Servix Despota patruo adhuc superstite, filiis duobus ex conjugem susceptis, ^b quorum alter *Ioannes* à scriptoribus appellatur, quibus Georgius Despota patruus oculos eruit, quò Servix possessionem sibi securiorem longè præstaret, quam fratris primogeniti liberi sibi jure potuissent vindicare.

^a *Orbini p. 320.*
^b *Luceari l. 3. pag. 87.*

IV. GEORGIUS Servix Despota, de quo mox.

IV. LAZARUS BŪKOVITZIUS, WKUS à Luccario appellatus, Solymani, bello quod contra Musam gessit, partes secutus, ab eodem Musa captus, Philippopoli capite truncatus est.

IV. GEORGIUS BRANKOVITZIUS, seu WKOVITZIUS, uti ab aliis indigitatur, ^a Zentæ Dominus à Stephano avunculo dictus, cum eo gravia ac diuturna bella gessit: quo extincto, Servia Despota, non tamen absque controversiâ, dictus est. ^b Amurathus quippe Stephano absque prole mortuo ditiones ejus omnes ad se pertinere contendit. Quo verò jure id assereret, non tradunt scriptores: qui enim matris jure, quam Milievam Stephani sororem fuisse volunt, Servianum principatum sibi vindicasse tradidere, manifestò errant, cum nullos ex Milieva liberos suscepit Bajazethus, etsi id Reineccius scripserit, uti rectè ab ^c Orbino observatum. Unde si quodpiam hac in re jus habuerit Sultanus, existimari illud debet quod res qualvis potentiori adjudicat; quæ quidem apud Turcos maximè sententia semper invaluit. Amurathus igitur legatos ad Georgium misit, qui quod decreverat exponerent. At Despota Sultanum placavit, datâ in conjugem sorore, ac Servia parte in dotem concessa. Ita pace inter utrumque principem compositâ, Amurathus Stephano potestatem fecit Sinderovienſe construendi oppidum, vulgo *Sivendrew* appellatum à S. Andrea, uti docet ^d Leunclavius. Id actum anno MCCCXXXV. quo quidem Joannes Palæologus Imperator Despoticæ dignitatis insignia Georgio per legatos misit, quique præterea coronam capiti imponerent. ^e Neque tamen contracta ejusmodi nuptiarum affinitas tyranni animum emollivit. Triennio enim post Sinderoviam sibi tradi expetiit, quod cum abnuisset, valido cum exercitu in Serviam venit, ac Sinderoviam obsidione circumdedit, & ad ditionem compulit. Similem fortunam secuta sunt cætera Servia oppida. Sinderoviam tuebatur Georgius filius primogenitus cum Thoma Cantacuzeno avunculo, atque is cum in Sultani venisset potestatem, Adrianopolim missus est, ubi frater ejus alter Stephanus servabatur, nec multò post uterque oculis ferro candenti admoto visu privantur, quasi defectionem parassent, & ad parentem, ^f qui cum Lazaro filiorum postremo, quem perperam hoc loco Stephanum vocat ^g Laonicus, in Hungariam concesserat, proficisci decrevissent. Sed & in eo falli constat eundem scriptorem, cum tradit utrumque fratrem in tyranni jus venisse, non post Sinderoviam, sed post expugnatam Belgradam. ^h Complura quippe in Hungaria oppida obtinebat Despota, quæ pro Belgrada, cum Alberto II. Austriae Duce ac Hungariae Rege, vel, ut ⁱ alii volunt, cum Sigismundo commutaverat. Postremum hoc oppidum obsidione perinde circumſedit Amurathus anno MCCCXXXIX. nullo tamen successu, Hungaris viriliter urbem defendentibus. ^k Anno porro consequenti Hungari duce Joanne Huniada magno apparatu Danubium transire, tantumque terroris inessere Sultano, ut induciis ultrò expetitis, Despotæ omnia oppida sua restituerit, ac utrumque denique filium remiserit. ^l Neque tamen ditionum integram possessionem adiit Despota, cum partem sibi retinisset, præterea etiam proceribus qui in hac expeditione militaverant, concessisset Huniades. Verum annis aliquot interjectis instauratum rursus bellum Amurathum inter & Hungaros, qui memorabili illo ad Varnam prælio fusi ac profligati x. Dec. anno MCCCXLIV. in quo interfectus Rex Udislaus, & fugere coactus in Serviam Joannes Huniades, ubi à Despota detentus, nec libertate donatus, donec oppida quæ occupaverat sibi restitueret. At ^m Thuroczius à Walachia Vaivoda, non verò à Servia Despota detentum scribit. ⁿ Addit Æneas Silvius Huniadem statuisse rursus cum Turcis configere, ejusque consilia ad Amurathum clam detulisse Despotam, qui novi inde hostilis apparatus certior factus, Hungaros avertit, & altero prælio fudit. ^o Quod porro copias suas adversus Turcos Hungaricis adjuungere renuisset Despota, bellum illi indixit, postque Hungarorum ad Rigomezavviam cladem, Huniades in Hungariam fugiens, Sinderovia à Despota rursus detinetur, à quo libertatem est consecutus, obside dato filio. At in Hungariam redux Huniades, in Despotam denuò arma movit, expugnatique primùm quotquot in Hungaria possidebat oppidis, in Serviam transit, quam totam expugnasset, nisi remisso continuo filio Ladislao, plerique Hungarorum procerum partes interposuissent suas, ac in Despotæ favorem ferocientem victoris mitigassent animum. At molestè ferens elapsus ac redditum Ladislauum, Despotam aggreditur Amurathus, cui statim subsidio venit Huniades, Turcis ex Servia provinciis expulsis anno MCCCCLIX. ^p Exinde Mahometus Amurathi successor, rebus prosperè sibi ubique succedentibus, ac expugnatâ Constantinopoli, mirum in modum elatus, Despotam statuit invadere, quantumvis pactum exsolvisset tributum, bellumque eodem quo parens prætextu indixit,

^a Orbini p. 24.
^b Luccari l. 2. p. 87.
^c Ducas c. 30.
^d Orbini p. 24.

Orbini p. 325.

^e in Pand. n. 99.

^f Ducas cap. 30.
^g Laonic. l. 5. p. 130.
^h Æneas Silv. hist. Bohem. c. 55. 56.
ⁱ in Europa c. 4.
^j 5. 6.

^k Thurocz. in Alberto cap. 36.
^l p. 139. 145.
^m Volaterran. l. 8.
ⁿ p. mibi 161.

^o Bartet. l. 1. 3. 4.
^p Luccari l. 3. p. 93.
^q Orbini p. 26.
^r Pius II. PP. in Europa c. 4.
^s Laonic. l. 5. pag. 130.

^t Laon. il.
^u Ducas c. 30.
^v Thurocz. in Sigismund. c. 20.
^w pag. 135.

^x Bonfin. det. 1. l. 3. Ranzan. Ind. 23. Leunclav. Pand. n. 100.

^y Ducas c. 32.
^z Thurocz. in Vladisl. c. 40. 41.
^{aa} Luccari l. 3. p. 93.
^{ab} Pius I. in Europa cap. 4. 5. 6.

^{ac} Thurocz. Bonfin. Ranzan.
^{ad} Thurocz. p. 152. 153.
^{ae} Pius I. PP. in Europa cap. 6.

^{af} Thurocz. pag. 155. 158.

^{ag} Ducas cap. 42.

indixit, cum Serviam ad se pertinere omnino contenderet. Sinderoviam igitur & Belgradam obsidione circumdedit anno MCCCCIV. quæ quidem oppida cum expugnare non potuisset, vastatis ac direptis agris Adrianopolim reversus est. ^a Despota interea rursus in Hungariam ac inde in Austriam transit, frustra que à Ladislao Rege auxilio implorato, domum rediit, ubi Belgradæ Præfectum per solitas insidias interceptum interfecit. Michael verò Zilugus, ejusdem Præfecti frater, qui simile periculum incurrerat, structis pariter insidiis, circa Danubii ripas iter facientem cepit, vulnere in manu accepto. Denique per soluto redemptionis pretio liber factus, haud multo post obiit anno MCCCCVII. vel, ut aliqui volunt, superiore, nonagenario major: ejus cadaver Krievaricæ humo conditum. Scribit ^t Æneas Sylvius Georgium fuisse, *grandævum senem, & dignum veneratu, si recta de religione sensisset, plurimamque fuisse in eo sermonis auctoritatem, & corporis majestatem.* ^f Bis nuptias iniecit, ac primò quidem cum sorore Joannis Comneni Imperatoris Trapezuntini: ex quâ nata, præ cæteris liberis, Maria, nupta Amuratho Turcorum Sultano: ^{*} deinde cum IRENE CANTACUZENA, Matthæi Cantacuzeni filiâ, & Joannis Cantacuzeni Imperatoris nepti, quæ eodem quo conjux anno obiit ex veneno à Lazaro filio propinato. ANNA à Luccario appellatur.

^a Phranz l. 3. c. 20. 22.
Laon l. 8. p. 220.
Thom. Eberdoff. in Annal. Austr. Cambin. l. 2. pag. 154.
Volaterr. p. 244.
Fius l. 1. in Europ. cap. 5.
Orbini p. 340.
Luccari p. 102.
^t Pius III. in Europa c. 5.
^f Phranzes l. 3. c. 2.
^{*} Spandug p. 189.
Leunclav. Pand. num. 96.
Orbini pag. 325.
Luccari l. 3. pag. 102.

Filia Georgii Despota Servia ex N. Comnenâ.

^a V. MARIA, ex priore parentis conjugio nata, ab eo uxor data est anno MCCCCXXV. AMURATHO Turcorum Sultano, eo pacto quod cum Georgio iniecit, uti supra indicavimus. ^b Auctor Italicus Gestorum Scanderbegi editus à Sansovino cum aliis rerum Turcicarum scriptoribus, ut & Historiæ politicæ scriptor, quem sequuntur Geuffreus, Reineccius, & alii, perperam Irenem Cantacuzenam hanc appellant, subduntque contra melioris notæ ^c scriptorum auctoritatem, matrem fuisse Mahumeti Sultani: cum Phranzes aliique nullam ex isto conjugio natam prolem Mahumeto consentiant. Tradit porrò idem Phranzes extincto Mahumeto Constantinopolim concessisse: Constantinum denique Palæologum, postremum Constantinopolitanum Imperatorem, hanc in uxorem expetiisse, licet quinquagenariam, quas quidem illa nuptias recusavit, cum perpetui in posterum cælibatus votum emisisset. Kratovi in æde S. Michaëlis ejus jacere ossa auctor est Petrus Luccarius.

^a Ducu cap. 30.
Laonic. l. 5. p. 129.
Pius l. 1. cap. 4.
Cambin. l. 2. pag. 193.
Leuncl. Pand. n. 96.
^b pag. 283. 275.
Hist. Ross. p. 18.
^c Laonic. Spandug. Leunclav. Orbini. Luccari. l. 3. pag. 103.
^d Phranzes l. 3. c. 2. 3.

Liberi alii Georgii Servia Despota.

V. GEORGIUS, vel ^a GREGORIUS, uti à quibusdam appellatur, Sinderoviam adversus Amurathi vires aliquandiu tutatus, urbe tandem captâ, in ejus venit potestatem, oculorumque lumine ab eo est privatus, uti supra narravimus. ^b Ultimâ parentis voluntate hæres præcipuus institutus, ac Despota Servia dictus est, sub matris tutela. Sed paternis provinciis haud diu potiri passus est Lazarus Brankovitzius frater tertio genitus, qui matre veneno extinctâ, ac Serviâ occupatâ, Georgium cedere coegit. ^c Is verò ad Mahumethum Sultanium sororis conjugem venit, frustra que imploratâ ope, ut qui Serviam invadere haberet in animo, quod postea confecit, in Hungariam recessit, ubi quorundam sui juris oppidorum, quæ Joannes Huniades Turcis bello extorferat, possessionem adiit. Cumque ibi moraretur, Beatrix Aragonensis Hungariæ Regina, Matthiæ Regis conjux, ELIZABETAM ex sorore neptim, Angilberti Balsensis primi Nardorum in regno Neapolitano Ducis filiam, quæ tum in illius erat Comitatu, Georgio in uxorem dedit, ex quâ nullam prolem suscepit. Verùm nothos aliquot habuisse produnt ^d historici, quos inter fuit quidam *Joannes*. Georgius verò in Hungaria vitâ decessit.

^a Luccari l. 3. pag. 102.
^b Spandugin. pag. 193.
^c Pius II. in Eur. c. 5.
Spandugin.
^d Bonfin. dec. 3. l. 10. pag. 534.

V. STEPHANUS, de quo mox.

V. LAZARUS Servia Despota, de quo post fratrem Stephanum agetur.

V. ^a CATHARINA, quam CANTACUZENAM, de matris cognomine appellat Æneas Sylvius, ^b Ultrico II. Cilei (quæ urbs est ad Savum) Comiti conjux est data. ^c Is porrò filius fuit Friderici Cilei Comitis, qui uxorem ex Croatia Comitibus ortam necavit, Veronicæ concubinæ, cum qua stupri consuetudinem exercebat, & quam Friderici pater Hermannus fluvio postea demersit, *Famil. Dalmat.*

^a Pius II. PP. in Eur. c. c. Bonfin. pag. 495.
Volaterr. l. 8.
^b Orbini p. 324.
Spandug p. 193.
Luccari l. 3. p. 92.
^c Pius II. cap. 2. c. 21.

^a p. 193.
^c *Thurocz.* pag.
 137. 140. 143.
Volaterr. l. 8.
^f *Aeneas Silv.*
Epist. 266.
Thurocz. p. 165.
Bonfin. *Orbin.*
 c. 41.
^g *Pius II. Spand.*

fatuis amoribus irretitus. Perperam verò scripsit ^a Spanduginus fratrem fuisse Friderici Austriaci Imperatoris, ^c cujus erat patruus. Albertus quippe Austriae Dux uxorem duxerat Elizabetham Bohemiae reginam, filiam Sigismundi Imperatoris ex Barbarâ Hermani Ciliensis Comitis, qui Ulricianus fuit, filiâ. ^f Ulricus denique à Ladislao Joannis Huniadis filio in urbe Belgradâ interfectus fuit anno MCCCCLVII. unicâ relicta filiâ ^g Catharinâ, extincto fratre Lazaro, Serviae Despotatus partem frustra vindicavit.

^a p. 275.

V. ELIZABETA, à quibusdam MILIZZA appellata, ALEXII SPANI, Nobilis Albani conjux, ^a à scriptore Italico Gestorum Scanderbegi, soror Lazari & fratrum fuisse dicitur.

^a *Ducas cap.* 30.
^b *Orbini* p. 326.

V. ^a STEPHANUS BUKOVITZIUS, vel BRANKOVITZIUS, Georgii Serviae Despotae frater alter, simili quâ ille calamitate afflictus est, excacatus ab Amuratho, uti supra diximus. Post parentis mortem, Mahometo in Serviam magno armorum apparatu expeditionem parante, in Albaniam sese recepit, ubi filiam Arianitae Comneni, Dyrrachii, Aulonis, aliorumque in Dalmatiâ oppidorum domini, in uxorem recepit. Hanc ANGELINAM Orbini, Petrus verò Luccarius THEODORAM vocant.

Liberi Stephani Bukovitzii ex Theodorâ uxore.

^a *Orbini* p. 342.
Bonfin. *dec.* 3.
 l. 10. p. 534.

^b *Luccari* l. 3 pag.
 102.

VI. ^a WIKUS Bonfinio LUPUS appellatus, magnus bello dux, Mathiam Corvinum Hungariae Regem secutus, Turcos, qui in Carinthiam & Croatiam irruerant, acie fudit, praedamque iis abstulit: in cujus egregii facinoris mercedem à Rege Friescam castellum obtinuit. Nothum fuisse scribit ^b Luccarius.

Volaterr.
Luccar. p. 102.

VI. GEORGIUS, Serviae Archiepiscopus: hujus meminit Volaterranus, ut & idem Luccarius.

Volat.
Orbini p. 342.

VI. JOANNES Despota, pater Mariae uxoris Ferdinandi Frangipani, ex quo conjugio nati Stephanus Comes Modrusa, & Catharina nupta Nicolao Bano Sdrinensi, seu Sirmienfi.

^a *Benvenuto, Sangeorg.* in *Hist. Monferrat.* MS. in *Bibl. Duc. Sabaud.* f. 489.

^b *Phil. de Comines* l. 7. c. 5. l. 2. c. 9.
Belcar. l. 5. c. 24.
Orbini p. 341.

VI. ANGELINA BRANKOVITZIA, Mariae Montisferrati Marchionissae mater. ^a Scribit Benvenuto Sangeorgius ex Comitibus Blandratenfibus, Ordinis S. Joannis Hierosolymitani Miles, ac Guillelmi Marchionis Montisferrati Cancellarius, in ejusdem Marchionis historia, ex Stephani cum Arianitae filiâ, cujus nomen reticet, conjugio, natam filiam Angelinam, quae, inquit, fuit mater Mariae, matris Guillelmi Montisferrati Marchionis, qui tum in vivis erat: *Che fu madre de Madama Maria, madre del presente signore Guilielmo Marchese di Monferrato.* Verba sunt scriptoris, qui in Aula Monferratenfi tum vivebat, cui proinde longè potior fides habenda, quàm ^b Philippo Comineo, viro extero, aliisque, tradentibus Mariam Bonifacii Marchionis Montferratenfis uxorem Stephani Brankovitzii filiam fuisse, tametsi Mariae Stephani filiae conjugis nomen & familia in incerto adhuc maneant.

^a *Spandug.*
Orbini.

^a V. LAZARUS BRANKOVITZIUS, vel BUKOVITZIUS, tertius Georgii filius, Serviam invasit, pulso & exacto fratre Georgio, qui ad Mahometem Turcorum Sultanum, auxilii expetendi gratiâ, venit, à quo repulsam est passus. Inde enim captatâ praeclearam hanc provinciam sibi asserendi occasione, ingenti copiarum militarium apparatu in Serviam irrupit. Cujus adventu terrore simul ac mœrore perculsus Lazarus, qui aliunde hac injustâ usurpatione subditorum odium incurrerat, haud multo post vitam exiit, ^b mense Decembri anno MCCCCLVIII. ^c Uxorem porrò duxerat mense Octobri anno MCCCCLV. HELENAM PALAEOLOGINAM, Thomae Moreae Despotae filiam: cujus quidem favore conjugii Lazaro Despotae titulum ac dignitatem indulsit Joannes Palaeologus Imperator, Helenae patruus. Obiit illa exul VII. Novembris mensis anno MCCCCLXXIV. cum paulò ante mortem, ut Graeci ferè omnes solent, vestem induisset monachicam.

^b *Phranzes* l. 2. cap. 22.
^c *idem* l. 2. c. 19. l. 3. cap. 20. 22. 26. 30.
Laonic. l. 7. pag. 180.

Filia Lazari Brankovitzii ex Helenâ Paleologinâ.

VI. MARIA, superstitute parente, STEPHANO Bosinz Regi matrimonio copulatur: qui quidem focero extincto Servia principatum invasit, eo haud diu potitus, Mahometo Sultano & Serviam & Bosinam armis expugnante, uti suo loco à nobis observatum.

Laonic. l. 9. pag. 243.
Bonfin. dec. 3. l. 10. p. 534.
Spandug. p. 195.

VI. MELIZZA, à matre dum exul Ragusii moraretur, uxor data est LEONARDO TOCCO, Cephalonia Comiti, ac Artæ Despotæ.

Spandug. p. 197.
Orbini p. 340.

VI. IRENE, à matre pariter nuptum data JOANNI CASTRIOTO, S. Petri in Galatina Duci, Magni Scanderbegi filio, ut in Castriotorum familia inferius dicemus.

Leander. Albert. Sanjusin. p. 300.
Earlet. l. 11.
Orbini.

X.

DUCES SPALATENSES.

PALATUM Dalmatiæ urbem celeberrimam, Aspalathum^a Constantino Porphyrogenito, b aliis Spalatum dictam, ex Salonæ ab Attila everisæ ruinis conditam existimant plerique scriptorum, Willelmi Tyrii, Thomæ Archidiaconi Salonensis, & Hungaricorum scriptorum auctoritate fulti. Sed præterquam quod pro certo haberi debet Salonam ac Spalatum unâ ac simul post Attilæ tempora perstitisse, auctor est idem Constantinus Spalatum à Diocletiano Imperatore, ac proinde longè ante Attilæ tempora conditum fuisse; quam quidem urbem magnificis Palatiis, c quorum rudera sua adhuc ætate supererant, ut & nostra, adornaverit, ex quo Spalatum, voce ex Latina *Palatium* detortâ fuerit appellatum. Verùm omissis Spalati originibus, constat extremis sæculis aliquanto tempore in Reipublicæ formam gubernatum, civibus Potestates ac Comites eligentibus à quibus regerentur, sub Regum Hungariæ tamen, ac Venetorum deinde supremo imperio. d Verùm cum Spalatini invicem dissiderent, Nobiles primò expulere anno MCCCXC VIII. e Cumque in reipublicæ gubernatione rursus discreparent, Ladislao Neapolitano Regi, cum in Dalmatiam exscendit, inde Hungarici regni coronam excepturus, se se dederunt. Ladislao verò Spalatum, cum quatuor insulis, Brazzâ, Lezinâ, Corzulâ & Lizzâ, Harvoia vendidit.

a Constant. de adm. Imp. 29. 30.
b Thomas Archid. in hist. Salon. cap. 4. 10.
c Thurocz. p. 25.
Bonfin. dec. 1. l. 6. pag. 87.
Vvill. Tyr. l. 2. c. 17.

e Jean. Sponius in Itin. 10. 1. p. 103.

d Hist. à Cust. cap. 3.

e Thom. Archid. Salon. passim
Orbini. p. 366. § seqq.

2 HARVOIA, seu HERVOIA WKICICH, filius WkaX Chervatnich & nobilis feminæ Ragusinae ex Luccarica gente, Bosnensis Protogeron fuit, ac dominus Jaizæ, seu Jaiczæ, præcipuæ ac munitioris serè totius Bosnensis regni arcis, cujus non semel meminit Laonicus. b Is porrò sub annum MCCCCI. Magnum se *Vairodam Regni Bosnensis ac Vicarium Generalem Regum Vladislai & Ostoia* inscribebat. Quo postremo quidem nomine complura Tragurii, Sebenici, aliorumque oppidorum, quæ Hungaris in Dalmatia parebant, privilegia incolis indulgit anno MCCCCI. Spalati deinde dominium adeptus, Ducis ejusdem urbis, & inferiorum partium Comitatus, titulum ac dignitatem ab eodem Ladislao obtinuit missis in insulas, quas unâ comparaverat, Præfectis. Grave cum Sigismundo Imperatore ob levem offensam bellum gessit anno MCCCCIII. cum antea maximâ animi consensione uterque vixisset, in quoque cum Turcis fœdere, Bosnense regnum cum validis copiis ingressus, Bosinæ Rege ad Constantiense Concilium, in Sigismundi, cuius partes sequebatur, comitatu, tum profecto. Quo quidem percepto nuntio, Sigismundus lectum exercitum, cui Ludovicum Garam aliosque duces præfecit, in Harvoiam misit, à quo Hungari deleti sunt ac profligati. c Observant historici, tum primum Bosinam ingressos Turcos, ex hacque victoriâ occasionem captasse Mahometum in Bosina superiori Sanguiacum seu Vicarium constituendi, IKACHUM, nomine, cui Regis titulum imperii. Qui quidem Ikachus cum à Sigismundo in prælio fusus ac interfectus fuisset, ea rursus regni pars in Bosnensium Regum potestatem venit. Harvoia interim Turcorum destituta auxiliis, cum bello, quod aggressus fuerat adversus hostes potentissimi-

a Luccari l. 41 pag. 80.
Lucius l. 2. de Regn. Dalm. c. 4. Gro de Ravenna nell Chr. di Harvoia Harvatich Duca di Spalato.
Thurocz. in Sigism. cap. 16.
Bonfin. dec. 3. l. 3. p. 397.
b Luc. l. 5. c. 4.

c David. Chytrus l. 3.
Thurocz. in Sigismundo c. 18.
Bonfin. dec. 3. l. 3. p. 397.

Famil. Dalmat.

V u 3 j

mos sustinendo imparem se cerneret, micore ac desperatione confectus, in oppido *Luccari* 3 p. 82. **Cototio** quod jure hereditario possidebat, obiit mente Septembri anno M C C C C X V. quò porrò hosti infensissimo insultaret Ostioa Bosinensis Rex, dimissâ conjugē legitimâ, **JELLIZZAM**, Harvoia conjugem sibi matrimonio copulavit. Exin Spalatenses morte Ducis sui perceptâ, pulso urbis præsidio, rursus in libertatem se se afferuerunt: Ragusini verò, isto cum Sigismundo fœdere, tres ex insulis quas Harvoia tradiderat, Brazzam scilicet, Lezzinam, & Corzulam ab eo compararunt. Ex *Luccari* lib 5. c. 4. *Luccari* pag. 82. Harvoia porrò nati filius unicus *Balza*, & *Maria* à matre Stephano Scimracovichio, in quem universa Harvoiana familia dignitas ac splendor transit. Habuit præterea idem Harvoia fratrem *Draaghiscam*, cujus mentio occurrit in Diplomate anni M C C C C I. Tandem denique Spalatum cæterorum Dalmatizæ maritimarum oppidorum fortunam secutum, Venetorum imperio se se submitit X X V I I I. Junii anno M C C C C X X. uti alio loco à nobis est observatum.

X I.

DUCES SANCTI SABÆ.

Orbin. pag. 389.
Lunclav. in
Pand. n. 95.
Luccar. l. 1. de
gli armati di
Rausa. Laonic.
l. 5.
Luccar. p. 96.

Lad. Tubero.

DUCATUS sancti Sabæ, magnæ olim amplitudinis, ut qui ad duodecim itinerarios dies porrigebatur, ad Ortum Novipazaro, ad Occasum Zetinae fluvio, & Ragusino dominio confinis, Bosinensis regni primùm pars fuit: eaque regio, quam à *Zachlumitis* habitatam diximus, qui Laonico *Condurges*, vel *Condugeres*, dicuntur, ex quo Petrus Luccarius *Chudurgiam* huncce tractum vocat, eundem esse ait cum Chelmenfi, ac Ducatu S. Sabæ; qui *Hertzegovina* vulgò appellatur, voce ex Germanicâ *Hertzog*, quæ Ducem sonat, confectâ, quòd à Principibus possideretur, qui hac dignitate donarentur. Horum originem & natales ad quendam nobilem

I. **W K**, cognomento **H R A N A**, scriptores referunt, qui ex Comite Rudinensi natus dicitur circa an. M C C C X V I I. Hic cum in Servia Regis Stephani Neemanis Comitatum venisset, ab eo benignè exceptus, cum ob militarem fortitudinem, tum ob præclaras animi dotes quibus decorabatur, in obsequiorum deinceps mercedem, non minimam agri portionem quæ Retinensi Comitatu adjungeretur, ab eodem obtinuit. Interfectus fuit anno M C C C L I X. à quodam ex agnatis Branci Rasilloglitchi, quem in jurgio interemerat. Huic filius fuit

II. **W T L A K U S**, qui à paternis virtutibus moribusque haud degener, *Twar*ki, primi Bosinae Regis, gratiam promeritus, Vaivoda dignitate donatus est. Exin copiis, quas ille anno M C C C L X X I X. in Lazari Servia Despotæ auxilium misit, Præfectus, prælio ad Cassoviam inito fortiter cum Despota pugnans, à Turcis deletus est; periculoque elapsus in patriam aufugit. Rursus exercitus Dux à *Twar*ko deletus, Turcos eosdem, qui in Bosinam irruperant, binis præliis fudit. In quorum obsequiorum impensorum gratiam, universam regionem, quæ sancti Sabæ Ducatus appellatione postmodum donata est, ab eodem Rege obtinuit, quò sub extremum vitæ tempus concessit, filiis quatuor ex conjugē relictis, hisce nominibus, *Sandagl*, *Wkaz*, *wk*, & *Wchick*, quorum duo postremi interfecti sunt ab agnatis Pauli *Radichovichii*, proceris Bosinensis, quemidem **W K** interemerat.

III. **S A N D A G L**, **S A N D A I L**, vel **S A N D A L**, uti à Laonico appellatur, cognomento **H R A N I C H**, copiis militaribus, ut parens, præfectus est ab Ostioa Servia Rege, à quo Primus Vaivoda dictus, cum valido exercitu contra Sigismundum Hungariae Regem missus est anno M C C C C X. & ab eo primùm fusus, acceptam cladem insigni victoriâ sarcivit, deletis ac profligatis consequenti anno iisdem Hungaris, eorumque duce Sacholio Joanne circa Mazovia confinia. Quam quidem ob victoriam non modò magnam apud Bosinenses famæ existimationem, sed & ab ipso Rege nova beneficia promeruit, agris ac prædiis donatus, quibus Ducatum non modicè adauxit. Ab eodem Ostioa denique auxilio missus est anno M C C C C X V. Despotæ Servia Stephano adversus Musam Bajazeti Turcorum Sultani filium. Obiit anno

MCCCCXXV. non sine propinati veneni suspicione, nullis ex MARIA Constan-
tini Mazarechi neptis, quæ haud diu marito superstes fuit, susceptis liberis. Lauda-
tur passim apud scriptores ob præclaras animi dotes. Luccar. l. 3. p. 90.

IV. STEPHANUS Wkafii ex Catharina filius, patruo in S. Sabæ Ducatum
successit. Familiæ *Hrana*, vel *Hrarach*, in *Cossacia* cognomen mutavit, quod, ut vo-
lunt, natus esset in quodam loco *Cossac* appellato; sed ut scribit Luccarius, provin-
ciæ, cui imperabat, sancti Sabæ Ducatus nomen imposuisse primum, cum Ducis di-
gnitatem à Friderico IV. Imperatore obtinisset. Simultates graves ac diuturnas
ob ANNAM uxorem, Georgii Cantacuzeni filiam, cum Ragulinis exercuit, quæ
à marito, qui cum nobili Florentina stupri commercium exercebat, despiciatui habi-
ta, cum filio Ladislavo Ragusum se se contulerat. Cum enim & uxorem & filium ab
iis sibi reddi postularet, id non modò abnuerunt, sed copiis militaribus in eorum
gratiam coactis, Ladislavum præfere, à quo fusus parens, Mahumetum Turcorum
Sultanum adiit, auxilium ab eo exposciturus, dato obside filio altero *Stephano*.
Mahumetes lecto exercitu, legatos ad Ragusinos misit, qui Stephani Ducis uxorem
repererent. Illa verò accepto legationis iltius nuntio, veritaque ne Sultanus in filii
provincias irruptionem faceret, in Italiam se se recepit. Duce Stephano interea fa-
tis functo, dissidii domestici occasione captatâ, in Ducatum copias eduxit Sultanus;
vastatisque agris, oppidis etiam aliquot captis, cum metropolim expugnare non po-
tuisset, reversus est. Ita rem memorat Laonicus. At Luccarius & Orbinus de belli causa
Ducem inter & Ragusinos, Laonico non consentiunt. Aiunt quippe susceptum à Ra-
gulinis ob arcem, quam *Soko* appellant, & ad se pertinere contendebat Stephanus:
sed & propter salinaria quadam tributa, quæ in suis ille ditionibus adauxerat, &
ab ipsis exigebat Ragulinis, cum statum & ab antiquo fixum vectigal pro sale qui ex-
portaretur, pendere contra ii assererent. Accidit præterea ut hoc ipso fermè
tempore quo orta hæc controversia, Ladislaus filius parentis vitæ solutioris ac pra-
vorum morum pertasus, quique uxorem Marini Martiani, Rufani Principis, filiam
sibi abstulerat, ab eo recessit, occupatisque aliquot munitis oppidis, Ragusum venit
anno MCCCCI. ubi parentis vitæ pravam rationem, ac causam, quæ ut ab eo recede-
ret impulerat, in Senatu publicè exposuit. Senatus porrò satisfactionis in vectigalis
augmento denegatione aliàs offensus, auxilium Ladislavo pollicitus est. Bello interea
exardescente, Ragusini ac Ladislaus, qui Ducis copias proprios in agros attraxe-
rant, ne quid gravius accideret, ad Mahumetem & Ladislaum Hungariæ Regem
legatos misere, ut suas partes interponerent, ac dissidia componerent. Firmato ita-
que horum principum interventu, inter parentem & filium ac Ragusinos pacto
anno MCCCCII. Stephanus Ladislavum filium in gratiam recepit, concessis, qui-
bus honorificè vitam exigere posset, aliquot oppidis ac prædiis. Ex quo uterque prin-
ceps, ac Ragusini, summâ cum animorum consensione deinceps vixere. Quin & Ra-
gusini Stephanum & liberos in Reipublicæ suæ nobilium atque adeo civium catalo-
gum admiserunt. Obiit Dracevizæ, haud procul à Castronovo, anno MCCCCXVI.
ANNAM CANTACUZENAM, cujus meminimus, primis nuptiis, hacque extinctâ;
HELENAM, quam alii BARBARAM vocant Vulcascini Servix Regis ex filio Monsci-
lio neptim, denique quandam CÆLIAM, sibi adjunxisse tradunt scriptores. Perpe-
ram porrò scribunt alii VOISSAVAM Magni Scanderbegi filiam duxisse, quæ non
Stephani Ducis S. Sabæ, sed Stephani Ducis Montisnigri uxor fuit, ut suo loco doce-
mus. Jam verò ex priore Stephani Ducis S. Sabæ conjugio tres filii produere, *La-
dislaus*, *Wlatcus*, & *Stephanus Cossacia*: præterea *Catharina*, à patre Thomæ Bosinensi
Regi uxor data, & *Maria*, Joanni Zarnoëvichii Zarnagotæ domino nupta. *Stephanus*
filiorum postremus, cum Mahometo à patre obses datus esset, in tributis cui se se ob-
strinxerat securitatem, ejuratâ Christianâ religione, Turcicam amplexus, & *Achmet*
dictus, *Fati*, Achmetis Sultani filiam in uxorem obtinuit, ex quâ Mahometum &
Achmetem, præterea Humam, vel Humunam, Kameram, & Gumeram, filias ge-
nuit, uti scribit Flavius Comnenus. Unde Tuberonis & Pauli Jovii error patescit,
Ladislavum, ut acceptam à patre injuriam vindicaret, Mahumetismum amplexum
fuisse scribentium. Luccar. pag. 97.
Luccar. pag. 96.
Laonic. l. 5. c.
10. p. . . .
Spandugin.
Leunclav. Pand.
n. 162.
Ludov. Tuberò
l. 5. Comment.
sui temp. p. 114.
Laonic. l. 10.
Luccar. l. 3. p. 96.
Gobeliz. l. 11. p.
311.
Luccar. l. 3. p. 8.
109.
Flavio Angelo.

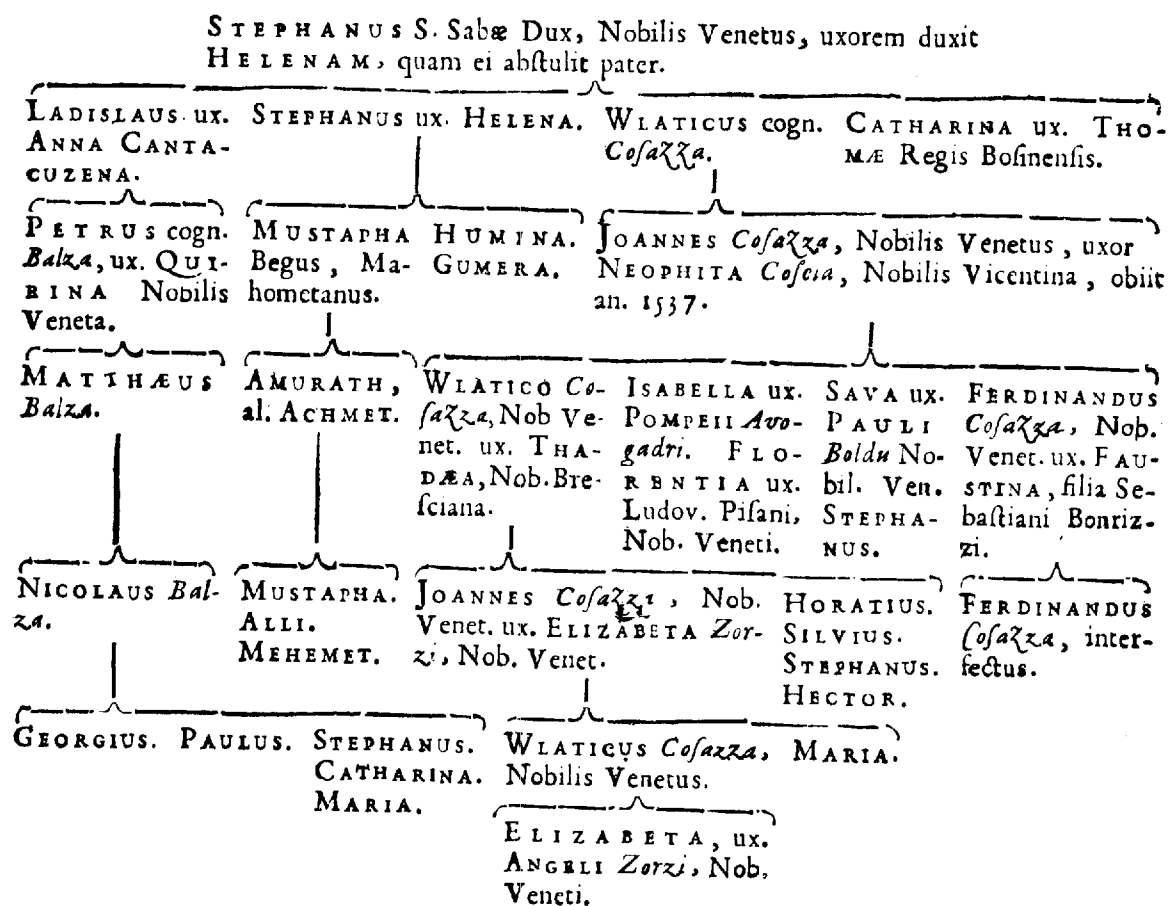
V. LADISLAVUS, & WLATKUS, Stephani Cossaciæ S. Sabæ Ducis filii, Orbini.
paternam hæreditatem invicem partiti, Ladislavus Ducatus S. Sabæ superiorem, Wlat-
kus inferiorem partem cum Castellonovo obtinere. Verùm uterque sorte sua haud
diu potiti, ab Hesso Bego Bajazetis II. exercituum duce ditionibus suis exacti, Ragu-
sum, hinc in Arbensem insulam, apud Zarnoticchios, concessere, ubi Wlatkus vitæ
Vu iij

Laonic: l. 10.

Spandugin. pag.
100.

finem fecit. Ladislavus verò in Hungariam deinde transiit, Ducis S. Sabæ titulo semper donatus, in hæcce verba concepto: *Duca Primorschi, Signor di Hum, & Guardiano del Sepolcro del beato Sava*. Leunclavius & aliquot alii scriptores, post Laonicum, qui Ladislavum Sandalii nomenclaturâ perpetuò donat, dum belli inter Stephanum Ducem & Ragusinos causam ac historiam enarrant, addunt Mahometem accepta Stephani, in cuius gratiam ac auxilium exercitum coegerat, mortis nuntio, in Ducatum cum totis viribus irrupisse, Ladislavum verò Venetias fugisse, ac deinde in Hungariam profectum, ibi fato functum. Mahometes verò Ducatu potitus, Wlatko, Ladislavi fratri, Volaccam, Castellum novum, aliaque aliquot castella sub tributi conditione ad vitæ necessaria concessit. Quæ quidem, extincto Mahomete, Bajazetus successor eripuit, Wlatko in insulam Arbam fugiente, ubi obierit. Aliter denique Spanduginus causam commemorat cur Ladislavus Ragusium concesserit, aitque non à matre ad id inductum, sed pravæ parentis vitæ pertasum unâ cum uxore eò se recepisse.

Enimverò à Ladislao, familiam, quæ Balzæ; à Wlatko verò, quæ COSSACI Æ, vel COSSAZZÆ nomen retinere, profectam scribit Flavius Comnenus: quarum posterior Venetiis inter eas quas Nobiles vocant, locum obtinet, cuiusque stemma ex eodem Flavio hic damus.

Cosazzarum Venetorum insignia tres fascias transversarias rubearum cum cruticula perinde rubea in superiori parte, in atea argentea præferunt.

XII.

COMITES CHELMENSES.

LN Servia Regum stemmate observatum supra, Neemanem Regem duos habuisse fratres, MIROSLAVUM, & CONSTANTINUM, qui Chelmensem Comitatum possederunt sub clientelæ conditione. Miroslavo successor fuit ANDREAS filius, Comes Chelmenfis, seu provincie, quam *Zachulmiam* vocat Constantinus Porphyrogenitus. Hic cum benignioris esset ingenii ac indolis, pacifque amantior, plerasque quas possidebat regiones amisit. Illas quippe, quæ infra montana adjacent, in quibus sunt Nevesium, Debarum, Гречка, aliaque oppida, occuparunt Bosinenses Reguli. Aliam Chelmenfis Comitatus partem, quæ ultra citraque Naronam fluvium protenditur, usque ad Zetinensem Comitatum, præterea Bifzam & Lecam, aliaque vicina oppida Petrus Comes, ac deinde Domini alii Croatia invasere: ita ut nihil aliud Comiti Andree superfuerit, præter Popovum, cum orâ maritimâ, & Stagnensi oppido. Legitur Diploma ejusdem Comitis Andree an. MCCXLI. continens pactum, quod cum Gargano Spalatensi Potestate iniit. Humo conditus fuit in Deiparæ templo Stagnensi, aliquot susceptis liberis, quos inter fuit WLATCUS, magnæ spei adolescens, qui pauco tempore patri superstes obiit; PETRUS Chelmenfis Comes, & alius qui pater fuit *Wcofava*, Barbi de Cruce nobilis Ragusini conjugis. Cæteri eorum fratres ac nepotes in eodem duntaxat Chelmenfi Comitatu Popovum & oram maritimam possidere. Quâ quidem tempestate IGINIUS, Nelipezzi Comitis frater, è Croatia in Chelmensem Comitatum factâ irruptione, Bifzam, Lucum, ac Stagnum occupavit. Extincto Ignio, mansit Chelmenfis Comitatus absque Comite, regionis proceribus nullum supremum agnoscentibus dominum, donec fratres quatuor, MICHAEL, DOBROVOIUS, BRANCUS, & BRAICUS pauperis cujusdam nobilis, nomine Branivoi, ex Bargâ, Chelmenfis provincie oppido, oriundi, filii, quâ armorum vi, quâ indigenarum conciliatâ benevolentia, Comitatum omnem Chelmensem sibi asseruere, productâ deinceps à Zetina fluvio ad Sinum Catarensem dominatione. Sed & PETRUM Comitem, Andree Comitis filium, & NICOLAUM ac TOLLENUM Petri filios, qui Popovum cum ora maritima obtinebant, clientelæ obsequium sibi profiteri coegerunt. Prælio etiam inito, Rassiæ Zupanum fuderunt. Verùm cum insolentiùs se se erga vicinos gererent, Stephanus Bosinensis Banus, indicto iis bello, Chelmensem Comitatum adortus, pleraque regionis oppida in suam redegit potestatem, quatuor istis fratribus interim ditionibus suis exutis, ac miserè pereuntibus. Sic universus Chelmenfis Comitatus Bosinensis Bani juris deinceps fuit, præter Popovum, & oram maritimam, quæ PETRO TOLLINOVIČIĆI, Andree Comitis pronepoti, adhuc parebant: qui cum Bosinensi Bano fidei clientelam præstare abnuisset, ejus arma in se concitavit, & ab eo captus, interfectus est. Verùm Stephanus haud multo post NICOLAŌ, Petri patruo, & Andree Comitis ex filio nepoti, CATHARINAM sororem in uxorem concessit, cum Popono oppido, quo ex conjugio nati BOGHISCIJA, & LADISLAUS NICOLICHII, Mortuo deinde Stephano, THURCUS ex fratre nepos, & in Bosinensi regno successor, Chelmensem Comitatum obtinuit.

lib. de Adm. Imp. c. 33. Lucius lib. 4. c. 4.

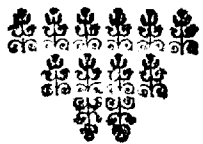
Orbin.

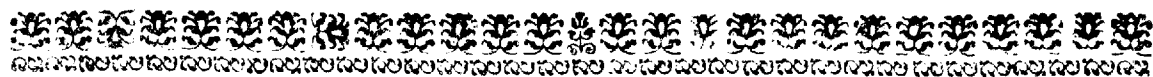
Luccius in Not. ad Thom. Archid. Hist. Saloni. c. 36.

Giovan. di Rovenna nelle Chr. di Harvoia Duca di Spalato.

Orbin.

Chelmenfium Comitum armorum insigne fuit brachium nudatum, hastile seu lanceæ manubrium tenens.

XIII.

COMITES ZENTÆ.

^a *Constant. Porph. de adm. Imp. cap. 30. Pietro Lucari l. 1. annal. di Rausa. Lucius l. 1. Regn. Dalm. c. 13.*

Orbin.

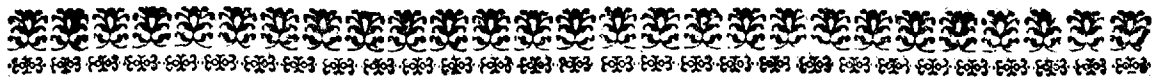
^b *Jean Bapt. Buisson en l'oraison fun. du Marquis de S. Marzin. Guichenon. in stemmate Balmenis Montis-revellens. Duca della Guardia nelle famiglie di Napoli. lib. 8. c. 34. 35. 36.*

REGIO, quam in Dalmatia ZENTAM^a vocant, quæque Comitatus deinceps titulo donata legitur, à fluvio ejusdem appellationis, à quo rigatur, nomenclaturam accepit. Dividitur in superiorem & inferiorem, oppidaque complectitur, Duglam, Drivastum, Scutarium, Dagnum, Podgorizam, & aliquot alia castella. Servix verò Regibus paruit, donec pessum euntibus regni rebus, Vroscio postremo Rege imperante, sed & post ejus interitum, quidam ex Albanæ proceribus cognomento BALSÀ, ut vir erat audaciâ ac fortitudine animi præditus, hancce provinciam invasit, suisque in posterum hæredibus asseruit. Hunc Orbinus ex indigenis nobilibus Albanæ natum dixit: verum Balsæ cognomen, & quæ isti familiæ adscribuntur insignia, stella nempe aurea in campo rubeo, satis declarant, ex Italia, ubi sub Andegavensibus regni Neapolitani Regibus summa apud principes auctoritate ac dignitatibus fulsit, in hæc oras pervenisse, cum Reges iidem in Dalmatiam escenderunt, ac Dyrrachium, vicinaque alia oppida expugnarunt, traductis eò familiis Francis, seu Franco-Neapolitanis: unde Albani proceres à Francis ortum se ducere palam profitebantur, indeque accidit ut inter Albanos & Gallos mutuus intercesserit semper animorum consensus, iique non semel in Regum nostrorum copias militares relati legantur. ^b Quinetiam non defuere qui nobilissimam in Sebusianis Balmensem gentem à Balsis Albanis ortam dixerint, tamen ea opinio nullo nitatur fundamento, & à Guichenono jure refellatur. Illustrem porro Balsarum gentem è Provincia Gallica cum Carolo I. Siciliae Rege profectam, & in Neapolitano regno sedes fixisse, Ducatusque ac Comitatus insignes possedisse, testantur qui de Familiis Neapolitanis commentarios scripserunt, ac præ cæteris præter Philibertum Campanilum, Ferrandus Marranus Gardiæ Dux, qui tamen hujusce Albanicæ Balzanæ stirpis haud meminit. Comitum Zentæ ex ea historiam cum copiosè satis pridem descripserimus in ^a historia Franco-Byzantina, supervacuum esset hanc rursus hîc recudere: verum cum gentis istius stemina ad horum temporum notitiam necessaria sit, haud absurdum forte erit, si illius brevem duntaxat indicem ob oculos lectorum proponamus.

BALSÀ Zentæ Princeps ac Dominus.

STRASCIMIRUS Zentæ Princeps, an. 1368.	GEORGIUS Zentæ Princeps, ob. an. 1379.	BALSÀ, Comes Zentæ, Dyrrachii Princeps. 1. ux. <i>Casina</i> , filia Belgradi Despotæ. 2. vidua Marci filii Vucafcini Regis Servix.
GEORGIUS STRASCIMIRUS, Comes Zentæ, uxorem duxit <i>Despanam</i> filiam Lazari Servix Despotæ, tum viduam Sismanni Moldaviæ Principis.		
GOICUS, & IVANISCUS obiere superstitute patre.	BALSÀ Comes Zentæ, obiit anno 1421.	N. filia nupta <i>Radico Sancovio</i> .

XIV.

DRAGASENSIS FAMILIA
in Servia Regno.

I. ARCUS DEANOVICHIVS, Provinciae Macedoniae, quae Axio fluvio irrigatur, praefectus est à Stephano Serviae Imperatore, in cuius aula primas tenuit. Quo quidem Imperatore factis functo, cum plerique procerum, cui provinciarum ac civitatum praefecturas commendaverat, has sibi afferuissent in solidum, Zarcus perinde, illius quam gubernandam susceperat, dominium usurpavit. Huic liberi praeteris fuere *Dragases, Constantinus, & Theodora*, priore conjugio Zarco Mereffichio: altero, Georgio Balsæ Zentæ Domino, copulata.

^a *Laonic. l. 1. p. 14.*
^{ed. Reg.}

II. ^a DRAGASES parenti in principatum successit, quem, ut scientiâ militari facile omnes tunc temporis ita anteibat, ut nulli prudentiâ haberetur secundus, bello adortus Albanos & Bulgaros, non mediocriter adauxit. ^b Verùm Amurathus in Macedonia factâ irruptione, provinciam cui Dragases imperabat, in potestatem recepit, impositoque tributo Principem sub se stipendia facere iussit, equitum eidem concessa manu non modicâ.

^a *Laonic. l. 1. p. 42.*

^b *idem l. 1. p. 19.*

III. CONSTANTINUS, cognomento DRAGASES ^a fratris principatum adeptus, Turcici Sultani partes primùm sectatus est, à quo tandem defecit, strictiori inito cum Manuele Palæologo Imperatore scedere adversus Bajazetum, qui utrique, dum unâ in Pherrensi oppido colloquerentur, bellum se illaturum minatus fuerat. Atque ut fortiori sibi vinculo Manuelem alstringeret, ac defectionis socium haberet, filiam eidem in matrimonium collocavit, ex quo natus deinde Constantinus Palæologus, ob matrem Dragases cognominatus, postremus Graecorum Imperator. ^b Inita porrò hæ nuptiæ paulò ante prælium ad Nicopolim.

^a *Laonic. l. 1.*

p. 42.

^b *Phranzes l. 1.*

c. 19.

^b *Hist. Polit. p. 8.*

Theodor. Zygomal. Epist. 96.

XV.

DUCES JOANNINÆ, AC ÆTOLIÆ DOMINI.

I. INISSA, sive ut à ^a Joanne Cantacuzeno appellatur, SIMON, Stephani Nothi Serviae Regis ex Mariâ Palæologinâ filius secundogenitus, primus Serviensis regni confusionibus, bellisque civilibus, quibus labefactatum deinceps fuit, initium dedit. Stephanus cognomento Duscianus, Imperator ac Rex Serviae, occupatâ potiori Macedoniae parte, Joanninam oppidum, quod recentiores Jagninam dicunt, cum Acarnaniâ, quam Nicephoro Ducæ abstulerat, fratri Siniffæ contulit, cuius quidem oppidi Ducem se se ille inscripsit. Extincto Stephano, cum proceres, ac provinciarum oppidorumque Praefecti, demandatas sibi praefecturas quasi in solidum, Principi vix obnoxii, usurparent, ut collabentis regni, cui potiundo longè plus juris erat, ut ex Regiâ ipsâ orto familiâ, partem aliquam sibi adsereret, collecto ex Graecis Albanisque exercitu, in Zentam exscensum fecit, ac Scutarium circumfedit. Verùm cum ex loci situ validius esset oppidum, quàm ut expugnari posset, illudque ab ejus Praefecto egregiè defenderetur, ab obsidione discedere coactus est. Exin à suis destitutus, à quibus nec sat amplis opibus pollere crederetur, neque esse eâ animi magnitudine ac prudentiâ, quæ ad istius momenti res peragendas necessaria esse videbatur, in patriam rediit, ibique excessit, binis relictis filiis, *Duca & Stephano*, & natâ *Angelinâ*, de quâ infra verba faciemus. Joannina porrò in Spatarum Albanensium familiam deinceps concessit, uti à nobis aliàs observatum in ^b Historiâ nostrâ Franco-Byzantinâ.

^a *Cantacuz. l. 4.*

cap. 43.

^b *lib. 8. n. 36.*

Famil. Dalmat.

XX

II. DUCAS, cùm ad eam ætatem pervenisset quâ arma indueret, varia in expeditionibus bellicis animi ac virtutis militaris specimina edidit, quæ quidem dotes subditorum gratiam & benevolentiam ei conciliarunt: quâ fretus, in Rasciam cum validis copiis trajicere statuit. Sed veritus ne focer, quem Clapenum vocat Orbinus, Græcorum procerum viribus tunc temporis potentior, & quocum dissidebat, suis obfisteret consiliis, nè in illius manus incideret, curam omnem adhibuit. At Clapenus, vir Græcanicis fraudibus instructissimus, nulliusque fidei, quorundam Episcoporum ac monachorum interventu, qui nihil metuendum à focero, sacramento etiam interposito, sponderant, Castoriam evocatum, apprehendit, propriisque ipse manibus oculos genero avulsi: quem in eam deinde Græciæ partem, quæ Moreæ seu Peloponneso ac Eubœæ insulæ opponitur, ubi & frater Stephanus morabatur, amandavit. Ex quâ quidem rerum tum peractarum serie, colligere licet Clapenum illum, eum esse quem Laonicus & Chronicon Veneto-Byzantinum Ducam Epicernum vocant, qui anno MCCCXCVII. in oppido Neapoli, quod Romania dicunt, morabatur, ubi

Laonic. l. 2. p. 35.
Chron. Veneto-Byz. post Duca Hist. p. 197.

III. STEPHANUS frater tum etiam degebat. Constat enim Ducam ac Stephanum ditiones suas in Thessalia possedisse, unde proximum vero est, hos fuisse proceres, quibus Dimicam, Pharsalica potioremq; Thessaliæ partem, quæ Epicerno isti parebant, ademitt Bajazetes Sultanus, uti narrat Laonicus. Aiunt porrò Stephanum uxorem duxisse filiam Francisci Massaræ, aliorumque in ea ora maritima, quæ Eubœæ insulæ obversa est, oppidorum Domini.

Laonic. l. 2. p. 35.

IV. ANGELINA, Ducæ & Stephani soror, ac Sinissæ filia, Thomam, Prilupi Ætoliæ vicinarumque aliquot regionum Despotæ filium, in conjugem habuit. Fuit porro PRILUPUS iste è Serviciæ proceribus, ob animi fortitudinem à scriptoribus celebratus, PREALIMPUS à Joanne Cantacuzeno, PRILUPUS à Laonico appellatus, qui cùm à Stephano Serviciæ Imperatore Ætoliæ ac Thessaliæ prefectus fuisset, harum provinciarum, illo extincto, aliorum procerum exemplo, dominationem in solidum usurpavit. Spatam nobilem Albanum Artæ & Acarnaniæ dominum, à Carolo Tocco Cephaleniæ insulæ domino bello petitam, copiis adjuvit. Cui quidem Spatæ generis affinitate conjunctus erat, seu is Prilupi, seu Prilupus Spatæ filiam in uxorem habuerit. Decessit porrò Prilupus superstitite Vroscæ Serviciæ Rege, relicto filio Thoma, Angelinæ conjuge, cui, dum Serviciæ bellis civilibus exarderet, Ætoliæ ademitt Nicephorus Ducas Despota. Angelina deinde cùm cujusdam Inici Davalos, nobilis Neapolitani, gente Hispani, adolescentis, qui à Prilupo parente eo bello quod pro Spatâ gesserat, captus, in Artensi oppido detinebatur, amore flagraret, & cum eo stupri consuetudinem exerceret, adulterum ad conjugis necem impellit. Quo perpetrato scelere, ad rerum gubernationem pervenit ille, omnibus, præterquam mulieri, invisus. Atque hujus quidem sceleris ultio divina haud diu dilata: Prilupus quippe, Thomæ & Angelinæ filius, ad Mosem Turcorum Sultanum, ut auxilium contra Carolum Acarnaniæ principem peteret, profectus, captus est, ocu- lique ejus eruti. Ita Laonicus: at Orbinus Inicum à Prilupo privigno exæcatum tradit, cùm id minimè, à quo accepit, scribat Laonicus, qui ut verum fatear, hoc loco ut & in aliis plerisque non omnino plana & expedita commemorat. Addit postremò idem Orbinus Angelinam, filio vel eo casu vel prætate, rerum administrati- ni minus idoneo, Cephaleniæ insulæ domino iterum nupsisse, qui summâ prudentiâ uxoris provincias rexit, & à Turcorum invasionibus tutas ac incolumes, quamdiu vixit, servavit. Erat ille ex familia Toccoorum, de qua pluribus egimus in Historia nostra Franco-Byzantina.

Cantacuz. l. 3.
c. 69. l. 4. c. 19. 43.
Laonic. l. 1. p. 14.
l. 4. p. 112.

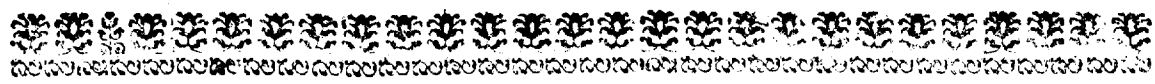
Cantacuz. l. 4.
c. 43.

Laonic. lib. 4.
p. 112.

Orbin. p. 271.

lib 8 num. 25. c.
1695.

XVI.

DUCEs MONTIS NIGRI,
seu de Montenegro.

STEPHANUS DE MARAMONTE, Zarnagoræ Dominus, nobilis Apulus ex Maramontensi gente in regnò Neapolitano, cujus non semel meminit Scipio Ammiratus, uti vult Orbinus, quamquam Flavius Comnenus Dalmatam indigenam fuisse scribat, cum in aulam Balzæ Zentæ Domini, Georgii Strascimiri filii, & cognati, trajecisset, ab eo Montisnigri dominium obtinuit, quod quidam Ducatus titulo donant. Hujusporrò suasionibus cum Balza pacis ac induciarum fœdera, quæ cum Venetis pepigerat, violasset, horum arma in se concitavit, quo durante bello, in Rassiã ad Despotam avunculum profectus, Stephano dominia sua tuenda commendavit. Verùm Balza in hoc itinere mortuo anno MCCCCXI. Zentâ dimissâ, in Apuliam concessit, quâ quidem captatâ occasione Veneti, Zentam cum valido exercitu ingressi, hanc in potestatem suam redegere, cum interim Servizæ Despota bello Venetos adortus, non modicam provinciæ iis partem ademisset. Flagrantibus deinde Venetos inter ac Servios bellis, Zentani Maramontem evocarunt, qui in Zentam appulsus anno MCCCCXIII. Georgium, cui Zentam commendaverat Stephanus Despota avunculus, bello appetiit, receptisque compluribus oppidis, in eâ fortunæ suæ sedem fixit, ubi VOISSAVAM, Magni Scanderbegi filiam, in conjugem obtinuit, & ex ea liberos aliquot suscepit, scilicet *Joannem & Georgium*, qui Zarnovichii, vel de Cernovighio cognomen assumpserunt; & *Voissavam* Lucæ Ducagino nuptam.

Orbin. p. 294.
Ammirat. tom. 2. p. 234. 257.
Luccar. l. 3. p. 85. 86.
H. B. nostra CP. l. 8. n. 38.

Orbini p. 388.
Luccar. pag. 99.

JOANNES ZARNOVICHIVS, Montisnigri Dux, à Turcis fufus ac interfectus est, in eo prælio, quod initum est in Campo Cimouschenfi in Zenta circa an. MCCCC. *Petrus* ejus filius Constantinopolim à Turcis transmissus, ac circumcificus, Scander, id est Alexander, appellatus est.

Luccar. p. 132.

GEORGIUS ZARNOVICHIVS, Joannis frater, ad Ragusinos confugit, relicto Stephano in Zarnagora, ubi septimus extitit hujusce regionis dominus, quam familia ista per XCIII. annos possedit; ab anno scilicet MCCCCXIII. usque ad annum MDXVI. quo in Turcorum potestatem venit.

Porrò ditionibus suis exacti à Turcis Cernovichii, Venetias concesserunt, ubi eorum deinceps familia inter ejusce Reipublicæ nobiles locum obtinuit; cujus stemma ex Flavio hîc describimus.

STEPHANUS CERNOVICHIVS, postremus Zarnagoræ & Montis nigri dominus.

JOANNES CERNOVICHIVS Dux Montis nigri, Nobilis Venetus. ux. CATHARINA ORIA. *Paulus Jovius in Bajazete II.* GEORGIUS CERNOVICHIVS. VOISSAVA Lecæ Ducagini uxor. *Horum non meminit Flavius.*

GEORGIUS CERNOVICHIVS, Nobilis Venetus.

CONSTANTINUS CERNOVICHIVS Nobilis Venetus. ux. N. CONTARENA. Nobilis Veneta. SALOMON CERNOVICHIVS, in Hungaria obiit. HELIAS CERNOVICHIVS. ux. HELENA filia Musai Topiæ.

JOANNES CERNOVICHIVS, Nobilis Venetus. ux. ORSETA VALERESSA, Nobilis Veneta.

VECTOR, vel VICTOR CERNOVICHIVS, Nobilis Venetus. ux. HELENA CONSTANTINUS. CALBA, Nobilis Veneta. CERNOVICHIVS.

JOANNES CERNOVICHIVS Nobilis Venetus, an. 1621.

Cernovichiorum Venetorum insignia aquilam bicipitem auream coronatam, cum alis expansis in campo rubeo præferunt.
Famil. Dalmat.

Nicolaum porro quendam Cernovichii, ut & Angeli Flavii cognomen, Ducisque Montisnigri, aliosque ridiculos titulos assumpfisse innuimus in Angelorum familiâ Dalmaticâ.

XVII.

USCIENSES, seu DE USCIZ,
in Dalmatiâ Comites.

I. **V**IOINUS Comes Usciensis tantâ apud Vroscum cæcum Servix Regem auctoritate valuit, ut non Chelmenfis modò Comitatus, Ragusienfi agro undique contermini, præfecturam, sed & dominium ab eo in solidum obtinuerit. Huic tres extitere filii, *Thomas, Voisus, vel Vladislaus, & Altomanus*, qui paternam hæreditatem invicem divisere, præterea *Voisava* filia, Braikonis Brani-voï Chelmenfis Vaëvodæ uxor.

Orbin.
Luccar. p. 62.

II. VOISAUS, seu VLADISLAUS, cognomento VOINOVICHIVS, vir sceleratus ac schismaticus, eam paternæ hæreditatis partem obtinuit, quæ Ragusinis proximior erat, cum quibus crebra ac continua bella gessit, maximè an. MCCCLX. Vrosci postremi Servix Regis, seu Imperatoris benevolentiam ad eò sibi conciliaverat, ut dimissa legitimâ, Vladislai filiam *Elisabetam* sibi is adjungeret in uxorem. Vladislao anno MCCCLXVI. extincto,

Vvadding. an.
1372. n. 31.

III. NICOLAUS ALTOMANUS, seu, ut in Gregorii IX. PP. Epistolis indigitatur, ALTAMANICHIVS, Altamani, qui fratre Vladislao superstite obierat, filius, patru principatum invasit, *Dobrovoio & Stephano*, Vladislai filiis, unâ cum matre in carcerem coniectis, ac tandem veneno extinctis. Cum Ragusinis anno MCCCLXXI. bellum gessit, deinde cum Lazaro Servix Despota, cui, sub mutui congressus specie, necem inferre conatus est: at re frustra tentatâ, ac irritâ, Lazarus icto cum Hungariæ Rege, ac Tuarko Bosnensi Bano fœdere, cum valido exercitu in illius ditiones impetu facto, Nicolaum captum excæcavit, quod accidit an. MCCCLXXIV. quo demum mortuo, Georgius Balza Zentæ dominus, provincias Trebinensem, Canalem, & Dracevizensem, ditionibus suis conterminas, invasit. At Bosnensis Banus Tuarkus, qui cæteras occupaverat, Georgio deinceps hæc tres provincias ademit. Cæterum fuit Altomanus ex iis proceribus, qui Servix regnum pessum dederunt, idum singuli post mortem Stephani Regis provincias sibi demandas tanquam proprias usurpavere, simili usi omnes fortuna.

Usciensibus Comitibus insignia vulgò adscribunt canterinum cum tribus aquilis coronatis ac expansis. Apex, similis aquila.

XVIII.

CASTRIOTORUM FAMILIA.

QUANTUM splendoris Castriotorum genti Albanæ Magnus ille Alexander, seu Scanderbegus, Alexandro Magno, cui unicus non suffecit orbis, virtute militari ac rerum gestarum gloria vix inferior, attulerit, nemo in sequioris ætatis historia paululum versatus ignorat. Ejus natales qui à remotiori stipite eruere conati sunt, tametsi perillustres in Albania fuisse in confesso sit, non absque fabulis id consecere, cum certa in ejusmodi asserendis Stemmatibus desint monumenta, quæ, vel posterorum incuriâ, vel bellorum quæ hæc pro-

vincias depasta sunt, calamitate periere. Ne quid tamen in re quantumvis obscurâ omittatur, incertis interdumuti licet argumentis, qualiacunque illa sint quæ ab aucto-ribus qui rem ex professo tractarunt, suggesta leguntur, in quibus libitum erit lectori ut & nobis de iis iudicium interponere. Atque ut Stemmatum Castriotorum initium ducatur,

I. CONSTANTINUS CASTRIOTUS, cognomento MESERECHUS, Æmathiæ & Castoriæ Princeps, vel Dominus, memoratur à Flavio Comneno, qui eum obiisse ait anno MCCXC. hujus filius,

II. GEORGIUS CASTRIOTUS, Æmathiæ, Umenestriæ, & Castoriæ Princeps, ab eodem Flavio indigitatur.

III. JOANNES CASTRIOTUS, Georgii filius, eorundem in Albania oppidorum dominus extitit, seu Croiæ, ut auctor est Petrus Luccarius: ex quo præ-terea docemur, Castriotorum gentem à Castratenfi oppido, quod in Afensi pago, haud procul à Drilone fluvio, constructum conspicitur, denominatam. Celebratur Joannes Castriotus à rerum sui temporis scriptoribus ob animi magnitudinem, & egregiam in re militari experientiam, ut qui Amurathi Turcarum Sultani vires diu sustinuerit: quibus tamen cedere tandem est coactus, filiis quatuor in fidei obsides ad eum transmissis. Huic uxor fuit VOISAVA, Pologi Domini filia. Est autem Pologum oppidum in Macedonia & Bulgaria confinibus. Ex ea novem liberos suscepit, masculos quatuor, natas quinque. Ac filios quidem, *Repeßium*, Amefani Begi, cui Amurates summam rei militaris in Scanderbegum patrum credidit, parentem: *Stanissam*, *Constantinum*, & *Georgium*, Scanderbegum deinde appellatum. Joannis filia fuere *Ialla*, vel *Angela*, Goici & Georgii Stressi mater, *Angelina* Vlademi Golemi, Arianitæ Comneni fratris, uxor: *Vlaika* Joanni Musako nupta: *Mara*, quæ ut auctor est Barletus, Stephano Cernovichio, seu, ut alii volunt, Constantino nupsit: & *Mamizza*, quæ à fratre Scanderbego Musaco Topiæ, qui in prælio contra Turcos interfectus est, uxor data est.

P. Luccari l. 3. pag. 86.

Fatti di Scanderbeg. p. 272.

Volacerr. l. 8.

Barlet. l. 1. c. 5.

Barlet. l. 8. p. 230.

IV. GEORGIUS CASTRIOTUS, SCANDER-BEGI, id est Domini Alexandri, ab Amurathe Sultano, cum ejus jussu est circumcisus, nomenclaturâ donatus est. Animi magnitudo, & summa quâ valuit rebus in omnibus, ac militari- bus præsertim, prudentia, cæteræque quibus adornabatur virtutes, virum eduxere ad Regiam usque dignitatem; Albaniam enim ac Epiri Rex appellatus, Turcis in Albaniam sæpius cum validis copiis irruentibus non obstitit modò, validissimi aggeris instar torrentem sistentis, sed & hos crebrius fudit, ex iis insignia adeptus tropæa. Obiit anno MCCCCXLIII. secundum Italicum gestorum illius scriptorem; juxta verò Barletum XVII. Januarii anno MCCCCXLVII. annos natus LXIII. regni XXIV. Corpus humo conditum in æde sacrâ S. Nicolai Lyffenfi, vel Alossienfi. Uxorem duxerat DONICAM, seu ANDRONICAM, Arianitæ Comneni, Budaresci & Terrænovæ in Albaniam Principis, sive Domini, ex altera uxore filiam, ex eaque liberos præ cæteris suscepit, *Joannem Castriotum* Ducem S. Petri in Galatina, & *Voissavam* Stephani Maramontis, Ducis Montis nigri, conjugem.

Fatti di Scanderbeg. p. 298. Barlet. l. 1. c. 13. Duca della Guardia p. 78.

Orbin. p. 386.

V. JOANNES CASTRIOTUS, mortuo parente, occupatisque à Turcis Albaniam & Epiri provinciis, ad Ferdinandum Neapolitanum Regem concessit, à quo Ducatum S. Petri in Galatina obtinuit. Uxorem duxit IRENEM, Lazari Brancovitzii Serviam Despotæ ex Helenâ Palæologinâ filiam, ex quâ præ cæteris liberos suscepit, *Ferdinandum* Ducem S. Petri, *Georgium Castriotum*, cognomento Scanderbegum, mortuum anno MDXL. Ferdinandi Castrioti parentem: *Constantinum Castriotum* Efferniensem Episcopum, cujus sepulcrum visitur in æde sacrâ S. Mariæ nova, cum hacce inscriptione: *Constantinus Castriotus hic regitur, sanguine & cognatione Regum ac Cesare clarus, morum candore insignis, dignitate Pontifex Efferniensis, dum probè vivit, intempestivè moritur. Andronica Cominata paterna avia nepoti optimo posuit.* Habuit præterea Joannes Castriotus filiam *Mariam*, quæ obiit anno MDLX.

Fatti di Scanderbeg. p. 300.

Schrader. Vghell. to. 6.

VI. FERDINANDUS CASTRIOTUS, Dux S. Petri in Galatinâ, uxorem duxit N. filiam Bonifacii de Aquâvivâ, primi Ducis Nardensis, ex eaque liberos procreavit *Achillem*, *Fridericum*, *Alphonsum*, *Paulum*, *Joannem* & *Ferdinandum*, qui absque liberis obiit, præterea *Irenem Castriotam*, quæ Ducatum S. Petri in fa-

Annuario tom. 1. famgl. Neap. pag. 32.

Campanile p. 98. mliam Sanseverinam transtulit, ducto in conjugem Petro-Antonio Bisiniani Principe, ex quo conjugio nati Berardinus Bisiniani Princeps, absque liberis mortuus, & Victoria Ferdinandi Capuani Termolensis Ducis uxor.

Antonio Termino de i tri seggi di Napoli p. 48. Ex eadem Castriotorum Neapolitanorum gente extitere Duces Ferrandinæ in eodem Regno. Harum quippe provinciarum historici tres hoc cognomine fratres recensent, quorum primogenitus JOANNES CASTRIOTUS Ferrandinæ Dux fuit, alter ALPHONSUS, Marchio Atripaldæ, tertius denique FERDINANDUS Marchio civitatis S. Angeli.

Carlo de Lelis lib. 1. p. 222. JOANNES CASTRIOTUS, primus Ferrandinæ Dux, uxorem duxit JOANNAM, Honorati Caietani Trajectensis Ducis ac Fundensis Comitis filiam: quibus ex nuptiis nata filia unica Maria, Ducatus Ferrandinæ, ac Comitatum Convertini, Galatolæ, Vegliæ, & Leverani hæres. Uxor verò Joanna mortuo conjugè alterum superduxit Joannem Berardinum de Aquâvivâ de Aragonia, secundum Ducem Nardensem.

ALPHONSO CASTRIOTO Atripaldæ Marchioni uxor fuit CAMILLA DE COSAZA, ex quâ Antonium & Joannem procreavit.

FERDINANDUS CASTRIOTUS, S. Angeli Marchio, conjugione- xus est cum CAMILLA CAPUANA, Petri Andreæ Comitis filia, quibus ex nuptiis prodire Ioanna & Hippolyta. Alphonsus verò Castriotus Mariæ ex fratre Joanne neptistutor factus, hanc filio primogenito Antonio in conjugem dedit: Marchionifam vero Civitatem neptim alteram ex Ferdinando fratre, Joanni Castrioto filio secundogenito, qui cum ad parentem venisset, aëris intemperie, nullâ relicta prole, obiit, ipso parente biennio post extincto.

ANTONIUS CASTRIOTUS, Ferrandinæ, Dux absque liberis perinde interit in ipso ætatis flore, in quodam jurgio Venetiis interfectus, cum uxor eo superstitè vitam exuisset. Tradunt scriptores Italici ingenio fuisse arroganti ac superbo, licet cætera magnificum, unde dicebatur extitisse *Giovane illustre altieramente nato*. Ducatus verò Ferrandinæ eo mortuo ad Regem Neapolitanum rediit.

tom 3 pag. 551. Recensentur perinde aliquot alii ex eadem Castriotorum familiâ nobiles, ac à Bosio quidem, FRATER ANTONIUS CASTRIOTUS, Marchionis Atripaldæ filius, Miles Hospitalarius, qui vixit an. MDLXV.

Carolo de Lelis l. 1. p. 349. HIPPOLITA CASTRIOTA, Hectoris Montaquilæ uxor, apud Carolum de Lelis.

Ammirato to. 2. p. 234. JOANNELLA CASTRIOTA, uxor Octavii Capacii nobilis Neapolitani, Annibalis Capacii, Marciani & Locuniani domini, filii, apud Ammiratum.

in Notit. Eccl. Mazan. Capacio nel forestiere p. 148. Meminit præterea Rocchus Pirrus BERNARDI CASTRIOTI, Comitis Galatinæ & Capertini, parentis Joannis Castrioti, qui Mazarenfis in Sicilia Episcopus fuit circa an. MCCCXXCV. & in Regno Neapolitano Locumtenens generalis sub Regina Joanna IV. Ferdinandi I. filia.

Sed & in Codice MS. in quo familiæ nobiles Venetæ describuntur, mentio fit Castriotorum ex Albanâ, quorum alter JOANNES DERBICHIUS in Reipublicæ consilium admiffus, Croiam Venetis concessisse dicitur: huicque adscribitur pro insignibus aureum brachium à dextrâ parte proficiscens, ensen tenens, cujus caput aureus, acies verò lunulam argenteam in inferiori parte trajicit.

Barlet lib. 2 c. 5. pag. 34. Castriotis verò Albanensibus & Neapolitanis vulgò pro insignibus adsignant bicipicem aquilam cum alis expansis nigram in campo aureo. At Barletus campum rubrum statuit, quo casu, aurea fortè aquila fuerit.

XIX.

SPANORUM IN ALBANIA STEMMA.

ACTOR est rerum à magno Scanderbego gestarum scriptor anonymus, constantem fuisse apud Albanos opinionem, Spanorum gentem ex Hispania, atque adeo ex magni Theodosii familia, duxisse originem. Id tamen apud vulgus duntaxat fortè obtinuerit, inde saltem conficitur perillustres semper habitos Spanorum natales, quorum aliunde præclare gesta personant passim ac prædicant harum provinciarum historia. Meminit Joannes Cantacuzenus SPANOPULI cujusdam, qui magistratum gessit sub Andronico Palæologo Imperatore, ac fortè ex eadem familia fuerit, cum dictio *πυλα*, quæ minuendi vim habet, familiarum nominibus sæpè apud Græcos addi soleat. Spanorum porrò utcunque stemma hîc delibamus, initio potissimum ducto ab iis temporibus, quibus paulò certior videtur scriptorum fides.

Fatti di Scanderbeg p. 275.

lib. 3 c. 15.

ANDREAS Dux Drivastensis, obiisse dicitur an. 1366. quod si ita est vix potuerit fuisse Michaëlis pater.

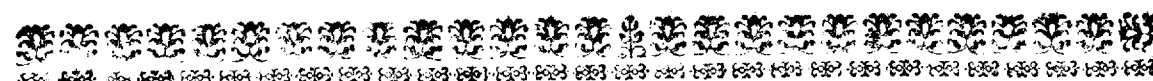
MICHAEL, ab aliis PETRUS appellatus, SPANI cognomen primus assumpsit. ob. an. IRENE. 1465. Huic 1. uxor fuit AGNES, Pologi domini filia, Voislavæ Magni Scanderbegi soror. 2. uxor N. Vide *Gesta Scanderbegi* p. 274.

1. ANDREAS SPANUS Dux & Comes Drivastensis, uxor ducit AGNETEM Arianitæ Comneni filiam. Ab eo prognatos Angelos quidam volunt, quorum Stemma supra contextuimus.	2. ALEXIUS SPANUS, ux. MILIZZA, filia Georgii Brankovitzii Servix Despotæ.	2. PETRUS. 2. PAULUS. 2. MICHAEL. 2. JOANNES.	2. HERNON. 2. MARTINUS. 2. AGNES.
--	--	---	-----------------------------------

ALEXANDER SPANUS, ux. ELIZABET DE MOLORIA, Nobilis Patavina.	MARCUS SPANUS, ux. NICOLA BRIARNA, Nobilis Veneta.	BLASIUS SPANUS, ux. CATHARINA CONTARENA, filia Sigismundi, Nobilis Veneti.	ANGELINA, ux. STEPHANI Ducis Pologi. ADRIANA ux. JOANNIS MICHAELIS, Nobilis Veneti.	LUCIA, ux. PETRI ANGE- LI, Ducis Drivasti.
--	--	--	---	--

MARCUS SPANUS, ux. CATHARINA DE FERRARIIS, Patavina. CORNELIA nupta JOANNI PAULO AB HOROLOGIO.

ALEXIUS SPANUS.

XX.

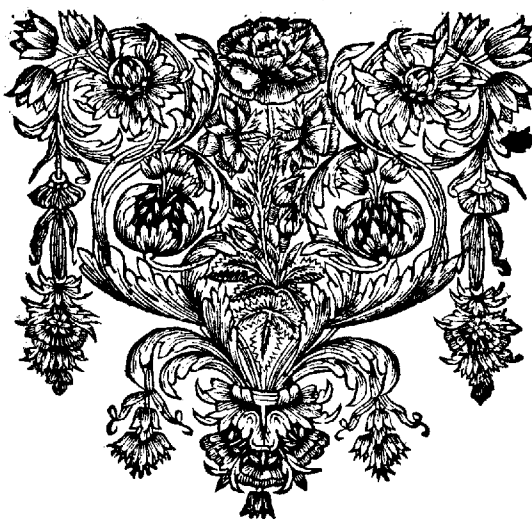
BOCCALIORUM FAMILIA.

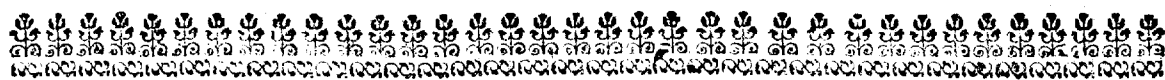
CUM in hac lucubratione nobis id potissimum consilii sit, ut non avi duntaxat medii, atque adeò Byzantinam, sed & interdum nostratam adornemus historiam, si offerat sese occasio, Boccaltiorum gentem in Albania nobilem hîc describemus è lubentiùs, quòd ex eà prodierit CONSTANTINUS BOCCALUS, seu BOCCALI, à Francisco I. Rege Francorum Militari sancti Michaelis torque donatus. Hujus parens NICOLAUS BOCCALIUS à Turcis ditionibus suis exactus, cum universa familia ad Venetos concessit, in quorum exercitibus diu meruit. Uxorem duxit CATHARINAM, Arianitæ Comneni filiam, Constantini, cujus alibi meminimus, sororem, ex quâ præ cæteris *Monolium & Constantinum Boccaltium* suscepit, qui in tenera adhuc ætate ad Constantinum Comnenum patrum, Sanctæ Sedis Capitaneum Generalem, se se recepere.

Ruscilli nelle imprese p. 458.

Ab eo deinde missi sunt in Francisci I. aulam, qui Constantino præfecturam quadraginta militum levis armaturæ, & Regii Ordinis militarem torquem concessit. Hinc ad Bonifacium Monferratensem Marchionem cognatum transiere, ubi cum aliquandiu moram traxissent, Marolius à Marchione in Maximiliani Imperatoris aulam missus, eidem quamdiu vixit militavit: Constantinus verò in Italia moratus, in bellis, quæ ibidem gesta sunt, præclarè factis inclaruit, ea bellicæ virtutis existimatione, ut Magnus Hetruriæ Dux Friderici Bozolensis ex familiâ Gonzagâ ex fratre aut sorore neptim in conjugem ei dederit. Exin Carolum V. Imperatorem secutus, bello Parmensi, & Romæ expugnationi unâ interfuit. A Venetis deinde accitus, copiis aliquot militaribus præfectus, mox ab Urbini Duce, qui summus eorum Dux delectus fuerat, legatus factus, in bellis Mediolanensibus operam navavit. Tandem in ejusdem Reipublicæ obsequio vitam cum morte commutavit, quatuor ex conjugis susceptis ac relictis filiis, *Leonida* scilicet, *Jacobo* qui puer obiit, *Manalio*, & *Francisco-Maria*. Atque hic postremus Urbini Ducis, à quo in Baptismo susceptus fuerat, nomine donatus, in Regnum Neapolitanum missus est, ut Theodori Boccalii, cui ob impensa sibi obsequia complura contulerat prædia Carolus V. hæreditatem exciperet. LEONIDAS BOCCALIUS Venetis militavit, ac tandem nullâ ductâ uxore fati concessit. NICOLAUS denique BOCCALIUS Venetis pariter se se addixit.

Boccaliorum insignia sunt bini leones invicem commissi, ense unâ tenentes.

I.

STEMMA

TURCICORUM SULTANORUM.

UM de Turcorum origine, deque primis eorum Sultanis sat multis differuerimus in Notis ad Nicephorum Bryennium & Annam Comnenam, ea hic repetere fuerit inutile, cum id præterea nobis præfertim consilii sit Sultanorum duntaxat Iconiensium seriem exhibere, quorum crebra est apud rerum Byzantarum scriptores mentio, qui cum à primis Sultanis Turcicis genus ducant, eorum Stemma, licet à nobis aliàs in iisdem Notis editum, hic rursus describendum duximus.

DEGACUS Nobilis Turcus, vir animo præcellens.

SALGEUCUS Aithono, SADOE, Tyrio SELUC, à Turcorum Regè deficit. Moritur annos natus 107.

MICHAEL cum Muchamudo Sultano militare abnuisset, ab illo in carcerem coniectus est. Inde ceteri Turci rebellandi captata occasione complura in Chorofana oppida expugnant. N. frater Michaëlis. CUTLUMUS, à quo Sultani Iconienses orti.

ABUTALIB MAHOMET, cogn. <i>Tegraibec</i> , Græcis scriptoribus <i>Tangrolipex</i> , Aithono <i>Dogriffa</i> dictus, deleto Masgudo Sultano; M. Sultanus acclamatur an. Chr. 1057. moritur 1063.	DAVID. SIRUSES, idem forte qui ASPAM <i>Scylitzæ</i> , p. 473. ubi Tangrolipicis frater dicitur.	IBRAHIM cum in fratrem rebellasset, ab eo superatus, neci datus est an. 1058. <i>V. Not. ad Bryenn.</i>	CHEDIGA Caimbemrilæ Bagdatensis Caliphæ uxor.
---	--	---	---

GUEDADOLDULUS ALBA ARSELANUS, Tyrio <i>Belfet & Belfetof</i> , Aithono <i>Apsafalem</i> , Græcis <i>Asan & Axan</i> , Turcorum Sultanus, Romanum Diogenem Imp. delet capitque. Interficitur anno 1071.	MARUEILUS dum Sultanicam dignitatem post fratris necem occupare nititur, à Malcosa nepote deletur & capitur an 1073.	ASAN <i>ἀνδρόπυος</i> Tangrolipicis Scylitzæ pag. 770. 771. 774. perit in prælio.	DARSIANUS, aliis <i>Cassianus</i> , & <i>Asan</i> , Antiochiæ Sultanus, Tyrio nepos Belfetof dictus.
--	--	---	--

GELALOLDULUS MASCOSAS, seu <i>Me eshai</i> , Aithono <i>Melecta</i> , seu <i>Molefa</i> , M. Turcorum Sultanus moritur an. 1097. æt. 37. <i>Tarpares</i> Annæ dicitur. <i>Vide Notas.</i>	NISUS in fratrem arma movet an. 1084.	TAGEOLDULUS NISUS Damascum exacto Isaco invadit, dumque Sultanicam ambit dignitatem post fratris excessum, à Belciaroco nepote interficitur anno 1097. <i>Tunises</i> dicitur Annæ. <i>Vide Notas.</i>	SANSEDONIAS. BULDAGIS. N. filia.
---	---------------------------------------	--	----------------------------------

MUHAMED, seu MEHEMUD, annos natus 5. Sultanus inauguratur, rerum potente Berchana matre. A fratre Belciaroco pellitur. atar. 34.	BELCIAROCUS, Annæ <i>Purgiaruch</i> , pulso Mechemud fratre, & Sultanus invadit. Moritur an. 1104.	MAHOMETUS GUIATOLDINUS Belciarocum delet, & Sultanus proclamatur. Moritur an. 1117.	SANREDOUAN, cogn. <i>Phacherolmelic</i> , Aleppi Sultanus, moritur anno 1113. <i>Ginaboldes</i> dicitur l. 2. c. 1. hame-patris nomine.	SANSOLMALUCUS DECACUS Damascum fratri eripit anno 1095 Emefam capit an. 1102. Moritur an. 1103. <i>Vide Ann. p. 329.</i>	N. filia nupta nobili Arabi. <i>Anna p. 178. Vide Notas ad Not.</i>
--	--	---	---	--	---

GELALOLDULUS an. 14. natus, patre extincto, Sultanus acclamatur: nec multo post à Mahometo in ordinem redigitur.	ISMAEL. MECHAMUD patri in Sultannatu sufficitur.	TAGEOLDULUS Aleppi Sultanus, cogn. <i>Acharfis</i> , seu <i>Aharafis</i> interficitur. 1114.	SULTANSA N. filia nupta <i>Balado</i> Aleppi Sultano. <i>Vide Orderic. Vital. p. 825. 826. 826.</i>
--	--	--	---

II.

SULTANI ICONIENSES.

N eam Asiæ partem, quæ Cappadociam & Lycaoniam contingit, tum primùm excursiones fecisse Turci leguntur, cum Romano Diogene imperante, bellis domesticis ac intestinis univèrsim flagraret Romanum seu Græcicum Imperium: quorum captata occasione, maximas pervasere & expugnare provincias & civitates. Diogenes verò quò rapidum huncce torrentem coerceret, prælio congressus, ab iis captus est. Exhinc Turcorum Sultanus nepotibus & agnatis hæc expilandas provincias tradidit, concessis ingentibus copiis, ita ut quæ bello compararent, sub hominii conditione retinere ac possidere iis liceret.

^a *vide Not. ad Bryenn. l. 3. n. 16.*

I. ^a **CUTLUMUS**, Magni Belciaroci, seu Tangrolbeci, Turcorum Sultani patruelis, primus apud scriptores occurrit ex iis qui potiorem Asiæ partem Græcis ademerunt. Quinetiam probabile est, eum esse qui Diogene imperante Iconium expugnaverit. Nicephorus Bryennius, Scylitzes, & Zonaras variis in locis illius bellicas expeditiones attigere: ^b narrantque ut cum in Asia compluribus partis victoriis, captisque urbibus ac provinciis, summam sibi parasset auctoritatem, Turcorum supremum imperium sibi asserere conatum, coactumque Sultatum, penes quem erat, Chaliphâ partes suas interponente, universa Asia ei cessisse. Huic PTOLOMEI nomen tribuit El-Macinus, ut à me aliàs observatum in Notis ad Bryennii historiam: qui quidem præ cæteris, quas ad quinque fuisse scribit ^c Scylitzes, liberis, *Solymanum & Mazontium* filios ei adscribit.

^a *Elmacin. p. 293.*

^b *Antion. c. 15.*

^c *Tyrius l. 3. c. 1.*

^d *Antion. c. 15.*

^e *Anna l. 3. p. 95.*

^f *El-Macin. p. 293.*

^g *El-Macin.*

II. **SOLYMANNUS**, ^a Cutlumi, seu Ptolomæi filius, perperam ab ^b Aithono Aspasalemi Sultani, qui non alius est à Sultano Albo Arselano, nepos; ut ab ^c Antistite Tyrio Sultani Belsotfi, qui idem est cum Aspasalemo, pariter nepos fuisse dicitur, ^d potiorem Bithyniæ partem, ipsamque Nicæam, in qua Imperii sedem constituit, expugnavit. Quod quidem tum accidit, cum, post Romanum Diogenem & ejus successores, intestinis motibus res Græcorum laborarunt. ^e Idem & Antiochiam Græcis abstulit, ^f & Serföldum Alepensæm Dominum, qui eandem sibi asserere civitatem conabatur, prælio fudit ac interfecit anno MLXXXIV. Anno verò proximè sequenti, bello appetitus à Tageoldulo, quem Tutusæm nuncupat Anna Comnena, Gelalolduni Sultani fratre, qui post Serfölduli necem Alepum invaserat, Damasci & Muselæ principe, Solymannum unà cum ipsa urbe Antiochia vitam amisit, ab eo cæsus ac deletus.

^a *Anna l. 6. p. 168.*

^b *cf. seq.*

^a **APELCHASEMUS**, quem Solymanus ditionibus suis præfecerat, cum Antiochiam expugnaturus profectus est, eo mortuo has ipse sibi in solidum asseruit. Græcis bellum indixit, cum quibus postea pacisci coactus est, quò se adversus Puzanum tutaretur, qui à Sultano missus fuerat, ut eum solio quod usurpaverat dejiceret, quique Nicæam obsidione vallaverat. At Apelchasmus cum assumptis thesauris suis ad Sultatum, quò illius iram mitigaret pergeret, in reditu interceptus à Puzani militibus ab iis suffocatus interiit. Interjecto verò aliquo tempore, cum Sultanus è vivis excessisset, duo Solymani filii, qui apud eum custodiâ detinebantur, arreptâ fugâ Nicæam venerunt, & à Pulchase, Apelchasmæ fratre, qui post Puzani obitum, Nicææ principatum invaserat, benignè excepti, ditiones paternas receperunt.

^a *Albufarag. p.*

^b *Anna l. 6. p.*

^c *180. l. 9. p. 250.*

^d *255.*

IV. **CLITZIASTHLAN**, vel **CLITZIESTHLAN**, ^a Albufaragio **KER-ASLAN** nuncupatus, ^b Solymani filius primogenitus, Sultanus proclamatus, rerum summam, ea Pulchasi abrogata, Mahumeto commisit, Græcorumque exinde provincias depopulatus est: cum quibus composito deinde fœdere, eorum in gratiam Tzachæ Turcico proceri, qui Smyrnam, Phocæam, aliquotque Ægæi Pelagi insulas invaserat, Alexio Comneno imperante, bellum intulit, quem sub colloqui specie in castra evocatum, in-

ter comminandum interfecit. Scribit^c Anna Comnena Tzacham generum fuisse, id est agnatum vel affinem Clitziasthlanis: ^d alio verò loco ait Solymani, qui Nicææ captus fuit, uxorem filiam fuisse Tzachæ, patris alterius Tzachæ qui in eandem præfecturam ei successit. Duos porro Solymani filios paternas inter se partitos ditiones par est opinari, atque adeo Clitziasthlanem reservatâ sibi Lycaoniâ, Imperii sui sedem Iconii constituisse; Nicæa verò & Bithynia Solymano fratri cessisse, qui ^e Tudebodo Solymani senioris filius dicitur, & quem ^f Guillelmus Tyrius cum filio ejusdem nominis videtur confundere. ^g Constat enim obtinuisse Nicæam Solymanum, cum à nostris est expugnata anno M C X V I I. in qua uxor & duo filii adolescentes capti sunt, quorum alterum Marchibanum nuncupat ^h Ordericus Vitalis, qui postea in singulari cum Boëmundo certamine interfectus fuit. ⁱ Et sanè apud Annam Comnenam legimus Clitziasthlanem in hisce regionibus tum egisse, cum nostri ad obsidendam Antiochiam sunt profecti.

^c Pag. 250. 313.
^d 322.
^e Anna l. 11. p. 321.
^f Tudebod. p. 783.
^g Lib. 3. c. 10.
^h Albert. Aq. l. 2. c. 36. 37.
ⁱ Tyr. l. 3. c. 10.
^j Orderic. l. 10. p. 798.
^k Anna l. 11. p. 318.

V. CLITZIASTHLAN II. ejusce nominis, prioris Clitziasthlanis filius, Imperii sedem Iconii pariter constituit, uti testatur eadem ^a Anna. Bellum etiam cum Græcis gessit: ^b tandemque à Masuto fratre notho interfectus fuit, qui ejus ditiones ac principatum statim invasit. Saïsanem sapius appellat ^c Anna, de qua voce ad ejusdem Alexiadem quædam congesimus, ^d satisque à priore Clitziasthlane diversum fuisse indicat, scribens in ætatis flore fuisse cum est interfectus, quod accidit circa annum M C X V I.

^a Anna l. 15. p. 460.
^b Ead. l. 15. p. 480.
^c Pag. 429. 431. 478.
^d Pag. 475.

VI. ^a MASUTUS, Clitziasthlanis I. filius nothus, Gazi Turcomannorum Principis, cujus parens à Clitziasthlane II. interfectus fuerat, viribus copiisque adjutus, Iconiensem principatum Sultanique dignitatem adeptus est. ^b Aliquot cum Danismane seu Tanismane Cappadociæ Sultano, & Noradino Sultano similtates exercuit. ^c Bellum etiam gessit cum Joanne & Manuele Comnenis Imperatoribus, quibus complura in Asia abstulit oppida. Inter liberos Masuti recensentur à scriptoribus potissimum ^d Clitziasthlan Iconiensis Sultanus, ^e Sanisanu Gangræ & Ancyra princeps, præterea filia aliquot, ^f atque in iis uxor Jagupazanis, cui Amasiam & Ancyram cum Cappadocia dedit Masutus: ^g altera nupta Daduni, cui Cæsaream & Sebastam concessit: ^h tertia denique, quam Cameronem vocat ⁱ Phranzes, Joanni Comneno, Andronici Imperatoris fratri primogenito, matrimonio collocata.

^a Anna l. 15. p. 480.
^b Nicet. in Ioan. n. 5.
^c Cinnam. l. 1. n. 6. l. 2. n. 7.
^d Tyr. l. 14. c. 3. l. 18. c. 27.
^e Nicet. in Ioan. n. 5. 6. in Man. l. 1. n. 1.
^f Cinn. l. 2. n. 7.
^g Nicet. in Man. l. 3. n. 5.
^h Cinnam. l. 5. n. 3. l. 6. n. 13. 14.
ⁱ Nicet. in Man. l. 3. n. 5. 6.
^j Cinn. l. 5. n. 3.
^k Nicet. ibid.
^l Nicet. in Man. l. 1. n. 2.
^m Phranz. l. 1. n. 23.

VII. CLITZIASTHLAN III. Iconiensis Sultanus, ^a cum Jagupasane sororis marito bello appetitus, ab eo primùm fufus est. At Jagupasane mortuo, ejus ditiones pervasit, ut & Dadunis nepotis, ^b ac Sanisanis denique fratris. ^c Exinde Manuelem Imperatorem prælio adortus, ejus copias ita profligavit, ut post hanc acceptam eladem nullam animi lætitiâ deinceps testatus fuerit. Commissum porro hoc prælium, secundùm ^d Antistitem Tyrium & Steronem, anno M C L X X V I. ^e secundùm verò Robertum de Monte & Trivertum an. M C L X X V I I I. tradentes præterea anno proximè sequenti cladem hanc ultum Manuelem, adepta insigni ex Sultano victoria, de qua tamen silent Græci scriptores. ^f Extincto Andronico Tyranno, Sultanus in Imperii fines facta impressione, complura cepit oppida, qua tum tempestate septuagenario major fuisse dicitur. ^g Ex Matthæo Parisio discimus fidem Christianam amplecti in animo habuisse, cumque in finem ad Alexandrum III. summum Pontificem literas dedisse, cui ille præclaram rescripsit epistolam, quæ apud eundem Parisium descripta legitur. Is præterea subdit clam deinde baptismum excepisse; quod uxoris, quam Christianam fuisse testatur Nicetas, consiliis factitasse licet conjectari. ^h Scribit verò Otto à S. Blasio Sultanum Legatos ad Fridericum I. misisse an. M C L X X I X. qui cum eo fœdera sancirent, illiusque filiam in uxorem expeterent, quam si impetraret, Christianam religionem amplexurum cum omni sua gente pollicerentur; Imperatorem verò agrè id concessisse, quod eam unicè diligeret: sed illam mortem obiisse antequam nuptiæ celebrarentur. ⁱ Is porro fuit Sultanus, qui Conradi Imperatoris & Ludovici VII. Francorum Regis, per ejus ditiones transeuntium, cum Hierosolymitanam expeditionem susceperunt, potiore copiarum partem delevit anno M C X L V I I. ^k Sequenti verò, Raimundi Pictavini Antiocheni principis audita morte, in principatum Antiochenum facta impressione, plura castra cepit. ^l Obiit haud multo post deletum Manuelem, relictis aliquot liberis, atque in iis Caichosroë, qui in Sultanicam successit dignitatem: Masuto, cui in hæreditatis sortem Amasiam dedit, Ancyram, Doryleum, aliaque Ponti oppida: Coppatino, quem Melitenæ, Cæsareæ, & Colonæ, quam Texaram postea appellarunt, Famil. Dalmat.

^a Nicet. in Man. l. 3. n. 5. 6.
^b Cinn. l. 2. n. 5.
^c Cinn. l. 5. n. 13.
^d Nicet. l. 6. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
^e Vincent. Belv. l. 31. c. 150.
^f Tyr. l. 21. c. 12.
^g Stero an. 1176.
^h Rob. de Monte & N. de Trivetto an. 1179.
ⁱ Nicet. in Isaac. l. 1. n. 4.
^j Matth. Paris p. 78. 81.
^k Epist. Alexandri III. PP. apud Petr. Blesens.
^l Otto à S. Blasio c. 25.
^m Tyr. l. 16. c. 19.
ⁿ Odo de Diogilo.
^o Tyr. l. 17. c. 10.
^p Nicet. in Isaac. l. 1. n. 4. in Alex. l. 2. c. 2. l. 3. n. 4.

Principem constituit : & *Rucratino*, qui *Aminsum*, *Doceam*, & alia maritima oppida obtinuit.

^a *Nicet. in Alex.*

^b *Nicet. ib.*

Trivett. an. 1174

1182.

^c *Nicet. in Isaac.*

l. 3. n. 6. 7.

Tageno Patav.

p. 13. Expedit.

Asiat. Frid. I.

p. 84. 89. 9.

Epist. edita ab

Vrsijsio p. 561.

Hist. Hieros. p.

1160. 1161.

Arnold. Lubec.

l. 2. c. 9.

Chron. Reichersp.

Gouefr. Man. an.

1188. 1189.

^d *Nicet. in Alex.*

l. 2. n. 5. l. 3. n. 4.

^e *Radulph. de Di-*

recto p. 641. 642.

Hoved. p. 649.

^f *Hist. Hieros. p.*

1161.

Chron. Reichersp.

p. 279.

^g *Georgius Abul-*

farag. p. 282.

^h *Nicet. in Alex.*

l. 3. n. 4. 6.

ⁱ *Abulfarag.*

p. 282.

^k *Abulfarag.*

p. 282.

^l *Abulfarag.*

p. 282.

^m *Abulfarag.*

p. 282.

ⁿ *Abulfarag.*

p. 282.

^o *Abulfarag.*

p. 282.

^p *Abulfarag.*

p. 282.

^q *Abulfarag.*

p. 282.

^r *Abulfarag.*

p. 282.

^s *Abulfarag.*

p. 282.

^t *Abulfarag.*

p. 282.

^u *Abulfarag.*

p. 282.

^v *Abulfarag.*

p. 282.

^w *Abulfarag.*

p. 282.

^x *Abulfarag.*

p. 282.

^y *Abulfarag.*

p. 282.

^z *Abulfarag.*

p. 282.

^{aa} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ab} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ac} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ad} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ae} *Abulfarag.*

p. 282.

^{af} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ag} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ah} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ai} *Abulfarag.*

p. 282.

^{aj} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ak} *Abulfarag.*

p. 282.

^{al} *Abulfarag.*

p. 282.

^{am} *Abulfarag.*

p. 282.

^{an} *Abulfarag.*

p. 282.

^{ao} *Abulfarag.*

p. 282.

VIII. CHAICHOSROES ^a Iconiensi tractu cum Lycaonia & Pamphylia à patre donatus, ^b ex matre Christiana natus fuit, quam filiam Tolosani Comitis fuisse, nullo licet fundamento scribit Nicolaus Trivettus: ex quo à fratribus odio habitus, ab iis bello est appetitus, ditionibus suis spoliare eum conantibus. ^c Imperatori Friderico I. in Terram sanctam per ejus provincias transeunti sese opposuit, missis cum copiis filio *Meleco*, quem praelio fudit Fridericus, ita ut Iconio excedere coactus fuerit Chaichosroës. ^d Exinde cum Alexio Angelo Imperatore bellum gessit: sed mox icto cum eo foedere, Constantinopolim ipsemet venit, opem ab Alexio petiturus adversus Rucratinum fratrem, qui Coppatini fratris post ejus mortem invasis ditionibus, Iconium sibi pariter asserere conabatur: quod tandem perfecit, exacto Caichosroë, qui ad Leonem Armeniæ Principem concessit. Sed cum à Leone minimè fuisset admissus, ob contractum ab eo haud ita pridem cum Rucratino foedus, Constantinopolim profectus est. ^e Narrant nonnulli rerum Anglicarum scriptores, Gallici Regis Legatos Constantinopoli redeuntes anno MCLXXXVIII. retulisse Sultanum filio suo Sultani Saladini filiam in uxorem collocasse, filiamque suam nuptum dedisse ejusdem Saladini filio: adduntque Iconiensis Sultani filium, quem *Kutepez* vocant, uxorem Saladini filiam interfecisse. ^f Videntur alii Saladini generum *Meleco* appellare, atque ita *Kutepez* idem fuerit cum Meleco.

IX. RUCRATINUS, seu, uti ab ^a Abulfaragio appellatur, RUCN'ODDINUS, ^b Iconiensem principatum adeptus est circa annum MCC. Cum Alexio Imperatore primùm amicitiam & societatem coluit. Sed cum accepisset ab eo submissos Chafios, seu Assassinos, à quibus interficeretur, rupto foedere, bellum Græcis indixit, eorumque est provincias depopulatus. ^c Brevi porò Sultanica potitus est dignitate, extinctus enim anno MCCIII. vel sequenti. Nam post expugnatam à Francis Constantinopolim an. MCCIV.

X. CHAICHOSROES frater Iconium obtinebat, ditionesque suas receperat. ^a Acropolita porò eundem esse qui JATHATINUS præterea nuncupatur, perspicuè ostendit, scribens hunc Sultanum cum à fratre principatu exactus fuisset, Constantinopolim concessisse, & ab Alexio Angelo Imperatore benignè exceptum, ^b ejurato Mahumetismo Christianam religionem amplexum, & ab Imperatore deinceps, more tum recepto, in filium adoptatum. Expugnatà postmodum à nostris Urbe, cum Alexio fugâ elapsus est, acceptaque fratris morte, mutata & ementita veste, Iconium venit, captoque juniore fratris filio, Sultanus rursus est renuntiatus. ^c Statim porò cum Theodoro Lascari, qui Nicæam invaserat, foedus pepigit: sed mox captata bellorum, quibus res Græcorum confliabantur, occasione, Attaliam, quæ ab Aldobrandino quodam Italo possidebatur, obsidione vallavit, quam ille Cypriorum adjutus copiis solvere coëgit. Ita quidem Nicetas: at ^d Acropolita Attaliam in Sultani venisse potestatem videtur innuere, scribens in ea urbe excepisse Alexium Imperatorem, in ejusque gratiam coëgisse exercitum in Theodorum Lascarim, qui Imperatoriam dignitatem nuper arripuerat, commissoque invicem certamine Sultanum ipsius Theodori manu percussum vitam amisisse.

XI. KUTEPEZ, vel MELEC, vel denique, ut ab ^a Abulfaragio nuncupatur, EZZODDINUS CAICAW, patri in Sultanicam dignitatem successit. In Myralimi, Saladini filii, gratiam, qui à Saphadini filiis ditionibus suis pulsus fuerat, exercitum conscripsit. Obiit sub annum MCCXIX. Damiatam nostris obsidentibus. Scribit ^b Jacobus à Vitriaco in Christianos ea fuisse animi propensione, ut hos sibi in corporis custodes allegeret: sed & tum famam fuisse Christo nomen dedisse, baptismumque excepisse.

XII. ^a AZATINUS, seu ALATINUS, Iconiensis Sultanus, exhinc legitur. ALADINUM KAICOBADUM nuncupat ^b Abulfaragius, scribitque mortuo fratre, à quo in custodiam in castro Menshar ad Euphratem datus fuerat, a Militibus inde eductum, ad Sultanicam tandem eventum dignitatem, cum cæterà fratri superstites essent liberi impuberes, rebusque gerendis haud tum idonei. Addit præterea præclaris animi virtutibus fuisse adornatum principem, resque Turcorum, quæ Chaichosroës filiorum simultatibus ac dissidiis dilapsæ ac profligatæ fermè fuerant, in

pristinum restituisse statum. ^a Sed & Christianam religionem amplexari voluisse testantur missæ per Gabram Legatum anno MCCXXV. ad Gregorium IX. Summum Pontificem Epistolæ, quibus & in Terræ sanctæ recuperationem non modicum auxilium, & fœdus se cum Christianis Principibus, uti cum Friderico II. Imperatore jam peregerat, componere pollicitus est. In ea verò quam ad Pontificem scribit Epistola, ita inscribitur: *Alatinus magnus Soldanus Iconii, & Potestas omnium terrarum per orientem & septentrionalem plagam existentium, & Magnæ Cappadocia.* Auctor est ^d Vincentius Belloyacensis Sultanum Iconiensem, percepto Tartarorum accessu, matrem & sororem ad Constantem, Haitonis Armeniæ Regis filii, regni Vicarium & Bajulum, securitatis gratiâ misisse, cum is præterea ejus esset vassallus, Constantem verò contra fidem datam in manus Tartarorum tradidisse: hacque perfidia irritatum Sultanum, in Armeniam irrupisse, obsidionique vallasse Tarsum oppidum: qua durante, ille obiit an. MCCXXVI. & in urbe regali Satalia sepultus fuerit, ^e cum regnasset annos XVIII. matre & sorore paulò antea in itinere extinctis. Ita ille est Sultanus, cujus obitum ad annum MCCXXVIII. refert ^f Albericus. Sed & fortè ad eundem referri debet quod de Aladino Sultano Iconiensi scribit ^g Aithonus, qui Chorasminos, à quibus bello impetitus fuerat, profligavit: quod & firmatur ab ^h Abulfaragio. ⁱ Alatinus porrò uxorem duxerat Babylonii Sultani filiam; ex quo conjugio nati duo filii, præter quos ex concubina *Gaiasadinum* filium procreavit, quem ditionum suarum in solidum heredem instituit.

^a Rainald an. 1235. n. 37. 38. 39.

^d Vincent. Belv. l. 32. c. 29.

^e Abulfarag. p. 312.

^f Alberici Chron. MS.

^g Aithon. c. 15.

^h Abulfarag. p.

307. 308. 311.

ⁱ Vincent. Belv.

l. 31. c. 143.

XIII. GAIASADINUS, seu, ut à ^a Pachymere nuncupatur, JAPHATINUS; ab ^b Acropolita, JATHATINUS; ab aliis AZATINUS; ab ^c Abulfaragio denique GIATHODDIN CAICOSCAW, Iconiensi à patre principatu in extremis agente Ensa in manus tradito, donatus est. ^d Statim atque parens deceffit, seditionem moliti sunt Corasmini, Sultanum ex sua gente eligere conati. Verùm Sadadinus, qui summam rerum sub illius patre gesserat, Francorum, qui tum in ejus castris merebant, ope, in Sultanatus possessionem hunc immisit: utque principatum firmaret, eidem persuasit ut parentis viduam cum duobus filiis de medio tolleret. Cumque Gaiasadinum deinceps interficere atque adeò suffocare statuisset, hunc ille antevertit, eo pariter interempto. ^e Gaiasadino porrò imperante, Tartari in illius provincias facta irruptione cuncta ferro flammaque vastarunt, fuis ipsius exercitibus, expugnantisque oppidis: quod quidem ad an. MCCXLII. & MCCXLIII. referunt scriptores. ^f Iis deinde recedentibus, quidam Coterinus Sultanicam dignitatem invadere anixus, à Lambronensi Domino cæsus est & deletus. ^g Obiit Attaliæ, seu Sataliæ, mense Octobri anno MCCXLV. ^h Balduini II. Imperatoris neptim in uxorem expetiit, initis super hac re aliquot legationibus, de qua copiosius egimus in historia nostra Franco Byzantina. ⁱ Abulfaragius & Acropolita variis vitiis fœdatum fuisse scribunt. Tres porrò ex eo nati filii, ^k Azadinus, seu Ezzeddinus, primogenitus, ex matre Iconiensi: *Racnoddinus*, ex matre Græci Presbyteri filia, & *Aladdinus* ex parentis cum Georgiæ Regina, quam Christianam fuisse ait ^l Pachymeres, nuptiis procreatus. Ac licèt filiorum esset postremus, quia tamen ex legitimo natus erat conjugio, statim atque in lucem est editus, in legitimum principatus heredem à Baronibus agnoscisci curavit parens. Verùm patre extincto, suprema Racnaddino dignitas data, Aladino vix tum septenni.

^a Pachym. l. 13.

c. 20.

^b Acrop. c. 42.

^c Abulfarag.

p. 312.

^d idem.

Vincent. Belv. l.

31. c. 145.

^e Phranz. l. 1.

c. 24.

^f Abulfarag. p.

312. 14. 115. 319.

Vincent. Belvac.

l. 13. c. 20.

^g Joinvillæ.

Pachym. l. 13.

c. 20.

^h Acrop. c. 42. 65.

ⁱ Gregor. l. 4. p. 71.

^j Aithon. c. 18. 16.

^k Hist. Fr. p. 272.

^l Hist. Franco Byzant. l. 4. n. 28.

^m Vinc. Belv. l. 31.

c. 151.

ⁿ Vinc. Belv. l.

32. c. 26.

^o Abulfarag. p. 319.

^p Hist. Fr. Byzant. l. 4. n. 29.

^q Abulfarag. p. 319.

^r Acrop. c. 41.

^s Abulfarag. p. 319.

^t Vinc. Belv. l. 32.

^u Pachym. l. 2. c. 4.

XIV. ^a RACONAD, seu, uti ab Abulfaragio nuncupatur, RACNADDIN, ad Iconiensem principatum, Salefadini, qui rerum tum potens erat, factione e vectus est, cum annum ætatis undecimum attigisset, ex matre Græca natus, quæ etiamnum superstes erat, cum Sultanus filius est inauguratus. A Losyro Turciæ Præfecto, rerum sub parente administro, bello divexatus fuit, à quo & Salefadinus interfectus est. Eo regnante Turci pacem cum Tartaris fecere, pacto annuo tributo. Azadinus Sultani frater in eum finem Sebastam missus cum Constantino Lambronensi Marchione, Turciæ Marescallo & Bajulo: ita quidem Vincentius Belvacensis. At ^b Albufaragius scribit Tartaros cum Azadini provincias expugnassent, Racnaddinum fratrem Sultanum dixisse, isque abeuntibus, procerum interventu, utrumque fratrem in concordiam rediisse, paternis invicem partitis ditionibus: ac Edzoddinum, seu Azadinum, Icovium & provincias occidentales: Racnaddinum verò Cæsaream & provincias orientales obtinuisse: Aladino tertio fratri aliquot prædii ad vitæ necessaria assignatis: monetam denique trium principum nominibus insignitam cusam fuisse, cum hisce characteribus, EZZ. RACN. ALA. Quod quidem ad annum MCCXVIII. refertur. ^c Aladinus verò cum ab Azadino fratre ad Tartarorum principem missus pergeret, in itinere mo-

^a Vincent. Belv. l. 32. c. 27. 28.

^b Albufaragius p. 321.

^c id. p. 329. 330. 331. 332. Ense 19. 347. 359.

ritur anno MCCCLV. qua quidem tempestate Raconadum fratrem, qui Iconium invadere conabatur, captum detinuit Azadinus. At anno sequenti à Tartaris ipsemet captus est, à quibus è carcere eductus Raconadus, Sultanus ab iis est renuntiatus.

^a Vincent. Bolv. lib. 32. cap. 26. Abulf. pag. 319. ^b Gregoras l. 4. p. 57. 58. 71. Pachym. l. 1. c. 10. 24. l. 3. cap. 25. l. 10. cap. 15. Abulfarag. pag. 321.

^c Gregoras l. 5. pag. 98. ^d Gregor. l. 4. p. 67. Phranz. l. 1. cap. 24. Pachym. l. 4. c. 3. 6.

^a Gregoras & Phranz. *ibid.*

^b Pachym. l. 1. c. cap. 25.

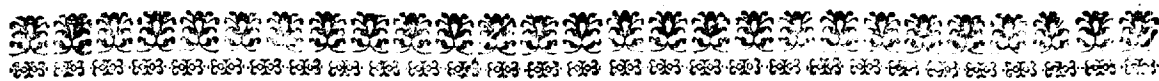
^c Annal. Turc. Thedor. Spandug.

XV. AZADINUS igitur, seu AZATINUS, ^a vel uti in Annalibus Turcorum appellatur, ALADINUS, Gajafadini ex Iconiensi puella natus, ad Iconiensis dignitatem à patre evectus est. ^b Tartaris ejus provincias facta irruptione invadentibus, patriâ excedere coactus, cum uxore, liberis, matre ac sorore ad Imperatorem Michaëlem Palæologum concessit circa annum MCCCLX. tum ut ejus opem imploraret, tum ut dum pacatiores res essent, locum ubi habitaret sibi concederet. Assignata porro Oenos urbs maritima, ubi tamen, ne quid novi moliretur, custoditus est. Verùm haud multo post Tartaris, à quibus Raconadus Sultanus dictus fuerat, recedentibus, clam cum Meleco filio Turcorum ope elabatur, uxore, liberisque aliis, Michaëlis jussu, in custodia detentis. ^c At is priusquam Iconium perveniret, vel certè priusquam pristinam dignitatem recepisset, mortem obiit. ^d Hunc principem ferunt in Christianam religionem, quam ipsius profitebatur mater, propensorem se testatum, adeo ut cum apud Michaëlem Imperatorem ageret, in ædibus sacris Ecclesiasticis Liturgiis interfuisse dicatur; sed & excepisse baptismum famam tum fuisse, cum præterea pro certo haberetur ejus patrem Christianismum pariter fuisse amplexum.

XVI. ^a MELEC paternæ calamitatis potiùs quàm dignitatis hæres, cum ex Imperii provinciis unà cum patre excessisset, eo mortuo, Iconiensem principatum, plerisque proceribus assentientibus, adipisci conatus est. At horum præcipuus Amur ejus inaugurationi intercessit, coactoque valido exercitu Melecum exegit, qui inde Heracleam Ponti oppidum concessit: anno deinde proximo in Turciam reversus, deleto ac caeso Amurio & Afrato, tandem Sultanus proclamatur. ^b Verùm statim cum Haly Amurii filio congressus profus profligatur. Post ejus obitum universus Turcorum principatus in varias toparchias divisus est, regionum ac provinciarum præfectis supremum dominium usurpantibus. ^c Ferunt ex hac Turcorum anarchia natum formidandum Christianis Ottomannorum Imperium: quorum Stemma ex Leunclavio & aliis obiter perstringemus.

III.
OSMANIDARUM,
seu OTTOMANORUM STEMMMA.

Soleiman Schach.					
Sungurfengi.	Ertucul.	Gundogdi.			
<i>Phranz. l. 1. c. 25.</i>					
Gundus, qui & Gundus Elp. Agdemur.	Sarigati, qui & Aidogdi.	I. OSMAN Gazi, seu Ottoman, vel Othman Turcor. Sultan. obiit anno 1328. regn. an. 29. <i>Phranz. l. 1. c. 26. Ducas c. Laonic. l. 1. &c.</i>			
II. URCHAN, vel Orchan, Gazi, Niczam cepit. ob. an. 135. regn. an. 32. <i>Phranz. l. 1. c. 27.</i> Ali Bassa.					
Soleiman Bassa, Gerlensis & Bolenfis Sangiacus, mortuus ante patrem mens. 6. <i>Cantacuz. l. 3. c. 89. 90.</i>	Chaliles & alii tres filii. <i>Vide Cantacuzen. l. 4. c. 4. 44.</i>	III. Sultan MURAT Chan; seu Amurathes I. ob. an. 1389. regn. an. 32. <i>Phranz. l. 1. c. 28.</i>			
Sicus Zelebi, cæcatus à patre. Daut Zelebi exul apud Hungaros. <i>Laon. p. 26.</i>	IV. BAJAZET Gilderun Chan Gasi captus à Temire 29. Jul. an. 1402. ob. an. 1403. <i>Phranz. l. 1. c. 29. Laon. Ducas, &c.</i>	Jacup Zelebi strangulatus jubente fratre Bajazethe. <i>Laon. p. 37.</i>			
Orthobules. <i>Laon. p. 96. 97.</i> Zeches. <i>V. Leuncl. n. 59.</i>	V. Emir SOLEIMAN regn. an. 7. regno exutus à Mustafa Zelebi, casus in prælio Temiriano. <i>Phranz.</i>	Isa Zelebis, occisus à Mustafa fratre. <i>Phranz.</i>	VI. MUSA regn. an. 4. occisus à Muchemete fratre anno 1413.	VII. Sultan MURAT Chan, regn. an. 8. an. 1421.	Casan Zelebi N. filia missa CP. à fratre Soleimanne. cum fratre Casaxe.
Urchan Zelebi post mortem patris CP. fugit.	N. filia Constantinopolim pariter concessit.	VIII. Sultan MURAT Chan II. obiit 11. Febr. an. 1451. regn. 31. ætat. 75. Mustapha Zelebi Nicææ catus à fratre. <i>Phranz. lib. 1. cap. 32.</i>			
Aladin Zelebi mortuus aute patrem Amasæ.	IX. Sultan MUCHEMET Chan II. Constantinopolim cepit 29. Maii 1459. ob. Maii an. 1481. vix. an. 58. regn. 70.	N. Zelebi natus ex Isvendiariis Begi filia, nominatus à baptismo Calixtus Osmanides.			
Mustapha Caramanix Begus, mortuus ante patrem.	X. Sultan BAJAZIT Chan II. obiit 23. Jun. an. 1512. regn. 31. vix. 74.	Zemi, seu Gemes, pulsus à fratre moritur exul in Italia. Ejus filius Christianus à Soleimanus occisus.			
Sinan Scach Caramanix Begus, ante patrem mortuus.	Alem Scach qui & Alalama Scach mortuus ante patrem.	Achmet Amasæ Bassa occisus à Selime.	Muchemet Magnesiæ Bassa, à patre veneno necatus.	Curcut Castamonæ & Magnesiæ Bassa occisus à Selime fratre.	XI. Sultan SEIM Chan I. obiit 22. Sept. an. 1510. vix. 46. regn. 8. an. 8. mens. 8. dies.
Muchemet Zelebi, strangulatus à Selime patruo.	Aladin Zelebi, strangulatus cum fratre.	Urchan Zelebi.	Murat Zelebi ad Regem Persarum concessit ducta ejus filia.	Aladin Zelebi ad Sult. Ægyptium profugit.	Filii cum patruelibus necati Præs. jussu Selimis.
Mustapha necatus in conspectu patris à mutis. Murat Zelebi necatus avi jussu.	Muchemet Amasæ mortuus ante patrem cui carissimus erat, anno 1544.	XIII. Sultan SELIM Chan II. ob. 13. Dec. an. 1574. regn. annos 8. 3. mens.			
XIV. Sultan MURAT Chan III. ob. 18. Jan. an. 1595. vix. an. 45. regn. 20. Muchemet, Aladin, Zangir, Abdalla, Soleiman: hos quinque fratres suos in ipsis auspiciis imperii se præsentate strangulari jussit.					
XV. Sultan MUCHEMET III. ob. 21. Dec. 1603. vix. an. 39. 21. filii à fratre strangulati.					
XVI. Sultan ACHMET I. ob. 15. Nov. 1617. vix. 30. regn. 14. XVIII. Sultan MUSTAPHA regn. an. 1. mens. 4. regno exactus mense Sept. an. 1623. & in carcerem coniectus.					
XVII. Sultan OSMAN strangulatus à Mustapha patruo 20. Maii 1622. regn. 4. an. 4. mens. vix. an. 17. XIX. Sultan MURAT Chan IV. ob. 8. Febr. an. 1640. vix. 32. regn. 16. mens. 6. XX. Sultan IBRAHM Chan fratri successit an. natus 28. obiit an. 1649.					
XXI. Sultan MUCHEMET Chan IV.					

IV.

ARMA ET INSIGNIA PRINCIPUM
aliquot Turcicorum, vel certè Mahumetanorum,
aut Paganorum.

ARII circumferuntur Fezialum libri Gallici, MSS. in quibus describuntur familiarum nobilium arma & insignia, qui quod secundum provincias ea exhibeant, vulgò PROVINCIALES indigitantur. In iis habentur præterea Regum omnium, atque adeo Paganorum & Mahumetanorum principum exarata insignia. Qui quidem libri videntur scripti regnante in Gallia Carolo VI. vel certè Carolo VII. qua quidem tempestate licet fieri possit ut istorum Principum plerique esse desierint, cum horum toparchiæ in Turcorum Sultani, vel etiam Ægyptii, jus potestatemque concefferint, vero tamen videtur simile ea hausisse à vetustioribus Fezialibus, quorum præcipuum semper fuit studium, siquando apud exterarum gentes peregrinarentur, Regum nobiliumque arma describere. Sed utrum quæ Mahumetanis principibus adscribuntur, Toparchiarum, an verò familiarum insignia fuerint, haud promptum est definire: cum varia interdum iisdem principibus in istis manu descriptis Fezialium libris arma adscribi animadvertere sit. Sed quomodocunque se se res habeat, haud absurdum fortè erit ea qualiacunque sunt, hic describere ex tribus aut quatuor MSS. Codicibus, qui penes nos sunt, servato etiam Gallico idiomate, additisque notis aliquot chorographicis & historicis, cum abique earum subsidio, quæ ibi describuntur Principatum nomenclaturas perperam sæpe exaratas haud omnino percipere liceret. Sic autem ordiuntur hæc insignia.

Cy ensuivent les noms d'aucuns Roys Soudans.

Le Soudan de BABILONE portoit d'or à un tourtel de sable. Babylonici Sultani non semel mentio habetur apud scriptores, ac præsertim apud Joinvillam p. 27. 86. 99. nostræ editionis, cui Andreas Favinus in Theatro honoris lib. 9. alia attribuit insignia, nempe, *d'or au chef de gueules à 2. fasces de mesme, la premiere breissée du costé du chef seulement, & l'autre haut & bas.*

Le Soudan de DAMMERIE, (al. DAMMARIE) d'or papelonnie de gueules à clochettes d'argent. (al. d'or.)

Le Galifre de BAVDARS, (al. BLANDAS) d'argent à un cheval roussatre sans bride. Idem qui Chalipha Bagdatensis, qui *le Calyphe de Baudas* nuncupatur à Froissart 3. vol. cap. 74. & in Chronico veteri Flandriæ cap. 82. & Chaliphas de Baudas à Jacobo de Vitriaco in hist. Hierosol. p. 1142. 1125. Vide Ismaëlem Bullialdum in Astronomia Philolaica lib. 12. p. 467. & Notas nostras ad eundem Joinvillam.

Le Soudan de GALICE (al. DE GALACH) de gueules à un homme nu tout droit en la moienne, tenant en sa main dextre un glaive, (lanceam) enserré d'argent: en la main senestre une targe en maniere d'un cœur, & le tient par l'un des bords, le panch dedans, (al. le pot par dedans) Videtur hic intelligi Rex Galliciæ in Hispania ex Maurorum gente.

Le Roy d'AFRIQUE, (al. ANFERIQUE,) d'azur à deux olifans d'argent. Peirescianus Codex Regi d'Arfrigue pro insignibus adscribit d'argent à un lyon d'azur bandé de gueules, à douze Chasteaux d'or sur la bordure. Ubi Africa dicitur ea Africæ provincia propriè dicta, cujus metropolis Africa pariter nuncupatur, de qua præ cæteris Falcandus pag. 1649. Dorrionvilla in Hist. Lud. III. Ducis Burbon. cap. 71. & seqq. Froissart. 4. vol. cap. 13. 18. 23. Joan. Gramæyus in Regno Tunetano cap. 7. & Davitus in Africa pag. 238.

Le Roy de BAUDAS, (al. BENDAS,) de gueules à trois consteaux (al. tourteaux) d'argent, en la moienne un besant d'or. (al. de sable.) Videtur hic intelligi Bagdatensis Sultanus, penes quem sub Chalipha erat rei militaris summa potestas, uti pluribus aliàs à nobis observatum.

Le Roy de TABARIE, d'or à trois Griffons de sable. Sultanus fortè, qui ante expugnatam à nostris Tyberiadem hanc obtinebat: vel potius Sultanus ille qui post captam à Saladino Uibern ejus præfecturam obtinuit. De Tabariæ principibus urbisque fortuna, pluribus agimus in Familiis nostris Hierosolymitanis.

Le Roy d'ACOPASSE, (al. DE COPASSE,) de gueules à trois mains d'argent. Videtur is fuisse qui Æthiopiæ populis, quos *Axopart* vocat Albertus Aquensis lib. 6. cap. 41. 46. lib. 7. cap. 39. imperabat. Atropatiam regionem memorat alicubi Maginus.

Le Roy de SURNE, . . . à trois estoilles d'or. Nescio an is sit Rex de Sarco, cujus meminit Jacobus à Vitriaco pag. 1125. tamen si fatendum minus utramque convenire nomenclaturam. Possit etiam legi de Surie, quomodo Syriam vocabant nostri.

Le

Le Roy de NAVE d'azur à six molettes d'or à six pointes.

Le Roy d'ORTANIE, (al. d'ARTAMEZ.) de gueules freté d'argent à six bastons de frezeure, desseurs des lozanges en maniere de demy compas. Ubi fortè legendum Oranie, ut hîc inuatur Oranæ provinciæ & oppidi maritini ejusdem nominis in Africa Rex, quam vulgò Oran dicimus, de qua Leo Africanus lib. 4. p. 198. Gramayus, Davitus, & alii.

Le Roy de BRADIGANT, d'or à un griffon de sable rampant.

Le Roy de BURGIE, de gueules à une torsue rouffatre. Ubi indubie legendum de Bugie, vel de Bougie; fuit enim Bugia Argeriensis regni provincia, cujus descriptio habetur apud Leonem Africanum lib. 4. Reges verò memorantur apud Albericum in Chron. MS. an. 1212. Froissart. 3. vol. cap. 2. 75. 4. vol. cap. 13. 18. Oronvillam cap. 71. 75. Matth. Villaneum lib. 1. cap. 71. Thevet. lib. 1. cap. 10. & alios.

Le Roy de LA MONTAGNE, d'or à un sautoir de sable, aux deux bouts du sautoir dessus deux testes d'enfans regardant l'un l'autre & de carnation, de queueveure d'or. Hîc porro indicatur, ni fallor, Senex, vel Verulus de Montanis, seu Rex Assassinatorum, de quo pluribus egimus in Notis ad Joinvillam, & ad Alexiadem p. 178. & in Glossario in V. Senex.

Le Roy de GHIVONE, (al. GHIVONIE,) d'azur à trois lieures d'argent. Nescio an hîc intelligatur Rex Gumania, legendum sit Cumanie, de quo agunt Aithonus cap. 5. Joinvillam, Gestæ Dei per Francos p. 285. &c.

Le Roy de THARSE, (al. DE TANSSE,) d'argent à un lievre de gueules. Tharsia regnum vicinum fuit Cathaxo & Turquestano, ut docemur ex Aithono cap. 2. Sanuto lib. 3. parte 13. c. 5. & ex antiqua Geographia, quæ descripta legitur tom. 2. Gestor. Dei per Franc. p. 285. Tarsæ etiam vocant superioris ævi scriptores, quam alii Tartariam, ut Froissartes 1. vol. cap. 28. 4. vol. cap. 74. Chron. Flandr. cap. 98. Oronvilla cap. 76. Philippus Mouskes in S. Ludovico:

*Adont fu la noviele esparse,
Que touli Tarsien de Tarse
Furent issus de leur contrée,
Et orent Roufie gastée.*

Le Roy de NORGART, (al. de NOCART,) de sable à deux gands d'argent, les doits à contreval. Oronvilla cap. 23. Regis de Norgales meminit, quem cum Rege Lithuanie jungit: Chronicon verò Flandrie cap. 27. Regis de Nocheres. Favinus in Theatro honoris pag. 1399. existimat hîcce nominibus Norvegiam designari. At iste de quo hîc agitur videtur, fuisse in Africa.

Le Roy de MAROK, (al. de MAROLES) d'or à trois roües de sable traînées (i. traînées) (al. royées) de gueules. Froissart. 4. vol. cap. 18. 19. 23. Chronicon Flandr. cap. 82. & alii scriptores hujusce regni meminerunt, cujus descriptionem habet Leo African. lib. 2.

Le Roy de RUBIT, (al. de MERIE,) de gueules à une coignée d'argent. Fortè leg. de Nubie. Nubia verò Ægypti provincia notissima.

Le Roy de PERSE, d'or à un serpent sans aîles, à la queue tortillée, (al. tortue,) ayant une langue de gueules. Perficorum Regum historiam & seriem contexuit Bazarus.

Le Roy de TURQUIE, d'argent à trois testes de Turcs, loües de touailles d'argent, traiant une langue de gueules. Turchiæ nomenclatura Turquestanum in Asia regnum, cujus meminere Aithonus cap. 3. Sanutus lib. 3. part. 13. cap. 5. Geographia antiqua to. 2. Gestæ Dei p. 285. Froissart 3. vol. cap. 22. & Geographi passim, illiusque Reges hîc intelligi liceret existimare ex similitudine nominum: sed facile mihi persuaserim Iconiensem Sultanum potius designari, quem Turcorum Sultanum vulgò indigitant scriptores.

Le Roy de CHALEBY, (al. GALEBY,) de gueules au Croissant d'argent, à la molette d'azur à six pointes sur le croissant. Urbem in Africa, quam Chalbis vocat, memorat Leo Afric. lib. 1. sed ejus urbis principem hîc innui nolim asserere.

Le Roy d'ANDRONE, d'azur bandé d'or.

Le Roy de CORSIBLE, d'or à trois chevrons de sable.

Le Roy de DAMARIS, (al. Damarie,) de gueules à quatre lyons d'azur. Historia fabulosa MS. inscripta, le Voyage d'outremer du Comte de Pontion, meminit Soldani d'Anmarie, atque Anmariam esse insulam, sed in qua mundi plaga, non indicat. Sed & legendum fortè de Bellemarine, cujus quidem regni ac regum mentio est apud Walsinghamum p. 180. Matth. Villaneum lib. 1. cap. 13. 50. 51. lib. 8. cap. 99. lib. 10. cap. 78. verum alia videtur adscribere insignia Bellemarinæ Sultano Chronicon MS. Bertrandi Guesclini:

*Veez vous la baniere au champ d'or ouvré,
A un griffon rampant de gulle pointuré,
Par foy c'est la baniere au Roy Jenne ayé,
Qui est fils du fier de Belmarin nommé.*

Le Roy de LEMAR, (al. LAMAR,) d'or au croissant d'azur. Apud Monstreletum 1. vol. cap. 63. occurrit Rex de Samarr. Gauterius de bellis Antiochenis p. 453. de Augustiis Sancar-tenisibus vetus Antiochiam verba facit. Denique Vincentius Belvac. lib. 31. cap. 144. Sultanum de Hamera memorat. Sed vix crediderim hîcce vocabulis Sultanum designari de quo hîc agitur.

Le Roy Dantoris, (al. DAMPTORIS) mépariy d'argent au lyon de gueules rampans; & d'argent, à un serpent de sable volant.

Le Roy de GORIGORANDE, (al. GORIGORANDO,) de gueules à trois pavillons d'or.

Le Roy de GRAHARS, (al. GORBAS,) d'azur à trois lyons passans. Apud Matth. Villaneum lib. 1. cap. 50. 51. lib. 8. cap. 99. Regem regni del Garbo observo, quod Tuniscensi vicinum facit: ubi etiam docet illud ipsum esse quod Bellemarinæ & Trameseni: Buenen Re del Garbo, il qual volgarmente è detto il Reame della Bellemarina e di Tremisi.

Famil. Dalmat.

Z z

Le Roy de TRAMESSON, (al. TRAMESOIN,) tout de gueules. Meminit Regni de Tremecen, vel de Trameffen, seu de Tramifen, Froissartes 1. vol. cap. 230. 245. 2. vol. cap. 81. 4. vol. cap. 23. ut & Matth. Villaneus lib. 1. cap. 14. Oronvilla cap. 71. Leo African. lib. 4. à quo describitur. Thevetus lib. 1. cap. 8. Gramayus lib. 7. & alii à Davito laudati in Africa p. 168. à quoin Algerienfi Regno esse dicitur.

Le Roy de LECTO, (al. LECO,) d'or à deux Roys de sable seans en une chaire de sable couronné, tenans un baston de sable fleuré. Hic porro Lithuanix Rex intelligitur, tum paganus, quem Innocentius III. PP. lib. 13. epist. 141. *Leſſiam* nuncupat: Albericus sub an. 1228. & Sanutus lib. 1. part. 4. cap. 1. *Letoviam*: Walsinghamus p. 180. 343. *Letowe*, & pag. 364. *Leito*, ut & Froissart. 4. vol. cap. 74. 78. Historia Bucicaldi 1. part. cap. 18. & Oronvilla cap. 23. ubi Regis de *Letho* Saraceni mentionem agunt. Vide Vincentium Belyac. lib. 32. cap. 3. & Andr. Favinum p. 1399. Lithuaniam porro adjunctam fuisse Poloniæ nemo nescit, provinciæ istius principe Christianam religionem amplexo, cui alter Liber Provincialis MS. pro insignibus adscribit ea quæ hodie servant Poloniæ Reges cum ejusdem regni insignibus: *Le Duc Wico de Lekoporte de gueules à un homme d'armes de pied en cappe, tenant une espée en tirant pour frapper de haut en bas toute nue, & à son col un escu d'azur à une double croix d'or à la main de sable vitrolée en quatre lieux d'or, & l'homme seant sur un cheval d'argent, houchié d'azur, & cloué d'or.*

*Arma alia Regum Paganorum & Saracenorum, aliorumque principum,
ex Cod. MS. Peiresciano.*

Le Roy d'ANFRIQUE, d'argent à un lyon d'azur, bordé de gueules, douze chasteaux d'or sur la bordeure.

Le Roy d'ALEXANDRIE, de gueules à un lyon d'argent au double tresse d'or en ourle, fleuré & contrefleuré de mesme.

Le Roy de MAN, de gueules à une tremouilliere d'argent. In alio Provinciali MS. hæc verba legimus: *Tremeliere est faite de trois jambes toutes entieres, qui aux plis d'agenoux ne sont que une, & se portent comme les pointes d'une molette d'esperon, & y sont les cuisses, les pieds, & les esperons.* Est porro *Marmia* Majoris Britannix insula, quæ reges suos habuit, quorum vetus Chronicon edidit in Britannia Camdenus.

Le Roy d'OCCIDENT, d'argent en pié party d'or, à une croix de Patriarche de gueules fichée au pié party.

Le Roy d'ARABE, d'or au lyon de gueules boré de mesme & besantée d'argent.

Le Roy d'ORIENT, de sable à un lieppart d'argent en bande couronné & navré en l'espaule d'or, issant de la bouche une croix de Patriarche de gueules.

Le Roy d'INDE, de gueules à deux lyons passans d'argent, couronnés d'or.

Le Roy d'EGYPTE, d'argent à un aigle de gueules, membré de sable, bordé de mesme, besantée d'or.

Le Roy de MARROCH, d'azur à trois rochers d'or.

Le Roy de LUBIE, d'or à un lieppart en bende de sable greneté d'argent, lampassé de gueules.

Le Roy d'EUROPE, d'or au Croissant de gueules en bende.

Le Roy de SALERNE, d'argent à un Soleil de gueules. Salernus in Italia à Saracenis occupatum olim constat.

Le Roy de MORIENNE, d'or à trois testes de Mores. Sic Mauritaniam vocat Joinvilla.

Le Roy de GRIFAIGNE, d'argent à un griffon de sable en bende membré de gueules. At Liber alter Provincialis MS. Scoticus, qui penes me est, Regi de Grifeine pro insignibus assignat, d'azur au griffon d'or membré de gueules.

Le Roy de GUERNADE, d'or à un de sable passant couronné, & bordé de gueules. Fortè Granatæ in Hispania Rex Maurus.

Le Roy de PERCE, bandé d'argent & d'azur, sur le tout deux jambes de Griffon de gueules en sauteur. An Perfidis?

Le Roy de MAROGRE, d'or à quatre pals de gueules. Majoricæ Regum ab Aragonensibus ortorum insignia.

Le Roy de TARTE, d'argent à un Conin de gueules en bende. Eadem quæ Regi de Tarse supra adscribuntur insignia.

Le Roy de SUESSE, d'azur à un lyon d'or.

Le Roy de SURIE, de gueules à une croix d'or.

Le Roy de SALENIQUE, de gueules à une croix d'or entre quatre (B) d'or. Theffalonicæ Despotarum ex gente Palæologorum insignia.

Le Roy de BAROUCIE, d'azur à trois nefes d'argent l'une sur l'autre, chasteillées à tres & à mas de mesme.

Le Roy d'IRLANDE LE SAUVAGE, de gueules à une herpe d'or, encordée de mesme. Insignia Regni Hiberniæ. Alter MS. eidem Regi adscribit d'azur à une porte, (al. chasteau) d'or, à un cerf issant de sable encorné d'or, issant & courant en une lande. Sed hîc videntur esse insignia insulæ Norvegicæ, quam Islandiam vocant.

Ex eodem præterea sequentia insignia excerptimus.

Le Roy de GALICE, d'azur à un galice d'or couvert en maniere d'une compe. Regni Galiciæ in Hispania insignia.

Le Roy Depos de ROMENIE, de gueules à l'aigle d'or, à deux testes bequé & empicé de senais. Despotæ Romanix insignia.

Le Roy de DAINE (al. DANET,) de gueules à une teste d'or de leopard.

Le Roy d'INDE, d'or à un crucifix d'azur, à deux escorgies de mesme, l'une à dextre, & l'autre à fenestre.

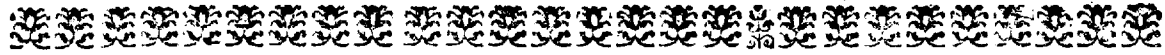
Le Roy de NESSÉ, d'azur à trois bandes d'argent, semé de cœurs de mesme.

Le Roy de ROMBÉNIE, de gueules à trois, (fortè 4.) lettres qu'on appelle d'or. B. Palæologorum insignia.

Le Roy de CRACOVE, (al. RANCONNE, vel TRACONIDE) de sable à un Roy seant sur une chaire d'or, le Roy couronné d'or en chef, & en sa main une fleur de lys d'or, seant gambe sur aurre. MS. Scoticus hæc insignia Regi d'Iseland adscribit, in area cærulea. Henricus Rebdorff. an. 1340. meminit Regis Cracoviæ, qui non aliusest à Rege Poloniæ.

Le Roy d'ACRE, d'argent à la croix d'or, semé de croissettes sans recroissettes. Regni Hierosolymitani insignia: captis enim Hierosolymis Reges Acconem concessere, dictique aliquot scriptoribus Reges Acconenses.

Le Roy de BALIGNIE, mi-partien bande d'argent & de sable.

A D D E N D A,

& suis locis inferenda.

Paginâ 60. lineâ 26. post, tradunt. *subde*, Cæterum Valentinianum Juniorem appellatum, eumque esse qui anno cccixvi. Gratiano Nobilissimo & Dagalaifo Coss. xv. Kal. Febr. natus dicitur, apud Idatum in Fastis MSS. atque aded ipso Codice quo usus est Sirmundus, ubi *filius Augusti Valentis* exerte appellatur, non verò Valentiniani, ut præfert editus, quique Consulatum gessit, vix trimulus cum Victore anno cccclxix. in quem Orationem xi. scripsit Themistius, nos pronuper docuit vir doctissimus^a Petrus Franciscus Chiffletius, qui Codicem ipsum Sirmundeum nobis exhibuit, ubi non alium esse censet à Galatha, uti ab aliis nuncupatur.

^a in Dissert. de S. Dionysii aetate.

Pag. 68. lin. 2. post, leo gradiens, *adde*, Attilæ Hunnorum Regis nummum æreum hîc descriptimus, quod is Justam Gratam Honoriam, Constantii Augusti ex Placidia filiam, in uxorem sibi tradi postulaverit, atque aded quidam, licet falsò, scribant eidem nuptum traditam, uti supra observatum. Hîc autem conspicitur Attila, uti describitur à Jornande de Rebus Get. xxxv. *Capite grandiori, minutis oculis, rarus barbâ, canis aspersus, simo naso, tener colore, originis sua signa referens.* Alios Attalæ, sed fictitios, nummos exhibuit Matthias Berneggerus in Disquisitione Historicopolit. de regno Hungariæ n cccxxviii. ccxliiii.

Pag. 128. lin. 12. post, sex, *adde*, errat enim^b Continuator Theophanis scribens mortuum 11. Octob. die quo Michaël Rhangabe Imp. dictus est.

^b lib. 1. c. 4.

Pag. 130. lin. 24. post, appellatus est, *subde*, eique inter inaugurationis solennia CONSTANTINI nomen inditum, uti scribit^c Continuator Theophanis.

^c lib. 2. n. 1.

Pag. 130. lin. 25. post, delatus est, *scribe*, hunc *Sambatem* vocat^d Symeon Logotheta, subditque Constantinum falsò à patre appellatum, & in publicis acclamationibus Leonis Constantini nomina edita.

^d num. 9.

Pag. 132. in margine, l. 23. post, Ioël. *adde*^e.

^e Contin Theoph. l. 2. n. 24.

Pag. eadem l. 41. post, scripsit. *subde*, quod quidem evidenter ex eo colligitur quod^f Continuator Theophanis tradit filium Michaëlis Balbi, Theophilum nempe, à Leone Armenio tum Imperatore è sacro fonte filium adoptatum.

^f lib. 1. n. 12. l. 2. n. 7.

Pag. 133. lin. 41. post, amandavit. *scribit*. Cæterum non omnino percipio quid velit^g Symeon Logotheta, dum scribit Michaëlem coëgisse Basilium Macedonem, ut abdicata Maria uxore, Eudociam in legitimam conjugem sibi adjungeret, Theclam verò sororem suam eidem Basilio despondisse, ut privatim eam haberet: *Θέκλαν ἢ Ἰσλαὺ ἀδελφῶν προσήρμωσε βασιλείῳ τῷ ἔργῳ ἑπτῶ ἰδίως.*

^g num. 40.

Pag. 135. lin. 6. post, Florina. *subde*.^h Contin. Theoph.

^h l. 3. n. 5.

Pag. 140. lin. 41. post, Basilii filius, *adde*, anno Imperii ejusdem quinto mensis Novembris die xxiiii. natusⁱ.

ⁱ Symeon Logoth. in Basil. n. 8.

Pag. 141. lin. 2. post, die xix. *adde*, seu xxii. ut habet^k Anonymus Combesfianus. *Lin. 24. post*, tradit. *adde*.^l Anonymus verò Combesfianus in eodem Leone annos xxv. menses viii. *Et lin. 27. post*, à Basilio, *adde*, anno Imperii Basilii v.^m

^k num. 1.

^l num. 1.

Pag. 142. in marg. lin. 14. post, Scylitz. *adde*ⁿ.

^m Symeon Logoth. in Basil. n. 21.

Pag. ead. lin. 12. post, scriptores. *adde*. Et rêvera^o Symeon Logotheta natum Constantinum anno xx. Leonis tradit. *Lin. seq. post*, Patriarcha, *adde*, in sancto Theophaniorum die^p. *Et lin. 50. post*, LI v. *adde*, vel ut habet idem^q Anonymus.

ⁿ Anonym. Combesf. in Lacapeno n. 46.

^o num. 17.

^p idem Logoth.

Pag. 143. lin. 26. post, dicitur, *scribe*, de Anastasii natalibus longè aliter scribit^r Anonymus Combesfianus, atque ex nobili ortam familia, ac Crateri fuisse filiam.

^q n. 54.

^r in Porph. n. 29.

Famil. Dalmat.

Zz ij

- Pag. 144. lin. 42. post, &, adde, non multò post à Polyucto Patriarcha in sanctæ
Sophiæ ambone augustali corona donatus f.*
in Rom. 6.
- Pag. 147. in marg. lin. 11. post, Scylitz. adde¹, ibid. adde^u.*
in Anon. Combefis. n. 36.
- Pag. 147. lin. 35. post, extincta, subde, x i. Februarii. Lin. 43. post, ætatis. scribe, Tra-
dit² Anonymus Combefisianus hunc à Constantino Porphyrogenito deinceps castra-
tum, ac Patricii & Præpositi Cubiculi dignitate donatum. Et lin. . post, DCCCCXXVII.
subde, Indiēt. x. mensis Febr. die xx. ut est apud³ Anonymum Combefisianum.*
in Anon. Combefis. n. 38.
- Pag. 148. in marg. post, lin. 7. adde². Lin. 19. adde⁴.*
in Anonym. Combefis. in Porphy. n. 9.
- Pag. 148. lin. 18. post, Grammaticus, adde, b Anonymus Combefisianus.*
in n. 31.
- Pag. 153. lin. 8. post, DCXXXI. adde, c Anonym. Combefis. Ibid. l. 8. post, pag. 631.
adde, d Anonym. in Lacapeno. Lin. 9. post, DCVII. adde, de Joannis Curcux gestis
libros VII. scripsit Manuel Protospatharius, ut auctor est^e Anonymus in Romano
Lacapeno. Et l. 14. post, DCXXX. adde, f Anonymus Combefis.*
in n. 42.
- Pag. 154. in marg. l. 5. post, Scylitz. adde⁵.*
in n. 41.
- Pag. 162. l. 13. post, dicitur, subde, nescio porrò an ad aliam Eudociam referri pos-
sit spissum opus, quod servatur in Bibliotheca Colbertæ, hocce titulo, Εὐδοκίας τῆς
Μακεδονολίπας Βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Ἰωνία, ἡ συνελθὼν Θεῶν, Ἡερῶν τε καὶ Ἡερῶ-
νῶν, καὶ τῆς ἐπὶ αὐτῶν μεταμορφώσεων, &c. πρὸς τὴ βασιλεία Ρωμανὸν τὸ Διογῆλου, Νικητῶν,
Τετραμέρον.*
in Anon. Combefis. in Leone n. 22. 27.
- Pag. 173. lin. 13. post, Theodosius Melissenus, adde, cognomento Cassiteras^h.*
in Contin. Theoph. l. 1. n. 11.
- Pag. 176. l. 14. dele Kal. & scribe, x i. die Decembris Sabbato, sub diluculum.*
- Pag. 204. lin. 30. post, colligere est. adde, At auctor Catalogi MS. Imperatorum
Constantinopolitanorum regnasse ait ann. i x. & dies x x. Alexium vero Murtzuphlum
menses 11. dies x. hoc est ad diem captæ à Francis Constantinopolis x i i. April. an.
MCCIV. unde conficeretur Murtzuphlum diadema occupasse demum x x i i. Fe-
bruarii.*
- Pag. 223. lin. 40. post, impetraret. scribe, Caterùm regnasse dicitur menses iv. dies
xv. in Catalogo MS. Imperatorum Constantinopolitanorum, unde conficitur parentem
xvi. Augusti: siquidem Imperatorium usurpavit diadema Michaël Palæologus Kal.
Jan. an. MCLIX.*
- Pag. 233. lin. 9. scribe, MCLIX. Et lin. 14. cùm imperasset, dele reliqua, & scribe,
annos x x i i. menses x i. dies x i. ut rectè observatur in Catalogo MS. Imperato-
rum Constantinopolitanorum.*
- Pag. 237. lin. 3. scribe, obiit xv. Junii.*
- Pag. 241. l. 45. post, dixit. Hujus porrò Zoes Augustæ nuper defunctæ Photinus
Protospatharius & Thematum Orientalium Dux, σεπάτωρ diciturⁱ Continuatori
Theophanis, qui à Michaele Balbo in Saracenos Cretenses missus à Michaele Balbo,
ab iis fufus est. Neque enim id ad priorem Zoen referendum putaverim.*
in lib. 2. n. 11.
- Pag. 243. post lin. 2. scribe, VI. ZOE, cujus meminit Anonymus Combefisianus
in^k Porphyrogeniti Vita. Ibid. post lin. 3. adde, VI. AGATHA, cujus meminit
idem^l Anonymus. Lin. 48. post i x. scribe, seu xv. ut habet Anonymus Combefi-
sianus.*
in n. 40.
- Pag. 246. lin. 9. Hic omiffa Constantini Palæologi postremi Imperatoris imago,
quam ad Dissertationem de Nomismatibus inferioris imperii delineari curavimus.*
in n. 40.

I N D E X

A D

FAMILIAS BYZANTINAS, DALMATICAS, SCLAVONICAS, TURCICAS.

A	
A DRIANUS Comnenus Pro-	Anastasia uxor Heraclii Constan-
tosebastus. 171. c	tini Imp. 119. c
ADRIANUS Comnenus Sebastus.	Anastasia uxor Pompeii. 86. b
174. c	Anastasius Consul. 85. c
ÆCATHARINA uxor Ifacii Comneni	Anastasius Imp. 84. 85
Imp. 171. a	ANDREAS Angelus. 212. a. c. 213. b
AGATHA Leonis Argyri uxor. 148. a.	ANDREAS Dux Sclavoniæ. 301. c
154. c	ANDREAS Paleologus Despotæ Tho-
AIMO Comes Sabaudiæ. 924. c	mæ filius. 248. a
ALEXANDER Comnenus Imp. Trape-	ANDREAS Paleologus, Manuelis fi-
zuntinus. 194. c	lius. 248. b
ALEXANDER Rex Serviæ. 323. c	ANDREAS Paleologus, Mensæ Præ-
ALEXIUS Angelus Comnenus Imp.	fectus. 254. b
205	ANDREASCUS Vucafcini filius. 194. c
ALEXIUS Angelus Imp. Ifaacii fi-	ANDRONICUS Angelus. 202. c
lius. 204. 6	ANDRONICUS Bryennius. 177. b
ALEXIUS BRANAS. 215. b	ANDRONICUS Catacalo. 178. b
ALEXIUS Catacalo. 178	ANDRONICUS Cantacuzenus. 259. b
ALEXIUS Comnenus. 177. a	ANDRONICUS Comnenus. 177. b
ALEXIUS Comnenus Dux Dyrra-	ANDRONICUS Comnenus Sebasto-
chii. 174. c	crator. 176. a
ALEXIUS Comnenus Imp. 175. c	ANDRONICUS Ducas. 160
ALEXIUS Comnenus Imp. Trape-	ANDRONICUS Ducas Proedrus. 165. b
zuntinus. 193. a	ANDRONICUS Ducas alter. 166. a. b
ALEXIUS DRAGO Comnenus. 199	ANDRONICUS Euphorbenus. 178. a
ALEXIUS DUCAS. 166. a	ANDRONICUS Lascaris. 220. c
ALEXIUS DUCAS Murtzuphlus Imp.	ANDRONICUS Paleologus junior
166. b	Imp. 236. c
ALEXIUS DUCAS Philanthropenus.	ANDRONICUS Paleologus Senior
166. c	Imp. 235
ALEXIUS Lascaris. 220. c	ANDRONICUS Paleologus Stratope-
ALEXIUS Mofeles gener Theophili	darcha. 254
Imp. 133. c	ANDRONICUS Paleologus Thessalo-
ALEXIUS Paleologus Exemplacon.	nicæ Despotæ. 243. c
254. c	ANDRONICUS Vatatzes. 222. b
ALEXIUS RAULES. 109. c	ANGELINA Brankovitzia mater Ma-
ALEXIUS VATATZES. 222. b	riæ Montisferrati Marchionissæ.
ALMERICUS Rex Dalmatiæ. 301. c	338. c
ALMUS Rex Croatiae. 300. a	ANGELINA Ducissa Joanninæ. 346. b
ALPHONFUS Castriotus Marchio S.	ANGELINA Stephani Despotæ Ser-
Angeli. 350	viæ uxor. 338. a
ALTA DONA Angela. 213. b	ANNA Alençonica. 253. a
ALUFIANUS Rex Bulgariae. 317. c	ANNA Angela Guill. de Villahar-
ALZECO Bulgariae Rex. 306. c	duini uxor. 209. b
AMEDEA Paleologina Regina Cy-	ANNA Cantacuzena uxor Stephani
pri. 252. a	Ducis S. Sabæ. 341. c
ANASTASIA filia Theodosii Imp.	ANNA Comnena Cæsariisæ filia Ale-
133. c	xii Imp. 176. b
ANASTASIA soror Theodoræ Aug.	ANNA Comnena Theodori Lascaris
96. c	Imp. uxor. 219. b
ANASTASIA uxor Constantini Barbati	ANNA Comnena uxor Ifaacii Com-
Imp. 120. c	neni Sebast. & Theodori Lasc-
<i>Famil. Dalmat.</i>	ris Imp. 209. c
	ANNA Ducæna. 163. b. 165. c
	ANNA Hungarica, Andronici Pa-
	læologi Imp. uxor. 235. b
	ANNA Leonis Isauri filia, Artabafdi
	Aug. uxor. 124. b
	ANNA Paleologina. 209. c
	ANNA Paleologina, Michaëlis II.
	Imp. filia. 236. c
	ANNA Paleologina, Michaëlis Co-
	trulæ uxor. 234. c
	ANNA Russica uxor Joannis Paleo-
	logi Imp. 248. a
	ANNA Stephani filii Lacapeni uxor.
	147. b
	ANNA Sabauda, Andronici Paleo-
	logi Junioris Imp. uxor. 238. b
	ANNA Theophili Imp. filia. 133. c
	ANNIBAL Paleologus. 255. c
	ANSELMUS de Cahieu. 220
	ANTHEMIUS Imp. 78. b. 79. c
	ANTHUSA. 125. c
	ANTIGONUS Domesticus filius Bar-
	dæ Cæsaris. 135
	ANTONIUS Castriotus Dux Ferran-
	dinæ. 350. b
	ARABIA Justinii Junioris Imp. filia.
	99. c
	ARCADIA, Arcadii Imp. filia. 71. a
	ARDABURIUS. 80. a
	AREOBINDUS. 74. c
	AREOBINDUS Patricius. 98. c
	ARGENTINA uxor Theodori Paleolo-
	gi, Marchionis Montisferrati.
	249. b
	ARGYRI Italici. 156. 157. 158
	ARGYRIZZUS. 157. c
	ARIADNA filia Leonis M. 79
	ARIADNA Aug. Anastasii Imp. uxor.
	85. b
	ARFAMIRUS. 130. b. 135
	ARTABAFDUS Imp. 123. b
	ASANER Bulgariae Rex. 307. b
	ASAN Rex Bulgariae. 318. c
	ASPAT Patricius. 79. c. 80. a
	ASPARUCH Bulgarorum Dux. 306. c
	ATAULPHUS. 72. a
	ATHALARICUS Rex Gothorum. 92
	ATHENAIIS. 71. b
	ANGUSTINA filia Heraclii Imp. 119. b
	AZATINUS Sultanus Iconiensis 356.
	a. 357. 358

Z z iij

- Azavina uxor Demetrii Palæologi. 244. c
- B**
- B** Aduarius Justinii Junioris Imp. gener. 99. c
 Baduela Rex Gothorum.
 Badurius, seu Baduarius, Justinii Junioris frater. 98
 Bagoris Bulgariæ Rex. 310. b
 Baianus. 313. b
 Baldimerus Bulgariæ Rex. 310. a
 Balduinus III. Rex Hierosol. 183. b
 Balsa Comes Zentæ. 344. b
 Bardanes Imp. 121. b. 127. c
 Bardas Cæsar. 135
 Bardas Patricius, pater Leonis Armenii Imp. 130. a
 Bardas Phocas. 149. c. 151. b. c
 Bardas Phocas Nicephori Imp. filius. 150. c
 Bardas Sclerus. 153. c
 Barnimirus. 278. c
 Bartholomæa uxor Theodori Palæologi. 241. c
 Basilina uxor Constantini Nobilissimi. 49. c
 Basiliscus Imp. 79. b
 Basilus Argyrus. 154. c
 Basilus Bulgariæ Dux. 318. b
 Basilus Comnenus II. & III. Imp. Trapezuntini. 193. b
 Basilus Leonis Armenii Imp. filius. 130. c
 Basilus Romani Lacapeni filius notus. 148. a
 Basilus Sclerus. 153. c
 Basilus Vatatzes. 202. 222
 Bathaias Bulgarorum Rex. 306. c
 Bathanarius Comes Africæ. 75. c
 Bela Rex Hungariæ & Dalmatiæ. 302. a
 Bela vel Beluses Serviæ Princeps. 285. a
 Berna da de Broffia Marchionissa Montisferrati. 252. b
 Bernardus Castriotus. 350. c
 Bissypatorum familia, 256. a. Stemma. 256. 257
 Bladinus Serviæ Princeps 274. c. 281. b
 Blanca Palæologina Ducissa Sabaudiz. 252. c
 Blastemirus Serviæ Princeps. 271. b
 Boccalii. 351. c. 352
 Bodinus Rex Dalmatiæ. 318. b
 Boëfilus Serviæ Rex. 323. a
 Boifethlavus Serviæ Princeps. 271. b
 Bonifacius Palæologus Marchio Monferrat. 252. b
 Boraides Justiniani Imp. ex fratre nepos. 99. c
 Borena. 271. c
 Borichus Bosinensis Banus. 327. c
 Borises Rex Bulgariæ. 314. b
 Borna. 296. c
 Braicus Chelmenfis. 343. c
 Braicus Chelmenfis. 343. b
 Branimirus Comes. 278. c
 Branus. 271. c
- Bryenniorum Stemma. 176. 177
 Budimirus Bosinensis Banus. 326. a
 Budimirus Serviæ Princeps. 275. b
 Bula Bulgarorum Dux. 306. a
- C**
- C** Aichroës Sultanus Iconiensis. 356. b
 Calamanus Lascaris. 120. b
 Calomanus Dux Sclavoniæ. 302. a
 Calomanus Rex Bulgariæ. 320. c. 321. a
 Calomanus Rex Dalmatiæ. 300. b
 Cardamus Bulgariæ Rex. 308. c
 Carola Valentis Imp. filia. 60. b
 Cantacuzenorum Stemma. 258
 Catharina Regina Bosinæ. 331. b
 Catharina uxor Constantini Palæologi Imp. 245. c
 Catharina uxor Thomæ Palæologi. 247. c
 Catharina uxor Ulrici Comitis Cilei. 337. c
 Ceuratus Bulgarorum Rex. 306. c
 Charanmirus Serviæ Princeps. 276. b
 Charito filia Tiberii Imp. 103. c
 Childericus Rex Francorum.
 Chosroës Persarum Rex. 108. b
 Chrismerius Serviæ Princeps. 277. a
 Christodorus. 106. c
 Christophorus Constantini Copronymi filius. 125. b
 Christophorus Imp. 148. b
 Chrovatus Bulgarorum Rex. 306. b
 Chrovatus. 295. c
 Cislavus Serviæ Princeps. 276. c
 Clapenus. 346. a
 Claudius Imp. 42. c
 Cleopa uxor Theodori Palæologi. 243. c
 Cleopatra filia Mauricii Imp. 107. c
 Clitziasthan I. Sultanus Iconiensis. 354
 Clitziasthan II. Sultanus Iconiensis. 355. b
 Clitziasthan III. Sultanus Iconiensis. 355. c
 Clonimirus. 271. c
 Clucas Croatus. 295. c
 Coia Musacorum Princeps. 295. a
 Colomanus Serviæ Princeps. 277. a
 Comito sorori Theodoræ Aug. 96. c
 Conradus Montferratensis. 203. c
 Constans ex Heracliana familia. 120. b
 Constans Imp. filius Constantini Magni.
 Constans Lascaris. 120. c
 Constantia filia Constantini M. 47. a
 Constantia, seu Constantina, Licinii Imp. uxor. 44. c
 Constantia uxor Gratiani Imp. 59. c
 Constantina uxor Hannibaliani, deinde Constantii Cæsaris. 47. a. 50. a
- Constantina uxor Mauricii Imp. 103. c
 Constantinus Acropolita. 260. a
 Constantinus Angelus. 203. b. 206. b
 Constantinus Angelus Sebastocrator. 202. b
 Constantinus Angelus Alexii Comneni Imp. gener. 202
 Constantinus Barbatulus Imp. 115. 120. c
 Constantinus Bodinus Rex Bulgariæ. 318. c
 Constantinus Bulgariæ Rex. 321
 Constantinus Carentenus. 155. c
 Constantinus Castriotus. 349. a
 Constantinus Catacalon. 178. a
 Constantinus Chelmenfis Comes. 343. a
 Constantinus Comnenus Sebaustus. 174. c
 Constantinus Copronymus Imp. 124. 125
 Constantinus Diogenes. 155. a
 Constantinus Diogenes Bulgariæ Dux. 317. c
 Constantinus Dragazes Macedoniæ Princeps. 345. b
 Constantinus Ducas Imp. 159. 161. c
 Constantinus Ducas Porphyrogenitus. 162. c
 Constantinus Ducas Andronici filius. 160. c
 Constantinus Ducas Porphyrog filius Michaëlis Imp. 143. c. 164. c
 Constantinus Ducas Proëdrus. 165. a
 Constantinus Euphorbenus. 177. c
 Constantinus filius Constantii Chlori ex Theodora. 44. b
 Constantinus Gabras. 177. c
 Constantinus Jasica. 178. c
 Constantinus Irenes filius Imp. 126. c
 Constantinus Junior Imp. 47. b
 Constantinus Lascaris. 221. a
 Constantinus Macroducas. 183. c
 Constantinus Magnus Imp. 45. 46
 Constantinus Monomachus. 145. c
 Constantinus Palæologus Despotas. 235. c
 Constantinus Palæologus filius Michaëlis Imp. 234. b
 Constantinus Palæologus Imp. 245. 255. b
 Constantinus Palæologus Protosebastus. 254. b
 Constantinus Philosophus. 275. b
 Constantinus Phocas. 149. c
 Constantinus Serviæ Princeps. 281. a
 Constantinus Theophili Imp. filius. 133. b
 Constantius Chlorus Imp. 43. b
 Constantius filius Constantini M. Imp. 47. e
 Constantius Imp. Placidiz maritus. 72. c
 Contragus Bulgarorum Dux. 306. e
 Cordueva Rex Bulgariæ. 321. b
 Cormesius Bulgariæ Rex. 307. b

- Gordia Mauricii A. soror. 106. b
 Gorgon filia Michaelis Rhangabe Imp. 129
 Grata filia Valentiniani A. 59. a
 Gratianus Funarius. 58. a
 Gratianus Imp. 59. c
 Gregoras Ducas. 160
 Gregoras Patricius. 117. b
 Gregoria uxor Heraclii Constantini Aug. 119. c
 Gregorius Comes Maritimus. 302.
 Gregorius Dalmatiae Comes. 302. b
 Gregorius Gabra. 175. c
 Gregorius Heraclii Imp. frater. 117. c. 121. c
 Gregorius Leonis Armenii Imp. filius. 130. c
 Gregorius Palæologus Mamonas. 254. b
 Grifeorum familia Sicula. 151. b
 Gruba Regina Bosina. 331. a
 Grubessa Serviae Princeps. 283. a
 Guhz Bulgariae Dux. 318. b
 Guillelmus Palæologus. 250. c
 Guillelmus Palæologus Marchio Monferratenfis. 252. 253
 Gurdia Mauricii A. affinis. 106. c
- H
- H** Annibalianus Rex Ponti. 48. c. 49. b
 Harvoia Dux Spalati. 339
 Helena Angela Manfredi Regis Siciliae uxor. 209. c
 Helena A. Constantii Imp. uxor. 43. c
 Helena A. Juliani Imp. uxor. 47. 51
 Helena Bosina Regina. 330. b
 Helena Crispi Caesaris uxor. 46. c
 Helena Constantini Porphyrogeniti Aug. uxor. 147. c
 Helena de Brossia Marchionissa Monferratenfis. 252. c
 Helena filia Michaelis Balbi Imp. 132. b
 Helena Joannis II. Regis Cypri uxor. 243. c
 Helena Joannis Palæologi Imp. uxor. 239. 261
 Helena Iustini Imp. neptis. 96
 Helena Manuelis Palæologi Imp. uxor. 243. b
 Helena Palæologina Lazari Despotæ Serviae uxor. 248. c. 338. c
 Helena Regina Croatiae & Dalmatiae. 299. b
 Helena Stephani Ducis S. Sabae uxor. 295. a. 341. c
 Helena Stephani Dulciani Serviae Imp. uxor. 191. c
 Helena Vucassini Regis Serviae uxor. 194. c
 Heraclianus Comes Africae. 75. a
 Heraclius Constantinus Imp. 119. c
 Heraclius Edessanus. 117. a
 Heraclius filius Constantis Imp. 120. c
 Heraclius Imp. 117. c
 Heraclius Patricius. 117. a
 Heraclius qui & Constans Imp. 120. a
 Heraclius, seu Heracleonas Imp. 118. c
 Hieronymus Angelus. 213. a
 Hilarius Doria. 245. a
 Hildericus. 67
 Honoria. 74. a
 Honorius Comes Africae. 75. a
 Honorius Imp. 72. a
 Hralimirus Serviae Princeps. 278. c
 Hypatius. 86. a
 Hypomene uxor Manuelis Palæologi Imp. 243. b
- I
- J** Allifa Bosina Regina. 330. b
 Jaquinta. 281. c. 282. a
 Jaquintus Argyrus. 158. a
 Jelena uxor Garæ. 334. c
 Jeliza Regina Bosina. 331. a
 Jellina Regina Bosina. 331. b
 Jelliza Harvoia Ducis Spalati uxor. 340. a 86
 Ignatius Patriarcha CP. 129. b
 Joanna Barrensis uxor Theodori Palæologi Marchionis Monferratenfis. 151. b
 Joanna Palæologina Marchionissa Saluciensis. 252. b
 Joanna Sabauda Andronici Palæologi Imp. uxor. 238. b
 Joannes Anastasii Aug. ex fratre nepos. 86
 Joannes Andreas Angelus. 213. c
 Joannes Angelus Andronici filius. 203. b
 Joannes Angelus Comnenus Ducas. 209. b. 210. b
 Joannes Angelus Comnenus Imp. 207. c
 Joannes Angelus Comnenus nothus. 209. c
 Joannes Angelus Constantini filius. 206. a
 Joannes Angelus Ducas Sebastocrator. 166. c
 Joannes Angelus Sebastocrator. 202. b
 Joannes Antonius Comnenus. 200. b
 Joannes Asan Bulgariae Rex. 320. b. 321. c
 Joannes Asan Serviae Rex. 325. a
 Joannes Athalaricus filius nothus Heraclii Imp. 119. c
 Joannes Branas. 215. b
 Joannes Bryennius. 177. c
 Joannes Cantacuzenus. 258. c
 Joannes Cantacuzenus Imp. 260
 Joannes Cantacuzenus Despotæ. 261. c
 Joannes Castriotus. 349. b c
 Joannes Castriotus Ferrandinae Dux. 350. b
 Joannes Comnenus cognomento Crassus. 175. b
 Joannes Comnenus Imp. 178. c
 Joannes Comnenus Imp. Trapezuntinus. 194. c
 Joannes Constantinus Comnenus. 200. b
 Joannes Curcuas. 153. b
 Joannes Demetrius Angelus. 213. b
 Joannes Despotæ Serviae. 338. b
 Joannes Ducas à Libellis Supplicibus. 166. c
 Joannes Ducas Caesar. 164. c
 Joannes Ducas Logotheta. 166. a
 Joannes Ducas M. Dux. 165. c
 Joannes Ducas Sebastus. 165. c
 Joannes Gabras. 177. c
 Joannes Georgius Palæologus Marchio Montisferrati. 252. b
 Joannes Lascaris. 220. b. c
 Joannes Jacobus Palæologus Marchio Montisferrati. 252. b
 Joannes Palæologus Andronici Imp. filius. 236. a
 Joannes Palæologus Imp. 239. b. 245. b
 Joannes Palæologus Comes Stabuli. 254. b
 Joannes Palæologus Manuelis filius. 248. b
 Joannes Palæologus Primicerius. 254. b
 Joannes Pompeii filius. 86. c
 Joannes Theodoræ Aug. filius. 98
 Joannes Vatatzes Imp. 222. c
 Joannes Vatatzes alter. 222. a. b
 Joannes Vitaliani ex sorore nepos. 100. c
 Joannes Vladislavus Rex Bulgariae. 316. a
 Joannes Urseolus Dux Venetorum. 155
 Joannes Zarnovichius Dux Montisnigri. 347. b
 Joannes Zimisces. Imp. 153. b
 Joannina Belizarii uxor. 98. b
 Joannitus Bulgariae Rex. 319. b
 Johannes Imp. 65. 66
 Iolanda Palæologina. 249. c
 Iolanda uxor secundi Ottonis Palæologi Marchionis Montisferrati. 250. c
 Iosephus Bryennius. 177. c
 Jovinus Imp. 65
 Irene A. uxor Constantini Copronymi A. 125. a
 Irene Aug. uxor Leonis Chazari Imp. 126. b
 Irene Angela Joannis Cantacuzeni uxor. 202. b
 Irene Angela Rogerii Siculi & Philippi Suevi uxor. 204. c
 Irene Angela uxor Joannis Azanis Regis Bulgariae. 208. a. 320. c
 Irene Cantacuzena Matthæi filia. 337. b
 Irene Cantacuzena uxor Georgii Serviae Despotæ. 262. a
 Irene Comnena Alexii Angeli Imp. filia. 204. b
 Irene Domentioi uxor. 111. a
 Irene Ducæna, uxor Alexii Imp. 165. c
 Irene Joannis Cantacuzeni Imp. uxor. 260
 Irene Joannis Castrioti uxor. 339. a
 Irene Lascaris. 219. c. 321. b
 Irene Manuelis Palæologi Imp. 243. b
 Irene Montferratenfis Andronici Palæologi Imp. uxor. 235. b
 Irene Olybrii Junioris uxor. 74. c

Irene Palæologina Basilii Imp. Trapezuntini uxor. 193. b. 241. c	Leo Junior Imp. 78. b	Imp. uxor. 219. b
Irene Palæologina Matthæi Cantacuzeni Imp. uxor. 261. b	Leo M. Imp. 78. a. 79. b	Maria Aug. Honorii Imp. uxor. 72. b. 75. c
Irene Palæologina Michaëlis Imp. filia notha. 235. a	Leo Phocas. 149. b. 150. c	Maria A. Constantini Copronymi uxor. 125. a
Irene Petri Regis Bulgarizæ uxor. 315. c	Leo Vatatzes. 222. c	Maria A. Constantini Irenes filii Imp. uxor. 126. c
Irene soror Bardæ Cæsaris. 135	Leontia A. Phocæ Imp. uxor. 111	Maria A. Leonis Ifauri Imp. uxor. 124. a
Isaacus Angelus Ducas. 406	Leontia Leonis M. Imp. filia. 79. c	Maria Cantacuzena Nicephori Ducæ uxor. 261. a
Isaacus Angelus Imp. 204	Leontia Aug. 116. c. 121. a	Maria Cantacuzena Regina Bulgarizæ. 321. c
Isaacus Comnenus Alexii Imp. frater. 174. a	Lezinianus Palæologus. 255. c	Maria Comnena Alexii Imp. soror. 172. b
Isaacus Comnenus Cyprius Tyrannus. 183. c	Libertes Bulgarorum Dux. 306. a	Maria Comnena Alexii Imp. filia. 177. c
Isaacus Comnenus Imp. 170. c	Libius Severus Imp. 78. c	Maria Comnena Ifaacii Imp. filia. 171. b. 183. b
Isaacus Comnenus Joannis Imp. filius. 183. a	Licina Eudocia Aug. Valentiniani III. uxor. 71. c. 73. c	Maria Comnena Joannis Palæologi Imp. uxor. 194. 245
Isaacus Ducas Murtzuphilus. 166. b	Licinius Imp. 44. c	Maria Comnena Nicephori Angeli Despotæ filia. 210. b
Isaacus Exarchus Ravennensis. 134. a	Licinius Junior Cæsar. 44. c	Maria Fuxensis uxor Guillelmi Palæologi Marchionis Montisferrati. 252. b
Isabella Majoricana uxor Joannis Palæologi March. Monferrat. 250. b	Liudevitus Pannoniæ Dux. 296. b	Maria Heraclii Imp. soror. 117. c
Istochus. 274. c	Lupicina, seu Euphemia Augusta. 45	Maria Honorii Comitis Africæ uxor. 75. a
Italica Patricia. 106. c	M	Maria Hungara Joannis Afanis Bulgarizæ Regis uxor. 320. b
Itamar Comnena. 210. b	Magna uxor Hypatii. 86. a	Maria Joannis Zimisicæ Imp. uxor. 153. b. c
Juliana Areobindi uxor. 74. b	Magnentius Imp. 35. c. 48. b	Maria Lascaris Belæ Regis Hungariæ uxor. 219
Juliana filia Valentiniani M. 59. b	Majorianus Imp. 78. c	Maria Mauricii Imp. filia. 108. b
Julianus Imp. 50. c	Manuel Angelus filius Joannis Angeli. 206	Maria Michaëlis Ducæ Imp. uxor. 164. a
Justa filia Valentiniani M. 59. a	Manuel Angelus filius Ifaacii Angeli Imp. 204	Maria Palæologina. 253. b
Justa Grata Honoria. 73. b	Manuel Bryennius. 177. c	Maria Palæologina Andronici Imp. filia notha. 236. b
Justina uxor Joannis. 100. c	Manuel Cantacuzenus. 259. b. M. Pincerna. <i>ibid.</i>	Maria Palæologina Joannis Cæsaris filia. 291. b
Justina uxor Valentiniani M. 58. c	Manuel Cantacuzenus. 202. c	Maria Palæologina Michaëlis Azanis uxor. 239. a
Justinianus Dux Orientis. 100. b	Manuel Cantacuzenus filius Georgii. 262. b	Maria Paleologina Michaelis Imp. filia notha. 235. a
Justinianus Imp. 96. 97	Manuel Cantacuzenus filius Joannis Imp. 260. c	Maria Palæologina Regina Bulgarizæ. 322
Justinianus Mauricii Imp. filius. 107. c	Manuel Comnenus filius Ifaacii Imp. 171. b	Maria Petri Bulgari Regis uxor. 148. c. 313. c
Justinianus Rhinotmetus. 116. c	Manuel Comnenus pater Ifaacii Imp. 170. c	Maria Regina Bosniæ. 333. a. 339. a
Justinianus Rhinotmetus Imp. 121. a	Manuel Lascaris. 220. c	Maria Theophili Imp. filia. 133. c
Justinus Curopalata Imp. 95	Manuel Palæologus Despota. 236. c. 238. c	Marianus Argyrus. 155. a
Justinus Germani Patricii filius. 100. b	Manuel Palæologus Jagrus. 254	Marianus Branas. 214. c
Justinus Mauricii Imp. filius. 107. c	Manuel Palæologus Imp. 241. a	Marianus Maurocatalon. 178. b
Justinus Thrax Imp. 95. a	Manuel Palæologus Joannis Imp. nothus. 241. c	Martina Arcadii Imp. filia. 71
Justus Justiniani Imp. ex fratre nepos. 100. a	Manuel Palæologus Thomæ filius. 248. b	Marinus. 106. c
Justus Justini Jun. Imp. filius. 99. c	Manuel Phocas. 149. b	Marinus Anastasii Imp. ex filia nepos. 85
K	Manuel Vatatzes Comnenus. 222. b	Marinus Bardæ Cæsaris pater. 135
K	Mara uxor Vuki Brankovitzii. 335. b	Marinus Heraclii Imp. filius. 119. b
K	Marcellus Justini Jun. Imp. frater. 98. c	Martinus Heraclii Imp. uxor. 117. c. 118. a
K	Marcianus Anthemii Imp. filius. 70. c. 79. c	Martinianus Imp. 23. a
L	Marcianus Imp. 70. c	Mattinus. 117. c
L	Marcianus Justini Imp. affinis. 98. c	Mafutus Sultanus Iconiensis. 355. b
L	Marcus filius Basilisci Imp. 79. b	Mathasuenta. 70
L	Marcus Palæologus Jagrus. 254	Matthæus Cantacuzenus Imp. 261. b
L	Margareta Ifaacii Angeli Imp. uxor. 204. a	Matthæus Lascaris. 220. c
L	Margareta Palæologina. 250. c	Mauricius Imp. 107. b
L	Mantuani Ducis uxor. 255. b	Zz v
L	Margareta Sabauda uxor Theodori Palæologi Marchionis Montisferrati. 251. a	
L	Margareta Sabauda uxor Joannis Palæologi Marchionis Montisferrati. 252. b	
L	Maria Amurathi Sultani uxor. 337. b	
L	Maria Armenia Theodori Lascaris	

- Melec Sultanus Iconiensis. 358. b
 Melissenorum Stemma. 173
 Melizza. 334. a. uxor Leonardi Tocchi. 339. a
 Melus Argyrus. 156. b
 Mezites Palæologus. 255. c
 Michaël Angelus Joannis filius. 210. c
 Michaël Angelus nothus. 207. a. 208. c
 Michaël Angelus nothus alter. 208. 2
 Michaël Balbus Imp. 131. 132
 Michaël Branas. 214. c
 Michaël Bryennius. 177. c
 Michaël Bulgariæ Rex. 320. c
 Michaël Calaphates Imp. 145. c
 Michaël Cantacuzenus. 259. b
 Michaël Catacalon. 178. b
 Michaël Christophori Imp. filius. 148. c
 Michaël Comes Chelmenfis. 343. b
 Michaël de Angelis. 213. b
 Michaël Ducas Parapinaces Imp. 163. c
 Michaël Ducas Protofrator. 165. c
 Michaël Gabras. 177. c. 183. a
 Michaël Jazita. 178. c
 Michaël Lascaris. 219. a
 Michaël Palæologus. 254
 Michaël Palæologus Imp. 236. b
 Michaël Palæologus Manuelis Imp. filius. 245. a
 Michaël Paphlago Imp. 145. b
 Michaël Phocas Monachus. 149. c
 Michaël Porphyrogenitus, seu Methyfta, Imp. 131. 134. b
 Michaël Rhangabe Imp. 128. c
 Michaël Serviæ Princeps. 280. b. 282. b
 Michaël Strascimirus Rex Serviæ. 323. a
 Michaël Stratioticus Imp. 146. a
 Michaël Taronita. 172. b
 Michaël Voryzes Bulgariæ Rex. 311. c
 Milieva uxor Bajazetis I. 334. c
 Militza. 194. c
 Milutinus Serviæ Rex. 210. c. 288. c
 Miroslavus Comes Chelmenfis. 343. a
 Mislavus Croatiæ Princeps. 310
 Mitrascus Vucafcini filius. 294. c. 295. a
 Mladinus Croatiæ Banus. 302. b. 304. c
 Mocrus Rex Bulgariæ. 314. a
 Monfcilus. 295. a
 Muchlo. 295. c
 Muntimirus Serviæ Princeps. 271. c
 Murcimirus Bosinæ Princeps. 326. c
 Mytzes Bulgariæ Rex. 322. a
- N
- N**eda Bulgariæ Regis uxor. 290. b
 Neda Regina Serviæ. 323. b
 Neeman Serviæ Princeps. 285. a. 288. a
 Nepos Imp. 78. c
 Nepotianus Imp. 35. c. 45
- Nice Nicetræ Patricii filia. 126. b
 Nice uxor Theodosii filii Heraclii Aug. 118. c
 Nicephorus Angelus Ducas Comnenus. 209. c
 Nicephorus Artabafdi Imp. filius. 124. c
 Nicephorus Botaniata Imp. 151. c. 159. c. 163. c. 164. a
 Nicephorus Bryennius. 176. b. 177. a
 Nicephorus Bryennius Bulgariæ Dux. 318. b
 Nicephorus Cantacuzenus Sebastocrator. 259. c
 Nicephorus Carancenus Bulgariæ Dux. 318. b
 Nicephorus Comnenus Protoipatharius. 170. b
 Nicephorus Constantini Copronymi filius. 125. b
 Nicephorus Generalis Imp. 127. c
 Nicephorus Phocas Imp. 150
 Nicephorus Phocas Patricius. 149. a
 Nicephorus Phocas. 150. c
 Nicephorus Artabafdi Imp. filius. 124. c
 Nicetas Bulgariæ Dux. 318. b
 Nicetas Constantini Copronymi filius. 125. b
 Nicetas Michaëlis Rhangabe Imp. filius. 129. b
 Nicetas Patricius Gregorii fratris Heraclii Aug. filius. 122
 Nicolaus Altomanus, vel Altamanchius. 348. b
 Nicolaus Angelus. 201. c
 Nicolaus Branas. 214. c
 Nicolaus Catacalon. 178. b
 Nicolaus Comes Chelmenfis. 343. b
 Nicolaus Palæologus. 255. b
 Nicolaus Rex Bosinæ. 333. b
 Nicolichius. 343. c
 Ninofalus Bosinæ Banus. 328. a
- O
- O**lybrius Aug. 74. b. 78. b
 Olybrius Junior. 74. c
 Olympius Aug. Constantis Imp. uxor. 48. b
 Ostria Christichius Bosinæ Rex. 330. c
 Ostriovius Serviæ Princeps. 273. c. 276. b
 Ostroillus Serviæ Princeps. 273. c
- P
- P**aganus Bulgariæ Rex. 308. a
 Palladius Cæsar. 74. c
 Patriciolus. 79. c
 Paulimirus Serviæ Princeps. 277. a
 Paulus Angelus. 212. b
 Paulus Bosinæ Banus. 327. c
 Paulus Comnenus. 175. c
 Paulus Consul. 85. b
 Paulus Mauricii Aug. pater. 106. a
 Paulus Mauricii Imp. filius. 107. c
 Paulus Palæologus. 254. c
 Paulus Serviæ Princeps. 270. a
 Petrislavus Serviæ Princeps. 279. a
 Petronas Patricius. 135
 Petronius Imp. 67
- Petronius Maximus Aug. 73. c
 Petrus Angelus. 212. c. 213. b
 Petrus Bulgariæ Rex. 313. b. 318. c. 319. b
 Petrus Comes Chelmenfis. 343. b
 Petrus Deleanus Rex Bulgariæ. 317. b
 Petrus Magister Mauricii Aug. frater. 106. b
 Petrus Mauricii Imp. filius. 107. c
 Petrus Phocas Eunuchus. 151. a
 Petrus, seu Petrislavus, Serviæ Princeps. 271. c
 Phalimirus. 271. c
 Philes Palæologus. 254. c
 Philippicus Imp. 116. c. 121. b
 Phocas Imp. 111. a
 Placidia Olybrii Aug. uxor. 74. b. c
 Placidius Valentinianus III. Imp. 66. c. *Vide* Valentinianus III.
 Pompeius. 85. b
 Porga Croatus. 295. c
 Porinus Croatiæ Princeps. 295. a
 Pothus Argyrus. 154. c
 Præjecta Joannis uxor. 85. c
 Præjecta Justinii Junioris soror. 98. c
 Predemirus Serviæ Princeps. 278. a
 Presiamus Bulgariæ Rex. 311. c
 Prialupus. 346. c
 Pribasius Baro Rasciensis. 333. c
 Pribinna Croatiæ Princeps. 297. c
 Pribislavus Serviæ Princeps. 276. b
 Primislavus Serviæ Princeps. 285. a
 Priscus Attalus Imp. 66. c
 Proba. 74. c
 Procopia A. uxor Michaëlis Rhangabe. 127. c. 129
 Procopius Anthemii Imp. filius. 70. c
 Procopius Tyrannus. 60. b
 Pulcheria Marciani Imp. uxor. 70. c
 Pulcheria Romani Argyri soror. 155. a
 Pulcheria Theophili Imp. filia. 133. c
- Q
- Q**uintillus Imp. 42. c
- R
- R**abisvoius Serviæ Princeps. 276. a
 Raccadius Sultanus Iconiensis. 357. c
 Radcho, seu Radicus, Croatiæ Banus. 302. a
 Radmirus Serviæ Princeps. 275. a
 Radomirus Rex Bulgariæ. 315. c
 Ragofna Stephani Serviæ Imp. uxor. 151. c
 Rieta Michaëlis Palæologi II. Imp. uxor. 236. b
 Rodoslavus Serviæ Princeps. 271. b. 276. c. 281. a. 283. b
 Romanus Agyrus Imp. 145. b. 155. c
 Romanus Bulgariæ Rex. 315. c
 Romanus Christophori Imp. filius. 148. c
 Romanus Constantini Lacapeni filius. 147. c

Romanus Diogenes.	159. c	Stephanus de Maramonte Zarna-	Theodora Cantacuzena Orchanis
Romanus Diogenes Imp.	161. c.	goræ Dominus.	uxor.
162		Stephanus Ducas.	261. a
Romanus Lacapenus Imp.	146. c	Stephanus Duscianus Serviaz Imp.	Theodora Christophori filii Con-
Romanus Saronita.	148. a	191. c. 192. a	stant. Copronymi uxor.
Romanus Stephani Lacapeni fi-		Stephanus Dux Joanninæ.	Theodora Comnena Alexii Imp.
lius.	147. b	346. b	filia.
Rotrudis Caroli M. Imp. filia.	126. c	Stephanus Dux S. Sabæ.	178. c. 202. a
		341. a	Theodora Comnena Isaacii filia.
Rucratinus Sultanus Iconiensis.	356. b	Stephanus Eutropii filius.	183. b
		117. c	Theodora Comnena Leonis Dioge-
Rufina Vucafcini Regis Serviaz fi-		Stephanus Gabrielopulus.	nis uxor.
lia.	194. c	210. c	173. c
		Stephanus Hungarus.	Theodora Constantini Chlorig Imp.
		83	uxor.
		Stephanus Myrces Bosinæ Rex.	43. c
		330. a	Theodora Ducæna Constantini
		Stephanus nothus Serviaz Rex.	Ducæ Imp. filia.
		290. c	163. b
		Stephanus Ostoichus Bosinæ Rex.	Theodora Joannis Cantacuzeni
		330. c	Imp. mater.
S. Saba.	286. c	Stephanus Serviaz Rex.	299. c
Sabatius.	274. c	286. c.	Theodora Joannis Zimisæ Imp.
Sabinus Bulgariæ Rex.	308. a	287. c. 288. b	uxor.
Samuel Rex Bulgariæ.	314. c	Stephanus Thomascus Rex Bofi-	153
Sandalis.	340. c	næ.	Theodora Lascarina Regina Bul-
Sclerorum familia.	153. c	331. b	gariæ.
Scythis Bulgariæ Regina.	320. b	Stilicho.	321
Sebastianus Imp.	66. b	75. b	Theodora Michaëlis Palæologi
Sebestianus Imp.	66. b	Strafcimirus Comes Zentæ.	Imp. uxor.
Sebestianus Imp.	66. b	344	233. b
Sebestianus Imp.	66. b	Strafcimirus Rex Serviaz.	Theodora Palæologina Michaë-
Sebestianus Imp.	66. b	323. b	lis II. Imp. filia.
Sebestianus Imp.	66. b	Stroimirus Serviaz Princeps.	236. a
Sebestianus Imp.	66. b	271. b	Theodora Porphyrogenita Aug.
Sebestianus Imp.	66. b	Sueladus Serviaz Princeps.	145. c
Sebestianus Imp.	66. b	273. c	Theodoricus Rex Gothorum.
Sebestianus Imp.	66. b	Sueftilauus Rex Bulgariæ.	308
Sebestianus Imp.	66. b	210. c	Theodorus Angelus Andronici fi-
Sebestianus Imp.	66. b	Suetmirus Serviaz Princeps.	lius.
Sebestianus Imp.	66. b	275. b	203. b. 207. a
Sebestianus Imp.	66. b	Suetopelakus.	Theodorus Branas.
Sebestianus Imp.	66. b	275. b	215. c
Sebestianus Imp.	66. b	Suetopelekus.	Theodorus Cantacuzenus.
Sebestianus Imp.	66. b	326. a	259. a
Sebestianus Imp.	66. b	Suetoradus Serviaz Princeps.	Theodorus Curopalata.
Sebestianus Imp.	66. b	276. c	117. b
Sebestianus Imp.	66. b	Sueulatus Serviaz Princeps.	Theodorus Lascaris Imp.
Sebestianus Imp.	66. b	274. b	219. a
Sebestianus Imp.	66. b	Suinimirus Croatiæ Rex.	Theodorus Magister.
Sebestianus Imp.	66. b	298. c	117. b
Sebestianus Imp.	66. b	Sylvester Serviaz Princeps.	Theodorus Palæologus Andronici
Sebestianus Imp.	66. b	278. a	Jun. Imp. filius.
Sebestianus Imp.	66. b	Symbatius gener Bardæ Cæsaris.	236. a. 238. c
Sebestianus Imp.	66. b	135	Theodorus Palæologus Michaëlis
Sebestianus Imp.	66. b	Symeon Bulgariæ Rex.	Imp. filius.
Sebestianus Imp.	66. b	311. c	234. c
Sebestianus Imp.	66. b	Symeon Phocas.	Theodorus Tzirus Justiniani Imp.
Sebestianus Imp.	66. b	149. c	filius.
Sebestianus Imp.	66. b	Symeon Serviaz Princeps.	98. a
Sebestianus Imp.	66. b	286. c	Theodofia Aug. Leonis Armenii
			Imp. uxor.
			180
			Theodosius Comes.
			69. a
			Theodosius Heraclii Aug. filius.
			118. c
			Theodosius Jun. Imp.
			71. b
			Theodosius Leonis Armenii Imp.
			filius.
			130. c
			Theodosius M. Imp.
			69. c. 70
			Theodosius Mauricii Imp. filius.
			107. b
			Theodosius Placidiaz filius.
			73. a
			Theophano Aug. Stauracii Imp.
			uxor.
			128
			Theophano Michaëlis Rhangabe
			Imp. filia.
			129. b
			Theophano Nicephori Phocæ Imp.
			uxor.
			150. b
			Theophilus Imp.
			132. c
			Theophobus Patricius.
			132. c
			Theophylactus Michaëlis Rhan-
			gabe Imp. filius.
			129. b
			Theophylactus Michaëlis Rhan-
			gabe Imp. pater.
			128. c
			Theophylactus Patr. CP.
			147. c
			Thermantia Aug. Honorii Imp.
			uxor.
			72. b
			Thermantia Theodosii M. Imp.
			mater.
			69
			Thiomirus Rex Bulgariæ.
			317. c
			Thomas Cantacuzenus Joannis
			Imp. filius.
			260. c

- Thwartcus Bosinæ Banus. 327. b
 Thwartcus Bosinæ Rex. 329. c.
 330. a
 Thwartcus Scurus Bosinæ Rex.
 330. c
 Tiberius Apfimarus Imp. 121. a
 Tiberius Constantis Imp. filius.
 120. b
 Tiberius Justiniani Rhinotmeti fi-
 lius. 121
 Tiberius Mauricii filius. 107. c
 Tiberius Thrax Imp. 103. a
 Tirpimirus Croatiae Princeps.
 297. b
 Tollenus Chelmenfis. 343. c
 Totila. 273. c
 Tzesthlavus Servia Princeps. 272.
 b
 Tzotzemirus Trebinensis Prin-
 cept. 271. c
- V
- V**alens Imp. 60. b
 Valentinianus Junior Imp.
 59. c
 Valentinianus M. Imp. 58. b
 Valentinianus III. Imp. 73
 Valentinianus Valentis Imp. filius.
 59. c. *Vide in Addis.*
 Vassalorum Familia. 256. a
 Verdena Nicephori Botaniatæ uxor.
 164. b
- Verina A. Leonis M. uxor. 78. b.
 79. b
 Vetrano Imp. 35. c
 Vgglielca. 194. a. b
 Vigilantia Justini Imp. soror. 95. c
 Vigilantia Justiniani Imp. soror.
 98. b
 Vladamus Servia Princeps. 274. c
 Vladimirus I. Servia Princeps.
 279. a
 Vladimirus II. Servia Princeps.
 282. c
 Vladislavus Bulgariae Rex. 316. b
 Vladislavus Servia Princeps. 275. c
 Vladislavus Servia Rex. 290. c
 Vlatcus Comes Chelmenfis. 343. b
 Voinus Comes Uscienfis. 348. b
 Voifava Scanderbegi filia. 347. b
 Voifaus Comes Uscienfis. 348. b
 Voifava Stepham Ducis S. Sabæ
 uxor. 341. c
 Vorylas Bulgariae Rex. 320. a
 Voryzes Bulgariae Rex. 311. c
 Vrosius, vel Vrosus, Servia Rex.
 288. b
 Vrosius sanctus Servia Rex. 288. c
 Vrosius Servia Imp. 192. c
 Vucafcinus Servia Rex. 194. a
 Vucmirus Bosinæ Princeps. 326. c
 Vuitices Rex Gothorum.
 Vuk Hrana. 340. b
 Vukichus Banus Bosinæ. 329. c
- Vukofava Milofci uxor. 334. c
 Vukus Bukovitzius. 334. b
 Vukus Servia Despota. 338. b
 Vulcus, seu Vulcanus, Servia
 Rex. 281. c. 287. b
 Vutlacus. 340. 341
- X
- X**ene Armenia Michaëlis Pa-
 lzologi Imp. uxor. 236. b
- Z
- Z**abisclaus Bosinæ Banus. 327.
 c
 Zacharias Servia Princeps. 272. b
 Zampia Palæologina. 245. a
 Zarcus Deanovichius. 345. a
 Zariza Vrosii Servia Regis filia.
 289. a
 Zenonia Basilisci Imp. uxor. 79
 Zoe Augusta. 141. b. c. 145. a
 Zoe Ducæna. 163. b. 206. b
 Zoe Palæologina Joannis Basilidis
 Magni Moscovia Ducis uxor.
 248. c
 Zoe Paraspondyta Demetrii Pa-
 lzologi uxor. 248. c
 Zuentibolcus Moravia Princeps.
 275. c
 Zuietiza Bosinæ Regina. 330. b
 Zuinimerus Servia Princeps. 277.

